

พจนานุกรม

ศัพท์ภาษาไทย

๑๒๓.๒๕๙๓

ค ๑๓๖๓

โดย : อ. ช่างทำ

ฆ่าบุคคลสำคัญ

โดย, คุณา ตา
หอสมุดแห่งชาติบรมมหาราชวัง

เป็นบันทึกประวัติศาสตร์การเมืองที่มีความสำคัญ
อยู่ในยุคหนึ่ง

เป็นการลำดับความการเมืองเริ่มตั้งแต่วันที่ ๘
พฤศจิกายน ๒๔๕๐ ถึงปี พ.ศ. ๑๕๐๓ คือปีสุดท้าย
แห่งการตัดสินใจต่าง ๆ ที่ค้างมาแต่สมัยเมื่อ
จอมพล ปิบูลสงคราม และพลตำรวจเอกเผ่า
อานาจ

จัดพิมพ์พิเศษ

ราคาเล่มละ ๓๘ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดยตัวผู้เขียน

ส่งชอที่ สำนักพิมพ์ ผ่านฟ้าพิทยา

๔๐ ถนนนคร... ผ่านฟ้า พระนคร

ฆ่าบุคคลสำคัญ

โดย คทาดำ

ราคาจำหน่ายเล่มละ ๓๘ บาท

โปรดอ่าน สารคดีทางการ

เมืองเอกเล่มหนึ่ง คือ

ฆ่าพนักงานสื่อพิมพ์

โดยผู้เขียนคนเดียวกัน

เลขห้อง ๑๗

๑๑๑. ๕๕๑๑

เลขหมู่ ๑ ๑๖ ๕

เลขทะเบียน ๓๑๗. ๑๓๕๕๑

สารคดีเรื่องนี้ได้รวมเอาการ
สังหาร พนักงานสื่อพิมพ์ใน
สมัยที่ นายปรีดี พนมยงค์
กำลังเรื่องอำนาจ ได้มีการ
ยิงพนักงานสื่อพิมพ์ จนหนึ่ง
คือ บ.ก. ช. เรืองวิภาค

และต่อมาก็ได้มีการยิงกันอีก เมื่อ นายพล เผ่า
เรื่องอำนาจ นายอาร์ ลีวระ ผู้อำนวยการหนังสือ
พิมพ์ไทย ถูกยิงที่หัวหิน

โปรดอ่าน

ส่วนดีของหนังสือเรื่องนี้ หากจะหวังได้ว่าจะเป็น
หนังสือที่ช่วยให้เรารักประชาธิปไตยมากจนแล้ว

ข้าพเจ้าขอ อุทิศความดี ของมัน
ให้แก่ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
และคณะปฏิวัติ ๑๖ ก.ย. ๒๕๐
ที่ช่วย ให้ ประเทศไทย รอด พ้น
นาทวิกฤติ

สำหรับความเลวของมันหากจะมี
ข้าพเจ้าจะต้องรับเอาไว้คนเดียว

เป็นดั่ง

คำแนะนำ

การบันทึก ฆ่าบุคคลสำคัญ

ได้เคยมีผู้บันทึก เรื่องราวเหล่านี้
เอาไว้หลายคน แต่ละเล่มมีวิธีการเขียนคน
ละอย่าง และมีความละเอียดลออแตกต่างกันไป
คะละลัมย เมื่อข้าพเจ้าได้เริ่มบันทึกเรื่อง
ราวเหล่านี้ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ตอนนั้น
ข้าพเจ้ากำลังทำงานอยู่ในหนังสือพิมพ์ฉบับ
หนึ่ง ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะพิมพ์ออกมา
เล่มออกมาในระยะนั้น แต่เห
อย่างทำให้ข้าพเจ้าไม่อาจจะ

มาถึงบน ข้าพเจ้าได้หยิบบนทกเก่า ๆ ออกมา

ดู แลวกมามองดูเห็นความคณัตถของหนังสือสารคดี ประ
กอบกับการเมืองกาดังกลดคายไปสู่ทางดีเป็นอันมาก ข้าพ-
เจ้าจึงได้รวบรวมบนทกเหล่านี้มาคัด ตอนและ เพิ่ม เต็มให้
ได้ความรัดกุมยิ่งขึ้น ในที่สุดก็ได้หนังสือเล่มนี้ออกมา

การบนทกของข้าพเจ้า เป็นการบนทกแบบประชา-
ชนทเหมือนกบตองการนาย ไม่ได้เป็นการบนทกเพื่อพรรค
หรือวธทางการเมือง เพราะข้าพเจ้าไม่ได้เป็นนกกการเมือง
และเคยวนกไม่ได้เป็นนกกหนังสือพิมพ์แฉว

ข้าพเจ้าได้บนทกไปตามเหตุการณ์ทกอ ตว ของ มน
จริงในยุคนั้น เรื่องใดที่ประจักษ์อยู่ในสายตาของ
ความดีหรือความชั่ว ข้าพเจ้าไม่ละเว้นที่จะ
ประจักษ์ เพราะฉะนั้น ท่านผู้อ่านจะ

ก

เห็นว่า เรื่องราวและชีวิตของคนคนเดียวมักคือ พดเอก
เฝ้า ศรยานนท์ เมอมดังที่เรียกว่าความชั่ว ไม่ว่าจะปรากฏ
ต่อประชาชนหรือไม่ ข้าพเจ้ายอมต้องอดทนมาแต่เดิมและ
เมอมถึงความดี ข้าพเจ้ายอมอดทนมาแต่เดิม เพราะคน
เรานั้น เหมือนกันหมดทุกคน ยอมต่อมความชั่วเหมือน
กับมความดี

นายพดตำรวจเอกเฝ้า ศรยานนท์ เป็นผู้เข้มแข็งคน
หนึ่งจริงๆ ซึ่งเรื่องนี้เป็นที่ยอมรับกันอยู่ในหมู่ของนักการ
เมืองและข้าราชการ แต่หากแม้ว่า นายพดเฝ้าจะยึดเอา
หน้าที่ราชการสร้างแต่ความดีอย่างเดียวแล้วไซ้ นาย
พดเฝ้าก็น่าจะเป็นคนหนึ่งที่ได้อะไร ประกอบแต่คุณความ
ดี ดังได้ปรากฏเรื่องราวโดยย่ออยู่ในหน้าบันทึกภาพ และ
ไหนเลยจะต้องทนทุกข์ลำบากใจอยู่ ณ ต่างประเทศ
คุณเฝ้าละเลยเรื่องนั้นเสียกลับไปเอาการ

ความดี มีแต่โมหะ เพราะการเมืองก็เหมือนยาเสพติด
 ย่อมทำให้หลง ทำให้ผิดพลาดผิดอไผด คุณเผ่าก็เคย
 เสียไปเพราะการเมืองนั่นเองเป็นปฐมเหตุ

สำหรับท่านจอมพลนั้นแล้ว เมื่อท่านได้มีอำนาจใน
 ทางการเมือง ท่านได้ใช้ชีวิตของท่านอย่างฟุ้งเพื่อคัดลอก
 มาไม่ว่ายุคใดสมัยใด ท่านได้ก่อแต่สร้าง สร้างแล้วทำลาย
 อยู่อย่างนั้น ท่านเป็นคนชอบทำอะไรตามใจตัวเองไม่คิดว่า
 เงินที่ท่านเอาไปทำนั้นเป็นเงินที่ได้ตามอำเภอใจ ได้หรือไม่
 เพราะเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน เป็นต้นว่า เอาไปสร้าง
 ซ่อมแซม โรงพิมพ์บรรณารักษ์ ซึ่ง本是หนังสือพิมพ์ที่ท่าน
 ใช้สนับสนุนท่านอยู่ในระหว่างที่ท่านมีอำนาจ แล้วก็สร้าง
 บ้านพักที่ไหนต่อที่ไหน ให้เกิดขึ้นไปหมด

อันอำนาจแล้ว ก็มีผู้สงสัยว่า ท่านจะหนี

ม

ไปทำไม เพราะท่านจอมพลตฤชต์ หัวหน้าคณะปฏิวัติ
๑๖ กย. ก็ได้ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ว่า ถ้าหากว่า
จอมพลกลับมา (คราวนั้น) ท่านก็จะกราบขอโทษสักครั้ง
แล้วก็ให้อยู่เฉยไม่ต้องยุ่งกับเรื่องการเมือง

ท่านจอมพลหนีไปจนได้ไม่ยอมฟังเสียงของท่านจอม
พลตฤชต์ ธีระราชต์ จนบัดนี้เป็นเวลานานเกือบสามปีแล้ว
ทั้งบางทาทานก็ผ่านเมืองไทยไปบวชที่อินเดีย ท่านก็ไม่ยากจะ
แฉะมาเยี่ยมบ้านเมืองของท่าน

ว่ากันว่า สาเหตุที่ท่านหนีไปนั้น เพราะว่า ท่านกลัว
เรื่องเงินเรื่องทองที่เป็นงบประมาณแผ่นดินที่ท่านถลุงเอาไว้
เสียมากคอบากนั้นแหละ เรื่องฆ่าใครต่อใครนั้น หาใช่เป็น
เรื่องของท่านไม่ ถึงแม้ว่าเขาจะทำเพื่อท่าน แต่มันก็ไม่ใช่

๙
เรื่องททานจะต้องเข้าไปรับผิดชอบด้วย แต่อย่าเรื่องเงินนี้
สำคัญกว่าเป็นไหน ๆ

มีคนเขาว่ากันว่า ชื่อหลวงพิบูลสงครามนั้นไม่ค่อย
จะเป็นมงคลเท่าไรนักสำหรับประชาชนเพราะพิบูลสงคราม
แปลว่าเต็มไปด้วยการสงคราม การรบพุ่ง เพราะฉะนั้น
เมื่อท่านเขามาเถลิงอำนาจคราวไร บ้านเมืองก็เต็มไปด้วย
การรบพุ่งเกิดเรื่องเกิดราว ต้องมีการยิงกันจนล้มตาย
จากไปเสียมากค้อมาก เจริญอย่างไร เรื่องนี้คิดดูเอา
เองดีกว่า

หนังสือเรื่องนคังจะเป็นอุทาหรณ์ แก่คนทั้งหลาย
และนักการเมืองทั้งหลายว่า อำนาจนั้นไม่อยู่ค่าพา ทำ
ความดี ดีกว่าทำความชั่ว เพราะเมื่อถึงคราวจะออก
ก็ออกอย่างสบายใจ หากหนึ่งเด่น ได้เย็น ๆ ไม่ร้อนเหมือน

นักการเมืองที่ใช้อำนาจ ชำรายบางที่ยังมี อนุสาวรีย์ไว้ให้
 คนรุ่นหลังดูเหมือนท่านเจ้าคุณพหลฯ ท่านผูกใจไปแล้ว
 ก้มแต่คนเสียตาย

สร้าง บ้านสร้าง เมืองดีกว่า สร้างอำนาจ แห่งความ
 หวาดกลัว ท่านทำให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขอย่างไร ท่าน
 ก็ยอมจะไดรับผลตอบแทนแห่งความทุกข์ยิ่งกว่าประชาชน

ประเทศไทย ได้ผ่านการปกครองแบบประชาธิปไตย
 หวังกุฎท่ายม่งกรมาหลายยุคคดหลายสมัยแล้ว คดอด
 เวตาเดานั่น เราได้เสียพระเจ้าอยู่หัว เสียนักการเมือง
 และบุคคลสำคัญและชีวิตของประชาชนสังเวช และประ-
 ชาธิปไตยหวังกุฎท่ายม่งกรมาอย่างน่าเอ็นดูอนาค

ยุคนั้น นับว่าเป็นยุคแห่งความสว่าง ท้องฟ้าได้แจ่ม

สว่างไสวมาตั้งแต่ ๓๖ กันยายน ๒๕๐๐ คณบดีแห่งความ
 นึกได้ดัดยั้งไปแล้ว อีกไม่ช้า เราจะได้มีรัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่ซึ่งได้รวมร่าง โดยผู้ทออยู่ต่างอาชีพต่างฐานะ เรา
 คงจะได้รัฐธรรมนูญที่เป็นของประชาชนอย่างแน่นอน

ถึงแม้ว่าเคยจนเรา จะอยู่ในภาวะ บ้าน เมืองตกต่ำ
 ประกาศ กฎอัยการศึก แต่เราก็มมีความสุข เพราะถ้าเรา
 หากินโดยสุจริต เชื้อพงศ์คำสั่งของรัฐบาลซึ่งปกครองเรา
 ด้วยความสุจริตและสุจริต กฎอัยการศึกก็เป็นทหวาดกกด
 แก่พวกมิฉฉาชีพ และเป็นเกราะป้องกันประชาชนที่ตามมา
 หากินโดยสุจริตทั้งหลาย

ข้าพเจ้าเป็นคนไทยคนหนึ่งที่รักเสรีภาพ และบูชา
 ประชาธิปไตยอย่างสุดสวาทชาติใจ เพราะประชาธิปไตย
 ทำให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอย่างอิสระ คิดได้อย่างเสรีชน และ

ทองเที่ยวไปได้อย่างคนทมเฒ่นกวาง การคิดและการ
เขียนเพื่อประชาธิปไตยจึงเป็นเรื่องทหาพเจ้า พงจะตองกระ
ทำเมื่อโอกาสได้อ่านวยให้ข้าพเจ้ากระทำ

ประชาธิปไตย ทำให้ข้าพเจ้ามบ้านอยู่พร้อม
ด้วยความสุขภายในครอบครัว แม้ว่าเราจะจน แต่
เราก็มความ คิดและหวังว่า วันหนึ่งเรา จะมีความสุข
กว่านี้ด้วยการตอสันคนรณเพื่อตัวเราเอง เพื่อครอบ
ครัวและเพื่อนบ้านทั้งหลาย ท่านผู้อ่านทั้งหลาย จง
รักประชาธิปไตยอย่างข้าพเจ้าและรัฐบาลของเราเถิด

หนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าทำให้แปลกกว่าที่เคยทำมาแต่ดคอ
เรื่องรูปข้าพเจ้าได้อธิบายเอาไว้ต่างหาก ซึ่งปกติได้บรรยาย
ยายเอาไว้ได้รูปหรือหลังรูป แต่ข้าพเจ้าได้เคยบรรยายเอาไว้
ไว้ต่างหาก เพราะรูปที่ข้าพเจ้าได้นำมาไว้ ณ ที่นี้ บางรูปก็

ไม่เกี่ยวกับเรื่องราวที่นำมาดั่งไว้ เพราะเป็นรูปก่อนสงคราม
 มหาอาเซียบพา และบางรูปก็หลังแต่ทกรปัดจนแต่เป็นรูป
 ประวัตคำศัพท์ทบทวนแต่จะหายากดั่งไปทุกที เพราะฉะนั้น
 จึงได้หามาไว้ให้ดูกันให้ทั่วถึง แล้วก็อธิบายประกอบความ
 สำคัญของรูป แม้จะไม่กระจ่างชัดเท่าใดนักก็ดีกว่าที่จะ
 บรรยายเอาไว้ได้รูปเพียงเล็กน้อย ซึ่งบางมไม่รู้อะไร
 เลยข้าพเจ้าคิดว่า การกระทำของข้าพเจ้าได้กระทำไปอย่าง
 สมบูรณ์แล้วสำหรับสารคดีเรื่องนี้

ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านจะต้องได้อ่านหนังสือสารคดีชุดเดียวกัน
 นี้ของข้าพเจ้าออกเรื่องหนึ่งคือ เรื่อง “สำนักหนังสือพิมพ์”
 ซึ่งถ้าหากจะนับเนื่องกันแล้วก็คงจะเข้าอยู่ใน ชุดนี้ เหมือน
 กัน เพราะผู้ต้องหาบางคนก็เป็นคนเดียวกันกับที่เคยตกเป็น
 ผู้ต้องหาในคดีอื่นมาแล้ว สำหรับรูปภาพนั้น นับว่า จะ
 ไม่มีหนังสือเล่มไหนที่รวบรวมภาพประวัติศาสตร์ ทาง การ-
 เมืองเอาไว้ได้อย่างสมบูรณ์และยิ่งใหญ่เหมือนชุดนี้เลย

ณ

บัดนี้ข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่ของข้าพเจ้าต่อประชาชนผู้
รักเสรีภาพอย่างสมบูรณ์แล้ว ก็เห็นจะต้องจากกัน
เสียที เพราะได้ลงมือทำหนังสือเล่มนี้มานานนับ
นับด้วยเวลาเป็นเดือน คำนึงหนังสือพิมพ์เป็นร้อย
พัน ๆ เล่ม บางทีคนเสียเวียนหัว - -

คทาดำ

๓๑ ต.ค. ๒๕๐๓

“กรุงเทพฯ”

ธรรมย่อมรักษา

ผู้ประพฤติธรรม

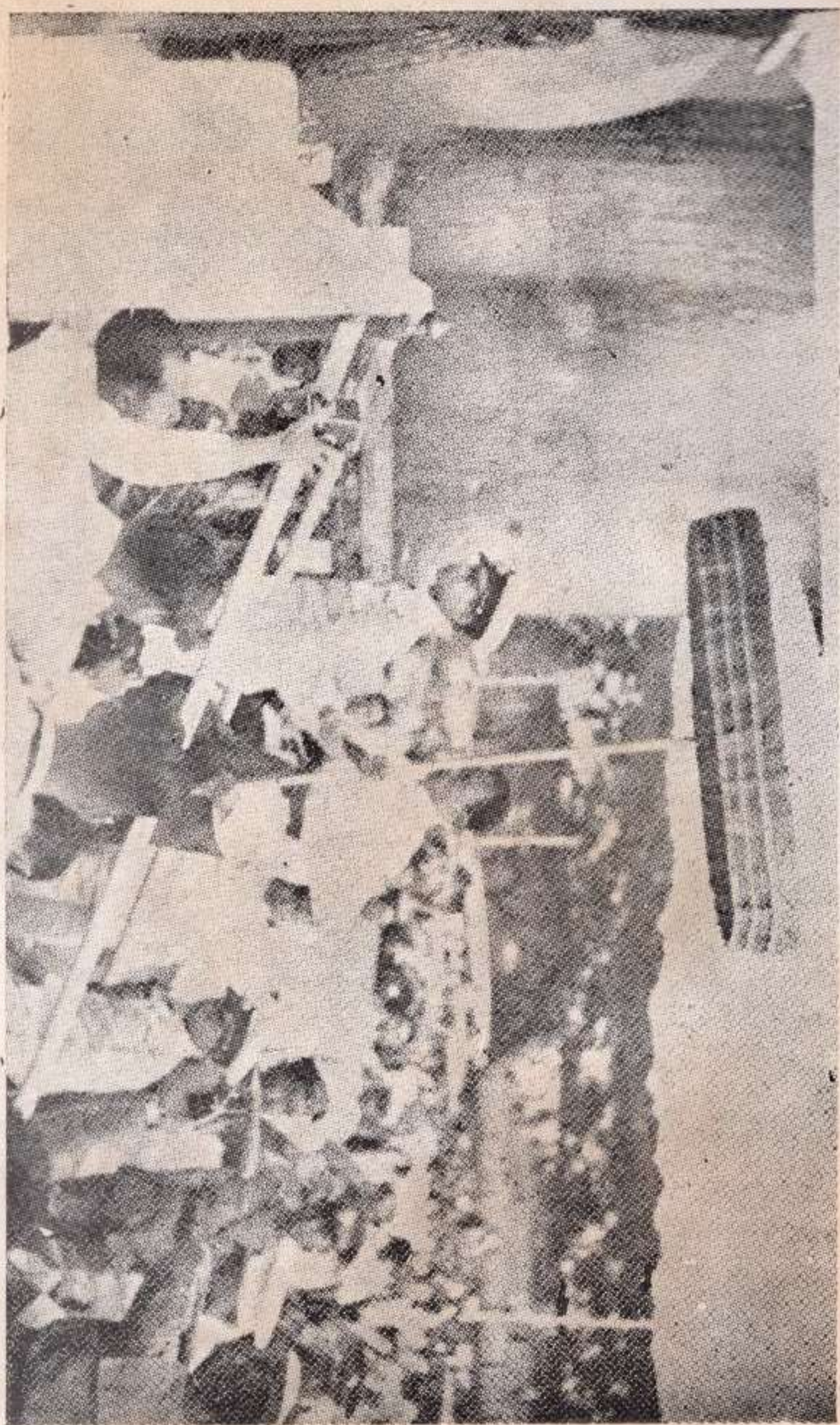
๑

ตำรวจสอบสวนกลาง
ประกาศสืบจับทั่วไป

บุคคลที่ต้องการจับตัว

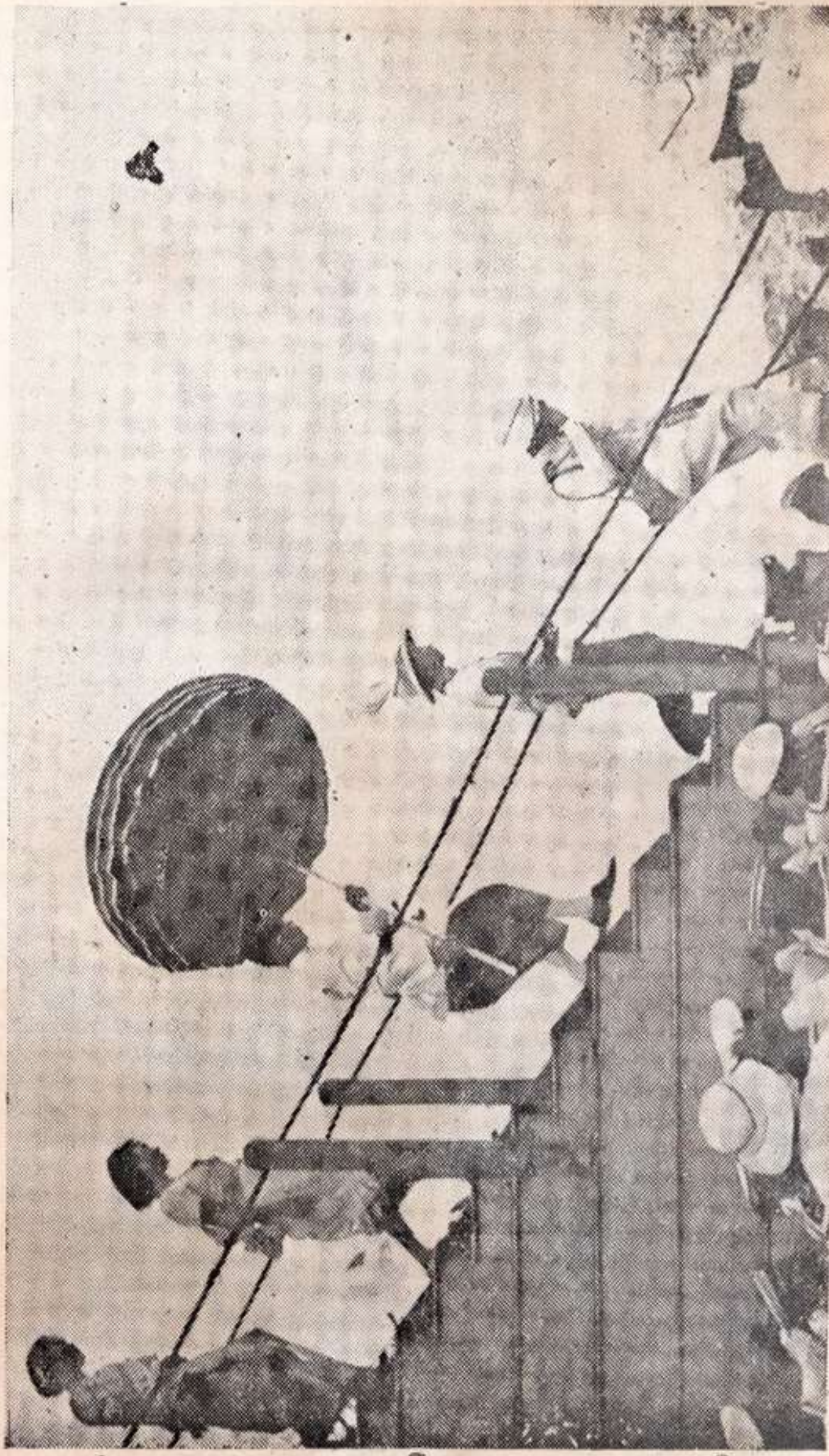
๑. พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ สมทบ
กันฆ่าคนตายโดยเจตนา เหตุเกิดท้องที่ ต.บ.บางจาก
อ. พระโขนง จ.ว. พระนคร และ ต. แก่งเสี้ยน อ.
เมือง จ.ว. กาญจนบุรี เมื่อ ๑๒ ธ.ค. ๒๕ ถึง ๑๔ ธ.ค. ๒๕
อายุ ๔๕ ปี ที่อยู่เดิม บ้านเลขที่ ๕๘ ซอย ๒ ต. เทเวศร์
จ.ว. พระนคร ครั้งสุดท้ายอยู่ต่างประเทศ เป็นบุตร
พล.ต. พระพลารักษ์เสนี นางพมย์ จับได้ส่ง คณะ
กรรมการสอบสวน ท่วงปารุสกว้น
ออกหมายจับ ๑๕ ก.ค. ๒๕๐๑ (ป.จ.ว. ข้อ ๕๔ คดีที่
๔๕๕ ถึง ๑๔ ก.ค. ๒๕๐๑ ส.น. พระโขนง)

23

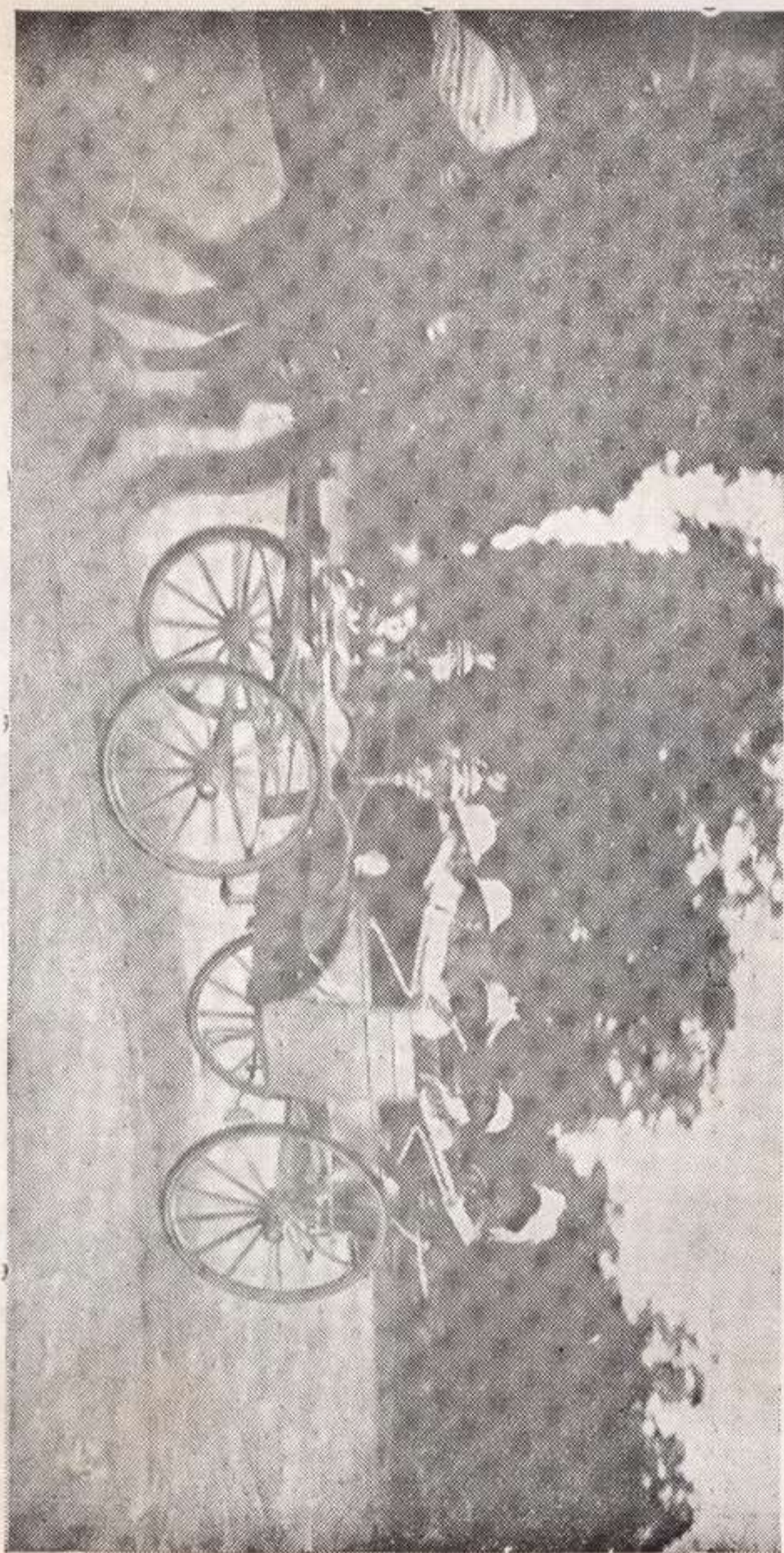

m

2

5

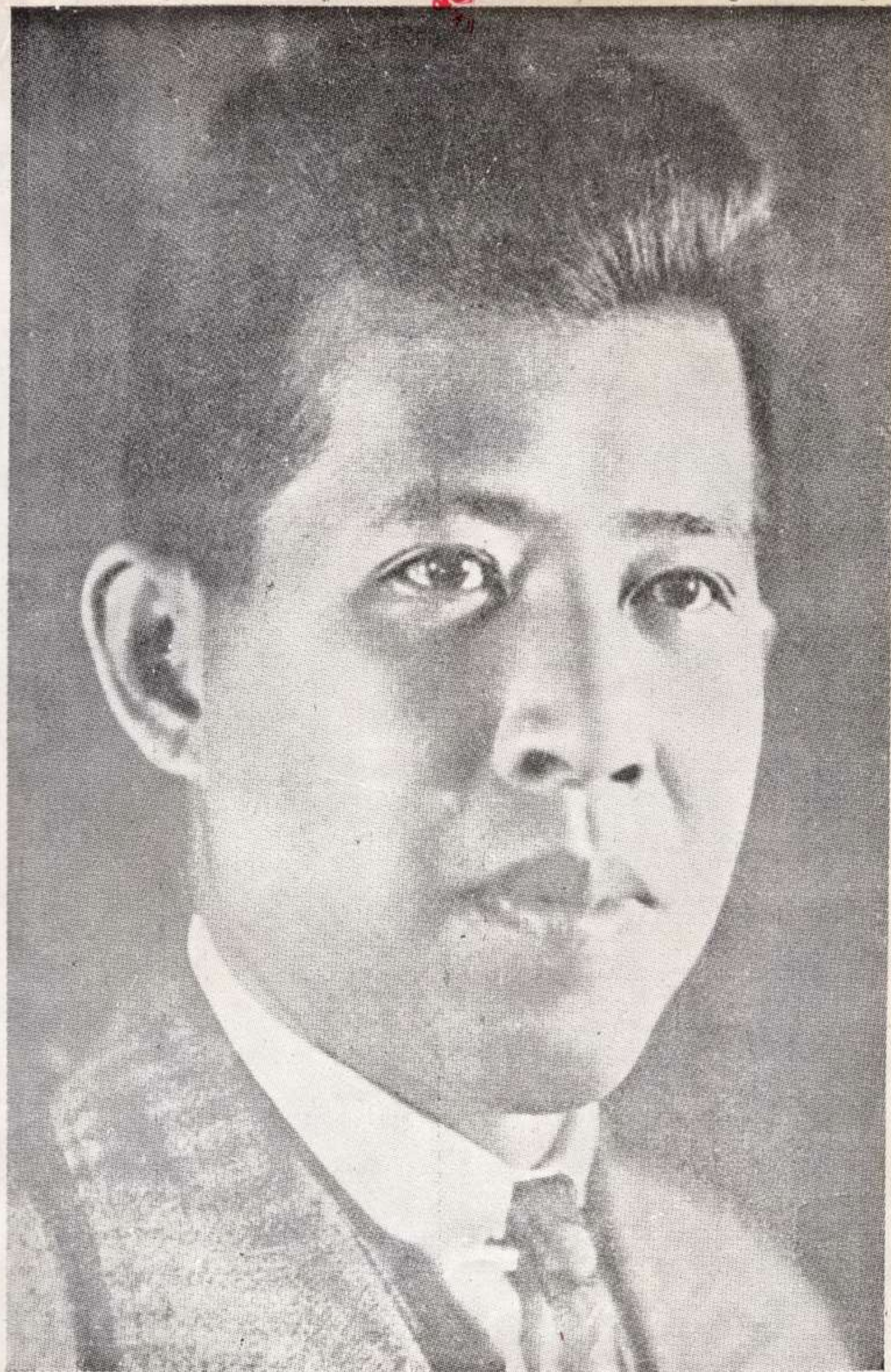
2

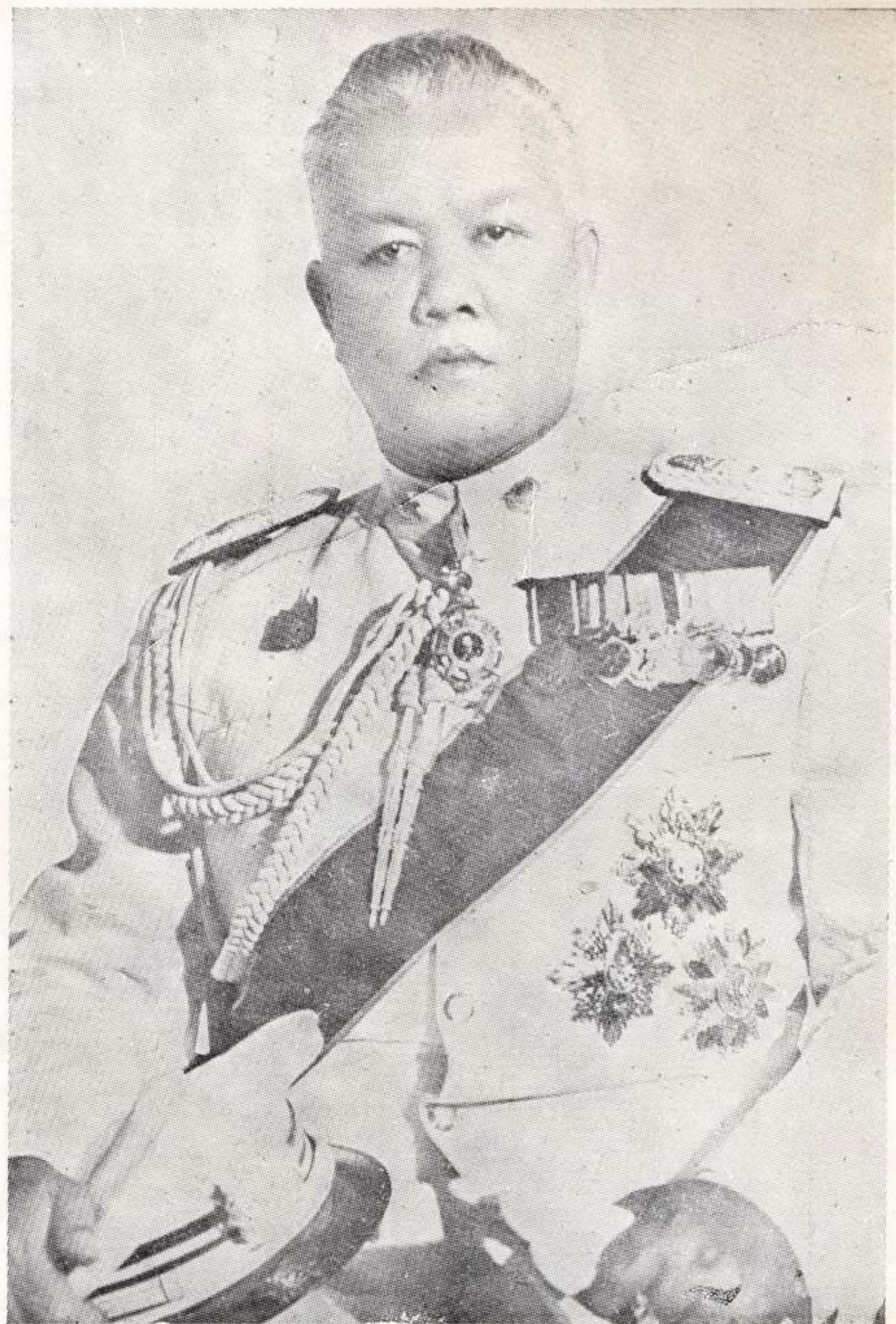

১৬

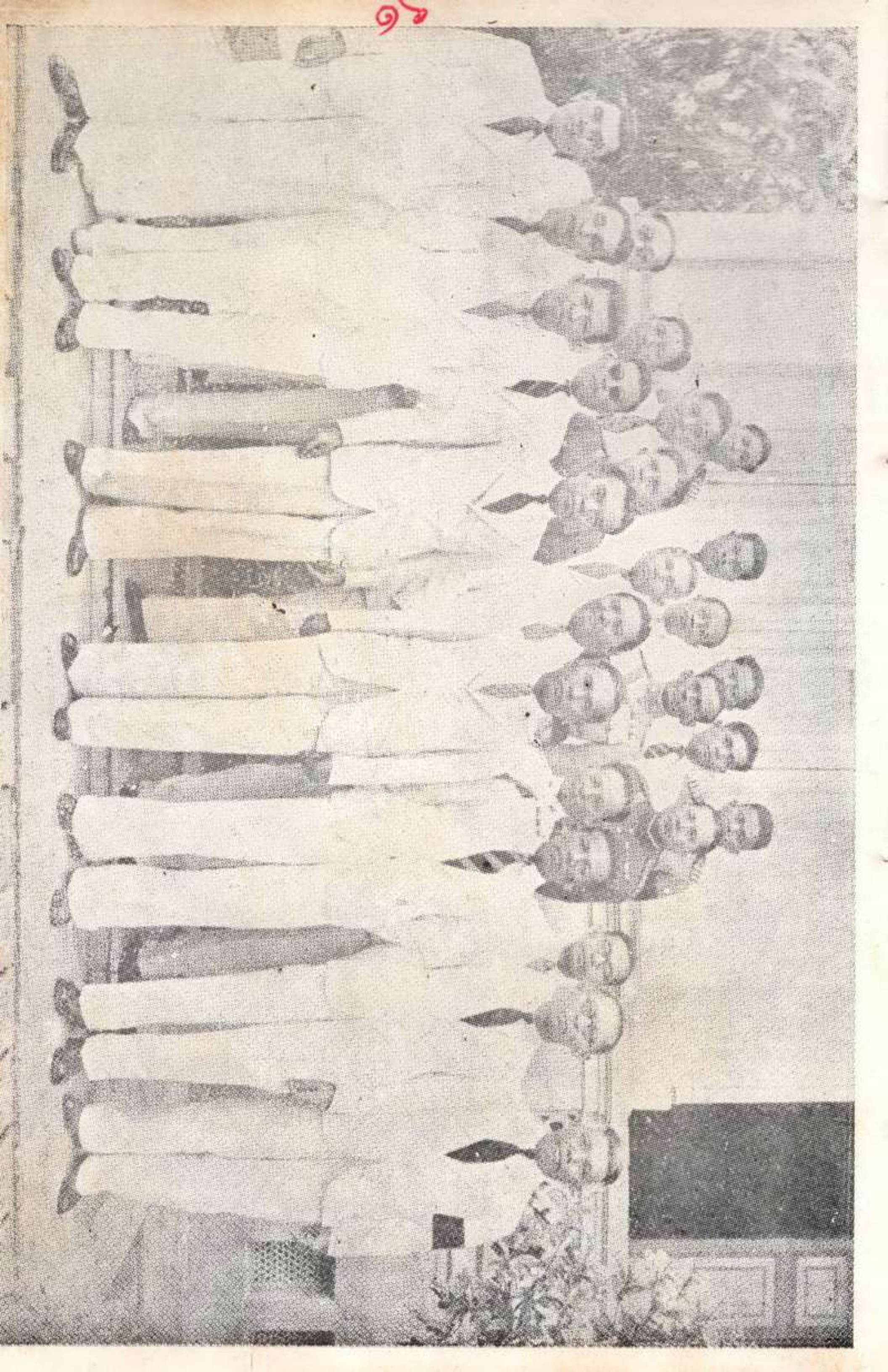

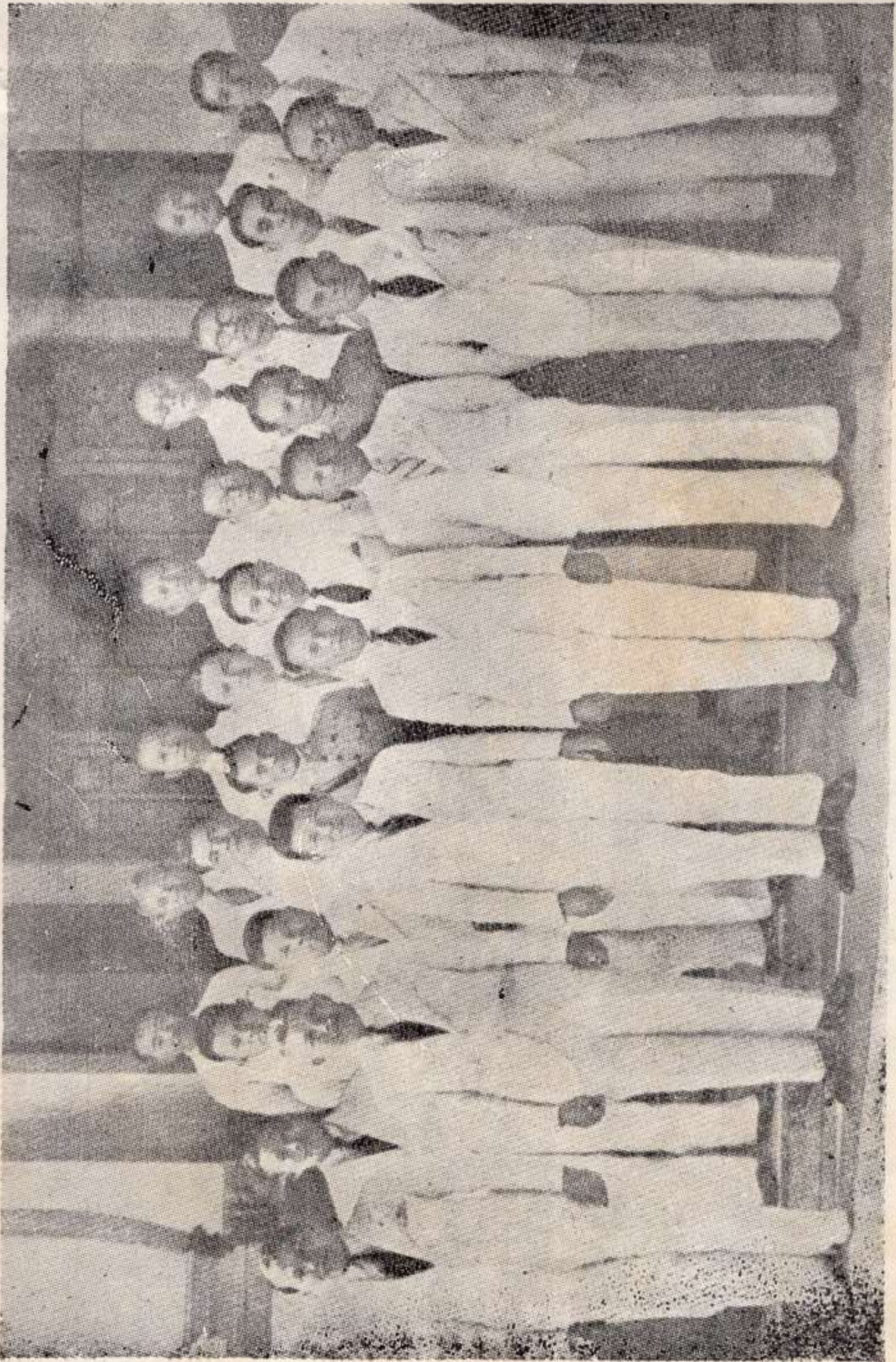

2
9 E

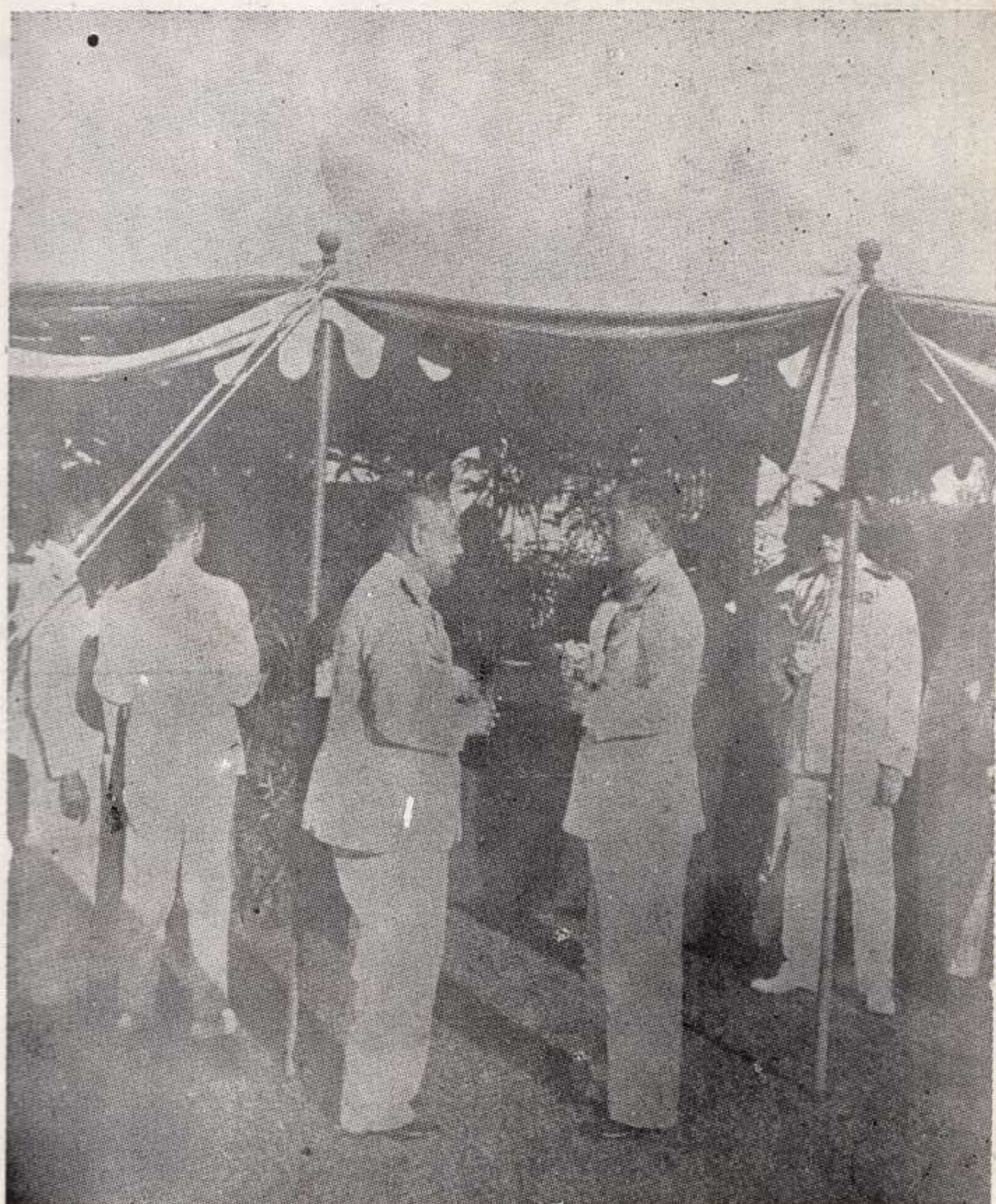

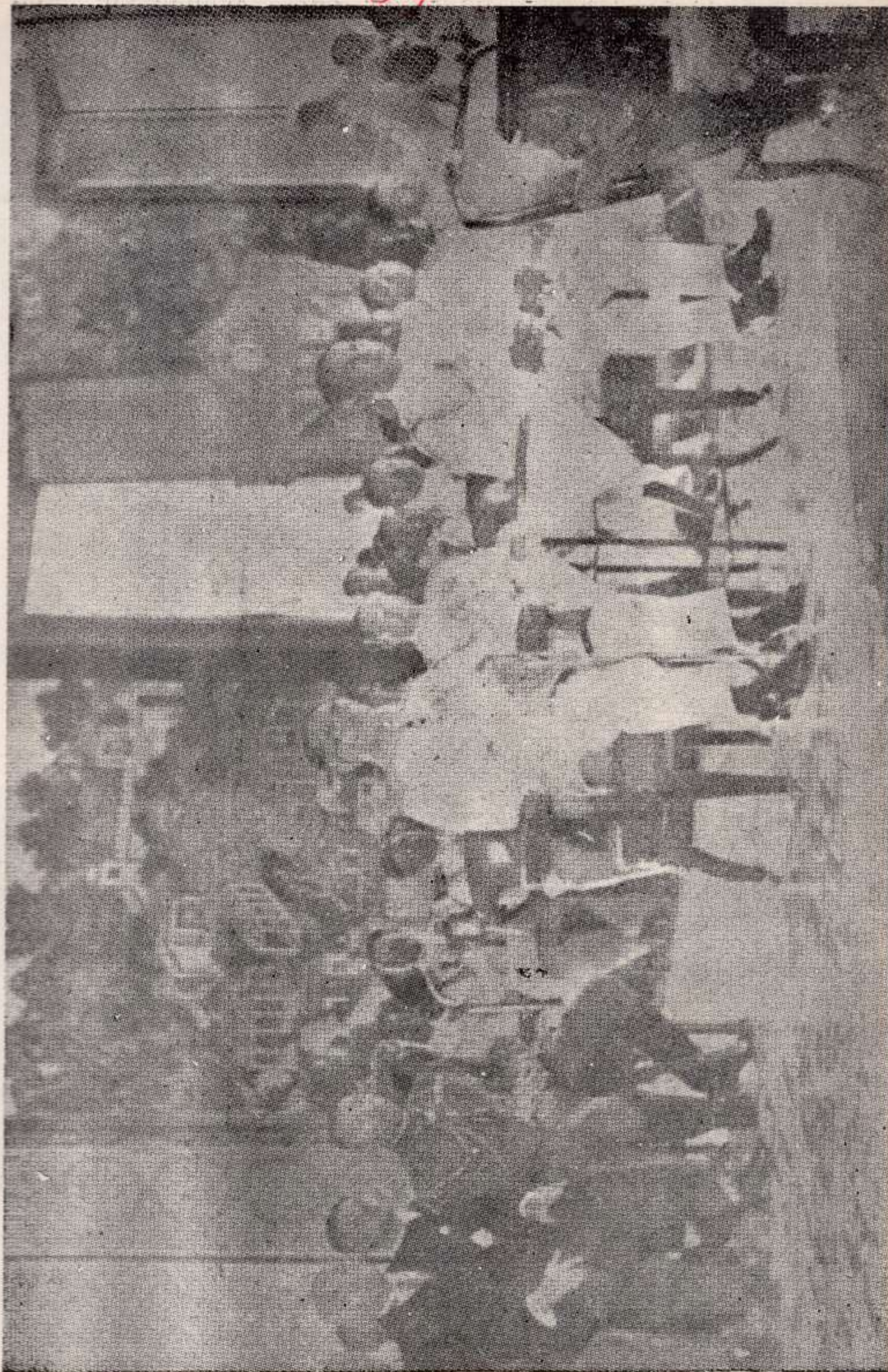

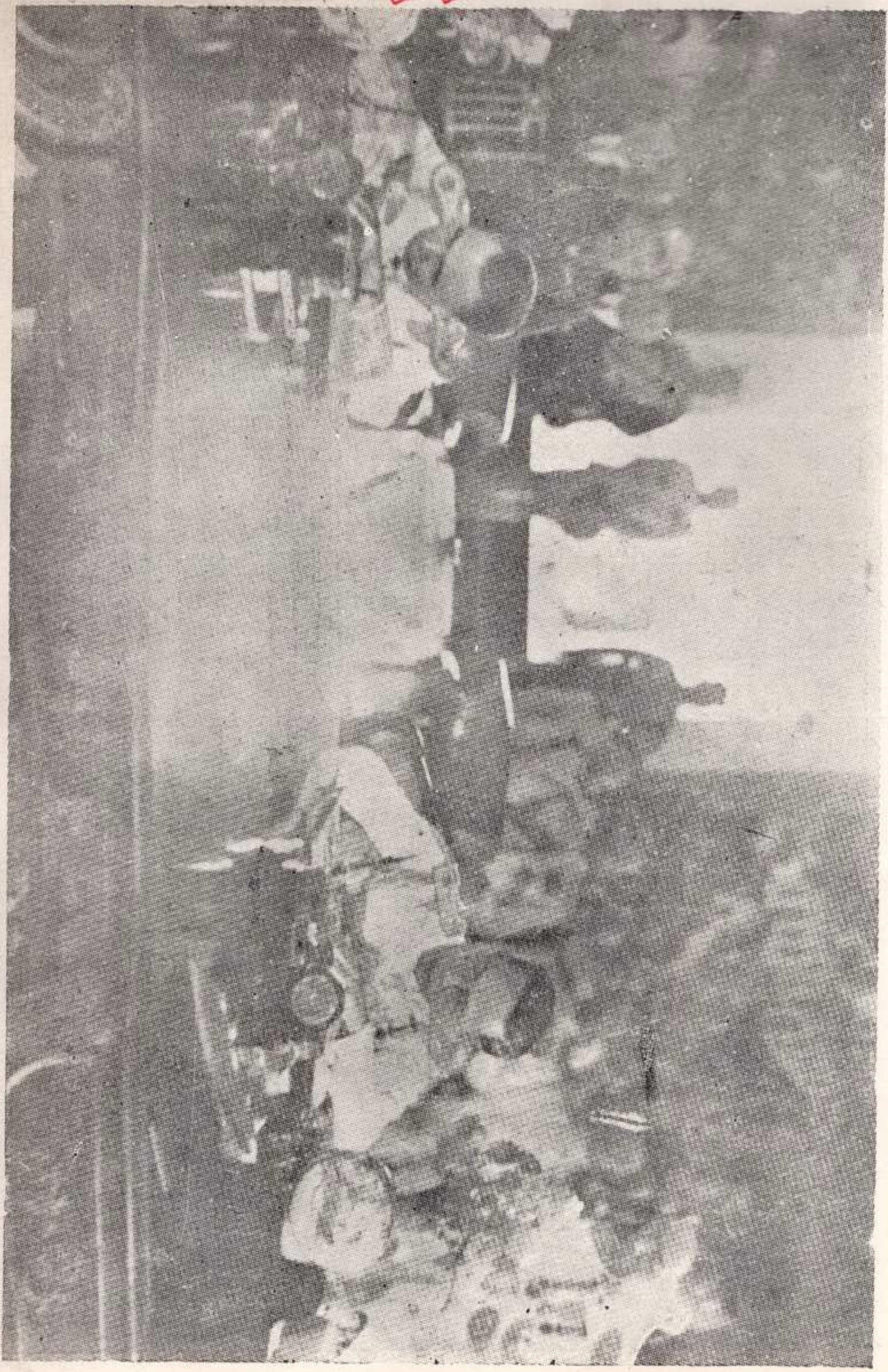
92

۷۳

5m

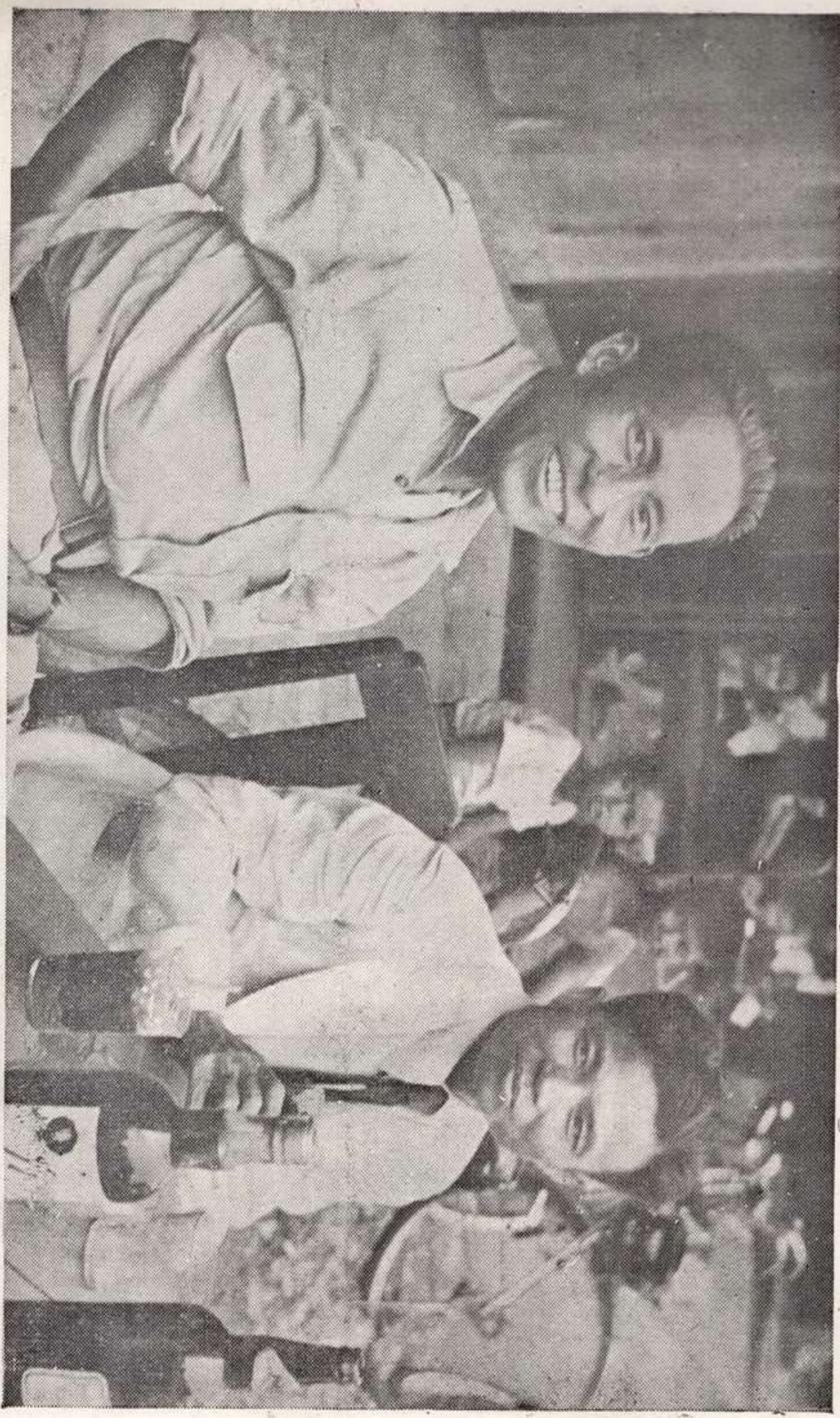

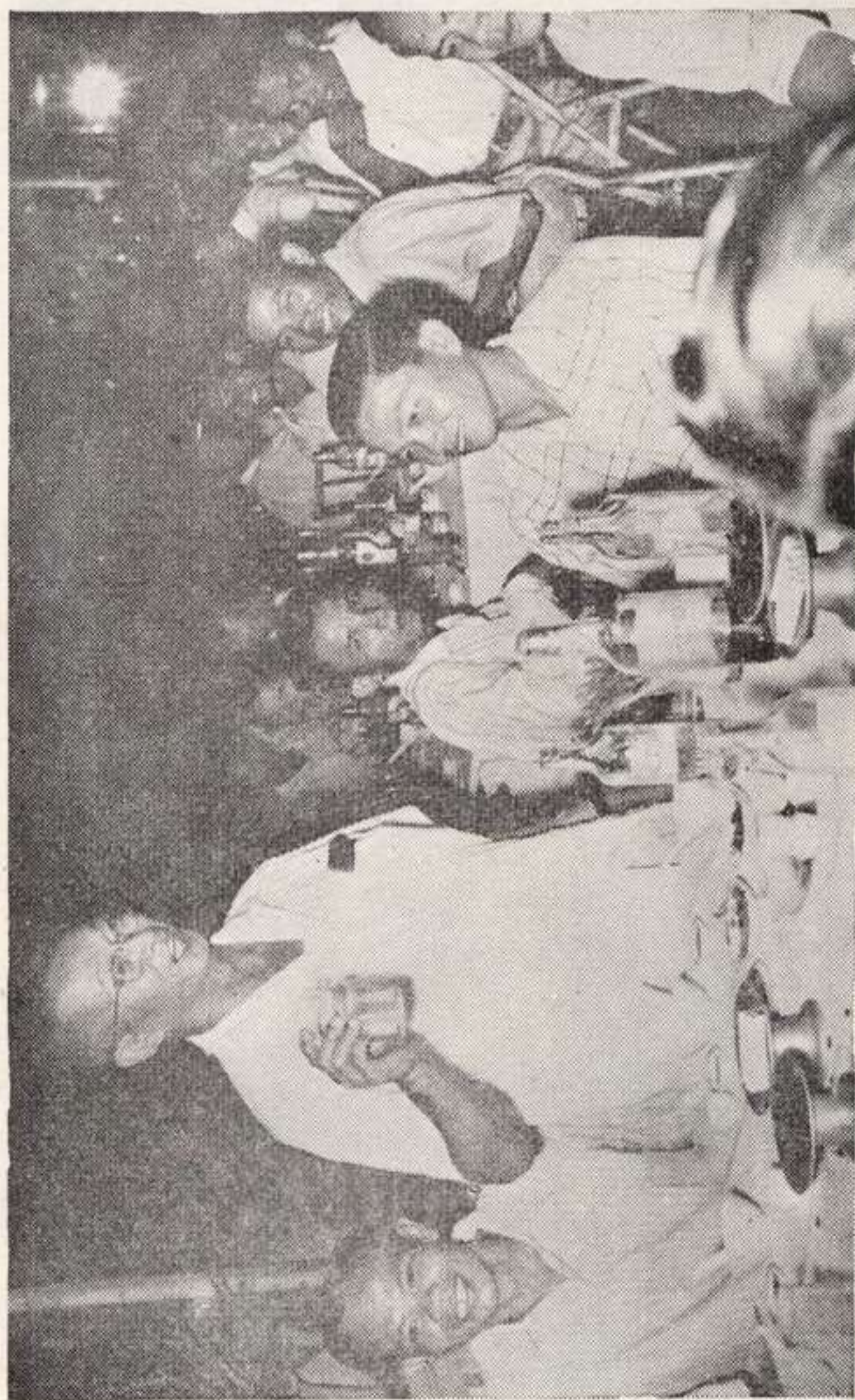
299

23

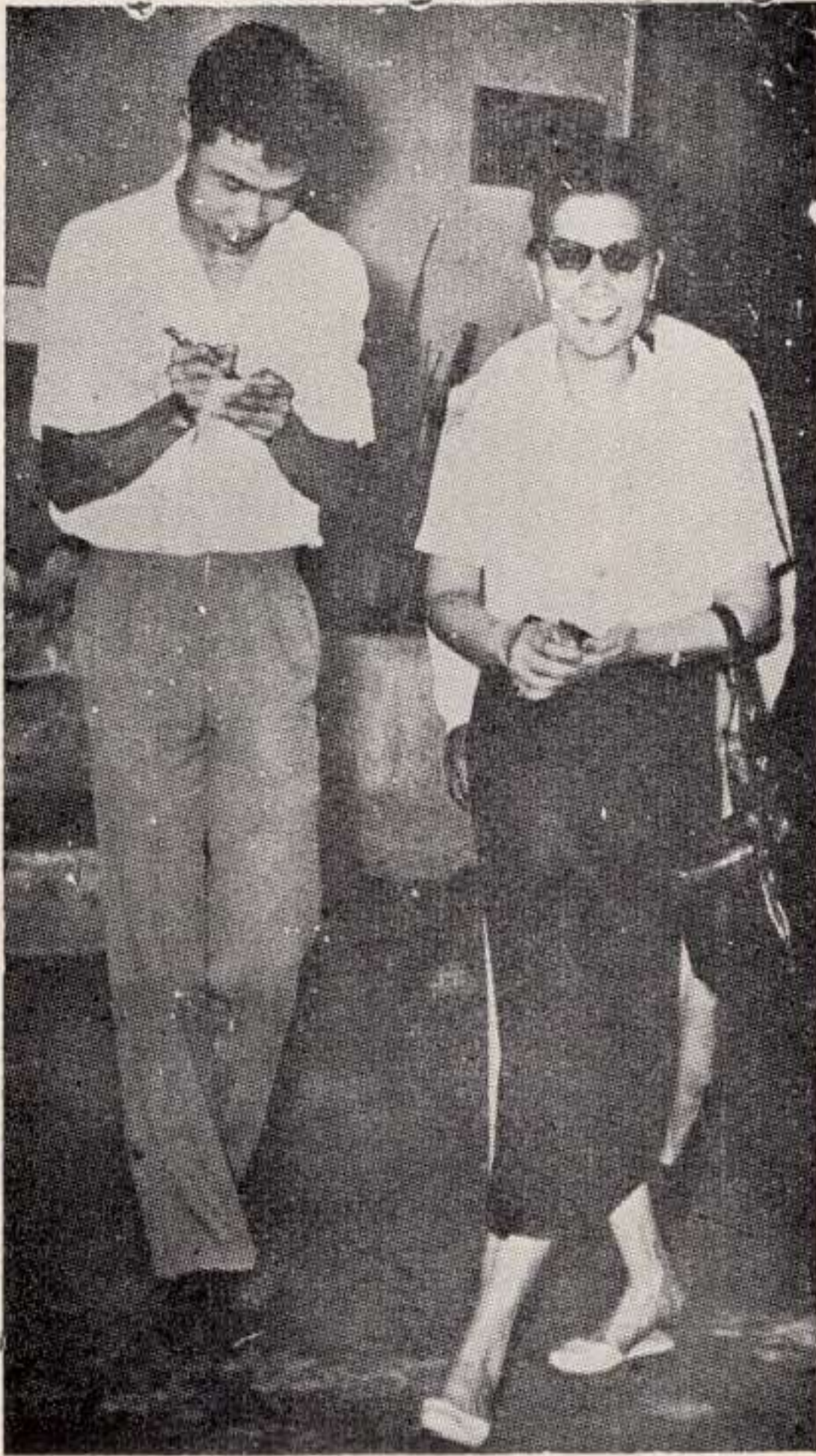
202

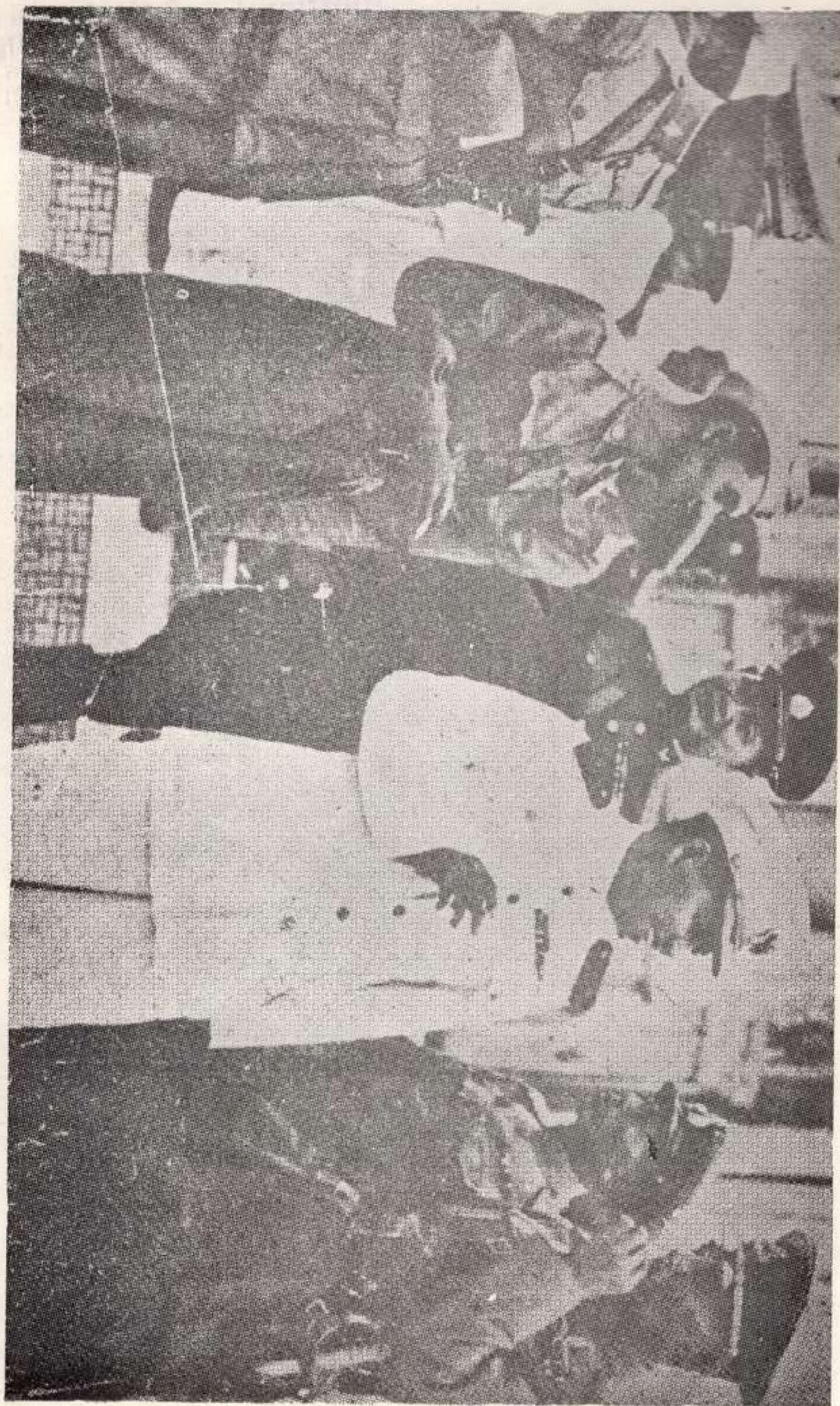
25

ว.พ.
หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก
จันทบุรี

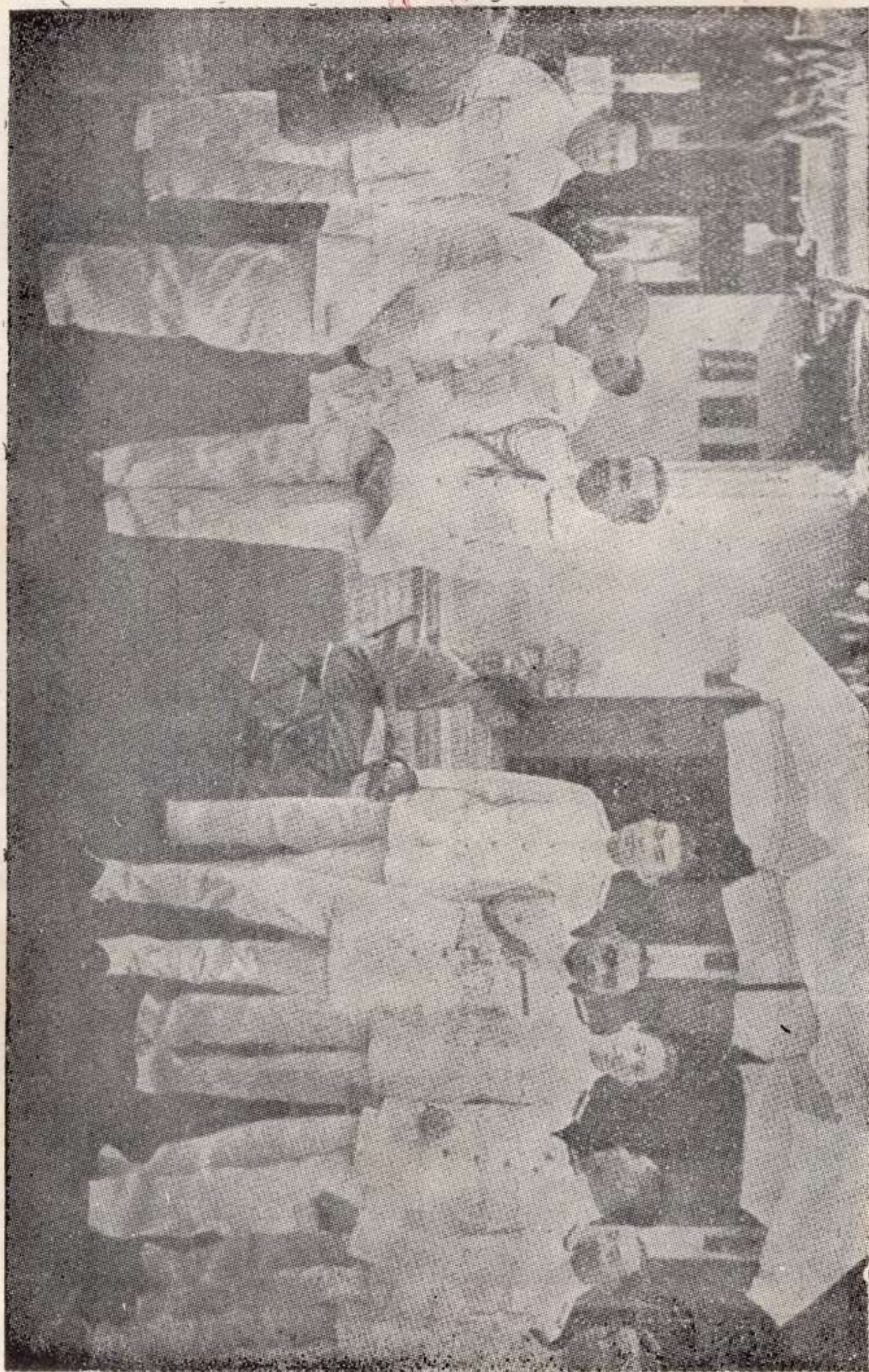

mo

m 13

1777

৫৭ গাঁৱৰ কাৰিকৰ

AA-E

၄၁ ရာဇဝင်/မိလိကဇာတ်

၀

ମଝି
୫ମ ନମ୍ବର

৫৫ নম্বর: ১০ নম্বর
১

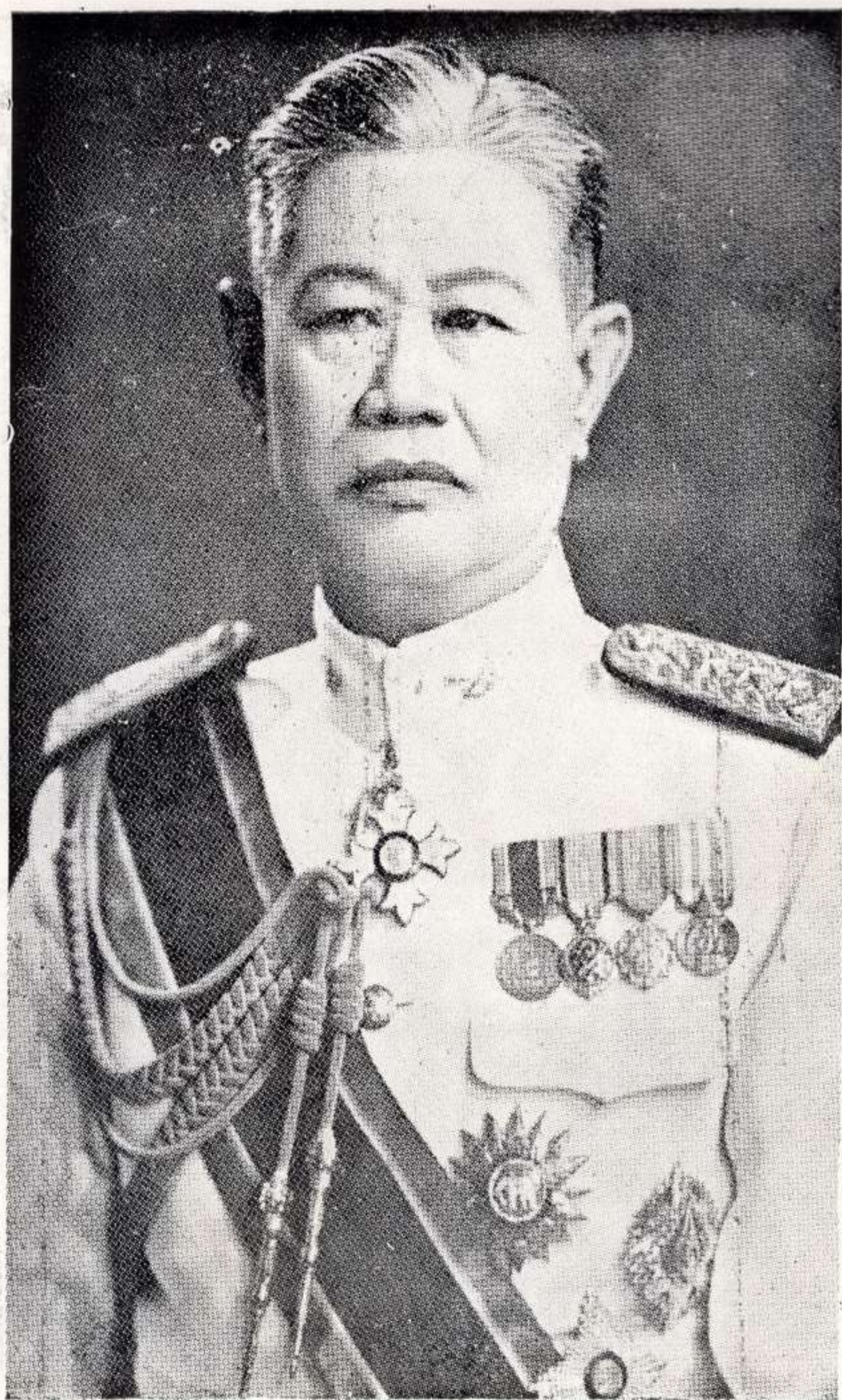
28

၆၈

mm

me

मं

၈၆

no 10

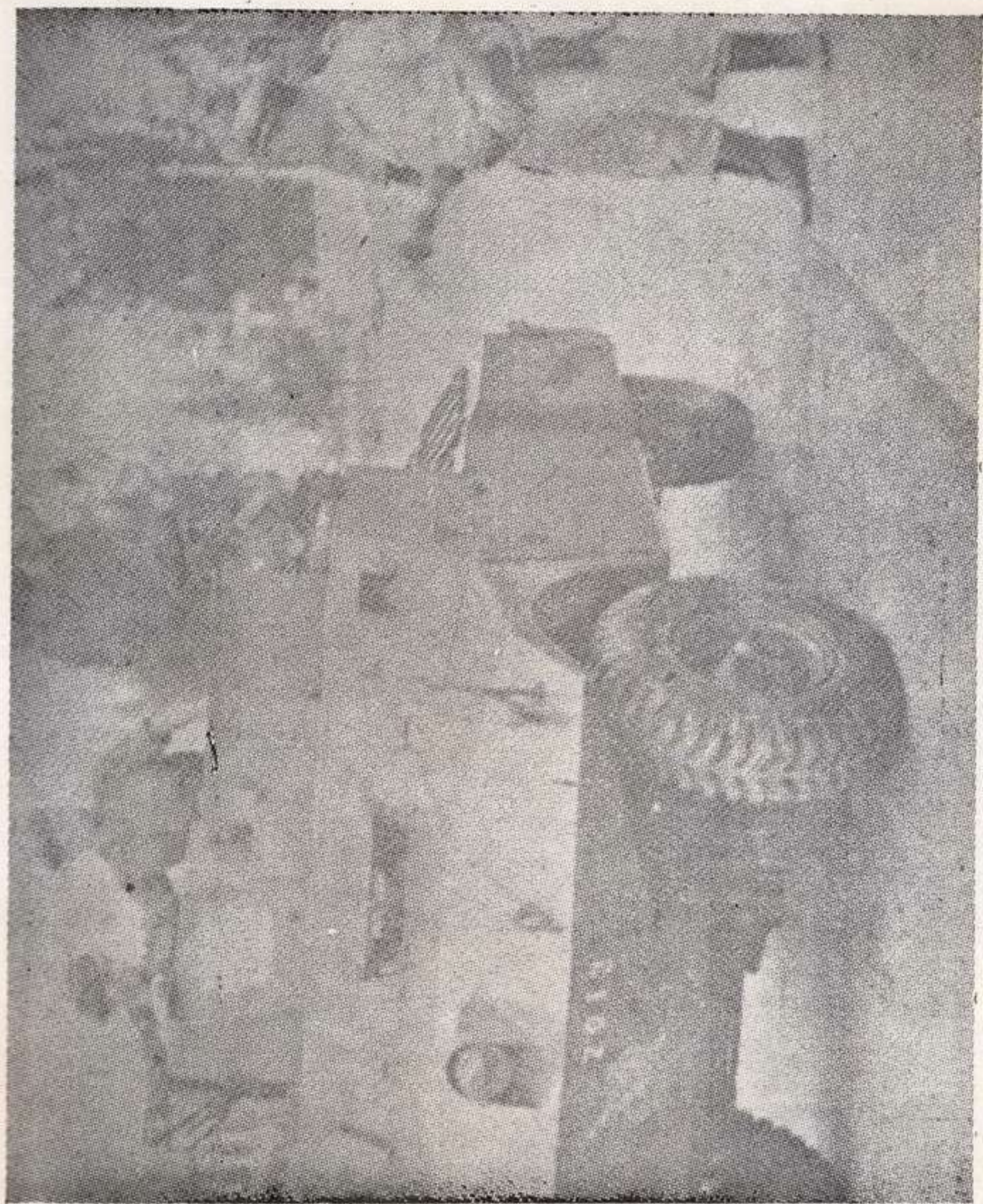

man

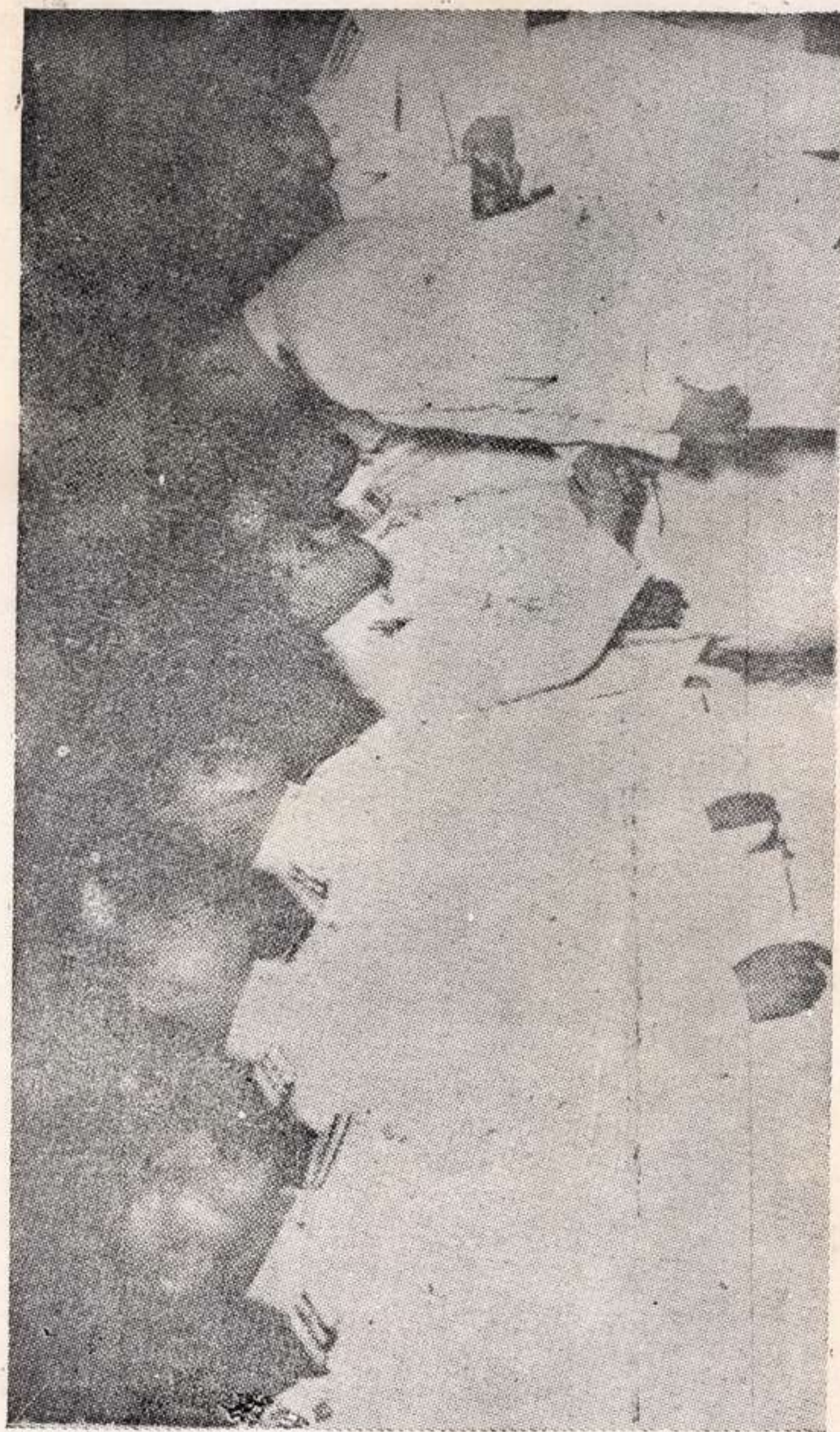

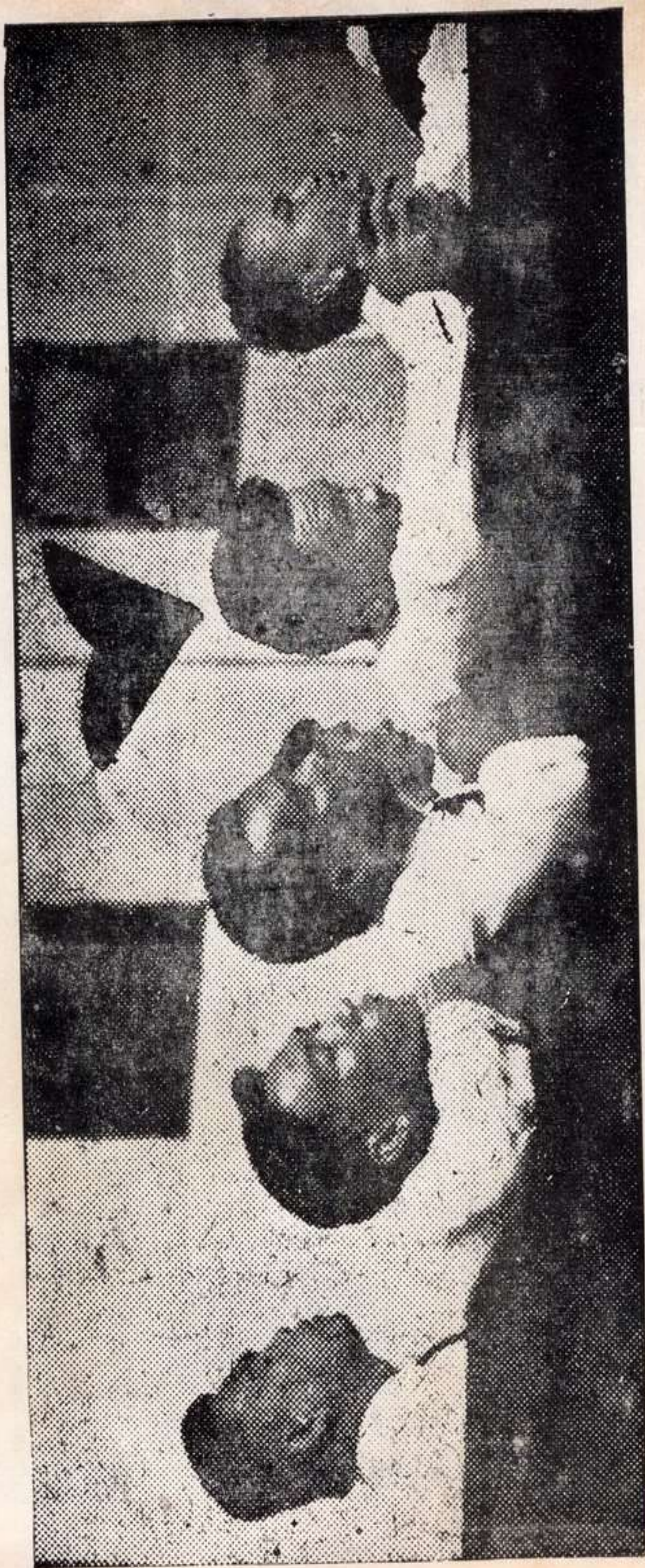
52

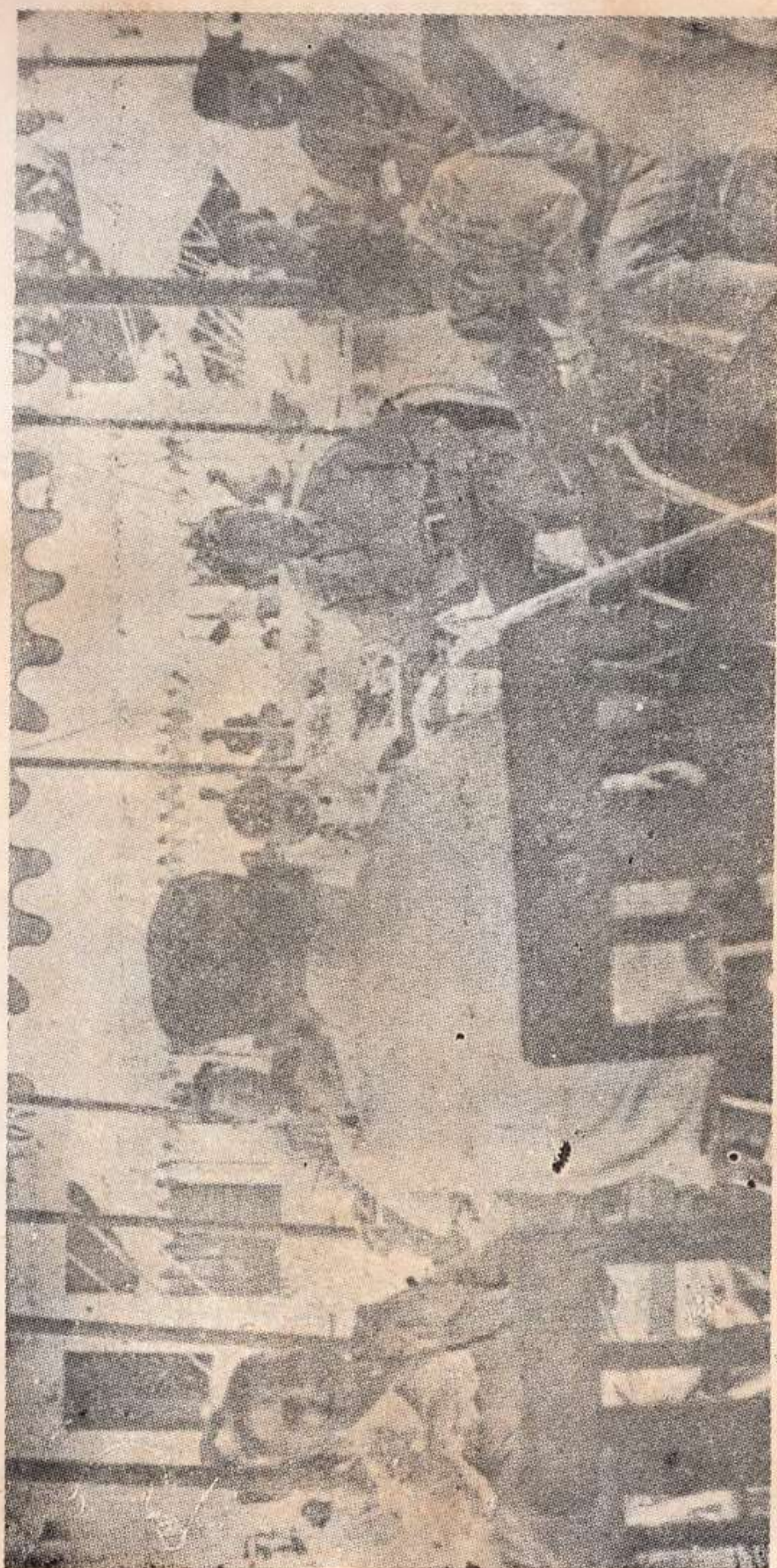

৫৩

2m

२६

บรรยายภาพ.....

ภาพที่ ๑ — — — หลังจาก ที่ ถูกเนรเทศออกไป จากประ
 เทศ ไทย เพราะ การ ปฏิวัติ เมื่อวันท ๑๖
 กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐ แล้ว นาย
 พิศาลารวจ เอก เฒ่า ศรียานนท์ อดีต
 อธิบดีกรมตำรวจ ตก เป็น ผู้ คองหาใน
 สดสังหารนักการเมือง และกรมตำรวจ
 ได้ออกหมายจับ

ภาพที่ ๒ — — — พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทม-
 หิตถ เสด็จจากดับเพื่อกำรศึกษาระเทศ
 สวิตเซอร์แลนด์ ภายหลังจากเสด็จนิวัติ
 กลับมาเยือนประเทศไทย หลังจากท
 รัชกาลท ๗ ได้สละราชและพระองค์ได้
 ทรงราชสืบ ต่อจากรัชกาลท ๗ แล้ว
 พระ องค์ เสด็จ กลับ ใน เดือน มกราคม

พิเศษ ๒

พทศักราช ๒๔๘๒ รวมเป็นเวตาประ
ทบในประเทศไทย ๒ เดือนเศษ

ภาพที่ ๓ - - - พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
กำลังเสด็จลงจากเรือประทับ
เมอคราวเสด็จนวกดลบประเทศไทยเพื่อ
เยี่ยม เยียน พศกนิกร ของ พระองค์ เมื่อ
เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๒
แถวเสด็จดลบดงปรากฏในภาพที่ ๒

ภาพที่ ๔ - - - กาดึงเสด็จประทับบนรถมาพระที่นั่งเขา
สู่พระนคร เมื่อคราวเสด็จทอดกตัญญูประ
เทศไทยเมื่อเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช
วชิ ๒๕๘๒

ภาพที่ ๕ - - - พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จทอด
พระศรียศศาลาราม เพื่อดำรงตวเป็น
พุทธมามะกะ เมอคราวเสด็จผนวชกตบ
ประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๗๒

ภาพที่ ๖ - - - พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทม-
หิตต เสด็จวัดสุทัศน์เทพวราราม คราว
เสด็จเยือนประเทศไทยคราวเดียวกันนั้น

ภาพที่ ๗ - - - นาง นุ่มนวด ชตภูมิ ภรรยา ดร. ทอง-
เปลว ชตภูมิ-นายชิต เวชประสิทธิ์ ผู้
ต้องการบุญสุนันทภาพ ถ่ายร่วมกับทนาย
ฉัตรดิลก บุนนาค เมื่อคราวฉลองวัน
ได้รับอิสสระภาพ

ภาพที่ ๘ - - - นายพลเอก พระยาพหล พดพยห์เสนา
อัครนายกรัฐมนตรีผู้นำฝ่ายปฏิวัติ ๒๔
มิถุนายน ๒๔๗๕ ต่อมาได้รับยกย่องให้
เป็น เชษฐบุรุษ ท่านผู้นั้นตลอดเวลาดำ
ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ท่านได้
แสดงความจริงใจต่อประชาชน อย่างน่า
สรรเสริญ ท่านผู้นั้นได้ถึงแก่กรรมแล้ว

พิเศษ ๔

เหตุเพราะจงจกตัวเดียว ทำให้ท่านตก
ใจถึงกับเป็นอมพาศ และถึงแก่กรรม
ในเวลาดังมา ชีวิตของท่านผู้นั้นเป็นตัวอย่าง
อย่างอนันต์ แก่นักการ เมืองและการ
ทหารจะพึงปฏิบัติตาม

ภาพที่ ๕ — — — นายปรีดี พนมยงค์ หรือ หลวงประดิษฐ
มนูธรรม เป็นนักเรียนกฎหมายจากประ
เทศฝรั่งเศส คัดก่อกองปฏิวัติยึดอำนาจ
จากพระมหากษัตริย์รวม กับพลเอกพระ
ยาพหลฯ และคณะ เคยถูก เนรเทศออก
ไปนอกประเทศ เพราะ มพฤตการณ์ อัน
เป็นคอมมิวนิสต์ ต่อมาได้ถูกเรียกกลับ
เข้าประเทศไทย และได้มีการตั้งคณะ
กรรมการชักฟอก ในที่สุดคณะกรรมการ
ลงความเห็นว่า หลวงประดิษฐฯ ไม่ได้
เป็นคอมมิวนิสต์—ถ้าเหตุที่ถูกกล่าวหาว่า

พิเศษ ๕

เป็นคอมมิวนิสต์เพราะ เค้าโครงการ
เศรษฐกิจเขาได้ร่างขึ้น — ต่อมาเมื่อสงคราม
ญี่ปุ่นบุกกดดันได้เป็นหัวหน้า
ใหญ่เสรีไทยภายในประเทศ เพื่อทำการ
ปลดแอกประเทศไทยให้พ้นจากความเป็น
ทาสของญี่ปุ่น — เคยดำรงตำแหน่งผู้
สำเร็จราชการแทนพระองค์ เป็นนายก
รัฐมนตรี — และได้รับการ ยกย่องเอาไว้
เป็น รัฐบุรุษ อาวุโส เมื่อคราวพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เสด็จ
ผนวชกลับประเทศไทย เมื่อปีพุทธศักราช
๒๔๘๘ และในปี ๒๔๘๙ ในขณะที่
ทนายปรีดี พนมยงค์ กำลังดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีนั้น พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล ก็ถูกถอดปด
พระชนม์ — นายปรีดีถูกกล่าวหาจากนัก
การเมืองฝ่ายตรงข้ามและ ประชาชนว่า

วางแผนตั้งหารพระบาท ส้มเค็ญ พระเจ้า
 อยู่หัว-ในปี พุทธศักราช ๒๔๕๐ เดือน
 พฤศจิกายน ระหว่างวันที่ ๘ ได้เกิดรัฐ
 ประหาร คณะนายทหารบกกลุ่มหนึ่งได้
 ถูกชนทางการยึดอำนาจการปกครองประ
 เทศจากรัฐบาลหลวงธำรง นาวาสวัสดิ์
 นายปรีดี ได้หนีออกนอกประเทศไปอยู่ที่
 สิงคโปร์กรมตำรวจได้ออกหมายจับใน
 จักรวรรดิอังกฤษ วางแผนการตั้งหารพระบาท
 ส้มเค็ญพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๘ และใน
 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๒ นายปรีดีกษา
 กาถึงเสรีไทยกลุ่มหนึ่งเขายึดอำนาจจาก
 รัฐบาลจอมพลพิบตรังคราม แต่กระทำ
 การยึดไม่สำเร็จต้องแตกตกลี้ภัยไปอยู่
 ในประเทศจีนคอมมิวนิสต์จนกระทั่งบัดนี้

ภาพที่ ๑๐ — — — จอมพลหลวงพิบตรังคราม หรือ แปดก
 ขั้วตั้งคะ เป็นนักเรียนนายร้อยทหารบก

ใหญ่จากประเทศฝรั่งเศส ได้เข้าร่วม
 ทำการปฏิวัติกับพระยาพหลฯ และหลวง
 ประดิษฐ์เมอบัพทศักราช ๒๔๗๕ คอ
 มาได้เป็นนายกรัฐมนตรี ในสมัยที่
 หลวงพิบูลสงครามได้เป็นนายกรัฐมนตรี
 นั้น ได้เกิดเรื่องราวมากมาย และตัว
 ของเขาเองก็ได้ถูกดอบสังหารหลายครั้ง
 หลายหน แต่ก็สามารถเอาชีวิตปลอดภัย
 ภัยมาได้ เขาได้เฝ้าเทศน์นักการเมือง
 ออกไปอยู่เกาะตะรุเตา และเกาะเตา
 เป็นคนแรก และได้สั่งสังหารนักการ
 เมืองรุ่นเดียวกันถึง ๑๘ คน -- คอมา
 ได้เซ็นสัญญาเข้าร่วมรุกร่วมรบกับประเทศ
 ญี่ปุ่นคราวญี่ปุ่นบุกเอเชีย - แล้วได้ออก
 จากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี เพราะแพ้
 พระราชบัญญัติพุทธมณฑล ไปอยู่ที่
 ตพบุรี - คอมาเขาได้เข้าใกล้กับดำรงคำ-

แห่งนายกรัฐมนตรีออก เมื่อคณะทหาร
 ได้ทำการรัฐประหารเมื่อปี ๒๔๙๐ — ใน
 ภายนายกรัฐมนตรีคราวนี้ ได้มีการ
 ส่งทหารบกการเมืองอีกกว่า ๒๐ คน ทั้ง
 เป็นการส่งทหารที่ทารุณที่สุด — และต่อ
 มาเขาได้ถูกคณะนายทหารโดยมีจอมพล
 สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เข้ายึดอำนาจเมื่อวันที่
 ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐
 จอมพลพิบูลสงครามได้ตัดสินใจเข้าประ
 เทศเขมร — และต่อไปยังประเทศญี่ปุ่น
 แล้วไปอยู่อเมริกา ที่อเมริกาเขาคุยว่า
 เขาได้เข้าดำรงตำแหน่งอาจารย์ใน มหา
 วิทยาลัย ทখন เขาได้ออก จาก ประเทศ
 อเมริกา เพื่อไปอยู่ที่ประเทศอินเดีย —
 เคยวนเขากลับไปอยู่อเมริกา แล้ว —
 อนาคตของเขายังไม่แน่ว่าจะเข้ามาเป็น
 นายกรัฐมนตรี โดยรัฐประหารหรือว่าจะ
 ทำส่วนตั้มอยู่ในสหรัฐอเมริกา

ภาพที่ ๑๑ - - - พลเรือตรี ถวดย ชำรงนาวาสวัสดิ์
 เป็นคนหนึ่งในผกอกการเมือ บิ พทชคก—
 ราช ๒๔๗๕ คอมาไดเชาตำรงตำแห่นง
 รัฐมนตรีมาหลายสมัย — แดวกมาเป็น
 นายกรัฐมนตรี สืบต่อจากนายปรีดี—
 พนมยงค์ภายหลังการเสด็จสวรรคตของ
 ดนเถดารชกาตที่ ๘— ในรัฐบาลยุคคต
 ของเขา ได้เกิดการ คอรับช่น ในหม่นัก
 การเมือและธาราชาการ จนกระทั่งได้
 มีการเบ็ดอภิปรายท่วไปโดย นายควง
 อภยวงศ์ นายกถวดยได้แสดงควาใจ
 ป่าอย่าง นาสรรรเสริญเขาไว้ในตอนนั้น
 โดยอนุญาตให้มีการถ่าย ทอดเสด็จทาง
 วิทย แห่ประเทศไทยให้ประชาชนได้
 ฟังโดยท่วไป— คอมาได้ถูกรัฐประหาร
 ๒๔๙๐ ชับได้หนีออกไปอยู่ยังฮ่องกง

ภาพที่ ๑๒ - - - พันตรี ควง อภยวงศ์ เป็นนักเรียน

วิชากรรมจากประเทศ ฝรั่งเศส เมื่อ
 กลับเข้ามา ประเทศไทย ได้เป็นอธิบดี-
 กรมไปรษณีย์โทรเลข ต่อมาได้เข้าร่วม
 ทำการปฏิวัติกับคณะปฏิวัติเมื่อปีพุทธ-
 ศักราช ๒๔๗๕— แล้วต่อมาได้เข้าเป็น
 รัฐมนตรีในรัฐบาลหลายสมัย— เมื่อ
 จอมพลได้แพ้ให้ออก ในสภาแล้วต้องลา
 ออก—นายควงได้เข้าดำรงตำแหน่งนายก
 รัฐมนตรี สมัยสงคราม ญี่ปุ่น ล้ม จาก
 จอมพลพิบูลสงครามจนกระทั่งสงคราม
 ได้สิ้นสุดลง—เขาได้เข้ามาดำรงตำแหน่ง
 นายกรัฐมนตรีอีกหลายสมัย และได้เป็น
 ผู้แทนราษฎรหลายครั้ง เคยวนเขากา
 ดงแบบพอกาและอนาคต เขากคงจะต้อง
 เป็นนักการเมืองอีก

ภาพที่ ๒๓ — นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ อดีต
 ๑๓
 เคยเป็นนายทหาร

คนสนิทของจอมพล พิบิตสงคราม เขา
 เคยร่วมชาติการรวมกับจอมพล เมื่อ
 คราวถกวงยา ในการกินเตียงที่บ้านพัก
 ในกรม ทหาร บินใหญ่—ตำแหน่ง ต่อมา
 ของเขาเมื่อคราวจอมพลสนวนวาทนา เขา
 เป็นเพียงผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหา-
 กษัตริย์—แต่ต่อมาเขาได้ร่วมกับพ่อตา
 ของเขาคือ จอมพล ผิน ชุณหะวัณ
 และเพื่อนฝูง รวมก่อกองเขาทำการ
 ทำรัฐประหาร ขบได้รัฐบาลของหลวง
 ชำรง นาวาสวัสดิ์—ต่อมาเขาได้เข้าดำรง
 ตำแหน่งรองอธิบดีกรมตำรวจ แต่ใน
 ระหว่าง ที่เขาดำรง ตำแหน่ง รองอธิบดี
 กรมตำรวจ นั้น—ได้มี การยิงทิ้ง นักการ
 เมือง ซึ่งเขาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
 เสีย ๕ คน และเมื่อเขาดำรงตำแหน่ง
 อธิบดีกรมตำรวจแล้ว ก็ได้มีการตั้ง—

หารนกการเมืองอก—เขาเป็นอธิบดีกรม
 ดำรงคนเดียวทจรร โดงกรมดำรงให้
 เจริญอย่างยิ่งยวดในด้านวัตถุ แต่ใน
 ทางจิตใจ แดงเสมอมที่สุด—ในระหว่างที่
 เขาได้ ดำรง ตำแหน่ง อธิบดี ดำรงนั้น
 คอมาหดคราว เดอกตงตกรปรก ๒๕๐๐
 เขาได้เขาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย — — และ คอมาตัว
 ของเขาได้ถูก จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
 ชงทนต์พฤตการณ์ของเขาไม่ได้ ก็เคย
 ทำการปรก ๑๖ กันยายน
 พุทธศักราช ๒๕๐๐ ในปีเดียวกันกับที่
 เขา ได้ เป็น รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 มหาดไทยนั้น จมนายพลเผ่า ศรียานนท์
 ส่งไปอยู่สวิตเซอร์แลนด์ เมื่อนายพล
 เผ่าได้ถูกเนรเทศไปแล้ว เรื่องราว
 ต่าง ๆ ที่สมนของเขาได้ก่อกรรมทำเข็ญ

เขาไว้มักถูกอธิบติกรรมตำรวจคนใหม่ คือ
 พลเอก ไสว ไสวแสนยากร รอค้นมา
 ด้ระต่าง และตั้งความเห็นว่าเขาเป็นคน
 หนึ่ง ที่รวมก่อกรรมทำเข็ญสังหารนัก
 การเมืองร่วมกับสมุนของเขา ซึ่งได้
 ถูกเนรเทศไปพร้อมกับเขา คือ พัน
 ตำรวจเอก พันศักดิ์ วิเศษภักดี-พัน
 ตำรวจเอก พนม บุรณะสัมภพ-พัน
 ตำรวจเอก อรรณพ พกประยร—และ
 กรรมตำรวจได้ออกหมายจับตัวเขาไว้ตาม
 ภาพในรูปที่ ๑ อนาคตของเขาเป็น
 เรื่องที่หวังอะไรไม่ได้สำหรับตัวของเขา
 เอง นอกจากจะนอนกินเงินที่เขาสะสม
 เขาไว้ระหว่างที่เขาทำ อำนาจ หดหายร้อย
 ด้านบาท.

ภาพที่ ๑๔ — — เจ้าพระยายมราช (ปั้น สุขุม) ผู้สำเร็จ
 ราชแทนพระองค์ ของพระบาทสมเด็จพระ

พิเศษ ๑๔

พระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ระหว่างที่
พระองค์ยังทรงพระเยาว์ประทับเพื่อ
การศึกษาอยู่ ณ ประเทศสวิตเซอร์-
แลนด์ ท่านขุนไคทองแก่นิจกรรม
ไปแล้ว

ภาพที่ ๑๕ — — — พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาทิตย์
ทิพย์อาภา ประธานคณะผู้สำเร็จราช-
การแทนพระองค์ ในระหว่างที่พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลยัง
ทรงพระเยาว์ — ทรงเป็นโอรสพระ
องค์หนึ่ง ของสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวง-
ชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และเป็นรัชทายาท
หมายพระองค์หนึ่ง สืบต่อเนื่องจาก
รัชกาลที่ ๗ ในการดำเนิการสืบสันตติวงศ์

ภาพที่ ๑๖ — — — คณะรัฐมนตรีชุดเมือปี พุทธศักราช
๒๔๘๒ ซึ่งมีจอมพล ป.พิบูลสงครามเป็น

นายกรัฐมนตรี ประกอบไปด้วยคณะ
รัฐมนตรีที่ปรากฏในภาพดังนี้

๑. พตเรือตร ถวัญ ชำรงนาวาสวัสดิ์
(หลวงชำนาญนาวาสวัสดิ์) ๒. หลวง-
ประดิษฐ์ มนุชธรรม (นายปรีดี พนม-
ยงค์) ๓. พระยาศรีธรรมมาธิบดี
(จิตร ณ สงขลา) ๔. หลวงพิบูลสง-
คราม (แปลก ขีตตะสังคะ) ๕. หลวง
สินธุ์สงครามชัย (สิน กมธนาวิน) ๖.
พระบริรักษ์ทักษิณกิจ ๗. พระเวชยันต-
รังษิย ๘. นายดิเรก ชัยนาม ๙.
หลวงเสวี เรืองฤทธิ ๑๐. พระองค์เจ้า
วรรณไวทยากร (พระนามในขณะนั้น)
๑๑. พันเอก ชว่ง เขววงศ์ศักดิ์สงคราม
๑๒. นาย สพรัง เทพหัสดินทร ณิชยุธ-
ยา ๑๓. พันเอก ประยูร ภมรมนตรี ๑๔.

หลวงพรหมโยธี ๑๕. หลวงอดุล เดช-
จรัส ๑๖. หลวง กาจ สังคราม ๑๗.
หลวง วิจิตร วาทการ ๑๘. หลวงสัง-
วรณ ยทกกิจ ๑๙. ขนส่งมาหาร หิตคดี
และอีก ๕ คนจำชื่อไม่ได้

ภาพที่ ๑๗ - - - เป็นอีก ภาพ หนึ่งของคณะ รัฐมน ตรี
ซึ่งม าจอมพลพิบตสังครามเป็นนายกรัฐ-
มนตรี ทงหมดกคคอรัฐมนตรีหน้าเก่า
ซึ่งมี นายวิภาศ โอสถานนท์ เพิ่มเข้า
มาอีกคนหนึ่ง

ภาพที่ ๑๘ - - - รัฐบาตจอมพล กำลังเข้าขอความไว้
วางใจต่อสภานุแทนราษฎร ในภาพจะ
เห็นจอมพลพิบต และหลวงประดิษฐ-
มนธรรม ซึ่งนั่งคกกับหลวงสินธุ สังคราม
ซ้าย สภาคราวนนมพระยามานนวราช
เสว เป็นประธานสภา

ภาพที่ ๑๙ — — — พดเอก พระยาพหุ พดพยุหเสนา
และจอมพลหลวงพิบตสงคราม กาดัง
สนทนา กันในงาน สันนิบาตเมื่อคราว—
ฉลองวันชาติ ๒๔ มิถุนายน

ภาพที่ ๒๐ — — — จอมพลพิบตสงคราม กาดังออกต้อนรับ
บรรดาของนักศึกษาและ ประชาชนที่
หน้ากระทรวงกลาโหม เมื่อคราวเรียก
ร้องดินแดนคน

ภาพที่ ๒๑ — — — จากการ เรียก ร้องดินแดนคน คราวนั้น
แหะได้ทำให้ญี่ปุ่นเฝ้ามองประเทศไทย
เหมือนเสือหว แลวไม่ช้าญี่ปุ่นก็ยাত্রา
แสนยานภาพเขาเหยียบประเทศไทยจอม
พลพิบตสงครามซึ่งตะ โทณ บอก คนไทย
ว่าจะตั้ง จนกระทั่งหมา มัยก็ตั้งบ ดงแทบ
เท่าของญี่ปุ่น — ในภาพคือ การกระทำ

การสาธิตว่าจะรวมรุก รวมรุกระหว่าง
ทศโบกามิ เอกอัครราชทูต ญี่ปุ่นประจำ
ประเทศ ไทยกับ จอมพล พิบิต สงคราม
นายกรัฐมนตรี ต่อหน้า พระ แก้วมรกต
พร้อมด้วยนายทหารญี่ปุ่น และนายทหาร
ไทย

ภาพที่ ๒๒ - - - ทศโบกามิและ จอมพลพิบิตสงคราม
กำลังเซ็น สัญญา รวมรุกรวมรบ ณ วัด
พระศรีรัตนศาสดาราม

ภาพที่ ๒๓ - - - หลังจากประจักษ์กับความพินาศฉิบหาย
เพราะสงครามมาแล้ว ประเทศไทยก็มา
เจอเอาสัญญาฉบับแบบของอังกฤษ
เขามากกว่าจะพ้นจากความเป็นทาส
ของอังกฤษมาได้ ก็ต้องรอนถง อเมริกา
นั้นแหละถึงได้ประจักษ์ความเป็นไทย - ใน
ภาพ หดวงประดิษฐ์ มนุชกรรมในฐานะ

หัวหน้าใหญ่ เสร็จไทยภายในประเทศ
 ก้าง ก้าวคำ ปราศรัย ในวัน ประกาศ
 เสร็จภาพแห่งประเทศไทย ทามกลาง
 รัฐมนตรีและชาวต่างประเทศมากหน้า

ภาพที่ ๒๔ - - - เขาเหาะครบ จอมพลพิบูลสงคราม
 ผนาค ยอมต์ ชนิด เมอ หมดอาวชกหัน
 มาเอาหมามยต์ ก้างอ่านดำนัดดี
 บานตะไท ญี่ปุ่น กับไทย ในการกินเลี้ยง
 ฉลองสัญญาความร่วมมือกับญี่ปุ่น ณ
 วังสวนกุหลาบ - ในภาพเชษบรุษ พระ
 ยาทอด พดพยหเสนา ก้างย่นพงอยู่
 ข้าง ๆ พร้อมด้วยแม่ทัพญี่ปุ่นย่นชานา
 ข้าง

ภาพที่ ๒๕ - - - นักเป็นเอกภาพหนึ่งในการฉลองระ-
 หว่างไทยกับญี่ปุ่น โดยสัญญานั่น แหะ
 ครบ ต่อมาประเทศไทยกลายเป็นสนาม

ทอดตองระเบค ของ อเมริกาเดี่ย ย้อยยับ
 แตะจอมพดคนขยนคอนนหนนขนไปนอน
 ยยับน ยอดเขา ทดพบรไม่ต้อง อนาทอน
 รอนใจคอเรืองภยระเบค

ภาพที่ ๒๖ — — — ภาพนเบนภาพของ นายเตยง ศรัทธ
 แตะนายทองอิน ภรพมน์ ถ่ายเอาไว้
 เบนพระดกกอนทจะถูกพาไปตั้งหาร โหด
 ในที่ต่างกัน แตะด้วย วิธต่างกัน
 คอนนายเตยงถูกรัดคอตายแล้วเอาศพไป
 ย่างสด ส่วนนาย ทองอินทร ถูกยิงตาย
 ที่หลักกิโลเมตรที่ ๓๓ บางเขน

ภาพที่ ๒๗ — — — ภาพหลัง จากได้รับ อีสต์ระภาพ แล้ว
 บรรดาผู้ตองหากบฏทงหลายกมาชุมนุม
 กันเตยง กันอย่าง เอ็กเกริก ในภาพ
 นายเจริญ ดับแสง กำลังกล่าวคำ

ปราศรัย นาวาตรี มนต์ จารภา นักจ
 จอมพล คราวกบฏแมนฮัตตัน กาดัง
 งามมเพตหงอยขวาง ๆ ไล่เลื้อยดาบ เขา
 ถกจับตเมืองนนท ภายหลังที่เค็ดตหัน
 จากเรือศรีอยุธยาเค็ดตเข้าพระมา แดง
 ก้อยทไหนดอทไหนดเสียงาน

ภาพที่ ๒๘ — — นักกบฏอีกคนหนึ่ง ในสมัยของนายพล
 เผา เถลิงอำนาจ เขาคณนคอ กุหลาบ
 สายประดิษฐ์ นักหนังสือพิมพ์และนัก
 ประพันธ์ ผู้ใช้นามปากกาว่า “ศรี
 บรพา” กาดังเกาะแขนงกษายวันทได้
 ครอบครองระภาพ

ภาพที่ ๒๙ — — นางพลตรี พนมยงค์ ภรรยานายปรีดี
 พนมยงค์ กาดังเดินยืมแย้มออกจากท
 คุมขัง เมื่อวันได้รับ อดระภาพ ภายหลัง

จากที่ถูกจับในข้อหากบฏสันติภาพ และ
ถูกคุมขังอยู่นานพอสมควร

ภาพที่ ๓๐ — — คอมนั้นหลวงประดิษฐ์ฯ กำลังยิ้มแย้ม
อยู่ท่ามกลางบรรดาเสรีไทย มากหน้า
หลายตา ในภาพปรากฏมี นายปรีดี
พนมยงค์ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมทย์,
หลวง อุดมเดชจรัส, หลวง สีนาค
โยธารักษ์, หลวงสินธุ์สงครามชัย แม่
ทัพเรือ, และ แม่ทัพ อากาศ หลวง
เทวฤทธิ์พนดก, เขาทั้งหลายยืนอยู่หน้า
อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย วันที่เดินขบวน
ฉลองชัยชนะของเสรีไทย

ภาพที่ ๓๑ — — — นายเตียง ศิริขันธ์ เสรีไทย (ภาพ
นั่งขวามือ) เขาเอาขวดของเขาเข้า
คอส์ เพื่อ ให้ได้ มาซึ่ง อุดมระภาพ ของ

แผ่นดินไทย แล้วต่อมาเขาก็ต้องตก
 เป็นเชลยทางการเมืองของสมุหนายพต
 เมื่อ ถกรัตนคอตายและนำไปอย่างสุดในที่
 สุด

ภาพที่ ๓๒ — — — เป็นอีกภาพหนึ่งในงานสันติบาตของ
 วนชาตทวงศ์วนุกุหลาบ พระยาพหต
 กาดังสันทนาภิจอมพต ป. ทามกลาง
 รัฐมนตรี มาก หน้า หลาย ตา พระ—
 วรวงศ์เชอ พระองค์เจ้าอาทิตย์ ทพยอา
 ภากรทรงประทบยน้อยทนนดวย และกา
 ดังสันทนาภิ หดวงธารงนาวาสวัด

ภาพที่ ๓๓ — — — จอมพต ผิน ชุณหะวัณ หวหน้าคณะ
 รัฐประหาร ๘ พฤษจิกา นายพตผุ้เฒ่า
 ผุ้หลัง นาคา เขาทำรัฐ ประหาร ชบได้
 หดวงธารงนาวาสวัด — หดงจากนนมา

พิเศษ ๒๔

ท่านก็ย้ายบ้านจากทเทเวศม์ซอย ๑ ซึ่ง
เป็นบ้านไม้ ไปอยู่ที่ซอยราชคร ซึ่งเป็น
ตึกแถมเครื่องทำความเย็น หน้าตาของ
ท่านผ นมคํา หยดตะประมาณ หงถาน
บาท จะน้อยกว่ำนกไม่มากนั้ หน้าตา
ของท่านได้ขายให้แก่ประชาชนชาวไทย
ไปมากกว่าหนึ่งร้อยหยด

ภาพที่ ๓๔ — — — ภาพนี้เป็นภาพของท่าน นายพล—

ตำรวจโท พระรามอินทรา (ดวง ราม-
อินทรา) อธิบดีกรมตำรวจในสมัย นาย
ปรดิ พนมยงค์ เป็นนายกรัฐมนตรี
ท่านผนมประวตดงน

สำเร็จวิชาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
ห้วยจรเข้ จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นนัก
เรียนนายร้อยตำรวจ คนแรก ของห้วย

ផ្សេង ២៥

๒๕๓๒ ๒๐ ๐ ๑ ๗ ๑ ๑
จรวเขตต์ได้เข้าดำรงตำแหน่ง เป็นอธิบดี
กรมตำรวจ แรกเข้ารับราชการเป็น
๒ ๑ ๐ ๒ ๑
นักเรียนทำการ นายร้อย ประจำมณฑล
กรุงเก่า แดะย้ายไปประจำการอยู่หลาย
๑ ๑ ๒ ๑ ๗ ๒
จังหวัด ได้รับราชการมาเป็นเวลาดำ ๓๕ ปี
ได้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ แดะ
๒ ๒ ๑ ๑ ๑ ๑
ได้พ้นจากตำแหน่งไป โดยทรงพระ—
กรุณาโปรดเกล้าฯได้รับบำเหน็จบำนาญ
๑ ๑ ๑
ฐานมีอายุถึง

ประวัติ การรับ ราช การ ของ ท่าน ผนม
เกียรตประวัติอยู่มากมาย ได้แก้หน้าท
เบเนศทาการ สืบสวน ตรวจตรา บุคคลท
เป็นชนชาติศัตรูในสมัยสงครามโลกครั้ง
ที่ ๑ การสืบจับ ชาวเจนทตง เป็นของยท
จังหวัด ตรัง ภูเก็ต และจังหวัดนคร
ศรีธรรมราช เป็นกรรมกรทำการสอบ

ได้นัก เรือน นายร้อย ตำรวจ หลาย ครั้ง
 และ เมื่อพ้น จาก ราชการไป ใน ฐานตั้ง
 อายุแล้ว ก็ยังได้รับตำแหน่งให้เป็น
 ปกรักษาราชการกรมตำรวจ และ เป็น
 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามพระราชบัญญัติ
 วิชาการราชการพลเรือน ฯ

นายพลตำรวจโท พระรามอินทรา ได้
 ปกครองบังคับบัญชา วิชาการตำรวจ
 มาด้วยดี ตลอดสมัยที่ทาดำรงตำแหน่ง
 อธิบดีกรมตำรวจ

ท่านผู้นี้ ได้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ—
 ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๔๙๘
 ถึง วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๐

ภาพที่ ๓๕ — — — นายพันตำรวจเอก พระยาอนนต์สร-
 ชุรการ (จำ กัณณะพุททะ) นายพัน—

ดำรงเอก พระยาอนัสนุรการ สำเร็จ
 การศึกษาจากโรงเรียนคริสต์เตียนอ้ายนี้
 สกุด สอบได้ได้นั้น ๗ แรกเข้ารับราช
 การประจำตำแหน่ง เป็นตาม ภาษา ต่าง
 ประเทศ ประจำกระทรวงนครบาล ได้
 รับเงินเดือนตรา ๖๐ บาท รับราชการ
 มาเป็น เวลา ๓๒ ปี ได้ดำรงตำแหน่ง
 อธิบดีกรมตำรวจ และ พ้นจากตำแหน่ง
 โดยทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
 ออก รับพระ ราช ทาน บำเหน็จ บำนาญ
 ปราบกฏประวัตการรับราชการ ของท่าน
 ผู้นี้ มีคุณงามความดีเป็นอันมาก โดย
 ได้ทำการจับกุมชนชาติศัตรูในครั้งสงคราม
 โลกครั้งที่ ๑ และ เดินทางไปยัง
 เมือง ต่าง ประเทศ อันเกี่ยวข้องกับ ราชการ
 สงครามใน ครั้งนั้น ณ เมือง สิงคโปร์
 สำหรับกิจการภายใน ได้รักษาเหตุ

เพลิงไหม้ใน พระบรมมหาราชวัง เมื่อปี
พุทธศักราช ๒๔๕๔ จบกมพวกชาวต่าง
ประเทศทำชนบทรบตอมได้มาก และ
เป็นผล พิจารณาระเบียบวินัยตำรวจ โดย
เป็นประธานกรรมการหลายครั้ง

นายพันตำรวจเอก พระยาอนนต์ธรร-
การ ได้ปกครองบังคับบัญชาราชการ
ตำรวจมาด้วย คัดตอด ต้มยักเป็น อธิบดี
กรมตำรวจ ท่านฉนเขาตำรวจ ตำแหน่ง
เมื่อ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๖ ถึง ๑
เมษายน ๒๔๗๘

ภาพที่ ๓๖ — — — นายพันตำรวจเอก พระยาบเรศผดุงกิจ
(รอง พรหมโมบด) นายพันตำรวจเอก
พระยาบเรศผดุงกิจ ตำรวจการศึกษา
ทั้งภาษาไทย และ ภาษา อังกฤษ ที่โรง

เรียนพิทยาภรณ์ สอ^๑บ ได้ได้ ประโยค ๓
 ตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ
 แรกเข้ารับราชการ ดำรงตำแหน่งเป็น
 เสมียนพด^๑ตระเวนสถาน^๑ตำรวจนครบาล
 ตามยอด รับเงินเดือน^๑อัตราเดือนละ
 ๓๒ บาท รับราชการเป็นลำดับมาเป็น
 เว^๑ตา ๓๔ ปี ได้ดำรงตำแหน่งเป็นอธิบดี
 กรมตำรวจ และพ้นจากตำแหน่งโดย
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออก
 พระราชทานบำเหน็จบำนาญ ป^๑รากฏ
 ประวัติ การ รับราชการ ของ ท่าน ผนม^๑
 คุณงามความดีหลาย ประการ^๑ถนัด^๑คือ
 ได้ ทำ การจับ ชนชาติ ส^๑ตรใน สงคราม
 โลกครั้งที่ ๑ และได้ทำการ จับกุมคดี
 ต่างได้มากในสมัยตอนต้น ที่เข้ารับราช
 การจน ชน^๑ขอเป็น^๑ผู้ทำการ ตรวจปราบ
 ป^๑รามเป็นพิเศษของกรมตำรวจท่านหนึ่ง

นายพันตำรวจเอก พระยาบเรศผดุงกิจ
ได้ปก ครอง บังคับ บัญชา ข้าราชการ การ
ตำรวจด้วยดุดตอดดัดมียศได้เป็นอธิบดี

ท่านผู้ นเข้า ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรม
ตำรวจเมื่อ ๓ กรกฎาคม ๒๔๗๕ ถึง ๓๔
กุมภาพันธ์ ๒๔๗๖

ภาพที่ ๓๗ - - - นายพล ตำรวจตรี พระพิจารณ์ผดุงกิจ
นายพลตำรวจตรี พระพิจารณ์ผดุงกิจ
เป็นนักเรียนนายหมวด ตำรวจ นครบาล
นายหมวดตำรวจนครบาลนั้น ได้เข้ารับ
ราชการ ในหน้าที่ เป็น เสมียน โรงกตัง
กรมทางกระทรวงคมนาคม รับราชการ
อยู่ ๒ ปี จึงได้ลาออกจากตำแหน่ง
เสมียน โรงกตังมาเข้าเป็นนักเรียนหมวด
นายหมวดตำรวจนครบาล นักเรียนนาย

พิเศษ ๓๑

หมอวตารนทเบรพนพคณ นายพดตารวจ
เอก พระพนจ ชนคต อถทานหนง ซึ่ง
ไดรบราชการเบนคเชงชนกนมา และ
กมความดีความชอบ ทดเทียมไมหางกน
เมื่อดำเรจจาก โรงเรียนนายหมวด และ
และออกประจำการ เกียรติประวัติของ
นายพดตารวจตร พระพิจารณพตกิจ ได้
ปฏิบัติหน้าที่สงมาก โดยประจำอยใน
ตำรวจกองพิเศษตงแตชนตาจนถงตารง
ตำแหน่ง เบนผ บงคคการ กองพิเศษซึ่ง
เบนตำแหน่งตง ถถาถถความเบนผ ม
ฉับไวไหวพริบกเบนทไววางใจของนาย
พดตารวจโท พระยาอชกรณประกาศ
อชบถกรมตำรวจ ในครงนน มากทเคยว
นายพดตารวจตร พระพิจารณ พตกิจ
รับราชการในกรมตำรวจตงแตบ พ.ศ.
๒๔๕๕ ถงวทน ๔ มถนายน พ.ศ. ๒๔๗๕

ได้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำ—
 ฌาญครั้งหนึ่ง และได้กลับเข้ารับราชการ
 อก เมื่อวันท ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๘
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้
 ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจครั้งสุดท้าย
 ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๐
 เพราะสุขภาพไม่สมบูรณ์ รวมเวลาที่ได้
 รับราชการในกรมตำรวจมา ๒๕ ปีเศษ

ภาพที่ ๓๘ — — — ภาพนี้เป็นภาพ ของ บรรดา กบฏสันติ
 ภาพสี่คน ถ่ายภายหลังจากปลดปล่อยออก
 มาตามกติกาของอิสสระภาพ หนึ่งใน
 จำนวนสี่คนเอามือโอบหลังใครต่อใครนั้น
 ๒๕ คือ นาย ปาน พนมยงค์ ลูกชายของ
 นายปรีดี พนมยงค์ เมื่อพ่อเป็นกบฏ
 ลูกชายก็ต้องเป็นเหมือนกัน ถูกจับเอา
 ไปขัง ไว้ยาวนานพอสมควร แก่ เวลา พอ

ปล่อยออกมา แล้ว เขารบสมัคร เป็นผู้
แทนอยุธยา แต่ไม่ได้ เคยออกจากประ
เทศไทยไปอยู่กับพม่าจนแดง

ภาพที่ ๓๕ — — — นายพลตำรวจโท พระยาอริกรณประ
ภาศ (หุ้ย จาคิกวณิช) นายพล
ตำรวจโท พระยาอริกรณประภาศ ดำ
รงการ ศึกษาจาก โรงเรียนอัสสัมชัญ
กรุงเทพฯ แรกเข้ารับราชการเป็นดำน
ประจำกองตระเวน กระทรวงนครบาล
ได้รับเงินเดือนชนคน ตั้งแต่ อตราเดือน
ละ ๕๐ บาท เป็นลำดับไป รับราชการ
เป็นเวลา ๓๓ ปี ได้รับตำแหน่งเป็น
อธิบดีกรมตำรวจ และพ้นจากตำแหน่ง
โดยลาออกรับ พระราชทานบำเหน็จบำ
นาญปรากฏประวัติรับราชการของท่าน
คุณความดี ความชอบ เกียรติประวัติ

อย่างมากมาย เหตุการณ์ภายในประเทศได้ทำการจับกุมชาวต่าง ประเทศทำ
 ฆนบัตรปลอมจำหน่าย จับยวนกบฏ
 คอการปกครองของฝรั่งเศสหลบหนีมา
 จากเมืองไซ่ง่อนได้ จับอภัยรายใหญ่
 ทบดินคาญปุ่นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ เป็น
 เหตุการณ์วุ่นวายทางการเมือง ระหว่าง
 จีนและญปุ่น ที่ใช้ประเทศไทยเป็นททำ
 การบีบดินคา จีนคนโตขายดินคาญปุ่น
 จะถูกพวก จีน ด้วยกันเองตอบ ข่าและ
 ตอบทำรายคนร้ายตัวการสำคัญที่จับได้
 ครงหนคอนาย อัดซอ เป็นหัวหน้าใหญ่
 เมื่อทำการจับกุม ได้ต่อสู้ยงตำรวจผู้
 จับบาดเจ็บเมื่อจับตัวได้ศาลลงโทษจำ
 คุกตลอดชีวิต

สำหรับเหตุการณ์อย่างอื่น พระยา
 อธิการประกาศ ได้จับศัตรูระหว่าง

รับความ^๒ร^๒และ^๒ ได้รับ^๒ความ^๒ดี^๒ความ^๒ชอบ^๒
 ตามแบบอย่าง^๒ของ^๒ อธิบดีกรม^๒ตำรวจ^๒ผู้^๒
 นิต^๒ๆ มา^๒ออก^๒ให้^๒นาย^๒ ดัง^๒ที่^๒จะ^๒เห็น^๒อยู่^๒
 ใน^๒ปัจจุบัน^๒นี้^๒ คือ^๒ นาย^๒พล^๒ตำรวจ^๒ตรี^๒
 หด^๒วง^๒แผน^๒พา^๒ด^๒ชน^๒ นาย^๒พล^๒ตำรวจ^๒ตรี^๒
 ชน^๒พ^๒ช^๒ย^๒ม^๒น^๒ตร^๒ นาย^๒พล^๒ตำรวจ^๒ตรี^๒ ชน^๒
 จ^๒า^๒น^๒ง^๒ร^๒ก^๒ษ^๒า^๒ เป็น^๒อา^๒ท^๒

ท่าน^๒ผู้^๒ได้^๒เข้า^๒ดำรง^๒ตำแหน่ง^๒อธิบดี^๒กรม^๒
 ตำ^๒รวจ^๒ต^๒ง^๒แผน^๒ท^๒ ๑ พฤษภาคม พ. ศ.
 ๒๔๗๒ ถึง พ. ศ. ๒๔๗๕

ภาพที่ ๔๐ — — ภาพ^๒นี้^๒คือ^๒ภาพ^๒ นาย^๒พล^๒ตำรวจ^๒เอก^๒
 หด^๒วง^๒ชา^๒ติ^๒ต^๒ระ^๒การ^๒โก^๒ศ^๒ต^๒ (เจ^๒ียน^๒ ถิ^๒ม^๒บี^๒-
 ชา^๒ติ)

นาย^๒พล^๒ตำรวจ^๒เอก^๒ หด^๒วง^๒ชา^๒ติ^๒ต^๒ระ^๒การ^๒
 โก^๒ศ^๒ต^๒ ตำ^๒รวจ^๒วิ^๒ชา^๒การ^๒ตำรวจ^๒จาก^๒โรง

เรียนตำรวจทัตหรืออเมริกา เรียนหนังสือ
 ต่อไทยสอบได้ได้จาก โรงเรียนมหาดเล็ก
 หาดวง แรกเข้ารับราชการดำรงตำแหน่ง
 เป็นล่า ราช ราชการ กรม ตำรวจ
 ได้รับราชการมาเป็นเวลา ๒๕ ปี ได้ดำรง
 ตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ และได้
 ออกจากตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ ไป
 โดยคุณงาม ความดี เป็นพิเศษ อย่างยิ่ง
 ให้ไปดำรงตำแหน่งอธิบดี กรมศุลกากร
 และปัจจุบัน ดำรง ตำแหน่ง อธิบดี กรม
 มหาดไทย ประวัติการรับราชการของ
 ท่านนั้น ขณะที่ประจำกรมตำรวจมีอยู่
 มากด้วยกัน เกี่ยวกับการปราบปราม
 จบกรมร้ายสำคัญ ได้ทำการจับกุม
 นายจอ แซ่ถม ทำการฆ่า นายอง
 ยกหลัง ซึ่งผู้ร้ายรายนี้ร้ายแฉะสำคัญ
 มากถึงต่อสู้ ใช้อาวุธ อันเป็นการกระทำ

ที่ได้รับความชอบเป็นพิเศษ นอกจาก
นั้นได้ใช้วิทยากร อันสูง ประม ปรังระ-
เบียบ การกรรม ตำรวจให้เข้ากับ ตำรวจ
ต่างด ในกาให้ตำรวจได้ใช้เครื่อง
มอฮนทนต์มยงชน กับได้เป็นกรรม
การพิจารณาร่างกฎหมายสำคัญ ๆ เป็น
อนมาก ๆ

ในสมัย ทนายพล ตำรวจเอก หลวง ชาติ
ตระการโกศล ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรม
ตำรวจนั้น นายพลตำรวจโท เผ่า ศรี-
ยานนท์ เป็นรองอธิบดีกรมตำรวจ ได้
เกิดกบฏจลาจลขึ้นหลายครั้ง จนกระ
ทั่งถึงกับได้มีการยิงทง นักการเมือง กัน
ดังปรากฏเรื่องราว อยู่ในหนังสือ เดมน
ยอมนับว่าท่านอธิบดีกรมตำรวจผู้นั้นเป็น
บุคคลที่น่าเห็นใจอยู่มาก ส่วนตัวของ

ท่านนั้น ท่านได้ปกครองบังคับบัญชา
 ดำรงให้อยู่ในระเบียบวินัย อนาคต ตลอดจน
 มา ภายหลังเมื่อรัฐบาลได้ปลดปล่อยให้
 นักการเมือง เขากลับมา เขามา เกยว
 ของกายกาย งานบริหารมากจนอย่าว่า
 แต่ที่ดำรงเด่น ที่ไหนก็ยิ่ง

ท่านผู้นี้ได้เข้าดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรม
 ดำรงเมื่อนท ๒๕ พฤศจิกายน .พ.ศ.
 ๒๔๙๐ ถึงวันท ๒ กรกฎาคม ๒๔๙๔

ภาพที่ ๔๑ - - - เป็นภาพของนาย จาตอง ดาวเรือง
 อดีต รัฐมนตรี ในชุด ของ นายก ถวัญ
 เมื่อนายกถวัญถอยเรือไปแล้ว ท่านผู้นี้
 นกจับกุม หาดายกรง และครั้งสุดท้าย
 เมื่อถูกจับกุมแล้วถูกนำไปยังทาง ดง
 ปรางค์ตามเรื่องและคำพิพากษาในเล่ม
 น

พิเศษ ๔๐

ภาพที่ ๔๒ - - - ภาพนี้เป็นภาพของ ดร. ทองเปลว

ชดภูมิ อดีตกรรมาธิการสมัชชาของนายก
ถวดยเหมอณกน ทานผ่นเคตตหนภย
การเมองไปอยถงบนง แดแถวกกตบ
เขามาตดกบคารวจ แดะคองตายตง
ควณนามอของคารวจ เหมอณกน - เขา
เบนนก กฎหมาย จาก ประเทศ ฝรั่งเศส
เขามามบตบาท ทางการเมอง สมัยนาย
ปรต พนมยงค์ เบนนายกรรมาธิการ
หตงสงคราม โดกครง ๒ เขาตองจบชีวิต
อยางนาอนาถ ตามคำพิพากษาแเดอะ
เรองราวพิศดารในหนังสือเดมน

ภาพที่ ๔๓ - - - ภาพนี้เป็นภาพของนาย ถวดยอตต เขา
คองมอณ เบนนไป เหมอณ เพอน ของเขา
ตองคน คอตายควณนามอของคารวจ
ตามเรองอนพิศดาร แดะคำพิพากษาใน
เดมน

ภาพที่ ๔๔ - - - ภาพ^{๕๗}เป็นภาพของ ดร. ทวี ตะเวทิกฤต
 นักกฎหมายจากประเทศฝรั่งเศส อดีต
 รัฐมนตรีในชุดของนายปรีดี พนมยงค์
 เขาพบจุดจบ เมื่อกบฏวังหลวงได้เสร็จ
 สิ้นลงแล้ว ดังเรื่องแฉะราวอนพิศดาร
 ของเขาในหนังสือเล่มนี้

ภาพที่ ๔๕ - - - นายพล ตำรวจเอก หลวงอดุลเดชจรัส
 ตำรวจ จากโรงเรียน นายร้อย ทหารบก
 โดยเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงกลา
 โหมไปรับราชการกรมตำรวจ . เดิม
 ดำรง ตำแหน่ง รอง อธิบดี กรมตำรวจ
 ในสมัยนายพันตำรวจเอก พระยาอนนต์สร
 รุการเป็นอธิบดี เกียรติประวัติของ
 นายพลตำรวจเอก หลวงอดุล เดชจรัส
 ควรแก่การศึกษาอย่างมาก หากแต่ประ
 วัติของท่าน โดยละเอียดนั้นไม่มีในกรม

ตำรวจ จึงกระทำให้ไม่ทราบความเป็น
 มาโดยละเอียดได้ แต่ในระยะที่นายพล
 ตำรวจเอก หลวงอดุล เดชวรดี ดำรง
 ตำแหน่ง อธิบดี กรมตำรวจ ได้รับการ
 ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาก คือ ได้รับ
 เงินงบประมาณเพิ่มมากขึ้น ในด้านการ
 สอบสวน ได้มีกฎหมายให้ตำรวจภร
 เป็นพนักงานสอบสวนด้วย ซึ่งเป็นครั้งแรก
 ของการกิจการกรมตำรวจได้ขยาย
 อย่างกว้างขวาง

ท่านผู้เคยเป็นรัฐมนตรีร่วมกับ รัฐบาล
 ของ จอมพล ปิบูล สงคราม ในยุคแรก
 และในระหว่างดำรงตำแหน่งอธิบดีกรม
 ตำรวจ ระยะที่ หลวงพิบูล เป็นนายกนั้น
 ได้เกิดกบฏขึ้นหลายกบฏ บรรดาผู้ต้อง
 หาได้ ถูกจับ ส่งไป อยู่แม่ฮ่องสอน บาง
 ไปอยู่เกาะเต่าบ้าง ไปอยู่เกาะตรูเตาบ้าง

เกี่ยวกับการยิงปืนนักโทษการเมือง ๓๘
 คนนั้น เมื่อจอมพลพบบดสงครามต้นอา
 นาจนแล้ว ได้ให้สัมภาษณ์แก่นักหนังสือพิมพ์ว่า
 ท้องฆานกการเมืองไป ๓๘
 คนนั้นเบนเพราะ หลวงอดด ๆ ก็นเห็น
 ได้มาบังคับให้ตงขอ

เคยวนทานณ เห็นนั่งรถเก่งคนงาม
 พร้อมด้วยสุนัขตัวโปรดไปกิน ดมที่ไหน
 ดอที่ไหนให้เป็นทสธาราญ งานการการ
 เมืองไม่ ปรากฏ ว่าได้ มีตำแหน่ง อันใด
 นับว่าเป็นเพื่อนสนิทของนายบรรดเหมอน
 ก็น

อนาคต เรื่องการเมืองถ้าจะไม่ไหวเลย
 แล้ว แต่ก็ยังไม่แน่ว่าที่อาจจะมคน
 หนุ่มไปเชิญให้มาร่วมรัฐบาลในอนาคต
 ก็ได้

พิเศษ ๔๔

ภาพที่ ๔๖ — — — ภาพนี้เป็นภาพของพลตำรวจเอก พระ
พนิจ ชนาคดี ท่านผู้นี้ได้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจในสมัย นายพล
เผ่าเป็นอธิบดีกรมตำรวจ ท่านผู้นี้เป็น
กำลังสำคัญในการสอบสวนกรณีสวรร
คต ตั้งแต่ต้นจนจบด้านคดี เมื่อเสร็จ
ต้นจนคดีตัดสิน แล้วท่าน ผู้นี้ได้ลาออก
จากงานราชการตำรวจ

ภาพที่ ๔๗ — — — พลโท พระวรวงศ์เชอ พระองค์เจ้า
คาร์บ

พลโทพระวรวงศ์เชอพระองค์ เจ้า คาร์
บ ได้เข้า เป็นนักเรียน นาย ร้อย ทหาร
บก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๓ (พระชนม
๑๗ พรรษา) และได้เป็นว่าที่ร้อยตรี
กรมทหารราบที่ ๔ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๓ เมื่อ
พทศกกราช ๒๔๓๕-๓๖ ดำรงตำแหน่ง

พิเศษ ๔๕

ผู้ช่วยกรมปลัดทพบก และเลี่ยมยนเอก
เวร ค้าง ปลัด ทพบก แต่เมื่อ พ.ศ.

๒๔๓๗ ได้ดำรงตำแหน่งนายเวรร่างกระ
ทรวงพระคลังมหาสมบัติ พ.ศ. ๒๔๓๘

ได้กลับไป ดำรง ตำแหน่ง ผู้บังคับ กอง
ร้อยทหารบกใหญ่รักษาพระองค์กองร้อย

พิเศษ ดับมาถึง พ.ศ. ๒๔๓๘ ดำรงตำแหน่ง
ผู้บังคับ กองร้อย ทหารราบที่ ๓

พ.ศ. ๒๔๔๓-๔๔ ดำรงตำแหน่ง ปลัด
กองพัน ๑ และผู้บังคับการ กรมทหาร

บกใหญ่ที่ ๑ รักษาพระองค์ พ.ศ. ๒๔๔๗

ได้ดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการ ทหารบก
มณฑลนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๔๕๒ ดำรง

ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก กองพล
ที่ ๙ มณฑลปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๔๕๔

ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกกอง
พลที่ ๗ และดำรงตำแหน่งแม่ทัพกองทัพ

๒ มณฑลพิษณุโลก พ.ศ. ๒๔๕๕ โปรด
 เกด้า ๑ ให้ดำรงตำแหน่งแม่ทัพ กอง
 ทพท ๒ มณฑลพิษณุโลก ข้าราชการ
 การ เป็น ทหารของ พระวรวงศ์เชอ พระ
 องค์เจ้าคาร์บ ต้นตุดงเพียงเทาน สืบ
 ต่อจากนั้น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎ
 เกด้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้า ๑ ให้ย้ายจาก
 มณฑลพิษณุโลก มาดำรงตำแหน่งผู้
 ช่วยเสนาบดี กระทรวงมหาดไทย ครั้น
 ถึง พ.ศ. ๒๔๕๘ ทางราชการ ได้เห็น
 ความสามารถของพระวรวงศ์เชอ พระ
 องค์เจ้าคาร์บ จึงโปรดเกล้า ๑ ให้ดำรง
 ตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจภูธรและกรม
 ตำรวจพระนครบาลโดยให้ยบ รวมเป็น
 กรมเดียวกัน เรียกว่ากรมตำรวจภูธร
 และเป็นอธิบดี กรมตำรวจ คนแรก ที่ได้
 รับมอบงานจากชาวต่างประเทศที่มารับ

พิเศษ ๔๑

ราชการเป็นตำรวจ สุ่มนหมชาวต่าง
ประเทศ (ชาวเดนมาร์ก) รับราชการ
เป็นครูและเป็นจเรตำรวจอยู่หลายตำแหน่ง
หลายคนด้วยกัน ทรงดำรงตำแหน่ง
อธิบดี กรมตำรวจ อยู่จนกระทั่ง
พ.ศ. ๒๔๖๘ จึงโปรดเกล้าให้รับพระราชทาน
เบี้ยบำนาญในประเภทสูงอายุ.
พระองค์ขอ พระองค์เจ้าคำรบ ทรง
มีความสามารถ ในราชการเป็นอันมาก
ได้ปฏิบัติราชการพิเศษ เมื่อพ.ศ. ๒๔๖๐
ด้วยความสำเร็จอย่างงดงาม คือทรง
นำไทยได้ประกาศสงครามกับประเทศ
เยอรมันและออสเตรีย ฮังการี ได้เป็น
บัญชาการ วางระเบียบ กำหนด หน้าที่
ให้นายตำรวจซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาควบคุม
มอญจีนตศาตศิศตรได้ผลสำเร็จดีอย่าง
ยิ่ง

ท่านผมนดารงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๘—๒๔๖๘

ภาพที่ ๔๗ — — — เป็นภาพของ นายพลโท หลวงสินาค
โยธารักษ์ ท่านผู้นี้เป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย สมัยนาย ควง
อภัยวงศ์ได้รับเชิญจากคณะรัฐประหาร
๒๔๙๐ ให้มาเป็นนายกรัฐมนตรี ตอนนั้น
นายพลเผ่า ยังคงมีตำแหน่งดอยอยู่ใน
ทางการเมือง ทงทก เป็นรัฐประหาร คน
สำคัญ จึงใคร่ได้ตำแหน่งอธิบดีกรม
ตำรวจ อยู่มาวันหนึ่ง ก็นึกเข้าเข้าไป
พบ ครม. ๑ แฉกเดิน เข้าไป หาหลวง
สินาค บอกความจำนงว่า คนนั้นแล้ว
พิศมัยอธิบดีกรมตำรวจ แต่หลวงสินาค
ไม่ยอมให้ ทั้งยังบอกออกไปอีกว่า อย่าง
ดอยยาวว่า แฉกจะเป็น อธิบดีเลย พล
ตำรวจอีกไม่ให้เป็น

พิเศษ ๔๕

เมื่อนาย ควง อภัยวงศ์สิ้นอำนาจไป
 เพราะการก่อกวนทางการเมืองแล้ว จอม
 พตเข้ามาเป็น นายกรัฐมนตรีแทน และ
 เมื่อนายพต เฝ้าได้ ตำแหน่ง อธิบดี กรม
 ตำรวจ สืบ ใจนึกแล้ว หลวง สีนาค
 โยธารักษ์ ก็มอญก่อกวนให้ตั้งวรรณ
 เตี้ยตักหนอย ก็ถูกจับในฐานจะเป็น
 กบฏ เขาอย่างชนิดพอเบาะฐานะเคย
 เป็นครุบาอาจารย์มา ก็ติดตารางอยู่หลาย
 อาทศย์เหมือนกัน

ภาพที่ ๔๘ - - - เป็นภาพหลังจากกบฏแมนฮัตตันคุณ
 มานัส จารภา และคุณ อาพนธ์ ประณ
 ทริกกาภา จัดใหม่ขึ้นเป็นการเอิกเกริก
 เมื่อหลายปีมาแล้ว และตอนนั้นแหละ
 ที่คุณหลวงชาบ กุญชร พระเอกหนัง
 ไทยสมัยหนึ่งได้กลายเป็นฮีโร่ เพราะ

สามารถ ว่าย น้า ผ่า กระสุน บิน ไป เอา
 จอมพลคนหัวบ คอ จอมพล ป. พิบิต
 สงครามหน้รอตมาจากเรือศรียชยาได้
 แต่ภาพน เป็นภาพ ของ พัน ตำรวจ เอก
 พันชคกต วิเศษภกตกาตงอานวยการ
 ปราบปราบ กบฏกรงนพ ดวยรถถึง อน
 ทนสมยทตำรวจมไวดำหรับปราบโจรผู้
 ร้าย

ภาพที่ ๔๕ - - - ภาพ ไม่ใช่พระเอกหนึ่งท่งโชว์หน้า
 แอ็คให้ช่างภาพ ถ่ายไปโชว์แฟน หรอก
 ครบ แต่เป็นภาพของนายพันตำรวจเอก
 พันชคกต วิเศษภกต และพันตำรวจ
 เอก พฒ บรณะสมภพ สองนายตำรวจ
 ใหญ่สมมุคใจของท่านอธิบดีเฒ่า ในงาน
 งานตำรวจ แต่พันตำรวจบพไม่ว่าเขา
 จะไปนั่งคิดอะไร อยู่ทฝรังเศสหรือเปตา
 ก็ไม่รู้

ภาพที่ ๕๐ - - - ภาพ ทวนตำรวจ บิเคียวกับทนาย
 ตำรวจทั้งสอง นั่งแคะอวดอัยยอกแหะ
 ครัว แต่ภาพเป็นภาพ บรรดา
 ตำรวจมมอ กาดงยงเขาแฉวอรว
 แหวนอศวน จากทนายพดตำรวจเอก
 เฒ่า ศรียานนท์ ว่ากันว่าได้แหวนวง
 แฉว คงกะพันชาตรตกกว่าแหวนพระ
 เป็นไหนๆ ไม่ทราบว่าจะยงมีนาย
 ตำรวจได้กนอยอกรหรือเปล่า คัทจะ
 กดาเบเนเรื่อง ทหายาก สำหรับคนไทย
 เสียแล้ว

ภาพที่ ๕๑ - - - ภาพ เป็นภาพ ของทนายพด ตำรวจ
 เอกเฒ่า ศรียานนท์ ครองหงส์ตกทนาย
 ฝรั่งเคส ภาพทนายชราตงไปมาก คน
 เราเป็นอย่างนนแหะครัวเมอคองจาก
 บ้านไปนาน กอดคอดถึงบ้าน แฉวกอดคอด

พิเศษ ๕๒

หาทางกลับไม่ได้ คุณเผ่าก็คงเป็นคน-
หนึ่งทกาดงคดลงบ้าน แตะอยากจจะกลับ
บ้าน ทนมาดตอายหมายจบนชักรบ แะ
หน้อยไม่ว่าจะตองนอนคิดไปอีกนานสัก
เท่าไร ว่ากนว่าเคยวนทานกาดงรตัก
ควของทานดอง ประชาธิปไตยนนตท
ตด ถึงแมจะเข้ามาอยู่คนกรก จากไป
แฉวคนกคดถึง — — เอาตะกรบ ตอนน
ตดตทานเสี่ยหน้อย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ดำ
รงการศึกษาจาก โรงเรียนนายร้อยทหาร
บก ซึ่งนับว่าได้รับการฝึกอบรม ให้เป็น
ผู้มีความกล้าหาญอดทน และระเบียบ
วินัย มาดงแต่ต้น ได้รับราชการทหาร
ในตำแหน่งต่าง ๆ แะปี พ.ศ. ๒๔๗๑
ได้เป็นนาย ทหารคน สนิทของ รัฐมนตรี

หลังจากที่ได้ลาออกจากราชการ ไปชั
 คราว ได้กลับเข้ารับราชการอีกเมื่อปี
 ๒๔๕๐ ได้ดำรงตำแหน่งรองตำรวจตร
 ใหญ่ทหาร ในปี พ.ศ. ๒๔๕๓ และโอน
 ไปรับราชการกรมตำรวจ เป็นผ^๗ช่วย
 อธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปราม เป็น
 รองอธิบดีกรมตำรวจ เป็นผ^๗รักษาการ
 ในตำแหน่งผ^๗บัญชาการตำรวจนครบา
 ด ผ^๗รักษาการในตำแหน่ง ผ^๗บังคับการ
 กองตรวจ กองบัญชาการตำรวจนคร
 บา^๗ด และรักษาการในตำแหน่งผ^๗ก
 กับการ & เป็นอธิบดีกรมตำรวจเมื่อ
 พ.ศ. ๒๔๕๔ จนกระทั่งวันต้องออกไป
 จากประเทศไทย และทำหน้าที่เป็นผ^๗
 บัญชาการตำรวจ รักษา ขาย แดน ภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ ผ^๗บังคับการกอง
 ยานยนต์ ผ^๗บัญชาการตำรวจตระเวน
 ขายแดนอีกด้วย

ในด้านการตำรวจ^๕ นายพลตำรวจเอก
 เผ่า ศรียานนท์^๖ นับว่าได้มีเกียรติคุณ
 สูงเด่น^๗ เป็นที่ยกย่องสรรเสริญในวง
 การทั่วไป ทั้งภายในและภายนอกประ
 เทศ ได้วิวัฒนาการกิจการตำรวจเข้า
 สู่แผนใหม่ บรรลุความเจริญ ก้าว หน้า
 บงเกิดประสิทธิภาพ จนเป็นที่ ประจักษ์
 ว่า ตำรวจไทยยุคนี้เป็นตำรวจที่เจริญ
 ด้วยสมรรถภาพทั้งในทาง ปฏิบัติ และ
 ทางวิทยาการทันสมัยสร้างสัญญาลักษณะ
 ว่าตำรวจ และ ประชาชน^๘ นั้น เป็นหน่วย
 หนึ่งหน่วยเดียวกัน ปลุกฝังคุณธรรมให้
 ตำรวจ ทุกคนเป็นตำรวจในระบบอบประ
 ชาธิปไตย^๙ โดยผู้ศักดิ์ศรีด้วยความอดทนและ
 เสียสละ เพื่อพิทักษ์สันติราษฎร์ ช่วย
 ระวังทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชน นาย
 พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ได้รับ

เกียรติอย่างสูงจากองค์การตำรวจสำ-
 กัดให้ดำรงตำแหน่งรองประธานในการ
 ประชุมสัมมนาขององค์การตำรวจครั้งแรก
 ณ กรุงสต็อกโฮล์ม เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๕
 และในปีพ.ศ. ๒๔๘๘ ที่ประชุมสัมมนา
 ใหญ่ ณ นครอิสตันบูล ได้เสนอให้นาย
 พงตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็น
 กรรมการแก้ไขธรรมนูญขององค์
 การตำรวจสากลอีกตำแหน่งหนึ่ง

ในด้านการเมือง ภายในประเทศ นาย
 พงตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เป็น
 บุคคลสำคัญคนหนึ่งในรัฐบาลยุคก่อน
 ปี ๒๕๐๐ และเป็นผู้นำของพรรคการเมือง
 สำคัญของพรรคเสรีมนังคศิลา โดย
 ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคเคย ดำรง
 ตำแหน่ง รองปลัดกระทรวงมหาดไทย,

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้มี
 ส่วนสำคัญในการวางรูปการปกครอง
 ระบบกระจายอำนาจ อันเป็นระบบที่
 ปรึกษาระบบอบประชาธิปไตย นายพล
 ตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้ก่อตั้งกรม
 ประมวลราชการแผ่นดินขึ้น ซึ่งก็ได้
 ปฏิบัติงานรุดหน้าเป็นผลดีแก่ทางราช—
 การเป็นอันมาก ในด้านเศรษฐกิจ นาย
 พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้เคย
 ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง ได้มีส่วนสำคัญในการ
 จรรโลงเสถียรภาพ และหลักฐานอันมั่นคง
 ให้แก่ธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้
 เคยปฏิบัติราชการพิเศษ หลายหลาย

กรณ^๑ ทั้งเคยไปราชการท^๒พ^๓ถึง ๒ คราว
 นับว่าช^๔ว^๕ประวัติดำคัญ^๖ส่วนหนึ่งของคุณ
 งาม^๗ความดี^๘ ท^๙งป^{๑๐}วง ท^{๑๑}นายพล^{๑๒}ตำรวจเอก
 เผ่า ศรียานนท์ ได้บำ^{๑๓}เพ็ญ^{๑๔}มา นอกจาก
 การดำรงยศ^{๑๕}ทางตำรวจ^{๑๖} เป็น นายพล
 ตำรวจเอก ยังได้รับพระราชทานยศ^{๑๗}ทาง
 ทหาร^{๑๘}เป็นพลเอก นายทหารพิเศษ^{๑๙}ประ
 จากรมทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษา
 พระองค์^{๒๐} เป็นพลเรือเอก และพลอากาศ
 เอกด้วย

น^{๒๑}เป็น^{๒๒}ส่วนน้อย^{๒๓}ที่ม^{๒๔}ิด^{๒๕}เขา^{๒๖}มานะ^{๒๗}ครบ และ
 งาม^{๒๘}ถึง^{๒๙}ส่วน^{๓๐}ที่ด^{๓๑}ก^{๓๒}นั้น^{๓๓}ครบ คนเรา
 เมื่อ^{๓๔}ม^{๓๕}ความ^{๓๖}ช^{๓๗}ว^{๓๘}ของ^{๓๙}ม^{๔๐}ความ^{๔๑}ดี^{๔๒}บ้าง ใ^{๔๓}ช^{๔๔}ว่า
 จะ^{๔๕}ช^{๔๖}ว^{๔๗}กัน^{๔๘}ไป^{๔๙}เต็ม^{๕๐}หมด^{๕๑}เมื่อ^{๕๒}ไ^{๕๓}ห^{๕๔}ร^{๕๕}เด^{๕๖}า เมื่อ
 มา^{๕๗}เห็น^{๕๘}ความ^{๕๙}ดี^{๖๐}แล้ว^{๖๑}ก็^{๖๒}ใจ^{๖๓}หาย^{๖๔} ก^{๖๕}ด^{๖๖}ับ^{๖๗}มา^{๖๘}คิด
 ว่า^{๖๙} อ^{๗๐}น^{๗๑}จ^{๗๒}า^{๗๓}เ^{๗๔}ย^{๗๕} คุณ^{๗๖}เผ^{๗๗}า^{๗๘}น^{๗๙}ถ^{๘๐}า^{๘๑}ด^{๘๒}ง^{๘๓}ห^{๘๔}น^{๘๕}า^{๘๖}ด^{๘๗}ง^{๘๘}ตา

ตระสุมแต่ ความดีไหน เลยจะต้องไป อยู่
 เสียเมืองนอก เมืองนาให้ เป็นเรื่อง ต้อง
 คิดถึงบ้าน ให้เปล่าประ โยชนัดหรือสร้าง
 ความดีเขาไว้ตั้งพระเรอเกวียน กัดบดต้อง
 มาทำผิดเพราะหนามอ้ายเรอธำนาจน
 เอง - -

ภาพที่ ๕๒ - - - ภาพนี้เป็นภาพของบรรดาจำเลยในคดี
 สังหาร นายเตยง ศิริพันธ์ จำไม่ได้หมด
 ว่าใครเป็นใคร แต่ที่แน่ ๆ นะมีพันดา-
 รวจเอกวิศิต รัตนภาณ, พดตำรวจ
 จัตวา รัตนวัฒน์มหาตม์ พันตำรวจตร
 กมต ชะโนวรรณ และร้อยตำรวจเอก
 อธิพิศ เครือไย คณ และผู้ต้องหา
 ทั้งหมดศาลชั้นต้น ปดอยกราวรอด คง
 พินากษา ให้ ประหาร ร้อย ตำรวจ เอก
 อธิพิศ เครือไย แต่พอถึงศาลอุทธรณ์

กพพากษายน คอปลดอย ผุทคำตชนตน
 พพากษาปลดอยแล้ว แดะผคองพพากษา
 ประหารชวต คอรอยคาวจเอก อทริพด
 เครือโย คำตชนกกตบคำคำตชนตนให้
 ปลดอยดวยเหมอนกน ถาอยากจระเรอง
 ว่าเป็นอย่างไรมาอย่างไร ท่านเหถาน
 ถึงได้กตายมาเป็นผคองหาตระก้อานความ
 พิศดารในคำพพากษา คตนายเตยงเถอะ
 ครบ อยาเรองอย่างนมนตาบาก เพราะ
 ภารัฐบาตปลดอยให้ อำนาจการเมองเข้า
 ไปกาวกายการบรหาร บางทคนดกคอง
 โทษไปเหมอนกนกว่าจะรอด มาได้ก้ว่า
 เข้าไปตงหตายเคอนแย่น้อย

ภาพที่ ๕๓ — — — ภาพนี้เป็นภาพในวันกบฏ แม่ฮัดตัน ใน
 ภาพ คุณเผ่าชนปลด, หม่อมหลวงชาบ
 แดะ พด. อ.อ. ทวี กาดงปรกษากนทา

ใจจะให้ฝ่ายทหารเรื่อยติการทำสงคราม
 ฆ่ากันเองเสีย

ภาพที่ ๕๔ — — — แดะภาพน เป็นภาพทนายทหารเรือ
 ชั้นผู้ใหญ่ กำลัง เข้าไป รายงาน ตัวต่อ
 ทหาร ที่เต็นกระทรวงกลาใหม่ เพื่อ
 แสดงความบริสุทธิ์ว่า ฉันเปล่าๆ แค
 อย่างว่าถึงยังงี้ ๗ ก็ต้องเดินเข้าคุกกัน
 กราวรดไปเหมือนกัน

ภาพที่ ๕๕ — — — ภาพนเป็นภาพสุดท้าย พันตำรวจเอก
 พนม บรรณะสัมภาพ เจ้าของนามปากกา
 ๕๕๓๓ ผ เชียนเรื่องนักสืบพรานอนดอชอ
 แดะก็ยังได้แต่งหนังสือในเรือนนี้ จนคุณ
 พงษ์ดดา พิมพ์พรณ เอาค กตาทอง
 ไปกิน เป็นคนแรกเพราะ หนังสือ
 แหะครบ ตอนนทนายตำรวจชังก
 จับส่งไปอยู่เมืองนอก กำลังร้องเพลง
 สดุดอนตำรวจ

คทาดำ

กำลังเสนอเรื่องราวชิ้นใหม่ เป็นบันทึกคดีฆาต-
กรรมการเมืองอีกเรื่องหนึ่ง คือ

ฆ่า นักหนังสือพิมพ์

ลำดับความทางการเมือง เหมือน
อ่านพงษ์สาวดารของสามก๊ก—
มาจนกระทั่ง นายชน โรจน์-
วิภาต ถูกยิง ขณะนั้นกำลัง
ดำรง ตำแหน่ง หนังสือพิมพ์เป็น
บรรณาธิการ

แล้วก็มาถึงกรณีสวรรคต จาก
นั้นก็มาสังหาร นายอาร์ ลีวระ
ซึ่งเป็นบุดสุดท้ายของเรื่อง

อ่านสนุกเหมือนนิยายลึกลับ

ฆ่า นักหนังสือพิมพ์

โดย. คทาดำ

ระดมภาพประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ และมากที่สุด
เป็นประวัติการณ์ อย่างที่ท่านไม่เคยได้พบเห็นที่
ไหนมาก่อน มากกว่าหนึ่งร้อยภาพ ล้วนแต่เป็น
ภาพที่ท่านหาดูไม่ได้อีกแล้ว แม้ว่าจะมีเงินซื้อ
ท่านก็หมดหวัง

นี้ขนาดพุดกันถึง แต่เรื่องภาพเท่านั้น
ภาพปกแล้วยังวาดอย่างสุดฝีมือ ของ
นายช่าง ประกอบภาพ ของ ผู้เกี่ยว
ข้องเอาไว้ ทั้งต้น ทั้งหน้าหลังและ
ในเล่ม จัดหน้าและพิมพ์แบบต่าง
ประเทศ

ราคาก็ขายเหมือนกัน ฆ่าบุคคลสำคัญ คือ ๓๘
บาท แล้วก็ลดกันได้บ้างสำหรับคนที่จะสั่งซื้อไป
ก่อนเพียงเล่มละ ๓๓ บาท สั่งซื้อไปเดี๋ยวนี้ก็

หนังสือสารคดีเล่มนี้ ไม่ได้
ลำดับความเอาไว้มือ
สารคดีของคนอื่น เพราะเป็น
การเขียนแบบบันทึก เขียน
ตามสบายไปเรื่อย ๆ ไม่มีบท
บังคับ จะเห็นได้ว่าบางที่อ่าน
คำพิพากษาแล้วถึงได้มาอ่าน
การสั่งจับ และสอบสวนจำ
เลย แต่ก็ได้รับความสมบูรณ์
ดีเหมือนกัน

เชิญ ท่าน หากความรู้ จากเรื่องราวของ การ เมืองยุค
หนึ่ง เพื่อที่ท่านจะได้รักประชาธิปไตยมากขึ้น
และเมื่อที่จะเป็นนักการเมืองยิ่งขึ้น และบางที่อาจ
จะหน้าเข้าไปเสียเลยก็ได้ - - - - -

ฆ่าบุคคลสำคัญ

บันทึก โดย คหาคำ

๑. ยกแรก

“ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร พระยามานวราชเสวี ธานีวัต อลงกฎ อดุลเดชจรัส ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแต่งตั้ง^๕นายกรัฐมนตรี^๕ พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความ
ในมาตรา ๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๐ จึงมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายควง อภัยวงศ์เป็น
นายกรัฐมนตรี”

รัฐบาลของหลวงธำรงไปไหนเสีย—~~เอาออกไปตาม~~
วิถีทาง ของ รัฐธรรมนูญอย่าง นั้นหรือ ทำไมจะ ต้องออกใน
เมื่อรัฐบาลของหลวงธำรง ขณะ เสีย ในการเปิด อภิปราย
ทั่วไป—และ หลวงธำรงจะต้องเป็นรัฐบาลต่อไป เพราะ
เขาจะต้องรับภาระกิจอันสำคัญที่สุดในชีวิตแห่ง การเป็นนา
ยกรัฐมนตรีของเขา นั่นคือ เขาจะต้องกดบ กรณีสวรรคต
ของ ดันเถา ๗ ร. ๘ ให้หายไปเหมือนคนกระต๊อบฝังให้จ
ได้ ถ้าเขาปล่อยมือเสียจากการเป็นนายกรัฐมนตรี แน
นอน พวกของเขา หตายคนจะต้องถูกต้อนเขารับชาคา
กรรมแห่งการ ดับเผือง ของกรณีสวรรคต นั้น อย่างไม่ต้อง

ส่งสัย—

มา เรามาด้วยกันต่อไป—ทำไม นายคง จึงมา
และ หดองข้างรังก็จึงไป

เมื่อเวลา ๑๔.๐๐ น. ของวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๙๐
แรงฝนหนึ่งบนรอนน้อยเห็นท้องสนามหลวง และ
อกกตมหนึ่งประมาณ ๑๐ คว ร่อนลงมาเกิดอก
ดินกนอยอย่างสนกสนาน ณ บริเวณสนามหลวง
ตอน อนุสาวรีย์ ทหาร~~๑๖~~ เมื่อพอแก่ความ
สนกสนานแล้ว มนกับนหายไป—

นคอเหตุกาณตคนไทยถือว่า มนเป็นดางร้ายที่จะ
เกิดชนแกแผ่นดิน ก็อะไรจะเกิดเล่า — — — ดางร้ายอันใด
หรือที่จะเกิดมาในระหว่างที่ แผ่นดินไทยเพียงจะหายไครก
ศัดจากการสวรคตของถนเกด้าวรชการที่ ๘ ไปหยก ๆ

กอนหน้านั้น ไม่ว่าจะในคณะรัฐบาลเองหรือ ประ-
ชาชน ต่างก็ไจทยกนถงเรื่องปฏิวัด เพราะทกคนมองเห็น
ความเหตวเหตกของคณะรัฐบาลชุดนั้น คาครองชพสูง
ไจรผู้ร้ายชกชม และที่สาคัญก็คือ กรณีสวรคต รัฐบาล

ไม่สามารถจะเอาตัวร้ายมาลงโทษได้ จะมีใครมาอหังการ
 ทำการปฏิวัติ ในเมื่อ รัฐสภาอยู่ในมือของรัฐบาลถึง
 ๘๐ เปอร์เซนต์ ทั้งทหารบก และทหารเรือ รัฐบาล โดย
 หดวงข้าราชการนาว่าสวัสดี ต่างก็มี เพื่อนเกลอองครักษ์ตำแหน่ง
 เอาไว้มาก คือ หดวง จีระวิศิตสงคราม อดีตนายทหารเรือ
 เก่าและ พลเรือโท หดวงสินธุ สงครามชัย

ความมั่นใจในกำลังทางสภา และ กองทัพ ทำให้
 หดวงข้าราชการนาว่าสวัสดี กดาร์องประกาศออกมาอย่างทำ
 ทายว่า

“นอนคอยปฏิวัติอยู่ทำไมไม่เห็นมา ไม่เห็นมีอะไร
 เกิดขึ้นเลย”

ครั้นแล้ว เจ้าครูของ ๘ พุทธศิกายนั้นก็มาถึง
 รัฐประหาร โดยการนำของคณะนายทหาร โดย
 พลโท ผิน ชุณหะวัณ นายทหารนอกราชการ, นาย
 พันโท เผ่า ศรียานนท์, นายพันเอก กาจ กาจ-
 สงคราม, พันโท ถนอม กิตติขจร และนายทหาร
 นอก และในราชการอีกหลายคน ถ้วนแต่เป็น

๔๔๐
 นายทหารทมนานา และคุมกลไกของกองทัพบก
 ๒๕
 ทงต้น

๒ ๒ ๒ ๒
 แดว เข้าวณนเอง พนเอก เมา ศรียานนท์ อดีต
 นายทหารประจำตัว ผู้รวมชาตามกรรมกนิยาพิษกับจอมพล
 ๑ ๒ ๒ ๑
 พิบิต สัมย เบนรอยเอก กนิหาเอาตัว จอมพลพิบิตเข้ามา
 ๒ ๒ ๒ ๒
 รับตำแหน่ง ผู้บัญชาการทหารแห่งประเทศไทย และต้อง
 ๒ ๒ ๒ ๒
 นายทหารผู้ เข้มแข็ง พนเอก กาจ ก. จสงคราม และ พัน-
 ๑ ๑ ๑ ๑
 เอก ถนอม กิตติขจร กนิหาเอารัฐธรรมนูญชั่วคราวซึ่งร่าง
 ๒ ๒ ๒ ๒
 เอาไว้และซ่อนไว้ใต้คัม ขนไปให้ผู้สำเร็จราชการแทน
 ๑ ๑ ๑ ๑
 พระองค์ลงพระนาม

๒ ๒ ๒ ๒
 เขามาแล้ว จอมพลพิบิตสงคราม อดีตผู้บัญชาการ
 ๑ ๑ ๑ ๑
 ทหารสูงสุด ที่ปรึกษาแผ่นดินทนายควงเตงตงให้กินเมือง
 ๒ ๒ ๒ ๒
 ต้องหลุดจากบัลลังก์ไประหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ---

ต่อไปนี้เป็นสาเหตุแห่งการทํารุ-
ประหาร ของคณะทหาร

๖๖ ๖๖ ๕
พี่น้องทรกทั้งหลาย

ด้วยคณะทหาร, ข้าราชการ, พลเรือน,
ตำรวจ และประชาชนของชาติไทย มีความเห็น
ร่วมกันเป็นเอกฉันท์ว่าภาวะของชาติไทยเท่า
ที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ คณะรัฐบาลปัจจุบันไม่
สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปด้วยดี จึงเป็นเหตุ
ให้พี่น้องทั้งหลายได้รับความทุกข์ทรมานอย่าง
แสนสาหัสดังที่ผจญอยู่ในเวลานี้ คณะรัฐบาล
ปัจจุบันรู้ว่าตนก็ไม่สามารถจะกระทำการแก้ไข
เช่นสามารถแก้ไขในการครองชีพประชาชน
โดยเฉพาะเรื่องข้าว มีหน้าช้ายังปล่อยให้เกิด
ทุจริต เรื่องนี้และเรื่องอื่น ๆ อย่างชานใหญ่

ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลมีอำนาจสามารถ ข้องกันและปราบ
ปรามได้ นับว่าเป็นการกระทำให้ราษฎรได้รับ
ความทรมานในทางจิตใจและร่างกายอย่างยิ่งยวด
ยิ่งกว่านั้นพวกนักการเมือง บางคนถือโอกาสเอา
การเมืองเป็นเครื่องบังหน้า ยังฉวย โอกาสเอาใน
ยามที่บ้านเมืองคับแค้น บัง หลวง กอบโกยเอาผล
เช่นนี้ทำให้ฉ้อโกงราษฎรประโยชน์ เข้าสู่ตนเอง
โดยมิได้ละอายใจแต่อย่างใดเลย ขณะที่ราษฎรทั้ง
ประเทศจะอดตาย แต่พวกคณะรัฐบาล และ
พวกฉวย โอกาส บาง เหล่า กลับ มี ความ เบื่อน้อย
อย่างสุขสำราญ และพุ่มเฟิยโดย ไม่คำนึงถึง
เสียงร่ำร้องของประชาชนแต่ประการใด ความ
เหลวไหลในการปฏิบัติ ของ วง การ รัฐบาลเป็น
ผลให้เกิดความทุกข์ร้อนชนทุกหย่อมหญ้า

โดยเหตุที่ ได้ ตระหนักถึง ความเหลว ไหล
ของวงการรัฐบาล และความทุกข์ยากของประชา
ชนเช่นนี้ จึงจำใจต้องกระทำการยึดอำนาจบัง
คับให้รัฐบาลลาออก และจัดคณะรัฐบาลขึ้นใหม่

ต่อไปตามรัฐธรรมนูญเพื่อช่วยกันกวาดล้างความ
ทุจริต และความ เหลว แหลวก นานาประการในวง
การรัฐบาลเสีย และกำจัดความเดือดร้อนทุกข์
เข็ญของประชาชนโดยรีบด่วน

ฉนั้นเพื่อความสงบเรียบร้อย ขอให้บรรดา
ประชาชนทั้งคนไทย และชาวต่างประเทศ จงตั้ง
อยู่ในความสงบอย่าได้กระทำอย่างใด ๆ เป็นการ
ขัดขวางเป็นอันขาด บรรดาข้าราชการทั้งหลาย
พึงรักษาหน้าที่ของตนตามปกติและรอรบคำสั่งต่อ
ไป ในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๒ ให้ข้าราชการ
ทุกคนปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ

คณะทหาร

๕ พ.ย. ๕๐

และเมื่อคืนวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๐ รัฐบาลได้
นำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่มา อ่านให้ ประชาชน ฟังทางวิทยุ
กระจายเสียง

เนื่องจากคณะทหาร เป็นบุคคลที่รู้ขนาดต่างประ
เทศยังไม่มีใครรู้จัก และสำหรับตัวจอมพลพมดนน ขอ
ของเขาเมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่สอง ยังเป็นรากอยู่ คณะ
รัฐประหารจึงมีมติให้ควรให้นายควง อภัยวงศ์ จัดคณะ
รัฐบาล เพราะนายควง อภัยวงศ์ เป็นผู้ทรู จกกันดีใน
รัฐบาลของมหาอำนาจขณะนั้น เช่น อังกฤษ อเมริกา

จึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๐ จึงได้มีพระบรมราช
โองการแต่งตั้งนายควง อภัยวงศ์เป็นนายกรัฐมนตรี ดังได้
นำพระราชโองการเสนอเอาไว้แล้วในต้นหนังสือ

คราวนี้เรากลับมาพูดถึงเหตุการณ์ระหว่าง รัฐประหาร
คือ ฝ่ายหนึ่ง เรียกได้เต็มทว่าฝ่ายของ จอมพลพมด และ
อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายของนายปรีดี พนมยงค์ ผู้บดิน มชนก
ร้ายแห่งกรณีสวรรคตติดค้างอยู่ ไม่สามารถจะถอนออก
ได้แม้กรณีใดก็ตาม

เมื่อรัฐประหาร ๘ พฤศจิกายนแล้ว บุคคลในคณะ
ของนายปรีดี พนมยงค์ ก็ถูกเป็นเป้าหมายแห่งการจับกุม
โดยสิ้นเชิง และถูกจับตัวได้ในคราวนั้น ๔ คนคือ

ดร. ทองเปลว ชลภูมิ

นาย ถวิล อุดล

นาย ทอง กณหาธรรม

นาย ศรี บำเพ็ญอยู่

สำหรับรัฐมนตรีของรัฐบาล หาดวงช้างนั้นได้เกิด
หนีไปได้ เช่น นายทองอินท ภัทรพมณ, นายเคียง ศิริขันธ์,
นายจำลอง ดาวเรือง และตัวของหาดวงช้าง นาวาถวัตร
พร้อมกับอาจารย์ของเขา นายปรีดี พนมยงค์ ก็เกิด
หนีงอมมอของคณะรัฐประหารไปได้

นายปรีดี พนมยงค์ หนีลงเรือจากท่านาทาเนียบท่า
ช้างของเขา พร้อมกับนายสืบตำรวจเอกสิงห์โต ตำรวจ
ประจำตัวของเขา ในขณะที่รถเกราะบุกเข้ามากระหน่ำประ
ศทาเนียบท่าช้างของเขาพังทะลายลง จากท่าเนียบท่าช้างท
านา นายปรีดี พร้อมกับนายสืบตำรวจมอบนของเขา
เกิดหนีเขาคดของบางหาดวง และตลอดเส้นทาง เขาได้รับ
การต้อนรับและการช่วยเหลือจาก คนทเคยจงรกกักคดอ

เขา จนกระทั่งเขาหวดกตบมาททของพระโรงทกกองทัพเรือ
(พระราชวังเดิม) ซึ่งขณะนั้น กองทัพเรือเตรียมพร้อม
อยู่ในอาการสงบ ยังไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แม้ว่าจะมี
นายทหารเรือหลายคนทพร้อมจะทำงานเพื่อเขากตาม พร้อม
ที่จะบอง กันเขา ให้พ้นจาก การติดตาม ถ้าของฝ่ายรัฐบาล
ปฏิบัติ

แต่แล้วซาตาของเขากตองหันรนค่อไป เพราะทนน
ไม่มีประ โยชนอะไรสำหรับเขากค่อไป แล้วไม่มีประ โยชน
อะไรจริง ๆ เพราะถาทหารเรือส่วนน้อยคองการทจะบอง
กันเขา เพื่อชงเขาบดตงกของเขาคนมา นนทหมายความว่า
ว่า ประชาชนจะคองตกชนจคการกบการคอตาน เพราะ
ทกคนตระหนกคในขณะนั้นว่า คณะรัฐบาลทถูกรัฐประ-
หารขบได้ไปนั้น เป็นรัฐบาลทกคความเคอดรอนให้ประชา
ชนจริง รัฐมนตรีค่อมไปด้วยคอรปชนมากทคค

กจากทนนแล้วจะไปไหนเล่า ทปดอคภยสำหรับ
เขา คณคณกรงเทพฯไม่มีประ โยชนอะไรสำหรับเขา ไม่ยอม
ให้เขาชมชานอยคอกแล้ว กรณศวรคคเป็นกรณศาคณท

เขาจะอาศัยแผ่นดินไทยทั้งหมดไม่ได้ — ถ้าเขาอยู่ เขา
จะต้องอยู่ในฐานะผู้ต้องหา และหนักอวลด้านคอของเขา
อย่างไม่ต้องสงสัย —

ในที่สุด จากคำแนะนำของนายทหารเรือ และ
สมนของเขายังเหลืออยู่สำหรับความจงรักภักดี เขาก็มุ่งไป
ตัดหีบ เพราะทนน ทหารเลื้อยใจของเขาไปซมหมอยู่ที่
นั้นอย่างเนืองแน่น เพราะทนนเป็นปรากฏการณ์สุดท้ายสำหรับ
ตัวของเขาเอง และบรรดาสาวกทั้งหลาย และที่ตัดหีบนั้น
เองมันกลายเป็นกองบัญชาการที่หมดท้ายของปรีดี พนม-
ยงค์ พร้อมด้วยสาวกของเขา ทุกคนไปที่นั่น เพื่อจะวาง
แผนการช่วงชิงเอาอำนาจคืน จากรัฐบาลคณะ รัฐประหาร
สาวกของเขาเหล่านั้น ล้วนแต่เป็นคนที่มีหัวใจแน่วเพียงใด
สำหรับเขานั้น เราจะเห็นได้จากชื่อของเขาเหล่านั้น พลเรือ
ตรีหลวงสังวรณยุทธกิจ อธิบดีกรมตำรวจ, พลเรือตรี
ทหารอากาศ คุมบังคับการ กองพัฒนาวิโยธิน, นายเตียง
ศิรชนธิ ขุนพลภานุสมมตเสด็จกระฉ่อนไปทั้งเมืองไทย
เขามีก้าวของเสรีไทยอยู่เป็นจำนวนมากที่ สักตุนคร ถึง

๒๑๐
ผู้ มอานาเจเต็ม

“เราจะพยายาม ให้ได้มา ซึ่งรัฐธรรมนูญปี ๒๔๗๕
โดยสันติวิธี” และ “โปรดอย่ารุกรานเสรีไทย”

เมื่อนายปรีดีไปแล้วนายเตียงศรัทธนธ นายชนพดชาเป
แห่งเขาภพานกเกิดตกกลับไปยังสกลนคร แผ่นดินที่ทุกคนจะ
แตะต้องเขาไม่ได้ — — แน่นอน ทุกคนแม้แต่ตำรวจที่ไปจาก
กรุงเทพ ฯ ก็ไม่สามารถจะแตะต้องเขาได้ แม้จะเห็นว่าเขา
นั่งกนกกาแพอยู่ในร้าน — — — ขาเขาเป่ และดูเหมือนตัว
ของเขาเองก็ไม่ค่อยจะสมบูรณ์เท่าไรนัก ผอมแห้งจนดู
เหมือนจะเป็นคนอมโรค แต่หัวใจของเขาเท่านั้น คนที่เคย
รู้จักเขามาแล้ว จะต้องยอมรับว่าหัวใจของเขาเหมือนเพชร
ทองแข็งและเด็ดเดี่ยว

และนั่นคือ อวสานของความยิ่งใหญ่ของนายปรีดี
พนมยงค์และสาวกของเขา ตั้งแต่บัดนั้นไม่อีกแล้วสำหรับ
ความหวังอันยิ่งใหญ่ ที่เขาหวังไว้ ไม่ทันแล้วสำหรับเวลา
ที่เขาจะรอดความวิบัติสลายของคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเขาได้แก้
ไขรัฐธรรมนูญ ดึงเอาคนเหตุนานลงมาเกิดออกกวดกับการ
เมืองซึ่งเป็นวิถีทางที่อยู่กับความโลภมมได้ง่ายที่สุด เขาถูกลาด

สำหรับวิธีการ แต่เขาไม่ฉลาดสำหรับการเลี้ยงคน และนั่น
ก็คอขวดด้านหนึ่งของเขาอย่างไม่มีทางจะกลับมามาก — —

เขาไปแล้ว แต่รากแก้วแห่งการเมือง และชีวิต
ความเป็นใหญ่ของเขายังอยู่ มันยังไม่ได้ถูกขุดรากถอนแ
งโดยเด็ดขาด

รัฐบาลคณะรัฐประหารคิดว่า ถ้าไม่ทำอย่างหนึ่ง
อย่างใด เพื่อที่จะขุดรากนายปรีดีแล้ว สักวันหนึ่ง มันก็
จะกลายเป็นหนามยอกอก ไปอย่างไม่ต้องสงสัย และนั่น
ใครจะรู้ว่า นายปรีดี พนมยงค์ พร้อมด้วยสภามหา
จะกลับมาร้องตะโกนว่า “อยู่เถิดแก” — — หลังจากที่เขา
ต้องวงหน และร้องเฝ้ามาแล้วว่า “แย้เถิดก”

นักกระบวนการเมืองที่เปลี่ยนแปลงเร็วเกินไป ทำม
กลางประชาชนไม่เข้าใจถึงเสรีภาพอันแท้จริงของการเมือง
เพราะฉะนั้น เมืองไทยจึงต้องปฏิวัติกันอยู่ไม่มอดดับ

ก็การปกครองระบอบใดเดาได้ด้วยเหตุและกะล
แล้ว ไม่รักษาดำรงด้วยกะล และเด็ด ไม่มีเต
คอมมิวนิสต์ของรัสเซีย — — — เสร็จ — — และ คิวบา ทกหน
ทุกแห่งเต็มไปด้วยไฟของการปฏิวัติทุกโซนไม่มีมอดดับ

ก่อนอื่นขอได้โปรดทราบไว้ด้วยว่า
รัฐบาลชุดที่ถูกรัฐประหารขับไล่ไปนั้นมันดังนี้

๑. นายพลเรือตรี ถนอม ชำรงคณาวิชาสวัสดิ์
เป็นรัฐมนตรี

๒. นาย เดือน บุนนาค
เป็นรองรัฐมนตรี

๓. พลโท จีระวิจิตสงคราม
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๔. นายวิจิต ฤทธิตานนท์
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๕. นาย อรรถกิติ พนมยงค์
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

๖. พันเอก ชวรงค์ เกษมศักดิ์สงคราม
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๗. นายแสง สัตยพงษ์
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๘. นาย ทองอินทร์ ภูริพัฒน์

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๙. พระยาประจักษ์กตศาสตร์

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

๑๐. นาย เดือน บุนนาค

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

๑๑. พระยาสุนทร พิพิธ

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑๒. พลเรือตรี ถวญ ขำรงนาวาสวัสดิ์

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๑๓. นาย เดือน บุนนาค

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศกษาธิการ

๑๔. พันเอก ทวน วิชัยชัทกะ

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกตาใหม่

๑๕. เจ้าหม่อมมนทยาวัต สวัสดิวัฒน์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการต่างประเทศ

๓๖. นาย เยอน พานิชยวิทย์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการเกษตรราชการ

๓๗. นาย จำลอง ดาวเรือง

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการพาณิชย์

๓๘. นาย ทอง กนิษฐาธรรม

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทย

๓๙. นาย วิโรจน์ กมลพันธ์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการศึกษาธิการ

๔๐. นาย ชิต เวชประสิทธิ์

เป็นรัฐมนตรี

๔๑. หดองนิตกรรักษา

เป็นรัฐมนตรี

๔๒. ขุนระดบคดี

เป็นรัฐมนตรี

คณะรัฐบาลชุดนี้ ขาด คนสำคัญไป คนหนึ่ง เมื่อ
สมัยก่อนการดาออกของ นายก ฤทธิย์ เขาต้องถูกโจมตี
อย่างหนักที่สุดในการเปิดอภิปรายทั่วไป คนคนนั้นก็คือ

ดร. ทองเปลว ชดภูมิ นายกรัฐมนตรี ถวดย ชำรงค์
 นาวาสวัสดิ์ เขารับเบ็ดงออำนาจ ภายใต้อำนาจนี้จากทำ
 เียบท่าช้างออกวาระหนึ่ง เริ่มตั้งแต่ วันที่ ๓๓ พฤษภาคม
 ๒๔๕๐ จนกระทั่งมาสู่คดีอำนาจลงเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน
 ในปีเดียวกัน ด้วยพฤติการณ์ดังกล่าวแล้ว ตามข้อกล่าวหา
 ของ คณะรัฐบาลปฏิวัติในการทำการรัฐประหาร ๘ พ.ย.
 น พันเอกหลวงกาจสงคราม ซึ่งต่อมาได้ถูกเนรเทศไป
 ย่องกงได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวหนึ่งสื่อพิมพ์

“ที่ต้องทำการรัฐประหาร เพราะไม่สามารถที่จะทำได้
 ในสภา จึงต้องทำไปโดยวิธีนี้แล้วก็จะไปเชิญ พล.ร.ต.
 ถวดย นายปรีดี หลวงสังวรณร่วมด้วย แต่หนีไปเสีย
 ก่อน เขาผละมาจากนักการทหาร มาเล่นการเมือง ก็จะมี
 เป็นอยู่เองที่เขาจะต้องพูดอย่างนักการเมือง

คณะนายทหารกลุ่มนั้นได้ เข้าทำการยึด อำนาจ จาก
 รัฐบาล นายถวดยแล้ว และเขาได้ไปเชิญ จอมพล ปิณฑ-
 สงคราม กลับเข้ามาเป็นผู้นำ เป็นผู้นำข้าราชการทหารแห่ง
 ประเทศไทย ต้องนายพันเอกผู้ยิ่งใหญ่ พันเอก กาจสงคราม

และพันโท ถนอม กิตติขจร นำเอารัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว
ที่ร่างขึ้นไปให้ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ลงพระนาม
ครั้นแล้ว คณะรัฐประหารก็ประกาศด่วนให้

๑. นาย ปรีดี พนมยงค์

๒. นายพล ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์

๓. พลเรือตรี สัจจวรรณ สุวรรณชีพ

๔. พลเอก อุดม อุดมเดชจรัส

มารายงานยัง กองบัญชาการคณะรัฐประหาร ณ
ศาลว่าการกระทรวงกลาโหม ภายใน ๒๔ ชั่วโมง และ
ใน ๒๔ ชั่วโมงนั้น มีแต่ นายพล “พุดา-ตาด” อุดม
อุดมเดชจรัสเท่านั้นที่เขามารายงาน และรับรองการกระทำ
ของคณะรัฐประหาร เพราะในขณะนั้น ในหลวงยังทรง
ประทับอยู่ต่างประเทศ

และในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายนนั้นเอง คณะรัฐประ
หารก็มอบให้นายควงเจด็จรัฐบาล โดยพระปรมาภิไธย
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เขานั่งกอดกันอยู่บนรถสามล้อที่นายโชติ คุ่มพันธ์

ผู้แทนคนยากป็นเหยง ๆ อยู่เพียงสองวันเท่านั้นเองระหว่าง
นายก ถวดย และนายกวง ขกยวงศ์ ออกสองวันต่อมา ออก
คนหนึ่งก็ต้องหนีไปอย่างอกสนขวญแฉวน และออกคนหนึ่ง
ก็กลับมาถึงอำนาจ เป็นกันชนระหว่างคณะรัฐประหาร
กับการรับรองของต่างประเทศ

นกคอกการเมืองอกเหมอนกัน

ครนแฉวกเมอเวดา ๑๔.๓๐ น. ของวันที่ ๑๔ พย.

เดือนเดยวกันนเอง จอมพลพิบด ก็นำคณะรัฐประการ
ของเขาเข้าสาบาตต่อพระรัตนตรัยและสังคักคิตตท ฦ พระ
ทงอนนตส์มากม ดังคำสาบาตของเขาตงน

“ภายไต้เดชะ พระ บารมี พระ คุณค์รัตนตรัย
ต่อหน้าเทพเจ้าทงหลายผู้ ทรงคุณมหัทธ คอพระเลื้อ
เมือง พระทรงเมือง พระหตถเมือง และเทพ
เจ้าผู้ สังกศกตยอยทุกสถาน รวมทงเทวราชผู้
อภบาตมหานพเค์วตคตตร ขำพเจ้า (ออกชื่อผู้
สาบาตแต่ละคน) ขอให่วาจาต้คัย ในการทำ
รัฐประหารครงน ขำพเจ้ากระทำด้วยเจตนาอัน

จ้างงแน่วแน่ว่าจะบำรุงประเทศชาติ ศาสนาและ
 พระมหากษัตริย์ ข้าพเจ้ากระทำเพื่อขจัดความยาก
 เข็ญ ให้ประเทศชาติร่มเย็นและก้าวชนสู่ความเป็น
 อารยะ มิได้มักใหญ่ใฝ่สูงในส่วนตัวด้วยประการ
 ใด ๆ ข้าพเจ้าจึงขอตั้ง ปณิธาน ยึดมั่นในใจว่าจะ
 รักษาเกียรติคุณอันดงาม ด้วยความกล้าหาญ
 จะเว้นการทศควรเว้น ประพฤติการทศควรประพฤติ
 รักษาความสามัคคีของหมู่คณะ ไม่ทรยศริษยาต่อ
 ผู้ประกอบคุณงามความดี ข้าพเจ้ายึดมั่นในสัจ-
 วจาอนัน ด้วยดวงจิตอันแน่วแน่ทุกถนมหายใจตราบ
 จงชีพสืบทาย”

และการกวาดล้างเพื่อชักฟอกคณะรัฐบาลชุดหลวง
 ข้าง รัฐบาลรัฐประหารได้จับตัวบุคคลเหล่านี้มาสอบ
 ส่วนแล้วก็ปล่อยตัวไปในที่สุด คือ

๑. นายทอง เปลว ชลภูมิ
๒. นาย ถวิล อุดล
๓. นาย ทอง กันทาธรรม

๔. นาย สิริ บำเพ็ญอยู่

๕. นาย สุริ ทองวานิช

ณะเพาะ ดร. ทองเปลว ชลภูมิ นั้น เขาได้หยิบ
หนีไปในระหว่างการรัฐประหาร คำนวณได้ตั้งต้นบนำจับ
ตัวของเขาไว้ถึง ๕๐๐๐ บาท ตามประกาศของวิทยุ แห่ง
ประเทศไทยเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม

คำนวณได้พยายามคิดว่าเขาอยู่นาน เพราะเขาเป็น
กำลังสำคัญคนหนึ่ง และเป็นศิษย์กนกภูมิของ นายปรีดี
พนมยงค์จริง ๆ หนึ่งเดือนเต็ม ๆ ที่คำนวณของทางานหนัก
ต่อการควานหาตัวเขา ในที่สุด เขาก็ตกเข้าเงื้อมมือของ
คำนวณจนได้

คำนวณไปพบเขาที่ ประตุน้ำภาษีเจริญ ในเรือปิด
ประทุนซึ่งผูกอยู่ท้ายสุดของเรือโยง ขณะที่คำนวณเข้าไป
พบเขานั้น เขานอนคดมไปงอยู่ในเรือ

เมื่อคำนวณได้ตั้งตัวเขาขึ้นมาเผชิญหน้ากัน ไม่มี
ใครคิดว่าเขาจะเป็น ดร. ทองเปลว ผู้มคาคงถึง ๕๐๐๐ บาท
เพราะว่า หน้าตางหน้าของเขาเกรียมคดำไปด้วยเครา และ

เนอศวเสื่อผ้าขมุกขมอมไปด้วยเหงื่อไคล

อิสรภาพเขาสั่นสะดุ้งตรงนั้น — — แต่เมื่อเขาเข้า
สู่กองสอบสวณ ไม่นานเท่าไรนัก เขาก็ถูกปลดปล่อยตัวออก
มาดมอากาศของเสรีภาพ

ครนแดง คราวนเรากมาถึง บทบาทอันสำคัญที่จะ
พาท่านไปพบกับเหตุการณ์ อันแสน สดุดใจ เขา รออยู่ด้วย
หัวใจอันเรารอนทจะครองอำนาจทั้งหมด มาตลอดเวลาดัง
เดือนเต็ม ครนแดง มนกลั่นตของการรอ

เขาคือของอากาศที่อบอวล แดงกตัญญู ของ
เดือน เมษายน วนนนเป็นวนนท ๖ ซึ่งตรงกับวันพระตกแห่ง
พระราชวงศ์จักรี

ในขณะที่เขา นายควง อภัยวงศ์ กำลังนั่งอ่าน
หนังสือพิมพ์ อยู่ที่บ้านพักของเขาที่หน้าสนามกีฬาแห่ง
ชาติ

ทันใดนั้น นายทหารคนสำคัญของคณะรัฐประหาร
สัณทักเข้ามามาตรงหน้าของเขา พร้อมกับแจ้งให้เขา
ทราบว่า

ในนามของคณะรัฐประหาร ขอให้ท่านนายควง
อภัยวงศ์ พิจารณาตัวเองกราบถวายบังคมลาออก ด้วย
คณะรัฐประหารได้ประชุมเห็นพ้องต้องกันว่า รัฐบาลของ
นายควง อภัยวงศ์ ไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์บ้าน
เมืองให้ดีขึ้น โดยเฉพาะค่าครองชีพของประชาชนมิได้
ลดลงเลย

นายควง ท้วงออกไปอย่างตกตึง และเคียด
คาว่า

“— ผมเพิ่งเข้ามาทำงาน เพียงเดือนเดียวเท่านั้น
ทำกันจนไม่มีเวลาว่างห้ามรุ่งห้ามค่ำหิวแทบจะพังอยู่แล้ว—”

แต่นายทหารสี่คน ยืนยันเจตนาของคณะรัฐประ-
หารว่า

“ได้รับคำสั่งมาเช่นนั้น และขอให้ตอบภายใน ๒๔
ชั่วโมง”

ถ้านายควงไม่ตอบเดี๋ยว — — — อะไรจะเกิดขึ้น รัฐ-
ประหารออกหรือ — — — บ้า ทกอย่างมันเป็นเรื่องที่จะต้องหัก
ต้อง โคนกนทงนนทเดยวหรอน — — ประชาธิปไตยของเมือง

ไทย คำสาบาตของคณะรัฐประหารกดี คณะผู้ก่อการ
ปฏิวัติ ๒๔ มิถุนา กดี มีความหมายอะไรนักหรือสำหรับ
ความหวังของประชาชน — — หวังได้อะไรนักหรือ ในขณะที่
ทรกเก่งได้ผลัดขนเต็มถนน ในขณะที่ตกผลัดขนทั่วไปทุก
หัวระแหง — — และในขณะที่เราต้องเสียเงินทุกบาททุกสตางค์
เพื่อผลประโยชน์แก่แผ่นดินของเราเอง

ครนแล้ว มนกดของครนแล้วกนออกเรื่อยไป นาย
ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรีชั่วคราวก็ต้องวิ่งไปตามไป
เขาต้องการความจริง ต้องการให้มันแน่นนอนลงไปว่ามัน
อะไรกันแน่ในเมื่อเขาเข้ามารับ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
โดยพระบรมราชโองการ และการรับรองของอภิรัฐมนตรี
ถึงสี่คน

แต่ไม่มีประโยชน์อะไรเลย แล้ว — — เพราะ เขารู้
อะไรดี ๆ แล้วระหวางการ ทกดับ เขามาเถิด อำนาจ ของ
นายพลพิบูลสงครามอีกครั้งหนึ่ง

ในตอนเช้า ที่บ้านซอยชิดลม ของจอมพลพิบูล—
สงคราม ได้มีการประชุมคณะรัฐประหารคนสำคัญและ

ในตอนบ้ายวนนั้นเอง พดโท ผิน ชุณหะวัน, พดโท กาจ
 กาสงคราม ในฐานะหัวหน้าคณะรัฐประหารคนสำคัญ
 ได้มาหา นาย ควง อภัยวงศ์ แสดงความเลื่อมใสต่อ นาย ควง
 เมื่อคณะรัฐประหารมีความเห็นพ้องต้องกันว่า ไม่พอใจ
 รัฐบาลของ นาย ควง อภัยวงศ์ ในฐานะที่รัฐบาลของ
 นาย ควง ไม่สามารถดำ เนิน การดค ค่าครองชีพ ให้ถูกกลงได้
 ตามเวลาที่คณะรัฐประหารต้องการ และสถานการณ์ทาง
 การเมือง และการทหารก็ยังอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่น่าไว
 วางใจ และมีความมั่นคงไม่เพียงพอแก่ความต้องการของ
 คณะรัฐประหาร ดังนั้นคณะรัฐประหารจึงมีความเลื่อม
 ใสที่จะต้อง ขอ ร้องให้ คณะ รัฐบาลชุดนี้ พิจารณา ตัว เอง
 โดยการร่วมมือกันจัดตั้งรัฐบาลใหม่

นาย ควง อภัยวงศ์ ประชุมคณะรัฐบาลของเขา
 เพื่อพิจารณาสถานการณ์ในตอน บ้ายวนเดียว กันนั้นอย่าง—
 เกรงเกรียด เขาพูดว่า นั้นเป็นการทำลายศักดิ์ศรีของรัฐ—
 บาลชุดเขาอย่างแน่นอน และเป็นการจกนทางการเมือง
 ครั้งแรก ถ้าจะเรียกว่า คณะรัฐประหารชุดนี้ ทำการ

รัฐประหารรัฐบาลของเขาอีกครั้งหนึ่ง มั่นคงไม่ผิด
 รัฐมนตรีของนายควง คอดังที่จะยังคงอยู่ต่อไป
 เพราะรัฐบาลของเขาเป็น รัฐบาลที่ แต่งตั้ง ขนถูก ต้องตาม
 กฎหมาย และโดยพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัว — — นาย บุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รัฐมนตรี
 มหาดไทย เรียกร้องให้นายควงคุมรัฐบาลของเขาดำเนิน
 ภารกิจต่อไปอย่างเข้มแข็ง พร้อมกับเสนอให้คณะรัฐบาล
 พิจารณา จัดการจับกุม บุคคลสำคัญทางคณะรัฐประ-
 หารสักคนที่เขาหมายมั่นแน่วแน่ให้นายควง พิจารณาตนเอง
 ออก

แต่นายควงจะทำอย่างนั้นได้หรือ ในเมื่อ นาย ควง
 ทุกคนกรุดอยู่แถวว่า เขาเป็นรัฐบาลที่ชอบแก่ที่สุดของ
 ประเทศไทย เขาไม่มีทหาร ไม่มีตำรวจสนับสนุนฐานะการ
 เป็นรัฐบาลของเขา เขาอยู่อย่างประชาธิปไตย และก็ไป
 อย่างประชาธิปไตยอยู่ตลอดมา หรือ รัฐบาลหลวงธำรง
 มหัทธนะ ทหารบกสนับสนุนอยู่อย่างเต็มที่ถึงถอนเรือ
 กระโจนหนีลงไปอย่างไม่มีท่า

ถ้าอึดจะสู้ นายคงจะเอาอะไรไปสู้ — รัฐบาล
 นายคงจะเอาอะไรไปสู้ — ประการสำคัญที่สุดที่รัฐบาลของ
 นายคง ห่วงเป็นอย่างมากก็คือ สวัสดิภาพของประชา
 ชน เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลได้เห็นว่า ทหารเรือบาง
 หน่วย พร้อมด้วยเสรีไทย ซึ่งยังมีอำนาจ พร้อมด้วย
 อาวุธอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ จะกำลังคบคิดกันจะล้มรัฐบาล
 ชุดของเขา และทำลายล้างคณะรัฐประหาร ถ้ารัฐบาล
 ของนายคง ลงมือทำอะไรแบบหักหาญลงไป นั่นก็คือ
 ความพินาศของเหตุการณ์ทุกอย่างแม้แต่ตัวของนายคงเอง
 ท่านจะต้องทราบด้วยดีว่า นายคง อภัยวงศ์ มี
 เชื้อสายของความเบี่ยงเบนนางเก่า นายคงย่อมจะต้องคิด
 ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องตามมา ถ้าหากว่าเสรีไทย
 หรือทหารเรือบางหน่วยสามารถทำการปฏิวัติสำเร็จ — ตัว
 นายคงหรือจะ มีอำนาจ อยู่ในสภา เหมือน อย่างที่ เขามอง
 ข้างในขณะนี้ — เพราะถ้าหากว่า คนกลุ่มนั้นทำการ
 ปฏิวัติ คนที่จะเขามามีอำนาจไม่ใช่ใครอื่น คนคนนั้นก็คือ
 นายปรีดี พนมยงค์ ผู้ต้องหาคดี สวรรคตของต้นเกล้าฯ ร.

๘ — — และบัดนี้คณะรัฐบาลชุดนี้ก็ได้ลงมติ โดยแน่นอนว่า
 นายปรีดี เป็นผู้วางแผนการลงมือ ตอบสนองพระชน และ
 บัดนี้ทางตำรวจก็ได้ลงมือจับกุมผู้ต้องสงสัยเอาไว้แล้ว ถึง
 สามคน คือ นายชิต สิงห์เสนีย์, นายบศม์ บัณฑิตกรินทร์,
 นายเฉลียว ปทุมรส, และคนอื่น ๆ อีกหลายคนซึ่งต่อมาได้
 ปลดปล่อยไปบ้าง และได้กักเอาไว้เป็นพระยานบ้าง เป็นต้นว่า
 พระยาศรียทนต์

ในที่สุด ก็ตกลงกันเห็นว่า ควรถาออก เพื่อรักษา
 สถานะการอนัตเอาไว้ ถ้าไม่ทำเช่นนั้น แม้หากเกิดสกา-
 ณะการอนเดวรายชนแล้ว ถ้าหากว่านายปรีดีเข้ามาอีก — —
 ทานทั้งหลายจะต้องคิดเห็นเหมือนกันหมดว่า เมื่อนายปรีดี
 มชนกกรรมชั่ววรคตติดต่อยาวแล้ว นายปรีดีก็ต้อง
 ถบรอยต่างแห่งชีวิตของเขา — — เขาจะทำอย่างไรเล่า ถึงจะ
 ถบรอยต่าง แห่ง ชีวิตของเขาได้ในเมื่อ ทุกหนทุกแห่ง กำลัง
 ต้องการเรียกร้องให้มีการชำระ กรรม ชั่ววรคต — — เขาจะ
 ทำอย่างไร — — ไม่ต้องหัดบาคิดก็มองเห็นไม่ใช่หรือ — —

ครั้นแล้วเขาก็ถาออก โดยมีหนังสือกราบทูลถึง
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์มขอความดงน

สำนักนายกรัชมนตรี

๖ เมษายน ๒๔๕๑

ขอกราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ปกเกล้า ปก
กระหม่อม

ตามที่ได้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระ
หม่อม ตั้ง ข้าราชการ เจ้า และ คณะ เป็น รัฐ บาด
บริหาร ราช การแผน ดิน ตั้งแต่ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์
๒๔๕๑ และ รัฐสภา ได้ให้ ความไว้ วางใจแก่ คณะ
รัฐบาลของใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทเมื่อวันที่ ๕ ข่า
พระพุทธรเจ้าและคณะรัฐบาลได้ปฏิบัติการณ์ของพระ
เดชพระคุณมาด้วยความจงรักภักดี ตามกำลังสติ
ปัญญาและความสามารถเป็นเวลาดำเนินเดือน

ครั้นถึงวัน เวลามาณ ๕ นาฬิกา ได้มีนาย
ทหารในกองทัพบก ๔ นายคือ พันโท กำน จ้างงค์-
ภูมิเวท พันเอก ศิลาป กตปัสร์ชยรัตนะวราหะ พล-
ตรี ส. สวัสดิ์เกียรติ และ พันโทละม้าย อุทธยา-

นานหน้ได้มาหาข้าพเจ้าที่บ้านและแจ้งแก่ข้าพระพุทธ
 เจ้าว่า คณะรัฐประหารมีความไม่พอใจรัฐบาล
 อย่างยิ่ง จึงประชุมกันลงมติขอให้รัฐบาลกราบ
 ถวายบังคมลาออกภายใน ๒๔ ชม. เมื่อนายทหาร
 ทั้ง ๔ ได้ลาออกไปแล้ว ข้าพระพุทธเจ้าก็ได้เชิญ
 รัฐมนตรีบางท่านเท่าที่จะตามได้ในขณะนั้น มาหารือ
 เมื่อได้ปรึกษากันแล้ว มีความเห็นว่า สมควรที่จะได้
 รับหลักฐาน จากบุคคลที่ประชาชนรับรองว่าเป็น
 ผู้นำในคณะรัฐประหาร เป็นต้นว่า จอมพลป.
 พิบูลสงคราม พลโท ผิน ชุณหะวัณ, พลโท กาจ
 กาจสงคราม ข้าพระพุทธเจ้าจึงได้มีหนังสือส่งด่วน
 ไปยัง พันโท กำนัน จันทน์ภูมิเวท เพื่อขอหลักฐาน
 ดังกล่าวแล้ว

ข้าพระพุทธเจ้าได้มอบหนังสือนั้นให้ว่าที่ พันโท
 รวย อภัยวงศ์ นายทหารติดต่อบริการนายกรัฐมน
 ตรีให้นำไปส่งแก่ พันโทกำนัน จันทน์ภูมิเวทว่า
 ที่พันโท รวย อภัยวงศ์ ได้กลับมารายงานว่าได้นำ

หนึ่งส่อนนไปส่งทวงสวนกุหลาบ แต่ไม่พบตัวพันโท
 กำน เมื่อได้สอบถามได้ความว่า พันโท กำน ย้าย
 บ้านจอมพล ป. พิบิตสงคราม จึงได้นำหนึ่งส่อนน
 ไปส่งให้แกตัวทนน

ครั้นเมื่อประมาณ ๓๔ นาฬิกาเศษ วันเดียวกัน
 พลโท ผิน ชุณหะวัณ พลโท กาจ กาจสงคราม
 ได้มาหาข้าพระพุทธเจ้า และยืนยันว่า ขอความทพัน
 โทกำน และ คณะได้มา แจ้งแก่ ข้าพระ พุทธ เจ้านน
 เป็นความประสงค์ อันแท้ จริงของ คณะรัฐประหาร
 ข้าพระพุทธเจ้าได้เรียกประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อ
 เวลา ๓๘ นาฬิกา และมีความเห็นเป็นสวนตัวมาก
 กว่าตามพฤติการณ์ เป็น มาแต่ต้น ตลอดจน
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นน รัฐบาตจำต้องรับในข้อเท็จ
 จริงว่า รัฐบาตไม่อยู่ในฐานะควบคุมสถานการณ์
 ให้เป็นปกติได้สมดังที่ไดวางพระราชหฤทัย จึงขอ
 พระราชทานกราบบถวายบังคมลาออกจาก ตำแหน่ง

ทงคณะตงแต่บดินเป็นต้นไป ควรมีควรประการ
ใดสุดแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ

ควรมีควร ประการใด แล้วแต่จะทรง
พระกรุณาข้าพระพุทธเจ้า
ควง อภัยวงศ์

ในขณะเดียวกัน ทางคณะรัฐประหารได้ตั้งข้อคิด
เห็นไว้แก่คณะรัฐบาลของนาย ควง อภัยวงศ์ว่า นับตั้ง
แต่นายควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรีจัดตั้งรัฐบาลชน
แล้ว เหตุการณ์ได้ผันแปรไปในทางร้าย ภัยแห่งคอม
มิวนิสต์และกบฏจลาจล กำลังแผ่เข้ามาสู่ประเทศไทย
ทุกที คณะรัฐประหารได้ทราบการเคลื่อนไหวของพรรคใต้
ดินของนายปรีดีอยู่เสมอ หากปล่อยให้ให้นาย ควง อภัยวงศ์
บริหารราชการแผ่นดินต่อไปก็ไม่พ้นการนองเลือด โดยจะ
เกิดเหตุจลาจลกลางเมืองขึ้น ถ้ารัฐบาลนายควงไม่สามารถ
ปราบได้ ภัยก็จะมาถึงรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ และยัง
จะมาถึงคณะรัฐประหารอีกด้วย คณะรัฐประหารจะเข้า

เกยวของดวยมกนกกไม่ได้ เพราะนายคอง อภยวงศ์กับ
 คณะรัฐมนตรีรวมคณะ ไม่ยอมจะให้ทหารเข้าไปเกยวของ
 ดวย จึงจำต้องปฏิบัติเช่นนั้น โดยตั้งให้ทหารเข้าไปชี้แจง
 แก่นายคอง อภยวงศ์ ยอมกราบถวายบังคมลาออกโดยดี
 หาใช้คณะรัฐประหารไปบังคับขู่เข็ญให้ลาออกอย่างไรไม่
 กับนักข่าวหนังสือพิมพ์ นายคองได้ให้สัมภาษณ์
 อย่างเปิดเผยว่า

“การกราบถวายบังคมลาออกนั้น หาใช่
 เพราะผม ไม่มีความ สามารถ บริหารราช การบ้าน
 เมือง ให้ดำเนินไปด้วยดีก็หาไม่ ด้านค่าครองชีพ
 นั้นไม่ว่ารัฐบาลใดจะ แก้ไขปัญหาเรื่องนี้ ให้ลุล่วง
 ไปโดยเร็วยอมทำไม่ได้ ส่วนสถานการณ์นั้น ไม่
 อาจควบคุมได้ เนื่องจากอำนาจทางทหารหาได้
 อยู่ในกำมือของรัฐบาลโดยสมบูรณ์ ไม่ บ้านเมือง
 ไม่ใช่ของผมนคนเดียว เมื่อมีคนคิดมา ก็นัดเปิด
 หมวกให้แก่เขา”

ก็ต้องไม่เปิดหมวกอำตาคู่หรือ นายคองจะยึด

เกาโอเอาไว้ได้เหมือนจอมพล พิบดส่งความ ปลายรัชสมัย
 ของเขาหรือไม่” นายควง อภัยวงศ์ ย่อมจะต้องให้สัม
 ภาษณ์ไปอย่างในฐานะนักการเมือง ซึ่งความจริงเป็นอย่าง
 หนึ่ง แต่เวลาพูดจะต้องเป็นอย่างหนึ่ง ให้กตัญญูเป็นคำ
 อยู่เสมอ

ครั้นแล้ว — — อะโฮ

จอมพลพิบดส่งคราม — — — นักเผด็จการผู้ฉมังสะ
 สมหันเอาไว้ให้ตกหลานก็เริ่มงานของเขา อย่างเต็มเม็ดเต็ม
 หน่วย คราวหนึ่ง มาถึงคราวของฉนวนบางแฉวละ — — —
 เขากดงานเหมือนอย่างตอนที่ยึดเตอร์จะขึ้นครองอำนาจ
 ยึดเตอร์ ส่งคนไปยั้งตัวของเขาในการชุมนุมกรรมกร และ
 จอมพล พิบดส่งครามก็ส่งคนของเขา ไปไปรยไปปลิวทั่ว
 พระนคร เรียกร้องให้ตัวของเขากลับเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี
 มนตร คุกคามของประชาชน และรัฐบาลต่างประเทศดัก
 หรือ ว่า จะ เค็ดอน ไหวกับ สถานะการเกี่ยวแก่ ตัว ของเขา
 อย่างไรหรือไม่ — — — ไม่เพียงแต่จะไปรยไปปลิวเท่านั้น
 ที่ส่นามหวดงได้มีคนไปปาร์คเกิดขึ้น เจ้าหน่มน้อยขออะไร

คนหนึ่ง ไล่หมวกเหมือนนอสรพิษก๊วย ขึ้นไปตะโกนร้องให้
จอมพลพิบตกกลับมา พร้อมกับบอกว่า “ท่านแก่แล้ว เดา
ดวงไปทำให้ท่านคิดได้ว่าอะไรก็อะไรผิด” ครั้นแล้วก็ถก
กับการเดินขบวนสนับสนุน กนอย่าง เอ็กเกริก — — — นน
แหละ คือ แผนการณ์ของนักเผด็จการที่เคยใช้ได้ผลมา
แล้ว — —

ครั้นแล้ว เมื่อวันท ๘ เมษายน ๒๔๕๑

จอมพล พิบต สงครามกชนเถถึงอำนาจยกเครื่องหนึ่ง
ดิ่งใจที่เขา หวังและเมื่อวันท๑๕เดือนเดียวกันนั้นเอง จอมพล
พิบตสงครามก็พร้อมคณะรัฐมนตรีของเขาเพื่อ ขอ พระ
บรมราชโองการแต่งตั้ง และแต่คณะรัฐมนตรี ดั่งมีราย
ชอต่อไปนี้.

๑. พลโท หลวงชาตินักรบ

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๒. พลเรือตรีหลวงพลสันขวานต์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกลาโหม

๓. พระยาโทณวณิกมนตรี

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการคลัง

๔. พดตรมห่อมเจ้าปรีดเทพยพงษ์เทวกุล

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

๕. พระยาบริรักษ์เวชการ

เป็นรัฐมนตรีว่าการสาธารณสุข

๖. พันเอกหม่อมหลวงสนิทวงศ์

เป็นรัฐมนตรีว่าการอุตสาหกรรม

๗. พระยาพนานจร

เป็นรัฐมนตรีว่าการเกษตรธิการ

๘. จอมพล ป. พิบูลสงคราม

เป็นรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย

๙. พระยามไหสวรรค์

เป็นรัฐมนตรีว่าการพาณิชย์

๑๐. พระยาจักรพงษ์สงคราม

เป็นรัฐมนตรีว่าการคมนาคม

๑๑. พระมณฑานวิมตศาสตร์

เป็นรัฐมนตรีว่าการยดติธรรม

๑๒. พลโทมกรพรหมโยธี

เป็นรัฐมนตรีว่าการศึกษาธิการ

๑๓. นายพจน์ สารสิน

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการต่างประเทศ

๑๔. นาวาเอกหลวงประสิทธิ์จักรกรการ

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการอุตสาหกรรม

๑๕. พันเอกนอม เกตุนติ

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการเกษตรราชการ

๑๖. พระยาจินดาจักรรักษ์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทย

๑๗. นายเตียง ไชยกาต

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑๘. นาวาอากาศเอกหม่อมเจ้ารังษยากร

ชาภากร

๑๙. นายกิจจา วัฒนศิลป์

๒๐. นาย เขมชาติ บุญยรัตพันธุ์

๒๑. นายเจ๊ะ อับดุลลาห์ปเต๊ะ

๒๒. นายปฐุม โพธิ์แก้ว

๒๓. นายฟั่น สัฟรณสาร

๒๔. นายวรการ บัญชา

๒๕. นาย สักจ นิมานเหมินทร์

๒๖. นาย เสวต เปี่ยมพงศ์สานต์

เป็นรัฐมนตรี

สภามุแทนราษฎรให้ความไว้วางใจ ๗๗ ต่อ ๒๖ ใน
จำนวนสมาชิกมาประชุม ๑๖๘ นาย

เอาละทีนี้เราก็คงมาดูลูกอมพดพิบดสงคราม กลับเข้ามา
ครองบัลลังก์ผู้นำของเขาใหม่ มาดูกันซิว่าเขามีบทบาท
อย่างไรบ้าง — — — เขาทำอะไรได้บ้างตามที่เขาสัญญาไว้ต่อ
ประชาชน — — — เขาทำอะไรบ้าง ตรงตาม คำสาบานของเขา
ต่อหน้าพสกนิกรชาวไทยในรัฐสภา — — — ในขณะที่เขา
เข้ามาบริหารอำนาจอีกครั้งหนึ่ง เขาอ้างถึงความ
เสื่อมโทรมของรัฐบาลชุดนายกถวดย — — — แล้วก็ต่อมายุค
ของรัฐบาลควง เขาก็บอกว่า รัฐบาลไม่สามารถจะควบคุม
สถานการณ์เขาไว้ได้ ชำรายค่าครองชีพก็ยังไม่ลดลง

เป็นที่พอใจของคณะรัฐประหาร --

แต่พอเขาเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ทามกต่าง
เสียงเรียกร้องของบรรดาสมุนของเขา และนักก่อกวนเมือง
รับจ้างไม่กี่คน ---

แต่หลังจากนั้นรัฐมนตรีสามคน คือ พลโทหลวงชาติ
นักรบ รัฐมนตรีว่าการกลาโหม นาวาเอก หม่อมเจ้ารังษิยา
กรอาภากร, พลเรือตรีหลวงพลสินธุ์วานิช ก็ได้ลาออกจาก
ตำแหน่ง เพราะกระทบกระเทือนเรื่องบุคคลในเครื่องแบบ
กลุ่มหนึ่งได้เข้าจู่โจม ๔๐ ด้านบาท ของชาวต่างประเทศ
--- และนักการทหารคนสำคัญคนหนึ่งของคณะ รัฐ ประ
หารเขารวบรวมเอาทหารหลวงกลาโหม --- นั่นหรือผู้ยิ่งใหญ่
ที่พร้อมจะ บรรดาตลิ่งสถานะการของ ประเทศให้เข้าสู่ความ
สงบสุขดังคำที่เขาสาบาน ---

จอมพลพิบัตสงครามมรดก การลาออกของรัฐมนตรี
สามคน เป็นจุดอ่อนของรัฐบาลเพียงใดและเรื่อง
เอง เป็นเรื่องรัฐบาลต้องถูกโจมตีอย่างหนัก เพราะไม่
สามารถจะรักษาสถานะการณทางทหารเอาไว้ได้ -- เขา

จึงพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะระงับการถาออกของ
รัฐมนตรีทั้งสาม และก็เป็นความสำเร็จของเขาที่สามารถ
ระงับเอาไว้ได้จริง ๆ — — —

ดังได้เกิดรอยราวเช่นนั้นแล้ว — — — ดังของ
เหตุร้ายก็ต้องมีอยู่อย่างไม่ต้องสงสัย — — — ควณของความ
ไม่สงบได้ถอยก่ดน้อยเห็นธรรมเนียนของรัฐบาทเอง ฝ่าย
หนึ่งมาจากพวกนายปรต และเสรีไทย ที่ยังมีอำนาจอยู่
และอีกฝ่ายหนึ่งมาจากพวก คณะ ทหารที่ไม่พอ ใจต่อ พฤติ
การของนายทหาร คณะรัฐ ประหารบางคนซึ่งได้อำนาจมา
ใหม่ ๆ และกำแหงหาญต่ออำนาจอันเหมือนดังขารนั้น

เมื่อจอมพลพิบูลสงคราม ได้ก้าวขึ้นมา นั่งบัลลังก์—
อย่าง เต็มอำนาจแล้ว บุคคลที่จะต้องก้าวตามจอมพลพิบูล
ชนมากพอมองเห็นตัวตน คนเหล่านั้นเป็นคนสำคัญในคณะ
รัฐประหาร แม้ว่าจะมียศไม่ใหญ่โตนัก แต่โดยฐานะแห่ง
รัฐประหาร คนเหล่านั้นก็ต้องนับว่ามีความเป็นใหญ่และมี
ความสามารถมาก คนเหล่านั้นก็คือ

๑. พลโท ผินชุนหะวัน

๒. พลโท กาจ กาสงคราม

๓. นายพันเอก เผ่า ศรียานนท์

๔. นายพันเอก สฤษดิ์ ธาระรัชต์

สองคนสุดท้าย คือ หมายเลข ๓ และหมายเลข ๔
เป็นนายทหารหนุ่มที่มีความคิด และความผดกคนที่จะทำ
งานตาม ความปรารถนา ของ เขา นน แรง กذا มาก ได้กว่า
สองคนแรก ดังจะได้เห็นต่อมาว่า คนสองคนหลังมี
อำนาจและการทำงานมากใน ยุคของ เขา— —แต่การพุ่ง ชน
มาสู่อำนาจของเขาในระยะนั้นไม่ได้เป็นไป ตามเป้า ประสงค์
เพราะว่าถึงแม้จอมพลพิบูลจะมีอำนาจเพียงใดก็ตาม แต่ก็
ยังคิดนายทหารประจำการอยู่เป็นจำนวนมาก นายทหาร
เหล่านี้ล้วนแต่เป็นนายทหาร ชนหัวกะทิ ของกองทัพ ทั้งสิ้น
นายทหารเหล่านี้มองสภาพการของประเทศได้อย่างถนัดว่า
ทหารจะเข้าสู่สภาพการอันเหตวเหตกอย่างไร เมื่อปลดอย
ให้คณะรัฐประหารบางคนเข้ามาก้าวกายหน้าทีประจำ— —

ความไม่พอใจอันนั้นได้ระบาดทั่วไป นับตั้งแต่ นาย
ทหารชั้นรัฐมนตรีกฎา โหม ตามนายได้ถูกรวดตามเข้าทกระ
ทรวงกฏา โหม — — — แน่นอนตะซี เมื่อเขาทำรัฐประหาร
ขึ้นมาสู่ ความสำเร็จเขาหรือจะปล่อยอำนาจให้เป็นภยตอตัว
ของเขา และเขาหรือจะปล่อยอำนาจนั้นให้เป็นเครื่องมือ
แห่งการก้าวไปสู่อำนาจของคนอื่น อำนาจนั้นจะต้องเป็น
ของเขา เขาจะปล่อยมันไม่ได้เขาได้มันมาด้วยการเอาชีวิต
และเลือดเนื้อเขาเสียแล้ว

นายพันเอก เผ่า ศรียานนท์ ผู้มีเจตนาอันแรงกล้า
ที่จะรังอำนาจ และสถาปนาอำนาจของเขาให้ยิ่งใหญ่ให้
สมกับที่ใดดั่งแรงตงชีวิตทำรัฐประหารขึ้นมา เขาพุ่งสายตา
ของเขาไปทกรมตำรวจทนนแหตะจะเป็นที่เพาะ อำนาจ ของ
เขาให้ยิ่งใหญ่ขึ้นไปสู่อำนาจ — — ทนนแหตะ จะเป็นที่ตั้งร่าง
อำนาจและบารมีของเขา — — และทนนแหตะจะเป็นที่อยู่ จน
กระทั่งวาระสุดท้ายแห่งอำนาจของเขา — — ในขณะที่เขาเป็น
ผู้มอำนาจในการจับกุม และสืบสวนผู้คดีรายตอคณะรัฐ
ประหาร หรือนัยหนึ่งคณะรัฐบาตจอมพดพิบตสงคราม — —

เขาก็ได้ทำตัวของเขาโดยพฤษณัยแล้วว่ เขาเป็นผมนานา
คนหนึ่งในกรมตำรวจ — แต่เขาต้องเป็นมากกว่านั้น เขา
จะเป็นตำรวจที่ไม่แต่งเครื่องแบบไม่ได้ เขาจะต้องเป็น
ตำรวจโดยสมบูรณ์ และที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือ เขาจะต้อง
เป็นอธิบดีกรมตำรวจ —

ในขณะที่ความปรารถนาของเขา กำลังรอนฉาอยุ่น
ที่กระทรวงมหาดไทย หดวงสันาด โยชารักษ์กำลังดำรง
ตำแหน่งเสนาบดี กระทรวงมหาดไทยอยู่ — นายพลเผ่าปราช
ไปทันนั้น เขาบอกกับหดวงสันาด โยชารักษ์อย่างไม่พูดพดาม
ทำเพลงว่ เขาจะต้องการตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ — ตั้ง
ที่เขาได้รับจากหดวงสันาด โยชารักษ์นะ หรือ — ไม่ใช่ความ
ประสงค์ใน ฐานะที่ เป็นคน ตำคณคน หนึ่งของค ณะรัฐประ
หาร — หากแต่เป็นความไม่สมปรารถนา และซำร้ายยัง
เป็นการถูกละเหยียดหยามโดยสันเขงเสียดอกด้วย หดวงสันาด
บอกกับเขาว่า

“อย่างคุณนะหรือ อย่าว่าแต่ตำแหน่งอธิบดีกรม
ตำรวจเลย แม้แต่พลตำรวจผมนักไม่ให้เป็น” คำพูดประ

โยคนั้นไม่เพียงแต่ทำให้ นายพลเผ่าได้รับความผิดหวังอย่าง
มหาศาลเท่านั้น หากแต่มันยังเป็นเรื่องของความเจ็บช้ำ
และยดเหาความเครียดแค้น อาฆาตร้ายเขาไว้ในหัวใจของ
นายพลเผ่าเสียอีกด้วย

เพราะหลังจากนั้นไม่นานนัก เมื่อนายพลเผ่าได้
อำนาจมาได้อย่างสมมาตรปรารถนา นายพลเผ่าก็ตั้งจับ
หวดวงดินาตโยชารักษ์ ในฐานะผู้ต้องหากบฏ — — — นั้นเป็น
การแก้แค้นอย่างเบาะ ๆ อย่างชนิดเกรงอกเกรงใจความ
เป็นผู้ใหญ่ของหวดวงดินาต — — ถ้าไม่ใช่หวดวงดินาต ถ้า
หากว่ามนุษย์คนนั้นเป็นสาวกของนายปรีดี พนมยงค์ล่ะก็ —
แหม — — แหม — —

นายพลเผ่าได้ใช้ความพยายามของเขาอย่างหนักต่อ
ชนดทั้งหลาย ที่จะเอาชนะ คำสั่งประมาท ของหวดวงดินาต ๆ
อยู่พักใหญ่ เขาพยายามทุกวิถีทางที่จะเป็นอธิบดีกรมตำรวจ
จริงใจให้ได้ — — แล้วเขาก็ได้จริง ๆ ในเวลาต่อมา — — แม้
ว่ามันจะเป็นเพียงรองอธิบดีกรมตำรวจ ก็ยังดี เพราะนั่น
เป็นการกรุยทางของเขาขึ้นไปสู่อำนาจ — — มันเป็นการหยั่ง

เลี้ยงเจ้าหน้าที่ราชการในกรมตำรวจต่อ ส่วนตัวของเขาว่า
จะรักจะชังกันแค่ไหน ถึงแม้ว่า ตำแหน่งอธิบดีนั้นจะเป็น
ของ หดวงชาติติระการโกศล — — มั่นก็เป็นเพียงแต่คำ
แห่งเท่านั้นเอง — — — ไม่มีความหมายอะไรมากกว่า และ
มั่นเป็นจุดประสงค์ของคณะรัฐประหารที่จะให้ไปเช่น
นั้น ดังได้บอกแล้วว่า เขาทำรัฐประหารมากเพื่อที่จะหวัง
อำนาจทางการเมืองที่เขาได้มาด้วยชีวิต เป็นเดิมพันของเขา
คนของคณะรัฐประหารก็ต้องเข้ามามีอำนาจสำคัญของการ
การบริหารและปกครองให้หมดให้จงได้ — — — และไม่ช้า
หลังจากชุมนุมกันอยู่พักหนึ่งอย่างอดอดและร้อนกร้อนใจ
แล้ว — — ตำแหน่งเสนาธิการ ตำแหน่งผู้บัญชาการทหาร
บก ทหารเรือ ทหารอากาศ และตำรวจก็เป็นของคณะ
รัฐประหารโดยสิ้นเชิง — — ก็ใครจะไปทำไมเขาละ — —

ตอนนั้นเอง เราจะเห็นว่า คำสาปของคณะรัฐ
ประหารนั้นไม่ได้เป็นไปตามที่เขาสาปแช่งกันเสียแล้ว ถึงแม้
หลายคนจะยังรักษา คำสาปของเขา ไว้ได้อย่างเคร่งครัด
แต่จะมีประโยชน์อะไร ในเมื่อธรรมดา นาน้อยย่อมจะต้อง

แพไฟ — — ค่าครองชีพไม่ถุกถง — — รัฐบาลไม่สามารถ
จะคุมสถานการณ์ทางการเมืองเอาไว้ได้ — — รัฐบาลจะต้อง
ถุกโจมตีอย่างหนัก ทั้งจากทางรัฐสภาและจากหนังสือ
พิมพ์ — —

จอมพล ^{๒๕} ชนมาครองอำนาจ แต่ปลด “^{๒๖} สำนึกศิษย์ ”
ออกไปเสียแล้ว ก็เริ่มออกโรงตำแดงอิเหนา ทั้งตัว
และทงศกระหน้า

ความเคียดแค้นของ จอมพลพิบูลสงคราม ได้ระเบิด
ออกมา อย่างเป็นทางการ เมื่อเขาได้ข่าวประกาศออกมา
ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการบอก
เสียงของรัฐบาล ดังที่หนังสือพิมพ์ สยามสมัย ได้บันทึก
เอาไว้ในคอลัมน์ “บ้านของเรา” ว่า

“ในชีวิตผมจะไม่ขอทำสองอย่าง ประการ
หนึ่งยุบสภา อีกประการหนึ่ง ทำลายเสรีภาพของพวก
คุณหนังสือพิมพ์ — — ” จอมพล ป. พิบูลสง-
คราม ให้สัมภาษณ์เมื่อประมาณสามเดือนมาแล้ว
สองสัปดาห์ที่แล้วนั่นเอง จอมพล — — บางที

กทาคำ

๔๕

จะหัวเสีย เพราะตกอยู่ในฐานะ “หมูแฮมระหว่าง
กลางแซนด์วิชของฝ่ายขวาและซ้าย” ตามคำของ
ร.ม.ต. พระยาเทพหัสดิน จับตามองหนังสือพิมพ์
ด้วยแว่นใหม่

โดยชื่อจริง ป. พิบูลสงคราม ไม่ใช่สามัคคีชัย วิฑู
ประชาชนชาวไทยอ่านข้อเขียนฉบับใหม่

“— — ไทยเพิ่งเริ่มจะมีจลาจลโดยกำลัง การโฆษณา
ยุแหย่ให้แตกพวกแตกพรรค บั่นข่าวย้ายป้ายรัฐบาล
ใส่ร้ายบุคคลที่ควรนับถือไม่เลือกว่าใครเป็นใคร วิธี
ป้ายร้ายเช่นนี้เป็นหลักโฆษณาของคอมมิวนิสต์ ในที่
สุดก็เกิดจลาจล เมื่อจลาจลแล้วคอมมิวนิสต์ก็ตาม
มาเป็นผลสำเร็จ สำหรับประเทศไทยนั้นกำลังโฆษ
ณาทำลายกันอย่างเสรี ดังจะเห็นได้จากในหน้า
หนังสือพิมพ์ทั่วไป — —”

“— — ทุกอย่างที่รัฐบาลทำโฆษณาทำลายล้าง ก็เกาะ
เป็นเงาตามตัวรัฐบาลหรือรัฐมนตรี ข้าราชการทำ
อะไรไม่ดี มีแต่ระยำทั้งนั้น — —”

“— — ค่าครองชีพไม่ลด พุดทุกวัน เขียนทุกวัน
ค่าครองชีพที่ไหนในโลกถูกเท่าเมืองไทย”

“— — ปลาทุแพง มะนาวเดือน ๕ แพง โยนมาให้
รัฐบาล และเจ้าหน้าที่ว่าแก้ค่าครองชีพไม่ตก เพราะ
โกง เพราะเป็นฝูงห่าและเป็นโจร — —”

“— — สมาชิกสภาที่แล้ว รัฐบาลที่แล้ว นักการเมือง
ทั่วไปที่แล้ว ประชาชน (เสื่อมศีลธรรม) ก็แล้ว
ทุกคนเลวหมด มีแต่โกหกกัน โกงกันอย่างนี้ไทย
มีส่วนคืออะไรเหลือบ้าง เว้นแต่คนโฆษณา — —”

“— — เราจะเป็นคนไทยต่อไปทำไม ต่างชาติกันให้หมด
ดีกว่า — — ถ้าเป็นจริงดังนั้น — —”

“—ทางออก (ที่จะปฏิบัติกับผู้โฆษณา—นสพ.) มีสอง
ทางเท่านั้น (๑) ปราบปราม (นสพ.) เพื่อสันติสุขของชาติ
ส่วนรวม หรือมีคะแนนก็ปล่อยให้จลาจลอย่างประเทศไคต
เคียง”

“—โปรดเตรียมตัวรับจลาจลได้ ถ้าทำกันอย่างนี้ คนที่
จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อความล่มจมของชาติก็คือ ผู้โฆษณา
ทำลายร้ายดีเหล่านี้แหละ—”

เมื่อก่อนหน้านั้น โดยวิทยุแห่งเดียวกัน แต่โดยนาม—

“ตามคึกขัย” จอมพลกล่าวว่า คำครองชีพไม่มีติดตง
กตบแพ่งชนทุกวัน “ถ้าของยังแพ่งอยู่อย่างนี้ ก็เห็นจะ
ต้องจัดการกันบ้างละ พอคำจนจะถกห้ามทำการค้า จำกัด
การเข้าเมืองและยังไม่อธิบายกับนักข่าวต่อไปด้วยว่า
กล่าวเช่นนั้น “ไม่ใช่ชั่วคราวหรอกจริง ๆ”

ในช่วงระยะเวลาไม่กี่ชั่วโมงสัปดาห์ วิทยุกระจายเสียงก็ได้

ระบบบทความอักษรหนึ่งของประชุมแห่งรัฐบาล “ข้าพเจ้า
เขียน จากการ พิจารณา สถานการณ์ ของ โลกทั่ว ไปและ
ประเทศใกล้เคียง ตลอดจนสถานการณ์ของประเทศ
นับแต่โบราณกาลตจนถึงปัจจุบัน——— มิได้เจตนาจะ
เขียนหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่งเลย”

ในบทความฉบับที่ ๒ นี้ จอมพลยกเอาสิ่งหนึ่งซึ่งเคยอ้าง
มาแต่เป็นต้นเหตุทำให้บ้านเมืองปั่นป่วนวุ่นวาย นั่นคือ
คอมมิวนิสต์

“—พี่น้องทั้งหลาย โลกเป็นอย่างนี้ รอบประเทศเรา
ไม่มีประเทศใด ไม่ รบกันทั้ง โลกและ โลก ไฟ ดุกรอบบ้าน
ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่า จะไหม้เราเข้าสักวันหนึ่ง——”

ตามหลังบทความชนนมา ก็คือข่าวการประชุมคณะรัฐ-
มนตรีครั้งสำคัญ ซึ่ง ที่ประชุมลงมติ เป็นเอกฉันท์ ให้
ประกาศภาวะฉุกเฉิน

เหตุผล รัฐมนตรีว่าการรถไฟ พดโท สหชาติกรบ
เห็นว่าไฟกำลังจะไหม้บ้าน รัฐมนตรีบางรายเห็นว่านักการ
เมืองได้วิพากษ์โจมตีรัฐบาลอย่างไม่เป็นธรรมในสภา อีก
บางนายก็เห็นว่าหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์บางฉบับ
ให้ราคาให้เร็ว และวิพากษ์รัฐบาลโดยมิชอบ เพราะฉะนั้น
การประกาศภาวะฉุกเฉินจึงเป็นทางออก ทางเดียว เพื่อที่จะ
ควบคุมสถานการณ์ นั้นคือควบคุมการกระทำของนัก
การเมือง และหนังสือพิมพ์บางฉบับ — — —

ต่อไปนี้เป็นข่าวการโจมตีรัฐบาลจอมพล ปิบุตร โดย
หนังสือพิมพ์สำคัญ ๆ ต่างตามฉบับ — —

หนังสือพิมพ์ฝ่ายค้าน ได้โจมตีกระหน่ำซ้ำกระแทกกระทั้น
รัฐบาลจอมพลปิบุตรอย่างรุนแรงที่สุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน
ในสมัยเปลี่ยนการปกครอง ยิ่งซ้ำร้ายเมื่อจอมพลปิบุตรได้
กลับเข้าเถลิงอำนาจ และนายพันเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้
สถาปนาตัวเองขึ้นมาเป็นรองอธิบดีกรมตำรวจ ดำรงยศ

นายตำรวจตรี หนึ่งต่อพมพยงกระหน้าหนก เพราะนั้นเห็น
 ชัดเจตนาของรัฐบาลพิบูลอย่างถนัดว่าท จนายควง กระเด็น
 ไปนั้นเป็นเพราะแรงเส้นหารัฐตำรวจของนายพลเผ่า นั้นเอง
 อย่างไม่มีชอกงงขา บัดฉกปรากฏชัดยิ่งขึ้น เมื่อตำรวจตา—
 แหน่งรองอธิบดีกรมตำรวจนานนัก นายพลเผ่าก็หาทางจับ
 เป็น หดวงชาติตระการโกศล อธิบดีกรมตำรวจไปเป็น
 อธิบดีกรมศุลกากร แดวดวงของนายพลเผ่าก็เขารังบงเหียน
 ตาแหน่งอธิบดีกรมตำรวจสืบแทน

คราวนั้นแหละเห็นถนัดใหม่ละ ครังเมื่อหดวงสนาตปด้อยคำ
 คมได้หัดถึงนายพลเผ่าทกระทรวงมหาตไทยว่า “อย่าว่าแต่
 ดอ” จะขอเป็นถึงตาแหน่งรองอธิบดีกรมตำรวจเลย แม้
 จะขอเป็นพลตำรวจก็จะไม่ยอมให้เป็น” ความอาฆาตแค้น
 ในครั้งนั้นทำให้นายพลเผ่าโกรธอับอาย จนกระทั่งเขา
 สามารถตำรวจตาแหน่งนั้นได้

หนึ่งต่อพมพสวดอก สวดอย่างชนิดเข้าได้เข้าพง เอาเถอะ

นำสวดเข้าไป ขอให้สักรวณหนึ่งยงเป็นของผู้อยู่เกาะ ถึง
 วนหนึ่งเมื่อไหร่จะก็ นายจะวิเศษแค่ไหน ผู้นี้ก็จะโหม้คอบนาย
 ดงมานอกให้ได้

เอาแถวละครท่านทรก นักบุญคนบาป อย่างจอมพลผู้สังหาร
 นักการเมืองเสีย ๑๘ คน ก็โดดเข้ามาออกแถวพร้อมด้วยสมุน
 คุ้ใจผู้บดขยี้ได้จัดตั้งกองทัพตำรวจเพื่อบดขยี้ก็ คราใดของ
 เขา หนังสือพิมพ์เอ๋ยเจาก็เหมือนเด็กน้อย ถ้ามืดมอดมอ
 ตึงเยอะแยะสำหรับจะเล่นงานเจ้า ว่าไปก่อนเถอะ ดุช งบ
 ประมาณกรรมตำรวจสั่งถึง ๘๐๐ ด้านบาท ก็ยังด่ามารดทำ
 ได้ สูงกว่ากระทรวงสำคัญๆ ตงหลายกระทรวง ตำมะหา
 อะไรกับชีวิตน้อย ๆ ของเจ้านักหนังสือพิมพ์เอ๋ย

นายพลเผ่าเป็นอธิบดีกรมตำรวจ ๑๐ ปี ดูเขาชิมอะไรเกิด
 ขนบางแกชวดของมนุษย์

๑ พ.ต. โผน อินทรทัต อดีตเสรีไทย สมุนนายปรีดี

พนมยงค์ ถูกยิงทั้งใน ร.พ. ๕ แล้วเอาไปฝังเป็นศพไม่มี
ญาติทวดดอน

๒. นาวาโท พจน์ จิตรทอง ถูกยิงตายเพราะถูกหา
ชดชนคอเสื้อเจ้าพนักงาน

๓. ดร. ทองเปลว ชลภูมิ

๔. นายทองอินทร์ ภูมิพัฒน์

๕. นายจำลอง ดาวเรือง

๖. นายถวิล อุดล

(บุคคลเหล่านี้ เป็นจุดสำคัญที่เราพูดถึงในหนังสือเล่มนี้)

๗. พ.ต.อ. บรรจง ชีพเป็นสุข นายตำรวจผู้บังคับ
ไปขัดขวางการดำเถียงผืนที่เชียงใหม่ และถูกนายตำรวจ
ตม.คุมมือ นายพลเผ่า เป้าเสียด้วยถูกบีบมรณาไป

๘. นายเตียง ศิริขันธ์ ขุนพลขาเป๋แห่งภูเขากพานถูก
ศิษย์ นายปรีดี ผูกคอพระคนละองค์กับ นายพลเผ่า ถูก

ย่างสัตว์ทบ่าชาเมืองกาญจนบุรี พร้อมด้วยลูกน้อง ของเขา
 อีก ๖ คน คือ นายชาญ, นายอุทิศ, นายผ่อง, นาย
 เล็ก, นายสง่า และ นายชาติ เสวกทัต ๖ คนนั้นพลอย
 ตายเพราะต้องบีดปากในฐานะเป็นผู้เห็น

๙. นายพร มะลิทอง นกรเหมือนก่นว่านายเตยงหาย
 ไปไหน ในระหว่างที่กาดังตามหากนจารย์ระหว่น เพราะรู้ดี
 เกินไปนั้นเอง จึงต้องตายเพราะปากด้วยการถูกฆ่าทอง
 และเอาหินมัดถ่วงน้ำ

๑๐. นายอารย์ สวรระ นกหนังสือพิมพ์ ผู้อำนวยการหนังสือ
 พิมพ์ พิมพ์ไทย-สยามนิกร เห็นไหมนกหนังสือพิมพ์
 ฐโร เด็กแค่น ยังกนอย่างถอยนวดเตย ไม่ต้องทำให้ลกถบ

๑๑. หะยัสุหรง อัมคูลกาเดร พร้อมด้วยผู้คดตามอก
 ๓ คน คือ นายแะแม โมหะหมัด, นายเจ๊ะเฮาะ
 และ นายอาห์หมัด โต๊ะมีนา ๕ คนตายเรื่องหมดกาย

หลัง จากที่ได้ถูก พ.ต.ต. บุญเลิศ เลิศปรีชา เรียกกัน
ไปพบที่กองปราบภาค ๘ สงขลา

๑๒. นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ อดีต ส.ส.นราธิวาส
มือปืนยศชนรอยโท ไปร้องเรียกแต่ด้วยงตงเดี่ยวทหน้าบ้าน
นั่นเอง

เห็นใหม่มือชนนแถว จอมพลพิบูลดอเดี่ยว ๑๘ ชีวิต แต่
คราวนั้นแนกว่า ตอนเดี่ยว ๒๒ ชีวิต

เอาช ทนหนังสือพิมพ์ใครจะหอบ้างละ ถ้านายไม่กลัว
พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ ไม่กลัวหายอย่าง นายอารีย์
สวัระ ละก็ เอาชแหกปากดำเนินไปช้ ฤย !

ยังจอมพลพิบูลสงครามเคียดดาตมากเพียงใด หนังสือพิมพ์
ซึ่งเป็นของนายปรีดี พนมยงค์และสาวกของเขาหายฉบับ
กึ่งกระหน่ำหนัก เหมือนจะยั่วให้เขาเคียดดาตมากยิ่งขึ้น

ชน — — เขากลายเป็น เลือด คารนคำ รามอยู่อย่าง นากถว
 พรอมด้วยพรรคพวกของเขาที่เลือกสรรนอกต้องสามคน —
 เขาออกหนังสือพิมพ์ โจมตีพวกของสาวกนายปรีดี และ
 พวกของนายควง อภัยวงศ์ แต่หนังสือพิมพ์ของเขาไม่
 สามารถจะทำอะไรได้ — — เพราะคน พวก นั้นมี
 วิชาการดีกว่า ไม่ว่าจะได้ประสิทธิภาพในการเสนอข่าว หรือ
 การเขียนบทความ — — ครั้นแล้วเมื่อเขาทำอะไรไม่ได้ก็นัด
 จอมพลพิบูลสงครามให้เอาความเป็นคอมมิวนิสต์ยึด ไครมเข้า
 ไปให้คนเหล่านั้น

นายควง อภัยวงศ์ ในฐานะหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน
 สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร ได้พูดถึง
 เรื่องนี้เอาไว้ถึง เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๒
 ว่า

“ผมกังวลเหมือนกันว่าคุณเหมือนกัน เรื่องคอมมิวนิสต์
 เพราะเรามองไม่เห็นตัวคนกัน แต่รัฐบาลอาจรู้ถึงสถานะ

การณอื่นแน่แท้จริงก็ได้ เพราะเขามีค่ายด้อมมากแต่โดยทั่วไปแล้ว ราษฎรไม่ได้กลัวภัยจากคอมมิวนิสต์ มากกว่าราคาของแพ่ง จกนเดย”

หนังสือพิมพ์พิมพ์ใจมดจอมพลปลดสงคราม กลายเป็นหนังสือพิมพ์คอมมิวนิสต์ไปทั้งหมด - — ประชาธิปไตยมีความหมายอะไร พรรคการเมือง รัฐธรรมนูญเอาไว้สำหรับบังหน้า ความโหดร้ายทารุณสำหรับส่มนของ จอมพลปลดสงครามอย่างนั้นหรือ - — ถ้าอย่างนั้นแล้วดะก มนก็จะผิดอะไรกับรัฐบาลของคณะนายปรีดี พนมยงค์เดา มนก็เหมือนกัน - — มนกลายเป็นเรื่องของเหตอบ ทมตติ กนเขา มาเขมอบเลียดประชาชน โดยเอาหน้าตาเข้าบัง - — เขาหลงหน้าตา เพราะส่งสารประชาชน เขาพูดถึงชาวนา พูดถึงประชาชน เขาร้องให้ แตนาคาของเขาที่หลงออกมา นั้น มนไม่รู้ว่ามันเป็นเงินสักประมาณ กัดบดานบาท เขาร้องไห้ครึ่งเดียว เขามาจากท้องนามาตัดก แดะงนอก นับจำนวนนับสับดาน เคยวนเขาไม่ร้องแล้ว เพราะมัน

เปิดองน้ำตา — — — เงินทำให้เขาร้องไม่ออกอีกต่อไป เงิน
 ทำให้สายตาของเขามองเห็นสิ่งที่เคยผดมนเป็นสิ่งที่ถูก บริษัท
 ส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติ นั่นต้องถูกกดลงไปเป็นเงินเท่า
 ไหว — — กรอຍกพนถาบาท เพราะอะไรเล่า ไม่เพราะ
 นาคาของคณทรกชาติแต่ปากหรือหรือ — — เราทำอะไรเขา
 ได้ — — — เรยกรองเอาเงินกอนนคนมาไดหรือ — — — สิ่งที่
 ปรากฏโดยแนอนกคือ เราจำต้องทรวบไซเงินที่เขาเข้ามา
 ถลงนค่อไป นนแหะค่อมรดกท จอมพลพมด และ
 ตัวกของเขาดึงเอา ไว้ให้เรา — — ทนเราจะ เชื้อ อีกใหม่
 ถ้าเขามานั่งรองให้ให้เราดูอย่าว่าแต่เราจะไม่เชื่อ อย่าว่า
 แต่เราจะทนดไม่ได้เลย แม้แต่คนทเขาทำงาน เอาชีวิต
 แดกมาด้วยกน ก็ยังทนไม่ได้ จนต้องเขายดอำนาจ เมื่อ
 วนท ๒๐ กนยายน ขบได้คนรอยถนและมนุษย์ขแย ออกไป
 เสียจากการบริหารของประเทศชาติ — — — ซึ่งเราจะได้
 พดกนอก ในตอนท้ายของหนังสือเรื่องนี้ — — — อำนาจ
 อยู่ในเงอมมือของเขา เมื่อความโกรธได้ทวชนกงขนาด
 คำพดของเขาก็เหมือนกบปรอททวดความจริง และความ

ต้องการที่ซ่อนอยู่ในหัวใจ พร้อมกับความต้องการของรัฐ-
 ชาติรัฐประหาร ความโกรธของเขาอยู่เท่าใด มันเป็น
 ความจริงหรือความ นายาที่จะหาทางออกไปสู่การกวาดล้าง
 ตามแผนการณ ของ ความต้องการของสาวกของเขาบางคน
 ก็เป็นเรื่องที่เหลือจะเดา

ครั้นแล้วเหตุการณ์ของ วันรุนแรง ที่สดกเกิดขึ้นในประวัติ—
 ศาสตร์การเมืองแห่งชีวิตของเรา และของประเทศไทย
 จอมพลพิบูล สงคราม ได้ระเบิดความรุนแรงของเขาออกมา
 ทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และคำพูดของเขาทุก
 ประโยคซัดอยู่อย่างถนัดว่า อนาคตของนักการเมืองที่
 เป็นฝ่ายตรงข้ามกับเขา และ โฉมหน้าการเมือง และ
 การปกครองเมืองไทยจะเปลี่ยนไปอย่างไร

ไม่ต้องใช้ ไหร่ทำนาย ไม่ต้องมีความรู้มากนักก็หัดบตาพอ
 มองเห็น — —

นั่นคือเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ จดหมาย
ร้องออกมาว่า “เลือดเท่านั้นที่จะล้างเมืองไทยให้
สะอาด

“ถ้าส่วนมากจะดำเนินการต่อไป โดยใช้การ
จลาจลเพื่อความสำเร็จในทางการเมืองภายในแล้ว ก็
เป็นเรื่องที่น่าเสียดใจว่า ทุกคนก็ต้องสู้กันไป เลือด
เท่านั้นที่จะล้างเมืองไทยให้สะอาด”

นี่คือประโยคสุดท้ายของเขา หลังจากที่ได้พูดมา
หลายครั้งหลายคราว อย่างคนอารมณ์เสีย ทั้งเผ็ด
ร้อน และรุนแรง

ประชาชนมองเห็นว่า จากคำพูดของเขาเหล่านั้น
อะไรจะเกิดขึ้น เป็นการท้าทายว่า เขาพร้อมแล้ว
ไม่ว่าจะเอากันด้วยวิธีอย่างไร เขาจะต้องรักษารัฐ-
บาลของเขาไว้อย่างเต็มความสามารถ

หลังจากวันนั้นไป ๗ วัน - - -

วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่องสถานะฉุกเฉิน

ด้วยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า สถานะการณ์ทางการเมืองต่างประเทศใกล้เคียงประเทศไทย ได้มีการจลาจลขึ้นทั่วกัน และเหตุฉุกเฉินเช่น ได้นี้ลุกลามมายังประเทศไทยจนถึงบาง แห่งรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องใช้กำลังปราบปรามไปบ้างแล้ว

จึงประกาศให้ทราบว่า สถานะการณ์ฉุกเฉินมีอยู่ใน
ราชอาณาจักร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

อา — — — เดือดเต้านนทจะต่างเมืองไทยให้สะอาด

แถมหนักเบินเดือดจริง ๆ ทจะต้องต่างเมืองไทย แต่มั่นหา
ได้สะอาดไม่ ตรงกันข้าม มั่นกตบัสกปรกยงชนทกท เงิน
ของชาติถกถกลง นักการเมืองถกเอาเงินช้อ เขาแะพวก
ของเขาทวอานาจของเขาใหญ่ยงชน เกอบเบินจอมเผด็จ
การ อีตเตอร์ แะจอมพลตาดิน ผู้เมอานาจนแะทะ คอ
จอมพล พิบตสงคราม

ขณะทจอมพลพิบตกำลังโกรธา ฝ่ายค่านักเรงเร้าการย้วย
ด้วยหนังสือพิมพ์บางฉบับยให้ราคาให้รว แะวิพากย์
รัฐบาลโดยมิชอบ เพราะฉะนั้นประกาศภาวะณกเนนจ
เป็นทางออกทางเดียวเพอทจะควบคุมสถานการณ์ นนคอ
ควบคุมการกระทำของนักการเมือง แะหนังสือพิมพ์บาง
ฉบับ

ชั่วสปีดาห์เดียว ภายหลังท จอมพล ป. พิบตสงครามผู้
ตระหนักในเหตุการณ์ต่างประเทศ แะภายในบ้านเมือง

เตือนประชาชนให้ระวังการจลาจล ประเทศชาติอยู่ใน
 สภาพฉุกเฉิน โดยกฎอัยการศึกฉุกเฉิน ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศ
 อย่างฉับพลันเมื่อคณวาท ๒๓ น.เอง “เนื่องจากในที่บาง
 แห่งรัฐบาลจะต้องใช้กำลังปราบปราม — ” รัฐบาล
 แถลงเหตุผลต่อน้องหนึ่งของการประกาศใช้กฎอัยการศึกฉุกเฉิน

ในทันที ที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกฉุกเฉิน กรมตำรวจของ
 รัฐบาลก็ได้ออกจับกุมคนสำคัญ ๆ ที่อยู่ในข่ายสงสัยว่าจะ
 ก่อการปฏิวัติ โดยมีแผนการนี้ปรากฏตามคำแถลงของ
 ร.ม.ค. พลโท สุร ชานักกรบว่า เตรียมการบุกทะลวงเข้า
 สังกัการชีวิตรัฐมนตรี แห่งคณะรัฐบาลปัจจุบัน

บุคคลผู้ถูกจับกุม คือ พ.อ. ทวน วิชัยชัทกะ อดีต ร.ม.ค.
 ช่วยว่าการมหาดไทยสมัยรัฐบาลปรีดี สุานมีอาวธร้ายไว้ใน
 ครอบครองนายชดิต ชัยสิทธิ์เวช พชายเรือเอก วิชัย
 ชัยสิทธิ์เวช นายทหารร้อยเอกอีก ๒ คน และชาวฉะนอ
 หตายนายสุานสงสัยว่าจะก่อการไม่สงบ

ขณะนั้น ๒๑.๑๕ นาที

ทุกคนกำลังเพ็ดน — — — ทุกคนกำลัง สุกสันน ออกกรัสกับ
 ดิเกของสัชนเทวะผดิน — — — ไม่มีใครรู้ว่าอะไรจะเกิด ชนหลัง
 จากนนเพียงเดียวของวินาที — — — ไม่มีใครจะรู้ว่าวินาทีต่อ
 ไปนั้น ประเทศไทยจะต้องตกอยู่ในความมืดอภครังหนึ่ง
 อย่างทมนเคยตกมาครังแล้วครังเล่า แต่ประวัตศาตร์การ
 เมืองครังนี้ไม่ใช่ประวัตศาตร์ทาง การเมืองครังก่อน — —
 ครังหนึ่งโดยอำนาจของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ศาส
 พิเศษได้พิพากษาชีวิต ๑๘ ชีวิตให้ประหารชีวิต นนก็เป็น
 เรืองของศาตซึ่งใครถูกผิด พพิพากษาไปตามอรรถคดี

แต่หลังจากวินาทีนี้ต่อไป — — —

เสียงที่ห้าวมาจากวิทยุ แทนเสียงลิเก สักลุดทุกคนให้
 ตกลงอยู่ครันหนึ่ง อภครันหนึ่งต่อมาทุกคนก็กลับได้สด เสียง
 นนเอาจริงเอาจัง ดุดันเร้งเร้า เสียงนนเป็นเสียงคำประ
 กาศพระบรมราชโองการ ปลด จอมพล พิบูลสงคราม
 และ คณะรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง และสถาปนา

นายดิเรก ชัยนาม อดีต เอกอัครราชทูต ประจำราช
สำนัก จักรภพอังกฤษ ขนเป็นนายกรั้ฐมนตรีแทน

พร้อมกันให้ พลเรือตรี ทหารข้าหิรัญ ผู้บัญชาการ
กองพล นาวิกโยธิน แห่ง ฐานทัพเรือสัตหีบ เป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

นาย ดิเรก ชัยนาม เป็นรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ
และการคลัง อีกสองตำแหน่ง นอกจากประกาศ
แต่งตั้งแล้ว ยังประกาศ ปลดอีก แล้วก็ประกาศ
ตั้งตำแหน่งสำคัญ ทางการ บริหาร และการ เมืองอีก
หลายตำแหน่งดังนี้.

พลเรือโท หลวง สีนุสสงครามชัย เป็นแม่ทัพใหญ่
พลตรี สมบูรณ์ ศรีานุชิต (หลวงศรีานุชิต) เป็น
รองแม่ทัพใหญ่

นายนาวาโท ประดิษฐ์ พูลเกษ ผู้บังคับการกรม-
นาวิกโยธินณแห่งฐานทัพสัตหีบ เป็นข้าหลวงประจำ

จังหวัด ชลบุรี แทนหลวง อุตระดิตถา ซึ่งย้ายเข้า
กระทรวง

ตั้งนายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ ชพเป็นสุข ดำรง
ตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจสันติบาล แทนนายพัน-
ตำรวจโท ละม้าย อุทยานานนท์ ซึ่งถูกคำสั่งปลด
ปลด พลโท ผิน ชุณหวัน ผู้บัญชาการทหารบก
ปลด พลโท กาจ กาจสงคราม จาก รองผู้บัญชา-
การทหารบก และ

แต่งตั้ง พลตรี เนตร เขมะโยธิน (กบฏ ๑ ตุลา)
ดำรงตำแหน่งแทน

ปลด หลวงชาติตระการโกศล อธิบดีกรมตำรวจ
และนายพลตำรวจตรี เผ่า ศรียานนท์ รองอธิบดี
กรมตำรวจ

แต่งตั้งให้ พลเรือตรี หลวง สัจจวรรณ ยุทธกิจแทน
และแต่งตั้ง ให้เป็นผู้รักษาความสงบทั่วประเทศ อีก
ตำแหน่งหนึ่ง

พร้อม ๆ กับประกาศปลด และ แต่งตั้งผ่านไปครู่หนึ่ง อีก
ครู่หนึ่งต่อมา คำสั่งเคตอนยายทหารออกจากที่ตั้งกรมกอง
ก็ประกาศออกมาอีก แต่หากว่า จะมีการเคตอนไหว
คำสั่งนั้นจะต้องเป็นคำสั่งของ พลเรือโท หลวงสินธุ สง-
ครามชัย แม่ทัพใหญ่

หลังจากประกาศฉบับนั้นแล้ว ทกอย่างตกอยู่ในความ
เงียบ ไม่มีเสียงของ ผู้ขึ้น ขวัญใจวิทยุ ทุกคนดื่มนายผู้ขึ้น
โดยฉบับพด้นั้นใด และขณะเดียวกัน ทุกคนกำลังคิดอย่าง
มืดมนคิดว่า ใครกำลังทำอะไร ที่ไหน และต่อไปนี้จะไร
จะเกิดขึ้น

กองทัพบกตรวจอันเกรียงไกร ของ จอมอัครวิณเภา

อำนาจทางทหารอันมหิทธานภาพของ จอมพล พิบูล จะ
ยอมสยบง่ายตายต่อคำสั่งนั้นหรือ

ถ้าฝ่ายที่ถูกปลดไม่ยอมเดา — — — แน่หนอน สงครามกลาง
เมืองระหวางบุคคลสองกลุ่มก็จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่หนอน

เมื่อนกถึงเหตุการณ์ถ้าเป็นไปอย่างนั้น กรุงเทพฯ จะต้อง
 นองด้วยเลือด เพราะกองทัพอยู่กลางกรุงเทพฯ ครั้น
 แดงเลี้ยงบนนกคงจะฉนนชนแทนเลี้ยงเพลิง ทุกคนเต็มไปด้วย
 ด้วยความหวาดกลัว ทุกคนเต็มไปด้วยความไม่สบายใจ
 ทุกคนเต็มไปด้วยความทุกข์ร้อน — — — ทุกหนทุกแห่งตกอยู่ใน
 ในความเงยบและความเงยบต่อไป

นกขาวหนึ่งล่อพมพเดินกนพถาน เขาต้องไปให้ถึงที่มาของ
 ขาว แม้ว่าจะต้องฝ่ากระสุน เขาต้องเอาขาวมาสำหรับ
 วันพรุ่งนี้ ใครทำอะไร ที่ไหน นกขาวภารกิจอันยิ่งใหญ่
 ของเขา

ท่ามกลางเสียงประกาศ อีกหลาย ฉบับของ คณะผู้เรียกตัว
 เองว่า ปฏิวัติ มาจากสถานสัญญาณทหารเรือในขณะนั้น นาย
 พดตำรวจตรี เผ่า ศรียานนท์ นำตำรวจท้องที่ขณะสงคราม
 รดไปยึดกรมโฆษณาการ ซึ่งบัดนี้ใช้การไม่ได้เสียแล้ว
 ชั่วขณะหนึ่ง

คนที่เห็นนายพลตำรวจตรี เผ่า ศรียานนท์ และหลวงกาจ
สงคราม ต่างร้องบอกกันต่อไปว่า รัฐบาลอันเกรียงไกร
ของจอมพล ปิบัติสงครามยังอยู่ — — — ถ้าเช่นนั้นแล้ว
ตะกั่วแน่นอนสงครามจะต้องเกิดขึ้นแล้ว

อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเป็นใครไม่ได้ นอกจากผู้นำ และกำลัง
อันเกรียงไกรของทหารเรือ ซึ่งคว้นแห่งความไม่สงบคุกกรุ่น
มานานแล้ว

คราวนี้ ทุกคนก็มาคิดถึง นายปรีดี พนมยงค์ รัฐบุรุษ
อาวได้ ผู้กระเจิงหนัภัย รัฐประหารไปพร้อมด้วย ชนัก
กรรมสวรรค์ของ ร. ๘ คิดดังไปด้วย — — — ถ้าทหาร
เรือลงมือแน่นอน นายปรีดีต้องมา นึกข้อความคิดของ
สามัญชนที่กาดังรอกกรรมจากความพินาศของสยามระหว่า
น

และเขาก็มาจริง ๆ เหมือนกัน เขามาก่อนที่จะประกาศปลด
คณะรัฐบาลซึ่งกระทำโดยคณะปฏิวัติเมื่อ ๓๑.๓๐ น. รก

คนหนึ่งวิ่งพรวดเข้าไปในประตู มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 รุดคนนั้นไปจอดที่หน้าโรงเรียนเตรียมปริญญา ครั้นแล้ว
 คนคนหนึ่งก็ก้าวลงมาจากรถคนนั้น

เขาคณนกกคอ นายปรีดี พนมยงค์ เขามาแล้วอยู่ภายใน
 เครื่องแต่งตัว พนจาเอกทหารเรือ เขาเอาไว้นวดบาง ๆ
 และขริบเรียบรอย และอีกคนหนึ่งก็ก้าวลงมาเคียงข้างเขา
 อย่างคนทจรงรภกต อย่างคนทพรอมแล้วดำหริบจะตาย
 รวมกับเขา และคนคณนกกคอเรือเอก วชิรชัย ชัยสิทธิ์-
 เวช ผู้ต้องหาคนหนึ่งในคดี สวรรคตของถนเกิด ร. ๘

“เราจะทำการปฏิวัติเพื่อรัฐธรรมนูญ ๒๔๗๕ ขอให้ทุกคน
 รวมมือกันให้พรอมเพรียง” นั่นเป็นคำกล่าวของรัฐบาล
 คนนั้น

และในเวลาใดเรียกกันนั้น พระบรมมหาราชวัง ก็ถูกยึดเอา
 ไว้ด้วยคณะผู้เรียกตัวเองว่า ปฏิวัติแล้วทุกอย่างก็ตกอยู่ใน

ความเงยบอก ไม่มีใครรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่มีใครคาด
ว่าต่อมาเพียงไม่นานจะสิ้นชนอย่างเขาเป็นเขาตาย

ครั้นแล้ว เวลาผ่านไปถึง

๑๒.๑๕ นาฬิกา — — —

ราตรี แห่งความหฤโหดได้เปิดม่านของมันออกอย่างรวดเร็ว เกินกว่าที่ประชาชนจะนึกทัน มันเปิดขึ้นในขณะที่ทุก
หนทุกแห่งกำลังเต็มไปด้วยความสนุก สนาน — — — เมื่อมัน
สีดำ นนเปิดเต็มที่ เสียงประกาศปลดคณะรัฐบาลก่อกองชน
คนของคณะปฏิวัติกลุ่มหนึ่ง พรวดขึ้นไปบนกรมประชาสัมพันธ์
พงษ์ จัฒไชยภัก ท้าทายเครื่องส่งที่สำคัญบางอย่างออก
และนนคอบอวสานของ สถานวิทยุกระจายเสียงแห่งประ
เทศไทยในคืนนั้น และอีกแห่งหนึ่ง กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งก็พรวด
ขึ้นไปติด สายโทรศัพท์ — — — บัดนี้ คณะผู้เรียกตัว
เองว่า “คณะปฏิวัติ” มั่นใจว่า การสื่อสารทุกอย่างระ

หว่างรัฐบาล และกองทหารบางแห่งได้ถูกตัดออกโดยสิ้น
เชิงแล้ว — — แต่มันไม่ได้ถูกตัดขาดออกจากกันเสียทีเดียว

เพราะว่า หลังจากสิ้นเสียงประกาศเปลี่ยนคณะรัฐบาลแล้ว
ประมาณห้าบาท รถศึกจากกองทหารบางซอกพุ่งปราด
ออกอย่างไม่ใยดีต่อคำสั่งทางวิทยุ เมื่อพ้นประตูกรมกอง
แล้ว มันก็แยกย้ายกันไป

กลุ่มหนึ่งพุ่งไปที่หน้ากรมประชาสัมพันธ์
กลุ่มหนึ่งพุ่งไปที่ สถานีหัวตาโพง
กลุ่มหนึ่งพุ่งไปที่ หน้ากรมไปรษณีย์โทรเลข
กลุ่มหนึ่งพุ่งไปที่ โรงไฟฟ้าวัดเตียบและโทรศัพท์

รถรบทุกคัน มุ่งไปรักษาสถานที่สำคัญเหล่านั้นอย่างเคร่ง
ครัด พร้อมด้วยคำสั่งให้สกัดกั้นจากการบุกรุกของฝ่ายผู้เรียก
ตัวเองว่า “คณะปฏิวัติ” ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่รุนแรง
เพียงใด รัฐบาลยังอยู่และพร้อมที่จะบดขยี้ฝ่ายที่เรียก

ตัวเองว่า “คณะปฏิวัติ” อย่างเอาเป็นเอาตาย ได้ยิงของ
รถรบทองไปบนถนน ปลดกประสาทของประชาชนให้เครียด
พร้อมด้วยวงกนออกมาด เพื่อยากจะรู้ให้แน่ว่า อะไร
เกิดขึ้น ใครอยู่ และใครไป

และทหารมแม่น้ำเจ้าพระยาเก่า

ทหารเรือทุกคนเตรียมพร้อม อาวุธครบมือ แน่นอยู่ในเรือ
ทหารเรือก็พร้อมแล้วสำหรับจะพังฝ่าออกไป ณ ที่หนึ่งใด
เพื่อรับมอกับบุคคลที่เขาได้รับคำสั่งมา

ก็เขาได้รับคำสั่งอันใดเล่า

และคำสั่งนั้นมาจากใคร — — —

เพียงไม่กี่คนเท่านั้น — — — และอีกหลายสิบด้านคน ไม่
มีใครรู้ — — — ชนบุรทงชนบุรเป็นอาณาเขตของทหารเรือ
โดยสมบูรณ์

กรุงเทพ ฯ เตรียมตัวของมันอย่างคึกคักแล้ว โดยฝ่ายของ

รัฐบาลหม่าคาสั่งปลด ไม่ช้า — — — กณนสมุทรปราการ —
 กรุงเทพฯ ๑ ก็สืบเนื่องแน่นมาด้วยรถแถมกำลังทหารเรือ
 จากฐานทัพต่าง ๆ ทัดตหีบแถมชดบุรี แดงขบวนคักเกล้า
 นนิกมาหยดตรงกำลังแน่นเปรี๊ยะ อยู่ทมนระหว่างราชประ-
 ดังค์ ขยายแนวเรื่อยมาทางสวนลม — — ไปสมทบกับกำลัง
 ทหารเรืออีกส่วนหนึ่ง ที่ทุ่งมหาเมฆ — — — แดงเคยเรื่อยไป
 ทางคลองเคย

ทุกอย่างมันก็พร้อมแล้ว สำหรับการจะตัดสินใจเวตาคัน
 เด็ดขาด

อีกไม่ช้าหรอก ก็จะมีเห็นว่าใครจะอยู่หรือใครไป

นักข่าวทำงานของเขาอย่างหนักต่อไป เพื่อให้ได้ความจริง
 โกດชัดที่สุดกับที่เกิดขึ้นแห่งข่าวฉบับพดณนั้นเอง ก่อนที่ฝ่ายใด
 ฝ่ายหนึ่งจะตัดสินใจลงมือประหารเพื่อความ เป็นใหญ่ — —
 ที่หน้ากรมโฆษณาการ

นักข่าวทำงานของเขาอย่างเห็นดเห็นอยดตลอด เวดาคริง
 ชัวโมง — — เขากมาประสพการ อนนาคณ เดนทหน้า โฆษ —
 ณาการ นนคอ ภาพของผู้งใหญ่ทั้งดอง คอ นายพล —
 คารวจครเฝ้า ศรยานนท แะนายพลโท กาจ กาจสงคราม
 กาดังวางแผนการณ รักษาทมน ทามกตางประชานทรม
 ดอมคออย่างคณเคน

ช่างภาพคณนปรัตเขาไปทนน อย่างเงยบเซียบ พรอม
 กบยกกตอมถายรูปชนถาย แะทนนโดแฟลชไลทกควาบน

แะทนนโด ทแฟลชไลทควาบน ทกคณกตกตดงเพระไมรู
 วาอะไรเบ็นอะไรจากแสงของ แฟลชไลท โดยไมคองรอกำ
 ดงบนกตหนกกระเบคชนอยangkkgong

ทกคณหนอยangkkgongใจ — —

แต่แะงเหตุการณกตงบดง — — เมอทหารเข้าใจวาอะไรเกิด
 ชนแะง — — —

แต่เสียงบันจะต๋องต๋องไปอีก — — และเสียงบันต๋องชน มัน
 ก็จะต้องสังหารชีวิตของคนอีกไม่รู้ ว่ากี่สิบคน — — — มันจะ
 ต้องเกิดชนอย่าแน่นอน — — —

ท่ามกลางความมืดอนันต์ กาลถึงส่วนหนึ่งของรัฐบาลก็
 พุ่งปราดเข้าโอบล้อมพระบรมมหาราชวังเอาไว้อย่างเห็นยว
 แน่น นนเป็นกาดงทรมะเบดกระเด็นของมัน — — เพราะ
 ภายในพระบรมมหาราชวังนั่นเอง คือกองบัญชาการเคตอน
 ทของฝ่ายที่เรียกตัวเองในคนนั้นว่า “คณะปฏิวัติ” และ
 ในพระบรมมหาราชวังแห่งนี้ นายปรด พนมยงค์ ได้พา
 ตัวของเขาหนีออกมาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะ
 เขาไปเจอเอาการแข่งชกของ พ.อ. จารัต โรมัน รอง
 เจ้ากรมรักษาดินแดนโดยออกคำสั่งเด็ดขาด ให้ออกไป
 จากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ถ้าไม่ออก ทหารรักษาดินแดนทุก
 คนจะตีตาย ภายใต้กำลังที่แข็งแกร่ง และเคร่งเครียดอยู่
 อยู่แล้ว — — นนคือ การล่าถอยอย่างหมดประคัล ของนาย
 ปรด — — —

เช้าวันท ๒๗ รัฐบาลออกแถลงการณ์ โดยทางวิทยุสื่อสาร
ของทัพบกในนามของจอมพลพิบูลสงครามดังนี้.

“ — — — กองทัพบกได้ทำการปราบปรามชน กลุ่ม
หนึ่งตกอกถอนไม่สงบขอพี่น้องทหารเรือทรกจงได้ชื่อ และไว้
วางใจรัฐบาล ข้าพเจ้าได้ติดต่อกับผู้บัญชาการทหารเรือ
ตลอดเวลา — — — ”

ในแถลงการณ์ฉบับที่ ๒ รัฐบาลกล่าวว่า รัฐบาลกำลังทำ
การกวาดล้างบุคคลที่ก่อความไม่สงบ โดยที่บุคคล คณะ—
หนึ่งเขาขาดพระบรมมหาราชวัง และเจ้าหน้าที่ทหารและ
ตำรวจได้ทำการล้อมไว้

อีกฉบับหนึ่ง รัฐบาลจอมพล โดยวิทยุทัพบกได้ประกาศเมื่อ
๓๓.๐๐ น. ของวันเกิดเหตุนายแจ้งผลของการกวาดล้างผู้
ก่อการไม่สงบในพระบรม มหาราชวัง และ มหาวิทยาลัย—

กรรมศาสตร์และการเมือง โดยแจ้งว่ารัฐบาลจับผู้ก่อการ
ได้ ๔๐ กว่าคน พร้อมด้วยอาวุธเป็นจำนวนมากมาย

ในแถลงการณ์ฉบับนี้ รัฐบาลเปิดเผยด้วยว่า ทหารบก
กับทหารเรือส่วนหนึ่งทลส่วนตมพิน และ สระปะทมได้เกิดเข้า
ใจผิดและเกิดต่อสู้กัน ขณะนั้นกำลังทำความเข้าใจกันแล้ว
โดยนายกรัฐมนตรี แม่ทัพบก-เรือ และรัฐมนตรีกดา-
โหมเป็นผู้ดำเนินการ

อย่างไรก็ตาม ตามท้องถนนหลายแห่งการปะทะกันด้วย
กำลังอาวุธ ระหว่างทหารบก และเรือเพราะความเข้าใจ
ผิดตามแถลงการณ์ของรัฐบาลยังคงดำเนินอยู่ บริเวณที่
มีการปะทะกันอย่างหนัก ได้แก่มกกระสัน กองสัญญาณ
ทหารเรือ ศาลาแดง สพานเฉลิมโลก

ตอนเย็นวันนั้น กำลังทหารเรือซึ่งตาเดียวเข้ามาไม่ขาดระยะ
และได้เข้าตาเดียวตามจุดต่าง ๆ ได้ถอยออกไป แต่ตาม
ท้องถนนวันนั้น ท้องทของความไม่สงบยังปรากฏอยู่ทั่วไป

เหตุการณ์ในพระนครเริ่มตนกาดอกเมือเชาวนท ๑ มีนาคม
 คดอดนวนนบรียากาศคตงเคียดไปทกแห่ง ครนแถว
 ความสงบคอย ๆ กตบคนมาชกวาระหนง

คดอดเวตาเหล่านน ประชาชนพลเมืองทนารกของประชา
 ธิปไตย ไม่ทราบแจ้งชัดว่าอะไรเกิดชน และคาดหมายว่า
 คงจะได้ฟังคำแถลงอย่างแจ่มชัดแจ้งของรัฐบาลใน มีชา—
 มานพ.

เมือวนท ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

นายปรต พนมยงค์ รัฐบุรุษอาวุโส และนายกรัฐมนตรี
 ระหว่างการสัวรรคตของ ดนเกตา รัชกาลท ๘ ได้เด็ด
 รอดจากการ ปฏิวัติ ของ จอมพล ป. และ คณะ หนี ไปอยู่ที่
 สิงคโปร์ ส่งสำนัถึงพวกของเขาในประเทศไทยทางวิทยุ
 กระจายเสียงสิงคโปร์

เขาบอกว่าเขาจะกตบมาเมืองไทยอีกครั้งหนง “เราจะ
 พยายามให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญปี ๒๔๗๕ โดยสันติวิธี”

นักขตางรายของเมืองไทยต่อมา คน ๆ นั้นหมกค้ำขี้ตักหา
 มากในทางพดเรือน ตักค้ำขี้และพรรคพวกของเขาทุกคน
 เป็นคนหมกค้ำขี้ แต่เมื่อทชพดไม่น้อยกว่าทหารเหมอ
 กน และบางคนก็ยังมีอำนาจทางการเมืองเขาไว้

คนไทยมั่นใจว่า สงครามระหว่างนายปรีดี พนมยงค์ และ
 หดวงพิบตสงคราม จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เพราะ
 เขาจะต้องกลับมาอีก เขาเป็นนักการเมือง เป็นนักก่อการ
 त्मความสำคัญคนหนึ่ง เขาหนีออกจากประเทศไทยไป
 เพราะมกรณย์ สวรรคตของ ในหดวง อานนท์ คัดตัว ไปด้วย
 เขาได้เสียฐานะทางการเมืองอันยิ่งใหญ่ของเขาไปแล้ว แต่
 เขายังเป็นนักการเมืองอยู่ พวกของเขามั่นใจกันว่า เขาจะ
 ต้องกลับมาอีก เพื่อชิงเอาอำนาจอันยิ่งใหญ่ของคนมา

นักขตางราย เมื่อเขาตั้งสำนัมาจากสิงคโปร์

และแน่นอน จอมพด ป. พบตสงคราม พร้อมด้วยพวก
 ของเขาจะต้องระดมทุกวิถีทางที่จะไม่ให้เขากลับมา เขาถูก

ตงความเห็นอย่างแน่อนว่า เขาเป็นคอมมิวนิสต์ เขามี
แผนการณเบียดเบียนระบอบการปกครองของประเทศไทยใหม่
ที่เขาถูกขัดขวางไปก็คือ การสืบทอดของในหลวงอานันท
เขาจะเป็นประธานาธิบดีคนแรกของเมืองไทย — — —

เมื่อเขาออกจากประเทศไทยไป — — —

และเมื่อหลวงพิบูลกลับมา — — คนสองคนมีความขัดแย้ง
กันทางการเมือง — — แน่อน เขาจะต้องประหัตประหาร
กัน เพื่อออกฝ่ายหนึ่งอยู่และอีกฝ่ายหนึ่งไป

แต่ใครจะอยู่และใครจะไป — — นั่นเป็น เรื่องที่ ท่านจะ ต้อง
อ่านต่อไป — — คำรวบรัด ฟากนั้นเดินพาดผ่าน หาดายคนอยู่
ตามกระทรวงมหาดคนของนายปรดิอยู่ หาดายคนพดกพาดานอยู่
ตามบ้านคนทเคยมความสันตชิตเชอของ นายปรดิ — — ทุก
คนรายงานเขาด้สันติบาต เหมือนกันหมดว่า — — — คนของ
นายปรดิกำลังทำสงครามแบบไต้ดิน

รัฐบาลเตรียมรับมืออย่างเต็มที่ ในขณะที่รัฐบาลเองก็
กำลังประสพผลสัมต่อการโจมตีอย่างหนักของนักการเมือง

๓ ตุลาคม รัฐบาล ลงมือปราบบุคคลที่เตรียมลงมือทำ
การร้ายต่อรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว - -

หนังสือพิมพ์ โจมตีรัฐบาลอย่างหนักหน่วง ในกรณีเรื่อง
ค่าครองชีพ ความเหลวแหลกการบริหาร เพราะปล่อยให้
ให้มีการคอร์รัปชันมากที่สุด

(ข่าวการโจมตีรัฐบาลของหนังสือพิมพ์)

ในแรกเริ่มนี้จะขอชี้ให้เห็นบุคคลสำคัญทางการเมือง ซึ่ง
เคยเป็นมือเบื้เท้าของ นายปรีดี พนมยงค์

๑. ดร. ทองเปลว ชลภูมิ
๒. นาย จำลอง ดาวเรือง
๓. นาย ถวิล อุดล

๔. นาย ทองอินทร์ ภูมิพัฒน์

๕. นาย ทวี ตะเวทีกุล

๖. นาย เติ่ง ศิริจันทร์

คนแรกหนีออกไปอยู่ต่างประเทศ ตั้งแต่เมื่อ จอมพล ป.
เข้ามายึดอำนาจจากตนไป เมื่อ ๘ พฤศจิกายน. คนที่สองถึงที่สุด
ยังอยู่ในเมืองไทย เขาเป็นบุคคลสำคัญที่ติดต่อกับจอม-
พล ป. และคนทั้งหลาย ดูเหมือนจะเป็นคนสำคัญที่สุดที่
จอมพล ป. หวาดหวั่น เพราะสันติบาล ได้ความลับมาจาก
เขามากมายว่า เขามีอาวุธของเสรีไทยอย่างมากมายพร้อม
ด้วยกำลังคนอยู่ที่เขา ภพาน ในจังหวัดของเขา เขาเป็น
“ขุนพลแห่งภพาน” หลังจากวันที่ ๑ ตุลาคม เป็นต้นมา
บุคคลตั้งแต่หมายเลข ๑-๕ และ ๖ ต้องถูกจับกุมครั้งแล้ว
ครั้งเล่า ด้วยข้อหาอันเดียวกันคือ เป็นกบฏต่อแผ่นดิน

คนสี่คนที่ถูกถามมาต่อหน้า ปรากฏเป็นทนายรูปาตหวนท์
สุด เขาเป็นนักการเมืองที่ทรหด เขาไม่กลัวคุกไม่กลัวตราง

เขาคิดว่า การต่อสู้ของเขา ถ้าพลาด อย่างดกแค่ว่า
 เขาไม่คิดเคยไปก่อนนั้น เพราะมีคน ประชาชาติ ได้เดิน
 เกลยยุคของความบ้าเถื่อนมาแต่หลายศตวรรษ หรืออย่าง
 เดวที่ดกก็สู้กับแล้ว เขาคิดว่าเขาจะต้องตายอย่าง
 ทารุณ โดยปราศจากการพิพากษาของกฎหมาย

โดยเฉพาะนายเตียง ศิริวัณห์ เขากกก่อนเข้าไปตาย ด้วย
 ความทารุณเหนือความทารุณ เมื่อเขาตายแล้ว ร่างของ
 เขากถูกนำไปขึ้นทพ เซึ่งตะกอน ทกขุดเพียงหลุมพอร่าง
 ของเขา พร้อมด้วยแคร่ไม้ไผ่ และมีเพศฆาต เป็นผู้ใส่
 ฝืนเข้าไปใต้ร่างของเขา

พอ ๆ กับนายพร มะลิทอง คนปากไว ที่ต้องตายเพราะถูก
 ทบหวัดได้กระสอบ แล้วนำไปถ่วงน้ำ — — นคอ การ
 เมือง และการต่อสู้ ซึ่งกลับไปสู่ศตวรรษของความบ้า-
 เถื่อน

เรามาผ่านบุคคลเหล่านี้ไปก่อน — — —

เพราะเราจะต้องพูดถึงเขาอีกมาก

พร้อม ๆ กับรัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน รุ่งขึ้น

หนังสือพิมพ์ ประชากร ประกาศหยุดเพื่อปรับปรุงตัวเอง

นั่นเป็นการประกาศวาระสุดท้ายของหนังสือพิมพ์ยุคหนึ่ง

แต่หมายความว่า ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป เมืองไทยตก

อยู่ในระหว่าง มรสุม การขับเคลื่อนระหว่างนักการเมืองสอง

กลุ่ม

แม้กระนั้น หนังสือพิมพ์ก็โจมตีรัฐบาลจอมพลอย่างหนัก

หนังสือพิมพ์ หาดายกระบิกถาอย่างรุนแรงว่า จอมพล ป.

ดำเนินนโยบาย ริดรอนเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ และการ

เมืองประชาธิปไตย ด้วยการเอาสถานการณ์ฉุกเฉินมา

บังหน้า

ทุกคนคิดถึงนายปรีดี พนมยงค์ ถึงห้าร้อย และพวกบางคน

ที่หนีออกต่างประเทศ การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน

หมายถึงการเตรียมรับการกตบเข้ามาของคน ๆ นั้น และ
พรรคพวกหรือ

ถ้าเช่นนั้นแล้วอะไรจะเกิดขึ้นเล่า

“เด็ดแทนนทจะต่างเมืองไทยให้สะอาด” กระนั้นหรือ
ก็เด็ดของใครเล่า — ของผู้ทรงอำนาจทางการเมืองหรือ
ของประชาชน — ใครจะเป็นคนตาย — ค่าครองชีพ —
— เสรีภาพ — กระสุน — — —

เราได้ผ่านการได้มาซึ่งประชาธิปไตยโดยไม่ต้องเสียเลือด-
เนื้อ เมื่อวันท ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ — — — แล้วเราก็ได้ผ่าน
การปฏิวัติมาอีกครั้ง โดยไม่ต้องเสียเลือดเนื้อเหมือน
กัน ในระหว่างห้วงเดียวห้วงต่อของประชาธิปไตย และ
สัมบูรณาญาสิทธิราช

และเมื่อ วันท ๑ ตุลาคม นี้เอง เราก็ได้ผ่านการปราบปราม
กบฏ โดยไม่ต้องมีการเสียเลือดเนื้ออีกครั้งหนึ่ง

หยดพกเสียดตรงนอกนดหนอย แดวมาพดกนถงคนคนหนง
 ชงเมอกอนนเขามยคเบนเพยงนายพนเอก แดะครงหนง
 เมอเขามยคเบนรอยเอก เขาไ้รวมชาดากรรมอนเดยวกับ
 จอมพต ป. พิบตสงคราม ถกกวางยาพิษในการกินเดยงรวม
 กับผุยงหญญคนนน ในบ้านพักของจอมพต ป. ที่บ้านพักใน
 กรมทหารปืนใหญ่ (เรองนมปรากฏอยุ้แดวในหนงสอเรอง
 “ยุคทมพิพ” ชงเขียนโดย “วิเทศกรณีย”)

เขาคณนคอ นายพนเอก เผา ศรยานนท์ ตอมาเขาเบน
 นายพดตารวจเอก เผา ศรยานนท์ อธิบดีกรมตารวจ แดะ
 เตชาธิการพรรคเสรีมนงคคีดา = - แดะ รัฐมนตรี วาการ—
 กระทรวงมหาดไทย ในที่สุดชงเบนตำแหน่งครงสุดท้ายของ
 เขา - -

จากนนมาอกเดกนอย - - เขากกถายเบนอาชญากร ที่
 รัฐบาลตองการคว โดยออกหมายจับ (ตามประกาศใน
 ปร หนา)

เผ่า ศรีย่านนท์ เป็นบุคคลผู้มีบทบาทสำคัญคนหนึ่งในการ
 ทำการรัฐประหาร ๘ พฤศจิกายน ร่วมกับ พ่อตาของเขา
 ฉิน ชนหวิน และ หลวงกาจสงคราม และบุคคลอีกหลาย
 คน (ซึ่งถ้าไม่จำเป็นแล้วจะไม่กล่าวนามให้กระทบกระเทือน
 กันในหนังสือเล่มนี้)

คนคนหนึ่งเคยเป็นข้าเก่าของ จอมพล ป. พิบิตสงครามตั้งแต่
 สมัยเรืองอำนาจ เมื่อจอมพล ตกบดลงก็ไปกอนท์สงคราม
 โดกคร่งที่ต้องจะยุติลง — — แน่หนอว่า เมื่อเขาทำการรัฐ
 ประหารชนมา คนที่เขาจะตั้งกตบมาอีก คนนั้นจะต้องเป็น
 จอมพล ป. — —

เมื่อจอมพลป. สิ้นอำนาจไปแล้ว หาใช่สิ้นไปเสียทุกอย่าง
 ไม่ อำนาจทางทหารของเขายังมอยู่ มนหยังรากดึกดลงไป
 จนถอนไม่ขึ้น — — นายปรีดี ไม่ใช่ นักการทหาร ดังนั้น
 ทหารย่อมไม่รู้จักเขา งบประมาณทางทหารน้อยเหลือเกิน
 น้อยเกินไปจนกระทั่ง ทหารต้องนั่งกางเกงผ้า้ายหยาบ ๆ

ถ้าไม่นั่งกางเกงขมิ้นใน ก็หวังว่า จะต้องโซ้ว สิ่งที่ไม่ควร
จะโซ้ว และความสับสนก็จบจะไม่มียุติ — — —

ทหารทุกคนคิดถึงจอมพล. — — — แนนอนเมื่อทหารคิดถึง
จอมพล พล. ทหารมีอาวุธอยู่ในกำมือ ย่อมทำความคิดถึง
นั้นสำเร็จได้โดยง่าย

พฤติกรรมอันนั้นไม่ได้หยุดตัวของมันเองลงเพียงนั้น ความ
อามหิตทั้งหลายได้ปรากฏตัวของมันต่อไปอีกเหมือน คณ —
แห่งความเลวร้ายที่โหมเข้ากระแทกหาศ ทามกลางความ
หวาดกลัววันแฉวันแฉ

การต่อสู้ ความขัดแย้งได้กลายเป็นสิ่งที่ปรากฏว่ามีไม่ได้
ในยุครัฐประชาธิปไตยของจอมพลพิบูลสงคราม และมันจะมี
ไม่ได้ในแผ่นดินไทยระหว่าง ทมกองทัพนเรนทร์เกรียงไกรเองคำ
รจเป็นบ่อปรวการ รักษาบัลลังก์ ของจอมพล พิบูลสงคราม
มีโยที่ปากของจอมพล พิบูลสงครามจะตะโกนก็อง
ร้องบอกประชาชนคนไทยว่า เขาเป็นประชาธิปไตย เขา
จะรักษาแผ่นดินผืนนี้เอาไว้ให้ลูกหลานไทย

แต่ความจริงเบื้องหลังความจริงของมันเป็นอย่างไรเล่า —

แน่นอน เราได้เห็นกันมาตลอดเวลาที่บุคคลคนใดคนหนึ่งถึง

อำนาจ ความซุกแซ่ดเดือดร้อนปรากฏขึ้นเรื่อย ราวกับว่า

พิบัติสงคราม เป็นดั่งร้าย สำหรับนามของเขา มันเต็มไปด้วย

ด้วยความเดือดร้อน และรบกวนกันไม่รู้ จักหยุดหย่อน

ก็มันจะหยุดได้อย่างไรเล่าในเมื่อ เดือดร้อนดังด้วยเดือด

และประชาธิปไตยบนนทราภของนักต่อสู้

ใน ระยะ แห่งการ ขนเถลิงบัลลังก์ ครองหนของ จอมพลพิบัติ

กาดกตบปรากฏให้เห็นกันว่า ตัวของเขาเองมีอำนาจน้อย

อยู่ในกำมือ คนที่กาดกตบอำนาจออกคนหนึ่งก็คือ นายพล

เผ่า คนคนนี้ได้กระจายพันธนาการแห่งกฎหมาย และ

ความร้ายกาจแห่งพฤติกรรมไปยังพวกของเขาให้รับผิดชอบ

เป็นรายบุคคล — — ครั้นแล้วทุกคนก็อยู่ในมือของเขา แม้

แต่จอมพล พิบิตสงคราม — — สมนของเขาส่งคนกตบ

เป็นทาสที่ปล่อยไม่ไป ดังจะเห็นว่า เมื่อจากแผ่นดินไทย

ไปแล้ว สมนของเขาเป็นจำนวนมาก ต้องถกตั้งพิกราช-
การ และถกจับกุมตำเนินคดี ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป — — —

อำนาจของนายพลพิบุด กลายเป็นอำนาจจอมปดอม ก่อน
วาระ สิ้นทาย ของ นายพลเผ่า จะมาถึง พรอม ด้วยตัว ของ—
จอมพล พิบุดเอง ความปรากฏแน่ชัดออกมาให้เห็นว่า ถ้า
จอมพล สฤษดิ์ และคณะไม่ชิงลงมือปฏิวัติเสียก่อนแล้ว
ไซ้ จอมพลพิบุดเอง ก็จะต้องตายด้วยนํ้ามือของอค์วิน
คนหนึ่ง ซึ่งระหว่างนั้นถูกเนรเทศออกไปต่างประเทศ เพราะ
เพียงเรื่องผู้หญิงเป็นประการแรก และประการต่อมาคือ
จอมพลพิบุด ถูกกล่าวหาว่า เป็นคนเหี้ยมโหดสองแคะ

บัดนี้นายพลเผ่าก็นำพลของเขาเข้ามาอยู่ในอ้อมมือ
แล้วอย่างสมบูรณ์ สมเจตนาารมย์ของเขาที่มุ่งเอาไว้
ถ้าเขามุ่งเอาไว้เช่นนั้น สิ่งทีแน่แท้ก็คือ เขาได้ใช้กด
ลงความสังสารถชาติ เขาทำการรัฐประหารเพื่อประชาชน
บังหน้า ถ้าเช่นนั้นแล้ว คำสาปของเขามิใช่ประโยชน์

อะไร ถ้าพระสยามเทวาธิราชมีจริงแล้วไซ้ พระสยาม
 เทวาธิราชจะทำอย่างไรกับเขา กับจอมพลพิบูลย์เกิดมา
 สำหรับการต่างและทำลาย แต่เขาก็ได้ประสพฆาตกรรม
 ของเขาแล้ว แต่มันเป็นฆาตกรรมที่เขาจับอย่างไม่ลืมหื้ม
 การที่ต้องถูกเนรเทศไปอยู่ต่างแผ่นดินนั้นไม่ได้ทำให้เขาทุกข์
 ร้อนแต่อย่างใดเพราะที่แผ่นดินนั้นเขามีเงินฝากอยู่ในธนาคาร
 ถึงสามร้อยกว่าล้านบาท พร้อมกับลูกน้องคนสนิท
 ของเขาก็คงคน และบรรดาทรัพย์สินทั้งหลายอีกคนนับ
 การทยอยทยากรุงเทพ ฯ

เขาได้อำนาจของเขาแล้ว และเขาใช้อำนาจนั้นเพื่อ
 ความจงรักภักดีต่อจอมพลพิบูลย์ พระองค์สุดท้ายในชีวิต
 ตามมียอำนาจของเขา เขาทำทุกอย่างเพื่อคนคนหนึ่งจริงๆ

เมื่อนายพลเผ่าได้เขายึดบดตงกของกรมตำรวจในวินาทีแรก
 นั้น ประกาศทีเดียวที่เขาถึงกระทำการก่อ โอนบรรดานาย
 ทหารจากกรมตำรวจหลายคน เขามาพบทบทวนและดำเนิน

แฉะวินัย ประกอบอาชญากรรมแล้วเขาก็ทำเอาให้ไปนา
เอาตาไปไว้เสีย หลายคนใช้ระบบอนธพาด คงช่องลับฝืน
สร้างแคมปทาร์นย์ คอง หา — บับ บังคับ ทำลายเศรษฐกิจ
ทางการค้า — ใช้สิทธิพดทำลายเสรีภาพ

ครั้นเมื่อได้อ่านาจ — ได้ผู้ คำนึงถึงกของเขาดัง คราวนี้
เขาก็เริ่มสร้างบารมีของเขาด้วยการไปรยเงิน เมื่อเวลา
นายพดเผ่ากับพ่อตาของเขาร้องให้เขามาทำการรัฐประหาร
คนสองคนมีอะไร หลังจากเขาทำงานสำเร็จเขาหยดร้องให้
แล้ว เขามีอะไร ทุกอย่างเปลี่ยนหน้ามือเป็นหลังมือ โดย
สิ้นเชิง เงินจากงบประมาณแผ่นดินที่แบ่งแยกเอามาเป็น
ของกรมตำรวจ เขาได้ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย เขาทุ่มให้กับ
กรมตำรวจการตบ ซึ่งเขาสร้างขึ้นมาเพื่อรักษาอำนาจของ
เขา เขาเรียกกรมนี้ว่า กรมประมวลราชการแผ่นดิน
โดยมีสมนค้ใจของเขา มีอบันตังหารพันตำรวจเอก บรรจง-
ศักดิ์ ขฟเป็นสข อรรณพ 'เบเรียว' พุกประยร เป็นรอง
อธิบดี แฉะ ตัวของเขาเองเป็นอธิบดี

กรมประมวตราชการแผ่นดิน ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อคุ้มกัน
 คนของเขาเองและ พระ ของเขา ไม่เพียงแต่มันจะเป็น
 การสืบความเคตของไหวของสมณนายปรีดี พนมยงค์เท่านั้น
 หากแต่มันยังสืบส่วนคแห่งทนาถวของเขากอีกด้วย แต่กรม
 นั้นก็ไม่สามารถช่วยเหตอะไรเขาได้ในวาระสุดท้าย เพราะ
 ว่าสมณของเขาต้องการแต่ 'เงิน' เท่านั้น

และใครที่เป็นศัตรูของจอมพลปพิบูล มนุษย์คนนั้นก็จะต้อง
 เป็นศัตรูของนายพลเผด็จการเหมือนกัน ด้วยพฤติการณ์อัน
 นเทานั้นเอง สำนวนของสำนวนพ้องค่อ นายเล็ก บุนนาค
 นายชาญ บุนนาค และนายน้อย บุนนาค บุคคลทั้งสามคน
 ต้องตายเพราะความเป็นศัตรูเก่า แต่สมัยสำนวนพ้องยังทำ
 งานที่โรงภาพยนตร์ศาลาเฉลิมกรุง โดยมีนายพลเผด็จ
 ฆะนันดารงยศพนธ์ เอกตำแหน่ง ผู้อำนวยการทรัพย์สินพระ
 มหาเกษตริย์ สำนวนพ้องได้เกิดกรณพพาทกับจอมพลปพิบูล
 ในเรื่องเล็กน้อย โดยร้องเอะอะโวยวายจนระหว่างขบถ
 ส่วนทางกับจอมพลปพิบูล และคนทั้งสามก็หาทราบไม่ว่า

พพาทของเขาคือ จอมพลพิบูล “เจ้ามหาชีวิต” ผลิตได้รับ
 ครองหนักคอ นอกจากจะถูกลบตัวไปตั้งแต่ยังถูกได้ออก
 กราवरตแล้วต่อมา เมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่สอง คนทั้ง
 สามได้เข้าทำงานในกองทัพไทย มีความสนิทสนมกับนาย
 เที่ยง ศิริขันธ์ เขาก็เคยต้องมาตายเพราะออกไปจากจะ
 กลายมาเป็นสาวกของนายปรีดี พนมยงค์, เพื่อนสนิทของ
 นายเที่ยง ศิริขันธ์ แล้วเขายังเป็นศัตรูเก่าของจอมพลพิบูล
 อีก และใครก็ตามที่เป็นเสรีไทยมอบตัวเป็นสาวกของนาย
 ปรีดีแล้ว มันจะต้องถูกตามฉกฉวย และตายไปตามโองการ
 ของ “พระเจ้ามหาชีวิต” ซึ่งถือว่าตัวต้องแดงจากมัดตั้งก
 ดาไก่ และถูกลบเข้าคุกก็เพราะเสรีไทย

ในขณะที่จอมพลพิบูลได้กลับเข้าเถลิงอำนาจ โดยมีนาย
 พดเผ่า ทำหน้าที่คาบดัดงก้อยอย่างจงรักภักดีนั้น ไม่ว่าจะ
 เป็นหนังสือพิมพ์หรือนักการเมือง และประชาชนต่างก็ได้
 ทำหน้าที่คัด คำนวณ การณบาง อย่างอย่าง ถึงพริก ถึงขิง
 พฤตการณ์ดังกล่าวนั้น กรณังรัฐตำรวจโดยสกลาปนา
 กรมตำรวจเป็นกรมต่าง ๆ สร้างค่ายกักกัน และกินงบ

ประมาณแผ่นดินเป็นเรื่องตลก โจมต้อย่างหนัก แต่แล้ว
 หนังสือพิมพ์แข่งกันก่อกวนเซ่อไป, พวกนักการเมือง
 ก็จับเขาคกเขากรงหรือไม่ก็เอาเงินชอเขาไปยก มอดนับ
 สุนพฤตการณ์ของเขาในรัฐสภาและที่เป็นประ ชาชนก่อก
 จับเนรเทศไปแม่ฮ่องสอน หรือไม่ก็ค่ายกักกันแดนชาน
 พระนคร 'บ้านใหญ่ท่าต๋านามนข โดในวังกะดัดหงบ้าน
 ภริยาสาวของหม่อมหลวงยงค์กดี อัสสระเสนา ในชอย
 วรพงษ์ บัจจับนกเคยถกสร้างเป็นค่ายกักกันพะยานในกรณี
 ต่าง ๆ ที่ฝ่ายสมนของเขาได้สร้างชนโดยอิทธิพล การเอา
 เงินหวานได้หากนอย่างอุหนหาฝากเจ้าจับ นักหนังสือ พิมพ์
 ฝ่ายค้านมาแฉวกเอาเงินชอ เมื่อเอาเงินชอบางคนไม่สำเร็จ
 เขาก็จัดการต่างสมองด้วยการจับเขาคกไป ประชาธิปไตย
 สอนเดินของประเทศไทยกำลังจะถกแปร โฉมไปอีกแล้ว เรา
 วิตวาประเทศของเรากำลังจะเปลี่ยนการปกครองไปสู่ระบบ
 'ฟัสซิส' อีกครั้งหนึ่ง และถ้าเราแก้ไขกันไม่ทันเมอวันที่ ๑๐
 กันยายน ๒๕๐๐ ประเทศของเราก็จะกลายเป็นสาธารณรัฐ
 และในที่สุดก็จะกลายเป็น คอมมิวนิสต์ ตามแผนการณท
 เก็บอยู่ในวังปารุสก และททาเนียบตราไว้

พระสยามเทวาธิราชได้ ช่วยเราไว้อีกครั้งหนึ่งใน วินาที สุด
ท้าย ภายหลังจากที่กลุ่มผู้แทนจากประเทศคอมมิวนิสต์หลาย
คนได้เดินทางกลับมาแล้ว ซึ่งโดยความเอื้อเฟื้อของนายพล
เผ่าให้ผ่านไปได้ และการติดต่อการค้าก็เริ่มจะคลี่คลายใน
ด้านการติดต่อทางการทูต แต่พระสยามเทวาธิราชได้ยื่นพระ
หัตถ์เข้าไปกั้นเอาไว้อย่างทันทีวาท ประชานาธิปไตยคนแรก
ของเมืองไทยถึงต้องระเหิดไปทำสวนส้มอยู่ในสหรัฐอเมริกา
และถึงแม้ว่าเขาจะบวช เพื่อให้คนทั้งหลายเห็นว่าเขายัง
เป็นพุทธมาและให้คนไทยอโหสิให้เขา มันก็ไม่มีประโยชน์
อะไรเสียแล้ว เราจะไม่ยอมเป็นคนตมง่ายอีกต่อไป และ
เราจะไม่ยอมอดภัยต่อความผิดพลาดของเขาอีกครั้งหนึ่ง

เอาละเราย้อนกลับมาสู่การจลาจลกันอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะ
ได้นำท่านผู้อ่านไปสู่การหม่าบุคคตสำคัญ

เมื่อนายพลเผ่าได้เข้าเถลิงอำนาจเป็น รองอธิบดีกรมตำรวจ
รับยศนายพลตำรวจโทเรียบร้อยแล้ว ดังได้เคยบอกแล้วว่าใน

ตอนต้นว่า ตั้งแรกที่เขาทำกคอกแจกจ่ายบรรดาความผิดทั้ง
 หลายไปให้สมุนของเขาพร้อมด้วยเงิน และอิทธิพล ประ
 การค่อมมากคอกสร้างกองทัพตำรวจ, ประการที่สามกคอกการ
 กวาดล้างบุคคลที่เป็นศัตรูของเขา

นายพลเผ่าได้ดำเนินวางแผนการณของเขาอย่างจริงจัง
 และเฉียบขาดในยุคที่เขาดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมตำรวจ
 ได้เกิดการจับกุม เกิดการปฏิวัติรัฐประหารมากที่สุด มาก
 กว่าในสมัยที่หลวงอดุล เดชจรัส เป็นอธิบดีเสียอีก

นายพลเผ่า ได้ทำงานของเขาตามแผนการณอย่างสมิทธิพล
 โดยที่ไม่มีใครยื่นมือเข้ามาขัดขวาง ไม่เพียงแต่ในทางอิทธิ
 พลทางการเมืองปกครองเท่านั้น แม้แต่ในทางการเมืองกึ่งปรากฏ
 ว่าเขาเป็นสมุทมนานาจารย์ใหญ่ที่สุด คนหนึ่ง โดยการดำรงตำ
 แหน่ง เลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลา ซึ่งเป็นพรรคของ
 รัฐบาลทหารเงินและอิทธิพล และระยะหนึ่งที่เขาต้องเขา
 มารัฐกนกการเมือง รัฐบาลเดิเหตยมของการเมือง และทรยศ

ต่อคำสาบานอย่างร้ายแรงที่สุด และระยະหนบรрдานักการ
เมืองสำคัญได้ถูกกำดั่งดัมจากวงปารุสก็เก็บไปแล้วหลายคน
ในหลายคนนั้น เราได้พูดถึงมาแล้วในตอนต้น ๔ คน คือ
นายจำลอง ดาวเรือง, นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์, นายถวิล
อุดด และดอกเตอร์ ทองเปลว ชลภูมิ และบัดนี้เรากลับไป
สู่การสังหารโดยบุคคลทั้งสี่คนแล้ว

เมื่อพุทธศักราช ๒๕๓๒

ป็นนการเมืองของประเทศไทย เต็มไป ด้วยความปั่น
ป่วนอย่างถึงขนาด รัฐบาลของจอมพลพิบูลสงครามได้
อ้างว่า รัฐบาลต้องทำการปราบชบวนการใต้ดินของนาย—
ปรีดี พนมยงค์ และสมุหนของเขอย่างหนักที่สุด เพราะ
บุคคลดังกล่าว พร้อมด้วย สมุหนของเขา เป็น จำนวนมากทั้งที่
เคยเป็นเสรีไทย และข้าราชการ, นักการเมืองที่ยังจงรัก
ภักดี พยายามทศดจะทำการยึดอำนาจคนจากรัฐบาลพิบูล—
สงคราม บรรดาสายลับแต่ละสายที่จากวงปารุสก็วัน โดย

คำสั่งของรองอธิบดีกรมตำรวจ เมื่อ ศรียานนท์ ได้กลับเข้า
มารายงานว่า นายปรีดี พนมยงค์ กลับมาแล้ว และอยู่ภาย
ใต้อารักขาของทหารเรือกลุ่มหนึ่ง และกำลังจะคิดทำการ
ปฏิวัติ

แต่นายพลเผ่า ศรียานนท์ ผอ.อำนวยการกวาดล้าง ไม่
สามารถ จะลงมือ เข้าไปกวาดล้าง กองทัพเรือ ได้เพราะ โดย
ห้วงสนธิ สหกรรมยังมีความสัมพันธ์ทางเพื่อนร่วมปฏิวัติมา
กับจอมพล พิบิตสงครามประการหนึ่ง ประการที่สองก็คือ
กองทัพเรือมีของแข็ง และมีกำลังที่จะตอบโต้การกระทำ
ของฝ่ายตรงข้ามในขณะนั้น นายพลเผ่าและสมเด็จเจ้าพระยา
มือเข้าไปไม่ถึง ทั้ง ๆ ที่ตอนนั้น นายพลเผ่ากำลัง มองคำ
แห่งแม่ทัพเรือและพลมียมน้อยที่สุด ถ้าเขาได้กองทัพ
เรืออีกหนึ่งกองทัพ อา— — ประเทศไทยจะไปไหนเสียเพราะ
ตอนนั้นกองทัพอากาศก็เป็นของเขาแล้ว ยังติดอยู่ที่ “พพน”
และ “พพน” ก็เป็นหัวใจเนื้อใจของ จอมพลพิบิตเมื่อได้
ทราบว่านายปรีดี พนมยงค์ จะลงมือทำงานโดยการร่วมมือ
ของทหารเรือบางกลุ่ม นายพลเผ่าก็สร้างแผนการณ์และ

เก็บมันไว้ในเซฟอย่างมิดชิด ตักวันหนึ่งตะกั่วเขาจะต้องเอามันออกมาใช้

ตำรวจดับของกองสันติบาตและ กรมตำรวจการ ดับคองทำ
งานอย่างหนัก ก่อนหน้าทจอมพลพบปะจะระเบิดความเดือด
ดาลตามออกมาเพราะทน ต่อ การ โจมตี ของหนึ่งสื่อพิมพ์
ไม่ไหวว่า 'เดือดเท่านนท์จะดังเมืองไทยให้สะอาด' เมื่อคืน
วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เขาร้องประกาศ เตือนบรรดา
ประชาชนที่เกลียดหน้าและบรรดาคู่หูของเขาว่า

“เวลานี้ข้าพเจ้าปรากฏทั่วไป โดยทางเขียน ทางพูด
ตลอดจนทำเป็นการตุนว่า ข้าพเจ้ากำลังต่อสู้กับ
หลวงประดิษฐ์ หรือข้าพเจ้ากำลังถูกทาบตามให้กิน
ดื่กับหลวงประดิษฐ์บ้าง ข้าพเจ้ากลัวว่า ข้าพเจ้าขอ
แถลงว่าไม่เกิดจากตัวข้าพเจ้า หรือเกี่ยวข้องไปจาก
ข้าพเจ้าแต่ประการใด ข้าพเจ้ายึดหลักความยุติธรรม
ศีลธรรม และกฎหมาย เป็นมติประจำตัวของข้าพ-

เจ้าเท่านั้น สำหรับหลวงประดิษฐนั้นเป็นมิตรร่วม
ชีวิตในการเปลี่ยนแปลงการปกครองกับข้าพเจ้า ถึง
ไม่มีอะไรเป็นศัตรูกับข้าพเจ้า หลวงประดิษฐ์จะร่วม
กับข้าพเจ้าได้ หรือร่วมไม่ได้ อยู่ที่เหตุการณ์ของ
บ้านเมือง และของตัวหลวงประดิษฐ์เอง แต่ไม่ใช่
มาจากข้าพเจ้าเลย

ข้าพเจ้าเกิดเป็นคนไทย ก็มีความรักชาติไทย หาก
จะมีสิ่งใดที่ทำให้ ชาติไทย ร่วมรัก สมัครสมานกันได้
ซึ่งจะเป็นกำแพง กันความฉิบหาย มาสู่ชาติไทย แล้ว
ข้าพเจ้าก็เพียรพยายามปฏิบัติทุกทาง ข้าพเจ้ามีหน้าที่
ที่ปฏิบัติต่อชาติไทย ไม่มีหน้าที่ปฏิบัติเพื่อพรรคใด
พวกใด และก็ไม่มีหน้าที่จะทำลายพรรคใดพวกใด
ตลอดจนคนใดให้ฉิบหายไปโดยปราศจากความเป็น
ธรรม”

แล้ววันรุ่งขึ้นนั้นแหละ เขาก็กลับคำพูดของเขา เขาจะ

ปฏิบัติหน้าที่ต่อชาติไทยโดยไม่ทำลายใคร แต่เขาพูดว่า
'เด็ด' เทานั้นที่จะต้องต่างเมืองไทยให้สะอาด'

และหลังจากนั้นอีกไม่กี่วัน บัดถึงกัศราไก์ของเขาก็ตันสะ
เทือน ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๒ นายปรีดี พนมยงค์ ก็พาสาวก
ของเขา พุ่งเข้าทำการยึดอำนาจจากรัฐบาลพิบูล โดยมิ
กำลังอาวุธจากเสรีไทยบางกลุ่มและทหารเรือบางหน่วยทำให้
ความสับสนเป็นส่วนตัว ดังได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น
บ้าง

'เด็ด' เทานั้นที่จะต่างเมืองไทยให้สะอาด' บัดถึงกัศราไก์
นั้นแล้วแต่ใครเล่าจะ หวัง เด็ด ตระ โถมคำ ปกาสิตของพระ
เจ้าเหนือชีวิต และใครเล่าจะเป็นผู้ทำให้มันหยุด

คนวนนนทามกต่างความขมุกขมัวของบรรยากาศ และอา-
กาศที่คอนข้างจะรอนอบอ้าว นายเรือเอก วัชรชัย ชัยสัทธ
เวช เลขาธิการส่วนตัวของนายปรีดี พนมยงค์ ผู้ถูกจับ

อ้างว่าเป็นผดงมอกระทำการปรัง พระชนม์ พระบาท ส้มเต๋จ
 พระปรเมนทร มหาอนันตมหิตต ได้นำคนกลุ่มหนึ่งบอกเข้า
 ยศมหาวิทยาดย วิชาธรรมศาสตร์และการเมืองเพื่อหวังยศ
 สถานแห่งนเบณกองบัญชาการต่อสู้ เพราะทนนอกจาก
 จะเป็นภาพทอนงค์กตัตถของ นายปรดิ พนมยงค์ แล้วไซ้
 ทนยงมสถานวทยของกรมการรักษาดนแดนตง อยอก ด้วย
 ชงสถานวทยแห่งนแหะทนายปรดิ หวังเอาไว้ว่าจะเป็น
 สถานต่อสู้กับรัฐบาลเป็นสถานต่อสู้

แต่ความหวังของเขาต้องถูกทำลายลง ด้วยการขัดขวางของ
 นายทหารมรักษาการทนอยางเข้มแข็งและเด็ดขาด นาย
 ทหารรักษาการณ้บอกว่า “จะเข้าไปก็ได้ แต่ต้องสู้กัน
 ก่อน — — ถ้าไม่สู้ต้องถอยออกไปจากทบบริเวณมหาวิทยาลัย
 ทั้งหมด มิฉะนั้นจะตดยให้แตก” เท่านั้นเองความหวัง
 ในชนแรกก็พินาศลง ขบวนการของนายปรดิ พนมยงค์
 มับนตักกกระบอก นอกจากประทัดขนาดใหญ่ และถก
 ระเบิดมอชนิดแก๊สนาตาอีกสองสามตัง (ซึ่งเกิดอนอยู่ใน
 บริเวณธรรมศาสตร์)

และบดิน นายปรัต พนมยงค์ก็กลับมาแล้ว เข้ามาในมหา
 วิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ พร้อมด้วยส่มนของเขาอีกหลาย
 คน เขาเขามามองดูความทบทมน์ของโคม เขาได้สร้าง
 มนชน แทนทมน์จะกลายเป็นปรากฏของเขา ภาพของโคม
 วนนกกตบกลายเป็นภาพ ของบิศาจารย์ทยนจงกาอยู่ตาม—
 กตางอากาศอันน่ากลัว เสียงคตทใหม่เขอนนงเดา ก็กลายเป็น
 เป็นเสียงล่ำบแช่งอันคตทของบิศาจารย์ทล่ำบแช่งการกระ—
 ทาททำให้ไทยต้องรบกันเอง และเสียงหวดรองของหวด
 เรือไฟ ก็เหมือนเสียงโอดโหยของ เสียงร้องเขาชีวิตมุต
 จะประสพเคราะห์กรรม ในวณน — — อา — — เพราะประ
 โยชนัดกันเพียงคนไม่กี่คน — — เพราะนับถือพระกันคนละ
 องค์เท่านั้นเอง ชีวิตของคนอีกหลายคนก็ต้องมาพลอย
 พิณาคณิบหายไปด้วยอย่างน่าเอน็ดอนาด

นายพดตารวจตรี เผ่า ศรียานนท์ รองอธิบดีกรมตำรวจ
 (ยศและตำแหน่งในขณะนั้น) ได้รับอำนาจจากรัฐบาลพิบูล
 ให้เป็นประธาน โดยการ อำนวยการปราบปราม และสืบสวน

บรรดาผู้ต้องหาโดยการก่อจลาจลครั้งนี้ นายปรีดี พนม-
ยงค์ เรือเอก วัชรชัย ชัยสิทธิเวช พร้อมด้วยสาวกและ
เสนาธิการคนสำคัญของเขาได้ดำเนินหายไปอีกครึ่งหนึ่ง และ
ครึ่งหนึ่งตรวจจกตราค่าหัวของเขาเหล่านั้นเอาไว้ดังนี้

๑. นายปรีดี พนมยงค์ ๕๐,๐๐๐ บาท

๒. พลเรือตรี สังวรน์ สุวรรณชีพ ๓๐,๐๐๐ บาท

นอกนั้นทุกคนละหมื่นสองหมื่นตามความสำคัญรองกันลงไป

เมื่อลงมือจับบุคคลสำคัญตาม ประกาศ ตัวอยู่ ทางสถาน วิทยุ
ทหารเรืออยู่ไม่ได้สำเร็จ บัญชีหาว่าควรสำหรับผู้ต้องหาอีก
จำนวนหนึ่งกับปรากฏชัดว่ามี รัฐมนตรี จำลอง ดาวเรือง,
รัฐมนตรี ทองอินทร์ ภูริพัฒน์, และ รัฐมนตรี ถวิล อุดต
สำหรับ ดร. ทองเปลว ชลภูมิ นั้น เขาเนรเทศตัวเองหนีไป
เกาะหมาก และกำลังรอความสำเร็จของอาจารย์

การลงมือตามล่ามอดตรัฐมนตรีนั้นไม่ยากนัก เพราะใน
ตอนเช้าของวันที่ ๒ มีนาคม ๒๔๗๒ ตำรวจมอดตรัฐมนตรีก็กวาด

ขึ้นไปยังทททำการสำรวจต้นคืบาต เพื่อไปประกันตัว ร.อ.
 ชดต ชยสิทธิ์เวช และทนนเอง ร้อยตำรวจเอกชน เตอ-
 วรรณศรี กยณหมายจับบุคคผลทั้งสามพร้อมกัน คงเป็น
 การจับครองที่สาม และก็เป็นกรจับครองสุดท้าย

ตามอดีตรัฐมนตรี ได้ถูกนำตัวไปคุมขังไว้ที่สถานตำรวจนาง-
 เสงในวณนั้นแต่แล้วในเวลาต่อมา รมต. ทองอินทร์ ภูริ-
 พฒน ก็ถูกนำตัวไปขังเขาไว้ที่สถานตำรวจสามเสน และ
 รมต. จำตอง ดาวเรือง นำไปขังเขาไว้ที่สถานตำรวจ
 ยานนาวา

สำหรับคอกเคอร์ ทองเปลว ชดภูมิพนัน ดังได้กล่าวเอาไว้
 ในตอนแรกแล้วว่าเขาถูกสังหารเพราะกตถวง

ครนแล้วม่นักมาถึงกาลวิปโยคของเมืองไทย

นายปรดิ พนมยงค์ ได้เตลิดหนีไปแล้ว เขาทงความเสีย
 หายนานปการ เขาไว้เบองหลังการยึดอำนาจของเขา ความ

พินาศบางแห่งของพระบรมมหาราชวัง ชีวิตของทหาร และ
ประชาชน และงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายในการปราบ
ปราม สิ่งเหล่านี้เป็นบาปหนัก แต่ในชีวิตของนายปรีดอย่าง
หนักหนา — — เสียร่องให้ระงมของลูกเมียของทหาร และ
ชีวิตมนุษย์ที่ต้องตายลงในการปะทะกันครั้งนี้ เสียค่าง
เข้าไปสู่สามัญสำนักของผุยงใหญ่บางหรือเปล่า เขาต้อง
การอำนาจของเขา แต่ชีวิตของประชาชนเก่า — — เราจะ
ต้องรับบาปไปเสียทุกอย่าง อย่างนั้นหรือ ถ้าอย่างนั้นแล้ว
ตลกเราจะมีความสุขกันเพื่ออะไร ความสุขที่เราหวังจะได้รับ
ความสงบที่เราปรารถนา ไม่มีเลย เรากลายเป็นหญ้าแพรก
ที่ต้องราบเพราะช่างส่ำ อนิจา! และถ้าหากสักวันหนึ่ง
ประวัติศาสตร์ จะจารึก เอาเหตุการณ์ ตอนนั้นไว้ให้ แก่คนรุ่น
หลังอ่านแล้วไซ้

คนเหล่านั้นจะคิดอย่างไร แข่งสู้กับความอปรียทงหลาย
หรือให้อภัย ไ้อ.....คงไม่มีมนุษย์คนไหนหรอก ให้อภัยแก่
ความบาปหนา แต่ชีวิตของเลื้อเฒ่าผู้จาศัดแต่ปาก เพราะ

ความเมา อำนาจของนายพลผู้ถูกเนรเทศออกไปนั่งนอนกิน
นอกแผ่นดินไทย

ความพิเภกนิบหนอยแห่ง นิบหนอยแห่งทรัพย์สิน แตะสัปดาห์
แห่งการจับกุมก็ไต่ผ่านไปแล้ว ใครก็ตามที่มียศราชขอ
เป็นสมุนของนายปรีดี พนมยงค์ จะต้องถูกจับกุมไม่เหลือ
หลุดไม่ว่าจะเป็นพี่เป็นน้อง เป็นเมียลูก ถูกจับหมด จับแล้ว
ยึดใส่ตารางไป เมื่อสัปดาห์ของการจับกุมไต่ผ่านไปแล้ว
มันก็เหลือสัปดาห์ของการกวาดล้าง แล้วสัปดาห์นั้นก็มาถึง
มันเป็นสัปดาห์ของการกวาดล้างจริงๆ ชนากาฬทรก

แต่ใครจะไปนึกคิดว่า การกวาดล้างนั้นจะเอากองถนัด
ถึงชีวิต ก็ตามรายมนบอกอยู่แล้ว “เดี๋ยวเจ้าจ๋าจะตัด
ปาก” ประกาศออกมาแล้วว่า “เดื่อนานนั้นจะต่างเมือง—
ไทยให้สะอาด”

จอมพลพิบูลไม่ได้ทำลายใคร ไม่ทำลายพรรคใดคนใด เขา

บอกอย่างนี้ เขาเป็นนายกรู่มนตรทคนทงหตายจะตองเชอ
 ก็ทำไมจะไม่เชื่อเต่า ในเมื่อ เขาพูดจริง ทำจริง — — — บดิน
 เขาจะเอาเลือดต่างแผ่นดินแล้ว ไม่ใช่เลือดของเขา หาก
 แต่เป็นเลือดของคนอื่น — — มันไม่ได้ต่างเมืองไทยให้สะอาด
 หากแต่เนื้บ้วนแต่เนื้จะตักปรกยงชน ถิ่นคาวเลือดไม่จาง
 ไปจากแผ่นดินไทย

คนของวณาทเลือดตองต่างแผ่นดินไทยก็เขามากัง

คนนั้นเป็นคนของบิศาจารย์ออกทำ มาหากิน — — คนนั้น มัน
 เป็นคนแห่งความพินาศ ของชีวิต มนุษย์ — — — คนนั้น เวตา
 ๒.๐๐ น. ของคนวณท & มีนาคม พทศักราช ๒๔๘๒ บพ
 ถนนสายพหตโยธิน ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๓๒

ในขณะที่ สเตร์น แวกกอน นำผู้ตองหาทง & คน คือ
 นายจำลอง ดาวเรือง, นายถวิล อุดร, นายทองอินทร์
 ภูริพัฒน์ และ ดร. ทองเปลว ชลภูมิ ย้ายไปไว้ที่สถาน

ดำรงเพื่อความสะดวกสบายนั้น ท่ามกลางการคุ้มกันของ
 ดำรงอย่างหนาแน่น กอปรไปด้วย พันตำรวจเอก,
 หลวงพิชิต ชุระการ ร้อยตำรวจเอก ทม จิตวิมล, ร.ต.อ.
 ผาด คงกะสมิต, พ.ต.ต. เยอน ประภาวดี, ร.ต.อ.
 คอศกค ยมนาท ร.ต.อ. พนม บรมะสมภพ ร.ต.ท.
 บุญสม ประไพ พร้อมด้วยนายสิบพลตำรวจอีกจำนวนหนึ่ง

และ ณ ที่นั่นเอง ได้กลายเป็นจุดจบอันน่าสลดใจของ &
 อดีตรัฐมนตรี พันตำรวจเอก หลวงพิชิต ชุระการ เจ้าเขา
 ไฉนเหตุการณ์ตอนว่า

ท่ามกลางเสียงเครื่องยนต์ที่ครางกระหึ่ม และไฟ—
 ฉายหน้ารถสว่างจ้า

ตรงหลักกิโลเมตรที่ ๓๒ นั้นเอง— — รถคนหน้า ของขบวน
 การมรณะได้หยุดลงดับพลัน เมื่อปรากฏว่าได้มีรถวิ่งตัด

หน้า แดะมีไม้มาขวางข้างทางเอาไว้ พร้อมกับเลี้ยงคน
ตะโกนมาจากข้างทางว่า
“เบ๊ว ไ่ว๊ รก..... หยด”

ครนแฉวบรียากาค่ทหนกแปร่อยแฉว เพราะชบวณรณน
เป็นชบวณรณคุ่มกนผตองหาคนสำคัญ ก็กตบหนกแปรียง
ชนอก เมื่อเลี้ยงบ้นกตได้ค้ำรามกกกของชนอก ราวกับวัน
นั้นได้กตบเข้าปสู่สภาพของวันเกิดการจลาจลชนอก

ทนไค่นั้น พันตำรวจเอก หดวงพิชิตฯ ก็เฝงตงมาจากรถ
พร้อมกับสั่งให้รถทงหมดหยุด ด้วยความสำนึกว่า บัดนี้ ได้
เกิดเหตุกนแรงชนแฉว! ก็เหตุอะไรเล่า — — — ที่จริงหดวง
พิชิตฯ ก็น่าจะรดวงหน้า แดทว่าบดน หดวงพิชิตได้มรณะ
กรรมไปเสียแฉว กอนทกระตูกของ & อดิตจะรองทวงชีวิต
ของเขาคน

ค่อไปนเป็นคำแถดงการณของทงการตำรวจ พันตำรวจเอก

พืชตระกูลการ ซึ่ง^๑เป็นหัวหน้าควบคุมบุคคลทั้ง^๒ & ไปประสพ
เหตุการณ์ดังกล่าว

ซึ่ง^๑เป็นคำให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ เมื่อวันท ๑๕ มีนาคม
พ.ศ. ๒๔๙๒ เวลา ๑๓.๐๐ น. หลังจากได้ผ่านวันตายของ^๒
อดีตรัฐมนตรีไปแล้วถึง ๑๓ วัน

“ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งจาก^๑ผู้ช่วยผู้อำนวยการสอบสวน เมื่อ
๑.๐๐ น. คืนวันท & ให้รับทำการย้ายผู้ต้องหาทั้ง^๒ ไปอยู่
ใน^๓ที่ปลดปล่อยกวาง เพราะเกรงจะมี^๔ผู้ก่อความยุ่งยากชน
ตามรายงานเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทราบมาหลายกระแฉับ

ข้าพเจ้า จึงได้รับตัวผู้ต้องหาจาก^๑สถานต่างๆ คือตาม
เส้น นางแดงและสันติบาล นำไป^๒สถานตำรวจบางเขน
ข้าพเจ้านั่งรถจักรยาน^๓เดกหน้าหน้า ผู้ต้องหาทั้ง^๔ & อยู่ในรถจักรยาน
สี่^๕เตชันแวกกอน เจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในรถชนิดเดียวกันอีก
๓ คน^๖มีกำลังตำรวจ ๑๕ คน ส่วนนายตำรวจชั้นหัวหน้า

ร.ต.อ. ดันทม จิตรวมต ร.ต.อ. ผาด ตุงคส์มิต ร.ต.อ.
 พนม บรณส์มภพ ร.ต.ท. บุญสม ประไพ รถมู่ตองหาอยู่
 กตาง ไม่ได้ถูกพันชนากการอย่างใด

ก่อนถึงถนนสายประชาธิปไตยประมาณ ๓ เล้าไฟฟ้า ได้มี
 รถผ่านหน้าไปคนหนึ่ง เห็นแต่ท้ายรถแถมมีคนท ๒ ผ่านไป
 อีก ไม่ได้สังเกตว่าเป็นสัตว์อะไร เพราะมืดแต่มีหมอกกลงมาก
 แต่อาจสันนิษฐานได้ว่าเป็นรถเก๋งใหญ่ ตอนนั้น ยังไม่มีใคร
 สังเกตอะไร แต่เมื่อถึงทางกนทบางเขนสอบถามคนกนททาง
 คุบอกว่า ไม่มีรถผ่านทางนี้ จึงเกิดสงสัยชนทท รถวิ่ง
 มาเกือบถึงมหาวิทยาลัยเกษตรกรรม จึงได้มองเห็นบุคคล
 หดายนคน แต่งตัวเครื่องแบบกาก มีหมวกแบบทหารมลายู
 คอเย็บด้วยผ้าวงผ่านไป พร้อมกนทนักเลี้ยงบนยงตรงมา
 จึงสั่งหยุดรถขยายแถวคอส์

การทรรถคนกตางถูกยิงมากกว่ารถคนอนนทอาจจะมีผู้สังสัย
 มาก จึงขออธิบายว่า พอเกิดยิงกนทกำลังตำรวจให้รถคัน

หลัง ลงมาจรดคันหน้า (คันกลาง) เพื่อนำผู้ต้องหา
 หลบกระสุน แต่ไฟจากโคมฉายรถคันหลังยังส่องจ้า คน
 รายจึงใช้อาวุธยิงกราดไปถนนแห่งเดียว

ผู้ต้องหาทั้ง ๔ ก็ไม่ยินยอมลงจากรถโดยดีในขณะที่เจ้าหน้าที่
 ทวงเข้าไปจุดให้ลงนั้น บางคนถูกยิงก่อนแล้ว จากกระสุน
 ที่ยิงนั้น ดังเกิดความมึนงงถึง ๕-๖ กระบอก ส่วนในข้อ
 ทบพรรคตำรวจ ทวงไปจุดผู้ต้องหาไม่ถูกกระสุนเลย แม้แต่
 คนเดียว เป็นแต่เพียงมั่วผลตอกและกางเกงขาดไปบ้าง
 เด็กน้อยเท่านั้น ผู้ต้องหาทั้งสี่อยู่ในที่ที่ยอมตกเป็นเบ้า
 อย่างเต็มที่ ยิ่งกว่าตำรวจซึ่งหมอบคลานเข้าไป เมื่อ
 หนังสือพิมพ์ถามว่า เหตุใดศพทั้งสองของผู้ต้องหาถึงปรากฏ
 ว่าถูกยิงด้านหน้าส่วนมาก ทั้ง ๆ ที่รถถูกยิงด้านข้าง

พันตำรวจเอก หลวงพิชิต ชูระการ ตอบว่า ไม่สามารถจะ
 ตอบได้ แต่สันนิษฐานว่า ถ้าถูกยิงตรง ๆ แล้ว เบาะรถ
 ย่อมมีรอยกระสุน แต่มันไม่มี เข้าใจว่า ผู้ต้องหาคงจะคิด

หตบเหมอนกันแต่ไมท่น การให้ส้มภาษยผลต่อชาวหนงต่อ
 พิมพ์ไปเชนน่น อย่าวาแต่หตวงพิชิต ฐระการเทานนเดยจะ
 ฐระแกใจว่า ทำไมเขาจึงได้ให้ไปอยางนน แมแต่ตามญชน
 ฐกรว่า 'พระเจามหาชวต' ของเขาเป็นผลส่งให้เขาพดเชนน่น
 ฐกพระเจามหาชวตของเขาคือใครเดา ถ้าไมใช่ นายพดเผ่า
 ฐครยานนท์ และจอมพดพิบดส่งคราม บดินกาดทงหลายก
 ฐประกาศตัวของมันดมบรรณแล้ววว่า 'เดอดได้ตางแผนดิน
 ฐไทย' แล้ว หากแต่ความนเป็นการตางทไมสละอาต มันกตบยง
 ฐตกปรกเดวราย อปรยหนกยงชน เพราะกอนหนานนหนง
 ฐวน นายพนตารวจเอก บรรจงคักค ฐพเป็นสข ถกยงตาย
 ฐคามัดโกน และคนทยงเขากคอผอยไต่บงคบบญชาของเขา
 ฐนนเอง คนคนนนตอมาได้ถกยงยงให้เป็น 'เบเรย' คนท
 ฐสองแห่งวงการค้าวจไทย

การตายของบุคคลตคคนคังได้กถาวมาแล้ว ยังความสลด
 ฐหตหัวใจแก่ ประชาชนชาว ไทยและ ตางประเทศ เป็นอนนมาก
 ฐมันเป็นไครกนาฏกรรมส่าหัด ทแมแต่ผกมอานาจรวมอย

กับจอมพลพิบิต และนายพลเผ่าขณะหนักยงทองอทาน
ออกมาอย่างขมขื่นว่า “มันไม่น่าจะทำกันรุนแรงอย่างน
เดย”

คนเราดงเมาอำนาจ ถือกฏหมายและอาวช้อยในกำมือ
กระดกพนวดเคียวมนงาย หรอกออยู่เมื่อไหร่ สำหรับที่จะส่ง—
หารคนเดินเหมือนผลึกเหมือนปลา ชีวิตของศัตรูก็เหมือน
ชีวิตสัตว์ รังแต่จะคอยกัดขวางทางเดิน ถ้าเขื่อนหนแอวดะ
ก็เรานั่นหนอได้ถูกเขาหลอกลวงเขาให้ออกแถว เมื่อเขาต้อง
การอำนาจ เขาตะโกนร้องกองว่าเขาจะทำเพื่อเรา เพื่อ
ความสงบสุขของเรา เขาเขาขอเราไปอ้างว่าเรา ได้ร่วม
ยหนดต่อการกระทำการยึดอำนาจรวมกับเขา เราข้างเป็น
ผู้มเกลียดยศเสียนกระไรเลย เมื่อเขาได้อำนาจแล้ว เราก
กลายเป็นศัตรูของเขาไป เรากลายเป็นเรือจ้าง เมื่อส่งเขา
ขึ้นฝั่งแล้ว เขากลับหัวหลัง แต่เราก็คงทนตเขาต่อไป
ปากของเราต้องหุบเสีย ถ้าพูดเมื่อไหร่ ถ้าไม่ติดคูกักตายน—

การตายของ สอดิศรรัฐมนตรี พร้อมด้วย นายตำรวจตงฉิน

และนายทหารบก ผู้อำนวยการโรงงานยาสูบ โผน อินทรทัต
 ไม่เพียงแต่มันจะกลายเป็นเรื่องเศร้าสดดแก่ประชาชน และ
 ญาตพนองของผต่ายเทานน หากแต่ยังจะเป็นการแสดงให้
 เห็นถึงการเบกทางแห่งความ ทารณร้ายกาจ ให้โลกเห็นอีก
 ด้วยว่า ผู้กำบังเหียนของประเทศไทยขณะนั้น บางคนอ้าง
 เอาประชาธิปไตยบังหน้า แต่โดยความจริงแล้ว มีอย่าง
 หนึ่งของเขาถือแผนการณปกครองระบอบคอมมิวนิสต์เอาไว้
 และพร้อมที่จะนำมันมาปฏิบัติการได้ทันทีทุกเมื่อ อำนาจ
 ของเขาได้ถึงที่สุด — — —

ความเงยบเหงาได้ปกคลุมวงการเมืองอยู่พักหนึ่ง หนังสือ
 พิมพ์กยณกฎหมายการพิมพ์เขามาค้าเอาไว้ ถึงจะพดกพด
 ได้อย่างไม่เต็มปาก ใครจะกล้าบอกได้เดาว่า ตำรวจท
 คมไบนันเหตระฆา มีหลักฐานหรือ — — ดิชถามหลักฐาน
 จะได้ฆาเตียอีกคนหนึ่ง

นัการเมืองฝ่ายคานขณะนั้นกเหมือนกบเตา ต้องหุบหูเข้า

ไปไว้ในกระดองบางคนอดไม่ได้ ถึงคราวจะเข้าเพนท์
 อวดปากกาดำถกเข้าว่า “อายนเดียวพอพาไปหตักโกโตเมตร
 ที่ ๑๒ เสีย” พดเถอะ เขากินเดินให้มันมีความหมายแต่
 พอสักพัก แต่อย่าพูดให้พวกแกสตาไปได้ยิน เพราะตาราง
 มันพร้อมอยู่แถวสำหรับจะไล่คนที่เป็นคนศัตรู — — —

ที่โรงพยาบาลกลาง ในวันทัญชาติ ได้ไปรับศพของสอด้ด
 ด้วยความเศร้าสลดใจเหลือแสนนั้น

ภรรยาของนายถวิล อุดต บอกกับนักข่าวหนึ่งสอพิมพ์ด้วย
 ใบหน้าอันหมองคล้ำว่า

ดิฉันนำอาหารไปส่ง ตามปกติในตอน ๗ โมงเช้าก็ได้รับคำ
 ตอบจากเจ้าหน้าที่ทนนว่า ทางเราได้มารับตัวคุณถวิลไป
 ควบคุมไว้ที่นั่นเสียแล้ว ดิฉันจึงได้รับไปทวงปารุสก์วัน
 ถามทหารทนนก็ได้อธิบายว่า ไม่เห็นมีใครมาเลย ใจดิฉัน
 เริ่มเสียทนน ออกติดตามไปตามที่ต่าง ๆ อีกหลายต่อหลาย

แห่ง จากแห่งหนึ่งก็บอกว่าคุณทอง เป็ดตายแน่ ให้
 ไปที่โรงพยาบาลกลางเถอะ คงรูเรื่อง คณจึงรีบไปหา
 คุณบงอร (ภรรยาคุณทองอินทร์) แล้วพาภรรยาออกมา
 น — — — ก็ได้พบ — — ” จบคำพูดของเขื่อนาคาก็ลงพร
 ออกมา

เมื่อตำรวจได้อนุญาตให้นำศพ ออกจาก โรงพยาบาลได้แล้ว
 ญาติก็นำศพไปอาบน้ำศพที่วัดมกุฏกษัตริยาราม เมื่อ
 ญาติได้เปิดดูตามร่างกาย ของผู้ตาย ปรากฏว่า พรุนไปด้วย
 กระสุนจากนามอมของเหตารายดงน

ทอง อินทร์ ถูกกระสุนที่หน้าอก ๓ รู ขมบซ้ายทะลุขวา
 ๑ รู ไหล่ขวา ๑ รู แขนขวาหัก คางทั้งสองข้าง

ถวด อุตถ มีกระสุนที่ขมบซ้าย ๓ รู ขาศอกขวา ๑ รู
 แขนขวา ๔ รู ดึงจมูก ๑ รู เห็นอรัมผปากซ้าย ๑ รู
 หน้าแข้งซ้าย ๑ รู กระตักแข้งหักเห็นอเข่าขวา ๑ รู ขมบ

ชวา ๑ ร หดงส์บกบ่าซ้าย ๑ ร ศัรชะด้านหดงอก ๑ ร
 เป็นผทถกกระส่นมากกว่าใครทงหมด

จำตอง ดาวเรือง ถุกทให้ชวา ๑ ร ทคต ๒ ร ไหปดาร์ว
 ซ้าย ๑ ร กระส่นทะตออกทางศัรชะ ๑ ร หน้าผากมรอย
 ซ้ำเขียว

ดร. ทองเปดว ชดภูมิ ขอมอทงซ้ายแตะชวาทะต ที่ให้
 ชวา ๑ ร คต ๑ ร สัซางซ้ายทะตชวา กตางหดงฟกซ้ำ
 ถกตาทงส่องเขียวโปน

ภาพวนน่นเป็นภาพทแ่ส่นส่ดใจระหว่ง เมียของผู้ตาย
 แตะบรรดาญาติมิตรทงหตาย ทุกคนอยู่ในอาการทส่ะอิก
 ส่ะอน ซายอกส่ามศอกหดงหน้าตา บรรยาคาศ์เงียบ แตะ
 วงเวง ส่มกบเป็นส่ภาพอนส่ดใจ เงียบ แตะ เงียบ นอก
 จากเสียงส่ะอิกส่ะอน แตะเสียงใบไม้แ่ทงทหดจากชวดอย
 ดงมากระทบพนหิน เสียงของผู้หญิงร้องให้จาชน แตะวก

จากที่ได้ ติดต่อให้ กันไว้แก่ พรรคพวกก่อน ที่จะเดิน
ทางหนีออกไปอยู่ที่นั่น มีความว่า

“ทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ให้กลับด่วน”

ดร. ทองเปตว ชลภูมิ คอยฟังข่าวโทรเลข ประโยคนมา
ด้วยหัวใจอัน เราร้อนคอดอกเวลา ที่ต้อง เติลิดหนีไป อยู่บ่น
ด้วยความเราร้อนนั่นเอง พอได้รับ โศกตัมจาก สันติบาล
เขาสระ คัดฉนวนยางรายใหญ่ที่เขาเขียนทนาย ว่าต่างซึ่ง
กำลังคาราคาซังอยู่ และถ้าหากว่าเขาชนะ แน่นอน เขา
จะต้องได้เงินก้อนมหึมา

โดยเครื่องบินเที่ยวแรกจากบ่นงวนหนี่ เขา รออยู่ไม่ได้แล้ว
สำหรับหน้าที่เขาจะต้องกลับไปปฏิบัติในเมืองไทย รวม
กับคนที่เบ็นอาจารย์ของเขา

๑ มก. เขาเห็นจากบ่นงมาลงที่สนามบินสงขลา และที่นั่น

เขาได้โทรเลขแจ้งข่าวการมาของเขาไปยัง กรุงเทพฯ เป็นการ
ล่วงหน้าอย่างพากพมใจ

เมื่อเขาตงจากเครื่องบิน เขายมแย้มกับใครคนหนึ่งทกราก
เข้ามาทักเขาว่า

“อาจารย์กดับกรุงเทพฯ ๑ หรือครับ”

เขายม และตอบสั้น ๆ ว่า

“อ้อ — เขาเรียกมาเป็นรัฐมนตรีมาเป็นเดียน้อย”

และโดยดาโกคำเครื่องนั้น มันพาเขาบายโฉมหน้าตรงมา
ยังกรุงเทพฯ ทัดนามบินดอนเมือง เมื่อเทาแรกของเขาก้าว
ตงมาเหยียบบนแผ่นดินทรก ซงครงหนึ่งแผ่นดินผนชอของ
เขาในฐานะรัฐมนตรี โด่งเหมือนพุกแหวกฟ้า เขาก้าวตง
มาอย่างพากพม เพราะเขาคิดว่า การมาของเขาอย่างน้อย
มันกหมายถึง ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดกระ
ทรวงหนึ่ง เหมือนครงหนึ่งในชีวิตของเขา

แต่ทุกอย่าง^๗เป็นความหวังเท่านั้น^๘ ความหวัง^๙ที่ใครหวัง^{๑๐}ได้
 และเบื้องหน้า^{๑๑}แห่งความหวัง^{๑๒}ของเขานั้น^{๑๓} มันช่างโหดร้าย
 ขนพอง^{๑๔}สยง^{๑๕}ของกตาวะไร^{๑๖}เช่นนั้น^{๑๗}

ทน^{๑๘}ทน^{๑๙}เขา^{๒๐}ก้าว^{๒๑}ลง^{๒๒}จาก^{๒๓}เครื่อง^{๒๔}บน^{๒๕} ภาพ^{๒๖}ของ^{๒๗}คน^{๒๘}ที่^{๒๙}เขา^{๓๐}มาร^{๓๑}ับ^{๓๒}เขา^{๓๓}
 นั้น^{๓๔} ไม่ใช่^{๓๕}ภาพ^{๓๖}ของ^{๓๗}คน^{๓๘}ที่^{๓๙}จะ^{๔๐}มา^{๔๑}เชย^{๔๒}เขา^{๔๓}ไป^{๔๔}เป็น^{๔๕}ร^{๔๖}ู^{๔๗}ม^{๔๘}น^{๔๙}ค^{๕๐}ร^{๕๑} ไม่^{๕๒}
 ใช^{๕๓}เพ^{๕๔}ื่อ^{๕๕}น^{๕๖}ร^{๕๗}ว^{๕๘}ม^{๕๙}ช^{๖๐}ว^{๖๑}ด^{๖๒}ที่^{๖๓}เขา^{๖๔}ฝาก^{๖๕}ไ^{๖๖}ค^{๖๗}เ^{๖๘}า^{๖๙}ไว้^{๗๐}ให้^{๗๑} หาก^{๗๒}แต่^{๗๓}มัน^{๗๔}เป็น^{๗๕}
 ร^{๗๖}อย^{๗๗}ค^{๗๘}า^{๗๙}ร^{๘๐}ว^{๘๑}จ^{๘๒}เ^{๘๓}ก^{๘๔} ค^{๘๕}อ^{๘๖}ค^{๘๗}ก^{๘๘}ด^{๘๙} ย^{๙๐}ม^{๙๑}น^{๙๒}า^{๙๓}ค^{๙๔} น^{๙๕}า^{๙๖}ย^{๙๗}ค^{๙๘}า^{๙๙}ร^{๑๐๐}ว^{๑๐๑}จ^{๑๐๒}ส^{๑๐๓}น^{๑๐๔}ิ^{๑๐๕}บ^{๑๐๖}า^{๑๐๗}ด^{๑๐๘} น^{๑๐๙}า^{๑๑๐}ย^{๑๑๑}
 ค^{๑๑๒}า^{๑๑๓}ร^{๑๑๔}ว^{๑๑๕}จ^{๑๑๖}ม^{๑๑๗}น^{๑๑๘}น^{๑๑๙} ก^{๑๒๐}า^{๑๒๑}ว^{๑๒๒}เข^{๑๒๓}า^{๑๒๔}มา^{๑๒๕}ค^{๑๒๖}อ^{๑๒๗}น^{๑๒๘}ร^{๑๒๙}บ^{๑๓๐}เข^{๑๓๑}า^{๑๓๒}พ^{๑๓๓}ร^{๑๓๔}อ^{๑๓๕}ม^{๑๓๖}ด^{๑๓๗}ว^{๑๓๘}ย^{๑๓๙}บ^{๑๔๐}น^{๑๔๑}

น^{๑๔๒}น^{๑๔๓}ค^{๑๔๔}อ^{๑๔๕}ท^{๑๔๖}ส^{๑๔๗}ด^{๑๔๘}ห^{๑๔๙}เ^{๑๕๐}ง^{๑๕๑}ห^{๑๕๒}ว^{๑๕๓} ห^{๑๕๔}เ^{๑๕๕}น^{๑๕๖}น^{๑๕๗}ท^{๑๕๘}ค^{๑๕๙}อ^{๑๖๐}ท^{๑๖๑}ส^{๑๖๒}ด^{๑๖๓}ห^{๑๖๔}เ^{๑๖๕}ง^{๑๖๖}อ^{๑๖๗}ล^{๑๖๘}ส^{๑๖๙}ร^{๑๗๐}ะ^{๑๗๑}ภ^{๑๗๒}า^{๑๗๓}พ^{๑๗๔}
 ข^{๑๗๕}อ^{๑๗๖}ง^{๑๗๗}เข^{๑๗๘}า^{๑๗๙} ห^{๑๘๐}เ^{๑๘๑}น^{๑๘๒}น^{๑๘๓}ค^{๑๘๔}อ^{๑๘๕}ท^{๑๘๖}ส^{๑๘๗}ด^{๑๘๘}ข^{๑๘๙}อ^{๑๙๐}ง^{๑๙๑}ท^{๑๙๒}ก^{๑๙๓}อ^{๑๙๔}ย^{๑๙๕}า^{๑๙๖}ง^{๑๙๗}ใน^{๑๙๘}ช^{๑๙๙}ว^{๒๐๐}ิ^{๒๐๑}ต^{๒๐๒}ข^{๒๐๓}อ^{๒๐๔}ง^{๒๐๕}เข^{๒๐๖}า^{๒๐๗} น^{๒๐๘}อ^{๒๐๙}ก^{๒๑๐}
 จ^{๒๑๑}า^{๒๑๒}ก^{๒๑๓}ค^{๒๑๔}ว^{๒๑๕}า^{๒๑๖}ม^{๒๑๗}ด^{๒๑๘} ห^{๒๑๙}เ^{๒๒๐}น^{๒๒๑}ค^{๒๒๒}ว^{๒๒๓}า^{๒๒๔}ม^{๒๒๕}ช^{๒๒๖}ว^{๒๒๗} ช^{๒๒๘}ง^{๒๒๙}อ^{๒๓๐}า^{๒๓๑}จ^{๒๓๒}ะ^{๒๓๓}ม^{๒๓๔}อ^{๒๓๕}ย^{๒๓๖}ู^{๒๓๗}

เพ^{๒๓๘}ร^{๒๓๙}า^{๒๔๐}ะ^{๒๔๑}ห^{๒๔๒}ด^{๒๔๓}ง^{๒๔๔}จ^{๒๔๕}า^{๒๔๖}ก^{๒๔๗}น^{๒๔๘}น^{๒๔๙}อ^{๒๕๐}ก^{๒๕๑}ส^{๒๕๒}อ^{๒๕๓}ง^{๒๕๔}ว^{๒๕๕}น^{๒๕๖} ร^{๒๕๗}ำ^{๒๕๘}ง^{๒๕๙}ข^{๒๖๐}อ^{๒๖๑}ง^{๒๖๒}า^{๒๖๓}ก^{๒๖๔}ั^{๒๖๕}พ^{๒๖๖}ร^{๒๖๗}น^{๒๖๘}ไป^{๒๖๙}ด^{๒๗๐}ว^{๒๗๑}ย^{๒๗๒}
 ก^{๒๗๓}ร^{๒๗๔}ะ^{๒๗๕}ด^{๒๗๖}น^{๒๗๗} เ^{๒๗๘}น^{๒๗๙}ผ^{๒๘๐}เ^{๒๘๑}า^{๒๘๒}อ^{๒๘๓}ย^{๒๘๔}ท^{๒๘๕}ห^{๒๘๖}ด^{๒๘๗}ก^{๒๘๘}ก^{๒๘๙}โก^{๒๙๐}เม^{๒๙๑}ต^{๒๙๒}ร^{๒๙๓} ๓๓ ห^{๒๙๔}ู^{๒๙๕}ง^{๒๙๖}น^{๒๙๗}า^{๒๙๘}บ^{๒๙๙}า^{๓๐๐}ง^{๓๐๑}เข^{๓๐๒}น^{๓๐๓}
 ก^{๓๐๔}อ^{๓๐๕}น^{๓๐๖}ห^{๓๐๗}น^{๓๐๘}า^{๓๐๙}ท^{๓๑๐}เข^{๓๑๑}า^{๓๑๒}จะ^{๓๑๓}พ^{๓๑๔}า^{๓๑๕}ด^{๓๑๖}ง^{๓๑๗}ข^{๓๑๘}า^{๓๑๙}ร^{๓๒๐}ข^{๓๒๑}อ^{๓๒๒}ง^{๓๒๓}เข^{๓๒๔}า^{๓๒๕}มา^{๓๒๖}เ^{๓๒๗}น^{๓๒๘}ผ^{๓๒๙}เ^{๓๓๐}า^{๓๓๑}ก^{๓๓๒}น^{๓๓๓}น^{๓๓๔}

ก่อนที่เขาจะมีคามหวังอันยิ่งใหญ่ และพาร่างของเขามา
ด้วยความหวังอันยิ่งใหญ่ที่จะมาเป็นรัฐมนตรี ในคณะของ
อาจารย์ของเขา และสาเหตุของมันก็คือ

เมื่อรัฐประหาร ๘ พฤศจิกายน

นายพลเผ่า ศรียานนท์, พลโท ผิน ชุณหะวัณ และหลวงกาจ
สงคราม พร้อมด้วยคณะทำรัฐประหารขึ้นมา

บุคคลทั้งหลายที่เคยเป็นรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลของ นาย
ปรีดี พนมยงค์ และหลวงธำรง นาวาสวัสดิ์ ต่างก็โดน
หายไปหมด พร้อมกับบางคนยังเป็นผู้ต้องหาของรัฐบาล
รัฐประหาร โดยเฉพาะ ดร. ทองเปลว ชลภูมิ และอดีต
ผู้อำนวยการองค์การสรรพอาหารตนเองขอ มีค่าตัวสำหรับ
การนำจับถึง ๕๐๐๐ บาท, โดยคำประกาศทางวิทยุกระจาย
เสียงแห่งประเทศไทยเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม

เขาคำนึงหายไปเหมือนอาจารย์ของเขา แล้วจู่ๆ วันหนึ่ง

หลังจากที่เขาตัดสินใจไปลงเดือนหนึ่งเต็ม ๆ เขาก็กดขี่มา
สู่เงอมนมของตำรวจ

ที่ประตูหน้าภาษีเจริญ ภายในเรือมาดเล็ก ๆ ดำหนึ่งโดยไม่
มีใครคาดหมาย ร่างของชายผู้หนึ่ง กำลังชกมวยที่ดำไป
ด้วยถ่าน เรือหนอยท้ายสุดของเรือโยง เมื่อตำรวจเข้าไป
พบเขา และเรียกให้ขึ้นมาจากเรือดำนั้น เขาปรากฏร่าง
ของเขาขึ้นมาอย่างชนิดเกือบไม่มีใครจำได้ ถ้าหากว่าไม่
ได้เจาะจงให้มาทำการจับกุม เพราะร่างของคนคนนั้นดำไป
ด้วยถ่าน ใบหน้าเขยวคตาไปด้วยเขม่า เนื้อตัวของเขา
หมุกหมอมหาทศไม่ได้ เขาคอนนกกคอ ดร. ทองเปลว ชลภูมิ

แต่กับรางวัล ๕๐๐๐ บาท หลังจากที่เขาจับเขากรงที่สนัด-
บาดไม่นาน เขาก็ปล่อยตัวพ้นข้อหาไป

เขามีอสังสัภาพที่แผ่นดินของเขาไม่นานเท่าไร สายลม
แห่งความสดชื่นไม่ทำให้ชีวิตของเขาสำราญไปได้เท่าไรนัก

กบฏหนึ่งตุลาคมก็เกิดขึ้นอีก ในสถานการณ์อย่างนั้นเดอน
 ให้เขาไม่ให้ไวใจต่อเหตุการณ์มากนัก และโดยฐานะอย่าง
 เขา ซึ่งถูกสันติบาลคอยจ้องดู ความเคลื่อนไหวอยู่ทุกเวลา
 และโดยรัฐบาลที่เป็นปรปักษ์กับรัฐบาลชุดของเขา และโดย
 ความมุ่งหมายซึ่งมออยู่ระหว่างกัน เดอนให้เขาคำนึงถึงเรื่อง
 ตรายอยู่ตลอดเวลา เขาไม่ได้สนใจต่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิด
 ขึ้นได้ทุกขณะ ไม่ว่าจะในความบริสุทธิ์หรือไม่ เพราะโดย
 ความแน่นอน เขาเป็นตำรวจกรกตชนสำคัญคนหนึ่งในการะ
 รัฐบาลของ นายปรีดี พนมยงค์ และเป็นตำรวจกรกตที่จะต้อง
 ถูกสั่งให้พินาศไปโดยสิ้นเชิง เพราะนั่นหมายถึง ส่วนใหญ่
 ของเครื่องจักรกรกจะพลอยทำงานไม่ได้ไปโดยปริยาย

และ ๑ ตุลาคมนั้นเอง เขาก็ต้องพาตัวของเขาเองแผ่นหนี
 ออกจากประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง และจุดหมายปลายทาง
 ของเขาก็คือ เกาะหมาก เขาอาจจะเลือกที่ตกเพราะมันไม่
 ไกลจากประเทศไทย ทริคของเขาเท่าไรนัก — — — เขายัง
 รักประเทศไทยของเขาอยู่ และยังรักอาจารย์ของเขา ซึ่ง

เขามั่นใจว่า อาจารย์ของเขาจะต้องกลับมาครองอำนาจอีก
 ครั่งหนึ่งอย่างแน่นอน คนของอาจารย์ยังอยู่ พร้อมด้วย
 อำนาจ ประการสำคัญก็คือ เขาเป็นนักประชาธิปไตยเกินไป
 ไป เขาไม่คิดว่า ระหว่างประชาธิปไตยของจอมพล กับ
 ประชาธิปไตยของเขานั้นแตกต่างกัน ถ้าเขาคิดว่าประชา
 ธิปไตยของจอมพลนั้นเคยสังหารคนมาได้ถึง ๓๘ คน เขา
 ก็ยังคงอาจจะไม่ตาย

แน่นอน ก่อนที่เขาจะจากประเทศไทยไปอีกครั้งหนึ่ง เหมือน
 คนดำดินนั้น เขาได้ฝากโคตลับของเขาไว้กับเพื่อนร่วมตาย
 คนหนึ่ง ซึ่งถูกนำไปฝากเอาไว้ กับคนที่ ดร. ทองเปลว
 เคารพคนหนึ่ง แต่อย่างไรไม่ทราบ ปรากฏว่าโคตลับแผ่น
 นั้นได้กลับมาอยู่ในห้องนํ้าที่บ้านของเขาที่ฝั่งธนบุรี

เมื่อตำรวจไปค้นบ้านของเขาที่ฝั่งธน ค้นไม่เจอแม้แต่ห้องนํ้า
 ก็ได้พบโคตลับแผ่นนั้นเห็นบอยอยู่ข้างฝาห้องนํ้า

นั่นเอง คือ กุญแจที่ไขให้เขาเดินทางไปยังมโหสถ ซึ่งไม่รู้ว่า
เขาจะมีความดีสำหรับที่จะเกิดมาเป็นมนุษย์อีกหรือไม่

โดยไต่ตลับแผ่นนั้น ดำรงกิจการ โทรเลขเรียก
เขากลับ

“ทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ให้กลับด่วน” และนั่นคือกตเวทิตะ
และเป็นที่ความดีอันยิ่งใหญ่ของดำรง ที่สามารถจับผู้
ที่ทำการต้องการตัวได้อย่างหวาน ยิ่งกว่ากินไขหวาน — —

เขาได้เดินทางเข้ามาแล้ว และหมดข้อสงสัยสภาพที่สนามบิน
ดอนเมือง และเขาหมดข้อสงสัยสภาพไปจนภาคอวสานที่ถนน
ประชาธิปไตย แต่ใครจะรู้ได้ว่า ก่อนที่เขาจะมาถึงอวสานที่
ถนน เขาได้พบความทรมานมาจากไหน — — —

ท่านอยาก จะเห็น การเมือง ใหม่ — — การเมือง บนวิถี ทาง
ประชาธิปไตยของ จอมพลป. และ ของกองทัพตำรวจอัน
เกรียงไกรยคนั้น

เขาทั้งเอาไว้แต่ความเป็นนักเตง และคนรับผิดชอบเอาไว้ให้คน
ที่พึงวิทย์ในการเปิดอภิปรายทั่วไปของรัฐบาล หาดวงช้าง
นาวาสวัสดิ์

“ผมรับผิดชอบ ผมผิดไปแล้ว”

และเขาไม่มีโอกาส จะแก้ตัวได้อีก จนอวสานต์ — — — ชีวิต
ของเขาเกมดงแล้ว อย่างนักการเมืองทั้งหลายที่เกิดขึ้นใน
ยุคที่เดือดร้อนนั้นจะต้องต่างด้วยเดือด

อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ และลำดับเหตุการณ์ในระหว่างนั้น
ให้ฉ่ำใจอีกสักหน่อย ไม่ต้องฟังคำวิจารณ์ของข้าพเจ้า
หรอก อ่านแต่ข่าว อ่านบทความของนักเขียนคนนักมัน
ทำไปแล้ว — — มันเขาได้ดพดก — — — เอาซี อ่านดังๆ ก็ได้
เพราะเราอยู่ในยุคของความสว่างแล้ว — —

การฆาตกรรม อย่างน่าสยดสยอง ของดี อดีต รัฐมนตรี

หนังสือพิมพ์ได้พดกันอย่างไร และต้องประสพชาตากรรม
 คอการพดอย่างไรนั้น โปรดอ่านข่าวที่ได้คดมาดงท้ายเรอง
 น - -

หนังสือพิมพ์ “โพส” ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ ของ
 ชาวอเมริกา ได้พุดถึงการตายของสือคิตรีฐมนตร์ไว้
 ในฉบับวันที่ ๕ มีนาคม ว่า

การตายของเขาเหตานั้น ก่อให้เกิดความรู สักเป็นพิเศษ
 เพราะทงบรรณาธิการและนักข่าวของ “โพส” รู้จักคนทง
 สี่มาเบ้นบี่ ๆ และบางคนกรู จกฐานเพื่อน

ลักษณะของการตายและอบคชนในทันที ทนใด ทำให้ถึง แก่
 คตงพรงเพดิด นักข่าวต้องคนคนหนึ่งเบ้นสือคิตรีฐมนตร์ซึ่งไป
 เห็นศพ กตบมาดำนกงานด้วยความเค่ำร่าสัดด ทงทไม่มี
 ความสัมพันธ์กับผู ตายนอกเหนือไปจากการรู้ จกธรรมดา

ในด้านกฎหมายเขาไม่ทราบว่คนเหตานั้นมีความผิดในฐานะ

อะไรบ้าง แต่เรื่องหมักดองและผุ พปากษาที่จะทำการ
 พิจารณาตัดสินอยู่แล้ว ดังนั้นความตายของเขาจึงก่อให้เกิด
 เกิดความหวาดเสียวและพริ้งเพริด

คดีของเขาถูกพิจารณาโดยไต่สวน ไม่ใช่โดยผู้พิพากษา
 หรือตุลาการ นี่แหละคือไครกนาฏกรรมแห่งความตายของ
 คนเหล่านั้น

บรรดามิตรของสยามต่างก็เศร้าสลดใจทั่วกัน ทมเหตุ
 เชนนเกิดชนทน

และขณะเดียวกัน หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ซึ่งมีบรรณาธิการ
 เป็นชาวอเมริกัน และเคยดำรงตำแหน่งสภาราชการดับของ
 อเมริกัน ที่มาอยู่ในเอเชีย เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองก็
 ได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมา อย่างไม่กด้ามหนังสือพิมพ์
 ฉบับไหนกล้าเขียนว่า—

คทาดำ

๑๓๕

ตามอดีตครูมนตรถูกเจ้าหน้าทหารวจัยตาย เวณานค์พอยู่
ที่โรงพยาบาล โดยดำเนิเหนือข่าวว่า

ตามอดีตครูมนตร แะเมแทนคนสำคัญได้ถูกเจ้าหน้า
ทหารวจัยตายเสียแล้วเมื่อเช้าวานน บกคตเหตงานนคค

ทองอินทร์ ภูรพัฒน์, อดีตครูมนตรว่าการกระทรวง-
อุตสาหกรรม

ดร. ทองเปลว ชลภูมิ อดีตครูมนตรช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง

นาย จำลอง ดาวเรือง อดีตครูมนตรช่วยว่าการกระทรวง
พาณิชย์

นาย ถวิล อุดต อดีตสมาชิกวุฒิสภา

เจ้าหน้าทหารวจัยแดงแก่หนึ่งต่อพันพ แะญาติของผู้ตาย
ซึ่งไปดศพว่า

บุคคลทั้งที่ถูกยิงตายในขณะที่ยายาม จะหลบจากการควม
คุมไป

นายทองอินทร์ เดิมถูกควบคุมตัวอยู่ที่สถานตำรวจสามเสน
 ธร. ทองเปลว ถูกควบคุมตัวที่กองบัญชาการวังสวนกุ-
 หลาบ แต่ถูกนำไปขังที่ทำการสันติบาตในตอนดึกก่อน
 นาย จำดอง คาวเรือง ถูกควบคุมตัวที่ทำการสันติบาต
 นาย ถวิล อุดต ถูกควบคุมตัวที่สถานตำรวจ นางแดง
 ธร. ทองเปลว ชดภูมิ ถูกจับเมื่อวันอังคาร ขณะหลบจาก
 เครื่องบินที่สนามบินดอนเมือง โดยมีโทรเลขไปเชิญตัวให้
 กลับกรุงเทพ ฯ

อีกสามคนถูกจับตัว เมื่อประมาณค่ำวันเสาร์ที่แล้ว
 นาย ถวิล อุดต และนายทองอินทร์ ภริยาพนัน เป็นทนาย
 จำเลย ในกรณีสวรรคต

ทั้งสี่คนเป็นผู้สนับสนุนอดีตนายกรัฐมนตรีปรีดี พนมยงค์
 และได้ปฏิบัติงานระหว่างสงครามร่วมกับคณะเสรีไทย

หลังจากเสนอข่าวเรื่องนั้นไปแล้ว หนังสือพิมพ์ โฟส
 ก็ถูกสั่งเซ็นเซอร์ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม คือหลังจาก
 เสนอข่าวนั้นไปแล้วประมาณ ห้าวัน

นกรสารณบับ วันที่ ๓

แจ้งข่าวการจับกุม ดร. ทองเปลว ชลภูมิ ซึ่งเราขอ
กัตตอณมาตังน

“ภายหลังตระเวนไพรหนักรูประหารไปได้ไม่นานเท่าใด
รมต. สรรพหาร ดร. ทองเปลว ชลภูมิ กัตตกบตำรวจ
ทงทไคมอมหนาควยคณหมอนงมาในเรือ เพอกตบบานตรอก
ช่างนาค ชนบุรี แต่แล้วอยู่ไม่นาน ดร. ทองเปลว ก็เงยบ
หายไประจกตมกรงเทพ ฯ พระมหานครอกรงหนงภาย
หลังการจับกุมตองหากบฏ ๑ ตดา ครนแถวเมอวหนท ๒
เดือนน ดร. ทองเปลว กนงเครื่องบินมาจากต่างประเทศ
เข้ามาพบกบตำรวจ ซงคอยตอกรบ อยทตนามบินตอณเมือง
นำไปควบคุมไว้ในทแห่งหนงเบนทเรยบรอยแถว

ระหว่าง ๑๗ ถึง ๑๘ น. เยนวหนงการท ๒ เดือนน เครื่อง
บินโดยสารเครื่องหนงรอนตงทตนามบินตอณเมือง นอกจาก
คนโดยสารอื่น ๆ แดว ปรากฏว ดร. ทองเปลว รวมนา

ด้วยแฉะทนต์ทกาวลงจากเครื่องบน ร.อ. คอศกต ยมภาค
 กกาวเขาไปรับ นำตัวชนรถไปควบคุมไว้ที่ สถานที่ตำรวจ
 แห่งหนึ่ง

ข่าวจากวงการตำรวจแจ้งว่า

ชนรถผ่านไปถึงสี่แยกบางเขน ใกล้มหาวิทยาลัย
 ปราบกฏคนร้ายจำนวนหนึ่ง คอยดักอยู่ข้างทาง ใช้ปืนยิง
 ตำรวจอย่างหนาแน่น เจ้าหน้าตำรวจจึงได้หยุดรถจีปยัง
 คอศ ด้วยคาร์ไบน์ เมล็ดยิงบนส่งบาดเจ็บเพราะคนร้ายหลบ
 หนีไปแล้ว ก็พบว่า จีป ภ.ท. ๓๐๓๗๑ ถูกกระสุนพรุนทั้ง
 คัน ส่วนนักการเมืองทั้งห้าทางออกจากรถไม่ได้ จึงถูก
 บินตายหมด ส่วนเจ้าหน้าที่ทุกคนปลอดภัย

หนังสือพิมพ์แนวหน้า เสนอข่าวละเอียดว่า

ทองอินทร์ ภูริพัฒน์ จำลอง ดาวเรือง ถวิล อุดม และ

ดร. ทองเปลว ชดภูมิ ได้ถูกกระแสน้ำพัดแกวความตาย
เสียแล้ว ทถนนประชาธิปไตย ตอนใกล้แยกบางเขนเมื่อ
๒๐๐๐ น. วันที่ ๔ เดือน

ตามข่าวว่า เมื่อ ๒ น.เศษ คนหนึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจกอง
บัญชาการได้นำบุคคลทั้งสี่ ซึ่งต้องการฐานเบ็ดเตล็ดการก่อ
การจลาจลครั้งนี้ ขนรถจักรยานหมายเลข ๓๐๓๗๑ เพื่อจะนำ
ไปฝากขังที่สถานตำรวจบางเขน โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ
พร้อมด้วยอาวูรควบคุมไปด้วย

ขณะที่รถแล่นจนถึงใกล้แยกบางเขน ตามถนน ประชาธิปไตย
รถจักรยานบรรทุกบุคคลสี่คนทั้งสี่ก็ตกลงหยุดชะงักลง เพราะ
ปรากฏว่ามีชนไม้ขวางทางอยู่และถนนที่ตำรวจหยุดรถ ลง
ไปที่ชนไม้ขวางนั้น คนร้ายไม่ปรากฏจำนวนนักกระสุน
มายังรถทันที

ตามกระแสน้ำเปิดเผยกล่าวต่อไปว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจต่าง

โศกเศร้าทกาดังยงคอดส์ อยู่พักใหญ่ แล้วยกตัวกาดังทน้อย
 กว่าฝ่ายคนร้าย ฝ่ายตำรวจจึงต้องถอยห่างจากกรไป เมื่อ
 ตำรวจถอยแล้วคนร้ายก็ตรงเข้าไปรุมต้อนมรด และเมื่อ
 ปรากฏว่าบุคคตทั้งสี่คือ ทองอินทร์ ถวด จาดอง และ
 ดร. ทองแปดว ถูกกระสุนปืนชพอยบนรณนพ แล้วคนร้าย
 ก็ถอยหนีไป

ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้นำศพคนทั้งสี่ส่งถึง โรงพยาบาล
 กตางเมอ ๕ น. คนนพ เพื่อชันสูตรพลิกศพตามระเบียบ
 ต่อไปตรวจศพคนนพถูกกระสุนปืนปรกถึง ๔๐ กว่าแห่ง

มหาชนรายสัปดาห์ ฉบับ ๑๗๓ ๖ มีค. ๒๔๙๒.
 ก็เสนอข่าวว่า

กองบัญชาการตำรวจสันติบาล ได้ออกคำสั่งให้ตำรวจสัน-
 ติบาลออกดำจับกุมพนักงานเมืองและอดีตรัฐมนตรี ชุดปรกติ
 และข้าราชการ เป็นการใหญ่ รวมทั้งผู้ที่อยู่ในข่ายสงสัยอย่าง
 ถวดชน

เมื่อเที่ยงวันท ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๕ บรรจงศักดิ์ ชีพเป็นต้น
 ออกคำสั่งการส่งคนมาดักได้ถูกยิง ด้วย บันทัดตาย คาท บ้าน
 เสนานิคม ถนนกรุงเทพ ฯ — ดอนเมือง และศพถูกส่งไป
 โรงพยาบาลกลางศพหนึ่ง เมื่อเวลา ๑๖. น. วันท ๒๗ ก.พ.
 นั้น ปรากฏว่าเป็นศพ พ.ศ. โผน อินทรทัต ถูกยิงในระยะ
 บันทัดขวบขวาทะลุสมอง ที่ปากแผลมีรอยติดปืนจับไหม
 เดือดกุดบนหน้า พ.ศ. โผน เมื่อผลจากตำแหน่งผู้บังคับ
 กองพัน ก็เข้าดำรง ตำแหน่ง ผู้ อำนวยการ โรงงานยาสูบ ใน
 สมัยรัฐบาลดำรง ตามบันทึกของแพทย์ว่า พ.ศ. โผน ถูก
 ยิงด้วยปืนตำรวจ

และหนังสือพิมพ์ สยามนิกร ๒ มีค. ก็รายงานข่าว
 ทำนองเดียวกันนี้ว่า

การจับกุมของเจ้าหน้าที่ตมต ๒ กุมภาพันธ์ เวลา ๑๒.๐๐ น.
 ขณะทนายถวิล อุดต และนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ได้ไปที่

สันติบาตเพื่อทจาทาการประกันตัว ร.อ. ชลิต ชัยสิทธิ์เวช
 ชิงภรรยาของ ร.อ. ชลิต ได้ไปขอให้บุคคลทั้งสองไปประกัน
 เมื่อได้รับคำขอรับรองเช่นนั้น นายทองอินทร์ และนาย ถิวด
 อุดด ก็รีบหน้าไปยังสันติบาตโดยด่วน

ขณะที่กำลังทำการเขียนใบประกันอยู่นั้น ทางกองปราบ
 บรามสอบสวน กตางก็ได้ จับกุมบุคคลทั้งสองใน ข้อหา ใหม่
 ทนท ซึ่งเจ้าหน้าที่แจ้งว่าเป็นผู้รวมคบคิดมรฐูบาด ผู้ก่อ
 ชาติกล่าวว่านาย ทองอินทร์ และนายถิวด ตกตถึงเมื่อเจ้า
 หนาททำการจับกุมโดยไม่รู้ตัว ดังนั้นการประกันตัว ร.อ.
 ชลิต จึงต้องล้มไป และทั้งสองคนก็ถูกนำตัวเข้าคุกมซึ่ง
 สันติบาตโดยด่วน ครั้นเมื่อเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่
 อนุมัติ รตอ. บุญชัย เหราบตร พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘
 คน ได้กุมตัวนาย ถิวด มายังสำนักงานที่ถนนหลานหลวง
 เพื่อคนเอกสารต่าง ๆ

ขณะนั้นนักข่าว ของเราได้พบเหตุการณ์ ระหว่าง การตรวจ

คนจึงถามความวิธีกทกทกจบกมครงน นาย ถวถ อุดถ ชง
ห้อมตอมตวยตารวจ หวเราะและตอบว่า

“เขาหาว่าผมเป็นควการ ก็แต่แ้วแต่เขาแต่ใจผมไม่รู้ ด้ก
อะไรเลย เขาตงขอหาผมดเคือดมาก”

กดาวแ้วกดาวขนรทพรอมกบหวเราะ ตอจากนนเจ้าหน้า
ทกหน้าตัวไปควบคมเช่นเดิม อกรายหนึ่งชงเจ้าหน้าทจบกม
กคช นายจาดอง ดาวเรอง เจ้าหน้าทได้ไปจับทบาน แะ
ในขณะนั้น นายจาดอง ไม่อยู่กาดังไปทศาดเพองบนพะยาน
ในคดีหนึ่ง เจ้าหน้าทจรงรตหน้าไปทศาดอาญาและได้เข้า
ทำการจับกุมตัว โดยฉับพลัน พรอมกบยนขอหาเช่นเคียว
กนกับนายถวถ และ ทองอินทร์ ได้นำตัวมาทำการควบคุม
ไว้ทศถานตารวจยานนาวา เมื่อเวลาดา ๘.๐๐ น. จากนนก
ได้เข้าทำการค้นบ้าน

การคณนไดมนายตารวจรอยเอก ๓ นาย และพลตารวจอก
๘ นาย ได้เอกสารต่าง ๆ ไปเป็นจำนวน ๓๓๒ ฉบับ

ก่อน ๘.๐๐ น. วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจกอง
 สอบสวนกลาง ๑ คน ได้ไปจับกุมตัว นาย ประพัฒน์
 วัฒนสาร นายเทศมนตรีเทศบาลนครกรุงเทพ ณ ที่บ้าน
 พักในโรงเรียนอานวยศิลป์ ปากคลองตลาด ในข้อหา
 ร่วมมือกับพวกก่อการไม่สงบ และนำตัวไปกักขังไว้
 ณ กองปราบปรามสถานีตำรวจกลางพลับพลาไชย

รายชื่อส่วนหนึ่งของ ผู้ที่ถูกจับกุมในกรณีนี้คือหาว่าก่อความ
 ไม่สงบ ในพระบรมมหาราชวัง กับมหาวิทยาลัยธรรม—
 ศาสตร์ และการเมือง เมื่อวันที่ ๒๗ เดือนนี้ เทาตคณะ
 กรรมการรักษาการกลางแดงเมื่อเช้าวานนี้

นาย ปอด, เพทาย, นาย ชรรณศักดิ์ ชลภูมิ, นายใหญ่
 ฉันทชิน, นายชาญ แสงสุไธ, นายระอ อธิชัย, นาย
 รัช สัจจิตกุล, นายไกร แซ่เจ้า, นายเม่งคณ แซ่หนาม,
 ส่วนผู้ที่ถูกจับกุมตามที่ต่าง ๆ ฐานพยายามตัดสายโทรศัพท์
 คือ นายเหตม ปานิชเรียว, และนายไกร สัจจิต

อย่างไรก็ตามวานนเราทราบว่เจ้าหน้าทตำรวจได้จับกุมตัว
บุคคลสำคัญขงทส่ถาณตำรวจ ดังคอ ไปน คอ ดร. เดอน
บนนาค อติตรฐมนตรวการศกษาธิการ วิจิตร ดุติตานนท์
อติตรฐมนตรคตง ร.ค. บุญเสริม น.ร. ถ้วาง สूरียะอินทรเดช

นอกไปจากเจ้าหน้าทตำรวจจะได้ดำเนินการจับกุม อติต
รฐมนตรทง ๓ นายนนแถว ในบ่ายวันเดยวกนหนนเอง เจ้า
หน้าทตำรวจออกตรวจคณบ้านบุคคลสำคัญ ๆ ในครังรัฐบาต
ธารง นาวาสวัสดิ์ บ้านนายประสิทธิ์ ดุติตานนท์ ผู้จัดการ
ธนาคารเอเซีย ได้ถูกคณบ้าน เจ้าหน้าทได้จับไป ๒ กระ—
บอก ตำรวจอีก ๒ สายไปคณบ้าน พลตรี เนตร เขมะโยธิน
ทชอยฮาริ แถะคณบ้าน พร. ทวี ตะเวทกุด เซนกันไนชนน
ยังไม่ทราบผลของการคณ

“ดาต่วน” เขียนเอาไว้ในคอลัมน์ “วันนี้มีอะไร”
ในหนังสือพิมพ์เสียงไทย ฉบับประจำวันที่ ๖ มีนาคม
๒๕๕๒ ว่า

การตายของสัตว์ดิรัจฉานสัตว์ กว็ด, ทองอินทร์, จำลอง,
 และ ทองเปตว, ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อกวางดึกของคณวณท ๓ และ
 การตายอยู่ บนรณบรรพตของ เจ้าหน้าท คารวณ
 เสนทางทเปตยว เกือบจะเรียกได้ว่าปราศจากผู้สัญญาไป
 มานัน ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะสนัดสะท้อนขวัญผู้ใดได้ฟังข่าว
 ทงทใดเคยรู้จักสัตว์ดิรัจฉาน หรือไม่รู้ จก ก็ตาม มากมาย
 เหลือเกิน ทงน เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ย่อมมีความ
 รักใคร่เมตตาสังสารชงกันและกันบ้าง ถ้าหากว่าการตาย
 ของบุคคลทงส์ อาจจะมีมนุษย์ใด เกิดความรู้สึก ขอบใจใช้
 มนิกเห็นจะเป็นมนุษย์ แต่เพียงว่าง ส่วนใจนั้น หฤโหด ต่ำช้า
 ยิ่งกว่าสัตว์เดรฉาน

ตามคำแถลงเจ้าหน้าทคารวณ ก็กล่าวหาเหตุที่ บุคคลทงส์ต้อง
 ถึงแก่ความตาย ก็เพราะทางการ คารวณจะส่ง บุคคลทงส์ไป
 ฝากขังไว้ที่สถานคารวณบางเขน ซึ่งตั้งอยู่กวางท่งนาเปตยว
 ไกลจากใจกวางพระนครหลวง ครนแล้วกรมตำรวจจนวน
 หนึ่งจะมาแย่งผู้ต้องหา จึงเกิดยงต่อสู้กันชน และผลที่สุด

๐
คทาดำ

୧୫୭

อดตรฐมนครหันไม้โตคองถงแกกความตายหมด ถ้วนตำรวจ
ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ และจบผุร้ายทมาแย่งมิได้เคย
คำเถดงอย่างนควมจริงกนาพง แต่บัญญัติห้ามนเกิดชนวา
เพราะเหตุใด จึงเกิด มีการขญาย ผุดองหา ในเวธาวีกาตตั้ง
ติ ๑ และเหตุใดจึงจะต้องฝากชงทสถานตำรวจเด็ก ๆ และ
อยักต่างทุ่งนาเป็ดยว ๆ เช่นน ชาวเพาคิดว่าถาทางเจ้าหนา
ทมอาจเถดงเหตผตนนให้กระจำมนกเบนการยากเหตอเกิน
ที่จะบังคบใจให้ประชาชนเกิดความศรัทธา

เมื่อนกตกเหตผลทว่า เวตเจาะหน้าทศารวจควมคมผู้ ต้อง
หาทางไปสู่สถานศารวจบางเขนนั้น เป็นเวลา ๑ และเจาะ
หน้าทศ ควมคมผู้ ต้องหาทางสู่ ไวกอน กมอาจรู้ว่า จะเบิกเอา
ตัวเขาไปไหนเช่นนั้น มันทาคิดเหตอเกินกว่า เหตุใดนเหตอ
ผู้ คิดจะมาแย่งชิงผู้ ต้องหาจรงุดวงหน้าและไปดกกกลางทาง
และทเปตยวไตททวงท จะเป็นการตรัสรู้เองนั้นไม่ได้เด็ด
ขาด นอกจากมีสายข้างโนบอกไป เพราะฉนั้นข้าพเจ้าจึง
ว่าทางเจาะหน้าทศนใหญ่ น่าจะค้นคว้าตัวเขา ผู้ บอกข่าวให้ผู้

ร้ายมาแย่งชิงให้ได้ เพราะมีคนนั้นแฉวยยอมแสด่งว่า ภายใน
วงการตำรวจของเรา ยังมีมนุษย์ชั่วกาตแฝงอยู่มาก

ข้าพเจ้ายังไม่มีความเชื่อ ว่าการตาย ของสอคิดตรัฐมนตรีนั้น
เป็นเจตนาไวเคิมของใครคนหนึ่ง และข้าพเจ้ายังไม่เชื่อว่า
เมืองไทยขณะนั้นกลายเป็นภาราสาวดถิ เต็มไปด้วยมนุษย์
บ้าเถื่อน เชื้อถ้ออะไรกันไม่ได้เสียแล้ว แต่ข้าพเจ้าก็อดคิด
ไม่ได้ ว่าความเข้สัดตใจนั้น ในบรรดาวงศ์ญาติมิตร ของ
ผู้ตายยอมมอยู่เป็นธรรมดา และแม้ผู้มีใช้ญาติมิตร แต่ใน
ฐานะที่เราเป็นชาวพุทธศาสน์ และเต็มไปด้วย ความสังสาร
เมตตากรุณาอยู่แล้ว จะเว้นเสียซึ่งความสัดตใจโดยเด็ดขาด
หาได้ไม่ และแม้จะนึกในใจทางที่ว่า การตายของคนเหล่า
นั้น เป็นเหตุผลที่ชอบ เพื่อกษา ความสงบสุขของบ้านเมือง
ก็อดคิดเสียหนามแผ่นดินขุดรากเง่าให้หมดไป ก็ยังอดที่จะ
เศร้าใจในมรณะกรรมของคนทั้ง ๕ ไม่ได้ด้วยนั้เอง ข้าพ-
เจ้าบนทกไว้ ณ ทน เพื่อให้จอมพล และคณะรัฐบาลได้

ทราบถึง ความรู้ สักทว ๆ ไปของประชาชน ที่เป็นกลางไม่
เกี่ยวข้องกับฝ่ายใด ขอได้โปรดรับทราบไว้ด้วย

หนังสือพิมพ์เสียงไทย ฉบับประจำวันที่ ๘ มีค. ซึ่ง
ออกจำหน่ายเมื่อวันที่ ๓ มีค. ได้เสนอข่าวว่า

ดร. ทองเปลว ถูกยิงตายแล้ว

พร้อมกับดำเนินข่าวว่า

“ทราบว่า” ดร. “ทองเปลว ขตภม ซึ่งชนเครื่องบินมา
จากบินมาตงสนามบินดอนเมืองอย่างสง่าผ่าเผย เพราะ
ถูกทดลองว่าได้รับนิรโทษกรรมแล้ว เลยถูกเจ้าหน้าที่
ภายใต้การนำของ รตอ. คอศักดิ์ ยมนาท ใช้ปืนจจับตัว
ไปขังเอาไว้ที่กองบัญชาการส่วนกลางนั้น ข่าวด่วนเมื่อ
วานนี้ แจ้งว่า ในขณะที่ทาง การตำรวจไปรับตัว ดร.
ทองเปลว เพื่อไปสอบสวน ทกอง สอบสวนกลาง ดร.

ทองเปลวเกิดฮึดสู้เจาหน้าท^๑ เพื่อจะหลบหนีไปจึงถูกเจ้า^๒
 หนาท^๓ยงตอ^๔ถึงแก^๕ความตายแล้ว”

ทันทีที่เสียงไทยได้เสนอข่าวนั้นไปแล้ว บรรดาเพื่อน
 ฝูง และญาติพี่น้องของ ดร. ทองเปลวได้พากันวิ่ง
 เพื่อสอบสวนความจริงข้อนั้นกันอย่างตระหนกตกใจ
 கேความจากหนังสือพิมพ์เสียงไทยยังไม่ได้เรื่องกระ
 ้างอย่างไร

ในตอนบ่ายของวันรุ่งขึ้น หนังสือพิมพ์ฉบับบ่ายก็เสนอข่าว
 ที่เต็มไปด้วยความ ตระหนกตกใจ สั้นกระชับ ประสาทของ
 ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะข่าวทุกหนังสือพิมพ์ตลงนั้น
 เป็นข่าวที่เหมือนกันหมดทุกฉบับ

ทองเปลว ทองอินทร์ ถวิล ถูกยิงตายแล้ว

เกี่ยวกับความตายของ นักการเมืองอดีต รัฐมนตรีทั้งสาม
 หนังสือพิมพ์เสนอข่าวเป็นททานองเดียวกันหมดเหมือนกันว่า

อดิครฐมนตรทงส์ ถูกยิงตายในขณะทเจ้าหน้าทตำรวจคุม
ตัวไปส่ถานบางเขน เมื่อเวลา ๒.๐๐ น. ของคนวนท ๔ มค.
โดยถูกกระสุนของคนร้ายซงมอดกเพื่อแย่งชิงตัวบุคคล ทงส์

หนังสือพิมพ์ไทย (ฉบับประจำวันที ๕) เสนอข่าวว่า

“สาเหตุการณ้ตาย ของนัก การเมืองสำคัญทงส์นายเเองมา
จากเจ้าหน้าทตำรวจต้องการจะย้ายผู้ต้องหาทงส์จากวงส์วน
กหตาบไปซงทส่ถานตำรวจบางเขนอันปลดอดภัยกว่า การ
ขนย้ายได้กระทำกันอย่างแข็งแรง ให้ผู้ต้องหาทงส์นั่งรถจับ
ของตำรวจออกไปเมื่อ ๒.๐๐ น. วานนี้ (ที ๔) มีรถจับ
ตำรวจ และอาวุธครบมือติดตามควบคุมไปอีก ๒ คน

หนังสือพิมพ์ “นครสาร” ฉบับประจำวันที ๕ มีนาคม
๒๔๘๒ ในคอลัมน์คนข่าว พูดถึงเรื่องนี้ว่า

ความตายของคนทงส์คอ ดร. ทองเปตว ชดภูมิ ทองอินทร์

ภริยพัฒน์ ถิวด อุดด และจำตองดาวเรือง พร้อม ๆ กัน
 นน เป็นเรื่องที่ทำให้จิตใจของคนทั่วไปตั้งตระเทือนพอควร
 บ้างก็ปลงอนิจ และบ้างก็แข่งดาเหตาราย ที่พากันมา
 แย่งชิงกันถึงคนเป็นเหตุให้ถึงตายไป ก่อนพิศจน์ความจริง
 แต่สิ่งที่น่าเสียดายยิ่งกว่านั้น ก็คือเรายังไม่ได้ทราบผลของ
 การพิศจน์ความผิดของคนเหล่านั้นโดยแท้จริง เพราะว่าถ้า
 เขาเป็นพรรคพวกของฝ่ายก่อการจลาจล เราก็อยากฟังคำ
 ตำราพของเขา และอยากฟังการพิพากษา อนุยติธรรมของ
 ศาล บัดนี้เขาก็ตายไปแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ก็
 ยงรู้สึกเสียใจต่อเคราะห์กรรมที่เกิดขึ้น เราจึงหวังว่า เพื่อ
 ประโยชน์แก่ความเข้าใจที่ถูกต้อง เจ้าหน้าที่คงจะตามจับ
 เหตารายที่พยายาม ปลดปล่อย ต้องหาเหล่านั้น เอาตัวมาลงโทษ
 ได้ในไม่ช้านัก”

“แมลงป่อง” ได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ใน ข้อคิด
 วันนี้ ในแนวหน้าประจำวัน ที่ ๕ มีนาคม

“การตายของ ทองเปลว ชดภูมิ ถวิล อุดด ทองอินทร์
 ภูริพัฒน์ และจำลอง ดาวเรืองนั้น แม้รัฐบาลได้มอบให้
 เจ้าหน้าทตำรวจแถดงเรองเพื่อให้ประชาชนคลายความ
 ใจ ว่ามิใช่เป็นการเอาไปยงทง ก็เป็นเรองยากที่ประชาชน
 ทงหลายผู้ ได้สัดับเหตุจะปลงใจเชื่อไปเช่นนั้น ดังที่ พ.ค.ค.
 หดวง พชตชระการ ผู้ แถดงเองก็ได้กล่าวไว้ว่าชอกติระแวง
 สงสัยของประชาชนนั้นเป็นเรองที่ห้ามกันไม่ได้ เพราะฉนั้น
 ในทณจบนทกไว้เพื่อให้ทราบว่ การแถดงของเจ้าหน้าท
 ตำรวจนั้นไม่ได้ผล เพราะไม่ได้ทำให้ใครที่ไดยิน เชื่อเป็น
 จรงเป็นจรงขึ้นมาได้ ว่าคนทงส้นนั้นถูกบนตายโดยมีบุคคลอีก
 คณะหนึ่งมาตชงเพอแยงควในระหว่งทาง

การตายของบุคคลทงส้นนี้นักอให้เกิดปัญหาของสังคมมาก-
 มาย ปัญหาทจะต้องคดส้นกันด้วยเหตุกกบเดอด ปัญหาท
 จะต้องมีการตามพิชากันคดอดไป ตราบส้นโครต ซึ่งจะ
 ไม่ต่างอะไรกับนิคมของสัดวบ้านหรือไฉน

พระนครเมื่อคืนวันที่ ๒๗ เดือนก่อน ภาพหลังที่เหตุวุ่น

วายเกิดขึ้นแล้วไม่กี่ชั่วโมงมีอาการวิปริตผิดธรรมดา===

ใบมธอกกานตามถนนสายต่าง ๆ ร่วงพรูลงจากต้นหมุน

คว้างเป็นวงกลมอยู่กลางถนน ลมพัดกรรโชกเป็นระยะๆ

ละอองฝนปรอยอยู่ทั่วไปหลายคนคิดว่านั่นคือ ลางร้าย

แสดงถึงความตายสยดสยองของหลาย ๆ ชีวิต — ความ

วิปริตและน้ำตา

สัปดาห้ของความตาย อย่างน่า สยดสยอง ได้เริ่ม ต้น

นับแต่บัดนี้เป็นต้นมา---

เรื่องราวปรากฏจากปากคำของ พ.ต.อ. หดวงพิชิตชระ

การ หัวหน้ากองปราบแกลงต่อที่ประชุมหนังสือตงต่อไป

เมื่อ ๐๓ . ๐๐ น . วันที่ ๕ ได้รับคำสั่งให้ย้ายผู้ต้องหาคน

ดำคัญทั้ง ๕ คือ ถวิล อุดต ทองอินทร์ ภูริพัฒน์ จำลอง

ดาวเรือง คร. ทองเปลว ชลภูมิ (ถูกดวงให้บินมาจากบั้ง

มาโดยโคตตัม) ผู้ถูกจับในกรณีจลาจลครั้งนี้ ให้ไปอยู่
 ในที่อันปลอดภัย พ.ศ.อ. หลวงพิชิตระการเริ่มเล่า——
 การขนย้ายจึงได้กระทำทันที เจ้าหน้าทหารตรวจพร้อมด้วย
 อาวุธปืนในลักษณะพร้อมที่จะให้ความอารักขาแก่ผู้ต้องหา
 อย่างแข็งแรง ได้นำตัวผู้ต้องหาซึ่งฝากขังอยู่ตามสถานที่
 ค่ายต่าง ๆ กันคอสี่สามเส้น นางแดง และสันตบาต ขน
 สัตว์เคี้ยวเอื้องพร้อมด้วยรถของ ค่ายต่าง ๆ คุมกันหน้า และหลัง
 พาไปยังบางเขนอนเป็นที่คุมขังซึ่งเข้าใจว่าจะปลอดภัย ยิ่ง
 กว่าแห่งเดิม

หลวงพิชิตฯ เล่า ต่อไปว่า ก่อนถึงถนนสายประชาธิปไตย
 ประมาณ ๒-๓ เล่าไฟฟ้ามอเตอร์รถผ่านไปคนหนึ่งเห็นแต่ท้ายรถ
 แฉกมคนทั้งสองผ่านไปอีก แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถ
 จะสังเกตเห็นได้ว่าเป็นสัตว์อะไร เพราะมืดและมีหมอกตมมาก
 อย่างไรก็ตาม หลวงพิชิต ฯ กล่าวว่า รถบีค้ายคนนั้น
 อาจจะสันนิษฐานได้ว่าเป็นรถเก๋งขนาดใหญ่

เจ้าหน้าที่ ตำรวจ เริ่มดำเนินใน ความมืดมิดมราย ของรถ คนนั้น

เมื่อได้สอบถามเจ้าหน้าที่รักษา ทางดูแลปรากฏว่าไม่มีผู้
ใดเห็นรถคันนั้นมาก่อนเลย— — —

ครั้นแล้ว เมื่อมาถึงบริเวณมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บาง
เขนจึงได้เห็นบุคคลหลายคนแต่งกายเครื่องแบบสีทากี สวม
หมวกทหารมรดาวยวงผ่านไป พร้อมกันเสียงบันทึกตจน
หลายนัด เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความอารักขาผู้ต้องหาคน
สำคัญทั้ง ๔ จึงได้ลงจากรถ ตั้งขยายแถวยืนคอย

ความประสงค์ของมนุษย์ใน เครื่องแบบประหลาด เหล่านั้น
ห้วงพิศพา เต็มว่าเพื่อจะแย่งผู้ต้องหาคนสำคัญ ซึ่งนั่งอยู่ใน
รถคันกลางเพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจใน รถคันหลัง จึงได้
ลงไปช่วยผู้ต้องหาลงจากรถเพื่อให้ออกพ้นจากเงื้อมมือ
และกระสุนของเหตาราย อย่างไรก็ตามแสงไฟจาก โคม
ฉายคันหลังส่องจ้า ทำให้เห็นตำรวจที่เขาช่วยผู้ต้องหา
อย่างถนัดชัดเจนเหตารายจึงได้ระดม ยิงมาทางตำรวจ กลุ่ม
นั้นประมาณหนึ่งห้าฝืน นั้นเป็นเหตุผลที่หาเหตุ ใครรถคันกลางซึ่ง

ค่ายข้างต่าง ทองอินทรียังไม่สิ้นใจเมื่อเจ้าหน้าทไปถึง แต่
 ก็พูดไม่ได้เสียแล้ว ถัด และ จำต้องตายทันที ทองเปลว
 พงคายอยู่ก่อน แดงจงดมดง ดงนนถาสังเกตศพ หดวง
 พืชตว่า จะเห็นได้ว่าขาของ ดร. ทองเปลว พบเด็กน้อย
 กระสุนบนทพฆาตชีวิต อดีตนักการเมืองสมัยรัฐบาล ช่าง
 นาวาสวดสดเหตุนั้น เป็นกระสุนทอมสัน

นคอกำลัมภานของหดวงพืชตชระการ ผู้คุมขบวนการ
 ย้ายผู้ต้องหาไปสังหารอย่างเหี้ยมโหด เอาละทีนี้ เราเห็น
 มาดขอเท็จจริงจากพะยานโจทก์ ในการพิจารณาคดีสังหาร
 อดีตรัฐมนตรีเหตุนั้นดูบ้างว่า คำลัมภานของหดวงพืชต
 ชระการนั้น ตรงกับความจริงเพียงใด เฉอญเขาได้ตายเสีย
 ก่อนทนายพดเผ่า จะสนอานาญ หากแม้วาเขายังมีชีวิตอยู่
 เขาจะประสพฆาตกรรมอย่างไร เอาละเรามาฟังคำให้การ
 ของ สิบตำรวจเอก สุธีร์ เปรมกมล พะยานโจทก์คน
 สำคัญผู้ร่วมขบวนไปในวันเกิดเหตุนั้นด้วย

ในคืนเกิดเหตุราว ๒๓ น. ได้รับคำสั่งให้ขับรถไป
ปฏิบัติหน้าที่นอกสวนอัมพร ไปกับ พ.ต.อ. หลวง-
พิชิต ฯ ขณะนั้นได้เห็น พ.ต.อ. หลวงพิชิต ฯ อยู่ข้าง
รถจับต๋แดง ในรถมี พล ฯ จรินทร์เป็นผู้ขับ เห็นมี
ร.ต.อ. ผาด ตุงกะสมิท จำเลยที่ ๑ ร.ต.อ. ทม
จิตรวิมต จำเลยที่ ๒ (ยศขณะนั้น) กับตำรวจอีก
๒—๓ นาย นั่งคอนหลัง ต่อมาพระยานได้ขับรถเข้า
ไปสวนอัมพร มีรถซึ่งพล ฯ เกียรติศักดิ์ พงเทียง
เป็นคนขับตามมาด้วย เมื่อจอดรถที่เชิงบันไดสถาน
ติดาศได้มี ร.ต.อ. พนม บุรณะสมภพ ร.ต.ท.
บุศสม ประไพ ส.ต.อ. หรือ ส.ต.ท. นายหนึ่งจำ
ไม่ได้แน่ นั่งท้ายรถ ส่วนรถอีกคนหนึ่งหนีตำรวจ
ชนไป ๕—๖ คน จำไม่ได้ว่าเป็นใคร แต่งเครื่อง
แบบตำรวจทั้งหมด มีอาวุธปืนยาวทอมสัน และ
คาร์ไบน์ทุกคน ต่อมา ร.ต.อ. พนม บุรณะสมภพ
สั่งให้จอดรถ

รถทั้งสองคนนั้นก็ออกไปทางด่านพระบรมรูปเห็นรถ
 คน พ.ศ.อ. หดวงพิชิต ฯ นิ่ง จอดอยู่แล้ว ขับไป
 ร.ศ.อ. พนม บุรณะสมภพให้ขับตามไป รวมเป็น
 ๓ คน ต่อมา พ.ศ.อ. หดวงพิชิต ฯ และ ร.ศ.อ.
 พนม บุรณะสมภพ ลงไปรับนายทองเปลว ชดภูมิ
 ลงมาจากสันติบาต ระหວ່ານได้เห็น ร.ศ.อ. ผาด
 จำเลยที่ ๑ ร.ศ.อ. ทม จำเลยที่ ๒ ลงมาจากรถมา
 คยกันอยู่ข้างรถด้านซ้าย มีตำรวจอีก ๒-๓ คนลง
 มาจากรถไปคยกันข้างท้ายรถนั้น แล้วจะไปทางไหน
 ไม่ได้ เห็น ส.ศ.ค. แบนั่งอยู่ท้ายรถไม่ได้ลง
 พะยานเห็น นายทองเปลว ชดภูมิ ถือห่อผ้า ๑ ห่อ
 กับกระเป๋าค้นทาง ๑ ใบ พะยานได้ไปรับห่อผ้า
 กับกระเป๋ามาใส่ท้ายรถแล้วได้ออกรถไป สถานที่
 ยานนาวา นางแดง และสามเสน ไปรับผู้ต้องหา
 อีก ๓ คน ค้างมีกระเป๋ากับห่อผ้ามาทุกคน แล้ว
 พ.ศ.อ. หดวงพิชิต ฯ สั่งให้ ร.ศ.อ. พนม บุรณะ—
 สมภพ ได้กุญแจมือทุกคนไว้ มีผู้ต้องหาคน

หนึ่งถามว่าจะพาไปไหน ร.ต.อ. ตอบว่าจะพาไป
 ชิงในที่พักอดภัย จะพาไปกลางวันก็จะอธิบายเพื่อน
 ฝูงของคุณเมื่องถึงรมณนรมคตของประปา ร.ต.อ.
 พนม บุรณะสัมภพ ได้สั่งให้ใช้ไฟหรื ครนถึงทเกิด
 เหตุ รกคน พ.ต.อ. หดวงพิชิตฯ สั่งขับชาตง คอ
 มาได้ยืนเสียงบนตัง ๑ นิดทางหน้า ร.ต.อ. พนม
 บุรณะสัมภพก็ลงจากรถไปบอกให้พะยานแตะตำรวจ
 ดงด้วย ขณะนี้ไฟหน้ารถคงมีแต่ไฟหรืเปิดอยู่ ทาง
 ขวารถห่างราว ๓-๔ เมตร เห็น พ.ต.อ. หดวง
 พิชิตฯ กับตำรวจ ๔-๕ คน เดินมาทางขวารถ
 พ.ต.อ. หดวงพิชิตฯ พดว่า ให้คนในรถลงมา
 ข้างตางเพราะคนหน้ารถกยง ตำรวจทตามมากอ
 ร.ต.อ. ผาด ตงกะสมิท ร.ต.อ. ทม ส.ต.ต.
 แหนบ กับอก ๒-๓ คน จำไม่ได้เป็นใคร ในขณะ
 ทม ตองหากคนหนงพดว่าอย่าทำผมเลยคุณหวง นก
 ว่าส่งตำรวจกับผมตงกนกกตกกา คาค้า ๆ ตกผมมาก
 พ.ต.อ. หดวงพิชิตฯว่า ตงมาเถอะกรับไม่มีอะไร

อยู่บนรถไม่ปลดอภัย แล้ว ร.ค.อ. ผาด พุดว่า
 อายพวกนกบฏ แบ่งแยกแผ่นดิน เอาไว้ทำไม และ
 ร.ค.อ. ทม พุดว่า อายพวกนกบฏเอาไว้ทำไม
 พอขาดคำ ร.ค.อ. ผาดพุดว่า แนบ ๆ เห็น ส.ค.ค.
 แนบจำเลยวิ่งเข้ามาทางหลัง พ.ค.อ. หดวงพิชิตฯ
 ด้านซ้ายห่างรถราว ๓ เมตร ถอบนกดทอมสัน
 พ.ค.อ. หดวงพิชิตฯ เดินหลบไปทางหน้ารถ แล้ว
 ตะโกนว่า พนม หลบ ร.ค.อ. พนม บุรณะสัมภพ
 ได้หลบไปทางหน้ารถ ทันใดนั้น ส.ค.ค. แนบได้
 ประทับบนยิงไปทางทนต์ของหานั่ง ๓ ชุด ขณะ
 ทนต์ของหากาดังนั่งอยู่ในคอนั้น พะยานก็ได้พบบหน้า
 ดังที่ขอบถนนด้านขวาไม่ได้เงยหน้าดู ได้ยินเสียงปืน
 กัดดัง ๒-๓ ชุดติดๆกัน ขณะที่ ส.ค.ค.แนบยิง

สันเสียงปืนแล้ว ร.ค.อ. ผาด จำเลยว่า คนรถอยู่
 ไหน พ.ค.อ.ฯ ก็ถามหาคนรถ พะยานจึงตกชน
 ตอบว่าอยู่นี่ครับ ได้วิ่งไปหา ส.ค.ค. แนบ จำเลย

ยังคงยืนอยู่ข้างรถ กับตำรวจอีก ๒ คน ซึ่งถือปืน
 อยู่ข้าง ๆ จำได้ว่าคนหนึ่งเป็นตำรวจที่นั่งมาทาง
 ท้ายรถคนทพระยานขับ อีกคนหนึ่งนั่งมากับรถคน
 หน้า ซึ่งหลวงพิชิตฯ นั่งมา พ.ต.อ. หลวงพิชิตฯ สั่ง
 ให้เปิดไฟในรถ เมื่อเปิดไฟแล้วก็เห็น ผู้ต้องหา
 ทั้ง ๔ คนหมด พ.ต.อ. หลวงพิชิตฯ ถามว่า
 หมดแล้วใช่ไหม ร.ต.อ. พนม บรรณะธมภาพ
 ตอบว่า หมดแล้ว พ.ต.อ. หลวงพิชิตฯ ให้
 ยกศัพโฆข้างล่าง ร.ต.อ. พนม บรรณะธมภาพ ให้
 พระยานตากศัพ ๒ ศัพออกมาไว้ที่ริมคแล้ว ร.ต.อ.
 พนม บรรณะธมภาพก็ยกปืนยิงไปที่ศัพพน ๒ นัด แล้ว
 พระยานได้ตากอีกศัพหนึ่งไปไว้ที่ขอบถนน แล้วต่อมา
 ได้เอาไปไว้รวมกัน ต่อจากนั้น ร.ต.ท. บุญถม
 ประไพ ให้พระยานไซกุญแจมือที่ได้ศัพออก พระยาน
 ไซแล้วมอบให้ ร.ต.ท. บุญถม ประไพ พ.ต.อ.
 หลวงพิชิตฯ ว่า ควรให้ยิงข้างรถให้เป็นว่าคนร้าย
 ยิงมาจากทางขวามือ รถคนหน้าก็ควรให้มีย่อย

กระตุ้น ร.ค.อ- พนม บरणะสัมภพบอกกับ ส.ค.ค.
 แพบให้ยิงรถคนกลาง ร.ค.อ. ผาด แตะ ร.ค.อ.
 ทม ก็ไปทรรถคนหน้า ร.ค.อ. ผาด ควักบ้นยิง รถ
 คนหน้าแตะมีเสียงบندقทางรถคนกลางอก ๓-๔ นัด
 แล้ว พ.ค.อ. หดวงพิชิตฯ พุดกับ ร.ค.อ พนม
 บरणะสัมภพว่าจะไปแจ้งความที่บางเขน แล้วก็ไป
 คอมา ร.ค.อ.พนม บरणะสัมภพ เอาปลดออกกระตุ้น
 บ้นมอบให้พะยาน ๒ ก้ามอ ให้เอาไปรอยที่โคนต้น
 ก้ามปด้านขวาถนน แล้วให้เอากันบหริ โดยหักบหริ
 ทมอบให้เป็น ๒ ท่อน สับให้เหลือกกันแล้วเอาไปทิ้งไว้
 ที่ตรงที่รอยปลดออกกระตุ้น แล้ว ร.ค.อ. พนม บरणะ
 สัมภพ สั่งให้ ร.ค.ท. บุญสม ประไพ ไปแจ้งคอ
 รองอธิบดี เผา ศรียานนท์ ร.ค.ท. บุญสม ประไพ
 กษนรถคนทตามหลังมาขับไปทางกรุงเทพ ฯ คอมา
 รถหดวงพิชิต ฯ กกดบมาออก แตะได้พบรองอธิบดี
 เผา ศรียานนท์ กับพวกทเกิดเหตุ ได้รายงานให้
 รองอธิบดีเผา ศรียานนท์ ทราบว่ามคนร้ายมาแย่ง

๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 ตวณตองหา) เกตยงตอัสกน คนรายยงตองหา
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 ตาย รongอชบด เมา ศรยานนท ถามว่า คารวจ
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 ใ้รับบาตเจบบางหรือเปตา พ.ค.อ. หตวงพชต ฯ
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 คอบว่า คารวจไมใ้รับบาตเจบเดย แถวรอง
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 อชบดเมา ศรยานนท ถามว่าใ้คารวจทองทจคการ
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 บนทกเหตุทกกยงแถวหรือยง มคาคอบว่า เรียบ
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 รอยแถว รongอชบด เมา ศรยานนทกับชน จานงค
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 ว่า จะทำอย่างไรก็ทำเสยจวนจะสวางแถว พด.
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 ค.ค. หตวงแถวพานชนว่า คารวจทองทบนทกเหตุ
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 แถวเอาศฟไปพิศจันโรงพยาบาตกถางไ้แถว รong
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 อชบด เมา ถว่า จะทำอย่างไรก็ตามใจ กถบูกอน
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 แถวกชนรกกถบไป

๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 สาทชนทงหตายพงสคตบเกด นแถะคอคำใ้การสาคญของ
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 พะยานคนหนงทบงเฮญเมอเกดเหตุไ้เป็นผ ชบรท แต่เดยว
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 น นายพดเมา กยงยนยนมาจากตางแดนว่า เขาบรลทช
 ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒ ๒๒๒
 เขาบรลทชจนวนาทสคทาย แต่เขาบรลทชเพอใคร เพอ

มนุษย์คนหนึ่ง ที่เกิดมาเป็นคนเคราะห์ดีเสมออย่างนั้นหรือ
 แต่แล้วเขาก็จะคงไม่เคราะห์ดีเสมอไปหรอก เพราะว่าบัดนี้
 เขาได้กลายเป็นคนไม่มีแผ่นดินอยู่เหมือนเพื่อนร่วมตาย ของ
 เขาคือคนหนึ่งแล้ว คนหนึ่งคือ จอมพลพิบูล และอีกคน
 หนึ่งคือนายปรีดี พนมยงค์

จอมพลพิบูลเอ๋ย อย่าว่าแต่ท่านจะบวช เพียง ๑
 อาทิตย์เท่านั้นเลย แม้แต่ท่านจะบวชอีก ๓๐
 พรรษา กรรมที่ท่านสร้างเอาไว้แล้ว ไม่มีวันจะ
 หลุดไปจากชีวิตของท่านหรอก

แม้ว่า จอมพลพิบูล นายพลเผ่า และสมุนของเขาทั้งหลาย
 จะได้ดำรงอำนาจบาตใหญ่ออกมาอย่างไม่เกรงอาญาแผ่นดิน
 ทีเดียวอย่างไม่เกรงต่อการครหาของต่างประเทศ แต่หนึ่งคือ
 พิมพ์ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะโจมตี จอมพลพิบูล และ
 นายพลเผ่า พร้อมด้วยสมุนของเขาในกรณีการสังหารบุคคล
 ที่สำคัญ และนักหนังสือพิมพ์ ที่เขาได้สังหารมาแล้ว แม้

ว่าจะ โจมตหนักหน่วงตักเพียงใดก็ตาม แต่ นายพลเผ่า
จอมพลพิบูล และส่มุนของเขาก็ก้ามารถจะทำเอาหูไปนา
เอาตาไปไว้เสียได้ โดยไม่แยแส เขาออกแถลงการณ์ แต่
มันจะมีประ โยชน์อะไรสำหรับแถลงการณ์ ของกรมตำรวจ
เพราะตั้งที่ประจักษ์ แม้ด้ามญชน ทมความสำนบกนอยก
อาจจะมองเห็นว่า อะไรเป็นอะไรในกรณีเช่นนี้ ตำรวจจกว่า
ด้ามตบคนไม่มีใครเป็นอันตรายเลยแม้แต่คนเดียว แต่ผู้
ต้องหาตคนตายเรียบหมด

จอมโจรมะตายุ หวังประโยชน์แต่เพียงการตายของคนทั้ง
สี่เพื่ออะไร ในเมื่อเขาต้องการคนทั้งสี่ โดยบงการของ
นายปรต พนมยงค์ ผู้เป็นเจ้าของคนทั้งสี่ แน่อน โจร
มะตายุจะต้องเป็นผู้ ตั้งหารตำรวจ อย่างน้อยก็ด้ามตศัพหรือ
จะพ้นไปได้

มันเป็นเรื่องที่น่าหวเราะตหนัก — แต่จะมีใครหวเราะออกใน
ระหวางนั้น ทุกคนมีแต่ร้องไห้ ทุกคนมีแต่ความเค้ร่าตต

และทุกคนมีแต่ความแค้นอกแค้นใจว่าเมื่อไหร่หนอ พระ
 สยามเทวาชิราช จะตากเอามนุษย์เหตานั้นไปทรมานทรมาน-
 กรรมเสียให้สมกับที่ได้ก่อกรรมทำเข็ญเอาไว้

และถ้าพระสยามเทวาชิราชมีแล้วไซ้ ก็พระสยามเทวา
 ชิราชเท่านั้นแหละจะรู้ว่า เขาฆ่าคนทางสี่คนนั้นเพื่ออะไร
 เราไม่ต้องพูดถึง นายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ ชพเป็นตั้ง
 พันโท โผน อินทรทัต และนายท้ว ตะเวทกถ พร้อมด้วย
 นายเตียง และเพื่อนร่วมทางตายของเขาอีกหลายคนซึ่งถูก
 ฆ่าไปอย่างโหดเหี้ยมแล้ว

เขาฆ่าคนทางสี่เพื่ออะไร — ถ้าหัดวงอรรถกถา พนมยงค์
 (น้องชายของนายปรีดี พนมยงค์) ยังมีชีวิตอยู่ เขาเท่านั้น
 จะรู้ว่า นายพลเผ่า ตั้งสังหารบุคคลทางสี่นั้นเพื่ออะไรกันแน่
 และบางทีอาจจะมคนอกหลายคนในขณะนั้นตอบได้ว่า เขา
 ต้องการอะไรจากคนเหล่านั้น — นายพลเผ่า จอมพลพิบูล
 ไม่สมควรจะอยู่ในโลกนี้อีกต่อไปแล้ว — ชีวิตของเขาควร

เกมตงเล่ยท ถ้าเขาอยู่ เขากคคยงเดยวเหมอนกนหมค
 ว่าจะตองกตบเขามาเดนการเมองอกรวงหนง และ
 ครงน เขาจะตองเบประชานาขบคให้ได้ — — แดะร้ายไป
 กวณน สำหรับนายพดเผ่าแเดะสมนของเขา เขาตองการ
 จะเบป เมาเซตง — เขาตองการเบป จเอนไทด เขาตอง
 การเบปเบเรย แดะโมโตคอฟ — — เขาเตรยมควสมนของ
 เขาไว้หมคทกคนแถ้ว — — แดะเขาทำไม้ได้ แดะเขาไม้มี
 โอกาสจะทำเป็นอนชาต ฐูบาดของ จอมพดศฤษค จะไม่
 ยอมให้เขาทำอย่างนั้นเป็นอนชาต แดะประชาชนไม้ตอง
 การให้เขาทำเช่นนั้น แดะจะไม่ยอมให้เขาทำเช่นนั้น แม้ว่า
 จะตองเล่ยเดอดเนอ

เมื่อเล่ยงของหนงสอพนพ ดงพอกจะ โนมหัวใจประชาชนได้
 ตำเรจ — — เขากจคการเอาพระราชบัญญัติเข้า
 มาหาหน แถวกจบเอาเขาคกไปเป็นระนาอ เมื่อออกมาแถ้ว
 หรือเมื่อหาทางกนเอาไว้เป็นพะยานได้แถ้ว เขากจคการดาง
 สมองบคคตเหตานั้นเล่ย จบยคเขาไปไว้ในหนงสอพนพ

ของเขา เพื่อทำหน้าที่เป็นปากเสียงแทนเขาต่อไป แต่เสียง
 ของเขา ไม่หนักแน่น พอที่ จะทำ ให้ ประชาชน เชื่อถือ ได้ว่า
 เสียงนั้นเป็นเสียงสวรรค์ หากแต่มักตายเป็นเสียงบีค้าย
 หนังสือพิมพ์ของจอมพลพิบูลพิบูลกิจ หนังสือพิมพ์ของนายพล
 เผือกดี ก็ตายเป็นหนังสือพิมพ์ศพของชายเป็นกิดโต หรือไม่ก็
 ต้องบงคับชายกันตามร้านกาแฟ

ทุกคนรอวาระสุดท้ายของเขาอย่างหวาดกลัว ทุกคนหวังว่า
 เขาจะต้องประสพชะตากรรมสักวันหนึ่ง แต่วันไหนเล่าที่
 เขาจะต้องประสพชะตากรรม วันไหนเล่า — — —

แถมหนักมาถึงเขาแล้ว — — แต่เราจะไม่พูดถึงมันในตอน
 นี้ — — —

เขาฆ่าคน เพื่ออำนาจ และความมั่งคั่งใหญ่โต แต่เขาจะ
 ยอมรบหรือว่าเขาฆ่า ไม่มีมนุษย์หน้าไหน แม้ศาลจะระบ
 ออกไปอย่างแน่ชัดว่า “ฆ่า” แต่เมื่อถูกจับเข้าคุก เพื่อ

ตรางถามว่า “^๕ดอ^๕กก^๕เร^๕อง^๕อะ^๕ไร^๕วะ” เขาก็ตอบว่า “^๕อ^๕ว^๕ก^๕ก^๕
ก^๕ถ^๕าว^๕ห^๕าว^๕า^๕ฆ^๕า^๕ค^๕น^๕ค^๕า^๕ย^๕” ^๕ม^๕ิ^๕มี^๕ค^๕อ^๕ร^๕ห^๕ร^๕อ^๕ก^๕ร^๕บ^๕ว่า “^๕อ^๕ว^๕ฆ^๕า^๕เข^๕
ค^๕า^๕ย^๕ว^๕ะ”

^๕ฉ^๕น^๕ไ^๕ค^๕ก^๕เ^๕ห^๕ม^๕อ^๕น^๕ก^๕บ^๕อ^๕ค^๕ว^๕น^๕ท^๕ง^๕ห^๕ด^๕า^๕ย^๕ ^๕เม^๕อ^๕มา^๕ด^๕ง^๕เก^๕m^๕ด^๕แ^๕ว^๕ ^๕ก^๕ค^๕อ^๕ง^๕
ห^๕า^๕ท^๕า^๕ง^๕แ^๕ก^๕ว^๕า^๕ ^๕ผ^๕m^๕ม^๕ิ^๕ไ^๕ด^๕ี^๕ฆ^๕า^๕ ^๕ด^๕ะ^๕จะ^๕บ^๕อ^๕ก^๕ว^๕า^๕ไ^๕ค^๕ร^๕ฆ^๕า^๕น^๕ั^๕n^๕ ^๕ผ^๕m^๕พ^๕ด^๕
ม^๕ิ^๕ไ^๕ด^๕ี^๕ ^๕ก^๕เ^๕ห^๕า^๕จะ^๕ไป^๕พ^๕ด^๕ไ^๕ด^๕อ^๕ย^๕า^๕ง^๕ไร^๕ ^๕เพ^๕ร^๕า^๕ค^๕น^๕ฆ^๕า^๕ก^๕ค^๕อ^๕เ^๕ห^๕า^๕น^๕ั^๕n^๕
แ^๕ห^๕ด^๕ะ^๕ ^๕ท^๕ก^๕ค^๕น^๕ค^๕อ^๕ง^๕การ^๕เ^๕ห^๕า^๕ช^๕ว^๕ค^๕ร^๕อ^๕ด^๕ ^๕ถ^๕ง^๕ม^๕เ^๕น^๕ว^๕า^๕ ^๕ม^๕ิ^๕น^๕จะ^๕อ^๕ย^๕
อ^๕ย^๕า^๕ง^๕ม^๕ิ^๕ค^๕ว^๕า^๕ม^๕ล^๕ช^๕ ^๕ก^๕ด^๕ก^๕ว^๕า^๕ค^๕ด^๕ค^๕ร^๕า^๕ง^๕— — —

ไ^๕น^๕ระ^๕ห^๕ว^๕า^๕ง^๕ท^๕น^๕า^๕ย^๕พ^๕ด^๕เ^๕ว^๕า^๕ ^๕ย^๕ง^๕ม^๕ิ^๕อ^๕า^๕น^๕า^๕จ^๕ ^๕ไ^๕ด^๕ี^๕ม^๕ิ^๕น^๕า^๕ย^๕ค^๕า^๕ร^๕ว^๕จ^๕ผู้^๕ไ^๕ห^๕ญ^๕
ห^๕ด^๕า^๕ย^๕ค^๕น^๕ไ^๕ด^๕ี^๕พ^๕ด^๕ว^๕า^๕ ^๕ค^๕ุ^๕ณ^๕เ^๕ว^๕า^๕ ^๕ช^๕อ^๕ด^๕ค^๕ย^๕ค^๕อ^๕ ^๕จ^๕อ^๕m^๕พ^๕ด^๕พ^๕บ^๕ด^๕ ^๕เ^๕ด^๕ี^๕อ^๕
เ^๕ว^๕า^๕ผู้^๕จ^๕า^๕ค^๕ด^๕ด^๕เ^๕ว^๕า^๕ ^๕ม^๕า^๕ก^๕เ^๕ก^๕น^๕ไป^๕ ^๕ส^๕อ^๕ด^๕ค^๕ร^๕ฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ ^๕จ^๕ง^๕ค^๕า^๕ย^๕
เพ^๕ร^๕า^๕ะ^๕ม^๕ิ^๕เพ^๕ย^๕ง^๕ด^๕เ^๕ด^๕เ^๕ห^๕ต^๕ผ^๕ด^๕ม^๕ิ^๕ด^๕ท^๕ไ^๕ค^๕ก^๕ถ^๕าว^๕ไ^๕ว^๕ไ^๕น^๕ค^๕อ^๕น^๕ด^๕ั^๕n^๕ว^๕า^๕ ^๕เ^๕ห^๕า^๕ฆ^๕า^๕
ส^๕อ^๕ด^๕ค^๕ร^๕ฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕เพ^๕อ^๕อะ^๕ไร^๕ด^๕เ^๕ว^๕ ^๕ไ^๕น^๕การ^๕ค^๕ว^๕า^๕พ^๕ร^๕ะ^๕ร^๕า^๕ช^๕บ^๕ญ^๕ญ^๕ค^๕
พ^๕ท^๕ร^๕ม^๕ณ^๕ท^๕ด^๕ ^๕ช^๕อ^๕ง^๕จ^๕อ^๕m^๕พ^๕ด^๕พ^๕บ^๕ด^๕ม^๕เ^๕อ^๕ค^๕ร^๕ง^๕ด^๕ัง^๕ค^๕ร^๕า^๕m^๕ ^๕ไ^๕ด^๕ก^๕ค^๕ร^๕ง^๕
ส^๕อ^๕ง^๕ช^๕อ^๕ง^๕ ^๕ด^๕ำ^๕m^๕อ^๕ด^๕ค^๕ร^๕ฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ ^๕ค^๕อ^๕ ^๕น^๕า^๕ย^๕ท^๕อ^๕ง^๕อ^๕น^๕ท^๕ร^๕ ^๕ภ^๕ร^๕ิ^๕พ^๕ด^๕ม^๕ั^๕n^๕

นายจำลอง ดาวเรือง และนายถวิล อุดต จนทำให้จอม—
 พตพบต ต้องเตงจากบัตตงกตราไ้ไปในครงนน ก็เบ็น
 เหตุหนงแห่งความอาฆาตแค้น ทศต อยู่ในหัวใจ ของจอม—
 พตพบต แมกระทงตำพนองตระกูล บุนนาค ทตองมา
 ตายพรอมกบนายเคียง ศิริขันธ์ ก็ตงมาจากความอาฆาต
 แค้นในครงนนด้วย นายตำรวจผู้ใหญ่หลายคนยืนยันว่า
 นายพตเฒ่า ตองเถดงอำนาจ และสร้างคามผิดพลาดแก่
 ตัวเอง เพราะความจงรักภักดีต่อจอมพตพบต — — เลื่อเฒ่า
 ผู้ถือศัดแต่ปาก และมนุษย์คนเดียวในโตกบัจจุบันทบวช
 เพียง ๗ วันก็แจ้งในรศพระธรรม — — — อนิจาเอ๋ย — — —
 เมืองไทย คนไทยจะไม่ตมท่านเบ็นอนชาต ท่านจอมพต—
 พบตทรก — —

บดินแผ่นดินไทยได้ตางแถวด้วยเถอด ตมตงเจตนาของ
 จอมพตพบต และอวดอำนาจประชาธิปไตยก็แสดงออกมาให้
 เห็นชัด ก็ม่นจะย้งเบ็นประชาธิปไตยอยู่ได้อย่างใด ในเมื่อ
 นักการเมือง ตองตง เถอดและช้วัดของ เขาให้กับ ตำรวจ

เขาเกือบไม่เห็ดอดัมบัตอะไรคิดตัวอยู่เลย เขาตายอย่าง
 อนาคตา เขาทรงดกทั้งเมียเอาไว้ให้ผจญต่อความทกยาก
 แค้นดำหัด แต่ความคชของเขาเทานนทยงอยู่ และยังมีประ
 จักษุพระยานอนน

นกหนังสือพิมพ์คนหนังสือเขียนถึงเขาเอาไว้ว่า

ถวิล อดล เป็นผุชงข้าพเจ้ารู้ สักเลี้ยวใจอย่างสุด
 ชง ที่ได้สนยเสียชีวิตไปในวัยหนุ่มเพราะเป็นผุ
 หนังสือที่ข้าพเจ้าหวังว่า จะเป็นกษชนของพวกที่หัว
 รนแรงได้ไม่มากก็น้อย และในฐานะที่ข้าพเจ้าได้
 ติดตามสนใจนักการเมืองอยู่เสมอ ยังไม่เคยพบ
 ความต่างพร้อยในเรื่องการแสวงหาประโยชน์
 ของท่านผู้นั้นเลย ตรงกันข้ามที่ข้าพเจ้าทราบ
 ท่านผู้นั้นมีความเอื้อเฟื้อแก่ผู้ตกทุกข์ได้เสมอ ซึ่ง
 หลวงกาจสงคราม และคุณการณ เก่งระดมยิง
 ควรจะทราบดีหนังสือ ข้าพเจ้ารู้จักท่านผู้น้อย
 แต่รักน้ำใจท่านมาก จนรู้ สักน้ำตาคลอเมื่อทราบ
 ว่าได้ตาย— — —

นกคชวตของเขา นาย ถวด อุตต รัฐมนตรี เมอมชวต
 อยู่เขาทำแต่คณงามความดี เขาเป็นนักการเมืองทบาเพญ
 คนเป็นฝ่ายค้านเพื่อประชาธิปไตย เมื่อเขาตายไปแล้ว ครอบครัว
 ครัวของเขาต้องประสบความอดเวงหาน้อยไม่ แต่จอมพล-
 พิบต และนายพลเผ่า เมื่อเคล็ดไปจากแผ่นดินไทยแล้ว
 ตัวของเขาเองต้องประสบกับซาตาสวตอย่างพระราชา เขา
 มีเงินฝากเอาไว้ต่างประเทศ สำหรับเตรียมตัวถ้าวาระสุดท้าย
 มาถึงเขาอย่างมหาศาล — — — ความเมาในอำนาจ ทาง
 การเมืองของ นายพลเผ่า และจอมพลพิบตนั้น ถือเป็น
 โรคทางจิตทราวมอย่างหนึ่ง ทนเรามาพิจารณาว่า จอม-
 พลพิบต และนายพลเผ่า เป็นโรคจิตทางการเมืองหรือไม่
 ขอท่านได้โปรดอ่านบทความตอนหนึ่งในเรื่อง “โรคจิต
 การเมือง” ของ “พระประมณฑบัญชา” และ นาย
 แพทย์ บุตร ประดิษฐ์วิธ”

เป็นการยากที่จะให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า พฤติ-
 กรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์ตก อยู่ ภายใต้การ กักกัน ของ

เจตนารมณ์ซึ่งเราไม่รู้ สักตัว การแสดงความก้าว
 ราวระรานผู้อื่น ซึ่งคนเฒ่า ๆ เหมื่อนกับเป็นการแสดง
 ความเก่งกล้า แต่แท้จริงกลับเป็นเพราะผู้ นุ่ม
 ความตระหนกหวาดกลัวอยู่หลังฉาก การแสดงทำ
 ทางหยิ่งยะโส ช่มช้อย อยู่นึกนอนกเช่นเดียวกัน กลายเป็น
 ผู้ นุ่มปมด้อยในลักษณะต่าง ๆ ของตน และ
 เพื่อกดบเกิดอุปมดอยมิให้ผู้อื่นทราบ จึงทำให้ผู้
 นุ่ม ต้อง แสดง ออก อย่างผิด ปกติใน ทาง ตรง ชำม
 มนุษย์ส่วนมากตกอยู่ในลักษณะการเช่นนั้น โดยไม่รู้
 สักตัว และก็เป็นการยากที่ใคร ๆ จะสำรวจภาพแม่
 แดกับตัวเองถึงความจริงที่ซ่อนอยู่หลังฉาก ด้วย
 เหตุผลที่ว่าการสำรวจเช่นนั้น ทำให้เขาต้องสูญเสีย
 เสียดความเขื่องของเขาไป ยิ่งเราตรวจจิตใจลงใน
 คนลึกเท่าใดเรากยิ่งประหลาดใจที่ได้พบอารมณ์หนึ่ง
 หรือเจตนารมณ์ซึ่งซ่อนอยู่ใน ห้วงลึก ทำหน้า ทัก
 กับกริยาการของผู้ นุ่มอยู่ ไม่เป็นการยากอย่างใด
 เมื่อมองด้วยแว่นของจิตวิภาควิทยา ที่เราจะพบ

ความรู สักนกกคตทไม่ชอบด้วยเหตุผลแต่ซ่ง ตนเอง
ไม่ปรารถนา ตั้งอยู่ในจิตใจของชายหญิง มี
ชายเป็น จำนวน ไม่น้อยกำลัง แด่ดง บทบาท แด่มี
พฤติกรรมอย่างเคียว ที่จะขอร้องให้สังคมเห็นอก
เห็นใจให้ความกรุณาแก่เขา ทง ๆ ที่ชายเหล่านั้น
ไม่รู้ สักตัวว่าตนเองได้แสดงบทบาทเช่นนั้น ในทำ
นองเคียวกนหมหญิงเป็น จำนวนไม่ น้อยทม ความม่ง
หมายอยู่ในจิตไรสำนึก ในอนทจะพรางตาคนอื่น
อยเด่นอแต่ อนทแท้จริงมนุษย์เราทก คนกมีการกระ
ทาที่พรางตาคนอื่น ๆ อย ไม่มากกน้อยเหมือนกัน

ขณะนเมื่อพูดถึงกลุ่มชนและชาติ เราจะพบว่าเจต-
นารมณ์ที่ไม่ชอบด้วยเหตุผล ได้เข้ามาแสดงบทบาท
อย่างสำคัญ ททำให้เกิดปัญหาเรื่องผครองหรือผ
นำวปรตชน เจตนาารมณ์ชนตทกถาวถงนมาจาก
ความงิเซตาดงเดิม มาจากส่วนของจิตใจที่ยังมี
ไ้รับการชดเกดด้วยบัญญัติถึงขนาด

เมืองชนมาเป็นหัวหน้าพรรค โดยอาศัยความ
 ฉลาดเจ้เต้ให้ ประกอบกับ ความ ปราศรัย อัน แรง
 กذا ความปราศรัยในการเป็นผู้นำที่เด่น ทำให้
 เขาสำแดงตัวออกทางใดทางหนึ่งในสองทางนี้ คือ
 พยายามประคับเกยรคการ ประ โคมป่าวร้องต่าง ๆ
 ทาง ที่สอง ได้แก่ ความ พยายาม ที่ จะลบ ง่าย กตบ
 เกดิ้นความหย่อนในสมรรถภาพ และความชั่ว
 ต่าง ๆ ที่ได้ก่อไว้มิให้ฉาวโฉ่ออกมาได้ ฉะนั้นใน
 แบบของผู้นำปรตน์เอง จึงได้เกิดบทบาทของ
 พฤติกรรมทางจิตชนสองสาย สายหนึ่งแสดงบท—
 บาทอยู่ในจิตสำนึก ได้แก่ความร ู้สึกว่าตนมีความ
 เชอความเด่นชนแถว ช่งเจ้ของบริบ โดยสมบูรณ์
 อีกสายหนึ่งเด่นบทบาทอยู่ อย่างเงียบ ๆ ในจิตไร
 สำนึกได้แก่ความร ู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ในความหย่อน
 สมรรถภาพของอดีตตราเป็นสายที่ตัวเจ้ของมักไม่ใคร
 ร ู้สึกและฝืนใจปฏิเสธ ไม่บริบ เมื่อพุดให้เข้าใจ
 ง่ายอาจกล่าวได้ว่า ในจิตใจของผู้นำปรตน์ทั้งปม

ของและปมด้อย เกิดชนพร้อม ๆ กันทั้งสองปม
 ในแบบ น จิงตก อยู่ในฐานะที่ จะ สวดมนต์ ภาวนา
 ตามแบบปรัชญาของนิชแซ่ทว่า “ขอโอกาสชา
 ครองเดียวเท่านั้น” และเพราะเหตุนี้จึงไม่เป็นการ
 ประหลาดที่จะ ได้เห็นพฤติกรรมของ ผู้นำวิปริตเต็ม
 ไปด้วยความสับสนอดห่ม่าน มุ่งส่มเหตุผลและ
 ไม่ส่มเหตุผล

ในที่สุด ผู้นำวิปริต จะเนื่องด้วยเจตนารมณ์ที่ไม่
 ชอบด้วยเหตุผลในจิตไร้สำนึก หรือเพื่อกอบโกย
 ความมั่งคั่งเป็นประโยชน์ส่วนตัว ก็คือบุคคลที่
 จะนำคนในความปกครองของเขา ไปสู่ทุกข์ ถ้าเค็ญ
 และก่อให้เกิดความแปรปรวนในการยังชีพชน ส่วน
 ผู้นำวิปริต ก็คือคนที่ปล่อยให้ผู้นำวิปริตและเหตุ
 การณ์ที่แวดล้อมจะเป็นไปก่อนตัวเขา ให้ เดิน ตามไป
 เป็นฝูง ๆ มุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางที่เขายังไม่
 ถึง — — —

ท่านผู้อ่าน ถ้าชนทั้งหลาย จอมพลพิบัติ และนายพลเผ่า
 เป็นผู้นำวปริตหรือเปล่า แน่หน้ทางปฏิเสหหรือว่า เขา
 ไม่ได้เป็นผู้นำวปริต เขาคิดว่า คนเป็นคณวเคษทเห็นอกกว่า
 คนทั้งหลาย เขาสามารถที่จะทราบ จบัขง และฆ่า และ
 ที่จะสถาปนาตัวของเขาเองให้สูงเส่มอ พระมหากษัตริย์
 เขาแสดงออกในนิสัยของเขาด้วยความอ่อนโยน และเงียบ
 ขรม สภาพเรียบรอย และพร้อมที่จะพนมมือให้แก่คนทั้ง
 หลาย แต่ส่วนลึกในใจของเขา รอยยมของเขาหนักอความ
 ความตาย เขาเป็นผู้นำผู้เป็นโรคจิตทราวมทางการเมืองอย่าง
 รุนแรงที่สุด ไม่มีใครจะเยียวรักษาเขาได้ ถ้าเขากดบีบมา
 เกิดอำนาจ เขาก็จะต้องจับคนทั้งเมืองฆ่า เมื่อเกิดอำนาจ
 ครั้งแรกเขาฆ่านกการเมือง เสีย ๑๘ คน และเมื่อเขามี
 อำนาจครั้งที่สอง เขาและส่มนของเขาาร่วมกันฆ่าคนเสีย
 ๒๗ คน

เราจะไม่เรียกเขาว่า เป็นโรคจิตทราวมทางการเมือง
 หรือ

เมื่อผ่านการสังหาร สอดตรฐมนตร์ไปแล้ว และเราได้
 ทึ่งเอาบุคคลสำคัญคนอื่นไว้นานพอสมควร ทนเราก็กลับ
 มาสู่การสังหาร ฐมนตร์อีกคนหนึ่ง คือนายท้ว ตะเวท
 กุล ดอกเตอร์รังสรรค์ จากฝรั่งเศส เขาเป็นเสรีไทย
 คนสำคัญคนหนึ่งที่ร่วมคิดการกับ นายปรีดี พนมยงค์ --
 เข้าเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ และการ
 เมือง เป็นฐมนตร์ และเป็นที่ปรึกษาพรรคประชาชน

เขาตายอย่างไร เรามาอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ บางกอก
 ไทม์ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ข่าวรายสัปดาห์ฉบับหนึ่งที่ขุด
 คืบเอาคดีการสังหารโหดนักการเมืองในสมัย จอมพล
 ปิบูล นักปกครองจิตทรามขึ้นมาพูดอย่างไม่เกรงกลัว
 อหิผล

ต่อไปนี้เป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์ บางกอกไทม์

หนังสือพิมพ์ บางกอกไทม์ ฉบับประจำวัน
 จันทร์ที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ได้เสนอ

ข่าวการหนีและตามล่าระหว่างนาย ทวี ตะเว-
ทีกุล คนสนิทนายปรีดี พนมยงค์ กับ ตำรวจ
ไว้อย่างเด่นชัดว่า...

หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นพาดหัวข่าวใหญ่ว่า “จับ
ตายคนสนิทนายปรีดี” “ตำรวจอ้างผู้เจ้าพนักงาน
งาน” พร้อมกับเสนอข่าวพาดหัวรองว่า “เจ้า
ล้อมจับกลางดึก กรณีกบฏ ศพถูกยิง พรุน อยู่
หน้าวัด” “บุคคลที่ลึกลับรวมกับผู้ตายว่าไม่ได้
สู้เลยอาวุธก็ไม่มี”

พร้อมกับเสนอข่าวละเอียดดังนี้.

“ไฟฉายหลายดวงกราดไปยังร่างของคนทั้ง ๓ ... บุคคลใน
เครื่องแบบ ผู้พิทักษ์ ตำรวจราชภู รั้งานวนมากยก บนกระดาน
แนบ ... และแถวบนได้ชนนกต่างดก ... บุคคลในกลุ่มแรก
หลาย คนกระโจนหน้า ดาหน้า ... และพอได้ยิงบน สังบ ... จาก

แสงไฟ... คร. ทวี ตะเวทีกุด อดีตรัฐมนตรีคนสำคัญและ
 मिตรสันติทนายปรีดี พนมยงค์ .. นอนตายเด็ดโซ่อยู่กลาง
 แผลกบวบและไม้บับนอยุ่ในมือ เผยเบื้องหลังตำรวจจับ
 ตายนักการเมืองคนสำคัญในกรณีก่อการจลาจล และถกยิง
 หงในข้อหาว่าค่อล้เจ้าพนักงาน แต่การตายของนักการเมือง
 เมืองผืน ประชาชนสงสัยว่าจะมีเบื้องหลัง และไม่เชื่อว่า
 ผู้ตายกับพวกจะค่อล้เจ้าพนักงาน “บางกอกไทม์” จึง
 ติดตามเสนอเพื่อคัดค้านความมึนตึ๋นให้กระจ่างชัด

“อีกวาระหนึ่งที่ “บางกอกไทม์” ได้ติดตามและขุดค้นเบื้อง
 หลังการตายของผู้ต้องหาทางการเมือง ซึ่งการตายของเขา
 ได้กลายเป็นปริศนา และเป็นรอยดำแก่กรมตำรวจไทยมา
 จนปัจจุบันนี้ เนื่องจากการเสนอข่าวของ “บางกอกไทม์”
 เกี่ยวแก่พฤติการณ์ดังกล่าวหนักเพื่อความขาวสะอาดของคำ—
 รวจคดีทั้งหลายนั่นเอง และบางรายที่เราเสนอไปแล้วก็ได้
 รับการพิจารณาด้วยดีจากทางการอาทเช่นกรณี พ.ท. พจน์
 จิตต์ทอง ซึ่งการตายของเขาได้เงี่ยบหายไปและด้านวนการ

สอบสวนได้ถูกมอมนัดชะโมยไปนั้น หลังจากท “บางกอก-
 ไทม์” ได้เสนอข่าวนี้แล้วก็ปรากฏผลเป็นทนายนัดว่า พด.
 ค.อ. พระพนจชนคดี รองอธิบดีกรมตำรวจจะอาดา
 คาแห่งในเร็ว ๆ น ได้สั่งให้รอฟนคดีชนพิจารณาใหม่
 โดยมอบให้ พ.ค.ท. มนต์ชัย พันธกิจสิน ผู้กำกับการ
 ตำรวจพญาไท ลงมอสอบสวนชง ขาวนคกงนำความชนชม
 ยนคแก่ประชาชนทวไป และหวังอกครงหนงว่า เรองน
 คงไม่เจียบหายไปอีก

สำหรับสปดาหน “บางกอกไทม์” ขอเผยเบองหลังการ
 สญชวตของ ดร. ทว ตะเวทกุด อดีตกรฐมนตรคนสำคัญ
 ชงเบนมตรสนทนายปรีดี พนมยงค์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย
 ดยวชาธรรมศาสตร์ และทปรกษาพรรคประชาชนชงถูกยง
 คาย ทแพถกบวบ หนาวด ธรรมนัสมิตร ตรงข้าม ค้าดากดาง
 จ.ว. สุ่มทรสงครามเมอเวดา ๒.๒๕ น. วันที่ ๑ เมษายน

และก่อนที่บางกอกไทม์ จะได้เห็นข่าวเท็จจริงเกี่ยวกับ
การตายของ ดร. ทวี ตะเวทิกุล เราขอรายงานข่าวตามคำ
แถลงของเจ้าหน้าที่ไปจับกุม ในวันเกิดเหตุเสียก่อน

รวมในการจลาจล ๒๖

ดร. ทวี ตะเวทิกุล อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และอดีตรัฐมนตรีชั้นปรากฏจากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่
ว่าเป็นหัวหน้าสำคัญในการก่อจลาจล ๒๖ กุมภาพันธ์ และ
ก่อนหน้าที่จะมีการจลาจลเกิดขึ้น ดร. ทวี ได้แอบไปพบ
ปะกับ นายปรีดี พนมยงค์ กับพวก ซึ่งดอยเรอดภย
อยู่กลางแจ้ง เพื่อวางแผนใช้กำลังเข้าจับได้คณะรัฐประ-
หาร แต่เมื่อการจลาจลได้เกิดขึ้นได้ถูกฝ่ายรัฐบาลปราบ
ปรามสงบแล้ว ดร. ทวี ตะเวทิกุล ก็ได้หลบหนีไปจาก
บ้านพักพร้อม ๆ กับบุคคลสำคัญอื่น ๆ ทมความสัมพันธ์
กับนายปรีดี พนมยงค์ และในระหว่างที่ ดร. ทวี กับพวก

กำลังหลบต้อยในกรุงเทพ ฯ เองทางเจ้าหน้าตำรวจก็ได้
ติดตามตามเป็นจำระหวน
แต่พาดจ้งหะกันทุกคร้งไป

สายลับแจ้งข่าว

จนกระทั่งในเชาวนท ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ทางเจ้าหน้า
ตำรวจก็ได้รับรายงานจากสายลับแจ้งว่า ขณะนี้ ดร. ทว
ตะเวทกุด กับพวกกำลังหลบต้อยแถบ จ.ว. สมุทรสาคร
และมีแผนการณ จะหนีออกนอกประเทศในกต่างดกวนนน
เอง และทางกองบัญชาการตำรวจ เมื่อทราบข่าวนี้ก็ได้อั่ง
ให้ พตท. ประจวบ ภัทรมิตร รองผู้บังคับการสันติบาต
(ยศในขณะนั้น — ผู้เรียบเรียง) เป็นผู้อำนวยการจับกุม
และพตท. ประจวบ ฯ ก็ได้เดินทางออกจากกรุงเทพ ฯ ใน
บายวนนน พร้อมกับรตต.จันต์ ประยงค์ ไปยังสมุทร-
สงคราม เพื่อกำลังจาก รตอ. อมร เพ่งรัคมีผู้กำกับ
การสถานีตำรวจสมุทรสงคราม และในคำวนนนเอง รตอ.

คอกศักดิ์ ยมหนัก (ยศขณะนั้น นายทหารคณะรัฐประหาร
ซึ่งโอนมาเป็นตำรวจ) กับ รตอ. ผาดตุงคะสมิต พร้อม
ด้วยกำลังนายสืบพลตำรวจอีกประมาณ ๑๐ คน ได้โดย
ตำรวจเรอแตกช้อออกจากกรุงเทพ ฯ เพื่อไปสมทบกัน ที่สมุทร-
สงคราม

แยกกันออกจับ

และเมื่อจวนเวลาที่ ดร. ทวี ตะเวทีกุล กับพวกจะ
เดินทางผ่านมาตามทาสายลับแจ้งแล้ว ทางตำรวจก็ได้
แบ่งเจ้าหน้าที่ออกจับกุมเป็นสาย ๆ ดังนี้

สายที่ ๑ พตท. ประจวบ กิริติบุตร เป็นหัวหน้ามี
หน้าที่คอยดักทางล่าน้ำ ห่างจากจังหวัดไปทางเหนือ
ใช้เรอแตกช้อจากกรุงเทพ ฯ เป็นพาหนะ

สายที่ ๒ รตอ. ผาด ตุงคะสมิต พร้อมด้วยกำลัง
นายสืบพลตำรวจหลายนาย

สายที่ ๓ รตอ. ต่อศักดิ์ ยมภาค และ รตอ. ภามร
เพ็ญศรี เป็นหัวหน้า

สายที่ ๔ พตต. สอาด รัชดาปกรณ รตอ. ประจวบ
นาคะบัณเฑาะว์ รองผู้บังคับการสมุทรสงคราม, สตอ.
ม้วน คงถาวร พล.๑ สายันท์ บัวลอย, พล.๑ วิวัฒน์
วรการ ได้ใช้เรือตำรวจ ๔ เป็นพาหนะ

ดร. ทวี มาเรียมาด

ครั้นได้เวลาประมาณ ๒ ของคณวาท ๓ เมษายน ก็ปรากฏ
เรือมาดสองแจวดำหนึ่งผ่านมา และจาก ลักษณะเรือ ก็ตรง
กับที่สายตบแจ้ง คำนวณเรือตำรวจ ๔ จึงได้ใช้ไฟบอก
ต้องกราบไปยั้งเรือนั้น เห็นบุคคลภายในเรือซึ่งทุกคนได้
เสื้อดำกางเกงดำแบบชาวประมงค กางเกงมหาดบ ดงแนบ
ทองเรือและเรือมาดคงแจวต่อไปไม่หยุดยั้ง ขณะนั้นพอ

๑๑๑
 ตมเรอบรรทุกคนนำดำใหญ่แดงผ่านกลางมา เรือมาตของ
 ๑ ๑
 คร. ทอ จึงถือโอกาสวาดเรือเทียบแพไม้ไผ่ข้างตตง พร้อม
 ๒ ๒ ๑ ๕
 กนหนคนแต่งเสื้อกางเกงดำแบบชาวประมง ๕ คน ได้วิ่ง
 ๕
 พรวดปราดชนไปบนแพ

၁
 ၂
 ပဒေသနာ
 ၃

ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งอยู่ในรถยนต์ “ตำรวจ ๔” จึงพุ่ง
ไฟตรงไปยังกลุ่มบุคคลเหล่านั้น พร้อมกับตะโกนให้บุคคล
เหล่านั้นยอมมอบตัวแก่เจ้าพนักงาน โดยดี แต่ขณะที่เจ้า
หนาทตำรวจกำลังเจรจาอยู่นั้น ปรากฏว่าบุคคลหนึ่งใน
จำนวน ๔ คนได้ใช้ปืนยิงมาทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทางเจ้า
หนาทตำรวจจึงได้ใช้ปืนยิงโต้ตอบไป

ดร. ตะเวทิกุล ตาย

๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒
และเมื่อสิ้นเสียงฆ้องก็ปรากฏร่างบุคคลผู้หนึ่งนอนตายเด็ด
อาบร่างอยู่บนแพตกบริเวณนั้นเอง และจากแสงไฟปรากฏว่า

บุคคลณนคอ ดร. ทว ตะเวทิกุด บุคคลสำคัญทางเจ้า
 หน้าที่การวจกาดังตามดำตร ราชของ ดร. ทว ฤกยงพรน
 หตายแห่งแต่แผดสำคัญคอบบริเวณหน้าอก

จับได้ ๗ หนี ๑

ส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่รวมไปกับ ดร. ทว ตะเวทิกุด ในวันนั้น
 ที่การวจจับได้มี นายประสิทธิ์ ดุติตานนท์ นายพร้อม
 ดุติตานนท์ นายวิรัช ดุติตานนท์ นายสมพงษ์ ไชยเจริญ
 นายคล้าย ลักษณะโตเสรษฐี นายกิมฮง แซ่ฮง และนาย
 พก จันเชียว ในจำนวนนี้ปรากฏว่าหลบหนีไปได้หนึ่งคน
 คือ รต. เนือง สขพด

ได้อาวุธมากมาย

จากคำแถลงของเจ้าหน้าท ปรากฏว่า บุคคล คณะนี้ กาดังม
 แผนการจะหลบออกนอกอ่าวไทย และจากการตรวจค้น

ได้อาวุธ และกระสุนปืนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งตกระเบิด
มอดวย

เผยมอบบนฆ่าทว

สำหรับมอบบน ยิง คร. ทว ตะเวทกุด นนเบนท์เบดเผยว่า
เป็นตำรวจสมัคร สังกกรมตนเอง คือ สดท. ม้วน คงถาวร
(ต่อมาบุคคลนี้ได้รับยศ เป็นร้อยตำรวจโท และต้องคดี
สั่งหารนกการเมืองออกหลายคดี ผู้เรียบเรียง) เป็นตำรวจ
ทมชอวาเป็นมอดคนหนึ่ง เคยปราบโจรบ้านกอไผ่มาแล้ว
และเป็นที่รู้จักกันดีในแถบสมุทรสาคร สมุทรสงคราม

ประชาชนสดุ้ง

แต่คำแถลงของเจ้าหน้าที่ตงกถาวมานี้ หาได้นำความกระ
จางมาสู่ประชาชนไม่เพราะภาพการตาย ของ & อดีต
รัฐมนตรี ซึ่งเสียชีวิตอย่างโหดเหี้ยมทบบางเขน, การตาย

ของ พตอ, บรรจงศักดิ์ชัยเป็นต้น ทบามชอยเต๋นาคมน
การตายของพ.ต.ท. โผน อินทรทศ ทมหาวทยาद्यธรรม
ศาสตร์ เหล่านึงหาได้เดื่อนดังไปจากความรู้ดักของประ
ชาชนไม่ โดยที่การตายของบุคคลเหล่านายในฐานะผู้
คองหา แะะอยู่ในการจับกุมคุมครองของเจ้าหน้าทหารวจ
คองหนเมอจ ๆ กมชาว คร. ทว ตะเวทกต ถูกกระสุนปืน
เจ้าหน้าทหารวจตายในระหว่างการจับกุมชนมา เตียงวพาก
วิจารณ์อื่นไม่เป็นมงคลกอบคอง เพราะผู้ตายเป็นบุคคล
สำคัญมชอเตียงทางการเมืองมากอน แะะในการส่วงตัว
เตากเคยต้นทชคชอบกบนายปรต พนมยงค์ เบนอย่างตอก
คอง อกทงพฤตการณจากการจับกุมกต การคองสัดกตเท
ทเจ้าหน้าทหารวจแถดงมานนยห่างไกลมาก เมอเบนเซ้น
น ความคองนสนเทห์ของประชาชนกยงทวชน แะะก็ได้แต่
ชบคคิวิพากษวิจารณ์กันเบนการภายใน ตราบจนกระทั่ง
เมอรฐาบาดบัจจุบันได้ประกาศการเป็น ประชาธิปไตย อย่าง
สมบรณ์ชน นนแถดะมคตมหาชนเกยวกับเรองเหล่านาย
คองคองออกมา เพอรอนตแถงความยุติธรรมคองไป

และในกรณีนี้ บางกอกใหม่ จึงค้นหาหลักฐานการเสีย
ชีวิตของดร. ทวี ตะเวทิกุลต่อไป และจากการสอบสวน
ของเราเห็นว่า พฤติการณ์การจับกุมและเสียชีวิตของ
ดร. ทวี ตะเวทิกุล มีอะไรหลายอย่างอันควรแก่การตรวจสอบ
ในยุคใหม่จะหยิบยกขึ้นสนทนาต่างกันใหม่

รายงานที่บางกอกใหม่ จะเสนอต่อไปนี้ปรากฏจากคำบอก
เล่าของบุคคลบางคนซึ่งรวมอยู่ในเรื่องมาดดำเดียวกับดร. ทวี
ตะเวทิกุล ซึ่งได้ถูกจับกุมครั้งนั้นแต่ต่อมาก็ตกปล่อย
พ้นข้อหาเพราะปราศจากความผิด

กล่าวตายแบบ ๔ รมต.

จากการบอกเล่า ปรากฏว่าหลังจากการจลาจลได้สงบลง
แล้ว และทางตำรวจได้ออกตามจับบุคคลสำคัญ ๆ ไปสอบ
สวน ซึ่งในจำนวนนั้น ดร. ทวี ตะเวทิกุล ก็คิดว่าจะต้อง
ถูกจับกุมอยู่ด้วย จึงได้ออกนอกบ้านหลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่ใน

พระนครนั่นเอง โดยตั้งใจว่า ถ้าเหตุการณ์ดังกล่าวอันเล็กน้อย
ก็จะมอบตัวเข้า สู่ กับชอกดาวหาแต่ในระหว่างที่ซ่อนตัวอยู่
นขาของการตายของเพื่อน ๆ ที่ปรากฏเป็นข่าวในหน้ากระดาษ
หนังสือพิมพ์ ทำให้ ดร. ทวี ฯ สะดุ้ง และเกรงว่าตนเอง
จะต้องตายในลักษณะเดียวกับ ๔ อดีตรัฐมนตรี จึงได้คิด
หาทางจะหลบไปซ่อนตัวแถวต่างจังหวัด

ชวนเด็ก ๆ ไปด้วย

และเมื่อปลงใจหนีออกนอกพระนครไปแล้ว ดร. ทวี ตะเว-
ทกุดก็ได้ชวน นายประสิทธิ์ ดุสิตานนท์ และพวกเด็ก ๆ
อันมีนายพร้อม, และนายวิรัตน์ ดุสิตานนท์, นายสมพงษ์
ไชยเจริญ, นายคล้าย ลักษณะโคเสรษฐ์ ร่วมไปด้วยเพื่อ
ช่วยเหลือในการติดต่อ และซื้อเสบียงอาหารในระหว่าง
ซ่อนตัวส่วนการหลบหนีได้มุ่งไปยังสมุทรสาคร และสมุทร
สงคราม โดยหา เรือมาสองแฉะลำหนึ่ง เป็นพาหนะ และมี

นายกิมฮั่ง แซ่ฮอง กับนาย พก จันเซียว ชาวเมืองนนเป็น
คนแจจวเรอ

คิดจะออกนอก

ในระหว่างที่หลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่แถบเมืองสมุทรสงคราม
เองชาวรายเกยวแกบคคตทางด่าน ตรงข้ามกับ รัฐประหาร
ก็เกิดชนเรื่อย ๆ สถานการณ์ในพระนครยิ่งตึงเครียดเข้า
ทุกวัน ตร. ทว. ตะเวทกุดจึงได้ตกลงจะเดินทางออกนอก
ประเทศเป็นการชั่วคราว

ยอมให้จับโดยดี

แต่แล้วในกลางดึกประมาณตีสองของคืน วันที่ ๑ เมษายน
ศกนั้นเอง ขณะที่เราเฝ้าของ ตร. ทว. ตะเวทกุด กำลัง
แจจวเรียงฝั่งอยู่นั้น ก็ปรากฏเรือยนต์ของเจ้าหน้าทหารวจ
หลายลำแล่นเข้ามาอย่างรวดเร็ว พร้อมกับฉายไฟตรงมายังเรือ

เมื่อ ดร. ทว ๑ เห็นเช่นนั้นกรไต่ถามทว่าคนพบอวสานต์เสีย
แล้วจึงได้สั่งให้หยุดเรือ ตรงแพดกบวบแล้วตั้งทุกคนใน
เรือให้ ย้อย่าง สงบคอยฟัง คำสั่ง ของตำรวจ อย่าได้แสดง
ออกการอื่นใดเป็นการต่อว่าจะต่อสู้เป็นอันตราย

ชนจากเรือ

ขณะ นั้น เองแสงไฟอันสว่างจ้าจาก เรือยนต์ของ เจ้า หน้าท
ตำรวจพุ่งจับมายังกุ่มของดร. ทว ตะเวทิกฤต อย่างชัดเจน
เสียงตะโกนให้ทุกคนขึ้นไปยืนบนแพดกบวบ ทุกคนกระทำ
ตามแต่ในระหว่างก้าวเดินอยู่บนแพดกบวบนั้นเอง กระสุน
ปืนได้ดังระวชน บุคคลเหล่านั้นจึงพากันห่มอบดงและบาง
คนก็กระโจนลงน้ำวายนหนีด้วยความกลัวภัย

ใบหน้าบดเบี้ยว

เมื่อเสียงปืนราบแล้ว บุคคลที่ติดตาม ดร. ทว ตะเวทิกฤต

แต่เห็นภาพ ดร. ทวี ฯ นอนสิ้นใจตายอยู่บนแพนั้นเองใบ
 หนาบุด เบี้ยว แผลดังอาการ เจ็บปวดเดือดโหด แผลงฉานไปทั้ง
 ตัวแต่ไม่ปรากฏเสียงพูดประการใดจาก ดร. ทวี ฯ ก่อนที่
 จะสิ้นใจ

อาวุธมาจากไหน

แต่จากคำแถลงการณ์ของเจ้าหน้าทหารวจทจบกม ดร.—
 ทวี ตะเวทิกฤต กับคณะในคืนนั้นว่าได้ค้นอาวุธของกลางจาก
 ดร. ทวี ฯ กับพวกเป็นจำนวนหลายกระบอกรวมทั้งกระสุน
 และระเบิดมือเป็นจำนวนมากนั้น จากคำบอกเล่าของบุคคล
 ที่รวมอยู่ในเรือมาดถ้านั้นชี้แจงว่า

“ผมไม่รู้ ว่าอาวุธอันตรายแรงเหล่านี้ นั้นปาฏิหาริย์มา
 จากไหนเพราะระหว่างที่ผมหลบหนีอยู่กับคุณทวี่ ฯ
 ปรากฏว่ามีอาวุธขึ้นสิ้นเพียงกระบอกเดียวเท่านั้น

แต่บุคคลนั้นกล่าวต่อไปอย่างติดตลกว่า” บางที
อาจจะมีความใจระมาสมคบด้วยกรรมัง

ทำไมคนอื่นไม่ตาย

“ทำไมในการต่อสู้กันอย่างรุนแรงนั้น ทางเจ้า—
หน้าที่ตำรวจคดี ทางพวก ดร. ทวี ฯ กัด ไม่มี
ใครได้รับบาดเจ็บอีกทั้ง ๆ ที่บุคคลเหล่านี้ อยู่ใน
ระยะใกล้กัน”

ต่อคำถามของบางกอกใหม่ บุคคลที่ร่วมเรือลำ
เดียวกับ ดร. ทวี ฯ กล่าวว่า

“ผมยืนยันได้ว่าพวกผมไม่ได้ต่อสู้ และที่ คุณทวี ฯ
ตายเห็นจะเป็นเพราะคุณทวี ฯ เป็นบุคคลสำคัญที่
ทางการต้องการตัว พระเจ้าจึงบรรดาลให้กระ-
สุนปืนเจาะจงถูก”

สรุปหรือยัง

อย่างไรก็ดีจากข่าวที่บางกอกใหม่ ได้นำเสนอมาในการตาย

ของ ดร. ทวี ตะเวทิกฤตก็ได้สร้างปมปริศนาหลายอย่างแก่
 ประชาชนทั่วไป เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนเหตุผล
 ททางเจ้าหน้าที่แถลงมานั้นประ กอบกับ เหตุการณ์ ที่น่า
 เดียวกันนั้นได้อธิบายในระยะชุด ๆ กัน ความสงสัยของ
 ประชาชนจึงต่อไปในทางเข้าใจว่าตำรวจทั้ง ดร. ทวี
 ตะเวทิกฤต เพราะบุคคลนั้นนอกจากจะเป็นคนสำคัญทาง
 การเมือง เป็นอาจารย์ และโดยคณะอย่างยิง เป็นนัก
 กฎหมายจากประเทศฝรั่งเค็ดด้วยแฉะจะ คิดถึง กบคอด
 เจ้าพนักงาน ซึ่งมักจะ ดงอาวธมากกว่า เทียวหรือเป็น ดั่งทหน้า
 ดงนไม่น้อย,

ในที่สุด ชีวิตของอดีตรัฐมนตรี เดรัไทย ผู้ผ่านสร้างคุณ
 ประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยทั้งของทางหลาย แม้แต่
 จอมพลพิบิต และนายพลเผ่าเอง ก็มาเกมดงอีกชีวิตหนึ่ง
 อย่างน่าเอนดอนาถ ภายหลังที่ได้พยายามหลบหนีการจับ
 กมจนเกือบจะเอาชีวิต ของเขา ผ่านออกไป นอกประเทศได้
 เรียบร้อย เขาไม่ได้ถูกจับกุม เพื่อเอาตัวไปสู่ศาลสถิตย์—

ยคธรรม เขาไม่ได้ตอัสคตเพอทจะแสดงให้เห็นว่า การตอ
 ส่วตของเขากกหรือผด เขาได้ตงมอกระทำการกบมหรือ
 เปตา — — เขาตองตายเพราะเขาเป็นเสร์ไทย เขาเป็น ดร.
 คนสนทของนายปรต พนมยงค์ เป็นทปรกษาพรรคประ-
 ชาชน เขาตองเกมส่วตตงเพราะเหตุนเทานนเอง

ส่วตของดร. ทว คะเวทกต ได้มานการตอัส มาอย่างสำคัญ
 ส้มยเมอจอมพลพบต ได้ตกเป็นทาสทางการเมองของญปุ่น
 เขาเป็นเสร์ไทยกตมแรก ทรเรมปตตประเทศไทย ทรทให้พน
 จากอานาจของญปุ่น รววมกบนายปรต พนมยงค์ เขาเป็น
 เสร์ไทยคนสำคัญคนหน่งทบมจากกรงเทพเอาแผนงานไตดิน
 ไปสู่ประเทศญปุ่น และ ดร. ทว คะเวทกตคนนเอง ทจอม
 พตพบตได้เป็นหนส่วต แดส่วตของเข จนตราบ เทาทกวนน
 หากแม่วาจอมพลพบตจะดำนกสกนด เขาคนนเหตะทได้
 เจรจาบายเบียงไม่ให้จอมพลพบต บินจากประเทศไทยไป
 ตามคำเชญของรัฐบาลญปุ่นยุคสงคราม เพราะหากแม
 วจอมพลพบตรบคำญปุ่นไปตามคำเชญแล้วไซ้ บ้านน

ชีวิตของจอมพลพบตกกงเหตอแต่ชอเทานน เขากกงกตาย
 เบนส์วามส์ตยส์นทบรคนทส์อง ชงตกเครองบินตายตาม
 แผนการณของตกพระอาทตย

เขาได้สร้างวรรกรรมไว้ให้จอมพลพบต เขาได้สร้างควม
 ดำเร้จเอาไว้ให้ชาติไทยอย่างงดงามมาแต่ัว แต่เขาได้รับ
 ผลประโยชน์อะไรจากการทำงานของเขา เงินหรือ อำนาจ
 หรือ แม้แต่เหรียญตราส์กอนหนงเปดาทงหน แต่เขากดบ
 ด้รับการคอบแทนอย่างส่มใจที่ส์ต นันคอกการส์นชวตบน
 แพดกบวบ หน้าอกของเขาปรุพรนไป ด้วกระส่นของ
 คารวจทงทเขาบอกัว เขายอมแพ้แล้ว — เขายอมให้จับ
 กุม — — เจาหน้าทญ ยงเขาได้รับคำ ส้งให้จับตายหรือ — —
 หรือว่าเขาคอดส์ — — แต่เขาถกเจาหน้าทยงตายแล้ว — —
 แดะเจาหน้าทคณน คอมาด้รับการคอบแทนด้วการ ให้
 ส็น้าง แดะยศ

นคอคควมเดวร้ายของบคคตในระบบการ ปกครองประชา—

ธิปไตย แบบห้วงมกฏท้ายมกร คนพวกนี้ทำให้ประเทศไทย
 ก้าวรุดไปไม่ได้ คนเหล่านี้ทำร้ายความสงบสุข ทำลาย
 ระบบการปกครองประชาธิปไตยของโลก ปากของคน—
 เหล่านี้องว เขารักชาติ เขาจะทำให้ประเทศเข้าสู่ความ
 สงบสุข แต่ความจริง เขาไม่ส่งสารชาติของเขาเลย เขา
 ต้องการอำนาจเพื่อความเจริญของพวกพ้องของเขาต่างหาก
 เขาส่งสารพวกพ้องของเขาต่าง หากที่ไม่มีอำนาจ ไม่มีเงิน
 เพราะฉะนั้นเขาต้องหาอำนาจและหาเงินมาให้ และเมื่อ
 ใครขัดขวางเส้นทางเดินของเขาเขาจะต้องฆ่า — ฆ่าเพื่อ
 พวกพ้องของเขาจะได้อยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข ไม่ใช่ประเทศไทย
 ไทย พดเมืองไทยอยู่เย็นเป็นสุข มันเป็นคนละเรื่องคนละ
 ทาง

มนุษย์พวกนี้เป็นพวกประเภทจิตทรามทางการเมือง ไม่ต้อง
 การให้ใครมาใหญ่ในแผ่นดิน ไม่ต้องการให้ใครมาแบ่ง
 รัศมี ใครจะดีไปกว่าเขาไม่ได้ เขาจะต้องเป็นผู้นำทาง
 เศรษฐกิจ ทางทหาร ทางการเมืองแต่ผู้เดียวเท่านั้น

อำนาจและคำสั่งของเขา จะต้องเป็นอำนาจและโองการที่
ใครละเมิดไม่ได้

การเสียชีวิตของ ดร. ทวี ตะเวทิกถ เป็นความศุญญ์เสีย
เสียอันยิ่งใหญ่ของคนในสังคมชั้นสูง เพราะเขาเคยผ่าน
ตำแหน่งรัฐมนตรี อาจารย์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และ
การเมือง ความรักเขาได้ร่ำเรียนมาเขาได้นำมาใช้ให้เป็น
ประโยชน์แก่คนทั้งหลายเพื่อเป็นทานแก่ชีวิต เพื่อความผา
สุขแก่ประเทศ ต่อไป ไม่มีเขา จะมกแต่ความชั่วช้าต่ำหัด
ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคนนั้น ระหว่างผู้ก่อเหตุการณ์
อันอับาทชั่วช้า กับผู้พบจุดจบอย่างน่าเอนคือนาถ

จะมีใครเล่าที่จะรู้ดีไปกว่า นายพลเผ่า และร้อยตำรวจเอก
ม้วน คงถาวรฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งจับ และอีกคนหนึ่ง
เป็นผู้ลงมือจับตายด้วยปืนและพระ ศยาม เทวา ชีราช
เทานนทร ดา—เขาตายเพราะว่าเขาเป็นกบฏ หรือว่า
เขาเป็นพวกพ้องของนายปรีดี พนมยงค์ เป็นเสรีไทยทศกร
นั้นไม่มีใครไปชวนนายพลเผ่า เขาร่วมทำงานด้วย

ดร. ทวี ตะเวทิกุล ตะหนักคิดว่า ถ้าเขากลับเข้าไปให้ตำรวจ
 จับ เขาจะต้องประสพต่อการกวาดล้างอย่างไร หลังจาก
 เติบโตออกจากพระบรม มหาราชวัง มากับพวก ของเขา ซึ่งมี
 นาย ประสิทธิ์ ดิตตานนท์ รต. เนื่องสัปดาห์แล้ว เขาก็มุ่งไป
 ที่สโมสรตำรวจทันที เขาหลบอยู่ทนน้อย่างคนที่ไม่มีเงาหัว--
 แต่ตัวของเขารู้ไม่ว่า เขาจะต้องมาพบจุดจบอย่างน่า
 เอนกอนาถแทนที่จะตายอย่างมีเกียรติบนแท่น ท่ามกลาง
 ญาติและลูกศิษย์ลูกหา-- เขาคิดในนั้นปดายว่า เขาคง
 จะหนีออกนอกประเทศเสียสักหนึ่ เมื่อทุกอย่างผ่านไปแล้ว
 เขาก็คงจะกลับมาได้ประเทศไทย ไม่เคยนองเลือดเด็ดสัก
 ครั้งไม่ว่าปฏิวัติครั้งใด-- -- อุดมคติชัดก้น เมื่อเวลาผ่านไป
 ไป วันล่วงไปทุกคนก็คงร่วมมือกันได้-- -- ทุกคนอาจจะลืม
 ความหลัง-- -- แต่เขาคิดผิด เขามุ่งตัดสินใจกลับบ้าน ที่จริง--
 หวาดตราด ที่นั้นเขาคิดว่าเขาจะเอาเป็นทางคนหาทางออก
 จากประเทศไทยไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง เขาไม่ต้อง
 การไปไกลนัก แต่เกรณที่ชีวิตของเขามาเพียงนี้เท่านั้น เขา
 ต้องกลับบ้าน ของเขา -- แต่ไม่ใช่บ้านเขาที่ จังหวัด ตราด

หากแต่ความนั้นเป็นบ้านเก่า บ้านที่ทุกคนต้องไปเหมื่อนกัน
หมด นั่นคือ โดง เขาไปถึงที่นั่นแล้ว ด้วยคาร์ไบน์ของ
ส.ค.อ. ม้วน คงถาวร (ยศในขณะนั้น) เขาเกิดมาเพื่อต่อสู้
เพื่อสร้างสรร และถูกลูกทำตาย -- เท่านั้นเอง

ทุกคนต้องตายเพราะการกวาดตางอันเหี้ยมโหด ไม่แต่เพียง
ชีวิตนะเพราะของคนที่หาคนเท่านั้น แต่ลูกเมีย ญาติพี่น้อง
ทุกคนต้อง ประสพชะตากรรม ตามบุคคล เหล่า นั้น อย่างน่า
เอ็นดูอนาค เขาไม่เว้นแม่แต่เมีย แม่แต่ลูก บุคคลเหล่า
นั้นได้ทั้งมรดกเอาไว้ให้ลูกให้เมีย ของเขาด้วยการปล่อยให้
ผู้ถืออำนาจในการกวาดตางคุกคาม ชุ้เชิญ จับเข้าคุกเข้า
ตรางไปใครเป็นญาติ ดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง
ทางการทหาร มนุษย์นั้นจะต้องถูกหาทางไต่ออก หรือไม่
ก็เบนนกบฏ จับเข้าคุก แล้วปลด ภรรยา ของ ดร. ทอง-
เปลว นางบงอร ต้องถูกจับในการ กวาดตาง ครั้งต่อมา
ด้วยข้อหากบฏสันติภาพ แล้วนางก็ต้องกลับมาตายอย่าง
เอ็นดูอนาคด้วยการเป็นอมพาศ พระเจ้ามหรอ พระเจ้าให้

ความยุติธรรมแก่นมนุษย์ดอยู่แถวหรือ แนนอนฟ้าให้ จอม
 พดพบุดมาเกิดแถว ฟากก็ต้องประกาศิตให้นายพดเผามาเกิด
 เป็นคูปัญแห่งการดำรงผลาญชีวิตมนุษย์ — —

ความผ่นผวนทางการเมืองได้เกิดขึ้น และผ่านไวันแถววัน
 เด่า การดำรงนักรการเมืองยังไม่ได้เสร็จสิ้นไป ทลายคน
 ยงอยู่ และจะต้องฆ่า—เขาสร้างสถานะการณชนเพื่อจะหา
 ทางเขมือบเงินแผ่นดิน — — เขาสร้างสถานะการณ ชน เพื่อ
 ความมีอำนาจและเป็นใหญ่ในทางการเมือง— —

ในไม่ช้า นายพดเผาก็ก้าวเข้ามาในตำแหน่ง อธิบดีกรม
 ตำรวจ ยศ นายพดตำรวจเอก ผู้มีอำนาจเต็มแห่งการ
 ปราบปราม เป็นผู้ นำแห่งกองทัพตำรวจอันเกรียงไกร
 และขณะเดียวกัน การเมืองกำลังคดคยตัวของมันออก
 ไปอย่างกว้างขวาง พรรคการเมืองได้ผดตชนอกเหมือน
 เติบ ในจำนวนนั้น มีพรรคการเมืองที่มีอำนาจยิ่งใหญ่อยู่
 พรรคหนึ่ง นั่นคือพรรคเสรีมนังคศิลา โดยมี จอมพดพบุด

เป็นหัวหน้าพรรค และนายพลเผ่าเป็นเลขาธิการความเป็น
 เลขาธิการพรรค ก็เหมือนกับกำเป็นหัวใจของพรรค — —
 คราวนี้เขาต้องทำงานหนัก เขาต้องหาเงินให้กับการเมือง
 เพื่อยกมือให้อำนาจแก่เขาในรัฐสภา— เขาเอาเงินมาจาก
 ไหนเล่า—นอกจากงบประมาณ แผ่นดินที่ เขา ได้รับ จาก
 กรมตำรวจ นายพลเผ่าคำนี้ ใช้สิทธิพลบับบังคับทาง
 การค้าเพื่อเขามหาชนm ทุกอย่างเป็นไปตามความประสงค์
 ของเขา ตอนนั้นเองเขามัดมครพรรคพวกที่เป็นนักการเมือง
 และเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของเขา หลาย
 คนยอมหมอบราบคาบแกวให้เขาเพื่อหวังยศ อำนาจ หน้า
 ที่และเงิน แม้ว่าจะต้องไปทำความผิดแม้ว่าเขาจะต้องไปดง
 มอสังหารชีวิตของศัตรู เขาทำได้ทั้งนั้น ในจำนวนบุคคล
 เหล่านั้น มทเห็นอย่างเด่นชัดอยู่ส่หาคคน บุคคลเหล่านั้น
 ต่อมาได้ถูกเนรเทศไป กับ เขา ด้วย ถนคอ พันตำรวจเอก
 พันศักดิ์ วิเศษภักดี, พันตำรวจเอก พนม วรรณะสมภพ,
 พันตำรวจเอก อรรณพ พุกประยูร, และอีกหลายคน

ต่อมาถูกสั่งจับในคดีสังหารบุคคตสำคัญ คือ พตจตวาผาด
ตงคะสมิต พตตำรวจจตวา ทม จิตรวิมต,

บุคคตทกถาวนามมาแดงเหต่าน ได้รวมม้อกับนายพตเผ่า
สร้างรัฐตำรวจ อินเกรียงไกร ขนเพอมีไว้สำหรับรักษาอำ
นาจแห่งรัฐบาดพิบุด และเพื่อสถาปนาการก้าวชนไปสู่การ
มีอำนาจสูงสุดของนายพตเผ่าเอง และบรรดาสมุนของเขา

เขาก้าวชนไปด้วย การ กระทำ พฤติการณ์ อินเหยมโหด ผิด
ศีลธรรม และหนาทเมื่อนายพตเผ่า ได้รับตำแหน่งทางการเมือง
โดย ดำรงตำแหน่งเดชาธิการ พรรคเสรีมนังคศิลา
แล้ว เขาได้สั่งสังหารนักการเมืองอีกสองคนคือ นายเตียง
ศิริพันธ์ และพรรคพวก และนายพร มะลิตทอง พร้อมด้วย
หะยี่ สหรง และลูกชาย การสังหารก็กระทำโดยกลุ่มเจ้า
หนาททหมอบราบคาบแก้วให้แกเขาเพอ ยศ ตำแหน่ง และ
เงิน ไม่เพียงแต่นักการเมืองเท่านั้นที่ต้องถูกสังหาร แม้แต่
นักหนังสือพิมพ์ ก็พตอยถูกเหวี่ยงเหตสังหารไปด้วย คนที่

เคราะห์ร้ายกคอ นาย อารีย์ ดวระ ผู้อำนวยกาหนงสอ
พิมพ์พิมพ์ไทย สยามนิกร

ทุกอย่างเป็นไปเพื่ออำนาจของเขาทั้งสิ้น — — แต่อำนาจของ
เขาจะถึงที่สุดไปไม่ได้ ในเมื่อเขายังถูกคัดด้วยมุมมองของเขา
ด้วยสายตาของคนที่สุดจริตคนคนนั้นมอำนาจพอ กับเขา — —
นายพลเผ่า มีอำนาจเกรียงไกรทางกองทัพตำรวจ แต่เขา
มีอำนาจอันเกรียงไกร ทางกองทัพบก — — ทางของนาย
พลเผ่า ยังไปไม่สะดวก ก็ทำอย่างไรเล่า เขาถึงจะหา
ทางไปให้ได้สะดวก — —

เขาจะต้องยึดอำนาจทางการเมืองให้หมด เขาต้องได้ชัยชนะ
ในสภาให้มากที่สุด — — และเมื่อได้อำนาจแล้ว คราวนั้นก็
จะต้องได้อำนาจทางการเมืองด้วย เขาต้องการอำนาจทาง
ทหารเรืออีก แต่ผิดหวัง — — เขาผิดหวังเรื่องตำแหน่งผู้
บัญชาการทหารเรือ — — นายพลเผ่าก็หมายตาเอารัฐสภาเป็น
ที่พึ่งเพอบังหน้าแผนการฉ้อฉลของเขา — — สมนุของเขาทก

คนกระซิบกับเขาว่า — — ถ้า ต้องการ มีอำนาจ เห็น คน ทั้ง
 หายในแผ่นดินแล้วเขาจะต้องจัดการกับทหารบก — — ก็คน
 ที่มีอำนาจอยู่ในกองทัพบกในขณะนั้นไม่มีใครบ้างแล้ว — — ต้อง
 จัดการให้สั้น ดึงหน่วยหนึ่งมาจึงได้ถกกองทัพบกทั้งหมด
 ที่จะเผ่นเข้าตะปบ บุคคลสำคัญต่าง ๆ ถ้าคำสั่งจากวังปารุส
 ก็ไปถึง

ครั้นแล้วมณฑลมาถึงเวลาดำคัญ ก่อนที่เขาจะตั้งพลพรรคหนี
 คำของเขาถึงมือตะปบ บันดาลศรัทธาทางการ เมือง ของเขาทั้ง
 หาย เขากำตั้งเมืออำนาจ — — ดมคำสั่งบาต ดมเพื่อน
 เขาคิดว่าเวลานี้ เขายืนบนหลังเสือเสียแล้ว ถ้าเขาถึงจาก
 หลังเสือเขาจะต้องถูกเสือกัด เขาต้องทนนั่งต่อไป เพื่อที่
 จะฆ่าเสือตัวนั้น

ก่อนที่เราจะพาท่านไปพบ กับ การ สูญเสียอำนาจ อัน ยิ่งใหญ่
 ของ จอมพลพิบูลย์พานายพลเผ่า พร้อมด้วยสมุนของเขา
 พร้อมด้วยการกระเจตกระเจิงหนีของพันตำรวจเอกอรณพ

“เบเรย์” พกประยร แะการคตตามเจ้าหน้าททงหลาย
ทกดาเยเบณผตองหาในคตต่าง ๆ ซึ่งได้ถูกก่อกกรรมทำเชญ
ชนในยุคนน

เราขอพาท่านไปต้บดตงกณพพาษาเดี้ยกอน—คตแรกท
เราจะพาท่านไปฟังคำพพาษา กคอกคต ยงส่อดตวรฐมนตร
—เมอฟังคำพพาษาเรยบรอยแเดว เราจะพาท่านยอน
กตบไปต้ การส่ญเดี้ยอานาจ พรอมดวยการรอฟนคต
ต่าง ๆ ชนมาส่ การส่อบส่วนเพอหาความ ยุติธรรม ให้แก่ผู้
ตองคตงกแกความตายเหตานน

เอาเดครบ เราจะพาท่านไปต้ การพพาษาคตแรก—

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๔/๒๕๐๒

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๗๖/

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาสตราจารย์

วันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๒

ระหว่าง: พนักงานอัยการโจทก์ กับ กรมอัยการ โจทก์

พต.ต.จ. ผาด ตุงคะ สัมมิต ท ๑ พต.ต.จ. ทมจิตรวรมณ ท ๒
ร.ต.ท. จารส ยมละมัย ท ๓ ร.ต.ท. ชน พกใจดี ท ๔
ส.ต.อ. แพบ นมรัตน ท ๕ จำเลยเรื่อง ข่าม่อนโดยเจตนา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทุกคนเป็นตำรวจประจำการจำเลยที่
๑-๒ มีตำแหน่งประจำกรมตำรวจ จำเลยที่ ๓ มีตำแหน่ง
ประจำสำนักงานตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำเลยที่ ๔ มี

ตำแหน่งประจำสถาน ตำรวจภูธร จังหวัดมหาสารคาม
 จำเลยที่ ๕ มีตำแหน่งประจำแผนก ๑ กองกำกับการ ๒
 กองจุใจม กองปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวน
 ส่วนกลาง

เมื่อระหว่างเวลาดำเนินคดี (หลังเที่ยงคืน) ของวันที่ ๓ มีนาคม
 ค.ศ. ๒๕๕๒ ถึงเวลาดำเนินคดี (ก่อนเที่ยงคืน) ของวันที่ ๔
 มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นเวลาดำเนินคดีติดต่อกันจำเลยในคดี
 นี้ได้บังอาจกระทำความผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือขณะนั้นจำเลย
 ที่ ๑ รับราชการเป็นรองผู้กำกับการกอง ๔ กองตำรวจสัน-
 ตติบาต จำเลยที่ ๒ รับราชการเป็นรองผู้กำกับการกอง ๒ กอง
 ตำรวจสันติบาต จำเลยที่ ๓-๔ รับราชการเป็นนายสิบ
 ตำรวจประจำกองตรวจ ตำรวจนครบาลใต้ จำเลยที่ ๕
 รับราชการเป็นพลตำรวจสมัคร ประจำกองตรวจตำรวจ
 นครบาลใต้ จำเลยในคดีนี้กับพวกซึ่งได้ลงแก่กรรมไปแล้ว
 หนึ่งคน และที่ยังหลบหนีอยู่อีกหลายคน เป็นเจ้าพนักงาน
 มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ได้สมคบรวมกันกระทำการอัน

มิควรกระทำในตำแหน่งหน้าทของตน คิดรายค่อ นายทอง
 เปตว ชตภูมิ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ นายถิต อุดด
 และนายจาดอง ดาวเรือง ซึ่งถูกจับ และควบคุมไว้โดย
 เจ้าพนักงานตำรวจตามวนเวลาดังกล่าวแล้วข้างตน จำเลย
 กับพวกได้รวมกันกระทำเพทุบายไปขอ รับตัวนายทองเปตว
 ชตภูมิจากทคุมขังตำรวจสันติบาล รับตัวนายจาดอง ดาว
 เรืองจากที่สถานตำรวจยานนาวา รับตัวนายถิต อุดด
 จากทคุมขังสถาน ตำรวจนครบาล นางแดง และรับตัวนาย-
 ทองอินทร์ ภูริพัฒน์จากทคุมขังสถานตำรวจนครบาลตาม-
 เส้น จัดการควบคุมคนทั้ง ๕ ออกเดินทางด้วยรถยนต์ไป
 ตามถนนพหลโยธิน ค่อ มาได้ให้รถยนต์หยุดแล้วจำเลยกับ
 พวกได้บังอาจ ล้มคบ ร่วมกัน ใช้อาวุธปืนยิง นายทองเปตว
 ชตภูมิ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ นายถิต อุดด นาย-
 จาดอง ดาวเรือง ในขณะที่คนทั้ง ๕ ถูกใส่กุญแจมืออยู่นั้น
 รวมหลายนัด โดยมีเจตนาฆ่าคนทั้ง ๕ ให้ถึงแก่ความตาย
 กระสุนปืนถูกตามร่างกาย ของคนทั้ง ๕ ตรงที่สำคัญหลาย
 แห่ง นายทองเปตว ชตภูมิ กับพวกทั้ง ๕ คน ได้ถึงแก่

ความตายทันท้มดงเจตนาของจำเอยกับพวก ทง น้จำเอย
กับพวกได้กระทำโดยทรมาน ทารุณโหดร้ายหรือแแต่ดงความ
ดุร้ายแก่ผู้ตายทง & ให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส ราย
การบาดแผล ของผู้ตาย ทง & ปราบกฏ ตามรายงานชันสูตร
พลิกศพซงเจ้าพนักงานได้ทำได้

เหตุเกิดที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร
เมื่อได้กระทำผิดดงกล่าวแแต่ โดยเจตนาที่จะช่วยให้ตนเอง
แแต่ให้ผู้อื่นพ้นอาญา จำเอยกับพวกได้เททบายกระทำดง
ซงเบ็นดักขพยานโดยเบ็นเท็จซน แแต่เอาเนอความทรอย
ว่าเบ็นเท็จ มาบอกแแต่ ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อประชาชน
แแต่แจ้งต่อเจ้าพนักงานสถานีตำรวจบางเขน เพื่อให้หตง
เชื้อไปในทางที่เบ็นเท็จว่า การทคนทง & ถูกยิงตายนเนอ
ด้วยใน ระหว่างทาง เพื่อเอา ผู้ตาย ไปฝาก ความคุม ที่สถานี
ตำรวจนครบาลบางเขนมีผู้ รายดกแยงซง เกิดยงสู้กัน
กระด้นบนถูกคนทง & ตายคนร้ายหตบหนีไปได้

ได้ทำการสอบสวนคดีนี้มาตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๔๙๒ โดย
 ที่จำเลยกับพวกได้กระทำเพทุบายให้หลงเชื่อไปในทางที่เป็น
 เท็จ พยายามใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ และอิทธิพลเพื่อ
 ให้พนักงานสอบสวนควรต้องรับ จึงทำให้ต้องทำการสอบสวน
 อยู่เป็นเวลายาวนาน จึงได้หลักฐานว่าความจริงจำเลยกับพวก
 เป็นผู้กระทำความผิด
 จึงขอให้ลงโทษจำเลยตามกฎหมายอาญา มาตรา ๖๓, -
 ๒๔๙, ๒๕๐, ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๒๘๘,
 ๒๘๙,

จำเลยทั้ง ๕ ให้การรับว่าเป็นเจ้าพนักงานจริง แต่ปฏิเสธ
 ว่ามิได้กระทำความผิดดังฟ้อง

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบพยานหลายปาก เป็นความโดย
 สรุปรว่าผู้ตายทั้ง ๔ คือ นายทองเปลว ชลภูมิ นายจำลอง
 ดาวเรือง นายถวิล อุดล และนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์

ได้ถูกยิงตาย ในระหว่าง ทางที่ตำรวจ ซึ่งมีจำเลย กับพวก
ควบคุมไปสถานีตำรวจ บางเขน ระหว่างหลักกิโลเมตรที่
๑๔—๑๕ ถนนพหลโยธิน เมื่อคืนวันที่ ๓ ต่อกับวันที่
๔ มีนาคม ๒๔๘๗ เวลา ๑ น.เศษ

ผู้ตายทั้ง ๔ คนนี้เป็นนักการเมือง ต่างเคยเป็นผู้แทน
ราษฎร และเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมาแล้ว นาย-
ทองเปลว ชลภูมิ เป็นนักการเมืองสังกัดพรรคแนว
รัฐธรรมนูญ เป็นเลขาธิการพรรค นายทองอินทร์
ภูริพัฒน์ เป็นรองหัวหน้าพรรค นายถวิล อุดล
เป็นเลขาธิการพรรค พรรคแนวรัฐธรรมนูญ กับ
พรรคสหชีพเคยรวมกัน และนายถวิล อุดล นาย
จำลอง ดาวเรือง เคยรวมกันเป็นรัฐบาลมาสักระยะหนึ่ง
มีหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์เป็นนายกรัฐมนตรี

ผู้ตายทั้ง ๔ เคยเป็นเสรีไทย และเป็นนักการเมืองทาง
ฝ่ายนายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งเป็นนักการเมืองคนละฝ่าย

กับจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายพลตำรวจเอกเผ่า
 ศรียานนท์ ซึ่งในระหว่างเกิดเหตุ ดำรงตำแหน่งเป็น
 รองอธิบดีกรมตำรวจ และเป็นอธิบดีตำรวจในเวลาต่อมา

ในระหว่างเหตุจู่โจมของข้ารงนาวาสวัสดิ์เป็นนายกรัฐมนตรี ยูนัน
 ได้เกิดรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๐ เป็น
 เหตุให้รัฐบาลชุดหลวง ข้าราชการนาวาสวัสดิ์ ต้องหลบหนีไป
 และได้มีการตั้งรัฐบาลขึ้นใหม่มีจอมพล ป. พิบูลสงคราม
 เป็นนายกรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินแทนซึ่งในเวลาต่อ
 มาได้เกิดกบฏ ๒ ครั้งคือ กบฏวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๑
 และกบฏวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒

กบฏเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ พวกกบฏได้ยึดทำ
 การรัฐบาลหลายแห่ง ยึดวงหลวงด้วย ได้มีการสู้กัน
 ผลที่สุดวันหรือสองวันต่อมา รัฐบาลได้ทำการปราบปราม
 พวกกบฏได้หลบหนีไป

ส่วนการจับกุมผู้ตายทั้ง ๕ นั้นใจทักน่าสืบว่าเมื่อเกิดกบฏยึด
 วงหลวงเมืองวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ แล้วต่อมาวันที่
 ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ ทางการตำรวจโดย พล.ต.อ. เผ่า
 ศรียานนท์ สั่งให้ออกหมายจับ นายถวิล อุดต นายทอง-
 อินทร์ ภรพัตน์ และนายจำลอง ดาวเรือง ในระหว่าง
 นั้นนายถวิล อุดต ได้ไปกระตั้นตึบตาดเพื่อขอประกันคนที่
 ถูกจับ ได้ถูกตำรวจควบคุมตัวไว้ และในวันนั้นเองใน
 เวลาต่อมานายทองอินทร์ ภรพัตน์ นายจำลอง ดาวเรือง
 ก็ได้ถูกตำรวจจับขณะรับประทานอาหารอยู่ที่ เนติบัณฑิต-
 สภา วันที่ ๒ มีนาคม ๒๔๙๒ นายทองเปลว ชลภูมิ ซึ่ง
 หดบนหนีไปอยู่บ้นังได้โดยสารเครื่องบินกลับมา มาลงที่
 สนามบินดอนเมือง ก็ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจไปรอรับตัวมา
 ควบคุมไว้

ในการควบคุมตัวทั้ง ๕ นี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แยกย้ายเอา
 ไปควบคุมไว้คนละแห่ง นายทองเปลว ชลภูมิถูกนำไปขัง

ไว้ที่ตำรวจสันติบาล นายจำลอง ดาวเรืองถูกนำไปขังไว้
ที่ สน. ยานนาวา นายถวิล อุดต ถูกนำไปขังไว้ที่ สน.
นางแดง และนายทองอินทร์ ภริยานถูกนำไปขังไว้ที่ สน.
ตามเส้น ทุกคนในข้อหาว่าเป็นกบฏ

ครั้นในคืนเกิดเหตุดังกล่าวข้างต้น พ.ต.อ. หลวงพิชิต
ชรรการ รองผู้บัญชาการสอบสวนกลาง หัวหน้าพนักงาน
สอบสวนพิเศษเกี่ยวแกกบฏ ได้ไปจับตัวผู้ต้องหาทั้ง ๔
โดยมีหนังสือของหลวงสัมฤทธิ์ฯ ไปแสดงและม้นายตำรวจ
อนรวมทั้งจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ซึ่งขณะนั้นมยศ ร.ต.อ.
ไปด้วย ทงนโดยอ้างว่าเพื่อความปลอดภัยของผู้ต้องหา จึง
ต้องย้ายไปควบคุมที่อื่น ในการพาเอาผู้ต้องหาทั้ง ๔ นั้นไป
ได้จัดรถสี่เตียนแวกกอนให้ผู้ต้องหาทั้ง ๔ นั่งไป ๑ คนมี
ตำรวจอีก ๒-๓ คนหนึ่งไปด้วยส่วน พ.ต.อ. หลวงพิชิตชระ
การ กับจำเลยที่ ๑-๒ นั้นไปในรถจี๊ปขับนำออกหนามรถ
สี่เตียนแวกกอนอีกคนหนึ่งมีตำรวจอีกประมาณ ๒๐ คน

พร้อมด้วยอาวธบ้นการโบน้และทอมตั้นนึ่งไป จัปตามหลัง
รถทควบคุมผลตองหาทง & นึ่งไปด้วย

เวลาประมาณ ๐.๐๓ น. ขบวนรถทควบคุมผล ตองหาไปถึง
หลัง ก.ม. ๑๔-๑๕ ถนนพหลโยธิน ได้มเตียงบนดงชน
๑ นต แลวรททง ๓ คนกหยุดซางถนนดานซ้ายตอมามเตียง
บนดงอก ๒-๓ นต มคนลงจากรถแลวตอมาสัก ๑-๒ นาที
กมเตียงบนรวิวราว ๒-๓ ชุตตอมาสัก ๑ นาที เตียงบนดง อก
๑-๒ นต

เมื่อเตียงบนดงบแลว ปรากฏว่าผล ตองหาทง & คนซงถูก
ควบคุมมานนถกยงตาย มีบางคนลงมานอนตายอยุซาง
รกรมถนน เหตุทเกิดชนนไดคความตอมาวา พ.ค.อ. หลวง
พิชิต ชระการ พร้อมด้วยจำเตยที่๑-๒ได้ไปแจ้งที่ ส.น.บาง
เชนว่าควบคุมผลตองหาจะมากควบคุมไว้ที่ ส.น. บางเชน ได้
ถูกคนรายเขาแยงควมตองหากดางทาง ซอกำดังคำรวจไป
ตามจับตัวคนราย และในคนเกิดเหตุชนน ได้คความวากอนท

รถซึ่งพ.ต.อ.หลวงพิชิตกระการนั่งมาจะกลับไปทางกรุงเทพฯ
 ได้มี พตตำรวจโท เผ่า ศรียานนท์ รองอธิบดีตำรวจไป
 ดักเกิดเหตุด้วย เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส.น. บางเขนจับ
 ตำรวจให้แถวต่อมาไม่นาน พ.ต.อ. หลวงพิชิตกระการ
 กับพวกกนกรถกลับคนนั้นกลับไปทางกรุงเทพฯ ๑ ส่วนการ
 ติดตามตัวคนร้ายที่มาแย่งตัวผู้ต้องหาไม่ได้ความว่า อย่างไร

ต่อมาได้นำศพผู้ตายทั้ง ๔ ไปที่โรงพยาบาลกลางเพื่อทำการ
 ชันสูตรพลิกศพ ร.ต.อ. ยงยุทธ ดำรงชัย (ยศขณะนั้น)
 ตำรวจ ส.น. บางเขนได้รับคำสั่งจากหลวงสัมฤทธิ์ สุข-
 ุมวาท และ พต. ต.ต. ชุนจำนงค์รักษาให้ทำการชันสูตร
 พลิกศพและสอบสวนคน

ร.ต.อ. ยงยุทธ ดำรงชัย ได้ไปตรวจที่เกิดเหตุให้ทราบว่า
 เห็นรอยเลือด หยด อยู่ทางด้านขวาคอก ของถนน และ ทรม
 ถนนเป็นหย่อม ๆ หนาบ้าง บางบ้าง ให้อดงข้างถนน

ปลดอก กระตั้น บันตก อยู่สองฟาก ถนน รวมประ มาณ ๕๐
 ปลดอก ทั้ง ๒ ฟากจำนวนได้เรียกกัน ชอบถนนด้านตะวันออก
 นอกฝั่งจวจร ซึ่งไม่ได้ลาดยางมรอยคล้ายเท้าคนเดินยา
 หญาัยบ ชอบถนนด้านตะวันตกมรอยโคลนเปื้อนจากบริเวณ
 ฝัวจวจรลงไปทางคข้างถนน บางตอนคล้ายป่าหญ้าถูก
 อะไรทับ ในคด้านทิศตะวันตกมรอยคนลงไปเหยียบมรอย
 เทาคนเหยียบย่ำทคข้างถนนบางตอนกแห้ง บางตอนกม่นา
 มรอยเท้าคนเป็นหย่อม ๆ ประมาณเกือบ ๒๐ หย่อมรวมทั้ง
 ทงหมดกว้งประมาณหนึ่งเมตร พ้นจากขอบคไปเป็นทุ่ง
 นาไม่พบร่องรอยอะไร เมื่อตรวจจุดที่เกิดเหตุแล้วก็ได้ไปสืบ
 ถามตามชาวบ้านที่อยู่สองฟากถนน ห่างออกไปทาง ตะวันตก
 ตะวันตกของถนน ส่วนมาก ชาวบ้านว่า เมื่อเที่ยงคนนั้น ได้ยิน
 เสียงบันเท้านั้น ไม่มีใครออกมาดู ไม่ได้ความว่ามีใครเห็น
 อะไร

ในวันนั้น ร.ต.อ. ยงยุทธ ดำรงชัย ได้ไปตรวจจุดศพที่โรง
 พยาบาลกกลาง ได้ทำการชันสูตรพลิกศพพร้อมกับนายแพทย์

เชิด โทณวนิก เสร็จแล้วได้ไปรายงานให้ขุนจำนงค์รักษา
 ทราบ นายแพทย์เชิด โทณวนิกให้การว่าได้ดศพผู้ตาย
 เห็นมีบาดแผลคดา^๒ยถูกกระสุนปืน^๒ คนละหลายแห่ง

ในการ สอบ สวน คดี ใน ตอน นั้น ทาง ตำรวจ ให้เอา
 ร.ต.อ. พุฒ บุ^๒รณะสมภพ เป็น^๒ผู้^๒ร้อง^๒ทุกข์ และตั้ง
 ข้อหาผู้^๒ตายว่า เป็น^๒เรื่อง^๒จลาจล ได้^๒ติด^๒ต่อ^๒ให้ ร.ต.อ.
 พุฒ บุ^๒รณะสมภพ ไป^๒ลง^๒ชื่อ^๒ใน^๒คำ^๒ร้อง^๒ทุกข์ ๕-๖ ครั้ง
 ก็^๒ไม่^๒ไป^๒ลง^๒ชื่อ^๒กระ^๒ทั่ง^๒บัด^๒นี้

ในการ สอบ สวน ตำรวจ ซึ่ง^๒ควบคุม^๒ผู้^๒ตาย^๒ไป ใน^๒คราว^๒นั้น^๒ได้
 ความ^๒ว่า ระ^๒หว่าง^๒ควบคุม^๒ผู้^๒ต^๒อง^๒หา^๒จะ^๒ไป ส^๒น. บาง^๒เข^๒น ได้^๒มี
 คน^๒ราย^๒สืบ^๒กว่า^๒คน^๒มา^๒แย^๒ง^๒ตัว^๒ผู้^๒ต^๒อง^๒หา แล้ว^๒เกิด^๒ย^๒ิง^๒ค^๒อ^๒ส^๒ัก^๒น
 ผล^๒ค^๒อ^๒มา^๒ป^๒รา^๒ก^๒ฏ^๒ว่า^๒ผู้^๒ต^๒อง^๒หา^๒ท^๒ง ๔ ซึ่ง^๒ถูก^๒ควบคุม^๒มา^๒น^๒น ถูก^๒
 กระ^๒สุน^๒ปืน^๒ต^๒าย เป็น^๒ท^๒า^๒น^๒อง^๒ว่า ถูก^๒กระ^๒สุน^๒ปืน ของ^๒คน^๒ราย^๒ท^๒มา
 แย^๒ง เพราะ^๒ตำ^๒รวจ^๒ท^๒ควบคุม^๒มา^๒ไม่^๒ไ^๒ย^๒ิง^๒ไป^๒ท^๒าง^๒ผู้^๒ต^๒อง^๒หา

พด.ค.จ. ทม จำเลยได้นำไฟฉายเดินทางหนึ่งดวง กับรอง
เท้าสนาตาต ๑ ข้างไปมอบให้ในราววันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๙๒
บอกว่า พ.ค.อ. หดวงพิชิตพระการสั่งให้เอามามอบ เป็น
สิ่งของซึ่งตกอยู่ในที่เกิดเหตุเข้าใจว่าคนร้ายทิ้งไว้

เมื่อสอบสวนและรวบรวมวัตถุพยานของกลางต่าง ๆ ที่พบ
ในที่เกิดเหตุทำการถ่ายภาพต่าง ๆ ตามที่จำเป็นแก่การรวบรวม
หลักฐานแล้ว นายพดตำรวจเอก เจ้าศรียานนท์ ได้สั่ง
ด้วยวาจาให้เสนอสำนวนการสอบสวนคดีนี้ไปตามลำดับชั้น
โดย ร.ค.อ. ยงยุทธ ดำรงชัย จึงรวบรวมเสนอผู้กำกับ
การ ๓ ส่วนตัวคนร้าย ได้สอบถามตลอดมาไม่ได้ตัว ทงน
ไม่มีทราบว่าเป็นผู้กระทำความผิดด้วย จึงเสนอความเห็นไป
ว่าได้สอบสวนมาเป็นระยะเวลาานพอสมควร ประมาณ
๖ เดือนเศษยังไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด เห็นควรงดการสอบสวน
แล้วส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ

สำนวนการสอบสวนใน เบื้องต้นของ คดีนี้ ได้ ความคืบ มาว่า

ได้สูญหาย ไปหลังจาก เสนอ ไปให้ อธิบดีกรม อัยการ แล้ว
 (ตามคำให้การของ พ.ต.อ. ศรี กชหิรัญ) เมื่อวันที่ ๒๗
 สิงหาคม ๒๕๐๐ อธิบดีกรมอัยการส่งสำนวนคนมาแจ้งว่าไม่
 เรียบร้อยให้ทำเสียใหม่ จึงคนสำนวนการสอบสวนให้แก่
 พ.ต.อ. บุรณะสมภพไป ต่อมาในเดือนกันยายน คณะกรรมการ
 รวบรวมพยานคดีของการสำนวนการสอบสวนนี้แต่ไม่พบ ไม่
 ทราบว่าหายไปในระหว่างอยู่ในความรักษาของผู้ใด

หลังจากเกิดเหตุแล้ว มีพวกหนึ่งต่อพมพวปากษ์ วิจารณ์
 กันว่าตำรวจเขาผิดองหาไปฆ่า และมีหนังสือพมพบางฉบับ
 ลงข่าวในทำนองนั้นด้วย ในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๐๒ พ.ต.อ.
 หดวงพิชิต ข้าราชการได้ให้สัมภาษณ์หนังสือต่อพมพว่าสืบทราบ
 ว่า จะมีฝ่ายตรงกันข้ามซึ่งเป็นพรรคพวกของอดีตครูสุน-
 ตรณู ตายจะมาแย่งตัวจากคุกซึ่งจึงได้รับคำสั่งย้ายผู้ต้องหา
 ไปแต่ผู้ใดสั่งให้ย้ายไปมิได้บอกให้ทราบ ระหว่างคุมตัวไป
 ถึงที่เกิดเหตุนั้น มีคนเค็ดอนไหวอยู่ข้างทาง พ.ต.อ. หดวง
 พิชิต ข้าราชการ จึงสั่งให้หยุดรถ ก็มีเสียงบนดงชนหลาย

นิด พ.ศ.อ. หดวงพิชิต ฯ จึงลงจากรถไปทูลผู้ต้องหา
 เฝ้ายบนบกคงอย่อก ได้ไปนัดผู้ต้องหาทั้ง ๔ ให้ลงไปหมอบ
 ข้างทาง แต่พวกผู้ต้องหาไม่ยอมลง พ.ศ.อ. หดวงพิชิตฯ
 จึงลงไปหอบอยข้างทาง คนรายทมานน พ.ศ.อ. หดวง-
 พิชิต ฯ ให้สัมภาษณ์ว่าสรวมหมวกหนีบแบบโจรมะดา

เหตุที่เกดตายของสัตว์ครุมนครกรงน ก่อให้เกิดการ
 สงสัยกันในหม่นกหนงสัตว์พมพีและประชานมาก หลังจาก
 รัฐบาลได้แถลงการณ์แฉวเรื่องกเงยบหายไจนถึง พ.ศ.
 ๒๕๐๐ เกิดการรัฐประหาร รัฐบาลจอมพล ป. พิบดสงคราม
 ได้ออกไป แฉวจอมพล ป. พิบดสงครามก็หลบหนีไปอยู่
 ต่างประเทศ จึงได้มีการตั้งคณะกรรมาการสะต่างคคสังหาร
 นกการเมองชนและเขาคนมาทำการ สอบสวน

พ.ศ.ศ. สุนทร จักรวรรดิ เบิกความว่าได้รับคำสั่งจาก
ร.ศ.อ. พนม บรณะสมภพให้ไปกับขบวนรถครั้งหนึ่งด้วย ได้
นั่งข้างคนขับในรถที่ขับตามหลังมาหลังจาก เที่ยงบน ดงประ

มาณ ๓๐ นาที ไม่ได้นั่งลงบนเตียงแล้ว ได้ลุกจากที่หมอบ
 ริมคานซ้ายถนนไปดื่มน้ำที่รถคนหน้า ซึ่งควบคุมผู้ต้องหามา
 ไปลงท้ายรถคนหน้าด้านซ้าย เห็นมีคนยืนอยู่ทางด้านหน้า
 แตะคานซ้ายรถคนหน้าประมาณ ๑๐ คนเห็นจำได้คือ ร.ต.อ.
 พนม บรรณธรรมภพ หดวงพิชิต ฯ ร.ต.ท. บุญสม ประไพ
 พต. ต.จ. ผาด คงกระสมิต พต. ต.จ. ทม จิตรวิมุต จำเลย
 ที่ ๑-๒ ร.ต.ท. ชน พกใจดี ต่างแต่งเครื่องแบบตำรวจ
 เฉพาะ ร.ต.อ. พนม บรรณธรรมภพ ถอบนสน้อยหนึ่งกระบอก
 ร.ต.ท. ชน พกใจดี ถอบนยาวแบบบนกต ห้อยอยู่หมอบ
 คอจากนกมคาสั่งให้ไปกนรถจึงไปทางท้ายรถหนึ่งมา ขณะ
 นั้นได้นั่งลงบนเตียงบนนอก ๑-๒ นิต แต่ไม่ได้กดขี่มาได้
 ยนกนรถอยู่ราว ๑๕ นาที รถคนหน้ามากกดขี่รถดำเนินไป
 ทางกรุงเทพ ฯ ต่อมาราวหนึ่งชั่วโมงมีรถดำเนินมาอีก ๒ คัน
 ได้เห็น พต.ต.ท. เป่า ศรียานนท์ พต.ต.ค. หดวงแผ้ว
 พาดชน พต.ต.ค. ชนจำนงค์รักษา ลงจากรถไปดื่มน้ำที่เกิด
 เหตุราวครึ่งชั่วโมงก็กลับไป ต่อมาราว ๒๐ นาที รถ
 พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ นั่งก็กดขี่ไปทางกรุงเทพ ฯ มีจำเลย

ที่ ๑-๒ ห้างไปด้วย ต่อจากนั้นรถที่ควบคุมผู้ตายก็นำผู้ตายกลับ
ไปทางกรุงเทพฯ พยานไม่ทราบว่าใครเป็นคนยิงผู้ตาย
แต่ก็ไม่แน่ใจตามที่ พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ แถลงข่าวว่า
ตายเพราะมีโจรมะดาวยมาแย่ง พยานกับตำรวจทหารคน
ด้วยกันไม่มีใครยิงบนรถ เห็นตำรวจประมาณ ๓๐ คนยืน
อยู่ข้างรถ และเห็นตำรวจคนหนึ่งคุมผู้ตายมา อยู่ห่างคน ๓ คน
ตอนอยู่ในคราว ๒ เมตร ยืนเฉยๆ

๓.๓.๓. เสาร์ โศกเศษให้การว่าได้ไปกับรถคันหลัง เมื่อ
 ถึงที่เกิดเหตุเมื่อเย็นบ่นดังแล้ว ได้ลงจากรถไปยืนอยู่ท้ายรถ
 ด้านขวา เมื่อเย็นบ่นดังชุดแรกแล้ว ได้มองดูไปทางหน้า
 รถโดยโผล่หน้า ดูจากทาง ท้ายรถ ที่แอบอยู่ห่างรถ คันหน้า
 ราว ๑๕-๒๐ เมตร เห็น คน ๒ คนยืนอยู่ในท่าเตรียมยิงทาง
 ด้านขวาของรถคันที่ควบคุมอยู่ ต่อมาก่อนไปทางหน้า จำ
 ได้เป็น ร.ต.ท. จารด์ ยมตะมัยและ ร.ต.ท. ชน พุกใจดี
 จำเลย ขณะนั้นจำเลยทั้งสองเป็นนายสืบตำรวจ แถวม
 เที่ยงบ่นกตรวจนอก ๑ ชุด ใครเป็นคนยิงจำไม่ได้ คนทั้ง

ห้องข้างรถคนราว ๑ เมตร ในขณะเห็นมีคนยืนทางหน้า
รถคนนั้น ๖-๗ คน ที่จำได้มี ร.ต.อ. พนม บรรณะสัมภพ
ร.ต.ท. บุญถม ประไพ นอกนั้นจำไม่ได้เป็นใครบ้าง คอ
จากนกมเสี้ยงบินกตตงชนอก ๑ ชุด ทางด้านขวาของรถ
ไม่ได้สังเกตว่าใครเป็นคนยิง เสังบินตงทางด้านขวาของ
รถคนนั้นตรงท ร.ต.ท. จารต ยมตะมัย และ ร.ต.ท.
ชน พกใจดี ยืนอยู่

ร.ต.ท. เกียรติศักดิ์ พงเทยง บอกความว่า เป็นคนขับรถ
ตามรถควบคุมผู้ต้องหาไป มีนายสืบและนายตำรวจ
ไปด้วย ๔-๖ คน และมีนายตำรวจไปด้วยอีก ๑ คือ
ร.ต.ท. สรินทร์ วรรณรัตน์ รถควบคุมผู้ต้องหา พด.ฯ
สัทธิ เปรมกมล เป็นคน ขับมีนายสืบและ พด.ตำรวจ
นั่งไป ๒-๓ คน ไม่ทราบเป็นใครบ้าง เมื่อถึงที่เกิดเหตุ
เสังบินตง ๑-๒ นัดทางด้านหน้ารถคนควบคุมผู้
หา จึงหยุดรถดับเครื่องและใช้ไฟเล็ก รถคนควบคุม
ผู้ต้องหาหยุดห่างไปราว ๒๐ เมตร พะยานได้ลงไปหมอบ
ในคูด้านซ้าย ด้านซ้าย ต่อมาเสังบินกตตง ๒-๓ ชุด ทาง

๐
คทาจำ

ലണ്ടൻ

ด้านหน้ารถทควบคุมผู้ต้องหา คอมาดักคร่าว ๕-๑๐ นาที
กม ร.ต.ท. บุญสม ประไพ มาเรียกหาคนขับจึงถูกขับไป
หากได้รับคำสั่งให้ขับรถไปวังปารุสกวัน ร.ต.ท. บุญสม
ประไพได้นั่งไปด้วย พยานได้ยินเสียงปืนยิงเร็ว ๒-๓ นัด
เท่านั้นเสียงพูดเอะอะไม่ทราบว่าเรื่องอะไรเมื่อถึงวังปารุสก
วัน ร.ต.ท. บุญสม ประไพขับไปบนตึกสักครู่ รองอธิบดี
เฝ้า ศรียานนท์กับนายตำรวจอื่น ๒-๓ คน ก็ลงมาสั่งให้
คนขับรถไปที่เกิดเหตุอีก ได้ไปจอดอยู่ห่างรถคันที่ควบคุม
ผู้ต้องหามา ๒-๓ วา คอมาราว ๒๐ นาที รองอธิบดี
เฝ้า ศรียานนท์ ก็ขึ้นรถ สั่งให้ ขับรถ กลับ ไป วังปารุสกวัน
พร้อมกับนายตำรวจอีกหลายคน ตอนเช้าจึงทราบว่า
สอติธรรมมนตรีถูกยิงตายโดยโจรฆ่า พยานไม่เชื่อว่า
เป็นความจริง พยานเข้าใจว่าตำรวจเข้าไปในขบวนเดียวกัน
เป็นผู้ยิง แต่ใครยังไม่ทราบ

ในคนเกิดเหตุเดือนมกราคมเกิดเหตุรถชนไหม้แต่สายไฟ

แต่ละเสาไฟไม่มีไฟฟ้า คนทยอยอยู่ตรอกคนทควบคุมผู้ต้องหา
นั้น ถ้าเป็นคนรู้จักกันก็จำได้ ถ้าไม่เคยรู้จักกันก็จำไม่ได้

ส.ค.อ. สุธีร์ เปรมกมล ให้การในตอนสำคัญว่าในคืนเกิด
เหตุราว ๒๓ น. ได้รับคำสั่งให้ขับรถไปปฏิบัติหน้าที่นอก
สวนอัมพร ไปกับ พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ ขณะนั้นได้เห็น
พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ อยู่ข้างรถจักรยานสีแดง ในรถมีพด ฯ -
จิรนทร์ เป็นผู้ขับ เห็นมี ร.ต.อ. ผาด ตุงกะตัมภ์ จำเลย
ที่ ๑ ร.ต.อ. ทม จิตรวิมล จำเลยที่ ๒ (ยศขณะนั้น) กับ
ตำรวจอีก ๒-๓ นาย นั่งตอนหลัง ต่อมาพยายามได้ขับรถ
เข้าไปในสวนอัมพร มีรถซังพด ฯ เกยรตค์กิด พงเทียง
เป็นคนขับตามมาด้วย เมื่อจอดรถที่เชิงบันไดสถานัดดาศ
ได้มี ร.ต.อ. พุฒ บุรณะตัมภพ ร.ต.ท. บุญสุม ประไพ
ส.ค.อ. หรือ ส.ค.ท. นายหนึ่งจำไม่ได้แน่ นั่งท้ายรถ ส่วน
รถอีกคนหนึ่งนั่งหน้าตำรวจขึ้นไป ๕-๖ คน จำไม่ได้ว่าเป็น
ใคร แต่งเครื่องแบบตำรวจทั้งหมด มีอาวุธปืนยาวทอม-

สิ้น และคาร์ไบน์ทุกคน ต่อมา ร.ต.อ.พุ่ม บุรณะสัมภพ
สั่งให้ออกรถ

รถทั้งสองคนนั้นก็ออกไปทางด้านพระบรมรูป เห็น
รถคน พ.ต.อ. หดวงพิชิตฯ นั้นจอดอยู่แถวซ้ายไป
ร.ต.อ. พุ่ม บุรณะสัมภพ ให้ขับตามไป รวมเป็น
๓ คน ต่อมา พ.ต.อ. หดวงพิชิตฯ และ ร.ต.อ.
พุ่ม บุรณะสัมภพ ลงไปรับนายทองเป็ดว ชดภูมิ
ลงมาจากสันติบาต ระหว่างนั้นได้เห็น ร.ต.อ. ผาด
จำเลยที่ ๑ ร.ต.อ. ทม จำเลยที่ ๒ ลงจากรถมา
คุยกันอยู่ข้างรถด้านซ้าย มีตำรวจอีก ๒-๓ คน
ลงจากรถไปคุยกันข้างท้ายรถนั้น แล้วจะไปทาง
ไหนไม่ได้ดู ได้เห็น ส.ต.ต. แหนบ นั่งอยู่ท้ายรถ
ไม่ได้ลง พะยานเห็นนาย ทองเป็ดว ชดภูมิ ถอด
ผ้า ๑ ห่อกับกระเป๋าดำเดินทาง ๑ ใบ พะยานได้ไปรับ
ห่อผ้ากับกระเป๋ามาใส่ท้ายรถ แล้วได้ออกรถไป
สถานียานนาวา นางแดง และสามเฒ่า ไปรับผู้

ต้องหาอีก ๓ คน ต่างมีกระเป๋าสตางค์และห่อผ้ามาทุกคน
 แล้ว พ.ต.อ. หาดวงพิชิตฯ สั่ง ให้ ร.ต.อ. พนม
 บรรณาสัมภพ ไล่กุญแจมือทุกคนไว้ มีผู้ต้องหาคน
 หนึ่งถามว่าจะพาไปไหน ร.ต.อ. พนม ตอบว่าจะ
 พาไปขังในที่ปลอดภัย จะพาไปกวดงวนก็จะอธิบาย
 เพื่อนฝูงของคุณ เมื่อถึงถนนริมคลองประปา
 ร.ต.อ. พนม บรรณาสัมภพ ได้สั่งให้ใช้ไฟหรือ ครั้น
 ถึงที่เกิดเหตุ รถคน พ.ต.อ. หาดวงพิชิตฯ สั่งขับเข้า
 ดงต่อมาโดยนัยเดียวบังคับ ๑ นาทีทางหน้า ร.ต.อ. พนม
 บรรณาสัมภพ ก็ลงจากรถไป บอกให้พระยานและ
 ตำรวจลงด้วย ขณะนั้นไฟหน้ารถคงมีแต่ไฟหรือเปิดอยู่
 พระยานไปยืนอยู่ทางขวารถห่างราว ๓-๔ เมตร เห็น
 พ.ต.อ. หาดวงพิชิตฯ กับตำรวจ ๔-๕ คนเดินมาทาง
 ขวารถ พ.ต.อ. หาดวงพิชิตฯ พูดว่าให้คนในรถลง
 มาข้างล่างเพราะคนหน้ารถก๊วย ตำรวจทำตามมาคือ
 ร.ต.อ. ผาด ร.ต.อ. ทม ส.ต.ต. แพน กับอีก
 ๒-๓ คน จำไม่ได้เป็นใคร ในขณะนั้นผู้ต้องหาคน

หนึ่งพูดว่าอย่าทำผมเลยคุณหลวง นึกว่าส่งสารกับ
 ผมดกนกถูกกาตาคำ ๆ ถูกผมมาก พ.ศ.อ. หลวง-
 พิชิต ๆ ว่าลงมาเถอะครับไม้มะไร อยู่บนรถไม่
 ปลดอดภัย แล้ว ร.ศ.อ. ผาด พูดว่า อ้ายพวกนกบฏ
 แบ่งแยกดินแดนเอาไว้มั้ย และ ร.ศ.อ. ทม พูด
 ว่า อ้ายพวกนกบฏเอาไว้มั้ย พอขาดคำ ร.ศ.อ.
 ผาด พูดว่า แนบ ๆ เห็น ส.ศ.ค. แนบ จำเลยวิ่ง
 เข้ามาทางหลัง พ.ศ.อ. หลวงพิชิต ๆ ด้านซ้ายห่าง
 รถราว ๑ เมตร ถอนนกตอมสัน พ.ศ.อ. หลวง
 พิชิต ๆ เดินหลบไปทางหน้ารถ แล้วตะโกนว่า พนม
 หลบ ร.ศ.อ. พนม บุรณะสมภพ ได้หลบไปทาง
 หน้ารถ ทนไฉน ส.ศ.ค. แนบ ได้ประทับปืนยิง
 ไปทางรถผู้ต้องหา ๑ ชุด ขณะรถผู้หากำลัง
 หนึ่งอยู่ ในตอนนั้นพระยานกได้พบหน้ารถชอบถนน
 ด้านขวา ไม่ได้เงยหน้าดูโดยนัยเลยบนรถดัง ๒-๓ ชุด
 คิด ๆ กัน ขณะที่ ส.ศ.ค. แนบยิง

ส่นเสียงบนแล้ว ร.ค.อ. ผาด จำเลยว่า คนรถอยู่ไหน
 พ.ค.อ. หดวงพิชิตฯ ก็ถามหาคนรถ พระยานจึงตกชนตอบว่า
 อยู่หน้ารถ ได้วิ่งไปหา ส.ค.ค. แนนจำเลยยังคงยืนอยู่
 ข้างรถ กับตำรวจอีก ๒ คน ซึ่งถอยยืนอยู่ข้าง ๆ จำได้ว่า
 คนหนึ่งเป็นตำรวจคนหนึ่งมาทางท้ายรถคนหนึ่งพระยานขับ อีกคน
 หนึ่งนั่งมากับรถคนหน้าซึ่งดวงพิชิตฯ นั่งมา พ.ค.อ. หดวง
 พิชิตฯ สั่งให้เปิดไฟในรถ เมื่อเปิดไฟแล้วก็เห็นผู้ต้องหาทั้ง
 ๔ ตายหมด พ.ค.อ. หดวงพิชิตฯ ถามว่า ตายหมดแล้ว
 ใช่ไหม ร.ค.อ. พนม บุณระสมภพ ตอบว่า ตายหมดแล้ว
 พ.ค.อ. หดวงพิชิตฯ ให้ยกศพไว้ข้างข้าง ร.ค.อ. พนม
 บุณระสมภพให้พระยานลากศพ ๒ ศพออกมาไว้ที่ริมค แล้ว
 ร.ค.อ. พนม บุณระสมภพควักปืนยิงไปที่ศพหนึ่งหนึ่ง ๒ นัด
 แล้วพระยานได้ลากอีกศพหนึ่งไปไว้ที่ขอบถนน แล้วต่อมาได้
 เอาไปไว้รวมกัน ต่อจากนั้น ร.ค.ท. บุญสม ประไพ ให้
 พระยานไขกุญแจมือที่ใส่ศพออก พระยานไขแล้วมอบให้ร.ค.ท.
 บุญสม ประไพ พ.ค.อ. หดวงพิชิตฯ ว่า ควรให้ยิงข้างรถ
 ให้เป็นว่าคนร้ายยิงมาจากทางขวามือ รถคนหน้าก็ควรให้

ม็รอยกระสุน ร.ต.อ. พนม บุรณะสัมภพบอกกับ ส.ต.ต.
 แพบให้ยิงรถคนกลาง ร.ต.อ. ผาด และ ร.ต.อ. ทม ก็ไป
 ทรถคนหน้า ร.ต.อ. ผาดควกบนยิงรถคนหน้าแแต่มีเสียง
 ษนดังทางรถคนกลางอีก ๓-๔ นัด แด่ว พ.ต.อ. หลวงพิชิตฯ
 พดกับ ร.ต.อ. พนม บุรณะสัมภพว่า จะไปแจ้งความที่บาง
 เชน แด่วก็ไป คอมา ร.ต.อ. พนม บุรณะสัมภพ เขา
 ปลอกกระสุนบนมอบให้พระยาน ๒ กำมือ ให้เขาไปโรยที่
 โคนต้นก้ามปูด้านขวาถนน แด่วให้เขากันบุหรีโดยหักบุหรี
 ที่มอบให้เป็น ๒ ทอน สุ่มให้เหตอกันบุหรีแแต่เขาไปทิ้งไว้
 ที่ตรงที่โรยปลอกกระสุน แด่ว ร.ต.อ. พนม บุรณะสัมภพ
 ตั้งให้ ร.ต.ท. บุญสม ประไพ ไปแจ้งตอรองอธิบดีเฝ้า
 ศรียานนท์ ร.ต.ท. บุญสม ประไพ กษนรถคนทตามหลัง
 มาขับไปทางกรุงเทพ ฯ คอมารถหลวงพิชิต ฯ ก็กดับมาอีก
 แแต่ได้พระบกับรองอธิบดีเฝ้า ศรียานนท์ กับพวกทเกิดเหต
 ได้รายงานให้รองอธิบดีเฝ้า ศรียานนท์ กับพวกทเกิดเหต
 ได้รายงานให้รองอธิบดีเฝ้า ศรียานนท์ ทราบวามคนราย
 มาแยงควม คองหา เกิดยงคอดส์ กน คนรายยงคองหา

คาย รองอธิบดีเฝ้า ศรัยานนท์ ถามว่าคำตรวจได้รับบาด
 เจ็บบ้างหรือเปล่า พ.ต.อ. หลวงพิชิต ฯ ตอบว่า คำตรวจ
 ไม่ได้รับบาดเจ็บเลย แลรองอธิบดีเฝ้า ศรัยานนท์ ถาม
 ว่าให้คำตรวจท้องทจตการบนทกเหตุทกกยงแลวหรือยัง มี
 คำตอบว่า เรียบร้อยแล้ว รองอธิบดีเฝ้า ศรัยานนท์ กับ
 ทนจำนงค์ ฯ ว่า จะทำอย่างไรก็ทำเสียจนจะสว่างแล้ว
 พ.ต.ต. หลวงแผ้ว พานชนว่าคำตรวจท้องทบนทกเหตุ แลว
 เอาศพไปพิสูจน์ โรงพยาบาลกลางได้แล้ว รองอธิบดีเฝ้า
 ว่าจะทำอย่างไรก็ตามใจกตบก่อน แลวก็ชนรถกตบไป

ร.ต.อ. พนม บรรณะสมภพ สั่งให้ยกศพชนรถแลวก็เอาเข้า
 กรุงเทพฯ ฯ สั่งศพไว้ที่โรงพยาบาลกลาง คณน ร.ต.ท.
 บุญสม ประไพ เอาบุญแจ่ม & คูทงนาททานาเทเวศร์

เชาว์รังชน หนังสือพิมพ์ลงข่าวโดย พ.ต.อ. หลวงพิชิต ฯ
 ให้ข่าวว่ามีโจรมะลายมายิง & อดิศฐมนตริตายโดยต่อสู้
 กับตำรวจ สอดิศฐมนตริหนตจากรรถจกกระสุนปืน
 โจรจันทาย

ในชั้นที่ ร.ค.อ. ยงยุทธ ดำรงชัย สอบสวนนั้นพะยานให้
การว่า ขณะเกิดเหตุได้หลบไปอยู่ข้างถนนไม่ค่อยรู้เห็น
อะไร ที่ให้การไปตงนกเพราะทราบความประสงค์ของผู้
ใหญ่ และกลัวชีวิตจะไม่ปลอดภัย

นอกจาก ส.ค.ค. แนน จำเลยเป็นผู้ ยิงผู้ ตายแล้วพะยานยัง
ได้ให้การและ ร.ค.ท. จำรัส จำเลยว่าเป็นคนที่นั่งมา
กับรถหลวงพชค ฯ ร.ค.ท. ชน พกใจดี จำเลยเป็นคน
ที่นั่งมาในรถที่พะยานขับ

การที่เห็นพวกจำเลยและคนอนายน้อยข้างรถบางนั้น เห็นได้
โดยแสงไฟหน้ารถคนรถที่พะยานขับ และรถอีก ๒ คัน ไฟหน้า
และหลังเปิดอยู่ แสงไฟของรถทั้งสองสะท้อนมากองแฉ่ม
แสงสว่างของดาวบนท้องฟ้าออกด้วยสองฟาก ถนนเกิด เหตุ
มืดทึบมาก เว้นระยะห่างกันประมาณ ๒๐ เมตร

พ.ค.อ. จำรัส ฟอตเจ็ค ผู้ชำนาญการพิเศษให้การว่าได้

ไปตทเกิดเหตุ เมื่อวันท ๕ มีนาคม ๒๔๙๒ ได้เห็นมีปดอก
 กระเด็นบนขนาด ๑๑ มม. และปดอกกระเด็นบนคาร์ไบน์มี
 รอยแตกเป็นหย่อม ๆ ริมถนนด้านซ้ายถ้าหันหน้าไปทาง
 ดอนเมืองมีเศษของกัญแจมอยู่ ๑ ชิ้น ยาวประมาณ ๑
 นิ้ว อยู่แถวบริเวณกองแตก ทำให้เข้าใจว่าผู้ต้องหาคน
 ใดคนหนึ่งถกยิง ขณะได้กัญแจมอยู่ได้เห็นรอยเท้า ในค
 ด้านซ้าย ไม่น่าเชื่อว่าพวกโจรจำนวนคง ๒๐-๓๐ จะมาแย่ง
 ผู้ต้องหา เพราะรอยเท้ามีเพียงเล็กน้อย

ได้ตรวจดูที่บรรทุกปืนตาย รถถกยิงทางด้านขวา มีรอย
 ถกยิงที่กระจกหน้าภายในรถมีรอยแตก มีเศษกระจก
 ตรงพนักที่นั่งคนขับมี รอยกระเด็น ๒ นัดส่งจากที่นั่งคนขับ
 ประมาณ ๑ คืบ รอยกระเด็น ๒ นัดบนเบาะรองนั่งที่ประตู
 ด้านขวาเข้ามา พยานสันนิษฐานว่าเป็นรอยยิงเมือประตู
 ด้านขวามีปิด และคนขับไม่ได้นั่งอยู่ในรถ

รอยแตกในรถมีทั่ว ๆ ไป แต่ที่มากที่สุดตอนท้ายรถคือ
 จากพนักคอนกถารถไปถึงท้ายรถ

ได้ดศพท^๑โรงพยาบาตกถาง แด่ดศพม^๑รอย กระตุน^๑บน^๑น^๑ห^๑ด^๑าย
 รอย ท^๑หน้า^๑อก^๑ก^๑ม^๑ ท^๑ศ^๑ร^๑ษ^๑ะ^๑ก^๑ม^๑

พะยาน^๑ได้^๑ตร^๑ว^๑จ^๑เล^๑อ^๑ผ้า^๑ของ^๑นาย^๑ถ^๑ว^๑ิต^๑ อ^๑ด^๑ด^๑ พ^๑บ^๑ร^๑อย^๑กระ^๑ต^๑น^๑
 บ^๑น^๑ท^๑ป^๑ด^๑าย^๑แ^๑น^๑เล^๑อ^๑ค^๑าน^๑ช^๑าย^๑ จ^๑ง^๑ท^๑า^๑ห^๑เ^๑น^๑เ^๑จ^๑ว^๑า^๑ถ^๑ก^๑ย^๑ง^๑ท^๑ช^๑อ^๑
 ม^๑อ^๑ ป^๑ระ^๑ก^๑อ^๑บ^๑ก^๑บ^๑เค^๑ษ^๑ก^๑ุ^๑ญ^๑แ^๑จ^๑ม^๑อ^๑ท^๑พ^๑บ^๑ จ^๑ง^๑เช^๑อ^๑ได้^๑ว^๑า^๑ถ^๑ก^๑ย^๑ง^๑
 ช^๑ณ^๑ะ^๑ได้^๑ก^๑ุ^๑ญ^๑แ^๑จ^๑ม^๑อ^๑

ได้^๑ค^๑ว^๑า^๑จ^๑าก^๑ พ^๑.ค^๑.อ^๑. ส^๑าย^๑ ห^๑ม^๑ัน^๑ร^๑ัก^๑ษ^๑ ให้^๑การ^๑ว^๑า^๑
 ใน^๑ระ^๑ห^๑ว^๑าง^๑เก^๑ด^๑เห^๑ต^๑ ค^๑ด^๑น^๑ พ^๑ะ^๑ย^๑าน^๑ ป^๑ระ^๑จ^๑า^๑ อ^๑ย^๑ุ^๑ท^๑ว^๑ง^๑ป^๑า^๑—
 ร^๑ส^๑ก^๑ว^๑น^๑ม^๑เจ^๑า^๑ห^๑น^๑า^๑ ท^๑ค^๑ด^๑ค^๑อ^๑ก^๑บ^๑พ^๑น^๑ก^๑ง^๑า^๑น^๑ส^๑อ^๑บ^๑ส^๑ว^๑น^๑ ร^๑ัง^๑
 ช^๑น^๑ว^๑น^๑ท^๑ & ม^๑พ^๑ว^๑ก^๑ห^๑น^๑ง^๑ส^๑อ^๑พ^๑ม^๑พ^๑ ไป^๑ถ^๑า^๑ม^๑เร^๑อ^๑ง^๑ส^๑อ^๑ค^๑ด^๑—
 ร^๑ัฐ^๑ม^๑น^๑ต^๑ร^๑ถ^๑ก^๑ย^๑ง^๑ต^๑าย^๑ ถ^๑า^๑ม^๑ถ^๑ง^๑เห^๑ต^๑ ก^๑าร^๑ณ^๑ท^๑ เก^๑ด^๑ช^๑น^๑
 พ^๑.ค^๑.อ^๑. ห^๑ด^๑ว^๑ง^๑พ^๑ช^๑ิต^๑ ๗ ให้^๑พะ^๑ย^๑าน^๑ร^๑ำ^๑ค^๑า^๑แ^๑ถ^๑ด^๑ง^๑การ^๑ณ^๑
 แ^๑จ^๑ก^๑พ^๑ว^๑ก^๑ห^๑น^๑ง^๑ส^๑อ^๑พ^๑ม^๑พ^๑ พ^๑.ค^๑.อ^๑. ห^๑ด^๑ว^๑ง^๑พ^๑ช^๑ิต^๑ ๗ บ^๑อ^๑ก^๑
 ให้^๑พะ^๑ย^๑าน^๑เช^๑ย^๑น^๑ว^๑า^๑ได้^๑ค^๑ุ^๑ม^๑ผู้^๑ ค^๑อ^๑ง^๑ห^๑า^๑ท^๑ง^๑ & ไป^๑ช^๑ง^๑ที่^๑—

๑. สถานที่บางเขนระหว่างทาง มีพวกโจร แต่งตัว คล้าย
 พวกมะลายูเข้าแย่งชิง ๒. ผู้ต้องหาได้เกิดยิงต่อสู้ กับผู้
 ๓. ต้องหาทาง ๔. ถูกกระสุนปืนของพวกโจรตาย ตำรวจ
 ๕. ที่ควบคุมไม่มึนบาดเจ็บและพวกโจรหลบหนีไป

ได้ความ สำหรับ พต. ค.จ. ผาด และ พต.ค.จ. ทม
 จำเลยที่ ๑-๒ ว่าเดิมเป็นทหาร แล้วโอนมารับราชการ
 กรมตำรวจ ประจำกองตำรวจสันติบาล ขณะรับราช
 การทหารได้ร่วมคณะรัฐประหารในคราว จอมพล ป.
 พิบิตสงคราม พ.ศ.๒๔๗๕ เมื่อ ศรียานนท์กับพวกทำการรัฐประ
 ๑. หารเมื่อ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ ด้วย

จำเลยนำสืบต่อสู้ ว่า พต.ค.จ. ผาด จำเลยที่ ๑ และ พต
 ค.จ. ทม จำเลยที่ ๒ เดิมรับราชการทหารแล้วได้โอนมา
 ๑. รับราชการ ตำรวจ เมื่อ ก่อน เกิด เหตุ ราว ๖-๗ เดือน
 พต. ค.จ. ผาด จำเลยมีตำแหน่งรองผู้กำกับการ ๔

ต้นตบาดมัยค์ ร.ต.อ. พล.ต.จ. ทม จำเลยเป็นผู้กำกับการ
๒ ต้นตบาด กองบังคับการ ซึ่งต่างก็ โอนมาในคราว
เดียวกันกับ พล. ต.อ.เผ่า ศรียานนท์

เมื่อเกิดกบฏ ๒๖ ก.พ. ๒๔๙๒ จำเลยที่ ๑-๒ ก็ได้รับคำสั่ง
ให้เข้าร่วมการปราบปรามในระหว่างนั้นทางการ ประกาศ
ภาวะฉุกเฉิน และอยู่ในการเตรียมพร้อม ทั้งตั้งกองบัญชา
การสอบสวนปราบปรามทั่วปารุสก์วัน และมีกองกำลังอยู่
ที่สวนอมพร

ต่อมาเมื่อผู้ตายทั้ง ๔ ได้ถูกจับแล้วในคืนวันที่ ๓ มีนาคม
๒๔๙๒ ก่อนเวลา ๒๔ น. จำเลยที่ ๑ ได้พบกับ พ.ต.อ.
หลวงพิชิตฯ ได้สั่งให้จำเลยที่ ๑ รออยู่ก่อน และในคืน
เดียวกันนั้นเวดาราวั ๒๓ น. พล.ต.จ. ทม จำเลยที่ ๒
กำลังอยู่ที่กองบังคับการวังสวนกุหลาบ ยื่นคุยกับนายทหาร
ที่กองบังคับการ รอฟังเหตุการณ์อยู่ พ.ต.อ. หลวงพิชิตฯ
ก็เข้ามาพบได้ถามจำเลยที่ ๒ ว่ามีงานอะไรทำไหม จำเลยที่
๒ ตอบว่าไม่มี พ.ต.อ. หลวงพิชิตฯ ได้ชวนไปวังปารุสก์ฯ

จำเอยท ๒ รับปากแล้วก็ตาม พ.ต.อ. หดวงพิชิตฯ ไป
 เมื่อไปถึงวงปาร์ตี้ก็ได้อพบกับจำเอยท ๑ หดวงพิชิตเรียก
 จำเอยท ๑ มาชนรถบอกวให้ไปช่วยคุมผู้ต้องหาด้วย ก็น
 หดวงพิชิตฯ มีได้บอกวจะให้ไปคุมผู้ต้องหารายไหนและ
 ไปที่ไหนด้วยเหตุนจำเอยท ๑-๒ จึงได้ไปด้วยกับหดวง
 พิชิต ฯ โดยมีจำเอยท ๑-๓ นั่งรถจปัดตทเกาอคอนท่าย
 ไปกับหดวงพิชิต ฯ และคนขับซึ่งไม่ทราบวเป็น ใคร เท
 นน ไม่มีคนอื่นนั่งไปด้วย

หดวงพิชิต ฯ ให้ขับรถไปสันติบาด ไปถึงเห็นมรถจปัดเตชน
 แวกกอนจอดอยู่ ๒ คัน ที่หน้าสันติบาดได้พบ ร.ต.อ. พนม
 บรรณะสมภพ ลงมาพบหดวงพิชิต ฯ แล้วชนไปสันติบาด
 ด้วยกัน ต่อมากเห็นลงมามีนายทองเปลว ชลภูมิ และนาย
 จำเอยท ดาวเรืองลงมด้วย ไม่ถือสิ่งใดมาแต่ตัวเปล่า ๆ
 ร.ต.อ. พนม พานายทองเปลวและนายจำเอยท ดาวเรือง ไป
 ชนรถคันที่ ๒ ซึ่ง ร.ต.อ. พนม บรรณะสมภพได้นั่งไปด้วยแล้ว
 พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ ก็สั่งให้อออกรถไป ส่น. นางแดง รถ

คทาจำ

[illegible]

รถวิ่งไปถึง ก.ม. ๑๔-๑๕ ได้ยินเสียงบนดงรวกหลายชนิด
อย่างเสียงบนกตทางข้างหลัง พ.ศ.อ. หดวงพิชิตฯ สั่งให้
หยุดรถ และให้ทุกคนลงจากรถ หาทหตบจำเดยท ๑-๒
จงลงจากรถ จำเดยท ๑-๒ ต่างไปแอบอยู่ทข้างคันไม้ริมค
ข้างถนนและคนละแห่ง ขณะนั้นมตมอองไม่เห็นกัน ได้ยิน
เสียงบนดงชนอกหลายชนิด รว ๕ นาที เสียงบนจงตบ
จำเดยท ๑ ให้การว่าเห็นแสงไฟฉายไปคันท ๒ ซึ่งห่างไป
ราว ๕๐ เมตร มีเสียงคนพดกนจึงออกจากทชอนไปดททรถ

ค็นนั้นไปได้สัก ๓๐ เมตร ก็ได้พบกับจำเลยที่ ๒ จึงไปด้วย
กัน ไปถึงได้พบ พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ ร.ต.อ. พนม วรรณ-
ธมภาพ และคนซึ่งคิดว่าเป็นตำรวจราว ๓๐ คนมาดอยก่อน

เมื่อเสียงปืนสงบแล้ว ได้ออกวิ่งไปทางรถที่ตามมา เมื่อใกล้
จะถึงได้เห็นจำเลยที่ ๓ กำลังวิ่งไปจนจะถึงอยู่แล้ว พ.ต.อ.
หวดวงพิชิต ฯ กำลังสั่ง ร.ต.อ. พนม วรรณธมภาพให้ตำรวจ
ติดตามคนร้ายเห็น ร.ต.อ. พนม วรรณธมภาพ เดินไปทาง
รถคันสุดท้าย

จำเลยที่ ๓ ให้การว่า เมื่อไปถึงได้พบ พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ
และ ร.ต.อ. พนม วรรณธมภาพทนน ได้ถาม ร.ต.อ. พนม
วรรณธมภาพ ว่าเกิดอะไรกันชน ร.ต.อ. พนม วรรณธมภาพ
ว่าถูกคนร้ายดักยิง จำเลยที่ ๒ ให้การว่าเมื่อ ร.ต.อ. พนม
วรรณธมภาพไปทางรถคันสุดท้ายตามคำสั่ง พ.ต.อ. หดวง
พิชิต ฯ แล้วได้ถาม พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ ว่าเกิดอะไร
กันชน พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ ว่ามีคนร้ายมาดักยิง ชณะนั้น
จำเลยที่ ๓ จะอยู่ที่ตรงไหนไม่ทราบไม่เห็นกันเพราะมืดมิดแต่

คทาจำ

ശ്രീ

แสงไฟฉายส่องไปทางรถที่ควบคุมผู้ต้องหาหนึ่งมา ได้ดีใน
 รถนั้นด้วยแสงไฟฉาย เห็นผู้ต้องหาอนตายอยู่ในรถคัน
 หนึ่ง มนอนตายที่พนักด้านหลังด้านซ้ายอีก ๓ คน จำเลย
 ท ๑ ว่าเห็นผู้ต้องหาตายบนรถ ๒ คน ตายอยู่ข้างรถ ๒ คน
 เมื่อใดได้แล้ว พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ ก็สั่งให้ชนรถ ไปสถานี
 บางเขน ไปแจ้งที่สถานีบางเขนราว ๓๐ นาทีก็กลับมาที่
 เกิดเหตุแล้วไปวังปารุสก ฯ แล้วจำเลยทั้ง ๒ ก็ได้นอนอยู่ที่
 วังปารุสก ฯ กระทั่งเช้า

ของกลาง ๒ อย่างคือ รองเท้าผ้าใบ ๑ คู่กับ ไฟฉาย ๑
ดวงหนึ่ง หดวงพืชรูปร่างให้จำเลยที่ ๒ เอาไปส่งสถานบางเขน
บอกว่าเบาะของรถรายมาตกยังท่าตกไว้

ต่อมา ๒-๓ วัน พ.ต.อ. หดวงพิชิต ฯ ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า ได้ควบคุมผู้ต้องหาไประหว่างทางมีโจรมะดาขึ้นมาแย่งตัวผู้ต้องหา ได้เกิดการต่อสู้กันกับตำรวจควบคุมผู้ต้องหาทั้ง ๔ คนตาย แต่จำเลยไม่มีความคิดอะไรในเรื่อง

นักเชื่อว่า เป็นความจริงตามทฤษฎีพิชิต ฯ แถดง เพราะ
 ทฤษฎีพิชิต ฯ เป็นผู้บังคับบัญชา แต่ส่วนตัวเองไม่มีความ
 คิดอะไร

ต่อมา พ.ศ. ๒๕๐๑ เมื่อถึงคณะกรรมการสอบสวนส่วนต่าง
 คิดเกี่ยวแก่งการเมืองถูกฆ่าตายแล้ว พ.ต.ท. ประเสริฐ
 รุจิรวงศ์ รองอธิบดีกรมตำรวจได้เรียกจำเลยที่ ๑ ไปพบที่
 วังปารุสกได้บอกจำเลยที่ ๑ ว่าจะมีการสอบสวนคดีนี้ ขอให้
 ให้การเป็นประโยชน์แก่คดีแล้วจะเอาเป็นพยาน แต่จำเลย
 ที่ ๑ ก็คงให้การว่า เห็นดังกล่าวแล้วเท่านั้น

ต่อมาปลายเดือน ก.พ. ๒๕๐๑ รองอธิบดีตำรวจสั่งให้จำเลย
 ที่ ๑ จัดทำบันทึกเกี่ยวกับการตายรายน จำเลยที่ ๑ ก็ทำ
 ดังให้ดังกล่าวแล้วข้างต้น

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๑ อธิบดีตำรวจได้พบกับจำเลยที่ ๑
 ก็ได้พูดกับจำเลยที่ ๑ ว่าเรื่องนี้จะกินจำเลยที่ ๑ กับจำเลย

ที่ ๑ เป็นพระยานขอให้ให้การ เป็นประโยชน์แก่คดี แต่
จำเลย ที่ ๑ ก็ว่าจะให้การไปตามที่เห็น

ต่อมากรรมการทำการสอบสวนได้เรียกจำเลยที่ ๑ ไปสอบ
ถามท้วงปารุสก์ ๆ บอกว่าคำให้การของจำเลยที่ ๑ ที่ความผู้
ร้ายมาดกยงนนุรายเป็นใครไม่ชัดเจน ขอให้ให้การเสีย
ให้ชัด จำเลยที่ ๑ ว่าไม่ทราบ ทราบเพียงเท่านั้นกรรมการ
คนหนึ่งว่าถ้าเช่นนั้นจะสืบสืบฐานได้ไหมว่าใครยัง จำเลย
ที่ ๑ จึงตอบว่าถ้าไม่มี คนอื่นยังก็เป็น พวกตำรวจ ที่ควบคุม
โดยสืบสืบฐานไปตามที่กรรมการพูด กรรมการให้ทำบันทึก
เสนอ จำเลยที่ ๑ จึงทำบันทึกเสนอไปว่า คนร้ายที่มาดก
ยงนนุไม่ทราบแต่จะให้สืบสืบฐานว่าใครเป็นคนยิงแล้ว ถ้า
ไม่มีคนอื่นก็เป็นตำรวจที่ควบคุมมาเป็นผู้ยิงที่จำเลยจะไปท
นเพราะเข้าใจว่าเขาจะเอาเป็นพระยาน

ถามออกว่ายังไม่ชัด แต่จำเลยที่ ๑ ก็ว่า ได้ให้การชัดเจน
แล้ว จึงไม่ได้สอบสวนอีก

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๓ คณะกรรมการได้สอบสวนจำเลยที่
๑ และเอาบันทึกเรื่องจะให้กันจำเลยคนที่ ๑ ไว้เป็นพยาน
ถ้าให้การเป็นประโยชน์แก่คดีและได้ซักถามจำเลยที่ ๑ อีก
ในคณนจำเลยที่ ๑ ก็คงยืนยันว่าไม่ทราบว่าใครเป็นคนยิง
ผู้ตาย รุ่งชน พ.ต.อ. เออ เอมะปานได้ไปพบจำเลยที่ ๑
จะให้จำเลยที่ ๑ ให้การว่าได้ยิงเพียงปืนครั้งแรกแล้ว ต่อ
มาเห็นหลวงพิชิต ๑ ไปทางรถผู้ตายจึงตามไป หลวงพิชิต ๑
ไปพบกับ ร.ต.อ. พนม บรรณะสัมภพทหนารถผู้ตายแล้วมา
ทางจำเลยที่ ๑ ขณะนั้นก็ได้ยิงเพียงปืนรวชนหายนัด คำ
ให้การดังนั้นจึงจะเอาเป็นพยานได้ จำเลยที่ ๑ ก็ตกลงจะให้
การดังนี้ แต่ยังมีได้สอบสวน พ.ต.อ. เออ ว่าจะไปสอบ
สวนจำเลยที่ ๒ ก่อนขอให้จำเลยที่ ๑ เขียนบันทึกถึงจำเลย
ที่ ๒ ด้วยจำเลยที่ ๑ จึงเขียนถึงจำเลยที่ ๒ ว่าขอให้ความ
ร่วมมือในเรื่องหมอบให้ พ.ต.อ. เออ เอมะปานไป

วันรุ่งขึ้น จำเลยที่ ๑ ก็ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน
ตามทักท้วงไว้ดังกล่าวข้างต้น แต่ไม่ได้ระบุไว้ว่าใครเป็นผู้
ยื่น คอมาวนท ๒๕ มีนาคม ๒๐๕๑ พ.ศ.๑. เออ เอมะปาน
ถามถึงเรื่องแผนการณฆ่าตาย และจะให้ชดวยังจำเลย
ที่ ๑ ว่าไม่ทราบ คอมาจึงบอกว่า กรรมการไม่ตกลงกัน
ไว้เป็นพะยาน และเอาเป็นผลของหา

จำเลยที่ ๒ ให้การในตอนสอบสวนว่า ระหว่างนั้นต้องถูก
ควบคุมอยู่ที่เรือนจำจังหวัดชยนาท พ.ศ.๑. เออ เอมะปาน
กับพวกได้ไปสอบสวน ได้บอกว่าจำเลยที่ ๑ ขอให้การ
รวมมือเกี่ยวแกกคดี มบนทกของรองอธิบดีตำรวจ มบนทก
ของอธิบดีตำรวจให้ ซึ่งมีความสำคัญแกกคดีว่า ถ้าให้
การเป็นประโยชน์แกกคดี ให้กันไว้เป็นพะยาน พ.ศ.๑. เออ
เอมะปาน ได้สั่งให้ขอที่จะให้การดูมี ๕ ข้อ จำเลยที่ ๑
ได้ทราบดังนั้นจึงได้ตกลงให้การไปตามหัวข้อทั้ง ๕ นั้น โดย
หวังว่าจะได้ถูกกันไว้เป็นพะยาน

ต่อมา ๒-๓ วัน พ.ต.อ. เออ เอมะปาน ได้ไปสอบสวน
 จำเลยที่ ๒ อีก บอกว่า สอบสวนคราวก่อนไม่สมบูรณ์
 คณะกรรมการต้องการให้ระบบแผนการนั้นจะคิดซ้ำแต่ละระบบ
 ค่อยๆ ค่อยๆ จำเลยที่ ๒ ตอบว่าไม่รู้จริง ๆ จะให้ระบบไม่ได้
 จะให้ชดเชยจำเลยที่ ๓-๔-๕ เป็นชดเชยด้วย ไม่อาจทำได้
 เพราะไม่เห็น จึงไม่ได้สอบสวนไว้ในวันนั้น ต่อมากรรม-
 การสอบสวนก็ได้มาบอกว่าไม่ตกลงกันเอาไว้เป็นพยานและ
 เขาเป็นผู้ต้องหา

ส่วน ร.ต.ท. จารต ยมตะมัย ร.ต.ท. ชน พุกใจดี ส.ต.อ.
 แสบ จำเลยที่ ๓-๔-๕ นำสืบต่อได้ว่า ขณะเกิดเหตุ
 ร.ต.ท. จารต ยมตะมัย จำเลยเป็น ส.ต.ท. ส่วน ร.ต.ท.
 ชน พุกใจดี เป็น ส.ต.อ. ประจำกองตำรวจนครบาล
 ได้ ส.ต.อ. แสบ จำเลยเข้ารับราชการใหม่เป็นพลตำรวจ
 ต่อมาได้เป็น ส.ต.ท. จำเลยทั้ง ๓ นี้น่าจะไม่เคยรู้จักกันไม่
 มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ตายทุกคนมาก่อนเลย ระหว่างเกิด

กบฏ ๒๖ ก.พ. ๒๔๗๒ ได้รับคำสั่งให้ไปอยู่เวรเตรียมพร้อม
ที่สวนอัมพร ได้รับจ่ายกระสุน ๒ คับพร้อมด้วยปืนคาร์ไบน์

คนเกิดเหตุคดีนี้ได้รับคำสั่งให้ไปกับขบวนรถที่ควบคุมผู้ต้อง
หาทั้ง ๔ คอย มีตำรวจอื่น ๆ ไปด้วยราว ๒๐ คน

เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุ จำเลยว่าต่างนั่งหลับ ๆ ตื่น ๆ อยู่ในรถ
ได้ยินเสียงปืนดังมาทางหน้ารถหนึ่งไปหลายนัด รถหยุด ต่าง
คนต่างก็ลงจากรถหาที่กำบังเพื่อหลบกระสุน จำเลยได้ลง
นอนราบไปข้างถนนชิดริมคู เฝ้ายืนดังอยู่เรื่อย ๆ เป็นประ
กายไฟอยู่ข้างหน้า ห่างราว ๔๐—๕๐ เมตร ทางด้านขวา
แถวค่อมมากี่สงบลง จึงลุกขึ้นไปรถหนึ่งมา เห็นไฟฉาย
ส่องดูทางรถที่มเฝ้ายืน มีตำรวจเดินไปทางนั้นจึงตามไปดู
ก็ได้พบ คนนอนตายอยู่ข้างซ้ายถนนข้าง ๆ รถ แถวค่อม
จำเลยบางคนก็ได้รับคำสั่งให้ไปจัดจรรยา จึงไปทำหน้าที่
ตามคำสั่ง ค่อมมากเดินทางกลับไปที่สวนอัมพร

จำเลยทุกคนไม่ได้ใช้อาวุธปืนยิงไปเลย ไม่ได้กระทำความผิด
 พ้อง ทางพิจารณาได้ความดังกล่าวแล้ว คดีนี้เกิดขึ้นเมื่อ
 พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งเป็นเวลาดีก่อนฟ้อง ๙ ปีเศษ จึงได้มีการ
 สอบสวนคดีนี้และฟ้องจำเลยต่อศาล เหตุที่ฟ้องเอาคดีนี้ขึ้น
 ศาลได้ความว่า คดีนี้เกิดขึ้นระหว่าง จอมพล ป. พิบิตสงคราม—
 คราม เป็นนายกรัฐมนตรี และพล ตอ. เผ่า ศรียานนท์
 เป็นรองอธิบดีกรมตำรวจ ต่อมาเมื่อ ก.ย. ๒๕๐๐ เกิดรัฐ-
 ประหาร รัฐบาลจอมพล ป. พิบิตสงครามออกไป จึงมีการ
 รื้อฟื้นคดีต่าง ๆ เกยวแก่การสั่งหารนักการเมืองขึ้น
 โดยเหตุนี้คดีนี้จึงได้มาสู่ศาล

ตามที่โจทก์ฟ้อง และจำเลยให้การ ต่อสู้คดีดัง
 กล่าวข้างต้น ข้อเท็จจริงคงพึงได้ในเรื่องนี้ว่า
 เมื่อวันเวลาดังกล่าว ดังฟ้องได้มีการไปขอรับผู้ตาย
 ทั้ง ๔ ไปจากที่คุมขังต่าง ๆ โดยได้ความว่า ผู้ตาย
 ทั้ง ๔ ได้ถูกจับตามหมายจับขอหาว่ากบฏ ได้ถูก
 แยกย้ายนำไป คุมขังไว้ที่สถาน ตำรวจต่าง ๆ ดัง

กล่าวแล้ว ทั้งนี้โดยความประสงค์ตามทนายผู้ขอ
 รับตัวไปอ้างว่าจะนำไปฝากขังที่สถานบางเขน เพื่อ
 ความปลอดภัยและในระหว่างนั้น กำลังดำเนิน การ
 ติดตามกวาดล้างพวกกบฏ ๒๖ ก.พ. ๒๔๙๒ อยู่การ
 พาเอาตัวผู้ต้องหาไปในคราวนั้น มี พ.ต.อ.¹ หดวง
 พิชตธระการเป็นหัวหน้าจำเลยทั้ง ๕ คนก็ไปด้วยทั้ง
 จำเลยตลอด อ้างว่าไป โดยได้รับคำสั่งผู้บังคับบัญชา
 ให้ไป หาได้ร่ำมาก่อนไม่ว่า จะเอาผู้ต้องหาทั้ง ๕
 ไปฆ่า มิได้ใช้อาวุธบนยิงผู้ตายด้วย และเมื่อเกิด
 เหตุการณ์ยิงผู้ต้องหาทั้ง ๕ ตายแล้ว จำเลยก็ยัง
 เชื่อว่าเป็นการกระทำผิดของ จำเลย ก็ตาม จำเลยก็
 ยังได้รับการยกเว้น โทษตามพระราชบัญญัตินิรโทษ
 กรรมในโอกาส ครบปี ๒๕ พุทธศัตวรรษ พ.ศ.

๒๔๙๙

ฉะนั้น คดีจึงมีปัญหาวินิจฉัยตามคำต่อไปนี้

๑. การกระทำผิดตามฟ้องแม่ฟังได้ว่า เช่นความ

จริงจะเข้าขายนีรโทษกรรม ตามพระราชบัญญัติที่ตั้ง
จำเลยยกขึ้นอ้างหรือไม่

๒. การที่ผู้ตายทั้ง ๔ ถูกยิงตายนั้นได้มีคนร้ายมา
ดักแย่งชิงตัวแล้วถูกคนร้าย ยิงตายถึงจำเลยต่อสู้หรือไม่

๓. ถ้าไม่ใช่กรณีคนร้าย มาแย่งชิง ดังกล่าวอ้าง
จำเลยเหล่านั้นได้กระทำความผิดดังฟ้องหรือไม่

ศาลได้ ตรวจ คำฟ้อง โจทก์ และข้ออ้าง ของ จำเลย
ตามที่ยกขึ้นอ้างว่าได้รับนิรโทษกรรมแล้ว ตามมาตรา ๔
พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ในโอกาส ครบ ๒๕ พุทธ-
ศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๔ บัญญัติว่า บรรดาการ
กระทำของบุคคลใด ๆ ก่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๘ อัน
เกี่ยวเนื่องจากการบ่อนกบ ประทุษร้ายหรือปราบปรามการกบฏ
การก่อการจลาจล หรือการกระทำความผิดตามกฎหมาย
อื่น ซึ่งเป็นความผิดทำนองเดียวกันกับความผิด ดังกล่าว
หรือการพยายาม หรือการเตรียมการกระทำความผิดดังกล่าว

หากเป็นความผิดตามกฎหมายใด ๆ ก็ให้การกระทำเช่นนั้น
ไม่เป็นความผิดต่อไป

จึงเห็นได้ว่า ตามความในมาตรา ๕ นับญ
ยุติถึงการกระทำ ที่ไม่เป็น ความผิด ให้ผิดได้กระทำ
การนั้นพ้นจากการเป็นผิด กระทำความผิดคือ การ
กระทำอันเกี่ยวเนื่องจากการบงกชหรือประทุพ
ปราคบฏ การก่อการจลาจล หรือการกระทำ
ความผิด ตาม กฎหมายอื่น ซึ่งเป็น ความผิด ทำนอง
เดียวกัน แต่ขอเท็จจริงตามฟ้องในคดีนี้ เป็นกรณี
โจทก์ฟ้องจำเลยว่าสมคบกันเพทุบายไปรับผู้ต้องหา
ทั้ง ๔ ซึ่งได้ถูกควบคุมตัวอยู่แล้ว ๆ ได้หยุ่ครุ่สม
คบกันใช้อาวุธปืนยิงผู้ตาย ในขณะที่ควบคุมไปจน
ถึงแก่ความตายโดยเจตนา จึงมิใช่เป็นการกระทำ
อันเกี่ยวเนื่องจากการบงกชหรือประทุพปราคบฏ
การกบฏ ดังพระราชบัญญัติฉบับนี้ระบุไป เพราะผู้
ต้องหาแม้จะถูกกล่าวว่าเป็นกบฏ ก็ได้ถูกจับกุมควบคุม

คุมอยู่แล้ว มิใช่อยู่เป็นในระหว่างการบ้องกันหรือ
 ปราบปรามแต่อย่างใด ไม่ได้ความว่าผู้ตายได้กระ-
 ทำการอะไรนอก ภายหลังเมื่อได้ถูกควบคุมแล้ว
 ทรงน มิใช่ว่า ถาผู้ตาย เหล่านี้นั้น คงหา คดี กบฏแล้ว
 พระราชบัญญัติตน จะขยายให้อ่านาจ แก่เจ้าหน้าที่ดา
 รวจให้ทำร้าย หรือทำการใด ๆ ให้ผู้ต้องหา ถึงแก่
 ความตายได้ คาดเห็นว่า การที่จะยกข้ออ้างนี้ให้
 บังคับเป็นเรื่องเกี่ยวแก่ การยกเว้นความผิดอันผิด
 เกี่ยวแก่ความสงบ เรียบร้อยของประชาชน และ
 บ้านเมือง จำต้องแปลความและการกระทำที่ยกเว้น
 โดยเคร่งครัด เมื่อการกระทำดังฟ้อง ไม่เกี่ยวเนื่อง
 จากการบ้องกันระงับ หรือปราบปรามในขณะที่กระ-
 ทำการ เพราะขณะทำร้ายผู้ตายมิได้กระทำการใด
 เพียงแต่ถูกควบคุมอยู่เท่านั้น ความผิดตามฟ้องจึง
 ไม่เข้าข่ายนิรโทษกรรมดังที่จำเลยกล่าวอ้าง การที่
 ได้จับกุมผู้ต้องหาไว้แล้วเช่นนั้น จะเป็นข้อหาใดก็
 ตาม เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้สอบสวนคดีฆาตกรรม

ต้องทำการสอบสวน และฟ้องร้อง ผู้ต้องหา ต่อศาล
ให้ทำการพิจารณาพิพากษาต่อไป จึงจะชอบด้วย
หลักการปฏิบัติ ห้ามอำนาจเอาตัวผู้ต้องหาไป
กระทำการใดเป็นท่านองการลงโทษได้ไม่ ฉะนั้นขอ
อ้างของจำเลยในข้อนี้จึงตกไป

ปัญหาวินิจฉัยข้อ ๒ ทว่า ได้มีคนร้ายแต่งตัวคล้ายโจร
มะลาย มาดกแย่งชิงตัวผู้ต้องหาแล้วได้มีการต่อสู้กัน
ผู้ต้องหาถูกโจรยิงตายหรือไม่นั้น ศาลได้ตรวจจำนวนและ
ปรกษาแล้ว ได้ความตามคำให้การของจำเลยที่ ๑ และ
๒ ซึ่งให้การต่อศาลว่า ได้ยินแต่เสียงปืนดังทางรถทควบคุม
ผู้ต้องหา มาหาเท่านั้น ในชั้นแรกได้ยินเสียงปืนดังทาง
ข้างหลังซึ่งเป็น ทางรถ ทควบคุม ผู้ต้องหา มาจำเลยทุกคน
ต่างก็ลงไปหาที่หลบ เมื่อเสียงปืนดังไปแล้วก็พบว่าผู้
ต้องหาทั้ง ๔ ถูกกระสุนปืนตาย ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บเลย
ซึ่งแต่เดิมว่า หากจะมีโจรมาดกยิงเพื่อแย่งชิงตัวผู้ต้องหา
จริงแล้ว ก็มาดกยิงเอาเฉพาะที่รถทควบคุมผู้ต้องหาเท่านั้น

นน รกคนค้นหาได้ถกคนร้ายยังแต่ประการใดไม่ ซึ่งเห็น
ว่าเป็นเรื่องผิดธรรมดาอยู่มาก เมื่อเกิดเหตุแล้วจำเลยท

๑-๒ ให้การว่า พ.ต.อ. หดวงพชิต ฯ หรือ ร.ต.อ. พนม
บรรณสมบัติ บอกความผิดร้ายมาดกยงเท่านั้น ไม่มรอรอย
เลยว่ ผู้ร้ายที่มาแต่งตัวลักษณะอย่างใด

จำเลยท ๑-๒ ซึ่งอยู่ในที่เกิด เหตุก็ยังไม่ทราบ ว่าผู้
ร้ายเป็นพวกไหน เหตุใดจึงมีคำแถลงให้ประชาชนทราบได้
ว่าผู้ร้ายเป็นพวกโจรมะตาย ทงนมได้ความแน่ชัดว่าได้มี
การติดตามจับตัวมาได้ จึงก่อให้เกิดการระแวงสงสัยว่าจะ
ไม่ใช่มีผู้ ร้ายมาดกยงดังกล่าวอ้าง

พิจารณาถึงเหตุพฤติการณ์ที่ควบคุมผู้ต้องหาไปใน
ครงนซึ่งได้ ความว่า ได้ไป รับตัวผู้ ต้อง หาในเวลาด
าคคน ระหว่าง ๒๔ น. เศษ เพื่อเอาไปคุมขัง
รวมกันไว้ที่ ส.น. บางเขน อ้างว่าเพื่อความปลอดภัย
ภยนน กมชอคคคานได้ว่าไม่มีเหตุผิดอื่นเพียงพอ

โดยเหตุที่ได้แยกย้ายคุมขังไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ
 ก็เป็นการดียิ่งอยู่แล้ว เขาไปขังรวมกันเป็นการ
 สะดวกแก่การ ทคนร้ายจะเข้าแย่งไปทั้งหมด ต้น
 บางเขนก็เป็นสถานที่ต่าง ๆ อยู่ห่างไกลออกไปไม่
 มีกำแพงกำแพงเพียงพอน่าจะพาไป ถ้าจะให้ความ
 ปลดปล่อยจริงแล้ว จะเอาไปควบคุมเสียก่อน เช่น
 ทนายกองกำลังเตรียมพร้อมที่สวนอมพรหรือทวง-
 ปารค์ฯ หรือที่อื่นใดจะมีเป็นการดีกว่าหรือ และ
 ในเวลาที่ย้าย ผู้ต้องหาไปนั้น ย่อมจะต้อง ปกปิดเป็น
 ความลับไม่มีใครล่วงรู้ได้เลย รถที่ควบคุมไปก็มี
 ถึง ๓ คัน อันประกอบด้วยกำลังตำรวจ และอาวุธ
 ที่ทันสมัย เหตุใดคนร้ายจะทราบได้ว่ารถคันไหน
 ควบคุมผู้ต้องหาไป จะเข้าทำการได้สะดวกโดยรวดเร็ว
 เช่นนั้น และเมื่อจะเข้าทำการแล้ว เหตุใดจึง
 ไม่ยิงไปทิ้งรถทั้ง ๓ คัน คงมุ่งยิงไปแต่รถคันที่คุม
 ผู้ต้องหามาเท่านั้น และเมื่อคนร้ายทำการแล้ว
 เหตุใดจึงไม่มรรยอว่าคนร้ายหนีไปทางไหน และ

ไม่ได้คิดว่าตำรวจได้ติดตามไป คงได้ความแต่ว่า
ทราบว่ามีคนร้ายมา ได้ส่งคนไปติดตามแล้วเท่านั้น
จึงก่อให้เกิดความน่าสงสัยยิ่ง

การที่คนร้าย มายิ่งแต่เฉพาะผู้ต้องหาตายทั้ง ๔ คนเท่านั้น
ผู้ต้องหาคนหนึ่งนอนตายอยู่ในรถ ต่างมีบาดแผลถูกยิงคน
ละหลายแห่ง แสดงชัดว่าหาใช่เพื่อจะมาแย่งตัวไปไม่ แต่
มีท่าทางแสดงว่าต้องการจะฆ่าให้ตายยิ่งกว่าต้องการเอาตัว
ไป จึงมิใช่ความประสงค์แย่งตัวดังที่แถลงการณ์นั้น จะ
อ้างว่าคนร้ายต้องการฆ่าเพื่อปิดปากมิให้ผู้ต้องหาพูดไป ก็
ไม่มีเหตุผล เพราะการควบคุมมาเป็นความลับอย่างยิงคน
ร้ายจะทราบได้อย่างไรว่าจะทำการได้ ที่นั่นและในเวลานั้น
ถ้าเป็นการจู่โจมเข้ายิง เหตุใดคนขับรถและ ร.ต.อ. พนม
บูรณะสัมภพ ซึ่งนั่งมาข้างหน้าจึงไม่ได้รับอันตรายหรือ
บาดเจ็บเลย

นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว ลักษณะของวัตถุพยานก็ยัง

แสดงประกอบอีก อาทิ เช่นรอยเด็ดซึ่งมีมากในรถคันที่
 ควบคุมต้องหา และรถคนหนกมรอยกระเด็นกกระเด็น
 บนยางทางดานขวา มรอยถกยง ทกระจกหนามเค็ชกระจก
 ตรงทพนกทงคนขับ มรอยกระเด็น ๒ นิด ยิงทตประตด้าน
 ขวาเข้ามาตามท พ.ต.ท. จารต ฟอตเด็ดให้การกับคำให้
 การพะยานปากนทยนย่นว่า เก็บเค็ชกญแจมอหักได้ไนท์
 เกิดเหตุนั้น แสดงให้เห็นเบ้นทเชอได้ว่า ได้มีการยิงไปที่
 รถผู้ต้องหาในขณะรถคนหนน หยุดอย และคนขับ
 มีได้นั่งอยู่ในรถ ได้ลงไปจากรถแล้ว มีฉะนคนขับกคง
 ต้องตายไปด้วย ดังนคำให้การของพล ฯ สุวัชร คนขับ
 จึงมีเหตุผล มหน้าหนก ให้นำเชอได้ ว่าเป็นความจริงทไม่กล้า
 ให้การหรือบอกความจริงแต่แรก กมีเหตุผลให้นำเชอว่า
 เพราะกลัวจะเป็นอนตราย จะขัดกับความจริงคของ
 ผู้ใหญ่ การทพบเค็ชกญแจมอและเลื่อของผู้ต้องหาผู้ หนึ่ง
 มรอยกระเด็นทขอมอนน พงได้สดความ ต้องหาถกยงในขณะ
 ถกใส่กญแจมออยจริง และทไม่ลงจากรถกตรงกบทพต ฯ
 สุวัชร ให้การว่า เพราะผู้ ต้องหาว่า ควว่าจะถกทำร้าย

อนึ่ง คดีที่เกิดขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๒ ก่อนรัฐประหารถึง
 ๗-๘ ปี การสอบสวนก็มิได้เสร็จสิ้นลง ทออ้างว่าผู้ตายถูก
 กระสุนปืนของคนร้าย จึงฟังเป็นความจริงมิได้ การสอบสวน
 ส่วนในคราวนั้นมิได้ทำกันจริงจัง เช่นคดีฆาตกรรมดาเหตุนาง
 ไม่พอเชื่อฟังได้ว่าเป็นความจริง ต่อมาดำเนินการสอบสวน
 ก็สูญหายเสียอีก ยิ่งแสดงให้เหตุผลดังกล่าวข้างบน

เมื่อพิจารณาให้ตามเหตุผลต่าง ๆ เพียงเท่าที่หยิบยก
 ขึ้นมากล่าวเพียงบางข้อก็เห็นว่า มีคนร้ายมา
 แแย่งและยิงผู้ต้องหาตายนั้นไม่มีเหตุผล ไม่มีน้ำหนัก
 ให้น่าเชื่อ ถ้าเช่นนั้นปัญหาจึงมีว่า ผู้ตายทั้ง ๔ ที่
 ตายได้ตายเพราะเหตุใด ?

ศาลได้พิจารณาแล้ว ในเบื้องต้นได้ความว่า ผู้ตายทั้ง ๔
 ถูกจับโดยมีหมายจับข้อหาว่าเป็นกบฏถูกสอบสวนอยู่ ๒-๓
 วัน ก็ถูกเอาตัวไปฆ่า เจ้าหน้าทหารวจณ์เอาไปต่างก็ไม่
 ปรากฏว่าเคยมีสาเหตุอย่างใดกับผู้ตายเหล่านั้นมาก่อน จึง

มีเหตุผลให้น่าเชื่อว่าผู้ตายทั้ง ๕ ต้องตายเพราะการเป็นนัก
การเมือง และตามคำให้การของ พต.ตจ. ทม จำเลยที่ ๒
ว่า ก่อนเกิดกบฏ ๒๖ ก.พ. ๒๔๗๕ ได้หาว่าได้รับรายงานว่า
พวกผู้ตายได้รวมในพวกกบฏด้วยเท่านั้น เหตุผลมีเหตุอัน
จึงแสดงว่าการ ตายนั้นมอานาจ ฐณะนั้นได้ ออกคำ ตั้งให้
กระทำดังที่พระยาน ใจทักบางคนให้การ ว่าไม่เชื่อตามทแสดง
แต่ไม่กล้าพูด และเหตุผลอื่น ๆ ที่ได้อนจณยแฉวข้างตน
อันฟังเป็นสาเหตุให้ผู้ตายทั้ง ๕ ถึงแก่ความตาย

ต่อมาถึงปัญหาข้อที่ ๓ ว่า จำเลยจะมีความผิดดังฟ้อง
หรือไม่ ศาลได้ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้วขอเท็จจริง
ได้ความดังวนจณยข้างตนมีเหตุผลน่าเชื่อว่าผู้ตายทั้ง ๕ ได้
ตายเพราะการเป็นนักการเมือง มีรายงานว่าได้รวมในการ
กบฏนี้ ได้ถูกจับตัวมาโดยการออกหมายจับ หักฐาน
การเป็นกบฏอาจไม่เพียงพอ เพียงแต่ได้รับรายงานมาเท่า
นั้น จึงถูกให้ผู้มีอำนาจจัดการเสีย โดยอ้างว่ามีใจ
มธายมาแยงศว ฐณะนั้นผู้ทกระทำการยิงผู้ตายจึงมิใช่ใคร

อัน เป็นตำรวจผู้ได้รับคำสั่งไปในขอบเขตการควบคุมผู้ต้อง
 หานตนเอง ดังจะเห็นได้ง่าย ๆ จากการยอมรับในข้อตนเอง
 จำเลยที่ ๑-๒ ซึ่งให้การต่อสู้คดีส่วนเป็นท่านองหน แต่
 บ่ายเบี่ยงว่าเพื่อความประสงค์ อย่างอื่นเสีย ซึ่งบุคคล ขนาด
 จำเลยทั้งสอง ไม่น่าจะให้การไม่แน่นอนเช่นนั้น ถ้าเหตุ
 การณ์ไม่มีทางจะเป็นเช่นนั้นได้ ทงหนึ่งข้อพิมพ์ในขณะนั้น
 ก็พากนอพากษวจารณเป็นอันมากกว่าตายเพราะตำรวจ หา
 ใช้ผู้รายมาดกยงไม่

เมื่อมเหตุผลฟังได้ว่า เป็นการกระทำตามความประสงค์
 ของผู้มาหาฯ ฉะนั้นเมื่อได้กระทำสำเร็จแล้วก็ต้องถือว่า
 เป็นความดีความชอบของผู้กระทำมิใช่ทำแล้ว เกิดความผิด
 มีโทษ หดวงพิชิต ฯ ซึ่งจำเลยให้การว่าเป็นคนไปรับตัวพา
 ผู้ต้องหาไปจนถกยงตาย จึงเป็นผู้ร การนัดมาแต่ต้นโดย
 ไม่ต้องสงสัย จำเลยที่ ๑-๒ ต่างก็ให้การว่า หดวงพิชิต ฯ
 ให้ไปก็ไปให้กลับก็กลับมิได้ทราบอะไรเชื่อไปตามที่ พ.ต.อ.
 หดวงพิชิต ฯ ร.ต.อ. พนม บุณระดมภพ บอกนั้น ในข้อ

ศาตได้พิเคราะห์ใคร่ครวญโดยตระหนักแล้ว เห็นว่าการ
 ไปกระทำการเป็นคำสั่งจากผู้มีอำนาจ และถือเป็นความ
 ชอบกาทาต่ำเรจ เพราะเหตุใดหดวงพชต ฯ จึงเอาจำเลย
 ทั้ง ๒ ไปด้วย จะไม่บอกให้ทราบหรือว่ากาทาต่ำเรจเป็น
 ความผิด พ.ต.อ. หดวงพชต ฯ ต้องการทาเพื่อประสงค์อื่น
 ใด และจะพาเอาจำเลยทั้ง ๒ ไปให้ได้รับความเดือดร้อน
 ภายหลังด้วยเพื่ออะไร ศาตได้พิเคราะห์ถึงเหตุที่จำเลยท
 ๑-๒ เคยเป็นทหารร่วมการปฏิวัติคราวนั้น และได้โอนมา
 เป็นตำรวจในคราวเดียวกันยอมจะฟังได้ว่าจำเลยทั้ง ๒ นั้นเป็น
 บุคคลสำคัญและการทาการนบกเป็นเรื่องสำคัญ เหตุที่อาจ
 ว่าไม่ทราบความประสงค์คนหาฟังได้ไม่ นอกจากทักถาม
 แล้วหากจะพิเคราะห์ถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้น ถ้าจำเลยท
 ๑-๒ ไม่ทราบความประสงค์คนมาก่อน เมื่อได้มารู้เห็นผู้
 ตายนอนตายอยุ่ทรถและข้างรถนั้นแล้ว ก็น่าจะมีความสงสัย-
 สัยต่อเหตุการณ์นั้นบางว่ เป็นเพราะเหตุใดจึงได้รับอัน
 ตรายแต่เฉพาะผู้ต้องหาเท่านั้น คนอื่นเช่น ร.ต.อ. พนม

บรรณธรรมภพ ร.ค.ท. บุญถม ประไพ และตำรวจคนขับซึ่ง
 หนึ่งอยู่ข้างหน้าใกล้ ๆ ผู้ตายทำไมไม่มีบาดเจ็บเลย เหตุใด
 จำเลยจึงเอาแต่เชื่อไปตามที่ พ.ค.อ. หลวงพิชิต ฯ และ
 ร.ค.อ. พนม บรรณธรรมภพ บอกไปเสียหมด คนร้ายไปทาง
 ไหนก็ไม่สนใจกันนัก จึงไม่ได้คิดว่าใครได้ออกติดตาม
 ไปทางไหน และได้คิดว่าอย่างใดบ้าง พฤติการณ์เหล่านี้
 ไม่สมกับเหตุผลที่ พ.ค.อ. หลวงพิชิต ฯ และจำเลยทก
 คนเป็นนายตำรวจมีหน้าที่ควบคุมคนของหาจะพึง ปฏิบัติด้วย
 เหตุนี้จึงไม่มีเหตุผลน่าเชื่อถือดังที่จำเลยทั้ง ๒ ยกขึ้นอ้าง

อย่างไรก็ดีในชั้นการสอบสวน ผู้สอบสวนต้อง
 การให้จำเลยแสดงความจริงที่จริงว่าเรื่องนี้เป็นอย่างไร
 ไรจำเลยทั้ง ๒ ก็เพียงแต่แบ่งรับแบ่งสู้ยอมให้การ
 ถิ่นนิษฐานตามที่ผู้สอบสวนต้องการ โดยมีได้ให้การ
 กระจ่างชัดว่าผู้ตายได้ตายเพราะเหตุใด และใครทำ
 แน่เป็นแต่ตำรวจที่ไปใช้หรือไม่ คาดเห็นว่าถ้า
 จำเลยให้ความกระจ่างชัดเจนแจ้งตามเหตุผลที่ควร

จะทราบได้ในวาระแรก เมื่อมีโอกาสดังนั้นให้ได้นึก
จะเป็นประโยชน์แก่จำเลยมาก เพื่อแสดงความ
บริสุทธิ์ใจของจำเลยเอง แสดงให้เห็นว่าจำเลยทั้ง
๒ เป็นคนดีไปด้วยมิได้ทราบความประสงค์นั้นมาก่อน
เลย จะเปิดเผยเรื่องนั้นในคณหนักไม่เหมาะ ซึ่ง
ในข้อหนักเห็นใจว่าเป็นความจำเป็นอยู่ ก็เมื่อ
คณะกรรมการไปสอบสวนเป็นเวลาถึงคราว จะเปิดเผย
ได้แล้ว จำเลยไม่เปิดเผยให้ทราบทั้ง ๆ ที่มีเหตุ
อันควรจะทราบว่าเรื่องจริงเป็นอย่างไร เช่นนี้จะ
ให้ศาล เข้าใจจำเลย ดังที่ จำเลย ให้การ อย่างไรได้
เหตุผลและพฤติการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวแสดงว่าจำ
เลยที่ ๓-๔ ได้ทราบความประสงค์อยู่แล้วว่าได้เอา
ผู้ต้องหาไปเพื่ออะไร ข้อต่อสู้ ของจำเลยจึงไม่มี
น้ำหนักหักล้างได้

ส่วนจำเลยที่ ๓-๔-๕ นั้น คนฟังได้ว่าจำเลยทั้ง ๓ นี้ได้ไป
ด้วยในที่เกิดเหตุ แต่ต่อสู้ ว่าไปตามคำสั่งมิได้อยู่ในกตมทญ

ต้องหาถกยั้ง มิได้ใช้อาวุธบนยั้งผู้ต้องหา ศาลได้ตรวจ
 พิเคราะห์โดยตลอดแล้ว ได้ความว่าในขณะนั้นจำเลยทั้ง
 สามคนเป็นตำรวจชั้นผู้น้อย มิได้อยู่ในฐานะเช่นเดียวกัน
 กับหลวงพิชิต ฯ หรือจำเลยที่ ๑-๒

ตามคำให้การประจักษ์พยาน โจทก์ ซึ่งให้การดังกล่าวข้าง
 ต้นคงได้ความแต่เพียงว่า พ.ต.ต. สรรพ วรรณ ได้เห็น
 ร.ต.ท. ชน พกใจดี จำเลยถอบนยาวแบบบนกตห้อยอยู่ที่
 มือ ตรงหมอกนอนอยู่ด้านหนารถคนทควบคุมผู้ต้องหา
 พยานไม่ทราบว่าใครเป็นคนยิงผู้ตาย ร.ต.ท. เสาร์ โควิเศษ
 ก็ให้การว่าเมื่อเสียงปืนดังชุดแรก แล้วมองดูไป ทางรถ คนที่
 ควบคุมผู้ต้องหา เห็นคน ๒ คนยืนอยู่ในท่าเตรียมยิง
 จำได้เป็น ร.ต.ท. จารัส และ ร.ต.ท. ชน จำเลย ต่อมา
 มีเสียงปืนดังรวอก ๑ ชุด ใครยิงจำไม่ได้ พยานไม่สังเกต
 ว่าใครเป็นคนยิง แต่เสียงปืนดังตรงที่จำเลยทั้งสองยืนอยู่
 ร.ต.ท. เกียรติศักดิ์ พงเทียง ให้การเพียงว่าขับรถตามรถ
 ที่ควบคุมผู้ต้องหาไปเห็นรถคนหนี มนายสืบ และ พลตำรวจ

นึ่งไป ๒-๓ คน แต่ไม่ทราบว่าเป็นใคร ส.ค.อ. ดัชนี
 เปรมกมล ให้การว่าเมื่อมีเสียงบนดังกล่าวแล้ว ได้หยุด
 รถตามท ร.ค.อ. พนม บรรณะสมภพ แล้วก็ลงจากรถได้เห็น
 พ.ค.อ. หดวงพิชิต ๑ กับตำรวจ ๔-๕ คนเดินตามมา ค้า-
 รวจติดตามมานั้น นอกจากจำเลยที่ ๑-๒ แล้ว มี ส.ค.ค.
 แพบ กับอีก ๒-๓ คนจำไม่ได้ว่าใคร แล้วต่อมา ส.ค.อ.
 แพบก็เป็นคนใช้บนกตยิณผู้ต้องหาขณะนั้นอยู่ในรถ

ตามคำให้การประจักษ์พยานโจทก์ดังนี้ ศาลได้พิเคราะห์
 แล้วได้ความประกอบกับคำให้การของ ร.ค.ท. แจ้ว จันท-
 รงษ์ ซึ่งได้ให้การว่าเมื่อขับรถพา พล. ค.ท. หดวงแผ้ว
 พาตชน กับ พล.ค.ค. ชนจำนงรักษาไปดักเกิดเหตุ พยาน
 ได้พบ ส.ค.ค. แพบยืนอยู่ข้างท้าย รถคน ทมุดองหา ถูกยิง
 เหตุนี้หลักฐานพยานโจทก์จึงได้ความชัดเพียง ส.ค.ค. แพบ
 จำเลยคนเดียวว่าเป็นผู้ลงมือยิงผู้ต้องหาตามท.ม.ผู้สั่งให้ทำ
 การ ส่วน ร.ค.ท. จำรัส ร.ค.ท. ชน จำเลยได้ความแต่
 เพียงว่าอยู่ในกลุ่ม พ.ค.อ. หดวงพิชิต ๑ กับพวกเท่านั้น

ไม่ได้ความแน่ชัดว่าได้รับคำสั่งหรือใช้อาวุธบนยิงไป เพราะ
 พยานไม่ยืนยัน หดักฐานเกี่ยวแก่จำเลยที่ ๓-๔ น จึงไม่
 มั่นคงพอฟังได้ถนัด จึงสมควรยกประโยชน์แห่งความต้ง-
 ต้งให้เป็นผลตักแก่จำเลยทั้ง ๒ น

ตามที่ได้อนุญาตมาข้างต้น ขอเท็จจริงฟังได้ว่าการ
 ตายของ ๔ อดีตรัฐมนตรี เนื่องมาจากการเป็น
 นักการเมือง เป็นพรรคพวกคนสำคัญของฝ่ายกบฏ
 มขอหาว่าเป็นกบฏ ด้วยมีเหตุผลว่าจำเลยที่ ๓-๔-
 ๕ ได้กระทำไปตามทมิฬ ตยงการให้กระทำผิด มี
 ฉะนั้นคนคงได้ม การสอบสวน พ้องรอง ก่อน มีการ
 รัฐประหาร พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว ทั้งมิได้ความว่าจำ-
 เลยผู้กระทำการหมิ่นสาเดกกับตตายทั้ง ๔ มาก่อน
 และเป็นคนคิดได้เกิดชนก่อน ประกาศใช้ ประมวล กฎ
 หมายอาญา ความผิดของจำเลยที่ ๓-๔-๕ จึง
 อยู่ในฐานผู้รับใช้ให้ กระทำ ผิด มิใช่ด้วย ความ
 พยายามด้วยความพยายามตามหมาย หรือ ฤกษ์ณะ
 พิเศษดังพอ

อาศัยเหตุตงกถาวน จงพรอมกนพพากษาวา พต.ค.จ. ผาด
 ตงครตมท พต.ค.จ. ทมจตรวมต และ ต.ค.อ. แนน นม—
 รัตน จำเตยท ๑-๒-๕ มีความผิดตามกฏหมายอาญา
 มาตรา ๒๖๘ ให้วางโทษจำคุกจำเตยทง ๓ คนนไว้ตลอด
 ชีวิต ส่วน ร.ค.ท. จารต ยมดะมย และ ร.ค.ท. รน
 พกตใจ จำเตยท ๓-๔ หลกฐานคำพะยานโจทกยังไม่มั่นคง
 จงยกประโยชนให้เป็นผลตแก่จำเตยทง ๒ น ตามประมวล
 กฎหมายวรพจารณาความอาญา มาตรา ๒๗๗ ให้ยกฟ้อง
 โจทกสำหรับจำเตยทง ๒ เตย แต่เห็นควรให้ควบคุมตัวไว้
 ก่อนในระหว่างรอพังกาฉนวนจณยของศาลอทธธรณ โจทก
 ขอให้นับโทษจำเตยท ๒ คอจากคดีศาลจงหวัดชยนาทนน
 คณนศาลจงหวัดชยนาทยังไมได้ คตณจงให้ยก คำขอ ขอน
 เตย

นายสว่าง ภูวะปัจจณม

นายวรณ นุมานิต

นายสว่าง เวทยวุฒิกกรรม วงษ์ศิริ.

บุคคลอีกคนหนึ่งซึ่งถูกตั้งหารก่อนหน้า สอดคล้องกัน
 เพียงระยะเวลาเดียวนั้น เราควรจะได้พูดถึงเขา ก่อนที่จะ
 ผ่านไปถึงการผันผวนทางการเมืองจนถึง ทำให้ จอมพลพิบูล
 นายพลเผ่า และสมณของเขาต้องเผ่นหนีออกไปต่างประเทศ
 และหมดอำนาจลงในที่สุด

บุคคลที่เราจะกล่าวถึงในตอนนี้ พันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์
 ชีพเป็นต้น ขณะที่เขาถูกตั้งหารเขาดำรงตำแหน่ง ตั้ง
 กติกองบัญชาการสอบสวนกลาง บุคคลนี้ได้ออกนายพล
 เผ่า เติงมานานแล้ว สาเหตุที่นายพลเผ่า เพ่งบุคคลนี้และ
 บันทึกเอาไว้ในบัญชีทางยาว ของ บุคคลที่เป็น ศัตรูทาง การ
 เมืองของเขานักสืบเนื่องจาก นายตำรวจผู้นี้ได้เข้าขวาง
 ทางกรกรรยอำนาจทางการเมือง โดยคัดค้านการดำเียง
 ฝนจากนวนิยายทศภาคเหนือ ของ เขานั่นเอง — นายตำรวจผู้นี้
 เกรงว่าตนจะถูกริบตัว ตัวของเขาเองจะต้องประสพต่อสาตา
 กรรมอย่างไรในเมื่อ นายพล เผ่าได้ก้าว เข้ามามีตำแหน่ง
 รองอธิบดีกรมตำรวจ ประธานการปราบปรามศัตรูของ
 คณะรัฐประหาร

แต่นายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ ชัพเบ็นต์ช หาร์ เกินไป
กว่าที่เพียงคาดหมายว่าอย่างหนักก็แค่ถูกพกราชการ

ถึงกระนั้น เมื่อวิทยุทหารเรือประกาศ ให้เขาดำรงตำแหน่ง
ผู้บังคับการสันติบาตแทน นายพันตำรวจโท ธรรมนูญ อท-
ยานานนท์ — — เมื่อคนของวัน ที่ได้เกิดการ ยึดอำนาจ กันชน
ระหวาง พลพรรคของนายปรีดี พนมยงค์ และ จอมพล-
พิบูล และเป็นที่เหตุแห่งความพินาศแห่งชีวิตของคนดำ
คณูพิทายคน รวมทงชีวิตของนายพันตำรวจเอก บรรจง-
ศักดิ์ ชัพเบ็นต์ชผู้ นด้วย

๒๖ กุมภาพันธ์ คนแห่งชาตากรรมของเขา เมื่อวิทยุทหาร
เรือ โดยคณะผู้ ก่อการจลา จตได้ประ ภาศแต่งตั้ง เขาให้ดำ
รงตำแหน่งผู้ บังคับการสันติบาต เขารู้ว่าคอแดนไป
ถ้าหากแม้นว่า คณะผู้ก่อการจลาจลทำงานไม่สำเร็จแล้ว
ไซ้ชีวิตของเขาเองจะต้องประสพชาตากรรม อย่างมาก ก็แค่
คิดตราง — — แต่เขาไม่ควรจะต้องพลอยฟ้า พลอยฝนไปด้วย

เพราะว่าเขานั่งอยู่ที่บ้าน ไม่ว่ เรอกร ราวทองหลายกับมกคด
 เหล่านนควย— — แต่เขาหาร ไม่ว่เขาถกกถาวหาว่า นอก
 จากระขวางเส้นทางตาเตยงฝืนของนายพดเผ่าแดง เขายัง
 เป็นคนสนิทของหลวงสังวรณ สักรณชัพ อัดต อธิบคกรรม
 คารวจสมัย นายปรต พนมยงค เรอกรอานาฯ

ตามปรากฏการณ์เป็นเช่นนั้นในความมร สักของสามัญชนทั้ง
 หลาย แต่ครนเมื่อได้มีการพิจารณาถึงเรอกรราวทองหลาย
 แดง เหตุการณ์ทองหลายกกดกับหนามือเป็นหลังมือไปหมด

นายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ ชัพเบ็นต์ช ถูกยิงตายที่บ้าน
 ชอย เส้นานคม ซึ่งเบ็นบ้านทอยของนางจตรา ภรรยาของ
 ของท่านฝ น

ขณะทนายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ ชัพเบ็นต์ช กำลังใจ
 คอไม่คกกับเหตุการณ์ทกาดังเขาสู่ชาตารายนน เขาตรของวัน
 นน นายร้อยตำรวจเอก อรรณพ พกประยร พรอมควย

คารวจนรณบฏเข้าไปหา นายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์
 ชีพเป็นต้น มือขวาของ รตอ. อรรณพ พกประยร กาย-
 เชื้ออาร์มมแน่น เขาพร้อมที่จะระเบิดโกเขาไปทันทีถ้าหาก
 ว่าเขาได้รับการขัดขวาง เขาก้าวพรวดเข้าไปยืนอยู่ที่ประ-
 ค ฐณะนั้น นายพันตำรวจเอก บรรจงศักดิ์ ชีพเป็นต้น
 กางลงนอนบนเก้าอี้โยกมือข้างหนึ่งของนายตำรวจผู้เคราะห์
 ร้าย กางลงถมิด โทนหนวด - —เขาพรวดพรวดตกนอนอย่าง
 ตระหนกตกใจ เมื่อตก รตอ. อรรณพ นายตำรวจหนุ่มผู้
 ครองหนึ่งได้ถกเขาแต่งงานเรื่องคุมขังที่ต่างข้าง ผดกดันให้
 เข้าไปแต่งตัวในห้อง ในขณะที่การ โทนเคราของเขายังไม่
 เสร็จสิ้น

แตะพอร่างของคนทั้งสองดับหายเข้าไปในห้อง เดี๋ยบบนกกด
 ถิ่นนแผด คาราม ขนหตาย นิด พร้อมกบมีเสียง คนร้อง
 “โอ้ย” ออกมาจากในห้อง แตะพร้อมกันเสียงร่างของ
 คนกตมดงถิ่น นนคอดวสานต์ของนายพันตำรวจเอก ผู้
 ภาดคตอหน้าท

นายร้อยตำรวจเอก อรรถนพียงเขาเดี่ยว — — —

อะไรเล่าคือสาเหตุแห่งการสังหารโหด โดยคำสั่งของนาย
พลเผ่าหรือ — — —

เราขอให้ท่าน อ่านคำพิพากษาคดีสังหาร นายพันตำรวจเอก
บรรจงศักดิ์ชีพเป็นข้อชอกรคดีหนึ่ง ก่อนที่จะกลับไปอ่าน
ความฉนวนฉนวนทางการเมือง — —

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕๒/๒๕๐๑

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๕๑/๒๕๐๒

ในพระปรมาภิไธยมหากษัตริย์

ศาลอาญา

วันที่ ๒๑ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

ความอาญา

ระหว่าง พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์

ต.ต.อ. ผาด กันตะพันธ์ จำเลย

เรื่อง สมคบกันฆ่าคนโดยพยายามด้วย ความพยายาม

มาดหมาย

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒

เวตากตางวันจำเลยได้สมคบกับ พ.ต.อ. อรรณพ
 พุกประยร ซึ่งยังไม่ได้ตัวมาฟ้อง นับนพก บันกต
 ทอมสัน เป็นอาวธยงประทษร้ายร่างกาย พ.ต.อ.
 บรรจงศักดิ์ ชีพเป็นสช โดย พ.ต.อ. อรรณพ
 พุกประยร ใช้บันพกยงทางข้างหลังของ พ.ต.อ.
 บรรจงศักดิ์ ชีพเป็นสช ๑ นค ถูกททายทอยทะลุ
 ออกจากกรรไกร จำเลยใช้บันทอมสันยงอีก ๒ ชุด
 กระสุนถูกตามตัวประมาณ ๗ แห่ง โดยมีเจตนา
 ฆ่าให้ถึงแก่ความตาย สาเหตุเนื่องจาก พ.ต.อ.
 อรรณพ พุกประยร มีความโกรธแค้น พยาบาท
 พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ชีพ เป็นสช ซึ่งเคยว่ากล่าวตัก-
 เตียนตนเกี่ยวกับความ ประพฤตและการ ปฏิบัติการ
 งานในหน้าที่อย่างรุนแรง จึงถือโอกาสในตอนที่
 ได้รับคำสั่งให้ไปค้นและเชิญตัว พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์
 ชีพเป็นสช มาสอบสวนในความผิดฐานกบฏ สม-
 คบร่วมกบจำเลยยังด้วยความทารุณโหดร้าย โดย
 ความพยายามพยาบาทมาดหมาย และไตร่ตรอง

ร่วมคิดกันไว้ก่อนตั้งกล่าวข้างต้น พ.ค.อ. บรรจง-
 คักคิ ชัพเป็นสุข ได้ถึงแก่ความตายทันที เพราะ
 พิษบาดแผลที่ถูกยิงนั้น ปรากฏตามรายงานชั้นผู้ตร
 พดกศพ เหตุเกิดตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน
 จังหวัดพระนคร ในปีที่เกิดเหตุนั้นหลักฐานของคดี
 ยังไม่พอที่จะฟ้องศาลได้ ทางการจึงมีคำสั่งไม่ฟ้อง
 ค่อมมาเมื่อปี ๒๕๐๐ พนักงานสอบสวน ได้หลักฐาน
 ใหม่อันสำคัญ จึงจับจำเลยเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม
 ๒๕๐๓ พนักงานสอบสวนมณฑลคดีแล้ว อธิบดีกรม-
 อยการให้ฟ้องจำเลยกับ พ.ค.อ. อรรถนพซึ่งขณะนั้น
 ย้ายต่างประเทศ ซึ่งจะได้ดำเนินการให้ได้ความฟ้อง
 ค่อมไป ได้ทำการสอบสวนคดีนั้นแล้ว ๒๕๕๒ อันเป็น
 เวลาก่อนใช้ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิ-
 จารณาความอาญา ในศาลแขวง ๒๕๕๕ โจทก์จึง
 ฟ้องศาลอาญา โดยมีต้องผ่านการไต่สวนมูลฟ้องของ
 ศาลแขวงขอให้ถึงโทษตามกฎหมาย ลักษณะอาญา
 มาตรา ๒๕๐ (๓), ๖๓ ประมวลกฎหมายอาญา
 มาตรา ๒๕๕ (๔) (๕), ๘๓

จำเลยให้การปฏิเสธว่ามีได้กระทำผิดคงฟ้อง การกระทำ
ของจำเลยได้รับการยกเว้น โทษตามพระราชบัญญัตินิร-
โทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ ๒๔๕๕ ขอ
ให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ทางพิจารณาโจทก์นำพยานสืบเป็นความว่า แต่เดิมหนนาย
เรือเอกบรรจงศักดิ์ ชีพเป็นสัรับราชการกองทัพเรือ ได้
โอนสังกัดมารับราชการกรมตำรวจเป็นตำรวจตรีตำรวจสันติ
บาต กอง ๒ ได้มีการโยกย้ายหลายครั้ง ที่สมควรจะ
กล่าวคือ เคยดำรงตำแหน่งผู้บังคับการภาค ๕ จังหวัด
สงขลา ตำแหน่งผู้บังคับการภาค ๑ จังหวัดตาก ตำแหน่ง
ผู้บังคับการตำรวจสันติบาต ตำแหน่งสุดท้ายคือผู้
ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธร แล้วกระทรวงมหาดไทยได้
มีคำสั่งให้พกราชการเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๕๑ กรมคำ-
รวจได้ตั้ง พ.ต.อ. โชติ โชติชนาภิบาล รองอธิบดีกรม
ตำรวจสมัยนั้นเป็นประธานกรรมการ ประกอบด้วยนาย
ตำรวจอีก ๓ นายเป็นกรรมการสอบสวนและเสนอความเห็น

กรรมตำรวจ คณะกรรมการยงมไคเรมงานกเกิดเรองน
 ๕
 เลียกอน

พ.ศ.อ. บรรจงศักดิ์ ชุพเบ็นส์ เป็นคนซื่อตรงพูดจาไม่ง
 ผาง หากผอยโตม่งคบบัญชาทำผิดก็เรียกไปว่ากล่าวตัก
 หน่า หากทำผิดก็ชมเชย เป็นการเปิดเผยตรงไปตรงมา รัก
 เกียรติ รักฉันทน์ ทำอะไรทำจริง เช่น เคยปราบโจรสลัด
 ทเกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล

ระหว่างทรงบรรพชาที่จังหวัดสงขลา ต.ค.อ. ชน
โพธิ์ทอง ให้การว่า พ.ค.อ. บรรจงศักดิ์ กับ
ต.ค.อ. ชน โพธิ์ทอง ไปสืบสวนเรื่องคนร้ายปล้น
รถยนต์บรรทุก โดยสารเครื่องบินได้ ทรัพย์ไปมาก
ได้ความว่าเงิน ของกลาง ที่คนร้าย นำไปซ่อน ที่บ้าน
หัวเขา ตำรวจสันติบาลยึดไปหมด รุ่งขึ้น พ.ค.อ.
บรรจงศักดิ์ ขพาเบ็นต์ช ได้จากถาวร พ.ค.อ. อรรถนพ
พกประยร เรืองไศของกลางแล้วไม่รายงานให้ทราบ

ร.ค.ท. อรรถนพ ปฏิเสธ เกิดโต้เถียงกัน พ.ค.อ.
 บรรจงศักดิ์กิตติจะรายงานให้กลับกรุงเทพ ฯ และให้
 ชิง ร.ค.ท. อรรถนพด้วย คณนันทารวจสันติบาล
 ตั้ง ร.ค.ท. อรรถนพไปราชการทนนเพื่อสืบเรื่องนั้น
 พ.ค.อ. บรรจงศักดิ์กิตติเคยปรารภกับ ส.ค.อ. ชนเมอ
 ไปเยี่ยมทตาปางว่า ร.ค.ท. อรรถนพไปคุมฝืนทนน
 นางจิตรภรรยาช้อย พ.ค.อ. บรรจงศักดิ์กิตติให้การว่า
 เมื่อ ร.ค.ท. อรรถนพไปราชการด้าปาง ผู้ตายเรียก
 ไปสอบถามเรื่องคำฝืน ๒ ครั้งทงวากถาว ร.ค.ท.
 อรรถนพด้วย ร.ค.ท. อรรถนพปฏิเสธ ได้ความจาก
 พ.ค.อ. ด้าย หมั้นรักษ พต. ค.ค. จารัส มณฑ-
 กานนท์ว่า พ.ค.อ. บรรจงศักดิ์กิตติได้รายงานไปยังผู้
 บังคับการตำรวจสันติบาลระหว่างที่ ร.ค.ท. อรรถ-
 นพประจำตำรวจสันติบาลไปราชการสืบสวนเรื่อง
 การทุจริตที่โรงงานน้ำตาลด้าปาง ร.ค.ท. อรรถนพ
 เมาสุราไปร้าว นุ่งกางเกงแพรสีแดง อาละวาด
 ยิงปืนเป็นทหวาดเสียว การไปราชการลับไม่ควร

จะเปิดเผยตวตงนน ได้ความจาก ร.ต.อ. พตเชาว์
 ศุภมกคตว่า เมื่อปี ๒๕๔๘ ได้ลาออกจากกรมคำ-
 รวจ พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ชนะอยู่ต่างประเทศ
 ให้กลับเข้ารับราชการ เพราะเคยเห็นความเข้มแข็ง
 ประารถความเตวรายว่า ตำรวจบางคนค้าฝิ่น บาง
 คนรับจ้างยิงคนขอให้ช่วยเหลือนจนจตกตลง เข้า รับ
 ตำแหน่ง ผู้กำกับการ ตำรวจภูธรจังหวัด เชียงราย
 ก่อนรับตำแหน่งได้แวะปรึกษาเรื่องการปราบปราม
 เกี่ยวกับฝิ่นและอื่น ๆ และติดต่อกับ พ.ต.อ. บรร-
 จงศักดิ์ชนะเกี่ยวกับการนี้ รับตำแหน่งราว ๓ อาทิตย์
 ร.ต.อ. พตเชาว์จับฝิ่นเถื่อนได้ ๑๐๐๐ กิโลกรัมเศษ
 ราว ๒ ล้านเศษ ซึ่งดำเียงโดยอาศัย ใบคุ้ม
 ครองทกรมสรรพสามิตออกให้บริษัทไทยสามิต แต่
 ดำเียงเกินจำนวนกำหนด ซึ่งเคยใช้ใบคุ้มครอง
 นนตกตอบบการนำฝิ่นเกินจำนวนหลายครั้ง จับผู้
 ตองหาทเบนนายทุนได้ด้วย พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ชนะ
 ให้ ร.ต.อ. พตเชาว์ร่วม สอดส่อง กำชับให้ทำเด็ด

ชาติ เพราะผมมอทรพตพวพพ ราว ๔ วนมทหาร
 บกชนนายพนเอกไปชแจงชอรอง คอมามพตเรอน
 ฌ แทนบริษัทไทยสามคถอหนงสอชบด กรมคารวจ
 สมนนไปคคคอ แดว พ.อ. เมา ศรยานนท สมน
 เปนนายทหารบกจับบุคคลนกกการเมองบางคนไปพบ
 เรองนชอรองใหคนผนใหบริษัทไทยสามค โดย
 พ.อ. เมา จะมาคารงคําแหงรองชบดกรมคํา-
 รวจในเรว ๆ นน แตไมไดรบผตเพราะ พ.ค.อ.
 บรรจงศกคสงไวใหทาตามหนาท เมอ พ.อ. เมา
 มาครองคําแหงรองชบดกรมคารวจ แดะพ.ค.อ.
 บรรจงศกคยายไปครองคําแหงผ บงคบการคารวจ
 สนคบาตไดไปรวมประชุมทวงปารุสกวน ไดคอวา
 กนเรองนโตเกยงกน พ.อ. เมาจะคบบหนา พ.ค.อ.
 บรรจงศกคหากหดวงกาจสงครามไดห้ามไวเสยเมอ
 ร.ค.อ. อรรณพ ไปเชยงรายระหวางกนอาหารพด
 กับ ร.ค.อ. พดเชาววา “เฮีย อย่าไปรบใชอายผ
 การครงชาติเดอดทหารเรอมันไมไยคกับพวกคารวจ

เรา" แสดงว่าได้อาชาตคอกัน ได้ความด้วยว่า
 ร.ต.ท. อรรถนพเป็นคนคิดตามโกตชิดกับ พ.อ. เภา
 ด้วย จึงเป็นสาเหตุ พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์มกับคน
 ทั้งสองนั้นดังกล่าวมา

เกี่ยวกับส่วนของ พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ นนได้ความว่ามี
 ภรรยา หดวง ชื่อนางสุจิตรา ภรยาน้อย ชื่อนางจิตรา
 ระหว่างรับราชการส่งขตาหรือตาปาย ภรยาน้อย
 ไปอยู่ร่วมกับ พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ ภรรยาหดวงมิได้ไป
 ด้วย สมัยที่อยู่กรุงเทพ ฯ ก่อนจะเกิดเหตุ ภรรยาหดวง
 กับบุตรของตนอยู่บ้านซอยอารีย์ ส่วนภรยาน้อยอยู่บ้าน
 ซอยเสนานิคม อันเป็นสถานที่เกิดเหตุ หลังจากถูกพัก
 ราชการ พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ปรารภกับครอบครัวแต่ละคน
 ทว่าไปว่า ถูกพักเพราะเรื่องจับผิด ตนไม่มีความผิด ได้
 ขอความเป็นธรรมจากนายกรัฐมนตรีขณะนั้น คงจะได้
 กลับเข้ารับราชการไม่ช้า

ได้ความด้วยว่า เมื่อวันท ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ เวลา
 ๒๑ น. ได้เกิดกบฏยึดพระบรมมหาราชวังและส่วนอื่น เช่น
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรียกว่ากบฏวังหลวง ทาง
 รัฐบาลสมัยนั้นได้ประกาศกฏอัยการศึก ฝ่ายทหารกับ
 ตำรวจได้วางแผนการณปราบปราม ทั้งปราบได้ยุดเรียบ
 ร้อยในวันรุ่งขึ้น ๓๐ น. เศษ ฝ่ายตำรวจดำเนินการจับกุม
 ผู้ทำการกบฏต่อไป เมื่อเกิดกบฏนั้นวิทยุฝ่ายกบฏได้ประ-
 กาศแถลงตงรัฐบาลแถลงตง พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์เบนผู้บังคับ
 การตำรวจสันติบาล ปราบกฏด้วยว่าสถานการณ์เกิดเหตุไม่เกี่ยว
 กับการกบฏได้ความจาก พ.ต.อ. อัมพร เกตุเรืองโรจน์ ว่า
 มีหน้าที่ควบคุมการสอบสวนคดีกบฏให้เป็นไป โดยสมบูรณ์
 การสอบสวนครั้งนั้นไม่ปรากฏว่า พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์เกยว
 ของพวกพ้องกับการกบฏนั้นด้วย ทางราชการมิได้มีคำสั่งจับ

กุมอย่างใด

คน ที่เกิด กบฏวัง หลวง นั้น พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ อยู่ ที่ บ้าน
 ภรรยา น้อยมี พดด้วง วรรณ เศษ ๑๑ เป็นตำรวจอารักขาติด

ตามประจำตัวพักอยู่ด้วย มี ส.ค.อ. ชน โพธิ์ทองกับนาง
 ส้มศรี เดินทางมาจากจังหวัดสตูล เพื่อทำศพ ร.ค.ท.
 สวัสดิ์ บวบาน สามีของนางส้มศรีที่กรุงเทพฯ พกทนน
 ร.ค.ท. สวัสดิ์ บวบานเคยร่วมปราบโจรสลัดตะรุเตา เมื่อ
 ทราบเรื่อง วิทยุฝ่ายกบฏแต่งตั้งตนได้แสดงความตกใจและ
 ไม่พอใจอ้างว่ามีใครเห็นอะไรด้วย เกิดความเสียหายแก่ตน
 จึงมิให้ทุกคนไปไหนคนไหน รุ่งขึ้นตอนเย็น พ.ค.อ. บรรจง
 คักกิดังคนในบ้านทนมบนเอากระสุนที่บรรจุออกจากบน แยก
 หักกระสุนไว้ต่างหากมอบให้ตน บินของตนกทำดงนนด้วย
 ประราภาว่าเผื่อจะถูกทางราชการเชิญตัว ไปสอบสวน ตอน
 เช้าวันทเกิดเหตุพ.ค.อ. บรรจงคักกิดออกเดินทางตามปกติ
 ส.ค.อ. ชนไปด้วย ได้พบกับ ส.ค.อ. ชนว่าหึงอาหารเข้าให้
 ไปอยู่เสียทอน จะไม่ต้องพลอยลำบาก เผื่อถูกเชิญตัวไป,
 เป็นการตกลงกัน กตบเข้าบ้านราว ๘ น. นางจตุรากับนาง
 ส้มศรีออกไปธุระนอกบ้าน พ.ค.อ. บรรจงคักกิดนั่งเฝ้า
 โยกบนระเบียง หน้าบ้าน ส.ค.อ. ชนนั่งทเชงบน ได้ชน
 ระเบียงบ้าน พดด้วรรณ เครยม กระสอบ ถ่านผูกท้าย

ทถานซ้เมนต์หน้าบ้านไม่ห่างกับระเบียง ชนแรก ร.ค.อ.
 อรรณพชนไปบนระเบียง จำเลยตามชนไปด้วย คำ—
 รวจนอกนอยข้างต่าง ทักทายพดจากกันแล้ว ร.ค.อ.
 อรรณพแจ้งว่าเจ้า นายให้เชิญตัวไปวังปารุสกวัน และ
 จะทำการตรวจค้นโดยเร่งให้เข้าไปในห้อง พ.ค.อ. บรร—
 จงศกตนาหน้า ร.ค.อ. อรรณพและจำเลยผ่านหน้าห้อง
 โถงถึงห้องรับแขกแล้ว เลยเข้าไปในห้องนอน พด.
 อานนท์ได้ตามเข้าไปอีกคนหนึ่ง แต่ ร.ค.อ. อรรณพ ห้าม
 พด. อานนท์มิให้เข้าไปในห้องนอน สั่งให้รักษาการณอยู่
 ที่ประตูห้องโถงรับแขก พ.ค.อ. บรรจงศกตไปยืนทหน้า
 โต๊ะเครื่องแป้ง ทำนองหันหน้า หากระจก ส.ค.ค. สวรรณ
 คนเดียวให้การว่าเห็น ร.ค.อ. อรรณพ ได้ไขบันพกทตตตัว
 ไปยัง พ.ค.อ. บรรจงศกตก่อน ๑ นิต คือไปมีเสียงบันยง
 เร็วรว ๒ ชุด เสียงร้องโอย เสียงตมดงตง แล้ว ร.ค.อ.
 อรรณพกับจำเลยออกไปตระเบียงหน้าบ้าน คือไปก็ห้ามมิ
 ให้ใครไปเกี่ยวของในบ้านเกิดเหตุ ภายหลัง ร.ค.อ.
 สุมิตร จารุมิตนัท ตำรวจตรสถานบางซอกกับคณะได้ไป

ชั้นตรีพลกศพลตงทปรากฏในด้านวน พด ๑ สวรรณก
จับตัวไปวันนั้น และได้พาเจ้าหนาททาแผนกเกิดเหตุในวัน
นั้น ซึ่งการลอบสังฆนททำเป็นวิธามัญชาตกรรม คือผู้
ตายยังทำร้ายตำรวจ ๆ จึงยิงบองกันตัว บุตรภรรยา ญาติ
และคนทสนทกับ ผู้ตายเข้าบ้านเกิดเหตุ ได้เห็นศพผู้ตายหัน
ศีรษะไปทาง โต๊ะหรือต เกวียงแบง เท้าไปทางประตู มี
แผลถูกกระสุนบนหน้าอกแห่งกับมมดโกนตกลอยทพนของหาง
ศพ ๑ เมตรเศษ บุตรภรรยาและญาติของผู้ตายตกลงจัด
การอาบน้ำศพวันรุ่งขึ้น นางจจจตร พชยจุมพล บุตรผู้
ตายได้ให้นายไปเว้ง ช่างถ่ายรูป ไป ถ่ายภาพ ของผู้ตายไว้
ก่อนถ่ายได้เช็ดเตอดใช้ ลำตัวคปากแผล ไว้ถ่ายทั้งด้านหน้า
และด้านหลัง เมื่อเอาศพออกกถ่ายพนกระดานซึ่งมรอย
กระสุนทะลุ จัดการรดน้ำศพแล้วบรรจุหีบและนำไปวัด
ระหว่างช่างถ่ายรูปมม หนึ่งถึงหัวกระสุนบนให้นายบรรจุเจด
ศกตบุตรของผู้ตาย และเมื่อเผาศพผู้ตายได้หัวกระสุน
๑ หัวจากเชิงตระกอน อธิบดีกรมอัยการสั่งไม่ฟ้องคดี
วิธามัญชาตกรรมผู้ตายในชั้นนั้น

ต่อมาได้มีคณะกรรมการทำการปฏิบัติ เมื่อปี ๒๕๐๐ ได้
 มีการรอฟื้นกคดียังทั้ง และฆ่าคนโดยไม่เป็นธรรมใน
 สมัยที่ผ่านมา นางจงจิตร พิชัยจุมพลบุตรผู้ตาย ได้
 ยื่นคำร้องทุกข์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ลงวันที่ ๑๒
 ตุลาคม ๒๕๐๐ ขอให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อ
 ความเป็นธรรม ส่งรูปถ่ายดังกล่าวด้วย อธิบดีกรม
 ตำรวจได้สั่งแต่งตั้งกรรมการให้ พ.ต.อ. จำรัส โรจน์
 จันทรเป็นหัวหน้าประกอบด้วย พ.ต.อ. นินนาทวิสุทธิ
 กุล และคนอื่นเป็นกรรมการ ได้สอบสวนพยาน
 ใหม่ หลักฐานต่าง ๆ รายงานได้แสดงว่า ร.ต.อ.
 อรรถนพกับจำเลยยังผู้ตายโดยเจตนา จึงได้ดำเนิน
 การฟ้องคดีขึ้น

ฝ่ายจำเลยคงมีตัวจำเลยเองเป็นพยาน มีเดิมพยานอื่น
 ประกอบ น่าสืบว่าก่อนเกิดเหตุรับราชการกองกำกับการ
 ๑ ตำรวจสันติบาล ก่อนเกิดเหตุ ๑ วันถูกส่งตัวไปเป็นกำลัง
 เตรียมพร้อมที่สวนอมพร เนื่องจากเกิดกบฏวังหลวง เข้า

วันเกิดเหตุอยู่เวรเตรียมพร้อม มีตำรวจบอกให้คนไปตรึง
 จปซงจอดที่ประตูสวนอมพร จึงไปพบ ร.ต.อ. อรรณพ

พล.ฯ สัจจ์ พล.ฯ วิจิตร พล.ฯ อานนท์ พล.ฯ ฉดอง
 ร.ต.อ. อรรณพสั่งให้จำเลยขนรถไปด้วยกัน จำเลยมีบัน

พาราเบรม ๒ กระบอก คนอนมอาวธบน เช่น พล.ฯ

อานนท์มีบันทอนต้น ขนแรกไปค้นบ้านของภรรยาหลวง

ผู้ตายทชอยอารยแถวพากันไปทบ้านเกิดเหตุ ผู้ตายยันทหน้า

ห้องรบแขก ร.ต.อ. อรรณพเข้าไปพบผู้ตายพูดจากัน

แถวแจ้งว่าจะเชิญผู้ตายไป ผู้ตายนำ ร.ต.อ. อรรณพ

เข้าไปในห้อง มีพล.ฯ อานนท์ตามไปด้วย ทั้ง ๓ คนผ่าน

ห้องรบแขกเข้าไปในห้อง อีกห้องหนึ่งซึ่งเป็นห้องนอน

จำเลยก็เดินเข้าไปในห้อง โถง เฝ้ายบนดั่ง ๑ นัตในห้อง

นอน แถวบนดั่งคด ๆ กัน ๕-๖ นัต เฝ้ายบนดั่งบจำเลย

เข้าไปในห้องเกิดเหตุเห็นศพผู้ตายนอนหงาย ร.ต.อ.

อรรณพสั่งจำเลยให้ไปเฝ้าประตูหน้าบ้าน ห้ามมิให้ใคร

เขาออก จำเลยก็ปฏิบัติตามคำสั่ง พล.ฯ อานนท์บอก

จำเลยว่าผู้ตายใช้อาวธบนยงกอน เมื่อไปทหน้าห้องเกิด

เหตุ จำเลยเห็นบน ย เอต์ อารมคกอยมตามชวาศพ มบน
 กตทข้างฝาปลายเคยงนอน ๑ กระทบอกบนเป็นของผุ ตาย ผุ
 ตายใช้บน ย เอต์ อารมยง วนนคบนแรก พด ๑ สัจจนค
 ได้คุมตัวพด ๑ สัจจรรณไว้ห่างคณ บันใดด้านขวา ๑ เมตรเคษ
 ตามคำสั่งของ ร.ค.อ. อรรณพ โดยอยู่ประจำตเคม ชง
 จะมองไม่เห็นเหตุการณ์ภายในห้องรับแขกหรือห้องเกิดเหตุ
 เพราะฝาบัง ค่อไปจำเลยไปให้การสอบสวนกับ ร.ค.อ.
 สุมิตร จารุมิตนท บอกว่า เป็น ความประสงค์ ของ ผุ ใหญ่
 เรืองผุตายใช้บนยงจำเลยไม่เคมใจ ไม่รู้ จะทำอย่างไรก็ลง
 นามให้ โดยมีได้อ่านให้ฟัง เมื่อลงนามให้การสอบสวนใน
 ฐานะอะไรไม่ทราบ ก่อนสอบสวนคณจำเลยถูกย้ายไป
 ประจำกองกำกับการจังหวัดชยนาท ห้ามจำเลยออกนอก
 เขตเทศบาด บทแถวจงถูกควบคุมคควมากรุงเทพ ๑ และ
 ให้การสอบสวนกับ พ.ค.อ. นินนาท โดยไม่ได้อ่านให้ฟัง
 เมื่อเกิดเหตุ จำเลยเป็น ส.ค.ท. จำเลยมิได้รับการตั้งเคริม
 จาก พ.ค.อ. อรรณพในทางราชการภายหลังเลย จำเลย
 ให้การชนสอบสวน เมื่อคองหากคณกับ พ.ค.อ. นินนาทว่า
 ไม่รู้เห็น จำเลยอยู่ข้างนอกเมื่อเกิดเหตุ

ได้พิจารณาแล้วประจักษ์พยานโจทก์ให้การชัดแจ้งว่าเห็น
 จำเลยยังผู้ตายขณะเกิดเหตุหนีไม่หนี แต่โจทก์มีพยานที่ใกล้ชิด
 ชัดกับเหตุการณ์ตอนเกิดเหตุมากที่สุด ๓ คน คือ ส.ค.อ.
 ชน ส.ค.ค. สุวรรณ ส.ค.ท. อานนท์ สำหรับคนสุดท้าย
 นั้นเป็นกำลังตำรวจรวม ขบวนไปกับ ร.ค.อ. อรรณพ กับ
 พวก ส.ค.อ. ชนให้การว่าเห็น ร.ค.อ. คนหนึ่งนำหน้าเดิน
 เข้าไปพบกับผู้ตายอีกคนหนึ่งนายสืบหรือพลตำรวจตั้งเกิดไม่
 ชัดชอบน เขาใจว่าเป็นบ่นยิงเร็วทอมสันตามชนไป เมื่อผู้
 ตายนำเขาห้องเกิดเหตุตำรวจ ๒ นายนั้นเดินทางคนละข้าง
 ตามไปด้วย ราว ๑ นาทีเสียงบนดิ่ง ๑ นิดทนน เสียงบน
 เร็วยิง ๕-๕ นิด ๑ ชุด คัดกนกบนดิ่งแรก เสียงร้อง
 “โอ้ย” เสียงคนถ่ม คอไปเสียงบนยิงเร็ว ๕-๕ นิด อีก
 ๑ ชุด ส่วนพยานอีก ๒ ปากก็ให้การทำนองกันทั้งชุดชนทำ
 นองว่า เมื่อจำเลยกับ ร.ค.อ. อรรณพเข้าไปห้องเกิดเหตุ
 ส.ค.ท. อานนท์ตามชนไป แต่ถูกห้ามมิให้เข้าไปในห้อง
 เกิดเหตุ สั่งให้รักษาการณ์ที่ห้องโถงหรือห้องรับแขก โดย
 เฉพาะ ส.ค.ค. สุวรรณให้การด้วยว่า ตรงจุดที่ยนนตรง

ประคหอง โกงทงคชนนประคหองเกิดเหตุแะบังตาเปิดอยู่
 เหมือนหอง โกงจึงเห็นเหตุการณ์ในนั้นด้วย ให้การต่อไป
 ว่าผู้ คาย ไปย่นหน้าโต๊ะ เคืองแบ้ง ทำอะไรไม่รู้ หันหลังให้
 พยาน ร.ค.อ. อรรถพยณ ดานหลัง ทางขวามือ จำเลยทาง
 ซ้ายมือ แต่ตะคนห่างไป ๑ ศอกเศษ ราว ๑ นาที ร.ค.อ.
 อรรถพใช้บันพกยงผู้ คาย ๑ นิด พยานตกใจกลัวทรตง
 ลง เสัยบนชุดต่อไปก็เหมือนปากอื่น เป็นความจริงทว่า
 ตามสำนวนคดีว้ตามัญชาตกรรมนทง ส.ค.ค. สวรรณกับ
 ส.ค.ท. อานนท์ได้ให้การในฐานะพยานคราวนั้นด้วย ส.ค.ค.
 สวรรณให้การชนสอบสวนคราวนั้นว่า เห็น ร.ค.อ. อรรถ-
 พตามผู้ คายจากหองรับแขกเข้าไปในหองเกิดเหตุ เดิน
 พตกนเรื่อยไปเสียงผ้เท้าเงยบดง เสัยบนได้ดงชน พยาน
 ไม่เห็นเพราะฝาบง ส.ค.ท. อานนท์ให้การสอบสวนคราวนั้น
 ว่า ร.ค.อ. อรรถพตั้งหมายจับหมายคนให้ผู้ คายรับ ไปอ่าน
 แดงพตกน พยานอยู่ทเช้งบนไต่กับพวก ร.ค.อ. อรรถพ
 ตามผู้ คายไปพอดับประค จำเลยได้ตามชนไป ราวครึ่ง
 นาทีเสียงบนดง ๕-๕ นดชุดหนึ่ง แะอกชุดหนึ่งคด ๆ กัน

ศ.ต.ต. สวรรณ ให้การชันคำตว่าถูกจับตัวไปใน วันเกิด
 เหตุ ถูกพาไปพบ ร.ต.อ. อรรถนพทวงปารัสก ๗ ร.ต.อ.
 อรรถนพทวงว่า “ต้องรู้จักอวดโคต ก่อนที่จะให้การสิ่งใด
 ไป” พยานกตอกรับว่า “ครับ” มีการพาไปพบรองอธิบ-
 ดกรม ตำรวจเฒ่า ศรียานนท์ แล้วจึงนำไปห้อง สอบสวน
 มี ร.ต.อ. สัมมิตรกับ พ.ต.ต. คนหนึ่งรูปร่างดำ ๆ สอบสวน
 เมื่อให้การว่า ร.ต.อ. อรรถนพยังผู้ตายไหน ๆ มั่นกตตาย
 ไปแล้วทบทมนั้นเคยชิวะ พยานกตอกรับให้การไปลงนามไว้
 โดยมีได้อ่านให้ฟังซึ่งขณะนั้นพยานถูกจับอยู่ที่ตำรวจสันติ-
 บาตรวม ๕ วัน เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาตรสอบสวนก็
 ให้การยืนยันตามนั้น เพราะความกลัวซึ่งมิใช่ความจริง
 ศ.ต.ท. อานนท์ให้การชันคำตว่า ร.ต.อ. สัมมิตรนำกระดาษ
 ที่เขียนไว้แล้วให้ลงชอว่า เป็นพยานวิสามัญฆาตกรรม ทง
 ร.ต.อ. อรรถนพกับอกรให้ลงนาม จึงลงนามโดยมิได้อ่าน
 ชอความ เมื่อระดกกว่าพยานทง ๒ ขณะนั้นเป็นพลตำรวจ
 คนหนึ่งกกาดงถูกจับในระยะนั้น น่าจะมีความกลัวเป็น
 ขรรคมดาแม่แต่ พ.ต.อ. นินนาทยังให้การว่า เมื่อสอบสวน

ก่อน พ้อง คณ คารวจ ที่ไปยัง ที่เกิด เหตุในวัน เกิดเหตุ กับ
 ร.ค.อ. อรรณพยังมีจิตใจเข้ากับ ร.ค.อ. อรรณพ จึง
 มิได้สอบสวน พต ฯ นุดองได้พูดกับพยานว่า ถ้าให้การไป
 ตามความจริงแล้ว คุณอรรณพตายแน่และจะไม่ยอมให้การ
 แสดงว่าแม่ ร.ค.อ. อรรณพจะหนีออกไป นอกราช อา-
 ณาจักรแล้ว พต ฯ นุดองยังไม่ยอมให้การ สอบสวน ดัง
 กล่าว ฉะนั้นการที่ ส.ค.ค. สวรรณกับ ส.ค.ท. ชานนท์
 ให้การคราว วิสามัญฆาตกรรม จะขัดกับ ชนศาสตร์ ก็เพราะ มี
 ความกตเวทิตาต่อกันมา เกี่ยวกับ ส.ค.อ. ชนนทกดับไป
 จึงหวัดสละตแฉะทางราชการยังสงสัยความเกรงเทพ ฯ สอบ
 สอนเบเนตของหาเรื่องกบฏวังหลวง แต่ไม่พ้องแสดงว่าเป็น
 พยานที่มีได้เสกสรรคชนหรือสรวมรอยเข้ามา คำให้การ
 ชนศาสตร์ของพยานทั้ง ๓ สอดคล้องตอ่กันน่าจะถือเป็นความ
 จริงได้

พต ค.ค. ฉะนั้น ให้การชนศาสตร์ เดิมทำเป็นวิ
 สามัญฆาตกรรมเพื่อช่วยเหตอกัน ความจริงเจ้า

พนักงานเจตนา ยัง มีใบบอกกันตัว ทราบจากพวก
 ผู้ใหญ่ผู้น้อยพูดกันมาก แสดงว่าสำนวนหนังสือ
 ฆาตกรรม จะถือเป็นความจริงไม่ได้นัก เกี่ยวกับ
 บาดแผลตามรายงานชั้นผู้ตรวจกระทำไว้ระบุว่า บริ-
 เวณอกมรอยกระสุนบน เขาทางหน้าท่อนอกข้าง
 หัก ๗ แห่ง แสดงไว้อย่างย่อมาก . ไม่มีราย-
 ละเอียด แต่ ถ้าจะพิจารณารูปถ่าย ศพทนาง จงจิตร
 บุตรผู้ตาย ให้ช่างถ่ายและทางตำรวจได้ขยาย ขนาด
 เท่าไปสีกาตทสังคาล์ ปรางค์แดงทบบริเวณด้าน
 หน้าท่อนอกซ้าย ทวารกรไกรซ้ายหลายแห่ง ทาง
 ด้านหลังศพก็หลายแห่ง แผลทท่ายทอยคานซ้ายก็
 มี พยานบุคคลที่เห็นศพให้การประกอบถึงบาดแผล
 ทศพกมนางจงจิตร นางจงรักษ์ นายบรรเจด็จศักดิ์
 บุตรผู้ตาย รวมทั้ง ส.ต.อ. ชนพยานให้การด้วย
 ว่า มีแผลกระสุนท่อนอกซ้ายศพด้วย เห็นได้ว่า
 พยาน วัตถุ บาดแผลศพ มีมาก กว่าที่ แสดงไว้ตาม
 รายงานชั้นผู้ตรวจศพ แผลทท่ายทอยศพใหญ่กว่า

ทศากรรไกรซ้าย บุตรของผุ้ตายแต่คงความเห็นว่า
 ว่าจะถกยงทางหลัง ตามทนางจงจิตรอ้างว่าเคย
 อ่านหนังสือพิมพ์มาแม่ พ.ศ.ท. ถวดย อาคันเสน
 ผุ้เชี่ยวชาญทางนิติเวชวิทยาจากต่างประเทศพยาน
 โจทกกให้การว่า แผลทางกระต้นเข้าลึกกว่าทาง
 ออก เว้นแต่แผลที่ศีรษะหรือส่วนที่เป็นกระดูกยง
 ระยะห่างไม่เกิน ๕ ซม. จึงมีลักษณะตรงกันข้าม
 ส.ศ.ศ. สวรรณทให้การว่า ร.ศ.อ. อรรณพียงผุ้
 ตายทางหลังระยะห่างไป ๓ ศอกเศษ เหตุผลจึงรบ
 กันว่าผุ้ตายถกยง ทางหลัง เกยอกบ พยาน วัตถุหัว
 กระต้นของกตางนน หัวกระต้นที่เก็บได้จากเชิง
 ตะกอนที่เผาศพผุ้ตายขนาด ๑๑ ม.ม. สันนิษฐาน
 ว่ายังจากบันกถมอทมสนั ตะกัฏภายในหัวกระต้น
 ได้ละลาย เพราะถกความร้อน หัวกระต้นที่ได้จาก
 หองเกิดเหตุขนาดเดียวกัน สันนิษฐานว่ายังจาก
 บันกถมอทมสนัเช่นเดียวกัน ทหัวกระต้นมรอย
 ถกของ แขง มีคมตาม รายงาน ความเห็น และคำให้

การของ พ.ต.อ. จำรัส พอตเตตแสดงว่าหวักระ
 ส่นอาจ ถกปดายมิดโกน ของ กตางทหิกไป รวอกรัง
 นวฟตมคณนหางมอชวาค์พราว ๑ เมตรตามทนาง
 จงจิตร นางจิตร นางจงรักษ์ ต.ต.อ. ชนให้
 การถงเมอเห็นศพ ได้ความจาก ต.ต.อ. ชนกับ
 นายบรรเจตศักดิ์กตด้วยว่า ผู้ตายมีหนดเคราดก
 ปกคเมอจะไปไหนผู้ตายจะ โจนหนดเตียกอน แสดง
 ว่าผู้ตายยันทหนากระจกตามคำให้การของ ต.ต.ต.
 ส่วรณอาจจะถอมิดโกนหนดในมือ แล้วถุกยิง
 คอนน่นสอตกตองกับคำให้การ ของ นางระออพยาน
 โจทกทว่า ร.ต.อ. อรรณพได้ไปหารองอธิบดีเผาท
 บ้านซอยศิรัชย์ในห้องรับแขก ร.ต.อ. อรรณพว่า
 “เรียบรอยแล้ว” รองอธิบดีเผาทถามว่า “อยู่ที่
 ไหน” ร.ต.อ. อรรณพว่า “ยังตายแล้ว” รอง
 อธิบดีเผาทว่า “อ้ายเข็ดแมนชอบหาความยุ่งยาก
 มาให้” ร.ต.อ. อรรณพนิ่งไม่ตอบ เมอ ร.ต.อ.
 อรรณพไปแล้วรองอธิบดีเผาทพูดว่า “เรื่องคุณ

บรรจงคัดทใช้พมไปไม่ได้ใช้ณพไป ณพไปเอง
 ให้ไปเชิญคุณบรรจงคัดมาไม่ได้ให้ไปยิง มันเอา
 สาเหตุส่วนควมาปะปน” ทั้งคนนหมะรอง อธิบติ
 เฒามาทนนได้พูดถึงคุณบรรจงคัดควานาสงสาร กำ
 ดังโกนหนวดอย ไม่ได้ค้อสอะไรเลย แลตงว่า
 เหตุผลรบกันอย ตามทกถาวมาทงตามคำให้การ
 ของ ส.ค.อ. ฐนว่า ภายหลังทกถสอบส่วนเบญ
 คองหากบฏ วังหลวงได้ไปหารอง อธิบติเฒ่า ๆ ว่า
 “อ้วเสียใจจิงเลย อ้วไม่ได้ใช้เลย อ้ายอรรณพ
 มันไปทำพิบรจเอง” แลตงว่า ร.ค.อ. อรรณพ
 ยิงผู้ตาย กอนตงคำให้การของ ส.ค.ค. สวรรณ
 ล้านวนวิสามนญชาตกรรมม ร.ค.อ. อรรณพ เป็น
 พยานก้อาจเพื่อให้การสอคคตองกับ จำเลยในคราว
 นน

เมอระดกกถงว่า ร.ค.อ. อรรณพกับพวกกรรม ๕ นายมนนยง
 เรวหาดายกระบอ กำนวนคนกมากกวากน การทผู้ ตายจะ

ยิ่งก่อนคไม่ล้มเหตผล ทั้งช่วงเวลาดาทเขาห้องนอนจนถึง
 เดี๋ยบบนตังไม่น่าจะมีจังหวะเปิดช่องให้ผุคทายหียบบนมาจ้อง
 จะยง ร.ค.อ. วรรณพ ซึ่งผุคทายมแต่ทางเสยเปรียมแต่ไร
 สติ ไม่ล้มกับผุ คายเคยเป็นนายทหารเรือและเป็นผุ บังคับ
 การตำรวจสันติบาตเดย ได้ความจากนายแพทย์ชญ โญ
 พยานโจทก์ว่า เมื่อชันสูตรพลิกศพผุ คายแล้ว ได้เห็นรอย
 กระสุนที่ฝ่าห้องได้ถามว่า กระสุนของผุ คายออกไปทางไหน
 เขาตอบว่าไปทางหน้าตางที่เบ็ดไว้ พยานสงสัยว่าน่าจะเป็น
 รอยกระสุนของเจ้าหน้าที่ยิงผุ คาย เนื่องในการชันสูตร
 พลิกศพรายนซึ่งเป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้ายพยานรู สักว่า
 ไม่ถูกกับความประสงค์ที่เรียนมา จึงวงเตนย้ายไปประจำ
 ยิงโรงพยาบาล ทหารอากาศโดยรับ ราชการ ที่โรงพยาบาล
 กรมตำรวจเพียง ๖ เดือน แสดงว่าแม่แต่นายแพทย์ผุ ชัน
 สูตรศพกับความรู สักไม่ สะดวก หรือคืบใจถึงกับขอ ย้ายส่ง
 กัดไป ทำนองเป็นเรื่องสกปรกหรือนำรังเกียจในการกระ
 ทำคราวนน เมื่อย้ายศพไปแล้ว ยังมีรอยกระสุนที่ตายจด
 ทพณห้องตรงศพแสดงว่าเมื่อผุ คายตมตงกยงถกยง ออกอนม

ใช้^๑เป็น^๒เรื่อง^๓บอ^๔ง^๕ก^๖น^๗ค^๘ว^๙น^{๑๐}น^{๑๑} ^{๑๒}แม่^{๑๓}จะ^{๑๔}ไม่^{๑๕}พ^{๑๖}ย^{๑๗}า^{๑๘}น^{๑๙} ^{๒๐}จ^{๒๑}อ^{๒๒}ก^{๒๓}ก็^{๒๔}เห็น^{๒๕}
^{๒๖}จ^{๒๗}า^{๒๘}เ^{๒๙}ย^{๓๐} ^{๓๑}ย^{๓๒}ง^{๓๓}เ^{๓๔} ^{๓๕}ค^{๓๖}า^{๓๗}ย^{๓๘} ^{๓๙}แ^{๔๐}ก^{๔๑}ว^{๔๒}ร^{๔๓}ท^{๔๔}จ^{๔๕}า^{๔๖}เ^{๔๗}ย^{๔๘} ^{๔๙}ถ^{๕๐}อ^{๕๑}บ^{๕๒}น^{๕๓}ก^{๕๔}ด^{๕๕} ^{๕๖}ม^{๕๗}อ^{๕๘}ท^{๕๙}อ^{๖๐}ม^{๖๑}ด^{๖๒}ั^{๖๓}น^{๖๔} ^{๖๕}ไป^{๖๖}ก^{๖๗}บ^{๖๘}
^{๖๙}ร^{๗๐}.ค^{๗๑}.อ^{๗๒}. ^{๗๓}อ^{๗๔}ร^{๗๕}ร^{๗๖}ณ^{๗๗}พ^{๗๘}ต^{๗๙}า^{๘๐}ม^{๘๑} ^{๘๒}ค^{๘๓}า^{๘๔}ย^{๘๕} ^{๘๖}เ^{๘๗}า^{๘๘} ^{๘๙}ไป^{๙๐} ^{๙๑}ไม่^{๙๒}มี^{๙๓}ค^{๙๔}น^{๙๕} ^{๙๖}อ^{๙๗}น^{๙๘} ^{๙๙}เก^{๑๐๐}ย^{๑๐๑}ว^{๑๐๒} ^{๑๐๓}ของ^{๑๐๔}
^{๑๐๕}เ^{๑๐๖}ด^{๑๐๗}ย^{๑๐๘} ^{๑๐๙}บ^{๑๑๐}น^{๑๑๑} ^{๑๑๒}ไ^{๑๑๓}ด^{๑๑๔} ^{๑๑๕}ช^{๑๑๖}น^{๑๑๗} ^{๑๑๘}ท^{๑๑๙}า^{๑๒๐}น^{๑๒๑} ^{๑๒๒}อ^{๑๒๓}บ^{๑๒๔} ^{๑๒๕}น^{๑๒๖} ^{๑๒๗}ย^{๑๒๘} ^{๑๒๙}เ^{๑๓๐}ว^{๑๓๑} ^{๑๓๒}เ^{๑๓๓} ^{๑๓๔}๒ ^{๑๓๕}ช^{๑๓๖}ด^{๑๓๗} ^{๑๓๘}ใน^{๑๓๙} ^{๑๔๐}ระ^{๑๔๑}ย^{๑๔๒}ะ^{๑๔๓} ^{๑๔๔}ก^{๑๔๕}ระ^{๑๔๖} ^{๑๔๗}ช^{๑๔๘}น^{๑๔๙}
^{๑๕๐}ช^{๑๕๑}ด^{๑๕๒} ^{๑๕๓}ไม่^{๑๕๔}มี^{๑๕๕} ^{๑๕๖}ช^{๑๕๗}อ^{๑๕๘}ง^{๑๕๙} ^{๑๖๐}ท^{๑๖๑}า^{๑๖๒}ง^{๑๖๓} ^{๑๖๔}ท^{๑๖๕}ค^{๑๖๖}น^{๑๖๗} ^{๑๖๘}อ^{๑๖๙}น^{๑๗๐} ^{๑๗๑}จะ^{๑๗๒} ^{๑๗๓}ไป^{๑๗๔} ^{๑๗๕}ย^{๑๗๖} ^{๑๗๗}บ^{๑๗๘} ^{๑๗๙}น^{๑๘๐} ^{๑๘๑}ช^{๑๘๒}น^{๑๘๓} ^{๑๘๔}น^{๑๘๕} ^{๑๘๖}ไ^{๑๘๗}ด^{๑๘๘} ^{๑๘๙}เ^{๑๙๐}ย^{๑๙๑} ^{๑๙๒}ห^{๑๙๓}ว^{๑๙๔} ^{๑๙๕}ก^{๑๙๖}ระ^{๑๙๗}
^{๑๙๘}ด^{๑๙๙} ^{๒๐๐}ของ^{๒๐๑} ^{๒๐๒}ก^{๒๐๓}ด^{๒๐๔}า^{๒๐๕} ^{๒๐๖}๒ ^{๒๐๗}ห^{๒๐๘}ว^{๒๐๙} ^{๒๑๐}เ^{๒๑๑} ^{๒๑๒}ช^{๒๑๓}เ^{๒๑๔}ย^{๒๑๕} ^{๒๑๖}ว^{๒๑๗} ^{๒๑๘}ชา^{๒๑๙} ^{๒๒๐}ญ^{๒๒๑}ก^{๒๒๒} ^{๒๒๓}ด^{๒๒๔}ั^{๒๒๕} ^{๒๒๖}น^{๒๒๗} ^{๒๒๘}ช^{๒๒๙}ร^{๒๓๐} ^{๒๓๑}า^{๒๓๒} ^{๒๓๓}น^{๒๓๔} ^{๒๓๕}ช^{๒๓๖} ^{๒๓๗}ว^{๒๓๘} ^{๒๓๙}า^{๒๔๐} ^{๒๔๑}ญ^{๒๔๒} ^{๒๔๓}ก^{๒๔๔} ^{๒๔๕}ด^{๒๔๖}ั^{๒๔๗} ^{๒๔๘}น^{๒๔๙} ^{๒๕๐}ช^{๒๕๑} ^{๒๕๒}ร^{๒๕๓} ^{๒๕๔}า^{๒๕๕} ^{๒๕๖}น^{๒๕๗} ^{๒๕๘}ว^{๒๕๙} ^{๒๖๐}า^{๒๖๑} ^{๒๖๒}ย^{๒๖๓} ^{๒๖๔}ง^{๒๖๕} ^{๒๖๖}จ^{๒๖๗} ^{๒๖๘}า^{๒๖๙} ^{๒๗๐}ก^{๒๗๑} ^{๒๗๒}บ^{๒๗๓} ^{๒๗๔}น^{๒๗๕} ^{๒๗๖}ก^{๒๗๗} ^{๒๗๘}ด^{๒๗๙} ^{๒๘๐}เ^{๒๘๑} ^{๒๘๒}ย^{๒๘๓} ^{๒๘๔}ว^{๒๘๕} ^{๒๘๖}ช^{๒๘๗} ^{๒๘๘}า^{๒๘๙} ^{๒๙๐}น^{๒๙๑} ^{๒๙๒}เ^{๒๙๓} ^{๒๙๔}ย^{๒๙๕} ^{๒๙๖}เ^{๒๙๗} ^{๒๙๘}อ^{๒๙๙} ^{๓๐๐}ม^{๓๐๑} ^{๓๐๒}ด^{๓๐๓}ั^{๓๐๔} ^{๓๐๕}น^{๓๐๖} ^{๓๐๗}เ^{๓๐๘} ^{๓๐๙}ย^{๓๑๐} ^{๓๑๑}เ^{๓๑๒} ^{๓๑๓}อ^{๓๑๔} ^{๓๑๕}ม^{๓๑๖} ^{๓๑๗}ด^{๓๑๘} ^{๓๑๙}ั^{๓๒๐} ^{๓๒๑}น^{๓๒๒} ^{๓๒๓}เ^{๓๒๔} ^{๓๒๕}ย^{๓๒๖} ^{๓๒๗}เ^{๓๒๘} ^{๓๒๙}อ^{๓๓๐} ^{๓๓๑}ม^{๓๓๒} ^{๓๓๓}ด^{๓๓๔} ^{๓๓๕}ั^{๓๓๖} ^{๓๓๗}น^{๓๓๘} ^{๓๓๙}เ^{๓๔๐} ^{๓๔๑}ย^{๓๔๒} ^{๓๔๓}เ^{๓๔๔} ^{๓๔๕}อ^{๓๔๖} ^{๓๔๗}ม^{๓๔๘} ^{๓๔๙}ด^{๓๕๐} ^{๓๕๑}ั^{๓๕๒} ^{๓๕๓}น^{๓๕๔} ^{๓๕๕}เ^{๓๕๖} ^{๓๕๗}ย^{๓๕๘} ^{๓๕๙}เ^{๓๖๐} ^{๓๖๑}อ^{๓๖๒} ^{๓๖๓}ม^{๓๖๔} ^{๓๖๕}ด^{๓๖๖} ^{๓๖๗}ั^{๓๖๘} ^{๓๖๙}น^{๓๗๐} ^{๓๗๑}เ^{๓๗๒} ^{๓๗๓}ย^{๓๗๔} ^{๓๗๕}เ^{๓๗๖} ^{๓๗๗}อ^{๓๗๘} ^{๓๗๙}ม^{๓๘๐} ^{๓๘๑}ด^{๓๘๒} ^{๓๘๓}ั^{๓๘๔} ^{๓๘๕}น^{๓๘๖} ^{๓๘๗}เ^{๓๘๘} ^{๓๘๙}ย^{๓๙๐} ^{๓๙๑}เ^{๓๙๒} ^{๓๙๓}อ^{๓๙๔} ^{๓๙๕}ม^{๓๙๖} ^{๓๙๗}ด^{๓๙๘} ^{๓๙๙}ั^{๔๐๐} ^{๔๐๑}น^{๔๐๒} ^{๔๐๓}เ^{๔๐๔} ^{๔๐๕}ย^{๔๐๖} ^{๔๐๗}เ^{๔๐๘} ^{๔๐๙}อ^{๔๑๐} ^{๔๑๑}ม^{๔๑๒} ^{๔๑๓}ด^{๔๑๔} ^{๔๑๕}ั^{๔๑๖} ^{๔๑๗}น^{๔๑๘} ^{๔๑๙}เ^{๔๒๐} ^{๔๒๑}ย^{๔๒๒} ^{๔๒๓}เ^{๔๒๔} ^{๔๒๕}อ^{๔๒๖} ^{๔๒๗}ม^{๔๒๘} ^{๔๒๙}ด^{๔๓๐} ^{๔๓๑}ั^{๔๓๒} ^{๔๓๓}น^{๔๓๔} ^{๔๓๕}เ^{๔๓๖} ^{๔๓๗}ย^{๔๓๘} ^{๔๓๙}เ^{๔๔๐} ^{๔๔๑}อ^{๔๔๒} ^{๔๔๓}ม^{๔๔๔} ^{๔๔๕}ด^{๔๔๖} ^{๔๔๗}ั^{๔๔๘} ^{๔๔๙}น^{๔๕๐} ^{๔๕๑}เ^{๔๕๒} ^{๔๕๓}ย^{๔๕๔} ^{๔๕๕}เ^{๔๕๖} ^{๔๕๗}อ^{๔๕๘} ^{๔๕๙}ม^{๔๖๐} ^{๔๖๑}ด^{๔๖๒} ^{๔๖๓}ั^{๔๖๔} ^{๔๖๕}น^{๔๖๖} ^{๔๖๗}เ^{๔๖๘} ^{๔๖๙}ย^{๔๗๐} ^{๔๗๑}เ^{๔๗๒} ^{๔๗๓}อ^{๔๗๔} ^{๔๗๕}ม^{๔๗๖} ^{๔๗๗}ด^{๔๗๘} ^{๔๗๙}ั^{๔๘๐} ^{๔๘๑}น^{๔๘๒} ^{๔๘๓}เ^{๔๘๔} ^{๔๘๕}ย^{๔๘๖} ^{๔๘๗}เ^{๔๘๘} ^{๔๘๙}อ^{๔๙๐} ^{๔๙๑}ม^{๔๙๒} ^{๔๙๓}ด^{๔๙๔} ^{๔๙๕}ั^{๔๙๖} ^{๔๙๗}น^{๔๙๘} ^{๔๙๙}เ^{๕๐๐} ^{๕๐๑}ย^{๕๐๒} ^{๕๐๓}เ^{๕๐๔} ^{๕๐๕}อ^{๕๐๖} ^{๕๐๗}ม^{๕๐๘} ^{๕๐๙}ด^{๕๑๐} ^{๕๑๑}ั^{๕๑๒} ^{๕๑๓}น^{๕๑๔} ^{๕๑๕}เ^{๕๑๖} ^{๕๑๗}ย^{๕๑๘} ^{๕๑๙}เ^{๕๒๐} ^{๕๒๑}อ^{๕๒๒} ^{๕๒๓}ม^{๕๒๔} ^{๕๒๕}ด^{๕๒๖} ^{๕๒๗}ั^{๕๒๘} ^{๕๒๙}น^{๕๓๐} ^{๕๓๑}เ^{๕๓๒} ^{๕๓๓}ย^{๕๓๔} ^{๕๓๕}เ^{๕๓๖} ^{๕๓๗}อ^{๕๓๘} ^{๕๓๙}ม^{๕๔๐} ^{๕๔๑}ด^{๕๔๒} ^{๕๔๓}ั^{๕๔๔} ^{๕๔๕}น^{๕๔๖} ^{๕๔๗}เ^{๕๔๘} ^{๕๔๙}ย^{๕๕๐} ^{๕๕๑}เ^{๕๕๒} ^{๕๕๓}อ^{๕๕๔} ^{๕๕๕}ม^{๕๕๖} ^{๕๕๗}ด^{๕๕๘} ^{๕๕๙}ั^{๕๖๐} ^{๕๖๑}น^{๕๖๒} ^{๕๖๓}เ^{๕๖๔} ^{๕๖๕}ย^{๕๖๖} ^{๕๖๗}เ^{๕๖๘} ^{๕๖๙}อ^{๕๗๐} ^{๕๗๑}ม^{๕๗๒} ^{๕๗๓}ด^{๕๗๔} ^{๕๗๕}ั^{๕๗๖} ^{๕๗๗}น^{๕๗๘} ^{๕๗๙}เ^{๕๘๐} ^{๕๘๑}ย^{๕๘๒} ^{๕๘๓}เ^{๕๘๔} ^{๕๘๕}อ^{๕๘๖} ^{๕๘๗}ม^{๕๘๘} ^{๕๘๙}ด^{๕๘๐} ^{๕๘๑}ั^{๕๘๒} ^{๕๘๓}น^{๕๘๔} ^{๕๘๕}เ^{๕๘๖} ^{๕๘๗}ย^{๕๘๘} ^{๕๘๙}เ^{๕๘๐} ^{๕๘๑}อ^{๕๘๒} ^{๕๘๓}ม^{๕๘๔} ^{๕๘๕}ด^{๕๘๖} ^{๕๘๗}ั^{๕๘๘} ^{๕๘๙}น^{๕๙๐} ^{๕๙๑}เ^{๕๙๒} ^{๕๙๓}ย^{๕๙๔} ^{๕๙๕}เ^{๕๙๖} ^{๕๙๗}อ^{๕๙๘} ^{๕๙๙}ม^{๖๐๐} ^{๖๐๑}ด^{๖๐๒} ^{๖๐๓}ั^{๖๐๔} ^{๖๐๕}น^{๖๐๖} ^{๖๐๗}เ^{๖๐๘} ^{๖๐๙}ย^{๖๑๐} ^{๖๑๑}เ^{๖๑๒} ^{๖๑๓}อ^{๖๑๔} ^{๖๑๕}ม^{๖๑๖} ^{๖๑๗}ด^{๖๑๘} ^{๖๑๙}ั^{๖๒๐} ^{๖๒๑}น^{๖๒๒} ^{๖๒๓}เ^{๖๒๔} ^{๖๒๕}ย^{๖๒๖} ^{๖๒๗}เ^{๖๒๘} ^{๖๒๙}อ^{๖๓๐} ^{๖๓๑}ม^{๖๓๒} ^{๖๓๓}ด^{๖๓๔} ^{๖๓๕}ั^{๖๓๖} ^{๖๓๗}น^{๖๓๘} ^{๖๓๙}เ^{๖๔๐} ^{๖๔๑}ย^{๖๔๒} ^{๖๔๓}เ^{๖๔๔} ^{๖๔๕}อ^{๖๔๖} ^{๖๔๗}ม^{๖๔๘} ^{๖๔๙}ด^{๖๕๐} ^{๖๕๑}ั^{๖๕๒} ^{๖๕๓}น^{๖๕๔} ^{๖๕๕}เ^{๖๕๖} ^{๖๕๗}ย^{๖๕๘} ^{๖๕๙}เ^{๖๖๐} ^{๖๖๑}อ^{๖๖๒} ^{๖๖๓}ม^{๖๖๔} ^{๖๖๕}ด^{๖๖๖} ^{๖๖๗}ั^{๖๖๘} ^{๖๖๙}น^{๖๗๐} ^{๖๗๑}เ^{๖๗๒} ^{๖๗๓}ย^{๖๗๔} ^{๖๗๕}เ^{๖๗๖} ^{๖๗๗}อ^{๖๗๘} ^{๖๗๙}ม^{๖๘๐} ^{๖๘๑}ด^{๖๘๒} ^{๖๘๓}ั^{๖๘๔} ^{๖๘๕}น^{๖๘๖} ^{๖๘๗}เ^{๖๘๘} ^{๖๘๙}ย^{๖๙๐} ^{๖๙๑}เ^{๖๙๒} ^{๖๙๓}อ^{๖๙๔} ^{๖๙๕}ม^{๖๙๖} ^{๖๙๗}ด^{๖๙๘} ^{๖๙๙}ั^{๗๐๐} ^{๗๐๑}น^{๗๐๒} ^{๗๐๓}เ^{๗๐๔} ^{๗๐๕}ย^{๗๐๖} ^{๗๐๗}เ^{๗๐๘} ^{๗๐๙}อ^{๗๑๐} ^{๗๑๑}ม^{๗๑๒} ^{๗๑๓}ด^{๗๑๔} ^{๗๑๕}ั^{๗๑๖} ^{๗๑๗}น^{๗๑๘} ^{๗๑๙}เ^{๗๒๐} ^{๗๒๑}ย^{๗๒๒} ^{๗๒๓}เ^{๗๒๔} ^{๗๒๕}อ^{๗๒๖} ^{๗๒๗}ม^{๗๒๘} ^{๗๒๙}ด^{๗๓๐} ^{๗๓๑}ั^{๗๓๒} ^{๗๓๓}น^{๗๓๔} ^{๗๓๕}เ^{๗๓๖} ^{๗๓๗}ย^{๗๓๘} ^{๗๓๙}เ^{๗๔๐} ^{๗๔๑}อ^{๗๔๒} ^{๗๔๓}ม^{๗๔๔} ^{๗๔๕}ด^{๗๔๖} ^{๗๔๗}ั^{๗๔๘} ^{๗๔๙}น^{๗๕๐} ^{๗๕๑}เ^{๗๕๒} ^{๗๕๓}ย^{๗๕๔} ^{๗๕๕}เ^{๗๕๖} ^{๗๕๗}อ^{๗๕๘} ^{๗๕๙}ม^{๗๖๐} ^{๗๖๑}ด^{๗๖๒} ^{๗๖๓}ั^{๗๖๔} ^{๗๖๕}น^{๗๖๖} ^{๗๖๗}เ^{๗๖๘} ^{๗๖๙}ย^{๗๗๐} ^{๗๗๑}เ^{๗๗๒} ^{๗๗๓}อ^{๗๗๔} ^{๗๗๕}ม^{๗๗๖} ^{๗๗๗}ด^{๗๗๘} ^{๗๗๙}ั^{๗๘๐} ^{๗๘๑}น^{๗๘๒} ^{๗๘๓}เ^{๗๘๔} ^{๗๘๕}ย^{๗๘๖} ^{๗๘๗}เ^{๗๘๘} ^{๗๘๙}อ^{๗๘๐} ^{๗๘๑}ม^{๗๘๒} ^{๗๘๓}ด^{๗๘๔} ^{๗๘๕}ั^{๗๘๖} ^{๗๘๗}น^{๗๘๘} ^{๗๘๙}เ^{๗๘๐} ^{๗๘๑}อ^{๗๘๒} ^{๗๘๓}ม^{๗๘๔} ^{๗๘๕}ด^{๗๘๖} ^{๗๘๗}ั^{๗๘๘} ^{๗๘๙}น^{๗๙๐} ^{๗๙๑}เ^{๗๙๒} ^{๗๙๓}ย^{๗๙๔} ^{๗๙๕}เ^{๗๙๖} ^{๗๙๗}อ^{๗๙๘} ^{๗๙๙}ม^{๘๐๐} ^{๘๐๑}ด^{๘๐๒} ^{๘๐๓}ั^{๘๐๔} ^{๘๐๕}น^{๘๐๖} ^{๘๐๗}เ^{๘๐๘} ^{๘๐๙}ย^{๘๑๐} ^{๘๑๑}เ^{๘๑๒} ^{๘๑๓}อ^{๘๑๔} ^{๘๑๕}ม^{๘๑๖} ^{๘๑๗}ด^{๘๑๘} ^{๘๑๙}ั^{๘๒๐} ^{๘๒๑}น^{๘๒๒} ^{๘๒๓}เ^{๘๒๔} ^{๘๒๕}ย^{๘๒๖} ^{๘๒๗}เ^{๘๒๘} ^{๘๒๙}อ^{๘๓๐} ^{๘๓๑}ม^{๘๓๒} ^{๘๓๓}ด^{๘๓๔} ^{๘๓๕}ั^{๘๓๖} ^{๘๓๗}น^{๘๓๘} ^{๘๓๙}เ^{๘๔๐} ^{๘๔๑}ย^{๘๔๒} ^{๘๔๓}เ^{๘๔๔} ^{๘๔๕}อ^{๘๔๖} ^{๘๔๗}ม^{๘๔๘} ^{๘๔๙}ด^{๘๕๐} ^{๘๕๑}ั^{๘๕๒} ^{๘๕๓}น^{๘๕๔} ^{๘๕๕}เ^{๘๕๖} ^{๘๕๗}ย^{๘๕๘} ^{๘๕๙}เ^{๘๖๐} ^{๘๖๑}อ^{๘๖๒} ^{๘๖๓}ม^{๘๖๔} ^{๘๖๕}ด^{๘๖๖} ^{๘๖๗}ั^{๘๖๘} ^{๘๖๙}น^{๘๗๐} ^{๘๗๑}เ^{๘๗๒} ^{๘๗๓}ย^{๘๗๔} ^{๘๗๕}เ^{๘๗๖} ^{๘๗๗}อ^{๘๗๘} ^{๘๗๙}ม^{๘๘๐} ^{๘๘๑}ด^{๘๘๒} ^{๘๘๓}ั^{๘๘๔} ^{๘๘๕}น^{๘๘๖} ^{๘๘๗}เ^{๘๘๘} ^{๘๘๙}ย^{๘๙๐} ^{๘๙๑}เ^{๘๙๒} ^{๘๙๓}อ^{๘๙๔} ^{๘๙๕}ม^{๘๙๖} ^{๘๙๗}ด^{๘๙๘} ^{๘๙๙}ั^{๙๐๐} ^{๙๐๑}น^{๙๐๒} ^{๙๐๓}เ^{๙๐๔} ^{๙๐๕}ย^{๙๐๖} ^{๙๐๗}เ^{๙๐๘} ^{๙๐๙}อ^{๙๑๐} ^{๙๑๑}ม^{๙๑๒} ^{๙๑๓}ด^{๙๑๔} ^{๙๑๕}ั^{๙๑๖} ^{๙๑๗}น^{๙๑๘} ^{๙๑๙}เ^{๙๒๐} ^{๙๒๑}ย^{๙๒๒} ^{๙๒๓}เ^{๙๒๔} ^{๙๒๕}อ^{๙๒๖} ^{๙๒๗}ม^{๙๒๘} ^{๙๒๙}ด^{๙๓๐} ^{๙๓๑}ั^{๙๓๒} ^{๙๓๓}น^{๙๓๔} ^{๙๓๕}เ^{๙๓๖} ^{๙๓๗}ย^{๙๓๘} ^{๙๓๙}เ^{๙๔๐} ^{๙๔๑}อ^{๙๔๒} ^{๙๔๓}ม^{๙๔๔} ^{๙๔๕}ด^{๙๔๖} ^{๙๔๗}ั^{๙๔๘} ^{๙๔๙}น^{๙๕๐} ^{๙๕๑}เ^{๙๕๒} ^{๙๕๓}ย

และทারণโหดร้าย กับได้ไตร่ตรองร่วมคิดกันไว้ก่อนแล้ว
 พิจารณา เห็นว่าผู้ตาย มีสาเหตุกับ ร.ค.อ. อรรณพ ดังที่
 กล่าวมาข้างต้น มิได้เกี่ยวข้องกับจำเลย พยานโจทก์มิได้
 สืบพยานให้เห็นได้เลยว่าจำเลยมีสาเหตุกับผู้ตาย อันจะ
 เป็นเรื่องพยาบาทมาดหมายหรือการไตร่ตรองร่วมคิดกันไว้
 ก่อนกับ ร.ค.อ. อรรณพ ได้ความว่าตำรวจที่ไปด้วยกัน
 นอกจาก ร.ค.อ. อรรณพเป็นหัวหน้าแล้ว จำเลยมีคู่เป็น
 นายสืบคนเดียว นอกนั้นเป็นพลตำรวจตั้งค่าให้การของ
 จำเลย จำเลยเป็นตำรวจชั้นผู้น้อย กระทำไปเป็นการ
 ประสมประสานเข้าใจ ร.ค.อ. อรรณพด้วยความคกคนของ
 เท่านั้น จำเลยควรมีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาตาม
 กฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๒๔๘ อันเป็นกฎหมายที่ใช้
 ในขณะกระทำความผิด ซึ่งมีบทกำหนดโทษเท่ากับกฎหมายที่ใช้
 ในขณะพิจารณาพิพากษาคดี

ขอทจำเลยยกข้อกฎหมายต่อสู้ว่า การกระทำของจำเลย
 ได้รับการ ยกเว้นโทษ ตาม พระราชบัญญัติ นิรโทษกรรมใน

โอกาส ๒๕ พทศศตวรรษ ๒๔๙๙ นั้น ได้พิจารณาให้กฎหมาย
 ทจาเตยอางเตว ได้ความตามท พต.จ. บุญชัย บำรุงหงษ์
 พยานใจทักว่า บ้านของผุ่ ตายอันเป็นสถานที่เกิดเหตุนั้น
 ไม่เกี่ยวกับกบฏวงหอง พ.ต.ต. อัมพรพยานใจทักผุ่ คอบ
 คมการสอบสวนกบฏวงหองเพื่อให้เป็นไปโดยสมบูรณ์ ได้
 ให้การว่าไม่ปรากฏว่าผุ่ ตายเกี่ยวของ กับ การกบฏ นั้นด้วย
 ทางราชการมิได้สั่งจับผุ่ ตาย เมื่อฟังข้อเท็จจริงว่าจาเตย
 เป็นผุ่ หนึ่งทงผุ่ ตายผุ่เดียว โดยไม่เชื่อว่าผุ่ ตายไซ้บน
 ยิงตำรวจตามทวนจนยมา การทจาเตยกระทำไปจึงมิใช่
 เกี่ยวเนื่องจาก การบองกัน ระวังหรือ ปราบปราม การกบฏ
 การก่อการจลาจลหรือการกระทำความผิดตามกฎหมาย อัน
 ชงเป็นความผิดทงของเตยวณกับความผิดดังกล่าว รวม
 ทงความผิดฐานพยายามหรือเตรียมอันเป็นการกระทำ ท
 ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายทจาเตยคดีฟ้อง มาตรา ๙ และ
 เมื่อพิจารณากฎหมายนบนบทมาตราอื่น จาเตยก็มิได้รับ
 ผิดตามทขาาง ข้อคดีฟ้องของจาเตยจึงตกไป

คุดยพิณิจในการตงโทษจาเตยนั้น เมื่อระดกว่าจาเตยเป็น

ตำรวจชั้นผู้น้อยประสมประสานทำไปเพื่อเอาใจนายตำรวจ
หัวหน้าที่ไปด้วยกัน เป็นเรื่องส่งเสริมการกระทำผิดของคนอื่น
เบียดฉอกกระทำชนก่อน ไม่สมควรจะวางโทษให้หนัก
มากนัก

ปรึกษาพร้อมกันพิพากษาว่า จำเลยกระทำผิดต้องด้วย
กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๒๔๕ ให้จำคุกจำเลยไว้
ตลอดชีวิต.

นายสุธิ โรจน์ธรรม

นายเสลา หัมพานนท์

นายสว่าง เวทวุฒิกรรม วงษ์ศิริ

วาระสุดท้ายของชนพลภพาน

บัดนี้เราพา ท่านผู้อ่าน กลับมาสู่ภาวะ ความ
ผันผวนทางการเมือง หลังจากที่เราได้พา
ท่านไปสู่ระยะของการสังหาร— — และ การ
กวาดล้างศัตรูทางการเมืองเป็นการใหญ่—
แม้ว่ามันจะยังไม่เสร็จสิ้น— — ยังจะต้องฆ่า
กันอีก— — ยังจะต้องจับกันใส่คุกใส่ตารางอีก

หลังจากจลาจล ๒๖ กุมภาพันธ์ ผ่านไปแล้ว พร้อม
ด้วยเลือดทาแผ่นดิน และการต้องสังเวยกันด้วย
ชีวิตเพื่อประชาธิปไตย ห้วงมฤตยูท้ายมังกร ถึง ๗
ชีวิตแล้ว นายพลเผ่าแก้วจอมพลพิบูล รอดออก
มาเห็นแสงสว่างแห่ง อำนาจ อันเรืองรอง ด้วยสีเลือด

อยู่เบื้องหน้า รัฐบาลของรัฐบาลพิบูลวิงไปบนธาร
เลือด และน้ำตาของมนุษย์ทั้งหลายที่ได้สิ้นชีวิตลง
เมื่อการกวาดล้าง ๒๖ กุมภาพันธ์ได้เสร็จสิ้นลง พร้อม
ด้วยน้ำตาของบรรดาพ่อแม่ ลูกเมีย และพี่น้อง
ของคนที่ต้องเอาเลือดทาแผ่นดิน

การสังหาร สอดคล้องกับ ๒๖ กุมภาพันธ์ ผู้ซึ่งเป็นนักการเมืองชั้นมอ
ฆวาของนายปรีดี พนมยงค์ ได้ทำให้รัฐบาลพิบูลวิงถอนหายใจ
ใจออกมาอย่างโล่งอก แม้ว่าจะยังเหลืออีกก็ไม่หนักใจเท่า
ให้หนัก เพราะการตกอย่างตึงค้อยเป็นค้อยไป — — แม้
เมื่อให้รงอำนาจอธิปไตยการตรวจได้เต็มที่แล้วไซ้ ทงม
อำนาจในทางการเมืองอย่างเต็มปากกัมเมื่อนั้น การทั้งหลาย
ที่ได้คิดเอาไว้ ก็คงจะสมมาตรปรารถนา

ครบแล้ว เพื่อความเหมาะสมอันยิ่งใหญ่ — — นายพลคำ-
รวจโท เฒ่า ศรียานนท์กษัตริย์ถึงถวดยตำแหน่งอธิบดีกรม
ตำรวจ — — เมื่อได้อำนาจในกรมตำรวจอย่างเต็มที่แล้ว เขา

กตมอ สร้างรัฐตำรวจ ขนเพื่อให้ เกรียงไกร — — เขาสร้าง
 กองทัพยานเกราะตำรวจ — — สร้างตำรวจพลร่ม — — ตำรวจ
 มหนาทรรักษาความสงบภายใน เท้าน — — กตมม อะไรเล่า
 เบนมตเหตุจใจให้นายพลเผ่า สร้างกอง ทพยานเกราะ — —
 เพื่อปราบโจร ญราย หรือ — — หามได้ — — หากแต่เขา สร้าง
 ขนเพื่ออำนาจของเขาเอง และคุ้มครองบดตงกของจอม —
 พตพมต เขารดว การสร้างสรอำนาจของเขาณ มน
 จะตองกระทบกระเทอน ถึงฐานะ ทางเพอนฝูง — — ถ้าเขาไม่
 ทำเช่น นนอะไรเล่า จะเป็นเครื่อง คุ้มครองให้เขา ยนหยดอย
 ได้ในแผ่นดินไทย ส่าเหตุแห่งการปราบปรามอันหนักหน่วง
 ของเขา และบรรดาตูกนของเขานกเบนมตเหตุทเขาจะ
 ตองเพิ่มความระมตระวงยงขน — — เขากตายเป็นคน ทสร้าง
 ศัศดรเอาไว้ทุกหัวระแห่ง แม้แต่ประชาชนคนเดินถนนกเบน
 ศัศดรของเขา เขาเคยอ้างว่าประชาชนเห็นชอบกับการยด
 อำนาจขบได้รู้บาดหลวงขารง รอมกับเขา แต่บดินเมอ
 เขาได้อำนาจนมาอย่างสมบรณแล้ว ประชาชนกกตาย
 เป็นศัศดรของเขาไปโดยสันเชิง — — ส่ายตบจากวงปารุศก — —

จากกอง บังคับ การ สันติบาล — — และจาก กรมประ มวด
 ราชการแผ่นดิน ถูกส่งออกไปดำคัศรของเขา — — ไม่ว่าจะ
 ในกลุ่มของนักการเมือง — — ในรัฐสภา ในที่ทำการรัฐบาล
 หรือในกลุ่มของประชาชนผู้เป็นเจ้าของ แผ่นดิน — — และที่
 โต๊ะทำงานของนักหนังสือพิมพ์ ผู้เป็นปากเสียงและดહેม่อน
 จะเป็นทพงส์สุดท้ายของประชาชนเองด้วย

แม้ว่านายพลเผ่าจะคุมครองบองกัน จอมพลพิบด และ
 อำนาจของเขาเพียงใดก็ตามแต่ในระยະนั้น ก็ได้เกิดการ
 กบฏชนออกครงหนึ่ง คอกบฏ “แมนฮัตตัน” ซึ่งกระทำการ
 ยึดอำนาจโดย นายทหารเรือกดุมหนึ่ง คอ นาวาเอก อานนท์
 บณทริกาภา และ นาวาตรี มนต์ จารุภา การกบฏครง
 นี้ จอมพลได้ถูกยึดตัวเขาไปไว้ในเรือรบศรีอยุธยา และ
 มดเหตุนเอง ทำให้เรือรบหลวงศรีอยุธยาต้องถูกบอมบ์
 พินาศไป

กบฏครงนเองทำให้เกิดการกวาดล้าง และการเปลี่ยนแปลง

ใน กองทัพ เรือ อย่าง ขนานใหญ่อย่างที่ไม่เคย เป็น มา ก่อน
 กล่าวคือ ผู้บัญชาการกองทัพเรือ หดวงสินธุ สังครามชัย,
 พลเรือตรี แชน บัจจสานนท์, นาวาเอก ชลิต กตกาธร,
 พร้อมด้วยนายทหารเรือ ตำคณ อีกเป็น จำนวนมาก ต้องถูก
 ปลด และถูกจับกุมขังในฐานะเป็นมกการกบฏครั้งหน
 ด้วย ทหารเรือเป็นจำนวนไม่น้อยต้องเสียชีวิตจากการกบฏ
 ครั้งหน และ ทหารเรือออกทั้งกองทัพเรือต้องประสบต่อความ
 วุ่นวายอันไม่ร้นคลายแผยเหต ทุกคนเดินเข้ากระทรวง
 กทาใหม่ เพอรายงานตวงถึงความบรตทชของเขา — — นาย
 ทหารเรือผู้ ใหญ่ส่วนมาก ล้วนแต่เป็นบุคคลทมชอปรากฏ
 อยู่ในบัญชีหางวาง ทวงปารุสก็ อยู่แถวทงต้น — — และ กบฏ
 ครั้งเอง นาวาโท พจน์ จิตรทอง ต้องสังเวยชีวิตของ
 เขากษชีวิตหนึ่งทหน้าส่วนอมพร โดยถูกเจ้าหน้าที่ทคมคว
 มาระหว่างทางยิงตาย

กองทัพเรือ ทั้งกองทัพได้ถูก สังคยานาใหม่ — — พลเรือโท
 หดวงยุทธศาสตร์ โกศล กตบมาดำรง ตำแหน่ง ผู้บัญชาการ

ทหารเรือแทน หดวงต้นขลุ่ยงครามชัย แคตตองเต็อรายแห่ง
 กองทัพเรือ นาวาเอก อานนท์ มณฑริกภา และ
 นาวาตรี มนต์ จารุภา เสด็จขึ้นงอมอและตักกระสุนของ
 รัฐบาลไปได้อย่างหวุดหวิด เขากระเซอะกระเซิงไปอย่าง
 คนทแพชาตากรรม-- ถ้าเขาอยุยอมให้จับเพื่อสำรวจภาพ ถึง
 ความผิด แน่พอ เขาหรือจะถกหน้าควงนาคาด-- แน่พอ
 เขาจะต้องถูกพปากษาด้วยค้ำดเคย ชวตของสอติตรฐ-
 มนตรียงเบนพะยานถึงความเบนจริงซอนน

แต่คนทไซคิดตามเคยก็คอ จอมพลพมดสงคราม เพราะ
 เมื่อเขาถูกตงเขาควไปเก็บเอาไวทเรอรบหดวงค์รอยชยานน
 เพอนเกตอของเขา จอมพลอากาศ ฟน รณนภาภาค ฤท-
 ษาคณิ ดิมเหตาเมาแอ แดวกแผ่นชนเครของบนเขาตกระเบิด
 ไปทงเรอรบหดวงค์รอยชยา ซงขณะนนเบนทตงกองบัญชา
 การของคณะทหารเรือปฏวตกถาย ๆ เขามุงอยางเคยวเทา
 นนวาตองถดมเรอค์รอยชยาให้ได้ โดยหาคานงถึงเหตุผล
 และกฎหมายไม่ว่า การกระทำเชนนนหมายถงสงคราม

ทรพยสันของชาติจะต้องพินาศฉิบหายอีกเท่าไร — — ไม่ใช่
 ทรพยสันส่วนตัวของจอมพลอากาศ ฟันคนเดียวเท่านั้น — —
 แต่ในที่สุดเรอรรบหลวงศรีอยุธยาจักจมจนได้ — — และจอมพล
 พิบด ก็ถูกหม่อมหลวงชาบบุญชู มาเป็นผู้ช่วยพระเอก
 ้วยข้ามน้ำไปเอาคว หลวงพิบตกลับมาก ถึงฝั่งพระนคร โดย—
 อัสระ และสามารถก่อกรรมทำเข็ญแก่งบประมาณของ
 ประเทศและประชาชนได้ต่อไป — —

ไม่ใช่ว่าเมื่อ หลวงยุทธศาสตร์ โกศล เข้ามารังตำแหน่ง
 ฌบญชาการทหารเรอนน เขาจะเขามาอยู่อย่างสะดวกสบาย
 นก — — เขามาแล้ว ก็มาอยู่อย่างหนาวๆ ร้อนๆ เพราะว่าไม่
 ฌานก นายพลเผ่า ผู้ไม่พอแก่อำนาจทางกองทัพตำรวจ
 เพราะมองเห็นอำนาจ และชอบเขตนกวางขวางแห่งกอง
 ทพเรอ พร้อมด้วยแสนยานุภาพอันเกรียงไกร ซึ่งถ้าหาก
 ฌนั้นว่าจะได้ใช้กำลังกันแล้วโดยคำสั่งของหลวงสินธุสงคราม
 ฌัย ในวันกบฏแมนฮัตตันแล้วไซ้ คิดหรือว่า เลือดจะไม่

นองแผ่นดินมากกว่านั้น -- นายพลเผ่า กำลังเดินหาตำแหน่ง
 แมทพเรือเป็นอย่างดี ตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจนั้นโดย
 แท้จริงนั้นเป็นตำแหน่งน้อยเหลือเกิน แต่โดยอภินิหาร
 การดำรงตำแหน่งของนายพลเผ่าหายย่อยไม่ แต่การเป็น
 ผู้บัญชาการทหารเรือ ย่อมจะต้องใหญ่กว่าอย่างไม่ต้อง
 สงสัย ซ้ำร้าย การสะสมกำลังก็ง่ายกว่า และไม่เป็นท
 สงสัยแก่ประชาชนพลเมือง -- แต่การไม่เป็นไปตามความ
 ประสงค์ -- เพราะเหตุวงยุทธศาสตร์ก็ไม่ใกล้เคียงกัน -- ท่าน
 สามารถคัดค้านกับเขานายพลเผ่า นี่เองไปได้เหมือนกัน --

ครึ่งหนึ่ง ภายหลังจากได้รับพระราชทานยศ จอมพลเรือ
 แล้วไม่นานนักก็เกิดมีข่าวว่าจะมีการปรับปรุงกองทัพเรือกัน
 ออกสักครึ่งหนึ่ง ครึ่งนี้เหตุวงยุทธศาสตร์ โภคธรรมาของตัว
 เองว่าจะเกิดอะไรขึ้น ในขณะที่ การทำกะปึกกะป่องยังเป็น
 งานทากอยู่ -- เหตุวงยุทธศาสตร์จะเกิดเป็นห่วงขึ้นมาหรือ
 ไฉนไม่ทราบ -- จึงได้จัดพิมพ์ใบกรอกข้อความขึ้น แล้ว
 แจกไปให้ยังนายทหารเรือทุกคนเพื่อให้ นายทหารที่ได้รับใบ

กรอกขอความนั้น พิจารณาตัวของหลวงยทศาตร์ แม่
 ทพเรือว่า เป็นบุคคลที่สมควรหรือไม่ที่จะดำรงตำแหน่งแม่
 ทพเรือ—นายทหารเรือทั้งหลายที่ได้รับใบกรอกขอความนั้น
 แลต่างพากันหัวเราะขบขันต่อการกระทำของแม่ทพเรือเป็น
 ยิงนก เพราะมีมนุษย์หน้าไหนเล่าที่รับพระราชทานเงินเดือน
 อยู่ภายใต้ อำนาจของ แม่ทพเรือ จะกรอก ขอความ เป็นเชิง
 ตาหนักเตียนต่อแม่ทพเรือและตำแหน่ง ของท่านทุกคนก็ต้อง
 ลงความเห็นเหมือนกันหมดว่า ท่านสมควรแล้วด้วยประการ
 ทั้งปวง เหตุการณ์ง่าย ๆ เท่านั้นที่แม่ทพเรือปล่อยให้ นายทหาร
 พากัน หัวเราะ นินทาได้ สามารถ คือก กัดบ่เอา นาย พลเฒ่า
 หงายหลังไปอย่างไม่มีเป็นท่า — — คงแต่หันมา นายพลเฒ่า
 ผู้พี่มัยยกของทพเรือยกตองวางมือ — — โดย อำนาจ หลวง
 ยทศาตร์ อาจจะไม่ใช่ใหญ่แต่ นายพลเฒ่าก็ไม่กล้าข่มมือเข้า
 ไปแตะต้อง แลความหวังของนายพลเฒ่าก็หมดลงเพียงนั้น
 ตราบจนกระทั่ง หลวงยทศาตร์ และตัวของเขาเองต้อง
 เด้งออก จากตำแหน่งแม่ แลชวตักเกือบ จะเอาไม่รอดคงจะ
 ปรากฏความอยู่ในตอนต่อไป

การกวาดตางของทัพเรือได้เกิดขึ้นเมื่อ ได้มีกบฏแมนฮัตตัน
 นั้นเป็นการกวาดตางอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่ครั้งสุดท้ายแห่งการ
 กวาดตาง — — เพราะยังมีคนทเบเน็คตรของนายพลเผ่าอยู่
 อีกหลายพวก — — พวกหนึ่ง คือ นักการเมือง ทยิงตกค้าง
 เหลืออยู่พวกที่สองคือนักหนังสือพิมพ์ — — พวกนี้ประกอบ
 ไปด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัย นายปรดิ พนมยงค์ เป็นตัว
 คว และมีความคิดเห็นขัดแย้ง เป็นปรกษต่อแผนการณ์
 ของนายพลเผ่า และจอมพลพิบูลสงคราม

คนพวกหนึ่งเห็นว่าเป็นพวกที่นายพลเผ่าถือว่า เป็นศัตรู
 รายแรงที่สุด เป็นปากเสียงของประชาชน และบางทีก็เป็น
 ปากเสียง ของนักการเมือง ที่เป็นฝ่าย ตรงข้าม หรือสมุนของ
 นายปรดิ พนมยงค์ นายพลเผ่าจะต้องลงมือจัดการกับคน
 เหล่านี้ก่อนประการแรกคือ จัดการจับกุม แล้วชกคนพวก
 นี้เข้ามาไว้ในหนังสือพิมพ์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของตัว และ
 พรรคการเมือง หรือเอาเงินชกจากการหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น
 เสีย เพราะนายพลเผ่า รู้ว่า การทำลายอำนาจหนังสือ

พมพนนกเทากบตัวเองได้เดินดงทางแห่งอำนาจมาได้เกือบ
ถึงจุดหมายปลายทางแล้ว — — แต่โดยผลทางเดียวกัน นาย
พดเผ่าหารู้ไม่ว่า การทำลายอำนาจทางหนึ่งต่อพมพพน
นอกจาก จะเป็น การ ทำลายระบอบ การปกครอง ในระบอบ
ประชาธิปไตยแล้ว ยังเป็นการทำลายศรัทธาของประชาชน
ที่มีอยู่ต่อรัฐบาลอีกด้วย — —

เมื่อได้กวาดล้างศัตรูของเขามาถึงทางแห่งพอสัมควรที่จะได้
ยึดตั้งพักหนึ่งแล้ว นายพดเผ่าก็หันมาทำลายอำนาจของ
หนึ่งต่อพมพ — — นั่นคือ ได้มีการจับกุมชนหนึ่งต่อพมพชาน
ใหญ่ — — พร้อมกันนั้นก็ได้จับผู้ต้องหา ที่มีพฤติการณ์ เป็น
คอมมิวนิสต์ และเขาขอหานายคดีเข้าไปให้ชนหนึ่งต่อพมพเสีย
อีกด้วย — — ชนหนึ่งต่อพมพ ผู้ใหญ่ หตายคนที่เป็นหลักชัย
แห่งชนหนึ่งต่อพมพ และเป็นทเชือกของประชาชนขณะนั้นได้
ถูกจับกุมเกือบไม่เหลือหรือ อาทิเช่น นายบศม คัมมะเสถียร
บรรณาธิการชนหนึ่งต่อพมพ พิมพ์ไทย นายอาร ถวระ ผู้
อำนวยการชนหนึ่งต่อพมพ พิมพ์ไทย และสยามนิกร พร้อม

ด้วยบุคคลในลำดับอีกหลายคน -- นอกจากนักร้องต่อพิมพ์
แล้ว นางหม่นวอด ชดภูมิ ภริยา นาย ทองแปดว ชดภูมิ
นาง พุดส์ช พนมยงค์ (ภริยา นายปรีดี พนมยงค์) และ
นายปาน พนมยงค์ (ลูกชายนายปรีดี พนมยงค์) ก็โดน
เขาด้วยเหมือนกัน นายกฤดาบ ต่ายประดิษฐ์ นักร้อง--
ต่อพิมพ์ ผู้มาว่าได้ เจ้าของนามปากกา ศรีบูรพา ก็โดนเข้า
ด้วย

การจับคนนักร้องต่อพิมพ์ นักการเมือง และ ลูกเมียของ
คนที่เป็นศัตรูของนายพุดเผ่า ครองนี้ เรียกว่า การจับกุม
“กบฏสันติภาพ ๑๐ พย.”

การจับกุมครั้งนี้เป็นการจับกุมใหญ่ มีผู้ต้องหามากมาย
ดังได้บอกแล้วว่า บางคนเป็นทนายความ บางคนเป็น
นักการเมือง บางคนเป็นนักร้องต่อพิมพ์ บางคนไม่รู้
เรื่องรู ราว อะไรด้วย แต่ต้องมา พดอยฟ้า พดอยฝน เขาด้วย
เพราะว่าเป็นลูก เป็นเมีย ของ นักการเมือง -- เมื่อเป็นเช่นนั้น

แล้ว เราพบได้เต็มปากว่า สวัสดิภาพของประชาชนนั้นไม่
 ได้มีเหลืออยู่เลย นายพลเผ่าได้พยายามเรียกร้องให้ประ
 ชาชนแลเห็นว่า คำนวณได้พยายามทุกวิถีทางที่จะให้เป็นท
 เชือกของประชาชน เป็นผู้ให้ความสงบสุขแก่ประชาชน
 หากกาตทางหายนะ คำนวณได้ลงมือก่อกรรมทำเข็ญแก่
 ประชาชน แลจะก่อความสงบสุขของประเทศชาติเสีย
 เอง ความหวังที่จะเลอกลอยเพื่อความสงบสุขนั้นจะมีอยู่
 เช่นไรเล่า -- บัดนี้เราไม่ผิดอะไรกับชนไม่ทอดทิ้ง อยู่ กตาง
 ท้องทะเลกว้าง ทามกตางความว่าเหว หวังอะไรไม่ไฉนว่า
 จะพบฝั่งเมื่อไหร่ ชำรายคณ การเมือง ก็โหม กระหน่ำ
 ชวต -- บางคนท้งอยู่ในร้านกาแฟ พดถึงเรื่องการเมือง
 พาดพิงไปถึงผู้ยิ่งใหญ่แห่งยุคเข้า อยู่ ๆ ก็หายไปเงียบ ๆ
 เขาถูกเก็บไปไว้ในค่ายกักกันเสียแล้ว

คำนวณนั่นเองได้สร้างรัฐแห่งความ หวาดกลัวชน -- ความ
 หวังที่นายพลเผ่าได้มอบให้แก่ประชาชน คำนวณเป็นบุคคล
 ที่หวังได้แน่นอนว่า จะปกปักรักษาความสงบสุขให้มั่นเป็น

อันว่าเราจะหวังไม่ได้อีกต่อไป แล้ว — เมื่อหนังสือพิมพ์ได้
 ถกคกคามอย่างหนัก ก็เหมือน อดุรรายได้เหี้ยมบ ย่างเข้ามา
 เคาะประตบ้านของประชาชน เราจะหวังความสุขจากที่ไหน
 กันเล่า —

ในขณะนั้นหนังสือพิมพ์กจบ — — นักการเมือง ก็ถูกบีบบัง
 คบอย่างหนัก ในจำนวนนักการเมืองจำนวนมากนั้น นาย
 เเตียง ศิริขันธ์ และนายพร มณีทอง เป็นนักการเมือง
 อกรุ่นหนึ่งทนายพดเผ่าพยายาม ทก วถ ทาง ท จะ รวบรวมคัด
 ความเอาตัวของนักการเมืองทั้งสองเข้าไว้ภายใต้อำนาจของ
 เขาให้จงได้ — การเลือกตั้งที่เต็ม ไป ด้วย การ ทุจ จริต —
 การให้อภิสัททชแก่นักการเมือง ที่เป็น พด พรрк ของรัฐบาล
 พิบัติสงครามได้ทำให้นักการเมือง เกิด การ คอรัป ชัน อย่าง
 หนัก ชนิดไม่เคยมีครั้งใดมากมายและสกปรกเท่ายุคนี้

นายเเตียง ศิริขันธ์ และนายพร มณีทอง ได้พยายามต่อ
 สู้ในมรสุมทางการเมืองมาอย่างหนัก — เขาเคยผ่านผู้ กอบ

กัฐชาติไทยในฐานะเสรีไทย เขาเคยผ่านการต่อสู้ กับอิทธิ-
 พตในการปราบคอรัปชั่นที่ภาคใต้ ร่วมกับพันตำรวจเอก
 บรรจงศักดิ์ ชีพเป็นต้นมาแล้ว ชีวิตและหัวใจของเขา
 แกร่ง แต่มรสุมการเมืองก็โหมกระหน่ำชีวิตของเขาอย่าง
 ตึงตัวไม่คิด เขาถูกจับติดคุก ในฐานะตกเป็นผู้ต้องหาแบบ
 แยกดินแดน—แล้วเขาก็ถูกปล่อย เขาเป็นคนสนิทของ
 นายปรดิ พนมยงค์ หรือหนยหนึ่ง นายปรดิ พนมยงค์ คือ
 พระทางการเมืองของเขา ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ นายเตยง
 ศิริขันธ์ กลายเป็นผู้หนึ่งที่ถูกกักอยู่ในบัญชีห่างกว้างที่ จะ
 ต้องถูกสังหารอยู่ด้วย

และบัดนี้ เราผ่านความผันผวนทางการเมืองเขามาสู่การ
 สังหาร นักการเมืองผู้แกร่งอีกคนหนึ่งแล้ว บุคคลคนนั้น
 ก็คือ นายเตยง ศิริขันธ์ ท้าดงกล้าดอง—ในขณะทำการ
 กวาดต้อนกบฏที่สอพนมพ์ ก้าวดงคาราคาซังอยู่ทุกคำด นัก
 การเมืองคนหนึ่งก็เริ่มถูกคุมตัวอย่างหนัก

หลังจากที่เขาถกคกคามมาอยู่ตลอดเวลาแล้ว นายเตยง
 ศิริขันธ์ ผู้ทาทางากาตงจะเบอการเมือง เพราะดเหมอ
 จะรืฐาตาตัวเองว่า จะต้องเกมอย่างล่อดครฐึมนนทรกหาย
 ตัวไปดือๆ— —เขาหายไปเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๕
 เขาหายไปพร้อมด้วย นายสง่า คนขั้บรก— —เขาหายไป
 ไหน— —แะะในว่ันที่ ๑๔ เดือนเดยวกนนเอง นายพดเผ่า
 มาช้หน้านาย โมรา ณ ถดาง พร้อมกั้บพดว่า “พวกดือ
 เอาเตยงไปไว้ที่ไหนด” นายพนัธิขงย่นอยทนนได้ยอนถาม
 นายพดเผ่าว่า “ท่านเอาเตยงไปเก็บแะะไอ้ไหนด”

นายพดเผ่า เป็นนักเล่นกตเรอองนาม เขาสามารถโกหก
 อย่างหน้าตาเฉยได้ว่าเขาไม่รู เรอองการหายไปของ นายเตยง
 ช้ารายยังระบเล่ียดด้วยว่า เขาจะทำนายเตยงได้ไย่่างไร ใน
 เมอเมยของนายเตยงกั้บเขานน เป็นญาคกน— —นายเตยง
 ไปไหนด้า— —เขาหายไปอย่างดกดึบ หายไปหลังจากทม
 นายคำรวจได้มาเรยกนายเตยงในที่ประชุมสภาว่า ให้ไปที่
 สันติบาต ในฐานะพยาน— —แม่วาพวกของเขาทกคนจะ

เป็นห่วง แม้ว่า ทุกคนจะรู้ว่า สักวันหนึ่งนายเตยจะ
ต้องประสบชะตากรรมอย่างไร แต่นายเตยจะได้ ยอม
เข้าพรรคเสรีมนังคศิลาของนายพลเผ่าไปแล้วก็ตาม— แต่
เขาเหล่านักหาผลประโยชน์ของการของพระเจ้าได้ไม่ และในที่สุด
เขาก็ต้องปล่อยให้เพื่อนผู้จงรักภักดีต่อประเทศชาติ ของเขา
หายไปซึ่งในวณท ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ คือหลังจาก
การหายไปของนายเตย ศิริขันธ์ แล้วประมาณ สัปดาห์
นายพลเผ่า ในฐานะ เลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลา ก็แถลง
ในที่ประชุมกรรมการนิคมบัญญัติ ณ บ้านมนังคศิลาว่า นาย
เตยได้หนีเข้าประเทศจีนคอมมิวนิสต์ไปแล้ว

เขาทรงยศต่ออุดมคติของพรรค เขาเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นสมุน
มือขวาของนายปรีดี พนมยงค์ — ดำรงไปพบรถของ
เขาที่ป่าเมืองกาญจนบุรี — เท่านั้นเองสำหรับชีวิตของนัก
การเมืองคนหนึ่ง ทดตลอดชีวิตเขาได้สร้างคุณงามความดี
เอาไว้ เขาได้ต่อสู้กับศัตรูของประเทศชาติก็อก ให้ประเทศ
ชาติกลับ เป็นอิสระ ภาพ เมื่อ สงครามโลก ครั้งนั้น ได้ยุติลง

แล้ว และขบวนการเสรีไทยของเขานี้แหละที่ได้ช่วยให้พระ
ของนายพลเผ่า จอมพลพิบูลสงคราม ได้หลุดพ้นจากคุก
ตารางของอาชญากรสงคราม

แน่นอนว่า การบริหารประเทศนั้นถ้ามันคงอยู่บนรากฐาน
แห่งความระแวงสงสัย เป็นเหตุให้ก่อกำการเมืองต้องถกเถียง
ตะเมตถกถกถามนุษยธรรม — — ทานทั้งหลาย เราทั้งหลายนั้น
แหละจะต้องรับบาป — — แน่นอน ไม่มีใครดักคนที่จะรัง
ถึงเบื้องหลัง การตายของ นายเตียง ศิริขันธ์ และ นายสง่า
คนขบถของเขา — — แน่นอนทานทั้งหลาย กรรมเป็น
ທတံแห่งสัตว์โลก ใครทำดีได้ดี และใครทำชั่วได้ชั่ว — —
หย้าแพรกอย่างเราจะรู้ได้อย่างไรเดี๋ยวนี้ นายเตียง ศิริขันธ์
หายไปไหน — — เราทั้งหลายจะรู้สึกอย่างไร ต่อเพลงรัก-
ชาติของผู้นำอันยิ่งใหญ่แห่งทำเนียบไทยคู่ฟ้า — — และวง-
ปารัตกวน — — แน่นอนเพลงที่เราฟังแล้วขนลุกซู่ หากแต่
มันขนลุก เพราะว่า เราสัมผัสเวทนา เราเศร้าสลดใจ
เพราะมันไม่ได้เป็นเพลงแห่งความรักชาติ หากแต่มันเป็น

เพลงประ โคมศัพของนัการเมืองทงหลาย ที่ไดเอาเดอด
ของเขาดางแผนดินไทยดวยการทาทายางหินชาติ --

เราคิดว่าเมอการกวาดตางลอดครฐมนตร ไดเสร็จจนลง
แล้ว เพลงชาติทบรรเลงจากวงปารุสกวัน และกรรมเนียบ
ดามัคคชัย จะไดเสร็จจนลงเลยท -- แต่มันหาไดเสร็จ
จนไม มั่นกดับประ โคมใหม่ตั้นเขามาอก และครงน นาย
เคียง ศิริขันธ์ ไดส่งเวยชีวิตของเขาไป -- เขา ไปแล้ว
และไมกดับมาอก แตเราไมถ่มวระกรรมเมอสงครามโลก
ทสองของเขา ในขณะท จอมพลพิบตกาดังนำประเทศไทย
ครงเขาไปสู่ความเบ้นหคาญปุ่น ในขณะทจอมพลพิบต
กาดังดของชยชนะของเขาอยาง โอ้อา อยในท่าเนียบไทยค
พากับนายพลญปุ่นน นายเคียง ศิริขันธ์ ตองไปนอนอย
ในป่าเพอกอบกูดระภาพ ของประเทศไทยให้พ้นจากกรง--
เดบคนแคะเหตอง--

การตายของนาย เคียง ศิริขันธ์ ภายหลังเมอบรรดา

สมุนของนายพลเผ่าไต้กระ เจ็ดกระเจิงเตลิดหนีออก
ไปอยู่นอกพร้อมด้วยนายพลเผ่า และอำนาจแห่ง
ความร้ายกาจได้พินาศหมดแล้ว กรมตำรวจโดยพล
เอกไสว ไสวแสนยากรอธิบดีกรมตำรวจยุคใหม่
พร้อมด้วยพลตำรวจโทประเสริฐ รุจิรวงศ์ รองอธิบ
บดีกรม ตำรวจก็ได้หยิบ คดีนี้ ขึ้นมา สืบสวน และ
สามารถ ฟ้อง ร้องได้ในที่สุดตั้ง ต่อมา เมื่อ ได้จับกุม
และสืบสวนแล้วก็ได้ความจริง จนนำขึ้นฟ้องศาล
และศาลได้พิจารณาโทษดังนี้.

กรณีเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ ศาลฎีกา
พิพากษาคดีสั่งหารนายเตียง ศิริขันธ์ และพวก ตั้งค่า
พิพากษาคดีนี้.

เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวดากฎาวันแตร
กตางคน หตงเทยงคองเนองกน จำเตยทง ๑๕ คน ในคดีนี้
ไต้กระทำผิดคอกกฎหมาย กตาวคช จำเตยทงกนกับพวกท

หตบหนึ่ ยังจับตัวไม่ได้อีกหลายคน ได้ล้มคบรว่มกระทำ
 ความผิดด้วยกัน ใช้อำนาจด้วยกำลังกายทำร้ายตอกคอ
 และใช้เชือกรัดคอนายชาญ บุนนาค, นายเล็ก บุนนาค,
 นายผ่อง เขียววชิตร, นายเตยง ศิริขันธ์, นายสง่า ประ
 จักษ์วงศ์ โดยเจตนาฆ่าบคคลทั้ง ๕ คนทุกระบช้อมาแล้ว
 ให้ถึงแก่ความตาย และบคคลทั้ง ๕ คนได้ถึงแก่ความตาย
 ด้วยการกระทำที่จาเตยกับพวกล้มคบรว่มกัน ล้มตงเจตนา
 ของจาเตยกับพวก ในวันเดียวกันนั้นเอง ทั้งนจาเตยกับ
 พวกได้กระทำโดย ไตร่ตรอง ไว้ก่อนและโดย พยายามด้วย
 ความพยายามมาดหมาย ทั้งเป็นการ กระทำ โดยทรมาน
 โดยกระทำทารุณโหดร้าย หรือแสดงความดร้ายแก่ผู้ตาย
 ทั้ง ๕ คน ให้ได้รับความลำบาก อย่างสาหัส และเมื่อ
 วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ เวลากดางคนหลังเที่ยง
 ต่อเนื่องกับวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ เวลากดาง
 คนก่อนเที่ยง โดยเหตุที่จาเตยกับพวกเจตนาฆ่าบคคลทั้ง
 ๕ คนดังกาดาวข้างคณ ซึ่งได้ไตร่ตรองไว้ก่อนแล้ว จาเตย
 ได้ล้มคบรว่มด้วยกันเผาทำตายศพทั้ง ๕ คนนั้นเสีย ด้วย

เหตุ^{๕๕}จริงไม่^{๕๖}สามารถ จะทำการ^{๕๗}ชั้น^{๕๘}สูตร^{๕๙}พดิก^{๖๐}ศัพ^{๖๑}ได้ตาม^{๖๒}กฎ—
หมาย

เหตุ^{๖๓}เกิด^{๖๔}ที่^{๖๕}ตำบล^{๖๖}บาง^{๖๗}จาก^{๖๘} อำเภอ^{๖๙}พระ^{๗๐}โขนง^{๗๑} ตำบล^{๗๒}ปทุม^{๗๓}วัน^{๗๔}
อำเภอ^{๗๕}ปทุม^{๗๖}วัน^{๗๗} จังหวัด^{๗๘}พระ^{๗๙}นคร^{๘๐} และ^{๘๑}เกี่ยว^{๘๒}พัน^{๘๓}กับ^{๘๔}ตำบล^{๘๕}
แก่ง^{๘๖}เตียน^{๘๗} อำเภอ^{๘๘}เมือง^{๘๙}กา^{๙๐}ญ^{๙๑}จน^{๙๒}บุรี^{๙๓} จังหวัด^{๙๔}กา^{๙๕}ญ^{๙๖}จน^{๙๗}บุรี^{๙๘}

นาย^{๙๙}พัน^{๑๐๐}ตำรวจ^{๑๐๑}โท^{๑๐๒}ศรี^{๑๐๓}รัช^{๑๐๔}ย์^{๑๐๕} จำ^{๑๐๖}เลย^{๑๐๗}ที่^{๑๐๘} ๓ นาย^{๑๐๙}สืบ^{๑๑๐}ตำรวจ^{๑๑๑}ตรี^{๑๑๒}เฉด^{๑๑๓}ย^{๑๑๔}
จำ^{๑๑๕}เลย^{๑๑๖}ที่^{๑๑๗} ๓๔ นาย^{๑๑๘}สืบ^{๑๑๙}ตำรวจ^{๑๒๐}ตรี^{๑๒๑}เจ^{๑๒๒}ริ^{๑๒๓}ญ^{๑๒๔} จำ^{๑๒๕}เลย^{๑๒๖}ที่^{๑๒๗} ๓๕ เป็น^{๑๒๘}คน^{๑๒๙}
เค^{๑๓๐}ย^{๑๓๑}ว^{๑๓๒}ก^{๑๓๓}บ^{๑๓๔}จำ^{๑๓๕}เลย^{๑๓๖}ตาม^{๑๓๗}ถำ^{๑๓๘}น^{๑๓๙}ว^{๑๔๐}น^{๑๔๑}ค^{๑๔๒}ค^{๑๔๓}ด^{๑๔๔}ำ^{๑๔๕}ท^{๑๔๖} ๒๓๓/๒๕๐๐ ของ^{๑๔๗}คำ^{๑๔๘}ด^{๑๔๙}
อา^{๑๕๐}ญา^{๑๕๑} นาย^{๑๕๒}สืบ^{๑๕๓}ตำรวจ^{๑๕๔}ตรี^{๑๕๕}คำ^{๑๕๖}ส^{๑๕๗}ต^{๑๕๘}ร^{๑๕๙} จำ^{๑๖๐}เลย^{๑๖๑}ที่^{๑๖๒} ๓๓ เป็น^{๑๖๓}จำ^{๑๖๔}เลย^{๑๖๕}
คน^{๑๖๖}เค^{๑๖๗}ย^{๑๖๘}ว^{๑๖๙}ก^{๑๗๐}บ^{๑๗๑}จำ^{๑๗๒}เลย^{๑๗๓}ตาม^{๑๗๔}ถำ^{๑๗๕}น^{๑๗๖}ว^{๑๗๗}น^{๑๗๘}ค^{๑๗๙}ค^{๑๘๐}ด^{๑๘๑}ำ^{๑๘๒}ญา^{๑๘๓}ห^{๑๘๔}มา^{๑๘๕}ย^{๑๘๖}เด^{๑๘๗}ช^{๑๘๘}ด^{๑๘๙}ำ^{๑๙๐}ท^{๑๙๑} ๒๓๔/
๒๕๐๐ ของ^{๑๙๒}คำ^{๑๙๓}ด^{๑๙๔}อา^{๑๙๕}ญา^{๑๙๖} และ^{๑๙๗}นาย^{๑๙๘}สืบ^{๑๙๙}ตำรวจ^{๒๐๐}เอก^{๒๐๑}แ^{๒๐๒}น^{๒๐๓}บ^{๒๐๔} จำ^{๒๐๕}เลย^{๒๐๖}
ที่^{๒๐๗} ๓๐ เป็น^{๒๐๘}จำ^{๒๐๙}เลย^{๒๑๐}คน^{๒๑๑}เค^{๒๑๒}ย^{๒๑๓}ว^{๒๑๔}ก^{๒๑๕}บ^{๒๑๖}จำ^{๒๑๗}เลย^{๒๑๘}ตาม^{๒๑๙}ถำ^{๒๒๐}น^{๒๒๑}ว^{๒๒๒}น^{๒๒๓}ค^{๒๒๔}ค^{๒๒๕}ด^{๒๒๖}ำ^{๒๒๗}ญา^{๒๒๘}ห^{๒๒๙}มา^{๒๓๐}
ย^{๒๓๑}เด^{๒๓๒}ช^{๒๓๓}ด^{๒๓๔}ำ^{๒๓๕}ท^{๒๓๖} ๘๗๖/๒๕๐๑ ของ^{๒๓๗}คำ^{๒๓๘}ด^{๒๓๙}อา^{๒๔๐}ญา^{๒๔๑} ขอ^{๒๔๒}ให้^{๒๔๓}คำ^{๒๔๔}ด^{๒๔๕}พิ^{๒๔๖}พา^{๒๔๗}ก^{๒๔๘}ษา^{๒๔๙}
ต^{๒๕๐}ง^{๒๕๑}โทษ^{๒๕๒}จำ^{๒๕๓}เลย^{๒๕๔}ตาม^{๒๕๕}กฎ^{๒๕๖}ห^{๒๕๗}มา^{๒๕๘}ย^{๒๕๙} ด^{๒๖๐}ั^{๒๖๑}ก^{๒๖๒}ษ^{๒๖๓}ณ^{๒๖๔}ระ^{๒๖๕}อา^{๒๖๖}ญา^{๒๖๗} ร.ศ. ๑๒๗
มา^{๒๖๘}ตรา^{๒๖๙} ๖๓, ๖๔, ๒๔๘, ๒๕๐ ประ^{๒๗๐}ม^{๒๗๑}ว^{๒๗๒}ด^{๒๗๓}ก^{๒๗๔}กฎ^{๒๗๕}ห^{๒๗๖}มา^{๒๗๗}ย^{๒๗๘}อา^{๒๗๙}ญา^{๒๘๐}มา^{๒๘๑}ตรา

๒๘๘, ๒๘๙, ๘๓, ๘๔, และนับโทษจำเลยติดต่อกับคดีก่อน

๒๒
พนักว

จำเลยทั้ง ๑๕ คน ในคดีนี้ได้ยื่นคำให้การปฏิเสธ
ต้องกันว่า มิได้กระทำความผิดดังโจทก์กล่าวหาใน
ฟ้องทุกประการ ขอให้ศาลพิพากษาให้ยกฟ้อง
โจทก์ปล่อยตัวจำเลยพ้นข้อหาไป

ทางพิจารณาได้ความว่า นายเตียง ศิริขันธ์ ได้เป็นผู้
แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ และต่อ ๆ
มา ทุกครั้งทมการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร นายเตียง ศิริขันธ์
ก็ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรตลอดมา

เพื่อปฏิบัติการ ต่าง คัดต่าง ๆ ตามนโยบาย และคำเรียก
ร้องของประชาชน หลังจากการปฏิวัติได้รัฐบาลจอมพล
ป. พิบูลสงคราม เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ พ.ศ.อ.

ไสว ไสวแสนยากกร อธิบติกรรมตำรวจ ซึ่งเขารับตำแหน่ง
 สืบแทน พต.ค.อ. เมา ศรียานนท์ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะ
 กรรมการสอบสวนชนคณะหนึ่ง มี พต.ค. ประเสริฐ
 รุจิรวงศ์ รองอธิบติกรรมตำรวจเป็นประธานกรรมการ
 พต.ค.ท. แฉว แฉวพาดชน, พต.ค.ค. บรรดอ เรืองตระกูล,
 พต.ค.จ. อัสนัย ยงกมต, พต.ค.จ. ฉัตร หนุณภักดี, พ.ค.อ.
 จำรัส โรจนจันทร์ และ พ.ค.อ. ชูดี แสงอราม เป็นกรรม-
 การ

การดำเนิน งานของ คณะกรรมการ ตั้งสำนักงาน ก่อตั้งได้
 แบ่งแยกกันทำเป็นเรื่อง ๆ ไป สำหรับคดีหนึ่งต่อพมพและ
 ชาวบ้านเรียกกันว่า “คดีอย่างสด” น อธิบติกรรมตำรวจตั้ง
 ให้ พต.ค.จ. ฉัตร หนุณภักดี ผู้บังคับกองตรวจตำรวจ
 ภูธร เป็นกรรมการผู้ควบคุมการสอบสวน, พ.ค.ท. อุดม
 เคาระบุตร, พ.ค.ค. เจริญ พินิจารมย์, พ.ค.ท. ชาญ ศรีสวัสดิ์,
 พ.ค.ค. จำเนียร เรืองวณ, ร.ค.อ. พงษ์ชาญ ทศนาทร,
 ร.ค.อ. ชาคี สันทะรังษี, ร.ค.ท. อภินนทน์ ณ นคร,

ร.ต.ท. ช โดม จีรากร, ร.ต.ท. ดิม สุรเกตุ และ ร.ต.ท.
ไชยา นิยมคำ เป็นพนักงานสอบสวน

ตามหลักฐานสำนวนการสอบสวนคดีกบฏ ๓๐ พ.ย. นาย
เตยง, นายชาญกับพวกที่หายไป ไม่มีใครตกเป็นผลของหา
ในคดีกบฏนั้น

พยานที่พนักงานสอบสวนเรียกมาทำการสอบสวนคงได้ความ
ว่า ตั้งแต่ นายเตยง นายสง่า นายชาญ นายเล็ก นาย
ผ่องหายไปแล้ว ภรรยาและผู้ที่ชอบพอใกล้ชิดไม่เคยได้รับ
ข่าวคราวว่าบุคคลเหล่านั้นไปอยู่ที่ไหนเลย และตามรายงาน
ของทางราชการที่ส่งข่าวว่าพบนายเตยงอยู่ทนนทกไม่เป็น
ความจริง

ผู้แทนราษฎรได้เคย ตั้งกระทู้ถามใน สภาผู้แทนราษฎร ถึง
การหายของนายเตยง รัฐบาลในสมัยนั้นแถลงตอบว่านาย
เตยงยังมีชีวิตอยู่แต่ได้หลบหนีออกนอกประเทศ พนักงาน

สอบสวนได้เรียกนายถวตะตอง นายสัวชัย ซึ่งเคยเดินทาง
ไปจีนแดงมา และพันโทพโยม จุฬานนท์ ซึ่งเคยหลบหนี
ภัยการเมืองไปอยู่ในพม่ามาสอบสวน บุคคลดังกล่าวให้
การว่าไม่เคยได้ข่าวหรือพบนายเคียงเลย

ในระหว่างทำการสอบสวนอยู่ พล.ต.จ. อัครนัย ยิ่งมต
กรรมการสอบสวนคดีถึงนายอารีย์ นักหนังสือพิมพ์ได้มา
แจ้งกับ พล.ต.ต. ฉัตร หนูนภักดิ์ว่า มีพยานทางเมือง
กาญจนบุรีเห็นคดีนี้ โดยการสอบ พยานในคดีถึง นายอารีย์
พล.ต.จ. อัครนัย ได้ถามว่าเห็นเกี่ยวกับเรื่องนายเคียงบ้าง
หรือไม่ พยานจึงบอกกล่าวเห็น พล.ต.จ. ฉัตร ได้เรียก
พยานนั้นมาสอบ สวน ถามทวนคน คอ ต.ต.ต. สวรรณ
บ่อผล พลตำรวจจำเนียร จิตรเที่ยงและพลตำรวจบุญช่วย
บุญปลูก พยานเล่าให้ฟังว่า

ในตอน กลางวัน ได้มีการ ชุค หลุม ไว้ก่อน

แล้วจึงนำห่อศพ ๕ ห่อไปเผาในเวลากลาง
คืน เเผาแล้วเอาดินกลบไว้ในหลุมตอนกลาง
วันที่ไปขุดหลุมมี พ.ต.ต.ประจำ พ.น.วิวัฒน์
พ.ต.ต.ประดับ อรรถาศลย์ ไปที่บ้านพ.ต.ต.
ศิริชัย กระจ่างวงศ์ ซึ่งขณะนั้นเป็นผู้กำ-
กับการตำรวจ ภูธรจังหวัดกาญจนบุรี แล้ว
พ.ต.ต. ประดับกับตำรวจเมืองกาญจน์ ไป
ขุดหลุมเตรียมไว้ พ.ต.ต. ประจำไม่ได้ไป
ด้วย

เมื่อได้ความจากพยานทั้งสามคนแล้ว พ.ต.อ.อุดม เค้าระ-
บุดได้เรียก พ.ต.ต. ประดับมาสอบสวน ซึ่งทำให้ได้
ทราบว่ามี ส.ต.ต. สัมพงษ์ กรพาศนชัย เรื่องอก คน
หนึ่ง ระหวางนั้น ส.ต.ต. สัมพงษ์ กรพาศนชัยต้องโทษ
อยู่ในเรือนจำ บาง ขวาง ในความผิดฐานฆ่า นายสุวิธ

พมชศร์ ส.ค.ค. สัมพงษ์ ได้ให้จำ สิบเอก ส่วน สว่างภาพ
 พะเขยมาคิดคอกกับ ร.ค.ค. บุญช่วย ภูยงค์ ซึ่งเป็นพะเขย
 ออกคน หนึ่ง ให้เรียน อธิบติกรรม คารวจว่า เขาจะเปิด เผยคดี
 เรืองนายเคียง ศิริชนธ และนายพร มะดิกทอง ถูกฆ่าตาย
 ขณะนั้น ร.ค.ค. บุญช่วย ภูยงค์ สังกัดกองพลธิการ
 กรมตำรวจและพักอยู่ทบ้านอธิบติกรรมตำรวจ พ.ค.อ.ได้
 ได้วแสนยากร โดย ส.ค.ค. สัมพงษ์ เป็นคนขบรวก
 ของ พ.ค.อ. อรรณพ พุกประยูร และได้เห็นเหตุการณ์
 วนรังชน ร.ค.ค. บุญช่วยจึงไปหา ส.ค.ค. สัมพงษ์
 ที่เรือนจำ ส.ค.ค. สัมพงษ์ ได้เล่า เรื่อง ให้ฟัง ส.ค.ค.
 สัมพงษ์ ระบุว่าพนักงานสอบสวนกำลังทำการสอบสวนคดี
 เรืองนายเคียงอยู่ และกลัวจะ มีความ ผิดรวม ด้วย ร.ค.ค.
 บุญช่วยได้นำความมาขแจ้งต่ออธิบดี กรมตำรวจฯ สั่งให้
 ไป แจ้ง แก่ พต. ค.จ.ฉัตร หนูนภักดีฯ สั่ง ให้ ร.ค.ค.
 บุญช่วยไปหา พ.ค.อ. อุดม เค้าระบุตรผู้สอบสวนทวงปา
 รุฎกวน ต่อมา พต. ค.จ. ฉัตร หนูนภักดี และ พ.ค.อ.

อดม เคำระบบทร กได้ไปทำการสอบด้วน ส.ค.ค. สัมพงษ์
ทเรือนจำบางขวาง

ขอเท็จจริง โจทก นาสืบ พยาน ฌร เห็น เกยว ของ ในเรือน
พยานให้การมีใจควาว่า ส.ค.ค. สัมพงษ์ กรพาคณชย มี
หน้าทชบรดยนคประจำคว พ.ค.อ. อรรณพพกประยร ยศ
ชณะนั้นเป็น พ.ค.ค. ในปลายปี พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นผกากับ
การตำรวจสันคบาด ส.ค.ค. สัมพงษ์พักอยทบานกับ พ.ค.อ.
อรรณพทำงานอยุ่ที่สันคบาดบ้าง ไปทำงานทกรมประมวด
ราชการแผนคินบ้าง พ.ค.อ. อรรณพ เป็นกรรมการสอบ-
ด้วนคคกบฏ ๓๐ พฤษจิกายน ๒๔๙๕ ด้วย ชณะเดยวกนนั้น
พ.ค.ค. ประคัม ชระเกาศัดย ยังเป็นนายร้อยตำรวจโท
ประจำอยุ่กองตรวจตำรวจนครบาด มททำงานอยุ่กองปราบ
ดั้มยอค ม พ.ค.ค. ย عون ประภาจตร เป็นหัวหน้า
พ.ค.อ. พนชคกค วิเศษภกค พ.ค.อ. อรรณพ พกประยร
เป็นรอง พ.ค.ค. ประคัม เป็นผช่วยกรรมการสอบด้วนคค
กบฏ ๓๐ พ.ย. ๒๔๙๕

เถียงก่อนตายว่าไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์

วันใดพยายามจำไม่ได้แน่ ระหว่างที่งานฉลองรัฐธรรมนูญ
เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ ศ.ต.ต. สัมพงษ์ ขับริยพันธ์
มากับ พ.ต.อ. อรรถนพไปที่บ้าน พต.ต.จ. รัตน์ จำเลยที่ ๑
ซึ่งอยู่ในกองตำรวจสันติบาล เป็นเรือนไม้สองชั้น พ.ต.อ.
อรรถนพลงจากรถยนต์เข้าไปในห้องรับแขก ขณะนั้นมรก
ยนต์จอดอยู่ก่อนสองคน เป็นรถเก๋งยี่ห้อเอมย์สัปรดคัน
หนึ่ง สีอะไรพยายามจำไม่ได้ อีกคนหนึ่งจะเป็นรถยี่ห้ออะไร
สีอะไรก็จำไม่ได้ ในห้องรับแขก มีนายชาญ บุนนาคกับชาย
อีก ๒-๓ คน ศ.ต.ต. สัมพงษ์ ไม่รู้จักอยู่ด้วย

ศ.ต.ต. สัมพงษ์ได้ยิน พ.ต.อ. อรรถนพได้เถียงกับนาย
ชาญ โดย พ.ต.อ. อรรถนพว่านายชาญเป็นคอมมิวนิสต์แต่
นายชาญเถียงว่าไม่ได้เป็น เเถียงกันประมาณ ๑๕ นาที
พ.ต.อ. อรรถนพก็ออกมาชนรถบอกให้ ศ.ต.ต. สัมพงษ์
ขับไป โดยบอกให้ขับรถผ่านบ้านมนังคศิลาแดงให้เดียว

กดับไปวังปารุสก์วัน ถึงวังปารุสก์ พ.ศ.อ. อรรณพชนไป
 บนตึกนาราว ๑๐ นาที ก็กดับลงมาตั้งกระดาษณ์ขอความ
 ถึง ผู้ กากับ การ ดำรง จังหวัด กาญจนบุรี มีใจ ความ ว่า
 “คำสัตว์เตรียมพร้อมไว้” ให้ ส.ค.ค. สัมพงษ์เอาไปส่ง
 ไทโรเดซที่แผนกสื่อสารอยู่ในวังปารุสก์นั่นเอง ส่ง ไทโรเดซ
 แดวกชบรภพา พ.ศ.อ. อรรณพไปตามถนนสายปากน้ำตาม
 ที่ พ.ศ.อ. อรรณพส่ง พอเลยสถานีตำรวจพระโขนงไป ๓
 ระยะเสาไฟฟ้า พ.ศ.อ. อรรณพก็ส่งให้เดี่ยวรภเข้าไปที่บ้าน
 หาดหนึ่งทางขวามือ ขณะนั้นไม่มีบ้านของใครอยู่ใกล้เคียง
 บ้านหาดนั้น ๆ เป็นเรือนไม้สองชั้น เวดานั้นประมาณบ่าย
 สองโมง มี พ.ศ.อ. พนม บรณะสัมภพ พ.ศ.อ. พันธุ์ศักดิ์
 วิเศษภักดี พ.ศ.อ. วชิร รัตนภาณ พ.ศ.ค. กมล ชโน-
 วรณ แดะยมตำรวจแต่งตวนอกเครื่องแบบอีก ๓-๔ คน
 ยืนอยู่ในบริเวณบ้านนั้น อยู่ทางหน้าบ้านบ้าง ทางข้าง ๆ
 บ้านบ้าง ไปถึงนานประมาณ ๓๐ นาทีก็เห็นตำรวจตรประ
 ดงค์ยศไม่เกิน ร.ศ.อ. กับ ร.ศ.ท. พิชิต นามสกุลพยานจำ
 ไม่ได้ให้นายชาญ บุณนาคเดินเข้ามาในบ้าน แด้วพาไปเข้า

ประตูห้องรับแขก ซึ่งมี ส.ต.ท. คำนวณ ส.ต.ต. จรรย์หรือ
 โย่ง ร.ต.อ. อธิพิณ เครือโย จำเลยอยู่ในนั้น พอนาย
 ชาญเข้าไปบอกคลั่งก่อกวนกับภรรยาเขาไปได้ทำการปล้นนาย
 ชาญมเสียงคน ถมดงตงตง แดงกห้ามนายชาญ เข้าไปได้อีก
 หองหนึ่ง แดงสารวัตร ประสงค์ ร.ต.ท. พิชิต ก็ออกไปที่
 พ.ต.อ. อรรณพ ซึ่งขณะทำการกอดปล้น นายน อยู่กับ
 พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ พ.ต.อ. พนม และ พ.ต.อ. วิชิต คอยจาก
 นนอกราว ๒๐ นาที สารวัตรประสงค์ ร.ต.ท. พิชิต ก่นาชาย
 อีกคนหนึ่งซึ่งพยายามหนีหนีอยู่กับ นายชาญ ทบาม พต.ต.จ.
 รัตน์จำเลยเข้าไปใน ห้องรับแขก และมีการปลุกปล้ำ อย่าง
 เดียวกัน โดยบุคคลชุดเดิมเสร็จแล้ว ร.ต.ท. พิชิตสาร-
 วัตรประสงค์ ก่อออกมาข้างนอก อีก ๒๐ นาทีต่อมา
 ก่นาชาย อีกคนหนึ่ง เข้าใจว่าเป็นคน ที่หนีอยู่กับ นายชาญ
 ทบาม พต. ต.จ. รัตน์ เหมือนกันเขา แดงเสียงปล้ำ
 กัน ตงตงในห้องรับแขกอีกเงยมเสียงแล้ว ร.ต.ท. พิชิต
 สาร วัตรประสงค์ก็ออกมาข้างนอก พ.ต.อ. อรรณพจึง
 เรียก ส.ต.ต. สุ่มพงษ์เอารถไปรับและให้ขับไปที่สถานี-

มาดไปที่บ้าน พล. ต.จ. รตน ไปถึงเวลาย่ำ ๕ โมง ก่อน
 นน พ.ต.ต. ประดับอยู่ท่งโมสร นายตำรวจ พ.ต.ต.
 ประชาพนวิวัฒน์มาชวนให้ไปที่บ้าน พล. ต.จ. รตน เพื่อ
 พบกับ พ.ต.อ. อรรณพ ทั้งสองคนเดินเข้าทางหลังบ้าน
 ไปนั่งอยู่กระเบียงเรือนคนใช้ยู่ท่งคัตะวันออกของเรือนใหญ่
 มองเห็น พ.ต.อ. อรรณพนั่งอยู่ กับนายเคียง ศิริขันธ์
 ในห้องรับแขก เคียง พ.ต.อ. อรรณพ หว่านายเคียง
 ดำเนินการเป็นคอมมิวนิสต์ นายเคียงปฏิเสธว่าไม่ได้
 เป็น พดกนอยู่ประมาณ ๓๐ นาที พ.ต.อ. อรรณพก็ออก
 มาทหลังบ้านตรงบันไดให้คนใช้ไปเรียก พล. ต.จ. รตนมา
 คุยกัน ประ เเคยวเคยว พ.ต.อ. อรรณพ ก็เดิน มา ทางท
 พ.ต.ต. ประชา พ.ต.ต. ประดับนั่งอยู่ แดงกวกมอเรียก
 พ.ต.ต. ประชาให้ไปหาสั่งให้นายเคียงไป พ.ต.อ.อรรณพ
 กษนรถ ยนค ชงม ต.ต. ต้มพงษ์ เป็น คนขับ กอนรถ
 เคตอน พ.ต.อ. อรรณพสั่ง พ.ต.ต. บรรดิว่าประเคยว
 ให้เอาคนขับรถของนายเคียงไปให้ไปพร้อมกับคุณกระแด้
 คอ พ.ต.ต. กระแด้ อุณหตุวรรณ จำเลย ขณะนั้น

พ.ต.ต. กระแสร์ นงอย ทมาหนดานหน้าบ้าน พ.ต.ต.—

ประชาได้เดินไปบอกคนขับรถของ นายเตยงชอนายสง่า ว่า
ให้คอยอยู่ ก่อนประเดยวจะนำไป ขณะนั้นนายสง่านั่งอยู่

ในรถยนต์หยอชดคันสี่ชอกโกแดค พ.ต.อ. อรรณพไป

แล้ว ๒—๓ นาที พ.ต.ต. ประชาก็เข้าไปเชิญนายเตยงใน

ห้องรับแขกให้ไปขึ้นรถยนต์ ทหน้าบ้านซึ่งมีจอดอยู่ ในบ้าน

๒—๓ นาที

พ.ต.อ. อรรณพสั่งให้ ส.ต.ต. สัมพงษ์ขับรถ

ไปที่บ้าน พระโชนงอก ไปถึงบ้านนั้น เวลาประมาณ

๕ โมงเย็น คนที่ เคยเห็น ยอทหนกยงอย ตามเดิม

พ.ต.อ. อรรณพลงจากรถยนต์หน้าบ้านประ-

มาณ ๓๕ นาทีก็มารถยนต์มาหยุดทหน้าบ้านประค

บ้านข้างนอกถนน พ.ต.ต. ประชาคนเคยวนำ

นายเตยง เขามา แล้วพาไป ทห้องรับแขก ตำรวจ

ประสงค์ ร.ต.ท. พิชิตเดินตามเข้าไปด้วย ขณะนั้น

ร.ต.อ. อธิพนธ์ ส.ต.ท. ดำรง ส.ต.ต. จรรย์

อยู่ในนั้น พอนายเคียงเข้าไปในห้องรับแขกก็มี
 เคียงตงตง ตัก & นาทเคียง เคียงกเงียบ พยานเห็น
 พ.ต.ค. ประชา ส.ต.ท. ดำรง ส.ต.ค. จริญญา
 มนปลูกปล้ำอยู่ด้วย เมื่อเคียงเงียบไปแล้ว พ.ต.ค.
 ประชา ตำรวจตรประสงค์ และ ร.ต.ท. พิชิต ก็ออก
 มาข้างนอก พ.ต.อ. อรรณพก็เรียกให้ ส.ต.ค.
 สัมพงษ์เอารถไปรับมี พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ พ.ต.อ.
 พนม พ.ต.อ. วิจิตไปรถคันเดียวกับ พ.ต.อ. อรรณพ
 ด้วย ไปที่สโมสรสันติบาต ไปถึงก็พากันลงจากรถ
 ทั้งหมด

ทางบ้าน พล.ต.จ. รัตน์ในกรมตำรวจเมื่อ พ.ต.ค. ประชา
 พานายเคียงไปแล้ว พ.ต.ค. ประดับก็ไปนั่งคุยกับ พ.ต.ค.
 กระแสร์เวตาประมาณ ๕ โมงเย็นก็พากันไปขึ้นรถของนาย
 เคียง พ.ต.ค. กระแสร์ นึกกับนายส่งาคนขับรถ พ.ต.ค.
 ประดับนั่งข้างหลัง พ.ต.ค. กระแสร์ บอกให้ขับไปทาง
 พระโขนงเลยสถานีตำรวจพระโขนงไปแล้ว รถเลยเข้า
 บ้านขวางขวามือรถเขาไปจอดข้างคอกเรือน ๕-๖ ว่ามีคนอยู่

ในบริเวณบ้าน ๓-๔ คน คนหนึ่งได้บอกให้เชิญคนขับขึ้น
 ไปบนเรือน พ.ต.ต. ประดับก็พาคนขับเดินไปที่ห้องรับแขก
 ภายในห้องรับแขกมีคนอยู่ ๓-๔ คน คนหนึ่งในจำนวนนั้น
 คือนางส่งเมื่อนายส่งเดินเข้าไปในห้องรับแขก คน ๓-๔
 คนในห้องนั้นก็เข้ามา กอดกอดนายส่งนาน ๒-๓ นาทีได้
 ยืนเคียงถม พ.ต.ต. ประดับ เดินออกมาทักถามพบ
 พ.ต.ต. ประชา ยืนคุยกันราว ๑๐ นาที พ.ต.ต. ประดับ
 ก็ขึ้นรถ พ.ต.ต. ประชาไปทักกรมตำรวจ พ.ต.ต. ประดับ
 เขารอส่วนควักตับ บ้าน ในคืนวันนั้นไม่ได้ไปไหน

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกาเศษ พ.ต.อ. อรรณพออกจากสโมสร
 มาขึ้นรถ ให้ขับ ไปที่บ้าน นางแป๊ะ อยู่ท ถนน วัดทชกษัตริย์
 พ.ต.อ. อรรณพ ขึ้นไปบนตึก ส.ต.ต. สัมพงษ์ไปกินข้าว
 ว่างนอกเวลา ๑ ชั่วโมงเศษ มีคนบอกให้ไปเปิดยกรถเขา
 ยี่ห้อ คอตรองของ นางแป๊ะ ออกไป เวลาประมาณ ๒๓.๐๐
 นาฬิกา พ.ต.อ. อรรณพ ขึ้นไปบนสโมสร เวลา ๒
 ยามเศษ ก็กลับมามานทถนนดินแดง พ.ต.อ. อรรณพ ตั้ง

ให้ ส.ค.ค. สัมพงษ์ไปกับ พ.ค.ค. ประชาเวดา ๐๕.๐๐
 นาฬิกาและให้ไปหา พ.ค.ค. ประดับทกของตรวจบางชน-
 พรหม ขณะส่งหน พ.ค.ค. ประชาอยู่และกางทนนด้วย

วาเตยงเบนเลี่ยนหนามแผ่นดิน

เวดา ๕.๐๐ นาฬิกา พ.ค.ค. ประชาให้ ส.ค.ค.
 สัมพงษ์ขับรถของนางแปะไปบ้าน พ.ค.ค. ประดับ
 ไปถึง พ.ค.ค. ประชาชนไปบนบ้านแล้วกลับมา
 พร้อมกับ พ.ค.ค. ประดับให้รถกลับไปที่บ้าน
 พ.ค.ค. อรรณพทั้งสองคนขึ้นไปหา พ.ค.ค.
 อรรณพๆ ได้ส่ง พ.ค.ค. ประชา พ.ค.ค. ประดับ
 ไปเมืองกาญจน์ให้ไปติดต่อกับ พ.ค.ค. ศิริชัย ผู้
 กำกับ การตำรวจ เมืองกาญจน์ ว่างานที่ส่งไว้ เรียบ
 ร้อยหรือยัง และยังได้บอกให้นายเตยงเบนคอม-
 มินิสต์ ถ้าบ่ได้อยู่จะเป็นภัยต่อบ้านเมืองได้ เก็บ
 เสียแล้ว พ.ค.ค. ประชา พ.ค.ค. ประดับก็เดินทาง

ไปเมืองกาญจน์ โดยรถไฟไปถึงเวตาประมาณ ๓
 โมงเช้าพบพนักงานศิษย์ จำเลยที่บ้านพักใกล้สถานี
 ตำรวจ พ.ต.ต. ประชา ถามว่างงาน พ.ต.อ.
 อรรถพลสงไว้เรียบร้อยหรือยง พนักงานศิษย์บอก
 ว่าไปกับเด็กก่แถวกัน แถวตำรวจที่บ้านพนักงาน
 ศิษย์ได้ไปตามพลตำรวจคำสั่งต่อมา พล ๑ คำสั่ง
 คือ ส.ต.ต. คำสั่ง ภาษิตานนท์ จำเลยเป็นคนขับ
 รถขับสหประชาชาติขนาดกลางพา พ.ต.ต. ประดับ
 ไปกับ ส.ต.อ. ณรงค์ ชิวปรีชา ส.ต.ต. เณย
 สุขสวัสดิ์ ส.ต.ต. เจริญ ไทร ส่าเกตุจำเลย และ
 ส.ต.ต. สวรรณ บ่อผล พลตำรวจบุญช่วย บุญ-
 ปลุก พยานโจทก์ ภายในรถยนต์มีอาหาร จอบ
 เสียม มีด เตรียมเอาไว้ด้วย รถเดินทางไปตามถนน
 ทางทิศเหนือของจังหวัดกาญจน์ไปทางลาดหญ้าพอ
 ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๘ ก็แยกทางขวามือเข้าป่าเป็น
 ทางเกวียนและทางรถยนต์คดเคี้ยวเข้าไปในป่า ประ
 มาณ ๒ กิโลเมตร รถจึงหยุดเป็นทราบ พล ๑

คำศัพท์ พา พ.ศ.ศ. ประดับ ไปดู หดมน่าน เก่า ๆ
 หดมน่าน พ.ศ.ศ. ประดับบอกว่า เอาตรงน แหะ
 พด ๆ คำศัพท์จึงบอกตำรวจเมืองกาญจน์ ที่ไป ด้วย
 นั้นให้ช่วยกันชุดหดมนนกวางยาวด้านละประมาณ ๑
 ๑ ถกหนึ่งศอกเศษ เมื่อชุดแถวก็หยุดกินอาหาร
 ที่เตรียมเอามา หลังจากนั้น พ.ศ.ศ. ประดับสั่งให้
 หาพื้นมาใส่ในหดมนนั้น จนพื้นสูง พื้นปาก หดมน ประ
 มาณ ๑ ศอก แล้วจึงแถวก็พากันกลับมาตามทางที่
 เข้าไปถึงบ้านผู้กำกับศรีชัย พ.ศ.ศ. ประดับ พ.ศ.ศ.
 ประชากรเดินทางกลับกรุงเทพ ฯ ไปที่บ้าน พ.ศ.อ.
 อรรถนพเวธาประมาณ ๑๘.๐๐ นาฬิกา รายงานว่า
 เรียบร้อยแล้วรอบประทานอาหารเย็นที่บ้าน พ.ศ.อ.
 อรรถนพแล้วออกจากบ้านโดย ส.ศ.ศ. สัมพงษ์เป็น
 คนขับ พ.ศ.อ. อรรถนพ พ.ศ.ศ. ประชา พ.ศ.ศ.
 ประดับกับ ส.ศ.อ. แหม นิมิตน์จำเลยไปด้วย ไป
 ที่บ้านพระโขนงหลังเก่านั้น เป็นเวธปาณค้ำ เดียว

กตบรกดทหน้าประคบ้านหนกตบมากรงเทพ ฯ ภาย
 ในบริเวณบ้านนหมรกดปล้หประชาชาติขนาดกต่าง
 คนหนงจอดอย์หางประคบ้านเข้าไ ๕-๖ .วา ขณะ
 เดยวกตบรกดหน ส.ค.ค. ส้มพงษ์เห็นคนหนงอย์ในรกด
 จปคชนหน้า ๒ คน คชนหนง ๒-๓ คน กับเห็นคน
 ยนฆางรกดคนหนงเข้าใจว่า คือ ส.ค.อ. ระว เขยร-
 นนท จำเดยพอกตบรกดเดว พ.ค.อ. อรรณพสั่ง
 ให้ ส.ค.ค. ส้มพงษ์ขบรกดช้า ๆ รอรกดคนหนง เดว
 เห็นรกดจปคอย์ในบ้านคามา รกดข้ามสระพานพทช
 ยอดค.พาเดยว วงเวยนใหญ่ถึง ทาง แยกเข้า คตาคพท
 พ.ค.อ. อรรณพสั่งให้ไปเมืองกาญจน์ ส.ค.ค. ส้ม-
 พงษ์ขบรกด ครงไป เรวชน กวากว ถึงบ้าน โบบ เวตา
 ประมาณ ๒ ท่ม พ.ค.อ. อรรณพบอกให้รอรกดคน
 หนง จอดรกรรทวงเวยนทจะเดยวชวาไปจังหวัด
 กาญจนบรณานราว ๒๐ นาที รกดจปคามาทหนงออก
 รกดค่อไป ออกจากบ้านโบบประมาณ ๓๐ นาทีพบ
 คนนายไฟคก อย์ฆาง หน้า พ.ค.อ. อรรณพสั่งให้

หยุดรถ คนที่ขายไฟเป็นนายตำรวจคนหนึ่ง พต
 ตำรวจ ๒ คนคือ ร.ต.อ. ตำรวจ พวงพุ่ม ผู้บังคับ
 กองตำรวจ อำเภอ ท่ามะกาใน ขณะนั้น กลับจากไป
 ราชการก็เดิน ตรวจการจราจร ตามถนน พ.ต.ต.
 ประดับ ลงจากรถ บอก นายตำรวจ นนว่า พ.ต.อ.
 อรรถนพมาอยู่ในรถ ร.ต.อ. ตำรวจ ได้เข้าไปหาทำ
 ความเคารพ แล้วยางงานคว พ.ต.ต. ประดับกชน
 รถเดินทางต่อไป อีกประเดี๋ยวหนึ่ง ร.ต.อ. ตำรวจ
 กับพวกยังได้เห็นรถจักรยานตกต่างอีกคนหนึ่งวิ่งตาม
 ไปตำรวจให้สัญญาณไฟ ให้หยุด รถคันนั้นก็เลย ยอม
 หยุด

พ.ต.อ. อรรถนพ ไปถึงเมืองกาญจน์ เวลาประมาณ ๓ ทุ่ม
 รถเข้าไปจอดที่บ้านผู้กำกับศรีชัย พ.ต.อ. อรรถนพ พ.ต.ต.
 ประดับขึ้นไปบนบ้าน ส.ต.ต. สัมพงษ์กับ ส.ต.อ. แพนอยู่
 ข้างต่าง แล้ว พ.ต.อ. อรรถนพจึงบอกให้ ส.ต.ต. สัมพงษ์
 เดินไปรอรถจักรยานตกต่างที่หน้าสถานีตำรวจ ส.ต.ต. สัมพงษ์ รออยู่

ไม่ถึง ๓๐ นาทีรถจักรยานมาถึง ส.ต.ต. สมพงษ์เดินเข้าไป
 หารถจักรยานหยุด ส.ต.ต. สมพงษ์เห็นคนกระโดดลงจากทาง
 ท้ายรถ ๓ คน ร.ต.ท. พันตำรวจปรุง ขณะนั้นเป็นเจ้าตำรวจ
 กับ ร.ต.ต. มรกต มัดถักม้าย ส.ต.ท. ชมพุด ปรีรัมย์
 จำเลย ส.ต.ต. สมพงษ์ บอกว่าให้ รอ พ.ต.อ. อรรณพอยู่
 ข้างในแถวก็เข้ามาบอก พ.ต.อ. อรรณพว่ารถจักรยานมาแถว
 พ.ต.อ. อรรณพ ลงจากเรือนผู้กำกับ ศิริชัย บอก ส.ต.ต.
 สมพงษ์ให้เอาบันไดออกจากท้ายรถให้ พ.ต.ต. ประชา ส.ต.ต.
 สมพงษ์ เอาบันไดมอดกับบันไดแม่เหล็กให้ พ.ต.ต. ประชา
 ออกจากบ้านผู้กำกับ พ.ต.อ. อรรณพ พ.ต.ต. ประชา
 พ.ต.ต. ประดับ ผู้กำกับศิริชัย ส.ต.อ. แผน พด.ฯ คำสั่งตร
 กับตำรวจเมืองกาญจน์ชุดที่ไปเมืองคอนกลางวัน ไปโดย
 รถจักรยานของตำรวจเมืองกาญจน์ พด.ฯ คำสั่งตรเป็นคนที่ขับ
 วิ่งไปทางลาดหญ้า ระหว่างทางได้พบรถจักรยานที่ตามไป
 จากกรุงเทพฯหยุดอยู่ข้างทางรถจักรยานของตำรวจเมืองกาญจน์
 ที่หยุด มพด.ต.จ. รัตนจำเลยมาขึ้นรถคนนั้นด้วยรถก็ถอย
 ค่อยไป รถจักรยานจากกรุงเทพฯ ตามมาไปได้ครึ่งทางระหว่าง

ควณหวัดกับทางที่จะเดยวเข้าป่า รถคนหลังหยุดแตะเบรคไฟ
 บิด ๆ เบ็ด ๆ รถคนหน้าจึงหยุด ถอยหลังมาด ปรากฏว่ารถ
 เตี้ยแก้มได้ จึงต้องขนถ่ายคน ๔-๕ คน กับหื้อเสื้อกมด
 ควณเชือก ยาวประมาณ ๑ วา เป็นมัดกลม ๆ ขนาดเส้นผ่า
 ศนยกลางราว ๑ ศอกม ๕ มด เอาชนรถคนหน้าแล้วรถก็
 แฉกต่อไปถึงทางเดยวเข้าป่า มีคนบอกให้ลงดูคนทาง พด ๆ
 บัญช่วยกับตำรวจมาจากกรุงเทพ ฯ อีก ๒ คนลงจากรถอยู่
 ทตรงนั้น รถวิ่งไปตามทางทคดเคยวเหมือนทางไปตอน
 กตางวน เมื่อถึงตำรวจ ก็ชนหื้อเสื้อกทง ๕ หื้อวางไว้บน
 หลุมทมพนกอง ทมาทำไว้แล้วเอาน้ำมันในบตเตรยมเขา
 มาราดจุดไฟเผา ขณะนั้นเวลาประมาณ ๔ ทุ่มรออยู่จน
 ไฟมอดเป็นเวลา ๓ เศษ ๆ จึงเอาคนกตบเสร็จแล้วชนรถ
 กตบ ถึงทางเดยวหยุดรับ พด ๆ บัญช่วย กับพวกทตงด
 คนทาง มาพบรถจปคนทเตี้ยจอดอยขวางทางกอนถึงสถาน
 ตำรวจ รถจึงหยุด พด.ค.จ. รตนกับคนอื่น ๆ ทถายมาชน
 รถกตงไปชนรถคนพน รถตำรวจเมืองกาญจนกกตบไปบ้าน
 ผูกกับศรัชย ได้มีการเตยงชาวคตมกนคตพนพบ พ.ค.ค.

กระแสร้าเจาเตยอัยทบานผกาภบ ขากดบ พ.ค.ค. ปรดบ
กดบรลขมการของ พ.ค.ค. ปรดบ ขง พ.ค.ค. กระแสร้า
เอ้ามาพรอมกบ พ.ค.ค. กระแสร้า พ.ค.อ. อรรณพกดบ
พรอมกบ พ.ค.ค. ปรดบ และ ส.ค.อ. แนนถกรุงเทพอ
เวดาประมาณ ๗ นาพกา

ปณบ้ำเห็นจ

ปลายปี พ.ศ. ๒๔๕๗ มีการนัดแจกรางวัลที่บ้าน พ.ต.อ.
พนธ์ศักดิ์ทศาลาแดง นายตำรวจที่ไปมี พล.ต.จ. รัตน์,
พ.ต.อ. วิชิต, พ.ต.ต. สุนนท์ เอกะโรหิต, พ.ต.ต. กมล
ชโนวรรณ ผู้กำกับศิรชัยจำเลย พร้อมด้วย พ.ต.อ.
อรรณพ, พ.ต.อ. พนธ์ศักดิ์, พ.ต.อ. พุฒ, ร.ต.ท. พิชิต,
พ.ต.ต. ประดิษฐ์, พ.ต.ท. จรรย์ญา ร.ต.ท. ปรีดา, สาร-
วัตรสวัสดิ์ นอกจากนั้นยังมีคนอื่นอีกนายสิบพลตำรวจอีก
ประมาณ ๓๐ คน มี ส.ต.อ. สุจินต์, พล.ฯ สนั่น ใจเมื่อแผ่
ส.ต.ต. สมพงษ์, ส.ต.อ. ดำรง, ส.ต.ต. จรรย์ กับ

ส.ต.อ. แพบ, ส.ต.อ. ระว ส.ต.ต. ชุมพล, จ.ส.ต.
 ฝัน, ส.ต.ท. มรกตจำเลย และคนอื่น ๆ อีก ตำรวจเมือง
 กาญจน์ มีพล ๆ ศาสตร, ส.ต.ต. เจริญ ส.ต.ต. เฉลย
 ส.ต.อ. ณรงค์จำเลย กัย พล ๆ บุญช่วย, ส.ต.ต. สุวรรณ
 พยาน

นายตำรวจเลี้ยงสุรากันอยู่ในห้อง เวลา ๑ หุ้มเศษ
 พล.ต.อ. เผ่า มาถึงและแจกซองสีน้ำตาลผูกกับบนมี
 ซอผู้รับที่ซองแก่นายสืบพลตำรวจทุกคน ภายใน
 ซองนั้นเป็นธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ จำนวนสามหมื่น
 บาท เมื่อแจกแล้ว พล.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ พล.ต.จ.รัตน์
 พล.ต.อ. วิจิต ได้ปลัด เปลี่ยนกันพูด ช้างแก่ผู้รับ
 แจกเป็นทำนองว่าเงินที่ได้รับไปนี้ให้เอาไปปลูกบ้าน
 อยู่ ใครทำอะไรมาแล้วอย่าพูดไป

กรรมการสอบสวน ได้ความจาก พยานแล้ว พล.ต.จ. ฉัตร
 จึงได้ให้ พล.ต.ต. จิตร เจริญ พว ส.ต.ต. สุวรรณ บ่อนด

พดฯ บุญช่วย บุญปลก ไปช้ หดม เผาแตะ ผังศพท ในป่า
 เมืองกาญจน์ เมืองแตะกทาเครื่องหมายไว้ ในวันที่
 ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ แตะกตบมารายงาน พด.ค.จ.
 นคร วันรุ่งขึ้น พด.ค.จ. นคร พ.ค.อ. อตม นายแพทย์
 พ.ค.ค. ถวดย อาศนเสน พ.ค.ค. จิตร ร.ค.ท. ดำรง
 ช่างภาพประจำกองวิทยากรกรมตำรวจพร้อมด้วย ส.ค.ค.
 สวรรณ พดฯ บุญช่วย แตะเจ้าหน้าทตำรวจออกหลายคน
 ได้ไปชดหตมทพยาน ชวาเบนท์ เผาแตะ ผังศพนาย เคียงกับ
 พวก ปราบกฏว่าพบกระดกกระ โหดกัศระ ๕ แห่ง กระดก
 ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายปนกันอยู่ พบหัวเขมขัด ๔ หัว
 พวกกฏแะ สันรองเทหา วัตถุเป็นก้อน ๔-๕ ก้อน
 กรอบแว่นตาแตะกระจกแว่นตา หีบหมากน เคษเคอต
 ไม้ไฟ เคษพนักยั้งไม้ไม่หมด กฏแะมอ เหล็ก ๒ อัน
 สันนษฐานว่าเบ้นเหล็กตามชา ชงเจ้าหน้าทได้จับบนทก
 รายละเอียดแตะถ่ายรูปไว้ ตั้งของทชดได้น กรรมกร
 สวบสวณได้เรียกภริยาของนายเคียง ศรัชนธ์ นายชาญ
 บนนาค นายเตก บนนาค แตะนายผอง เขยววจิตรมาด

เจ้าทกขต่างช้แจงว่า ของบางชน คด้ายคดง กับทสี่มี่ใช้ ใน
วันทหายไบนัน

รอบานทง

บ้านพักของ พต.ต.จ. รัตน์ ในกรมตำรวจและบ้าน
เกิดเหตุทพระโชนง ไตรอไปก่อนทคณะกรรมการเริ่มมา
เนินการสอบสวนแล้ว แดยงคง มรองรอยพนฐาน แดะ
หลุมเล่าอยู่ คณะกรรมการสอบสวนได้มอบให้ ร.ต.อ.

สำนอง พรานนท สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ประจำ
กรมตำรวจ ทำแบบแปลนบ้าน ทำแผนทบ้านกบแบบ
จำลอง โดยมีนายสงวน ไตรทรพย ผู้เคยอยู่ในบ้านพระ—
โชนงทเกิดเหตุเป็นผู้นำ ส่วนบ้าน พต.ต.จ. รัตน์ในกรม
ตำรวจ ได้แบบแปลนจากกองพลารการกรมตำรวจซึ่งเป็น
เจ้าหน้าที่ดูแลควบคุมบ้านพักของข้าราชการกรมตำรวจ

บ้านเกิด เหตุที่พระ โชนง ทางสอบ ส่วนใดก็ตามว่า เป็นของ
 นายเจริญ ไตรโชค ชิง พ.ต.อ. อรรถพชชเข้าไว้
 กำหนด ๖ เดือนค่าเช่าเดือนละ ๔๐๐ บาท ชำระค่าเช่า
 ทนททตกลงเช่าเป็นเงิน ๒,๔๐๐ บาท เริ่มเช่าเมื่อเดือน
 กันยายนหรือตุลาคม ๒๔๙๕

เมื่อได้พยานหลักฐานปรากฏว่าจำเลยทั้ง ๑๕ คนกับพวก
 ผิดกฎหมายหลบหนีได้สมัครกับกันหา นายเตยกับพวก
 ในคดีนี้ คณะกรรมการสมานฉันท์สอบสวนจึงทำความเข้าใจ
 เสนอคณะกรรมการ ชิงม พต.ต.จ. ประเสริฐ ร่อง
 อธิบดีกรมตำรวจ เป็นประธานคณะกรรมการได้มีมติให้
 จำจำเลยทุกคนและได้ออกหมายจับผู้หลบหนี พต.ต.ต.
 ฉัตรหวนหาพนักงานสอบสวนได้ทำ รายงาน การ สอบสวน
 เสนอขออนุมัติดำเนินคดีแก่จำเลย พต.ต.ท. หิตวงแผ้ว
 พาดชน ซึ่งเป็นการอยู่ด้วยและเป็นผู้ช่วยประธาน
 กรรมการได้อนุมัติให้ดำเนินคดี โดยสำนวนการสอบสวน
 ได้เสนอ พต.ต.ท. ประเสริฐ ร่องอธิบดีกรมตำรวจ
 เห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานสอบสวน

จำเลยทั้ง ๑๕ คนนี้ได้ตัวมาโดยพนักงานสอบสวนเรียกตัว
มาแล้วแจ้งขอให้ทราบแล้วควบคุมตัวไว้ บางคนให้ผู้
บังคับบัญชาส่งตัวมา แล้วจึงส่งด้านวนมาดำเนินคดีฟ้องยัง
ศาลตามลำดับ

ข้อต่อสู้ของจำเลย

จำเลยนำสืบต่อสู้คดีมีใจความว่า ในการ สอบสวน คดีกบฏ
๑๐ พ.ย. ๒๔๗๕ พต.ค.อ. พระพินิจ ชนคดี ประธาน
กรรมการสั่งให้ทำการสอบสวน ทั้งกลางวันและ กลางคืน ไม่
มวนหยดราชการ พต.ค.จ. รตนจำเลยที่ ๑ มีหน้าที่สอบสวน
พยานหลักฐานร่วมกับ พต.ค.อ. พระพินิจ ชนคดี ร.ค.ท.
ผนจำเลยที่ ๘ ร.ค.ค. มรกต จำเลยที่ ๘ ส.ค.อ. ระวี
จำเลยที่ ๑๑ ส.ค.ท. ชมพต จำเลยที่ ๑๒ มี หน้าที่ประ
จากทำงานกองอำนวยการสอบสวน ซึ่งอยู่ชั้นบน และมี
หน้าที่เฝ้าเอกสาร ของกลางร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นอีก ๕ คน
ซึ่งต่างเป็นทาสสอบสวน

วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๔๕๕ พล.ต.จ. รัตน์ จำเลย
ได้นำนายเจริญ สืบแสง ผู้ต้องหาคนหนึ่งเข้าพบ
พล.ต.อ. พระพนิจ ชนคดี สอบถามเรื่องคำร้องของ
นายเจริญ สืบแสง ครั้นเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา ร.ต.ต.
นาท โรหิตเสถียร ได้นำคำสั่งของ พล.ต.ต. จำรัส
มณฑุกานนท์ สั่งให้จัดที่จอดรถหน้าตึกอำนวยการ
จำเลยที่ ๑ ได้จัดที่จอดรถอยู่จนเวลาประมาณ ๑๗.๐๐
นาฬิกา เศษ จึงกลับ ขนทำงาน ตามเดิม จนถึง เวลา
๒๑.๐๐ นาฬิกาเศษจึงได้กลับที่พักที่ทุ่งมหาเมฆ วัน
รุ่งขึ้นจำเลยที่ ๑ ไปทำงานเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา วันนั้น
เวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ ทำการสอบสวน
นายคำเทวรักษ์ไทย พยานผู้รู้เรื่องพวกกบฏตามคำสั่ง
ของ พล.ต.อ. พระพนิจ ชนคดี คืนวันที่ ๑๓ ธันวาคม
๒๔๕๕ นั้น จำเลยที่ ๑ ทำงานอยู่จนถึงเวลา ๒๔
นาฬิกา

จำเลยที่ ๑ มีบ้านพักอยู่ในกรมตำรวจมาแต่ พ.ศ. ๒๔๕๔

แต่พอเริ่มสอบสวนคดีกขฏ ๑๐ พฤศจิกายน จำเลยที่ ๑
ก็ลงมือครบถ้วนไปอยู่บ้านทุ่งมหาเมฆ ส่วนบ้านหลวงเปิด
ให้เป็นที่พักทำการสอบสวนของสายต่าง ๆ และเอาไว้เป็นที่
พักของพยาน

จำเลยที่ ๑ เพ็ญรัก พ.ศ.ค. ประดับ ชีระเกาศัตย์
พยานโจทก์เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๔๙๖ โดย พ.ศ.ค.
ประดับย้ายมาอยู่กองตำรวจสันติบาลปี พ.ศ. ๒๔๙๗
อธิบดีกรมตำรวจ ห่วง แดกเป็ดยน ชาวไทย จีน
ชนแต้จิ๋ว พ.ศ.ค. ประดับไปประจำอยู่ที่ไทเปส่วน
ในกรุงเทพ ฯ มีสำนักงานหน่วยข่าวตั้งอยู่บ้านเลขที่
๖๘ ถนนซอยทรพย์ มีนายประกอบ วัชรสัน หรือ
นายกวยไทเป็นหัวหน้าหน่วย ทั้งสองแห่งนี้ตั้ง
ข่าววิทยุแตกเป็ดยนกันเพื่อ ประโยชน์ ในการปราบ
ปรามคอมมิวนิสต์ พ.ศ.ค. ประดับ ไปอยู่ไทเป
ได้เงินค่าใช้จ่ายพิเศษนอกจากเงินเดือน เดือน
ละ ๓๐๐๐ ดอลลาร์ ประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท

นาย ประกอบ ได้คำให้จ่าย จาก รัฐ บาด เดือน ละ
 ประมาณ ๓๘,๐๐๐ บาทในปี ๒๔๘๘ หนังสือพิมพ์
 ลงข่าวว่าอัครมนตรีแห่งเพชรตองวทยเถื่อน ทถนนชอย
 ทรัพย์ อธิบดีกรมตำรวจได้สั่งให้จำเลยที่ ๓
 สืบสวนปราบปราม จำเลยที่ ๓ จึงสั่งให้
 พ.ต.ต. ชูดี ประจักษ์ประชาชน และ พ.ต.ต.
 กระแสร์ อ่อนสรวรรณ จำเลยที่ ๒ ไปสืบสวน
 จับกุมผลปรากฏว่าจับได้นายสุเทพ พร้อมเครื่องตั้ง
 วิทยุ และ สิ่งตัว พ้อง ศาสด อาญา ๆ ลง โทษปรับ
 ปรากฏตามสำนวนคดีแดงที่ ๒๓๘๖/๒๔๘๗ ต่อมา
 หนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าอัครมนตรีแห่งเพชรตองวทยเถื่อน ได้เปิดทำการ
 ใหม่ต่อไปอีกแล้วมีรายงานของ พ.ต.อ. ศอศกดี
 ยมหนัก ซึ่งขณะนั้นอยู่ประจำกรมประมวลคดีชาว
 หนังสือพิมพ์เด่นอธิบดี เผ่า ผ่านมายังจำเลยที่ ๓๗
 จึง บันทึกเด่นอธิบดี วทย ราย ทหนังสือ พิมพ์ลงน
 เป็นวิทยุ ของ หน่วยข่าว ไทยจน ทอธิบดี คง ตนเอง
 อธิบดีได้มี คำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรในบันทึก-
 เสนอขึ้นไปนั้นว่าให้ยับยั้งเด็กหน่วยแดงเบียดเบียนชาวทั้ง

๒ หนวชน จาเตยท ๓ จงทาวทยเรยก พ.ค.ค.
 ประคัมกตบจากไทเป แะแ่งนายประกอบให้เด็ก
 พ.ค.ค. ประคัมกตบจากไทเปมาค่อว่าจาเตยท ๓
 ว่าไมควรจจะทารนแรงจนอชบตตองต้งเด็ก พ.ค.ค.
 ประคัมยงไดค่อว่า พ.ค.ค. กระแ่ร์จาเตยท ๓ หา
 ว่าไป จบวิทยท่ายาย พวกเขาเพราะนอจากการต้ง
 ซาวทางการเมองแะดวยงไซ วิทยตตอให้พวกจันใน
 ทางการคามรายไดพเคษอกตวย

พ.ค.อ. วิชิต รัตนพาน จาเตยท ๒ นาสบว่าได้รับคำ
 ต้งให้เป็น กรรมการ ฝ่ายสืบ ส่วนแะ อารัก ขาพยาน ในคดี
 กบฏ ๓๐ พ.ย. จาเตยท ๒ ไดอารักขานางสาว ศีรพร
 วรชาติ นางสาววิมลยวรรณ มณฑลจิตร แะนางอบตวัด
 มหาสาธินันท์ โดยทางการจัดให้พยานทง ๓ คนนพักอย
 ชนบนของตโมสรกรรมตำรวจ จาเตยท ๒ มีหน้าทพาพยาน
 ไปให้การตามหนวชต่าง ๆ วันที่ ๓๒ ธันวาคม ๒๔๘๕
 จาเตยท ๒ ได้นำนางสาวศีรพรไปทำการสอบสวน เวตา

๓๗.๐๐ นาฬิกา จำเลยที่ ๒ ได้บอกพยานทั้ง ๓ ว่าจะไป
 กนเตยง นตอง นกเรยน ทดำเรจ รนเตยวกัน ทต โมสร ทหาร
 กองพลที่ ๑ ซึ่งจัดใหม่ชนในวณที่ ๑๒ ธันวาคม ตั้งแต่
 พ.ศ. ๒๔๘๐ หรือ ๒๔๘๑ตลอดมาจนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๐๑
 จึงได้เลิก

พ.ต.ต. กมด ชโนวรรณ จำเลยที่ ๕ มีหน้าที่เป็นกรรมการ
 สอบสวนคดีกบฏ ๓๐ พฤศจิกายน ในฝ่ายของ พต.ต.จ.
 อิศนัย ยิงกมด การสอบสวนส่วนมากจำเลยที่ ๕ เป็นผู้จัด
 พต.ต.จ. อิศนัย เป็นผู้แต่งและสอบถาม จำเลยที่ ๕ ไม่
 เคยขออนุญาตออกไปตระนอกสถานใดเลย วันที่ ๒ ธันวาคม
 ๒๔๘๕ จำเลยที่ ๕ ทำการสอบสวนนายกระจาง ชรรณโชติ
 ตามเอกสารหมาย จ. ๓๓ เริ่มสอบเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา
 เสร็จราว ๑๗.๐๐ นาฬิกา

พ.ต.ต. สุนนท์ เอกะโรหิต จำเลยที่ ๕ ไปทำงานที่
 กองตำรวจนครบาลตามปกติเวลาราชการ

พ.ต.ค. กระแด้ง อดุลวรณ จำเลยที่ ๖ ไป
 ทำงานหักงอกกับการกองปราบปรามตามปกติ ใน
 วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๔๙๕ วันนั้นเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา
 ร.ต.ท. ประธาน บุญสมบัติ ได้มาหาให้พาไปหา
 บิดาของจำเลยที่ ๖ เพื่อเป็นมธุใหญ่ไปสู่ขอผู้หญิงคอก
 ภรรยาของ ร.ต.ท. ประธาน เวลานั้นจำเลยที่ ๖ เป็น
 คนขบถย่นคพาบิดาและ ร.ต.ท. ประธาน ไปทำ
 ขุดรังกต่าง และเวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกาวันเดียวกัน
 นั้น มีการยิงสังนายเกษมน้องชายของจำเลยที่ ๖
 ซึ่งจะเดินทางไปต่างประเทศด้วยจนถึง ๑.๐๐ นาฬิกา
 จึงเลิก จำเลยที่ ๖ มีสาเหตุกับ พ.ต.ค. เรืองจบ
 วิทยเกอนดงคำให้การของ พต.ค.จ. รตน จำเลย
 ที่ ๓

ร.ต.อ. อธิพิณ จำเลยที่ ๗ ให้การว่าตามวันเวลา
 ที่โจทก์กล่าวหาในห้องจำเลยอยู่นอก ราชการ โดย

ถกออกจากราชการในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๔๙๕
 จำเลยที่ ๗ รู้ดีกว่าถกออกโดยไม่เป็นกรรม จึงได้
 ยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ ต่อคณะ กรรมการ เรื่องราว
 ร้องทุกข์ไว้แต่เห็นว่าชกษาจึงยื่นเรื่องราวต่อกรม -
 ตำรวจขอกลับเข้ารับราชการตามเดิม เพื่อนฝูงแนะ
 นำให้ไปหา พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ จำเลยที่ ๗ จึงได้ไป
 หา พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ ทกองปราบตามยอดในต้น
 เดือน ธันวาคม ๒๔๙๕ ไปหา ๒-๓ ครั้งพบบ้างไม่
 พบบ้างระหว่างงานฉลองรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๙๕
 จำเลยที่ ๗ ได้ไปหา พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ ที่สโมสร
 นายตำรวจ พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ บอกว่าเรื่องที่ยื่น
 ได้เห็นแล้วแต่ให้รอไปก่อน เพราะคณะกรรมการ
 กำลังติดสอบส่วนคดีกบฏอยู่ จำเลยที่ ๗ ได้ขอ
 ร้องให้ช่วยเร็วๆ หน่อยเพราะไม่มั่งงานทำ วันนั้นได้
 เงินมัดเดียดอยู่จน ๑๖.๐๐ นาฬิกา ได้พบ พ.ต.ค.
 ประดับ หดงจากยื่นเรื่องราวแล้ว ๖-๗ เดือน
 จำเลยที่ ๗ จึงได้กลับเข้ารับราชการอีก

ภาษีตานนท์ จำเลยที่ ๑๓ ส.ต.ต. เฉลย สุขสวัสดิ์ จำเลย
 ที่ ๑๔ ส.ต.ต. เจริญ ไทรสาเกต จำเลยที่ ๑๕ นำสืบต่อ
 สืบว่า วันที่ ๕-๑๐ ๑๓ ธันวาคม ๒๔๕๕ ที่เมืองกาญจน์
 มงานฉลองรัฐธรรมนูญ เวลากลางวันมีการแข่งขันกรีฑา
 กลางคืนมีมหรสพ แผนกตำรวจได้ส่งตำรวจเข้าแข่งขัน
 กรีฑาประเภทประชาชน วันที่ ๑๒ ธันวาคม ตำรวจทำ
 การร่อฉฉจรรย วันที่ ๑๓ มีการเลี้ยงนักกีฬา และกอง
 เชयरทบ่านพักผู้กำกับ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา จน
 ถึงเวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา ไม่มีตำรวจไปชุดหลุมในป่า

ศาลได้ตรวจพิจารณาคำ พยานหลัก ฐานใน ดำนวน และคำ
 แถลงการณ์ของโจทก์จำเลยโดยตลอดแล้ว ในข้อที่ว่า
 นายเตียง ศิริขันธ์ นายเล็ก บุนนาค นายผ่อง เขียววิจิตร
 และนายสง่า ประจักษ์วงศ์ ได้หลบหนีออกไปนอกประเทศ
 จริงหรือไม่ มีหลักฐานและเหตุผลให้วินิจฉัยได้หลายประ
 การ คือ บุคคลทั้ง ๕ คนนั้นไม่ปรากฏว่ามคตของถูกกล่าว
 หาแต่อย่างใด โดยเฉพาะนายผ่อง เขียววิจิตร และนาย

ตั้งา ประจักษ์วงศ์ ไม่เคยเกี่ยวข้องกับการเมือง เมื่อก
จากบ้านทุกคนไม่ได้ เตรียม เสื้อผ้าหรือ สัมภาระใน การ
เดินทางเลย นอกจากชุดที่แต่งติดตัวไปในระหว่างนั้นนาย
เคียงมีสุขภาพไม่ดี ต้องกนิยาทุกชั่วโมง ขณะประชุมก็
นั่งหลับ และภรรยาที่กำลังป่วยอยู่ ถ้านายเคียงกับพวก
จะหนีก็ไม่น่าจะหนีออกทางบ้าน เมือง กาญจนบุรีทเจ้า หนาท
ตำรวจไปพบรถยนต์ทั้งอยู่ในบ้าน เพราะนายเคียงไม่ชำนาญ
ภูมิประเทศแถบนั้น แต่นายเคียงชำนาญภูมิประเทศภาค
อีสาน ซึ่งเข่นบ้านเกิดมากกว่า คงแต่หายไปแล้วทางบ้าน
ของทุก ๆ คน ตลอดจนเพื่อนสนิทไม่เคยได้รับข่าวคราวว่า
อยู่ที่ไหน ตามทมิข่าวว่านายเคียงกับพวกไปอยู่ที่ไหนบางท
บ้าง ภรรยาและญาติของคนเหล่านั้นก็ได้ส่งคนออกติดตาม
แต่สืบถามก็ไม่ปรากฏความจริงตามข่าวนั้น แม้ทางราช-
การของกรมตำรวจในสมัยนั้นจะได้รับรายงาน เสนอ เข้ามา
ว่าพบนายเคียงอยู่นอกประเทศไทย แต่เจ้าพนักงานสอบสวน
ส่วนก็ได้เรียกบุคคลที่รายงานเรื่องนี้มาสอบสวน บุคคลผู้รายงาน
ได้ให้การว่าตนมิได้พบปะนายเคียงด้วยตนเองเป็นแต่ได้ทราบ

ตามทางสืบสวนเท่านั้น ซึ่งยอมเชื่อก็คือเป็นจริงหาไม่ได้
 อนึ่งภายหลังจากที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำการปฏิวัติ
 จอมพล ป. พิบิตสงครามและ พล.ต.อ. เผ่าครองออกไปจาก
 ประเทศไทยแล้ว ถ้าบุคคลที่หายไปได้หลบหนีภัยการเมือง
 ไปในครั้งนั้นและยังมัวชวดอยู่ก็อาจจะได้กลับเข้ามาปรากฏตัว
 ให้เห็นได้แล้ว เพราะไม่มีอะไรจะต้องกลัวเกรงอีกต่อไป แต่
 ก็ไม่ปรากฏว่าได้มาหรือแม้แต่ส่งข่าว เพราะฉะนั้นจึงเชื่อได้
 ว่านายเตียงกับพวกที่หายไปไม่ได้หลบหนีไปเอง ยิ่งกว่านั้น
 ยังน่าจะเชื่อว่าบุคคลเหล่านั้นได้ตายไปแล้วด้วย

โจทก์มีพยานสืบหาตายคน เช่น พล.ต.อ. นิตนาท วิสุทธิกุล
 พล.ต.ท. ชิต รัตนพล กับนายสืบพลตำรวจพยาน โจทก์พูดกัน
 ในหมู่ เพื่อนตำรวจด้วยกันว่า นายเตียง นายชาญ นายเล็ก
 กับพวกได้ถูกฆ่าตายและศพถูกนำไปเผาในป่าเมืองกาญจน-
 บร ห่อเสื้อทอง & ห่อทขนไปเผาเป็นห่อศพพยานจับถูกรอง
 เทาที่ไฟได้ออกมานอกห่อเสื้อทมนั่นด้วย ในขณะที่เผาพวก
 ที่ไปช่วยกันเผานี้รอกันว่าไฟจะไหม้ศพพวกนั้นว่า เผาศพ
 นายเตียงกับพวกซึ่งเป็นคอมมิวนิสต์

หอมทพยาน ใจทักพาเจ้าพนักงานสอบสวนไป ๕ ให้ชุดอยู่ใน
 บ่าไม้รวกใกล้เชิงเขาไถ่น ทางที่ไปแยกจากถนนลาดหญ้า
 ที่กิโลเมตรที่ ๕ เป็นทางคดเคี้ยวไป ตาม บ่าประมาณ ๒
 กิโลเมตร ลักษณะของหลุมก่อนชุดดินเป็นแอ่งลึก ซึ่ง
 เป็นลักษณะของดินที่ชุดแล้วกลดมานาน วิชุดให้นายสืบ
 พดตำรวจไปด้วยค่อย ๆ เถาะหน้าดินออก ดินข้างหน้า
 เป็นดินปนทรายสีแดงคล้าย ๆ ดินลูกรัง ชุดไปจนกระทั่ง
 เห็นमतลักษณะเป็นขี้เถาปนถวณ พ.ต.ท. ถวดย อาสน์เด่น
 นายแพทย์ฝ่ายนิติเวชวิทยากรมตำรวจ กรรมการสอบสวน
 ฝ่ายแพทย์ ซึ่งควบคุมการชุดด้วยคนหนึ่งจึง บอกให้หยุด
 พ.ต.ท. ถวดย ทบนายแพทย์ ร.ต.อ. สักคร บัณทรันได้
 ช่วยกันชุดต่อ ไม่มีคนอื่นช่วยเว้นแต่จะสั่ง เพราะต้องการทำ
 ให้ประณต ถ้าหากายคนชุดอาจจะคุยเซยทำให้ไม่ได้พบของ
 ในสภาพที่เหมือนนกบที่ฝังอยู่ เมื่อเริ่มคุยต่อไปก็พบกระดูก
 แดกเป็นชิ้นเล็กๆไหม้ไฟ ตรวจดูปรากฏแน่ชัดว่าเป็นกระดูก
 มนุษย์ วิชุดนายแพทย์ค่อย ๆ ถอดดินออกทีละน้อยจาก
 ด้านหนึ่ง ไปยังอก ด้านหนึ่งก็ ได้พบ เศษกระดูกกระดูก ใต

ศรัทธาเป็นชนๆ เมื่อคุยเขียบบริเวณหนักพบอีกหลายชนอยู่
 โกลดเคียงกันจึงทำให้พยานเชื่อว่าตรงที่พบนั้นเป็น ที่วางกระ
 โหลกศรัทธาและถูกไฟเผาไหม้แตกออกเป็นชนๆ พบทาง
 ด้านศรัทธาแถวจงชดสอบอีกด้านหนึ่งต่ำลงไปก็ได้พบกระดูก
 สันหลัง ซี่โครงแขนและขา เมื่อตอกกว้างออกไปก็พบ
 กระดูกในลักษณะเดียวกันนั้นเรียงเป็น ๕ แห่งด้วยกัน เรียง
 ไปด้านเดียวและ ได้พบกระดูก โหลกศรัทธาอีกแห่งหนึ่ง อยู่ก่อน
 ไปทางปลายเท้าระหว่างคนที่ ๓ และ ๔ จึงได้หื้อกระดูก
 กระโหลกศรัทธาตำแหน่งตะห่อรวมเป็น ๕ หื้อด้วยกัน ส่วน
 กระดูกอื่น ๆ ได้ตะแกรงถ่ายภาพไว้ด้วย นอกจากกระดูก
 ยังได้พบสิ่งของอีกหลายอย่าง เจาหน้าทได้นบนทกตาม

เอกสารหมายเลข ๓๒

เจาหน้าทนต์เวชวิทยาได้อากระดูก ที่ขุดได้ไปทำ การพิสูจน์
 และทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์ไว้ เป็นที่เชื่อว่าในหลุม
 นั้นมี ๕ ศพ เพราะตำแหน่ง ทพบกระดูกโหลกศรัทธามี ๕
 ตำแหน่ง กระดูกบางชิ้นทำให้เชื่อได้ว่าเป็นผู้ชายและมีบาง

ชนทแพทยณ พัสจัน ตามหตถกวิชา บอกได้ว่าเจ้า ของกระดุก
มอายเกน ๒๓ ปี มชนหนึ่งเป็นเคษของกระดุกกระโหลก
ศุระแสดงให้เหินว่าเจ้าของมอายระหวาง ๓๕ ถึง ๔๕ ปี
เป็นกระดุกทเผา แดะผ้ง ไวนานแรมปี เพราะมีราก ฝอยของ
ต้นไมไซซอนเข้าไปอยู่เป็นส่วนใหญ่

ตั้งของที่ขุดได้ในหตม พนักงานสอบสวนได้นำไปให้ภริยา
ของมอายดู นางนนาส ศิริขันธ์ ได้ดูหัวเข็มขัด ๑ หัว
พันทอง ๒ หัว เคษแวนตา ส่นรองเท้าแตะพวงกุญแจ จำ
ได้ว่าเป็นของนายเคียงไซ้อย เจ้าหน้าทได้ขอรองเท้าท
นายเคียงเคยไซ้ไป ๑ คู่ เมื่อเทียบเคียงกับส่นรองเท้าทขุด
ได้จากหตมก็เป็นขนาดเคยงกัน นางปมปดิม บุนนาค
นางสันท เขียววิจิตร ได้ดูหัวเข็มขัดของกลางแจ้งว่าคล้าย
หัวเข็มขัดทนายชาญแตะนายผองไซ้คนละ ๑ หัวนางสวรรณ
บุนนาคเหินพวงกุญแจมตูก ๓ ดอกเป็นกุญแจรยนต์ตรง
กับพวงกุญแจรยนต์ ของนายเด็ก ทมตูก กุญแจ ๘ ดอก

ตามหลักฐานพยานแตะเหตุผดแวดล้อมตงกล่าวมาซึ่งแสดง

ว่านายเคียงกับพวกไม่มีชีวิตอยู่แล้ว ประกอบกับพยาน
 โจทก์ให้การว่า เห็น การฆ่า นายเคียงกับพวก ที่กรุงเทพฯ
 แล้วนำศพไปเผาในป่าเมืองกาญจน์ พยานได้พาเจ้าหน้าที่
 ไปขุดหลุม ที่เผา และฝังศพ ผล จากการขุดหลุม ก็พบ กระดูก
 มนุษย์จำนวน ๕ ศพ ซึ่งถูกไฟเผาแล้วฝังไว้เป็นปี ๆ ตาม
 กาลเวลาที่เกิดเหตุจนกระทั่งมีการสอบสวนดำเนินคดีและได้
 พบสิ่งของเครื่องใช้คล้ายคลึง กับของ บุคคล ที่หายสาบสูญ
 ไปในคดีนี้ เป็นการเพียงพอที่ ศาลจะเชื่อได้ว่า นายเคียง
 นายชาญ นายเล็ก นายสง่า และนายผ่องได้ถูกฆ่าจริง
 และศพถูกนำมาเผาและฝังไว้ ณ หลุมที่เจ้าพนักงาน สอบ
 สอบได้ขุดขึ้นมาขึ้นเอง แม้จะไม่ได้มีการชันสูตรพลิกศพ
 เพราะศพได้ถูกทำลายจนไม่มีรูปร่างจะทำการพิสูจน์ ได้ก็พึง
 ตามพยานหลักฐานได้ว่า กระดูก ที่ขุดได้ นั้น เป็นกระดูก ของ
 บุคคลดังกล่าว โดยถูกฆ่าตายได้

เนื่องจากพยานบุคคล ของโจทก์ เบิกความ ติดต่อดีด คดี
 กันเป็นอันดีและได้หลักฐานวัตถุพยานมา ประกอบจึง ทำให้

คำพยานโจทก์ มีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ ถือว่า ประจักษ์ พยานของ
โจทก์ได้รู้เห็นเหตุการณ์ซ้ำรายนตามทโจทก์ นำสืบไม่ มีทาง
ให้ระแวงสงสัยว่าพยานจะเลกสรรคับนเรื่องจน ส่วนราย
ละเอียดเกี่ยวกับจำเลยแต่ละคนนั้น ศาลจะได้วินิจฉัยต่อไป

สาเหตุแห่งการฆ่า ผู้ตายทุกคนไม่ปรากฏว่าเคยมี
สาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยคนใด โดยเฉพาะนาย
เตยง ศรัณฐิ เป็นนักรการเมืองเป็นสมาชิกสภาผู้
แทนราษฎร ได้รับเลือกตั้งติดต่อกันทุกสมัย เป็นเวลา
ช้านาน ถึงกับพรรคสหประชาชนมแนวน โยบายการ
การสหกรณ์เป็นสำคัญ และมีบุคคลภายนอกวงการ
ของพรรคอาจคิดว่า เป็นพวก ทนยมคอมมิวนิสต์ได้
สมาชิกพรรคสหประชาชนมแนวน นายบริติ พนมยงค์
คณบดีอาจารย์ แม้จะออกไปอยู่นอกประเทศก็มีการติด
ต่อกันอยู่ตลอดเวลา

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ จอมพล ป. พิบูลสงคราม—

คราม นายกรัฐมนตรี ทำสัญญาความร่วมมือกับ
ฝ่ายอักษะ จึงเกิดมโนะก ^๒ชาติเรียกว่าขบวนการ
เสรีไทยขึ้น โดยนายปรีดี พนมยงค์ เป็นหัวหน้าภายใน
ในประเทศ นายเตียง ศิริขันธ์ เป็นหัวหน้าฝ่ายทาง
จังหวัดอุดรธานี นายชาญ บุนนาค นายเล็ก
บุนนาค กับพวกก็รวมอยู่ในขบวนการเสรีไทยที่หัว
หิน มีการระดมอาวุธยุทธภัณฑ์ด้วย หลังจากเด็ก
สงครามโลกพรรคสหชีพได้เป็นรัฐบาล นายเตียง
กับเพื่อนผู้แทนราษฎรที่เป็นหัวหน้าหน่วยเสรีไทย
ได้เป็นรัฐมนตรี นายชาญ บุนนาคเป็นเลขาธิการ
สภา และได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า ภายหลังจากเกิดรัฐประหาร

จอมพล ป. พิบิตสงครามเป็นนายกรัฐมนตรีออก
พด.ค.อ. เฝ้าเป็นอธิบดีกรมตำรวจ ต่อมาเกิดการ
ปฏิวัติหลายครั้ง รัฐบาลทำการปราบปราม นาย
ทองอินทร์ นวยกิต นายทองเปลว นายจำลอง
อดีตรัฐมนตรีในคณะของนายเตียงถูกจับ และถูกยิง
ตาย นักการเมืองหายไปในชั่วเวลาตายหลายคน

๒๕ ๔ ๒๖ ๑
 ทงนเห็นได้วากลุ่มนักการเมืองของจอมพล ป. พิบด-
 ลังคราม พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ กับกลุ่มของ
 นายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งมีพรรคพวกคือ นายเตียง
 นายทองอินทร นายถวิล นายจำต้อง นายทอง
 เป็ดวเป็นต้น ทำการชิงชิงอำนาจบริหารประเทศ
 ชิงกันแย่งกันจำเป็นในคดีนี้จนเป็นตำรวจ อยู่ในอำ
 นาจบังคับบัญชาของ พล.ต.อ. เผ่า อธิบดีกรมตำ-
 รวจทั้งสิ้น จึงเป็น เหตุผลให้น่าเชื่อว่า นายเตียง
 นายชาญกับพวกถูกฆ่าตายครั้งนั้นด้วยเหตุผลในทาง
 การเมืองมิใช่เพราะมีสาเหตุเป็นส่วนตัวกับบุคคลใด

เหตุการณ์จากหนังสือ ๕ ในคดีนี้กระทำที่กรุงเทพมหานครด้วย
นำตัวไปพบกับ พ.ต.อ. อรรถนพทบ้านพักของ พ.ต.จ.
รัตนจำเริญที่ ๑ ในกรมตำรวจทำนองเอาตัวไปสอบสวน
ก่อนแล้วจึงคุมไป ฆ่าที่ละคนที่บ้านเลขที่ ๑๖๖ ถนนพระโขนงซึ่ง
พ.ต.อ. อรรถนพได้เข้าไป พยานโจทก์ทพเห็นเหตุการณ์
ตอนนั้น ๒ คนคือ พ.ต.ต. ประดับ ชระเกาศ์ยกกับ ส.ต.ต.

สมพงษ์ กรพานิช และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงเวลาทำการ
 สืบสวนสอบสวนพยานเป็นเวลาดังกล่าวรวม ๕ ปี การสืบ
 สอบปากคำพยาน แต่ละคนได้กระทำหลายครั้ง ทั้งนี้เพื่อ
 ให้พยานได้นึกทบทวน ถึงเหตุการณ์ที่ ดวง มาแล้วเป็นเวลา
 ชานานนน

เนื่องมาจากเวลาว่างเกิดเหตุจนกระทั่งมีการสืบสวน
 ดำเนินคดีพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้องถึงความเกี่ยวของ ในคดี
 นได้มียศตำแหน่งหน้าที่ราชการเปลี่ยนแปลงสูง ขนพยานจึง
 เบิกความถึงบุคคลเหล่านั้นสืบค้นกันในด้านอื่น เช่นบางคน
 ก็เรียกตามยศเรียกตามตำแหน่งในขณะที่เกิด เหตุบางคนก็—
 ระบุถึงทำการสืบสวน หรือในระหว่าง พิจารณาคดีเป็นต้น
 แต่ในคำพิพากษานั้นจะกล่าวอ้างแต่บุคคลตามยศและตำแหน่ง
 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ทำการสืบสวนดำเนินคดีเป็นสำคัญ

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยทั้ง ๑๕ คนกับพวกท่หตบหนียงจับตัวไม่
 ได้อีกหลายคน ได้ล้มคบรวมกันกระทำความผิดด้วยกัน ตาม
 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓ บัญญัติว่าในกรณีความ

ผิดใจเกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองขึ้นไป ผู้ที่
ได้รวมกระทำ ความผิดด้วยกัน นั้นเป็น “ตัวการ” คำว่า
“รวมกระทำความผิดด้วยกัน” คือร่วมมือร่วมใจในการ
กระทำผิดหรือ นัยหนึ่งได้มีการ สัมคบ กันมา ก่อนเพื่อ
กระทำผิดนั้น และกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗
มาตรา ๖๓ ที่ใช้อยู่ในขณะความผิดนี้เกิดกมฺนัย ท่านอง
เคียวกัน

ข้อที่ใจทกนาสืบว่าได้มีการแจกเงินกันที่บ้าน พ.ต.อ. พันธ-
ศักดิ์ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ นั้นคำได้เห็นว่าเป็นเวลายาหยด
เกิดเหตุถึง หนังสือ เศษจะ พงว่าผู้ ที่ไปรวมหรือ ได้รับแจก-
เงินได้กระทำผิดความผิดด้วยหาไม่ได้ เว้นแต่ทางพิจารณา
จะได้ความว่าจำเลยกระทำการอย่างใด คิดนไม่ปรากฏว่า
จำเลยได้สมรรวมคิดกระทำผิดความผิดมาก่อน เมื่อใด ที่ไหน
แต่คำอธิบายจนจนรู้ได้จากพฤติการณ์แห่งคดีจึงต้องพิจารณา
การกระทำของจำเลยแต่ละคนไป และเป็นการแน่ชัดว่า
มีบุคคลเกี่ยวข้องกับการกระทำครั้งนั้นมากคนด้วยกัน และ
เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ คงแต่ชนนายตำรวจจนลงพด-

ตำรวจได้ตั้งมือกระทำการต่าง ๆ กัน ทั้งนี้โดย พ.ต.อ.

อรรณพ พลประยร เป็นผู้กำหนดแผนการณ์ ตามธรรมดา
ตำรวจย่อมมีระเบียบวินัยเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ฉะนั้น
ผู้น้อยกว่า จึงอาจจะทำการ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ทำ
หรืออ้างว่าเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยผู้ปฏิบัติได้
ตรวจรังแผนการณ์ที่ตนกระทำนั้นได้

สำหรับ พต.ต.จ. รตน จาเดยที่ ๑ บ้านพักอยู่ในกรมตำรวจ
หลังที่ ๑๒๓๓ แบบจำลองอย่างสง่าผ่าเผย พร้อมด้วยครอบครัว
แต่ขณะเกิดเหตุ น่าเชื่อตามจาเดย น่าสืบได้ว่าได้ส่งครอบครัว
กลับไปอยู่บ้านที่ทุ่งมหาเมฆจริง เพราะขณะนั้นกำลังมีการ
สอบสวนคดีกบฏจึงใช้บ้านพักของ พต.ต.จ. รตนเป็นที่พัก
ของพยาน และ พ.ต.อ. อรรณพ ได้นัดให้นายเตียง นาย
ชาญกับพวกไปพบทนน ในตอนนั้น พต.ต.จ. รตนจาเดย
ไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวข้องของร่วมกับ พ.ต.อ. อรรณพ ในการที่
พ.ต.อ. อรรณพจะพูดหรือโต้เถียงกับนายเตียง หรือนาย
ชาญ ตลอดจนการสั่งให้เอาตัวไปกักเป็นเรือนของ พ.ต.อ.

อรรณพ แต่ว่าฟังพยานโจทก์ ไม่แต่เห็น พต.ค.จ. รัตน์
จำเลยไปกับบรรดามิตรทุกคนไปเฝ้าในป่าเมืองกาญจน์

ศาลพิจารณาแล้ว พต.ค.จ. รัตน์ จำเลยนำสืบพยานบุคคล
หลายปากพร้อมกันมีเอกสารทางราชการ สันนิษฐานว่าใน
วันที่ ๑๒-๑๓ ธันวาคม ๒๔๘๕ จำเลยอยู่ประจำที่ทำงาน
นำพยานคดีกับฎเข้าพบ พต.ค.อ. พระพนิจ ชนคดี และ
ทำการสอบสวน พยาน โดยที่ พต.ค.อ. พระพนิจ ชนคดี
เป็นประธานกรรมการสอบสวน พต.ค.จ. รัตน์ จำเลยทำ
งานใกล้ชิดกับ พต.ค.อ. พระพนิจ ชนคดี อยู่ตลอดเวลา
กิจวัตร จะต้องเรียก หาเสมอ พต.ค.อ. พระพนิจ ชนคดี
โจทก์และจำเลยอ้างเป็นพยานร่วมกัน พยานให้การว่า
พต.ค.จ. รัตน์จำเลยอยู่ปฏิบัติราชการที่กรมตำรวจไม่ได้ไป
ไหน เพราะถ้าออกไปนอกบริเวณก็ต้องขออนุญาตคำเบิก
ความของ พระพนิจ ชนคดี เป็น พยาน ทมना หนักควรเชื่อ
ฟัง ในการนำสืบไปเฝ้าที่เมืองกาญจน์นั้นก็ไปทำกันในเวลา

กตางคิน แตะน่านบีมาแด้ว ค้าดไม่เชื่อว่าจำเอยที่ ๑ ได้
ไปเฝ้าศพนายเคียงกับพวกทในป่าเมืองกาญจนบุรี

พ.ต.อ. วิชิต รัตนพาน จำเอยที่ ๒ พยานโจทก์เห็นยืนอยู่
กับ พ.ต.อ. พันธิศักดิ์ พ.ต.อ. ไพถม บุณยะธัมภพบริเวณหน้า
บ้านพระโขนงระหว่างนายชาญ นายเล็ก นายผ่อง นาย
เคียงมาตั้งเข้าห้องรบแซกตตะคน คอนหงโตษนรกกตบ
ไปพร้อม กับ พ.ต.อ. อรรณพ พุกประยูร ในวันที่ ๑๒
ธันวาคม ๒๕๕๕ ตั้งแต่เวลาบ่าย ๒ โมง จนราวบ่าย ๔ โมง
เศษ เพียงเท่านั้น จำเอยที่ ๒ นำสืบว่าในวันที่โจทก์กล่าว
หานั้น จำเอยมีหน้าที่คุมครองดูแลให้ความสะดวกแก่พยาน
คคกบฏที่เป็นหญิง จำเอยที่ ๒ นำนางสาวศิริพร วรชาติ
พยานคคกบฏคนหนึ่งมาเบิกความเป็นพยานว่า ในระหว่าง
ให้ความอารักขาพยาน จำเอยที่ ๒ มาเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา
บางครั้งก็นอนอยู่ที่สโมสรนายตำรวจ แต่ส่วนใหญ่มากกตบเมื่อ
เวลาถึง ๒๔.๐๐ น. แล้วตลอดระยะเวลา ๓ เดือน มีระยะ
เวลาที่จำเอยที่ ๒ ไม่ได้เฝ้าอารักขาเพียงครั้งเดียว คือระ—

ห่วงงานฉลองรัฐธรรมนูญ วนนนจำเอยท ๒ บอกว่าจะ
 ไปกินเลี้ยง บอกเมื่อเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา และจัดให้
 พ.ศ.ท. ปาน เป็นผู้ดูแลรักษาแทน พยานได้เห็นจำเอย
 ท ๒ กลับมาเมื่อเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา โดยจำเอยท ๒ บอก
 กับพยานว่าเสร็จจากการกินเลี้ยงมาแล้ว วนนนพยานถูก
 พต.ศ.จ. อิศนัย สอบสวนทงเขาและเย็นเสร็จเมื่อประมาณ
 ๑๕.๐๐ นาฬิกา กลับมาเห็นจำเอยท ๒ อยู่ที่สโมสรนายคำ-
 รวจ พต.ศ.อ. พระพนจ ชนคดีเบิกความรับรองว่า ได้แต่ง
 ทงให้จำเอยท ๑ เป็นผู้ดูแลพยานในคดีกับฐจริง ว่าถึงหน้าที่
 ให้ความอากรักษา พยานในคดี สำคัญเช่นนน ก็เป็นการ ยากท
 คิดว่าจำเอยท ๒ จะปลัดกตัวออกไปนอกบริเวณที่มราชการ
 จะต้องรับผิดชอบได้ อย่างไรก็ตามแม้จะฟังว่าจำเอยท ๒
 ได้ไปทนนจริงก็ไม่ปรากฏว่าจำเอยท ๒ ไปด้วยกิจธุระอื่นใด
 หรือมหน้าที่อะไรอื่น เป็นส่วนช่วยเหลือ สันนิษนการฆ่าคน
 ทง ๕ นน ด้วยเหตุนจไม่พอฟังว่าจำเอยท ๒ ได้สมคบใน
 การกระทำผิดด้วย

พ.ต.ต. กมด ชโนวรรณ จำเลยที่ ๕ พยานโจทก์เห็นนอนอยู่
 ในบริเวณบ้านพระ โชนงในระหว่างเวลาทำการฆ่า ข้อวินิจฉัย
 ของศาลสำหรับจำเลยที่ ๕ และ นทานองเคยวกบจำเลยที่ ๒
 ก็ยังฟ้องไม่ได้ ว่าได้สมคบกันมากระทำความผิด

พ.ต.ต. สุนนท์ เอกะโรหิต จำเลยที่ ๕ พยานโจทก์เบิกความ
 ว่าเห็นไปที่บ้าน พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ ในวันที่มีการแจกเงินแก่
 นายสืบพลตำรวจ ศาลไม่ถือว่าจำเลยมีส่วนรู้เห็นในการ
 กระทำความผิดตามโจทก์ฟ้องเลย

พ.ต.ต. กระแตร์ อนุหส์วรรณ จำเลยที่ ๖ จำเลยที่ ๕ พ.ต.ต.
 ประดับ พยานโจทก์ให้การว่า เมื่อ พ.ต.อ. อรรณพ รัชก
 พยานมาสั่งว่าประเดียว ให้พาคนขับรถ ของนายเตียง ไปนั้น
 ไม่ได้บอกให้พาไปที่ไหน แต่บอกให้ไปกับคุณกระแตร์
 ภายหลังที่ พ.ต.อ. อรรณพ ไปแล้วพยานเห็นคนขับรถของ
 นายเตียงนั่งอยู่ในรถยนต์คันสีช็อคโกแลตแดง พ.ต.ต.
 ประชาพานายเตียงไปแล้วพยานจึงไปนั่งคุยกับ พ.ต.ต. กระ-

แต่เจ้าเคยเกี่ยวกับการ งานทเป็นผช่วย กรรมการ สอดสวน
คดีกบฏ และว่าเมื่อนายสั่งาคนขับรถของนายเตยงไปนั้น
พ.ต.ต. กระแตร์ นั่งข้างหน้าคอกกับคน ขับพยานนั่งอยู่ตอน
หลัง พ.ต.ต. กระแตร์ บอกกับคนขับรถให้ขับไปทางพระ-
โชนง เป็นทำนองว่าพยานไม่รู้เรื่องมาก่อน แต่ พ.ต.ต.

กระแตร์

พ.ต.ต. กระแตร์ จำเคยทอยหน้า บ้านพักของจำเคย
ที่ ๑ ในกรมตำรวจ ในวันนั้น จริง หรือไม่ ส.ต.ต.
สมพงษ์ พยานคู่อกคนหนึ่งเบิก ความว่าไม่เห็น
พ.ต.ต. กระแตร์จำเคยที่ บ้านผบงคกับการรตน์ ถ้า
จำเคยที่ ๒ อยู่ทนนจริง ส.ต.ต. สมพงษ์ น่าจะเห็น
เพราะ ส.ต.ต. สมพงษ์ นำรถยนต์มาจอดและอยู่
หน้าบ้าน นนตอดเวลา พ.ต.ต. ประดับ พยาน
โจกที่คนนตกอยู่ในฐานะผู้ต้องหา คนสำคัญคนหนึ่ง
ในคดี เพราะพยานเป็นคนคุมตัวนายสั่งาส่งเข้าไป
ในห้องรับแขก แล้วเดินทางไปได้เอง สถานที่ชุด

หมดเผาศพ พวกทตาย แล้วยังไปกับ พ.ต.อ. อรรณพ
 นำศพไปเผาจะว่าไม่รู้ แห่งที่จะพานายส่งไปกระไร
 ได้ พยานโจทก์เบิก ความขัดแย้งกันไม่น่าเชื่อว่า
 พ.ต.ต. กระแสร์ จำเลย จะพานายส่งไปบ้าน
 พระโขนงจริงดังที่ พ.ต.ต. ประดับพยานโจทก์เบิก
 ความนอกจากนั้น ยังได้ความว่า พ.ต.ต. กระแสร์
 จำเลย กับ พ.ต.ต. ประดับมีสาเหตุไม่ถูกกันเรื่อง
 จัปวิทยเถื่อน อันเป็นทาง คัดผลประโยชน์ของ
 พ.ต.ต. ประดับ พยานแต่ละคำก็ไม่เชื่อว่า พ.ต.ต.
 กระแสร์จำเลยได้นำรถไปรับ พ.ต.ต. ประดับ ที่
 เมืองกาญจนบุรีด้วย

จำเลยมีพยานนำสืบว่า วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลา
 บ่าย ๓ โมงเศษ จำเลยที่ ๒ ได้พามาพบกับ ร.ต.ท. ประธาน
 ไปพูดคุยขอผู้หญิงให้แก่ ร.ต.ท. ประธาน และคำวันที่ ๑๓
 ได้มีการเลี้ยงส่งนายเกษม น้องชายไปต่างประเทศ เป็น
 หลักฐานหลายปากน่าจะเชื่อว่าเป็นความจริงได้ จำเลยไม่ได้
 กระทำความผิด

ร.ต.ท. ฝน ตำตรปร่ง จำเลยที่ ๘ ร.ต.ต. มรกต
 มดติกมายุ จำเลยที่ ๘ ต.ต.อ. แสบ นิมรนต์
 จำเลยที่ ๑๐ ต.ต.อ. ระวี เขยรนนท์ จำเลยที่ ๑๓
 ต.ต.ท. ชมพด ปรแย้ม จำเลยที่ ๑๒ จำเลยทั้ง ๕
 คนพยานโจทก์เห็นคล้าย ต.ต.อ. ระวี เขยรนนท์
 ย่อยข้างรถจักรยานบรรทุกศพหน้าบ้าน พระโขนง
 ก่อนเดินทางไปจังหวัดกาญจนบุรี ส่วนจำเลยอีก ๔
 คนพยานเห็นไปกับรถบรรทุกศพ และนำศพไปเผา
 ในป่า แต่นั่นเป็นเหตุการณ์ภายหลังที่ฆ่าตายแล้ว
 ก่อนและระหว่างทำการฆ่า จำเลยทั้ง ๕ คนนี้ไม่
 ปรากฏความสวณเกยของด้วย พฤติการณ์เช่นนี้ยัง
 พังไม่ได้ว่าจำเลยทั้ง ๕ ได้สมคบ ร่วมมือ ร่วมใจ
 ในการกระทำความผิด จำเลยจึงไม่มีความผิดดังโจทก์
 ฟ้อง

พ.ต.ท. ศิริชัย กระจำวงศ์ จำเลยที่ ๓ ต.ต.ต. คำสัตว์
 ภาษิตานนท์ จำเลยที่ ๑๓ ต.ต.ต. เณย สุสวัสดิ์ จำเลยที่

๑๔ ต.ต.ต. เจริญ ไทรสาเกต จำเลยที่ ๑๕ พ.ต.ท.
 ศิริชัย เป็นพนักงานการตำรวจ จำเลยอื่นเป็นเจ้าหน้า
 ตำรวจประจำจังหวัดกาญจนบุรีในขณะนั้น พยานโจทก์มี
 ต.ต.ต. สัมพงษ์ กรพานิช เบิกความว่า พ.ต.อ. อรรถนพ
 ไปทวงปารุสก์วัน ขึ้นไปบนตึกแถวลงมาสั่ง กระดาษณ์ขอ
 ความให้พยานโทรเลขถึงพนักงานการตำรวจจังหวัดกาญจน-
 บุรี ใจความโทรเลขว่า “คำสั่งเตรียมพร้อมไว้” แต่
 ตามหลักฐานเอกสาร หมายเลข จ. ๓๐ ของทางราชการ ตำรวจ
 โทรเลขที่ พ.ต.อ.อรรถนพ ให้ส่งนั้นขอความว่า “สั่ง
 พล.๑ คำสั่งเตรียมงานพร้อมจนนถาณ กากบการไม่อยู่ ให้
 ส่งอภยา” แม้จะแตกต่างกันก็พอเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า
 พ.ต.อ. อรรถนพได้ส่งโทรเลขไปจริง และขอความเอก
 สารหมายเลข จ. ๓๐ นั้นถูกต้องเป็น โทรเลขให้เตรียมเรื่อง หลุม
 เผาศพ ซึ่งต่อมาเมื่อ พ.ต.ต. ประดับ พ.ต.ต. ประชา เค้น
 ทางไปจังหวัดกาญจนบุรีก็ตรงไปหา พ.ต.ท. ศิริชัย จำเลย
 ทามวางานท พ.ต.อ. อรรถนพส่งไว้เรียบร้อยแล้ว พ.ต.ท.
 ศิริชัย บอกว่า ไปกับ เด็กก็แล้ว กันแล้ว จึง ไป ตาม ต.ต.ต.

คำสตรจำ เตยมา ขบรณพา พ.ศ.ศ. ประคบบกับตารวจเมือง
 กาญจน์ไปหาทชดหตม และชดหตมหาพนใส่ไว้ในหตมนั้น
 ทางพิจารณาได้ความดงหน้าเชื่อว่า พ.ศ.ท. ศรัชย จำเตย
 ได้รับคำสั่งจาก พ.ศ.อ. อรรณพ ดงหน้า มาให้เตรียม
 การชดหตมไว้แล้ว แต่ พ.ศ.ท. ศรัชย ไม่ไป ด้วยให้คำ
 รวจในบังคับบัญชา ไปกับ พ.ศ.ศ. ประคบบ ข้อท ว่าได้รับ
 คำสั่งจาก พ.ศ.อ. อรรณพ นั้น พ.ศ.อ. อรรณพ จะได้ สั่ง
 พ.ศ.ท. ศรัชยว่าอย่างไรบ้าง โจทก์ไม่มีพยานรู้เห็นมาสืบ
 อาจจะเป็นเพียงสั่งให้เตรียมชด หตมไว้ในบ้านจะเอา อะไรไป
 เมาโดยไม่บอกเรื่องราวว่าจะชำนาญเดียวกับพวกแล้วจะเอา
 ศพไปเผาทนนักได้ เพราะงานที่จะทำต่อไปนั้นเป็นเรื่องดำ
 คัญ และเป็นความลับ ไหนเตยจะบอกให้ พ.ศ.ท. ศรัชย
 รู เตยดดงหน้าเป็นระยะนานจนแม่เวดาทจะ ใช้ก็คงไม่ได้
 กำหนดไว้ จึงต้องโทรเลขบอกไปอีก เมื่อมีทางจะเป็นไป
 ได้ว่า พ.ศ.ท. ศรัชยจำเตยมิได้ดงร แผนการณชำนาญเดียวกับ
 กับพวกมาก่อน การที่ได้สั่งให้จำเตยที่ ๑๓-๑๔-๑๕ ไปกับ
 พ.ศ.ศ. ประคบบ และจำเตยได้ไปร่วมเผาศพฆ ทลกฆาตาย

ด้วยนั้น ไม่เรียกว่าเป็นการสมคบคิดกระทำ ความ ผิด หรือ
 สันนิษฐานการกระทำผิดแต่อย่างใด และสำหรับจำ เดยที่
 ๑๓-๑๔-๑๕ น่าจะรู้ ความจริงเมื่อขณะทำการเผาหรือหึ่ง
 จากนั้น จึงไม่ใช่ผู้ทำความผิดร่วมด้วยดัง โจทก์ฟ้อง

ร.ต.อ. อธิพิศ เครือโยจำเลย ที่ ๗ นั้น ส.ต.ต. สม
 พงษ์ กรพานิช พยานโจทก์ให้การว่าเห็นอยู่ ที่ใน
 ห้องรับแขกกับ ส.ต.ต. ดำรง ส.ต.ต. จรรย์ หรือ
 โยง (สอง คนหลัง นพนักงาน สอบสวนระบุว่า คือ
 ส.ต.อ. ดำรง วงษ์สุนทร และ ส.ต.ต. จรรย์ หรือ
 โยง เสงี่ยมพงษ์) ทั้ง ๓ คนได้เข้ากดปุ่มปลด
 ปลดนายชาญ นายเล็ก นายผ่อง นายเตียงและนาย
 สง่าตามลำดับ ซึ่งศาลได้สวน ส.ต.ต. สมพงษ์ ให้
 การว่า ร.ต.อ. อธิพิศ จำเลยเป็นคนเข้าวัดคอยคนที่
 ถูกส่งเข้าห้องรับแขกนั้น แต่ชน ศาลอาญาพยานว่า
 ไม่ได้สังเกต พ.ต.ต. ประดับ เบิก ความ ว่าเห็นคน
 ในห้อง ๓-๔ คนนั้นเข้ากดปลดปล่านายสง่า ๒-๓ นาทีได้

ยืนเลี้ยงดั่งคล้ายคนดม นอกจาก ร.ต.อ. อธิปัตจำ
 เดยกับพวก ๒ คน ดัง กล่าวนามมาแล้ว ยังมี ร.ต.ท.
 พิชิต (ยศต่อมาก่อ ร.ต.อ. พิชิต วัชรชนะ พันธ์)
 ตำรวจตรประสงค์ (พ.ต.ต. ประสงค์ มัธยมานนท์)
 พ.ต.ต. ประชา ซึ่งเป็นคนนำตัวนายชาญ นายเล็ก
 นายผอง และนายเตย ไปส่งที่ห้องรับแขกก็ได้เข้า
 ช่วยปลดปล่อย ตามที่พยานโจทก์ให้การดังกล่าวมา
 แม้จะเพี้ยนไป จากที่เคย ให้การมาแต่ ครังก่อน บ้าง
 แต่ยกยมน่าหนักพอให้เชื่อฟังได้ว่า ร.ต.อ. อธิปัต
 จำเอยเป็นคนหนึ่งที่ได้ลงมือฆ่านายเตยกับ พวกดัง
 โจทก์ฟ้องกล่าวหาจริง โดยสมคบกับพวกที่ยังไม่
 ได้ตัวมาฟ้องอีกหลายคน แม้โจทก์จะไม่มีพยานเห็น
 คนเหล่านั้นถูกฆาตกรรมตายกับตาของพยานเอง อาศัย
 เหตุผลแวดล้อมที่ ถูกส่งตัวเข้าไป ในห้องรับแขก
 นนถูกฆาตกรรมที่บานหน้าต่างนั้น เพราะต่อมาได้มีการ
 ชันศพจากที่นั้นไปเฝ้า

กรรมการ ผู้สะสางคดีและ พนักงานสอบสวน ล้วน

เป็นตำรวจด้วยกันกับจำเลย ผู้รวบรวมพยานหลัก
ฐานไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธ เคืองกับจำเลยจึงไม่
มีทางให้ระแวงสง สยว่าจะกลั่นแกล้งปรักปรำจำเลย
ด้วยเหตุใด

ขณะทำความผิด ร.ต.อ. อธิพิพตจำเลยอยู่นอกราชการ
กำลังยืนการ้องต่อกรมตำรวจและ คัดตอชอกตบเขารบราช
การตามเดิม พยานหลักฐานที่เห็นจำเลยที่ ๗ อยู่ใกล้สโมสร
นายตำรวจไม่มีน้ำหนักสามารถฟังมาหักล้างพยาน โฉมก็ได้

ผู้ตายทั้ง ๕ คนไม่มีคดีเกี่ยวข้องของเป็นผลของหาว่ากระ
ทำความผิด แต่ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกตัวไป
สอบสวนในฐานะเป็นพยานแล้วคุมเอาตัวไปฆ่าเสีย
ส่วน นายผ่อง นายสง่า ไม่มีเหตุเกี่ยวของเป็น
แต่ร่วมไปด้วยก็ ถูกฆ่าเสีย เพื่อบดปาก มากกว่าอัน
การที่จะฆ่าคนทั้ง ๕ คนนี้ ได้จากต้องมีแผนการณตระ
เตรียมสถานที่และ กำลังคนร่วมทำงาน กันหลายคน

จึงเป็นการฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ (๕) - แต่ตามประ-
มวลกฎหมาย ดกษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา
๒๕๐ (๓) ต้องเป็นการฆ่าด้วยความพยายามด้วย
ความพยาบาทมาตหมาย คดีนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริง
ว่าผู้สมัครบ ร่วมคิดคนใดมีความ พยาบาท มาตหมาย
แก่ผู้ตายมาก่อน จึงต้องใช้บทกฎหมายที่เบ็นคุณ
แก่จำเลยว่าไม่เข้าเหตุฉกรรจ์ข้อนี้ แต่การทจำเลย
ที่ ๗ กับพวกใช้กำลังกายฆ่าคนถึง ๕ คนติดต่อกัน
หตะคน โดยผู้ถูกฆ่าไม่มีโอกาสรู้ตัวไม่สำนึกจะ
ต่อสู้ ขัดขืนได้ จึงเป็นการฆ่าที่แสดงถึงความร้าย
ทำแก่ผู้ตายให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส อนึ่ง
โทษคนผู้สั่งตามบทกฎหมายไม่มีทางจะปราณีได้

อาศัยเหตุผลดังวนจวนมา จึงพร้อมกันพพากษา
ว่า ร.ด.อ. อภิสิทธิ์ เครือใย จำเลยมีความผิด
ตามกฎหมายดกษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา-

๒๓-๒๔ มาตรา ๒๕๐ (๔) และประมวลกฎหมาย
อาญามาตรา ๘๓-๘๔ และมาตรา ๒๘๘ (๕) ซึ่งมี
อัตราโทษเท่ากัน โดยให้ตั้งโทษประหารชีวิต ร.ต.อ.
อิทธิพล เครือใย จำเลยให้ตายตกไปตามกัน ส่วน
จำเลยอื่นรวม ๑๔ คน ทางพิชารณายังฟังไม่ได้ว่า
ได้รวมกระทำความผิดดังใจทักฟ้อง จึงให้ยกฟ้อง
ใจทักปล่อยตัวพ้นข้อหาไปเฉพาะคดีนี้ ตามประ-
มวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๘๕/

นาย ประสาท สุกนธมาน

นาย สวัสดิ์ นราภิรมย์ขวัญ

นาย บรรจบ เสาวรรณ

นาย สว่าง เวทขุวุฒิกรรม วงษ์ศิริ

สำหรับ พันตำรวจโท ศิริชัย กระจ่างวงศ์นั้น ภาย
หลังการตัดสินคดีนายเตียงแล้ว ต้องหาอยู่ในคดี
สังหาร นาย อาร ลีวระ ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์

พิมพ์ไทย สยามนิกร ต่อมาก่อนศาลอ่านคำพิพาก
ษาคดี สังกหรณายอารี นายพันตำรวจโท ศรีชัย
กระจำวงศ์ได้ถึงแก่กรรมในคุก ตามข่าวหนังสือ
พิมพ์ดังนี้

พ.ต.ท. ศรีชัย “นายป้าชาเมืองกาญจน์” กระจำวงศ์
นายตำรวจยุคอัสวันผยอง ผู้สร้างฆาตกรรมสยของ
ยิ่งทั้งผู้อำนวยบริการหนังสือพิมพ์อย่างทารุณ และพิว
พันคดี “อย่างสด” สส. เตียง ศรีจันทร์ กับพวกแล้ว
นำไปฝังไว้กลางป่าชาเมืองกาญจน์บุรี ซึ่งสร้างความ
หวาดกลัวแก่บรรดานักการเมืองฝ่ายตรงข้าม อย่างยิ่ง
ได้จบ ชีวิตลง อย่างน่าอนาถ ด้วยโรคร้าย เข้าสู่มฤต
ในห้องขังเรือนจำลพบุรี

พ.ต.ท. ศรีชัย กระจำวงศ์ นายตำรวจคู่ใจของ พต.ต.อ.
เผ่า ศรียานนท์ ผู้มีส่วนพัวพันในคดีสังหารนายอารี ดีวัระ
ผู้อำนวยความสะดวกหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทยฉบับคนคาบ้านพัก ท.อ.

ทบัสสะแก ขณะที่ไปสนทนากับภรรยาเพราะความขัดแย้ง
ในทางการเมืองกับรัฐบาลในขณะนั้น

นอกจากนี้ พ.ต.ท. ศรัทธัย ยังเป็นนายตำรวจสำคัญท้องถิ่น
เผ่าม่งหมายให้เป็นผู้สังหารนายเคียง ศรัทธัย อดีตต.ต.
สังกัดนครกับพวก โดยเป็นผู้ขัดหลุมทำการ “อย่างตด” ร่าง
อันปราศจากวิญญาณของ ต.ต. เคียง แล้วฝังกระดูกไว้
กลางป่าจนได้รับสมญาว่าเป็น “นายบ้าฆ่าเมืองกาญจน์”

หลังจากอภัยนุศลของผ่านไป โดยการรัฐประหารของ
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ แล้ว คดีอหังการต่างก็ได้ถูกรอพ้น
จนรวมทาง พ.ต.ท. ศรัทธัยมีส่วนพัวพันอยู่ด้วย ดังนั้นจึง
ถูกจับกุมเพื่อดำเนินคดีสังหารนายฮาร ถวาระเมียบ ๒๕๐๓

คดีได้ดำเนินเรื่อยมา จนกระทั่ง คำนัดคดีตัดสิน ปดาย เคือนน
แต่แล้ว พ.ต.ท. ศรัทธัยก็ได้ถึงแก่กรรมอย่างกระทันหันใน
เรือนพยาบาลของ เรือนจำคลองเปรม เมื่อเวลา ๒๐.๒๐ น.
ของวันที่ ๑๓ น. หลังจากที่ถูกจับจากศาล

จากการตรวจอย่างละเอียดของ นายแพทย์ วีระ บัณฑิต
 นายแพทย์ประจำเรือนจำกลางคลองเปรม (ต.ท.ท.) ได้พบ
 โรคตับแข็ง โดฮิตาจิ, และท้องมารอาการเข้าชนรุนแรง
 ถึงขนาดอาเจียรออกมาเป็น โดฮิตาจิ ๆ สุดท้ายนายแพทย์จะ
 ช่วยได้

อนึ่งเมื่อเช้าวานนี้ เวลา ประมาณ ๑๒.๐๐ น. หลังจากที่
 ร.ต.ท. ส.ประดิษฐ์ โรจน์ศิริทำการสอบสวนและถ่ายรูปประ
 กอบการดำเนินคดีเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงส่ง ศพให้ นางแม่
 มารดาของ พ.ต.ท. ศิริชัย ซึ่งไปรอหน้าเรือนจำในเช้าตรู่
 พร้อมด้วยนางนอย กระจางวงศ์ อดีตภรรยาตกอีก ๔ คน
 และนางเรียมชิต คำดำฤทธิ ภรรยาคนปัจจุบันของ พ.ต.ท.
 ศิริชัยซึ่งรอดจากกาญจนบุรี เพื่อดูหน้าสามีเป็นครั้งสุดท้าย
 จนกระทั่งเช้านี้ที่ได้นำศพของ พ.ต.ท. ออกจากต.ท.ท.
 มา บรรดาผู้ที่ไปรับทางหน้าศาลด้วยความเศร้าสลดใจจน
 ทำให้บรรยากาศที่มอซอเพิ่มความดวงเวงและเรียวกรอง สะอึก

ตั้งขึ้นไว้ให้ อย่างน่าเวทนา ต่อจากนั้นญาติได้นำศพของ
 พ.ต.ท. ศรัทธา ไปบำเพ็ญทวดมังกุฏกษัตริยารามแล้ว

ร้อยตำรวจเอก อธิพัฒน์ เครือโย ซึ่งตกเป็นผู้ต้องหาที่ถูก
 ดงโทษให้ประหารชีวิต ได้อุทธรณ์ และต่อมาศาลอุทธรณ์
 ได้อ่านคำพิพากษากลับ คำตัดสิน ของศาลอาญา โดยให้
 ปลดปล่อยตัว ร้อยตำรวจเอก อธิพัฒน์ เครือโยพ้นข้อหาไป

สังหารนายพร มะลิทอง

เมื่อชนพลเตียง ได้ถูกสังหารดับไปแล้ว
คราวนกมาถึงคราวของนายพร มะลิทอง
นักการเมืองผู้มั่งคั่งมั่งมี และดัดไม่เลือก
หน้าอินทร์ หน้าพรหม อีกคนหนึ่ง-- เมื่อมา
ถึงคราวของนักการเมืองผู้นี้แล้ว-- เขา
ก็ต้องประสพชะตากรรมอันน่า สยดสยอง
ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า นาย เตียงศิริชนธเทา
โรหนัก

ฟ้าเมืองไทย ได้กลายเป็นสีเลือดอีกครั้ง
หนึ่ง หลังจากที่ได้สาดเลือดเต็มท้องฟ้าและ

แผ่นดินไปครึ่งหนึ่งแล้ว ทรัพยากรของการ
เมืองก็ไม่ได้สิ้นสุดลง--มันใหม่กระหน้าพัน
ฟาดเข้ามาอีก--แน่นอน การสังหารนัก
การเมืองจะยังไม่เสร็จสิ้นลง เพลงแห่ง
ความรักชาติของนาย พลเผ่า จอมพลพิบูล
ที่ระโคมใหม่ลั่นนั้นจะไม่สิ้นสุด เพราะนัก
การเมืองที่ แสดงตัว เป็นปร บักรบกับเขานั้น
ยังเหลืออยู่อีก

ครั้นแล้วก็ผ่านไป-- จากปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ที่นาย เคียง
ได้ถูกสังหารและเรื่องกาดังเจียบหาย ไปเหมือนคนคนกระทบ
ฝั่งไปนั้น-- มันก็มาถึงวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๗

นักการเมืองผู้ยังยกคหิง ซึ่งมีความรุนแรงในการต่อสู้
เป็นนักอุดมคติทางานเพื่อชาติก็หายไปอีกคนหนึ่ง เขา
คนนั้นคือนายพร มรดทอง เขาเป็นนักการเมืองคนเดียวที่

หน้าตานายพลเผ่า กตางส์ภา จนกระทั่งเพื่อนฝูง และญาติ
 พ้องได้พากันฉกฉวย คักเค้นให้นายพร ระวงเฮอร์
 วงศร แดะอดความเอะอะตงตงตงเสียบ้าง— เพราะทุก
 คนยังจากการตายของสอศตรัฐมนตรีและการหายไปของนาย
 เติง ศรัทธาได้อยุ— แดะความหวาดระแวงหนักเข้ามา
 ถึงจนได้เมื่อเวลาบ่าย ๓.๐๐ น. ของวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๔๘๗
 นายพันตำรวจเอก อรรถนพ พกประยร ได้โทรศัพท์มา
 เรียกให้นาย พร มะดทองไปพบที่ สันตบาตกอง ๒ ซ่งทนน
 เป็นททำงานของนายพันตำรวจเอก อรรถนพ พกประยรแล้ว
 ในเวลาเดียวกัน แดะรงชนอกวงหน่ง นาย พร มะดทอง
 ก็บรรลอบอดต้นตอเขียวใบไม้ของเขาไปพบ พ.ต.อ. อรรถนพ
 พกประยร ทททำงานเมื่อเวลาประมาณ ๓.๔๕ นาฬิกา ตาม
 ที่ได้โทรศัพท์ไปนัดเอาไว้— (ตามคำพิจารณาพิพากษา
 ของศาล)

พอวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๔๘๗ เวลาประมาณ ๓.๓๐

นาฬิกา นายพร มะดทอง ก็ได้รับโทรศัพท์จาก

พ.ศ.อ. อรรถนพ พุกประยร ให้ไปพบที่ตำรวจ
 สันตบาตกอง ๒ ซึ่งเบ้นท์ทำงานของ พ.ศ.อ.
 อรรถนพ พุกประยร ฉะนั้นพอวันรุ่งขึ้น(วันเกิดเหตุ)
 เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา นายพร มะลิทอง ใน
 เครื่องแต่งกายชุดสากล สี่ขาวไว้ทุกข์ ก็ได้ออกจาก
 บ้านของตนไปหา พ.ศ.อ. อรรถนพ พุกประยร ที่
 ตำรวจสันตบาตกอง ๒ ตามนัด และได้มีพยาน
 ใจทักเห็นนาย พร มะลิทอง ขับรถออกอัสคันต์เขียว
 อ่อนรายนไป ถึงตำรวจสันตบาตกอง ๑ เมื่อเวลา-
 ประมาณ ๑๔ นาฬิกา แต่นายพร มะลิทอง ต้องรอ
 คอย พ.ศ.อ. อรรถนพ พุกประยร ซึ่งยังไม่กลับมา
 จากการไปประชุมที่ กรม ประมวลตราช การแผ่นดิน
 ต่อเมื่อ พ.ศ.อ. อรรถนพ พุกประยร กลับจากการ
 ประชุมดังกล่าวเมื่อเวลา ๑๕ นาฬิกา แล้วนายพร
 มะลิทอง จึงได้พบกับ พ.ศ.อ. อรรถนพ พุกประยร
 พบกันแล้ว นายพร มะลิทอง ก็ได้ไปในงานศพ
 พระอภัยพิตรบพิตร ใต้มนต์วิหาร และได้ความจาก

พ.ศ.อ. อุดม เสาะบุตร (พยานโจทก์) ซึ่งเป็นผู้
 สอบสวนคดีนี้จากนั้นนายพร มะดิกทอง ก็ได้
 ถูกจำคุก ๒ และ พ.ศ.ศ. สวัสดิ์ ทมโมลิต นำตัว
 มาจากวัดโสมนัสวิหาร ไปยังบ้านเลขที่ ๓ ซอย
 เกษมสันต์ ๒ เมื่อเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกาครั้น
 เวลาของวันเดียวกันนั้น ก็มีพยานโจทก์หลาย
 คนเห็น นายพร มะดิกทอง นอนตายโดยมีผ้าคลุมไว้
 ที่ห้องรับแขกในบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒

ในที่สุด เขาก็เกมลงชักชวนหนึ่ง นแห่งการเมือง ภายใต้
 ระบบประชาธิปไตยของ นายพลเผ่า และจอมพลพิบูล
 สงคราม

เขาตระหนักขอเชิญท่านผู้อ่านทบทวน อ่านคำพิพากษาของศาล
 อาญาในคดี นายพร มะดิกทอง ก่อนที่จะอ่านภาวะการเกม
 จากชีวิตของการเมืองของนายพลเผ่า พร้อมด้วยสำนวนของ
 เขาก่อนออกครึ่งหนึ่ง

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๒๖๘๒ ๒๖๘๓/๒๕๐๑

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๕๑ ๑๖๕๓/๒๕๐๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญา

วันที่ ๒๗ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๐๒

ระหว่าง พนักงานอัยการ กรมอัยการ

โจทก์

นายพันตำรวจตรีสนั่น เอกะโรหิต ที่ ๑ นายร้อยตำรวจเอก
ปรีดา เพิ่มพานิช ที่ ๒ นายร้อยตำรวจเอก อธิพัฒน์ เครือใย
ที่ ๓ นายสิบตำรวจตรีโสภณ เกตุดกษณ์ ที่ ๔ นายสิบ
ตำรวจตรีบุญรอด แสงพทกษ ที่ ๕ จำเลย

เรื่อง สืบค้นร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ซ่อนเร้นปิดบังการ
ตาย และทำให้เสียหายทรัพย์สิน

ระหว่าง พนักงานอัยการ กรมอัยการ

โจทก์

นายพันตำรวจตรีสนั่น เอกะโรหิต ที่ ๑ นายร้อยตำรวจเอก
 ปรีดา เพ็มพานิช ที่ ๒ นายร้อยตำรวจเอกอิทธิพล เครือไข
 ที่ ๓ นายสิบตำรวจตรีโสภณ เกตุลักษณะ ที่ ๔ นายสิบตำรวจ
 ตรีบุญรอด แสงพทกษ ที่ ๕ จำเลย

เรื่อง สืบค้นร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ชอนเรน ปิตม้ง-
 การตาย

คดีทง ๒ ส่วนนวนนี้ศาลได้พิจารณาพิพากษารวมกัน

ส่วนแรก โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทุกคนรับราชการเป็น
 ตำรวจประจำการ โดยนายพันตำรวจตรี สนั่น เอกะโรหิต
 จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งสารวัตรตำรวจประจำ กองกำ
 กับการ ๔ กองปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวน
 ส่วนกลาง ในขณะที่กระทำผิดมียศเป็นนายร้อยตำรวจเอก
 ดำรงตำแหน่งสารวัตรตำรวจแผนก ๑ กองกำกับการ ๒ กอง
 ปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนส่วนกลาง นาย

ร้อยตำรวจเอกปรีดา เพ็มพานิช จำเลยดำรงตำแหน่งประ
 จักษ์สถานตำรวจภูธรจังหวัดระนอง ในขณะที่กระทำผิดมียศ
 ๗ เป็นนายร้อยตำรวจโท ดำรงตำแหน่งประจำกองกำกับการ
 ๒ กองตำรวจสันติบาล กองบัญชาการตำรวจ สอดสวน
 กตาง นายร้อยตำรวจเอกอิทธิพล เครือใย จำเลยที่ ๓
 ดำรงตำแหน่งประจำสถานตำรวจภูธรจังหวัด พิจิตร ใน
 ขณะกระทำผิดมียศเป็นนายร้อยตำรวจเอก ดำรงตำแหน่ง
 ประจำกองบังคับการกองปราบปรามกองบัญชาการตำรวจ
 สอดสวนกตาง นายสืบตำรวจตรีไธภณ เกตุตักษณ จำ
 ๑ ที่ ๔ ดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ประจำกองกำกับการ ๒
 กองปราบปราม กองบัญชาการตำรวจ สอดสวนกตาง ใน
 ขณะกระทำผิดมียศเป็นนายสืบตำรวจตรี ดำรงตำแหน่งผู้
 บังคับหมู่ ประจำกองกำกับการ ๒ ดังกล่าว นายสืบตำรวจตรี
 บุญรอด แต่งพิทักษ์ จำเลยที่ ๕ ดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่
 ประจำแผนก ๔ กองกำกับการ ๕ กองปราบปราม กอง
 บัญชาการตำรวจ สอดสวนกตาง ในขณะที่กระทำผิดมียศ
 ๗ เป็นนายสืบตำรวจตรี ดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับหมู่ ประจำ

แผนก ๒ กองกำกับการ ๒ กองปราบปราม กองบัญชา
การตำรวจสอบสวนกลาง

จำเลยทั้ง ๕ คนนี้ได้กระทำความผิด ต่อกฎหมาย
หลายบทหลายกระทงต่างกรรมต่างวาระกัน คือ-

ก. เมื่อวันท ๒๔ มีนาคม ๒๔๙๗ เวลากลางวันและกลาง
คืนหงเทยงตอเนื่องกัน จำเลยทั้ง ๕ กับพวกทหตบหนยง
จับตัวไม่ได้อีกหลายคน ได้บังอาจสมคบรวมกันใช้อำนาจ
ด้วยกำลังกายทำร้ายรุดคอ นายพร มะติทอง โดยเจตนาฆ่า
นายพร มะติทอง ให้ถึงแก่ตาย นายพร มะติทอง ได้ถึงแก่
ความตายในวันเดียวกันนั้นเอง สอดังเจตนาของจำเลยกับ
พวก ทั้งนี้โดยจำเลยกับพวกได้กระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อน
และโดยพยายามด้วยความพยายามมาคหมาย ทั้งเป็นการ
กระทำด้วยความทรมาน โดยกระทำทารณ โหดร้ายหรือแสดง
ความดร้ายแก่ นายพร มะติทอง ผู้ตายให้ได้รับความลำบาก
อย่างสาหัส และในวันเดียวกันนั้นเอง เวลากลางคืนหง

เที่ยง ภายหลัง ทจําเลย กับพวกได้ กระทบต ดังก้าวแล้ว—
 จําเลยกับพวกได้สมคบรวมกันลอบเฝ้าศพนายพร มะลิทอง
 ไปถ่วงน้ำซอเรนเสียในลำแม่น้ำเจ้าพระยา ด้วยเหตุนี้จึง
 ไม่สามารถจะทำการชันสูตรพลิกศพได้ตามกฎหมาย เหตุ
 เกิดที่ตำบลวังใหม่ อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร

ข. เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๔๕๗ เวลาใกล้ค่ำหลัง
 เที่ยง จําเลยทั้ง ๕ กับพวกที่ยังหลบหนีอยู่ยังจับตัว
 ไม่ได้อีกหลายคน ได้บังอาจสมคบรวมกันลอบย้าย
 เสด็จศพนายพร มะลิทอง ซึ่งจําเลยกับพวกรวมกันฆ่า
 ดังก้าวแล้วไปถ่วงน้ำ ซอเรน เสียในลำแม่น้ำเจ้า—
 พระยา ทั้งนี้โดยจําเลย กับพวกมี เจตนาจะ ซอเรน
 ปิดบังความตายและเหตุแห่งการตายของนายพรมะลิ-
 ทอง เหตุเกิดที่ตำบลวังใหม่ อำเภอปทุมวัน จังหวัด
 พระนคร และที่ในลำแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลศิริราช
 อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

ค. ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๗ เวลาบ่าย ๖ โมง
 กงคณบดีแห่งไทย เจ้าเขต ๒-๓-๔ & กับพวกทนาย
 ยืนจับตัวไม่ได้ยกหลายคน ซึ่งมีได้มาหาโดยชอบด้วย
 กฎหมายได้บัง อาศัยมคบ รวมกันรอ ทำลายรถยนต์ หนึ่งคัน
 บุคคลที่ยึดติดกัน หมายถึงเตชตะเบียน ก.ท. ๑๓๗๐ ราคา
 ๓๗,๐๐๐ บาท ของนางสงวน มะดีทอง ให้รถยนต์คันดังกล่าว
 เป็นอันตราขายเสียหายไป และไร้ประโยชน์ แล้วเจ้าเขตกับ
 พวกได้รวมกันเอาเศษตรารถยนต์นั้นไปทิ้งเสียในป่าแม่น้ำ
 เจ้าพระยา เหตุเกิดที่ตำบลคลองตัน อำเภอพระโขนง
 จังหวัดพระนคร และที่ในตึกแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลศิริราช
 อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

ต่อมาวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เจ้าพนักงานตำรวจจับตัวเจ้า-
 เขต ๕ ได้ วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ จับตัวเจ้าเขต ๔ ได้
 วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๑ จับตัวเจ้าเขต ๒ ได้ ส่วนเจ้าเขต
 ๑ และเจ้าเขต ๒ ไม่ได้ถูกจับในคดีนี้เพราะถูกจับและควบคุม
 อยู่ในคดีเรื่องอื่น ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์นั้น นาง

ตั้งวง มรดกของ ผู้เสียหายได้รู้เรื่องความผิดแต่รู้ จากตัวผู้
 กระทำผิดเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๑ และได้ร้องทุกข์ขอ
 เจ้าพนักงานให้หาคนชั่งตวงถ่วงแล้ว จำเลยที่ ๑ และที่ ๓
 เป็นจำเลยคนเดียวกับ จำเลยในคดี อาญาดำที่ ๒๖๒๘/
 ๒๕๐๑ ของศาลอาญา และจำเลยทั้ง ๕ เป็นคน ๆ เดียวกับ
 จำเลยในคดีอาญาดำที่ ๒๖๘๒/๒๕๐๑ ของศาลอาญา ขอให้
 ลงโทษจำเลยตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา
 ๖๓, ๖๔, ๑๘๗, ๒๔๘, ๒๕๐, ๓๒๕, ๗๐, ๗๑, ประมวลกฎ-
 หมายอาญามาตรา ๘๓, ๘๔, ๘๐, ๘๑, ๑๘๘, ๒๘๘, ๒๘๙,
 ๓๕๘, และให้นับโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ต่อกฎคดีอาญา
 ดำที่ ๒๖๒๘/๒๕๐๑ และนับโทษจำเลยทั้ง ๕ ต่อกฎสำนวน
 คดีอาญาดำที่ ๒๖๘๒/๒๕๐๑ ของศาลอาญาดวย

สำนวนที่ ๒ โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทุกคนรับราชการ
 เป็นตำรวจประจำการ (โดยต่างคนต่างดำรงตำแหน่ง
 ดังที่กล่าวในสำนวนแรก) ได้กระทำความผิดออกกฎหมาย
 หลายบทหลายกระทงต่างกรรมต่างวาระกัน คือ

ก. เมอวท ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ เวดากถางวันแะกถาง
 คนหตงเทยง คอเนองกน จาเดยท ๒ กับพวกทหตบหนยง
 จบตัวไม้ได้ ได้บ้งอาจสุมคบรววมกนใช้อานาจ ด้วยกาดัง
 กายทารายรดคอนายพงษ หรือสุมพงษ หรือตะม้าย หรือไม้
 หนพรม หรือส่วรรณคิฎป์ โดยเจตนาฆ่าให้ตาย นาย-
 พงษได้ถึงแก่ ความตาย ในวันเดียวกัน นนเองสุม ดังเจตนา
 ของจาเดยกับพวก ทงนโดยจาเดยท ๒ กับพวกได้กระทำ
 โดยไตร่ตรองไว้ก่อน แะโดยพยายามด้วยความพยายาม
 มาดหมาย ทงเป็นการกระทำโดยทรมานหรือโดยกระทำ
 ทารุนโหดร้าย หรือแสดงความดร้ายแก่นายพงษให้ได้รับ
 ความลำบากอย่างสาหัส แะวันเดียวกันนนเองเวดากถาง
 คนหตงเทยง กายหตงจากทจาเดยท ๒ กับพวกกระทำความ
 ผิดดงกถาวแะว จาเดยทง ๕ กับพวกได้สุมคบรววมกนตอบ
 เอาศพนายพงษไปถว่งนำชอนเรนเสยในถาแม่น้ำเจ้าพระยา
 ด้วยเหตุน จงไม่ สามารถ จะทำการชัน สตร พลิก ศพได้ตาม
 กฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลบางจาก ตำบลพระไชนง คำ-
 บดคตของคณ คำบดคตของเคย อำเภอพระไชนง คำบด
 วังใหม่ คำบดปทุมวัน อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร

ช. เมื่อวันท ๒๕ มีนาคม ๒๔๙๗ เวธากถางคนหตงเทยง

จำเญทง ๕ กบพวกกทหตบหนยงจบตวไมไดอกทตยคน ได

บงอจ สมคบรวม กนตบยัยเออ ศพนาย พงษ์ ไปถองน้ำ

ชอนเรนเลัยในตำแม่เนาเจ้าพระยา โดยจำเญทกบพวกม

เจตนาจะชอนเรนบิตบงความตายและ เหตุแห่งการตายของ

นายพงษ์ เหตุเกิดที่ตำบลวังใหม่ อำเภอปทุมวัน จังหวัด

พระนคร แะที่ในตำแม่บ้านเจ้าพระยา ตำบลศรีราช

อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี ตอมาวันท ๘ ตุลาคม

๒๕๐๓ จำเญท ๕ ได วันท ๘ เดือนเคยวกนจบจำเญท ๔

ไดวันท ๓๓ เดือนเคยว กนจบจำเญท ๒ ได ล่วนจำเญ

ท ๓ แะจำเญท ๓ ไมไดกกจับในคตนิ เพราะกกจับ

แะกกควบคมตวอยในคตเรองอน จำเญท ๓ แะจำเญ

ท ๓ เป็นคน ๆ เคยว กบจำเญ ในตำ นวน คติ อาญาดำท

๒๖๒๘/๒๕๐๓ ของศาลอาญา แะจำเญทง ๕ เป็นคน ๆ

เคยวกับจำเญตามลำนวนคตอาญา / ดำท ๒๖๘๑/๒๕๐๓

ของศาลอาญาขอใหลงโทษจำเญ ตามกฎหมายตกษณะ

อาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา ๖๓, ๖๔, ๑๔๗, ๒๔๙, ๒๕๐,

๗๐, ๗๑, ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓, ๘๔, ๘๐,
๘๑, ๑๘๘, ๒๘๘, ๒๘๙, และให้นับโทษ จำเลย ที่ ๑ และ
จำเลย ที่ ๓ ต่อกฎกำหนดอาญาโทษ ๒๖๒๘/๒๕๐๑
และนับโทษจำเลยทั้ง ๕ ต่อกฎกำหนดโทษ โทษ ๒๖๘๑/
๒๕๐๑ ของศาลอาญาดวย

แต่เมื่อสรุปคำฟ้องของ โจทก์ทั้ง ๒ ส่วนแล้วคงได้ใจความ
ดังนี้—

๑. เมื่อวันท ๒๔ มีนาคม ๒๔๙๗ เวลากลางวันและกลางคืน
หญิงเที่ยงตอเนื่องกัน จำเลยทั้ง ๕ กับพวกได้สมัครร่วมกัน
รัดคอ นายพร มณีทอง จนถึงแก่ความตาย และในวันเดียวกัน
กับ จำเลย ที่ ๒ กับพวกได้สมัครร่วมกันรัดคอ นายพงษ์
หรือสมัครพงษ์จนถึงแก่ความตายเช่นเดียวกันอีก

๒. เมื่อวันท ๒๔ มีนาคม ๒๔๙๗ (ในวันเดียวกันกับในข้อ ๑)

เวตาทากตางคนหตงเทยง จำเคยทง ๕ กับพวกได้ส้มคบร่วม
กันตอบเอาศพนายพร มะติทองและ ศพนายพงษ์หรือส้มพงษ์
ไปถ่วงน้ำซ่อนเร้นเสียในถ้ำแม่น้ำเจ้าพระยา

๓. เมื่อวันท ๒๕ มีนาคม ๒๔๙๗ เวตาทากตางวันและเวตา
กตางคนหตงเทยง จำเคยท ๒-๓-๔-๕ กับพวกได้ส้มคบ
รวมกันรือทำตาย รยณคต้วน บุคคณยหือ ออัสตินหมายเดช
ทะเบยณ ก.ท. ๓๓๘๐ ของนางสงวน มะติทอง (อภยานาย
พร มะติทอง) จนเป็นอันตรายเสียหายและไร้ประโยชน์ แลัว
จำเคยกับพวกได้รวมกันเอาเศษทรากรยณคต้วนไปทงเสียใน
ถ้ำแม่น้ำเจ้าพระยา

จำเคยทุกคนทง ๒ ดำนวนให้การปฏิเสชตอดขอหา

ทางพิจารณา โจทก้นำสืบว่า นายพร มะติทอง ผู้ตายเป็น
ธมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร ส่วนนายพงษ์
หรือส้มพงษ์หรือตะมายหรือไม หนุพรหม หรือสุวรรณคีตย์

ผู้ตายเป็นสายตบมหนาททาการสืบสวนพฤตการณ์และความ
เกิดอนไหวของนัการเมือง ซึ่งเป็นปฏิบักษกับรัฐบาล

สมัยนั้น นายพงษ์หรือสมพงษ์มตาแห่งเป็นผ ช่วยนาย
สมศักดิ์ สุวรรณประทีป (พยานโจทก์) ซึ่งเป็นสายตบ
ของ พ.ต.อ. พันธศักดิ์ วิเศษภักดี มอบให้นายสมศักดิ์
สุวรรณประทีป ทำหน้าที่สืบสวน พฤตการณ์และ ความ
เกิดอนไหวของนัการเมืองที่เป็นปฏิบักษกับรัฐบาลสมัยนั้น

และโดยเหตุที่นายพร มะณีทอง เคยถูกจับคุมเป็นผ ต่อหา
ในคดีกบฏภายในเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ ประการหนึ่งกคณาย
พร มะณีทอง เป็นฝ่ายค้านรัฐบาลสมัยนั้นตลอดมา บางครั้ง
นายพร มะณีทอง ได้ทำการอธิบายในสภานี้ แทนราษฎร
ใจมิตรรัฐบาลและนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ อธิบดี
กรมตำรวจด้วยถ้อยคำอนรนแรงกาารวและเสียดสี ซึ่ง
บางครั้งถึงกับชี้หน้านายพลตำรวจเอกเผ่ากม จนถึงกับญาค
และมิตรของนายพร มะณีทอง บางคนหวงวิตกว่า การกระ
ทำของนายพร มะณีทอง คงนั้นจะเป็นเหตุให้นายพร มะณีทอง

ถูกฝ่ายตรงข้ามทำอันตราย ซึ่งอาจถึงตายก็ได้ จึงได้พากัน
 ช่วยตักเตือนมิให้นายพร มะณีทอง กระทำเช่นนั้นออกไป
 แต่นายพร มะณีทองก็ตอบว่า ตนขอทำงานเพื่อประเทศชาติ
 แก่แล้วแต่เพียงแค่นี้ตายโดยเหตุ ๒ ประการ ดังกล่าวถึงหนทาง
 การสำรวจโดยความบังการของ พ.ต.อ. อรรถนพ พุกประยร
 พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ วิเศษภักดี และนายตำรวจบางนาย
 จึงได้เพ่งเล็งเผด็จการและเหตุการณ์และความเคลื่อนไหวของนาย
 พร มะณีทองตลอดมาจนกระทั่งนายพร มะณีทอง ถูกฆ่าตาย
 เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ และในการเผด็จการและ
 ความเคลื่อนไหวของนายพร มะณีทองนี้ ทางตำรวจ
 ได้ใช้คนหลายคนที่ทั้งเป็นตำรวจและมีใช้ตำรวจ แยกเป็น
 สายๆ ออกเที่ยวสอดส่องดู เหตุการณ์และความเคลื่อนไหว
 ของนายพร มะณีทอง ณ ที่บ้านของนายพร มะณีทอง บาง
 และที่แห่งอื่นบ้าง ผู้ที่คอยสอดส่องดูเหตุการณ์และความ
 เคลื่อนไหวของ นายพร มะณีทอง ที่เป็นตำรวจนั้น เช่น
 ส.ต.อ. มนต์รี เชื้อโยธิน (พยานโจทก์) ส.ต.ต. ชิต
 อยู่ยงศิริ (พยานโจทก์) เป็นอาทิ ส่วนที่มีใช้เป็นตำรวจก็

หลายคน เช่น นายสมศักดิ์ สุวรรณประทีป (พยานโจทก์)
นายพงษ์ หรือสมพงษ์ผู้ตาย การที่นายพงษ์หรือสมพงษ์
ผู้ตายไปคอยสอดส่องดูพฤติการณ์และความเคลื่อนไหวของ
นายพร มณีทอง นั้นก็โดยนายสมศักดิ์ สุวรรณประทีป
ได้ชี้ไปคอยสอดส่อง

ครั้นต่อมาในราวต้นปี ๒๕๕๗ นายพงษ์หรือสมพงษ์ผู้ตายได้
ไปบอกนายพร มณีทอง ที่บ้านของนายพร มณีทองว่า
ทางตำรวจได้ชี้ให้ตนมาคอยสอดส่องดู พฤติการณ์และ
ความเคลื่อนไหวของนายพร และบอกด้วยว่าทางตำรวจจะ
ให้เอา เอกสารเกี่ยวกับ เรื่องคอมมิวนิสต์มา ชักซ่อนไว้ใน
บ้านนายพร แล้วจะมาจับกุมนายพร แต่ตนไม่ยากทำ
เพราะเห็นนายพรเป็นคนดี ในที่สุดนายพงษ์หรือสมพงษ์ จะ
ขอเงินสักก้อนหนึ่งจากนายพรเพื่อจะได้เลิกการ เป็นสายลับ
แล้ว จะหลบหนี ไปอยู่บักซ์ไต้เตี้ย แต่นายพร มณีทอง
ไม่เชื่อตามที่นายพงษ์หรือ สมพงษ์บอก นั้น โดยเข้าใจ
ว่านายพงษ์หรือ นาย สมพงษ์จะ มา หดอก ถววงเงินจากตน
จึงไม่ยอมให้เงินแก่นายพงษ์ กลับทำ หนังสือ ร้องเรียน

ร้องทุกข์ถึงเรื่องทนายพงษ์หรือ สัมพงษ์ อ้างว่า เป็นสายลับ
 และมาพดขหักอกดวงเขาเงินจากคนหนีไปยัง อธิบดีกรมคำ—
 รวจ หักจากทนายพร มะตทองมหนึ่งร้อยร้อยเรียงดังกล่าว
 นนแล้ว คอระหวางคนเดือน มกราคม ๒๔๕๗ พ.ศ.อ.
 พนศกต วิเศษกต ได้เรียก นายสมศักดิ์ สุวรรณประ-
 ทัป ไปพบและได้ติดต่อว่านายสมศักดิ์ สุวรรณประทัปขอ
 หน้า พ.ศ.อ. อรรถนพ พุกประยร หาว่านายสมศักดิ์ใช้ให้
 นายพงษ์หรือสัมพงษ์ตายไปเปิด ไปงให้นายพร มะตทอง
 ทราบเรื่องหมด พ.ศ.อ. พนศกต วิเศษกต สั่งกำชับ
 ให้นายสมศักดิ์ สุวรรณประทัป ไปตามตัวนายพงษ์หรือ
 สัมพงษ์มาให้ได้ภายใน ๗ วัน แต่นายสมศักดิ์ไม่สามารถ
 จะไปตามนายพงษ์หรือสัมพงษ์มาให้ได้ภายใน ๗ วันได้ จน
 นายสมศักดิ์ต้องขออนุญาตยดเวลาการติดตามนายพงษ์หรือ
 สัมพงษ์ต่อไปอีก ต่อมาเมื่อวันท ๑๔ มีนาคม ๒๔๕๗ จำเลย
 ท ๓ กับนายสืบ และพดตำรวจหนายนาย ก็ได้ตัวนายพงษ์
 หรือสัมพงษ์ ได้ทจงหวัดสมุทรสงคราม

ต่อมาเมื่อวันท ๒๐ มีนาคม ๒๔๕๗ นายพร มะตทองก็ได้

ไปพบกับ พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยร ซึ่งเป็นผู้กำกับ
การตำรวจสันติบาลกอง ๒ อยู่ในเวณานัน และคนทั้ง ๒ ได้
เกิดโต้เถียงกันมากเกี่ยวกับเรื่องทนายพร มะติทอง ยินคำ
ร้องเรียนร้องทุกข์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ดังกล่าวอนเมื่อ
นายพร กลับมาถึงบ้านตนแล้ว ก็ยังได้เล่าเรื่องที่ตนไป
พบกับ พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยร ตลอดจนเรื่องท
พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยร บอกตนว่าได้จับตัวนายพงษ์
หรือสมพงษ์ไว้ได้แล้วด้วยนั้นให้นางสงวน มะติทอง ภรรยา
(พยานโจทก์) ฟัง

ครนวนท ๒๓ เดือนเดียวกัน เวณประมาณ ๓๓ นาฬิกา
นายพร มะติทอง ได้รับโทรศัพท์จาก พ.ศ.อ. อรรณพ
พกประยร ให้นายพรไปพบที่ตำรวจสันติบาลกอง ๒ ในวัน
รุ่งขึ้นพอวันรุ่งขึ้น (วันเกิดเหตุ) เวณประมาณ ๓๓ นาฬิกา
นายพร มะติทองในเครื่องแต่งกายชุดสากลสีขาว ติดแขน
ทุกข์ (ไว้ทุกข์) ก็ได้ออกจากบ้านไปโดยบอกแก่นาง
สงวน มะติทองว่า จะไปเช่ารถยนต์ (คือรถยนต์ออสติน

๑๑ เชียวอ่อนรายน) ซึ่งอดคิดไวทอ แล้วจะเคยไปหา
 พ.ต.อ. อรรณพ พกประยร ทตารวจสันติบาตกอง ๒ ก่อน
 แล้วจะเคยไปเฝ้าศพพระภิกษุพลรบในคณ เย็นทวด โสมนัด
 วิหาร ครนเวดาประมาณ ๑๕ นาฬิกา นายพร มะติทอง
 กขมรถออกสันต์เชียวอ่อนนหนไปทตารวจสันติบาตกองต่าง ๒
 เพื่อจะได้พบกับ พ.ต.อ. อรรณพ พกประยร แต่เวดานั้น
 พ.ต.อ. อรรณพ พกประยร ไปประชุมทกรมประมวด
 ราชการแผ่นดินเดี่ยว พ.ต.ค. ประคัม ชีระเกาศัตย์ (พยาน
 โจทก์) จึงได้นำนายพร มะติทองขึ้นไปรอกอยอยุทชน
 บนของตารวจสันติบาตกอง ๒ ซึ่งเป็นห้องทำงานของ พ.ต.อ.
 อรรณพ พกประยร ขณะนั้น พ.ต.อ. พันชศกต วิเศษ
 ภักดีและ ร.ต.อ. อธิพนด เครือโยจำเลยที่ ๓ ก็ได้ยทนน
 ดวย

พอเวดา ๑๕ นาฬิกา พ.ต.อ. อรรณพ พกประยร ก็กลับ
 จากการประชุมทกรมประมวดราชการแผ่นดินมายงทตารวจ
 สันติบาตกอง ๒ แล้วสั่งให้ พ.ต.ค. ประคัม ชีระเกาศัตย์

ไปสออบสวนนายพงษ์หรือสมพงษ์ผดาย รวมกับ จำเริญ ๒
 และ พ.ศ.ศ. สวัสดิ์ ทมโฆสิต กรณเวตา ๑๕ นาฬิกาเศษ
 พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยูร พ.ศ.อ. พันธุ์ศักดิ์ วิเศษภักดี
 ร.ศ.อ. พชิต วัชรยชนพตน์ และ พ.ศ.ศ. ประดับ-
 ชีระเกาศิตย์ ก็ได้พากันไปที่บ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒
 หนาสนามกพาแห่งชาติ ซึ่งเป็นบ้านที่ พ.ศ.อ. พันธุ์ศักดิ์
 วิเศษภักดี ได้เช่าไว้ใช้ราชการในกรมตำรวจ โดย พ.ศ.อ.
 อรรณพ พกประยูร นั่งไปในรถคันที่ ศ.ศ.ศ. สมพงษ์
 กรพานิชย์ (พยานโจทก์) เป็นคนขับ และมีพลตำรวจ
 สนั่นใจเผื่อแผ่ (พยานโจทก์) นั่งคู่ไปกับคนขับ ส่วน
 พ.ศ.ศ. ประดับ ชีระเกาศิตย์ ขบรถออกคนหนึ่งตามรถ
 พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยูรไป โดยมี พ.ศ.อ. พันธุ์ศักดิ์
 วิเศษภักดี และ ร.ศ.อ. พชิต วัชรยชนพตน์ นั่งไปด้วย
 เมื่อถึง ปากซอยเกษมสันต์ ๒ แล้ว พ.ศ.อ. อรรณพ
 พกประยูร ก็ได้ลงจากรถคนทคนหนึ่งมานั่งไปในรถคันที่
 พ.ศ.ศ.ประดับ ชีระเกาศิตย์ เป็นคนขับแล้วรถนั้นก็เข้าไป
 ในซอยตรงไปยังบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ แต่ ศ.ศ.ศ.

สมเด็จพระพนังกรพินัยย์ และพลตำรวจชั้น ใจเมื่อแม่ คงจอต
 รกอยู่ทปากซอยเกษมสันต์ ๒ เมื่อรถไปถึงบ้านเลขที่ ๓
 ซอยเกษมสันต์ ๒ แล้ว พ.ต.อ. อรรถนพ พกประยร ก็ส่ง
 ให้ พ.ต.ต. ประดับ ชีระเกาศ์ดัย กลับไปที่ตำรวจสันติบาล
 กอง ๒ ส่วน พ.ต.อ. อรรถนพ พกประยร พ.ต.อ.
 พนชศักดิ์ วิเศษภักดี และ ร.ต.อ. พชต. วิชัยชนพมณ
 ก็พากันเข้าไปในบ้านหลังนั้น

ครั้นเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา จำเลยที่ ๒ และ
 พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทมโฆสิตก็ได้ให้นายพร มะลิทอง
 จากวัด โสมนัสวิหารเข้าไปในบ้านเลขที่ ๓ ซอย
 เกשמสันต์ ๒ ต่อจากนั้นจำเลยที่ ๒ และ พ.ต.ต.
 สวัสดิ์ ทมโฆสิต ก็ย้อนกลับไปที่ตำรวจสันติบาล
 กอง ๒ อีกและได้ไปชวน พ.ต.ต. ประดับ ชีระ—
 เกาศ์ดัย ซึ่งรอคอยอยู่ที่ตำรวจสันติบาลกอง ๒
 นั้นให้ไปสอบถามนายพงษ์หรือสมพงษ์ผู้ตาย ที่บ้าน
 ซอยสุขใจ บางกระบี่ ซึ่งเป็นบ้านที่กรมตำรวจ

เข้าไ้จากนายพลตำรวจตรจาร์ต มณฑกานนท์ ผู้
 เป็นเจ้าของแ่ดวนายตำรวจทั้ง ๓ นายนั้น ก็ได้พา
 กันไปทบ้านชอยส์ใจนั้น โดย พ.ต.ต. ประดับ
 ชระเกาศ์ดัย เป็นคนขับรถเมื่อไปถึงแ่ดวจาเตย
 ที่ ๒ กับ พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทมโฆสิต ก็ได้ลงมือสอบ
 สนวนนายพงษ์หรือสมพงษ์ คายอยส์กกรุหนง ก็นำ
 นายพงษ์หรือสมพงษ์มาชนรถชน พ.ต.ต. ประดับ
 ชระเกาศ์ดัย เป็นคนขับ โดยให้นายพงษ์หรือสม—
 พงษ์นงอยกถางระหวางจาเตยที่ ๒ กับ พ.ต.ต. สวัสดิ์
 ทมโฆสิต ในที่นั่งคอนหลัง พอขับรถมาถึงปาก
 ชอยส์ใจ จาเตยที่ ๒ แะ พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทมโฆ-
 สิต ก็สั่งให้ขับรถไปทางพระโชนง แต่ครันรถไป
 ถึงบางนา จาเตยที่ ๒ แะ พ.ต.ต. ทมโฆสิต ก็
 สั่งให้ พ.ต.ต. ประดับ ชระเกาศ์ดัย ขับรถกลับ
 เขากรงเทพ ฯ แะในระหวางทางที่ขับรถกลับ
 เขากรงเทพ ฯ นเอง จาเตยที่ ๒ แะ พ.ต.ต.
 สวัสดิ์ ทมโฆสิต ก็ได้ช่วยกันกดปถาทารายนาย

พงษ์หรือ สัมพงษ์ จนกระทั่ง นายพงษ์หรือ สัมพงษ์
 เจียบเลี้ยงไปแล้ว พ.ต.ต. ๑ ประดับ ธีระเกาศ์ดัย
 ก็ขับรถต่อไปจนถึงบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒
 ซึ่งขณะนั้นเป็นเวลาค่ำแล้วและได้จอดรถ ไว้ในริ-
 เวณบ้านนั้น ต่อจากนั้นก็มีพวกตำรวจหลายคนได้
 ช่วยกัน นำนายพงษ์หรือ สัมพงษ์ ซึ่งนั่ง คอพับหมด
 ล้มอยู่ตรง ที่นั่งนอน หาดังจาก รถเข้า ไปทางหลัง
 บ้าน และในระยะใกล้ ๆ กันนั้นเอง ซึ่งเป็นเวลา
 มืดแล้ว ก็ได้มีการนำศพนายพร มะธทอง ซึ่งนอน
 ตายมีผ้าคลุมไว้ในห้องรับแขกในบ้านเลขที่ ๓ ซอย
 เกשמสันต์ ๒ และศพนายพงษ์หรือ สัมพงษ์ที่ได้นำ
 เข้ามา ในภายหลังก็นำไปห่อ มิดชิดกับเสื้อผ้าขึ้น-
 เมนต์ แล้วขนใส่ในรถยนต์ที่ ทบ เมื่อจัดการเอาศพ
 ผู้ตายทั้ง ๒ ขนรถที่ ทบเสร็จแล้ว พ.ต.อ. อรรณพ
 พุกประยร กับพวกนายตำรวจที่อยู่ในบ้านนั้นก็พา
 กันนำศพไปทบบ้านเลขที่ ๕๓ ถนนพระอาทิตย์ ซึ่ง
 เป็นบ้าน ทกรรม ตำรวจได้ ใช้สำหรับเป็นสถานที่ทำ

การของหน่วยชชบพตาย แล่นาค์พตงเรือไปทง
 เต้ยในตำแม่น้ำเจ้าพระยา ช่งอยคนตะมังกบมาน
 เดชท ๕๑ ถนพระอาทศย

คตมาวงรงชนกโคมการรทอทำตยรทออสตนต์เชยวออนราย
 น ช่งนายพร มะตทอช ชบชไปหา พ.ค.อ. อรรณพ พก-
 ประยร ทตารวจสันตบาตทอ ๒ นน ถน บานชอยกถาง
 ๒๑, ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๒๑, ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 พ.ค.ค. ประคบ ชระเกาศ์ถย พ.ค.ท. จรญญา สัตยาบัน
 (พยานโจทก์)-พ.ค.ค. ส่วสัด ทุมโฆสัด พ.ค.ค. ประสงค์
 มัชฌิมานนท์ ร.ค.อ. พชค วจยชนพฒน์ แดะคารวจ
 อน ๆ อกหาตายนาย ทงนโดย พ.ค.อ. อรรณพ พกประยร
 พ.ค.อ. พนศ์กคค วจเคษภกค เบนผู้ ส้งการแะคอยคอบ
 คมคแะการรทอแะทำตยรทอนอยคตอดเวตา เมอรอแะ
 ทำตยรทอเสร์จแะว ก็ได้นำเอาเคษทรากรทได้ในถ้งนามน
 ๒ ถง พรอมควยยารทแะส้งอน ๆ ชองทรากรทนน
 แะวก็ นำเคษทรากรท ไปท หนาบานเดชท ๕๑ ถนพระ

อาทิตยลงเรือ ไปทั้ง เตี้ยในดำ แม่ น้า เจ้าพระยาแถมสะพาน
 ทำพระราม ๖ และการทหน้าศพ คายทั้ง ๒ ไปทั้งเตี้ยในดำ
 แม่น้าเจ้าพระยานน ก็เพื่อจะบิดบังซ่อนเร้นการตายของผู้
 คายทั้ง ๒ และเพื่อเป็นการทำตายหลักฐานในการกระทำ
 ฆัตของจำเลยกับพวกมิให้ผู้ใดตวงรู้ นอกจากจำเลยทั้ง ๕
 นแถม ก็ยังมีพวกทกระทำการผิดรวมกับจำเลยอีก ๕ คน คือ
 พ.ต.อ. อรรณพ พุกประยูร พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ วิเศษภักดี
 พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทมโฆสิต พ.ต.ต. ประสงค์ มัชฌิมานนท์
 และ ร.ต.อ. พิชิต วิชยชนพฒนทง ๕ คนนี้ได้ไปอยู่ในต่าง
 ประเทศเสียก่อนมีการสอบสวนคดีนี้ และบัดนี้ยังไม่กลับ
 มาประเทศไทย

ฝ่ายจำเลยทั้ง ๕ นำสืบว่า จำเลยมิได้กระทำความผิดดังโจทก์
 หา และจำเลยที่ ๑ ยังได้นำสืบต่อสืบอีกว่า ในวันที่ ๒๔
 มีนาคม ๒๔๙๗ นั้น จำเลยได้มาทำงานตามปกติอยู่ที่กอง
 ปราบปรามตามยอดตงแต่เวลา ๕ นาฬิกา จนถึงเวลา
 ๑๖ นาฬิกาเศษ มิได้ไปไหนจำเลยเคยได้ไปพักอาศัยอยู่ที่

บ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม
มิถุนายน ๒๔๙๗ แต่จำเลยไม่รู้จักและไม่เคยไปที่บ้านเลขที่
๕๑ ถนนพระอาทิตย์ และบ้านซอยกลางบางกระบี่ และไม่
เคยรู้จักผู้ตายทั้ง ๒ คนเลย

ส่วนจำเลยที่ ๒ นำสืบต่อสืบอีกว่า ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๔๙๗
นั้น จำเลยได้เข้าเฝ้านายร้อยเวรประจำการตึกกองกำ
กับการตำรวจสันติบาลของ ๒ ตั้งแต่เวลา ๙ นาฬิกา จน
ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๙๗ เวลา ๙ นาฬิกา โดยมีได้ไปไหน
หลังจากออกเฝ้าแล้วก็มีได้ไปไหนอีก คงทำงานอย่ที่นั้น จน
กระทั่งเวลา ๑๖ นาฬิกาของวันเดียวกันนั้น จึงเลิกทำงาน
แล้วกลับบ้านของตน ต่อจากนั้นก็มิได้ไปไหน จำเลยเคย
ไปที่บ้านซอยสุขใจ บางกระบี่ และบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษม-
สันต์ ๒ เพียงครั้งเดียวเมื่อราวต้นเดือนมีนาคม ๒๔๙๗ เหตุ
ที่ไปที่บ้าน ๒ นั้น ก็เพราะเมื่อราวต้นเดือนมีนาคม ๒๔๙๗
นั้น เวลาประมาณ ๑๕ นาฬิกา พ.ต.ท. จริญญา ลัดดาบัน
ได้มาชวนจำเลยไปที่บ้านซอยสุขใจ พอไปถึงนายวิสูตรก็

มาเปิดประตูบ้านให้ เมื่อ พ.ศ.ท. จริญญา สัตยาบัน ก็ตั้ง
 ให้นำยวิสูตรไปเอาควานายพงษ์หรือสมพงษ์มาแล้ว พ.ศ.ท.
 จริญญา สัตยาบัน ก็ทำการสอบสวนนายพงษ์หรือสมพงษ์
 ทหารรบแขกแต่จะสอบสวนกันด้วยเรื่องอะไร จำเลยไม่ได้
 ยินเพราะระหว่างสอบสวนนั้น จำเลยออกไปอยู่เดี่ยวที่ระเบียง
 ข้างนอก สอบสวนอยู่ราว ๓๐-๔๐ นาที จึงเลิก ๆ แล้ว
 พ.ศ.ท. จริญญา สัตยาบัน ก็เดินออกมาหาจำเลยที่
 ระเบียง และบอกว่า “กตัญญูเถอะมันไม่รับ” แล้วก็
 พาคนกลับไปที่บ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ โดยนำ
 นายพงษ์หรือสมพงษ์ไปด้วย เมื่อไปถึงซึ่งขณะนั้นเป็นเวลา
 ๑๘ นาฬิกาแล้ว พ.ศ.ท. จริญญา สัตยาบัน ก็ให้นายพงษ์
 หรือสมพงษ์ขึ้นไปบนตึก ส่วนจำเลยนั่งคอยอยู่ในรถ ไปได้
 สัก ๑๕ นาที พ.ศ.ท. จริญญา สัตยาบัน ก็กลับมาคน-
 เดียวและสั่งให้ จำเลยไปทศารวจสันติบาลกอง ๒ จำเลยยัง
 ได้ย้อนถามว่า “แล้วนายพงษ์เล่า” พ.ศ.ท. จริญญา
 สัตยาบันตอบว่า “มันไม่รับเอาควานายวิสูตรก่อน” พอ
 ไปถึงกองตำรวจสันติบาลกอง ๒ แล้ว จำเลยก็แยกกลับ

บ้านของตน ต่อมาเมื่อวันท ๒ สิงหาคม ๒๕๐๑ ขณะทจำเลย
รับราชการอยุ่ที่สถานการวจจร จังหวัดระนองนน พ.ค.อ.
อดม เค่ำระบบตร ผู้สอบส่วนคนคืนได้เรียกตัวจำเลยไปพบ
แล้วถามว่า ได้รเห็นในคนนอย่างไรบ้าง ร็จกนายพร
มธทอง นายพงษ์ใหม่ เมื่อคนตอบว่าไม่ร็จกคนทง ๒ นน
แล้ว พ.ค.อ. อดม เค่ำระบบตร ก็บอกให้คนทาบนทกชนมา
จำเลยจึงได้ทาบนทกชนฉบับหนึ่ง แล้วจแล้วกส่งให้ พ.ค.อ.
อดม เค่ำระบบตร ๆ ว่าให้การอย่างนคองถูกเบ้นจำเลยแน่
ขอให้จำเลย รวมนมอ กับพนักงานสอบส่วน แล้วจะกนไว้เบ้น
พยานคู่กับ พ.ค.ค. ประดับ ชระเกาศัดย จำเลยเชอว่า
ท พ.ค.อ. อดม เค่ำระบบตรพคนนเบ้นความจริง จึงตกลง
ให้ควมรวมนมอและได้ยอนถามว่า “จะให้การอย่างไร”
พ.ค.อ. อดม เค่ำระบบตร จึงว่า “ถ้าเช้นนนักให้เขียน
บ้นทกเสียใหม่ จำเลยจึงได้เขียนบ้นทกชนใหม่อกฉบับหนึ่ง
(คือเอกธำรหมาย จ. ๖๖) โดยเขียนตามคำบอกของ
พ.ค.อ. อดม เค่ำระบบตร แล้วจแล้วกมอบบ้นทกฉบับใหม่

นั้นให้ พ.ต.อ. อุดม เศรษฐบุตร ไว้ ส่วนบันทึกฉบับแรก

นั้น พ.ต.อ. อุดม เศรษฐบุตร ได้ฉีกทิ้งเสียแล้วจำเลยก็

กลับไปจังหวัดระนอง ต่อมาอีกสัก ๑ เดือนเศษ จำเลยได้

ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์ว่า ตนมีส่วนพัวพันกับคดี จำ-

เลยจึงได้ยื่นหนังสือขอมอบตัวต่อศาล คิด ขอขอขมวดกรรมตำราวจ

กรณวันที่ ๓๓ ตุลาคม ๒๕๐๓ จำเลยได้เข้าพบ พ.ต.อ. อุดม-

เศรษฐบุตร ๆ ก็เลยแจ้งขอให้จำเลยทราบ จำเลยขอคน

บันทึกฉบับหลัง (เอกสารหมายเลข จ. ๖๖) นั้นคน แต่ พ.ต.อ.

อุดม เศรษฐบุตร ไม่ยอมคืนให้ ต่อจากนั้นเขาก็เริ่มสอบ-

สวนจำเลย ๆ ก็ให้การปฏิเสธ หาได้ให้การอย่างที่ปรากฏ

ในบันทึกตามเอกสารหมายเลข จ. ๖๖ ไม่ จำเลยไม่เคยไปที่

บ้านชอยกต่าง บางกะปิเลย แต่จำเลยได้เคยไปส่งวิทยุ

ถึงตำรวจชายแดนในตอนกลางวันระหว่างปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘

ที่บ้านเลขที่ ๕๑ ถนนพระอาทิตย์เพียง ๒-๓ ครั้ง จำเลย

ไม่เคยเห็นรูปและตัวจริงของนายพร มณีทอง เคยรู้จักแต่

ชื่อเท่านั้น ส่วนนายพงษ์หรือสมพงษ์นั้น จำเลยเคยเห็น

๒๒
 ทบ้านซอยสุขใจเพียงครั้งเดียว พ.ต.ต. ประดับ ชระเกาศ์ดัย
 เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน

๒๒
 สำหรับจำเลยที่ ๓ นำสืบข้อเท็จจริงว่า ในวันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม
 ๒๔๙๗ นั้น จำเลยได้มาช่วยราชการอยู่ที่กองปราบตาม
 ยอด โดยทำงานอยู่ที่ห้องทำงานตลกดวดเวตาเดกงานแดงก
 กตบ้าน มิได้ไปไหนอีก จำเลยไม่เคยรู้จักและไม่เคยไป
 ๒๒
 ทบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ และบ้านซอยบางกะปิ แต่
 จำเลยเคยไปที่บ้านเลขที่ ๕๑ ถนนพระอาทิตย์เพียง ๒ ครั้ง
 คือไปใน เวตากดางคนเพื่อวางแผนการจับกุมผู้ร้ายที่ปล้น
 ธนาคารเอเซียครั้งหนึ่ง กับได้ไปเวตากดางวันเพื่อพาผู้ร้าย
 ๒๒
 คัดเคยวณนั้นไป ถึงอีกครั้งหนึ่งจำเลย ไม่เคยรู้จักผู้ตายทั้ง
 ๒
 สองคนนั้นเลย

๒๒
 จำเลยที่ ๔ นำสืบข้อเท็จจริงว่า ในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๙๗
 นั้น จำเลยได้ไปในงานแต่งงานน้องภรรยาของจำเลยที่จังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ เดือนเดียวกัน จำเลย

จึงกตบจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อกตบแล้วได้ ๕-๖
 วัน จำเลยจึงไปเฝ้าบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ แต่
 จำเลยไม่เคยไปที่บ้านซอยกตางบางกะปิ และที่บ้านเลขที่
 ๕๑ ถนนพระอาทิตย์ ในระหว่างวันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม
 ๒๔๙๗ นั้นเลย จำเลยไม่เคยรู้จักและไม่เคยเห็นหน้าผู้ตาย
 ทั้ง ๒

จำเลยท ๕ นำสืบต่อสืบกว่า ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๔๙๗
 นั้น จำเลยได้ไปกินเลี้ยงที่ ซอมรณยนต์ ของนายสวัสดิ์
 แซ่ต กณนหาดวง อำเภอบ่อผืนราบ จังหวัดพระนคร
 และได้พบนางคนอยู่ทนนจนถึงวันที่ ๒๕ เดือนเดียวกันมิได้
 ไปไหน จำเลยไม่เคยรู้จักและไม่เคยไปที่บ้านเลขที่ ๓ ซอย
 เกษมสันต์ ๒ บ้านซอยกตางบางกะปิและบ้านเลขที่ ๕๑ ถนน
 พระอาทิตย์ ทั้งไม่เคยรู้จักและไม่เคยเห็นหน้าผู้ตายทั้ง ๒ เลย

ศาล ได้พิเคราะห์ ดูพยานหลักฐานของ โจทก์จำเลยตลอด
 แล้ว เห็นว่าคดีนี้เป็นที่น่าสงสัยตายมากที่พยานโจทก์ส่วนใหญ่

๐
คทาดำ

ഭൂമി

๔๗ . ๒๒ ๐
กเป็นตำรวจทงหน ซึ่งตามธรรมดาแถวพยานเหตานั้นก็น่า
จะเบิกความให้ความกระจ่างแจ้งต่อศาลยิ่งกว่า แต่ตรง
กนั้นพยานท เป็นตำรวจ บางปาก กดขี่ให้ การอย่าง คตม
เครือ ดประหนึ่งว่าพยายามจะบิดเบ่งและอำพรางความจริง
บางประการและบางครั้งเลย โดยความหวาดระแวงต่อ
ผลที่ตนได้รับในภายหน้า เพราะ เหตุที่ตน เบิกความตาม
จริงทั้งหมด หรือโดยเหตุผลส่วนตัวของพยานอย่างใดอย่าง
หนึ่ง แตกกกระหนกดเมอประมวลพยานหลักฐานของ โจทก์
ทบทวนพยานบุคคลและพยานเอกสารทั้งหมดแล้ว คงฟัง
ข้อเท็จจริงได้ว่านายพร มะณีทอง เป็นฝ่ายค้านรัฐบาลสมัย
นั้นตลอดมา บางครั้ง ก็ได้ทำการ อภิปราย ในสภาผู้แทน
ราษฎร โจมตีรัฐบาลและนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์
อธิบดีกรมตำรวจอย่างรุนแรง ซึ่งบางครั้งอาจถึงกับได้ช้หน้า
นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์บางกม เป็นเหตุให้ทาง
การตำรวจโดยบงการของ พ.ศ.อ. อรรถนพ พุกประยูร
พ.ศ.อ. พันธุ์ศักดิ์ วะเศษภักดิ์ และนายตำรวจบางคนได้
เพ่งเล็งเฝ้าดูพฤติกรรม และความเคลื่อนไหวของนายพร—

มะติทอง คดอดมา และเมื่อนายพงษ์หรือส้มพงษ์ตายไป
 บอกความลับให้นายพร มะติทองทราบถึงเรื่องทศนเป็นสาย
 ดับของตำรวจ และเรื่องที่ทางตำรวจจะเอาเอกสารเกี่ยวกับ
 เรื่องคอมมิวนิสต์มาซักไล่ไว้ในบ้านนายพร มะติทอง นั้นเป็น
 เหตุให้ทางตำรวจไม่พอใจอย่าง มาก จนถึงกับ พ.ต.อ.
 พนธิ์ศักดิ์ วิเศษภักดิ์ ได้เรียกนายส้มศักดิ์ สวรรณประทีป
 (พยานโจทก์) ไปพูดต่อว่าต่อขานต่อหน้า พ.อ.ค. อรรณพ
 พกประยร หัวหน้านายส้มศักดิ์ สวรรณประทีป ไซ้ให้นาย
 พงษ์หรือส้มพงษ์ตายไปเปิดโปงให้นายพร มะติทอง ทราบ
 เรื่องหมด และ พ.ต.อ. พนธิ์ศักดิ์ วิเศษภักดิ์ ยังได้พูดกำ
 ขับให้นายส้มศักดิ์ สวรรณประทีป ไปติดตามให้ได้ตัว
 นายพงษ์หรือส้มพงษ์ มาภายใน ๗ วัน แล้วในที่สุดก็จับ
 ตัวนายพงษ์หรือส้มพงษ์ได้เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เดือน
 เดียวกัน นายพร มะติทอง ก็ได้ไปพบกับ พ.ต.อ.
 อรรณพ พกประยร และได้เกิดโต้เถียงกันขึ้นกับ พ.ต.อ.
 อรรณพ พกประยร ด้วยเรื่องทนายพร มะติทอง ยื่นคำ
 ร้องเรียนต่ออธิบดีกรมตำรวจว่า นายส้ม พงษ์หรือ พงษ์ ไป
 แฉถึงคนว่าเป็นสาย ดับและพูดขู่หลอกลวงจะเอาเงินนั้น

พจนท ๒๓ มีนาคม ๒๔๙๗ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา
 นายพร มะดีทอง ก็ได้รับโทรศัพท์จาก พ.ศ.อ. อรรณพ
 พกประยร ให้ไปพบที่ตำรวจสันติบาลกอง ๒ ซึ่งเป็นที่ทำ
 งานของ พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยร ฉะนั้นพจนท
 (วันเกิดเหตุ) เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา นายพร มะดีทอง
 ในเครื่องแต่งกาย ชุดสากลสีขาวไว้ทุกข์ ได้ออกจากบ้าน
 ของคนไปหา พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยรที่ตำรวจสันติบาล
 กอง ๒ ตามนัด และได้มีพยานใจที่เห็นนายพร มะดีทอง
 ขับรถออกส่งคนส่งเขยวอนรายนไปถึงตำรวจสันติบาลกอง ๒
 เมื่อเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกาแต่นายพร มะดีทอง ต้องรอ
 คอย พ.ศ.อ. อรรณพ พกประยร ซึ่งยังไม่กลับมาจากการ
 ไปประชุมที่กรมประมวตราชการแผ่นดิน คือเมื่อ พ.ศ.อ.
 อรรณพ พกประยรกลับจากการประชุมดังกล่าวเมื่อเวลา
 ๑๕ นาฬิกาแล้ว นายพร มะดีทอง จึงได้พบกับ พ.ศ.อ.
 อรรณพ พกประยรพบกันแล้ว นายพร มะดีทอง ก็ได้ไป
 ในงานศพพระอภัยพลรบที่วัดโสมนัสวิหาร และได้ความ
 จาก พ.ศ.อ. อุดม เค้าระบุตร (พยานใจที่) ซึ่งเป็นผู้

สอบสวนคนหวาดค้อจากหน่นายพร มะตทอง ก็ได้ถูกจำเลย
 ที่ ๒ และ พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทุมโฆสิต นำตัวมาจากวัดไต้มนั้
 วิหาร ไปยังบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ เมื่อเวลาประ-
 มาณ ๑๗ นาฬิกา ครั้นเวลาคาของวันเคียวกนหน กัมพยาน
 โจทก์หลายคนเห็นนายพร มะตทอง นอนตายโดยมีผ้าคลุม
 ไว้ทห้องรับแขกในบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ และมี
 พยานโจทก์ได้เห็นจำเลยที่ ๒ และ พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทุมโฆ-
 สิต กระทำการสอบสวนนายพงษ์หรือสมพงษ์ทบ้านซอยสุข-
 ใจ บางกระบี่ เมื่อเวลาเย็นของวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๗
 หน่นเสร็จแล้ว ก็นำนายพงษ์หรือสมพงษ์ขึ้นรถไปทางพระ-
 โชนงพอลงบางนา รถกักตบเข้ากรุงเทพ ฯ ในระหว่าง
 ทางตรกตบเข้ากรุงเทพ ฯ หนเอง จำเลยที่ ๒ กับ พ.ต.ต.
 สวัสดิ์ ทุมโฆสิต ก็ได้กอดปด้าและทำร้ายนายพงษ์หรือ
 สมพงษ์จนเจ็บเสียงไป แล้วก็นำนายพงษ์หรือสมพงษ์
 เข้าไปในบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ ค้อจากหนกมตำรวจ
 หลายนายช่วยกนหน่นายพงษ์ หรือสมพงษ์ ซึ่งนงค้อพบหมด

สตอย์แล้วเข้าไปทางหลังบ้านนน และในระยะใกล้ ๆ กัน
 นนเอง ก็มพยานใจทักได้เห็นเขาเอาคัพนายพร มะลิทอง
 และคัพ นายพงษ์หรือ สัมพงษ์ หอมด เขากับเส้า ปูนซิเมนต์
 โดยทำเป็นห้อง ๒ ห้องบรรทุกขนรถตุ ทบไปททาหน้าบ้านเลข
 ที่ ๕๓ ถนนพระอาทิตย์ แล้วนำคัพลงเรือไปทิ้งเสียในลำ
 แม่นาเจ้าพระยา ซึ่งอยคนดะฝั่งกับบ้านเลขที่ ๕๓ ถนน
 พระอาทิตย์ แต่ทางพิจารณาไม่ได้ความชัดว่า ผู้ตายทั้ง ๒
 ได้ถูกรัดคอตาย

จากพฤติการณ์ดังกล่าวมานี้ จึงน่าเชื่อว่า นาย
 พร มะลิทอง และนายพงษ์หรือสัมพงษ์ถูกฆ่าตาย
 โดยการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจจริง โดยปราศจาก
 ข้อสงสัย

ส่วนรถออกสตนต์เขี้ยวอนรายน ซึ่งนายพร มะลิทอง
 ขับไปหา พ.ต.อ. อรรณพ พกประยร ในวันที่ ๒๔
 มีนาคม ๒๔๙๗ นน ก็เป็นอนพงได้ว่า ได้ถูกรอและทำตาย

แฉ้วถกนำเค้ษทรากรรทไปททาหนาบานเลขท ๕๑ ถนนพระ-
 อาทคัย ใ้เรอไปทงเล้ยในด้าแม่น้าเจ้าพระยาแฉ้วสะพาน
 พระราม ๒ เมอคนวนท ๒๕ มีนาคม ๒๔๙๗ จรงดงโจทกน้า
 ส้มเช้นเค้ยวกัน เพราะในชอนกัมพยานโจทก ใ้เห็นพวก
 คารวจช้วยกันรือ แฉ้วทาดายแฉ้วช้วยกันชนเค้ษทรากรรท
 บรรทกค ทบไปททาหนาบานเลขท ๕๑ ถนนพระอาทิตย์ แฉ้ว
 ใ้เรอไปทงเล้ยในด้าแม่น้าเจ้าพระยา

ปัญหาที่จะพึงพิจารณาต่อไปก็คือจำเลยทั้ง ๕ จะได้
 เป็นผู้กระทำผิดดงโจทกหาหรือไม

กรณียทนายพร มะตทอง ถกฆ่าตายนั้น ไม่มีพยานโจทก
 คนใดเบิกความพาดพิงแฉ้วยนย่นว้า จำเลยที่ ๑ ใ้ร่วม
 กระทำผิด ในการทนายพร มะตทอง ถกฆ่าตายนแต่อย่าง
 ใดเลย ฉะนั้นจึงไม่มีทางที่จะดงโทษจำเลยที่ ๑ ฐานฆ่า
 นายพร มะตทอง ใ้ ส่วนจำเลยที่ ๒-๓-๔-๕ นั้นถ่า
 ก็ไม่มีพยานโจทก คนใดย่นย่นว้าเป็นผู้ร่วมกระทำผิดในการ

๑ นายพร มะลิทอง ถกฆ่าตายเช่นเดียวกัน เฉพาะตัว
 ๑ จำเลยที่ ๒ นั้น ถึงแม้จะได้ความจาก ส.ค.ท. สด กถึงวจิตร
 พยานใจก็ว่า ก่อนหน้าทพยานจะได้อ่านข่าวเรื่องนายพร
 มะลิทอง หายไปซึ่งลงในหนังสือพิมพ์ได้สัก ๔-๕ วัน เวตา
 ประมาณ ๑๐ นาฬิกา จำเลยที่ ๒ ได้สั่งให้พยานไปคอยดู
 รถยนต์สีเขียวที่สะพานเฉลิมเผ่า อันอยู่ห่างกับตำรวจสันต-
 บาตกอง ๒ ประมาณหัว ๓ เล่าไฟฟ้า เมื่อพยานไปคอยดู
 ยืนบนราว ๓๐ นาที จึงเห็นรถยนต์สีเขียว (ซึ่งมีล้อและ
 เลขทะเบียนตรงกับที่จำเลยที่ ๑ บอกแก่พยาน) อันมีนายพร
 มะลิทอง นั่งขับขานคนเดียว แล้วรถก็เลยเข้ากรมตำรวจ
 กับได้ความจาก พ.ต.อ. อุดม เค้าระบุตร พยานใจก็ว่า
 ในวันเกิดเหตุนั้น นายพร มะลิทอง ได้ถูกจำเลยที่ ๒ และ
 พ.ต.ท. สวัสดิ์ทุมโมสิต นำตัวมาจากวัดโสมนัสวิหารไปยัง
 บ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ เมื่อเวลาประมาณ ๑๗
 นาฬิกา ครั้นเวลาค่ำก็ปรากฏว่า นายพร มะลิทอง นอน
 ตายมีผาคดมไว้ที่ห้องรับแขกในบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์
 ๒ นั้นเอง แต่ศาลเห็นว่า เหตุเพียงเท่านั้นยังไม่มั่นคงพอ

จะฟังว่าจำเริญที่ ๒ ได้เป็นผู้ร่วมกระทำความผิด ในการที่
 นายพร มะติทอง ถูกฆ่าตายนั้นได้ ทงนิกเพราะแม่จะฟัง
 ว่าวนทจำเริญให้ ส.ค.ท. สด กตงวิจิตร ไปคอยเฝ้า
 รณนคทนายพร มะติทอง ขบมาทกรรมตำรวจนนเป็นเวดา
 ที่ห่างไกลกับเวดาที่ นายพร มะติทอง ถูกฆ่าตายมาก
 จำเริญที่ ๒ อาจให้ ส.ค.ท. สด กตงวิจิตร ไปคอยด
 นายพร มะติทอง ตามคำสั่งของมออำนาจเหนือโดยไม่
 ทราบจุดประสงค์ของผู้ส่งก็ได้ ยิ่งกว่านั้นในตอนบ้ายวนน
 นายพร มะติทอง ก็ยังได้ไปปรากฏตัวอยู่ที่วัดโสมนัสวิหาร
 จนถึงกับจำเริญที่ ๒ กับ พ.ค.ค. สด สด ทมโซ่ สด ต้องนำ
 ตัวนายพร มะติทอง มาจากวัดโสมนัสวิหาร ซึ่งทำให้การ
 กระทำของจำเริญที่ ๒ ตอนให้ ส.ค.ท. สด กตงวิจิตร
 ไปคอยเฝ้าครกท นายพร มะติทอง จะขบขมาทกรรมตำรวจ
 นนหมดความสำคัญลงไป ส่วนข้อที่จำเริญที่ ๒ นำตัว
 นายพร มะติทองมาจากวัดโสมนัสวิหารนั้น จำเริญที่ ๒
 อาจกระทำ ไปตามคำสั่ง ของมออำนาจเหนือโดยทราบแผน
 การนี้ หรือจุดประสงค์ว่าเพอจะนำนายพร มะติทอง ไปฆ่า

ได้ก็ได้ หรือโดยไม่ทราบแผนการณ์หรือจุดประสงค์เช่น
 นกได้ จึงควรยกประโยชน์แห่งความสงสัยในข้อนี้ให้เป็น
 คุณแก่ จำเลย โดยเหตุนี้ จึงไม่มี ทาง ที่จะ ลงโทษ จำเลยที่
 ๒-๓-๔-๕ ฐานฆาตกรรม มรณโทษ ได้ดีเดียวกับจำเลย
 ที่ ๑

ส่วนข้อที่โจทก์หาว่า จำเลยทั้ง ๕ กับพวกได้ร่วมกันดอง
 น้ำศพนาย พร มรณโทษ ไปถ่วงน้ำหนักในเตาเผา
 เจ้าพระยานั้น โจทก์ก็ไม่มีพยานยืนยันว่าจำเลยทั้ง ๕ ได้
 กระทำผิดดังนี้ ซ้ำทางพิจารณากลับได้ความว่า ในคืน
 นั้นจำเลยทั้ง ๕ มิได้ไปปรากฏตัวอยู่ทหาหรือภายในบริเวณ
 บ้านเลข ที่ ๕๑ ถนนพระอาทิตย์เลย ฉะนั้น จะลงโทษ
 จำเลยฐานบดบังซ่อนเร้นความตายของ นายพร มรณโทษ
 มิได้

สำหรับข้อที่โจทก์หาว่า จำเลยที่ ๒-๓-๔-๕ กับพวกได้รวม
 กนหรือแต่งทำกายกรอขอตัดสินชี้แจงอ้อนวอนรายนนั้น ในส่วนคดี

เฉพาะตัวเจ้าเดยท ๒ ก็ได้ความแต่เพียงว่าขณะ ที่เขา กำลัง
 รอดและทำตายรถกนหน เจ้าเดยท ๒ ได้อยู่ในโรงรถซึ่งเป็น
 บริเวณที่รอดและทำตายรถกนหนด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าเจ้าเดย
 ท ๒ ได้ลงมือช่วยรอดและทำตายรถกนหนแต่อย่างใด การอาจ
 เป็นว่าเจ้าเดยท ๒ ได้ช่วยเขารอดและทำตายรถกนหนด้วย ก็ได้
 หรืออยู่เฉย ๆ โดยไม่ได้ลงมือช่วยเหลือแต่อย่างใดเลยก็ได้
 เมื่อเป็นดังนั้นก็ควรยกประ โยชน์แห่งความ สงสัยให้ เป็น คุณ
 แก่เจ้าเดยท ๒ เช่นเดียวกับในเรื่องที่หาว่าฆาตกร มรณะของ
 ฉะนั้นจะลงโทษเจ้าเดยท ๒ ในข้อหาฐานนี้ยังไม่ถนัด

แต่เจ้าเดยท ๓-๔ นั้น น่าเชื่อว่าเจ้าเดยท ๓-๔ ได้ช่วยเขา
 รอดและทำตายรถกนหนจริง เพราะ พ.ต.ต. ประดับ ธีระ-
 เกาศัตย์ และ พ.ต.ท. จริญญา สัตยาบัน พยานโยทกเบิก
 ความยืนยันว่า พยานได้เห็นเจ้าเดยท ๓ ช่วยรอดและทำตาย
 รถ และ พ.ต.ท. จริญญา สัตยาบันยืนยันว่า พยานได้
 เห็นเจ้าเดยท ๔ ก็ช่วยรอดและทำตายรถกนหนด้วย แม้
 พยานทั้ง ๒ นี้จะอยู่ในจำพวกทนายพนักงานกันไว้ เป็นพยาน

ก็จริง ก็ยังไม่ม้สาเหตอะไรที่จะช้ชวนให้ระแวงไป ว่า พยาน
 จะแต่งเบกความ ปรักปรั จำเลย ที่ ๓ โดย ไร้ความ จริง
 เพราะพยานกเป็นเพื่อนตำรวจกับจำเลยที่ ๓ ด้วยกัน ทั้งไม่
 เคยมีสาเหตโกรธเคองกับจำเลยที่ ๓ แต่อย่างใดหากพยาน
 มีเจตนาปรักปรัจำเลยที่ ๓ ก็น่าจะปรักปรัจำเลยที่ ๓ ได้
 ช่วยกันฆ่านายพร มธทอง และนายพงษ์ หรือสมพงษ์
 ด้วย เฉพาะค่ว พ.ค.ท. จริญญา สัตยาบณ ทนายนว่า
 ได้เห็นจำเลยที่ ๕ ช่วยร่อและทำตายรกดด้วยนั้น ก็ไม่เคย
 มีสาเหตโกรธเคองกับจำเลยที่ ๕ มาก่อน ประกอบกับจำ
 เลยที่ ๕ กเป็นตำรวจชนมุนอย ซึ่งนับว่ามีความรู้ใน
 ระดับห่างไกลกันกับ พ.ค.ท. จริญญา สัตยาบณมาก จึงดู
 ไม่น่าที่ พ.ค.ท. จริญญา สัตยาบณ จะแกั่งไล่ความจำเลย
 ที่ ๕ เลย

สำหรับจำเลยที่ ๕ นั้นเดา ใจทกก็ไม่รู้ไม่เห็นว้จำเลยที่ ๕
 ได้ช่วยร่อและทำตายรกดกับเขาด้วย จึงไม่มีทางที่จะตงโทษ
 จำเลยที่ ๕ ในข้อหาฐานได้

ส่วนข้อที่ ๒ โจทก์หาว่าจำเลย ที่ ๒-๓-๔-๕ กับพวกได้ช่วย
กันเอาเศษทรายกรอไปทิ้งเสียในตาแม่น้ำเจ้าพระยานั้น ทาง
พิจารณาก็ได้ความจาก พ.ต.ต. ประดับ ชีระเกาศัตย์
พยาน โจทก์ว่า ผู้ที่ช่วยกันนำเศษทรายกรอไป ทิ้งหน้า
บ้านเลขที่ ๕๑ ถนนพระอาทิตย์นั้น คือ พ.ต.ต. ประสงค์
มณีมานนท์ กับ ร.ต.อ. พิชิต วิชัยชนพวัฒน์ โดยมี พ.ต.อ.
อรรณพ พุกประยร และ พ.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ วิเศษภักดี
เป็นผ้ควบคุมและตั้งการทางพิจารณาไม่ได้ความว่า จำเลย
ที่ ๒-๓-๔-๕ ได้ไปปรากฏตัวอยู่ที่ท่าหรือในบริเวณบ้าน
เลขที่ ๕๑ ถนนพระอาทิตย์หรือได้ช่วยเหลือเขานำเศษทราย
กรอไปทิ้งนั้นแต่อย่างใด ฉะนั้นจะลงโทษจำเลยที่ ๒-๓-๔-๕
ใจข้อหาฐานนี้มิได้

สรุปแล้ว จำเลยทั้ง ๕ ยังไม่ควรมีความผิดฐานรวม
กันฆ่า นายพร มะลิทอง และฐานซ่อนเร้นบิดบง
ความตายของนายพร มะลิทอง และจำเลยที่ ๒ กับ
จำเลยที่ ๕ ยังไม่ควรมีความผิดฐานรอและทำลาย
รกรายน นอกจากจำเลยที่ ๒-๓-๔-๕ ก็ยังไม่

ควรมีความผิดฐานเอาเศษทรากรถไปทิ้งเสียในลำ
แม่น้ำเจ้าพระยา คงมีความผิดแต่เฉพาะจำเลยที่
๓-๔ ในฐานะรื้อและทำลายรถอย่างเดียวกันเท่านั้น

ส่วนข้อที่จำเลยที่ ๓-๔ คอส์ว่าจำเลยทั้ง ๒ มิได้รื้อและ
ทำลายรถจนตรายนั่น ไม่น่าหนักที่จะหักล้างพยานหลักฐาน
ของโจทก์ในข้อนี้ได้เพราะพยานจำเลยเบิกความไม่สม
เหตุผล

สำหรับกรณีนี้เห็นว่า จำเลยที่ ๒ กับพวกได้สม
คบ รวมกัน รัดคอ นายพงษ์ หรือ ส้มพงษ์ จนถึงแก่
ความตายนั้น ทางพิจารณาได้ความจาก พ.ต.ต.
ประดับ ชระเกาศัตย์ พยานโจทก์ว่าจำเลยที่ ๒ กับ
พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทมโมลิตได้ทำการสอบสวนนายพงษ์
หรือส้มพงษ์ผู้ตายที่บ้านซอยสุขใจบางกระบี่ เมื่อ
วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๔๙๗ เวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา

เคษ สอดส่องแว่นก้านนายพงษ์หรือส้มพงษ์มาชน
 รถแล้วขับรถไปทางพระโขนง พอถึงบางนา จำเลย
 ที่ ๒ กับ พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทมโฆสิต ก็ได้สั่งให้พยาน
 ขับรถกลับเข้ากรุงเทพ ฯ และในระหว่างทางที่ขับ
 รถกลับเข้ากรุงเทพ ฯ พยานได้เห็นจำเลยที่ ๒
 และ พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทมโฆสิต ได้ช่วยกันกดปด้า
 ทำร้ายนายพงษ์หรือส้มพงษ์จนเจ็บเสียวไป พอรถ
 มาถึงบ้านเลขที่ ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ กิโลเมตร ๓
 คนซึ่งจะเป็นใครพยานไม่ทราบ ได้นำนายพงษ์หรือ
 ส้มพงษ์ซึ่ง นั่งคอ พับหมัดตัดจาก รถไปทางหลัง
 บ้านนั้น พุทธการณทงหตายของจำเลยที่ ๒ ดัง
 กล่าวมา นยอมนเป็น เครื่องแวดตอม กรณบ่งให้เห็น
 ชัดว่า จำเลยที่ ๒ กับพวกได้ช่วยกันทำร้ายนาย-
 พงษ์หรือส้มพงษ์จนถึงแก่ความตายโดยที่จำเลยที่ ๒
 กับพวกมีเจตนาจะ ฆ่านายพงษ์ หรือส้มพงษ์ ให้ตาย
 จริง และถึงแม้จะฟังว่า พ.ต.ต. ประดับ ชีระ-
 เกาศัดย เคยมีปากเสียงกับจำเลยที่ ๒ มาก่อนบ้าง

จริงดังที่เจ้าโดยนำสืบต่อต้นนกตาม ก็ยังไม่มียอ
 ด้งสัยว่า พ.ต.ค. ประดับ ชีระเกาศ์ดัย จะแกดง
 เบิกความปรกปรำจำเดยท ๒ เพราะถ้าหาก พ.ต.ค.
 ประดับ ชีระเกาศ์ดัย จะแกดงเบิกความปรกปรำ
 จำเดยเดว ก็น่าจะเบิกความไ้รายจำเดยท ๒ ยง
 กวำนี เช่นเบิกความว่าไ้เห็นจำเดยท ๒ ช่วยเขา
 ฆานายพร มะตทอง เห็นจำเดยท ๒ ทำการรวดคย
 นายพงษ์หรือส้มพงษ์แะเห็นจำเดย ท ๒ นำศัพ
 นายพงษ์หรือส้มพงษ์ไปทงในดำแม่น้ำเจ้าพระยาเป็น
 อาท

แะไ้ว่าโจทกจะ มีแค่ กอยคำ ของ พ.ต.ค. ประดับ
 ชีระเกาศ์ดัย คนเคยวกห้ามไ้ คดยงไ้ความจากพดตำรวจ
 ดันน ใจเื่อแผ่ พยานโจทกอกว่า เมอฉนทมการประชุม
 ทกรมประมวดแผนดินนน พยานไ้คคตาม พ.ต.อ. อรรณพ
 พกประยร เข้าไปโนบ้านเลขท ๓ ซอยเกษมสันต์ ๒ ด่วย
 พยพยานชนนนไ้บ้านไปไ้สก ๒ ชน พยานกไ้เห็นศพนาย

พร มรดทอง มีมาชาวคตมอยทห้องรบแขก แล้ว พ.ต.อ.
 อรรณพ พกประยูร ก็สั่งให้พยานออกไปรอคอยอยู่นอก
 ประตูบ้านนั้น ต่อมาอีกประมาณ ๑ ชั่วโมง ก็เห็น
 พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทุมไช่ดีตขบรตขงมี พ.ต.ต. ประดับ
 ชระเกาศัดย และนายพงษ์หรือสมพงษ์นั่งมาด้วย เข้าไป
 ในบ้านนั้น เวลานั้นพยานตั้งคิดว่า นายพงษ์หรือสมพงษ์
 ตายแล้ว แต่ถึงแม้คำให้การของพดตำรวจนั้น ใจเผื่อแผ่
 จะเพี้ยนไม่สั จะตรงกันกับที่ให้การไว้ในชั้นสอบสวนบ้างใน
 บางตอน ซึ่งอาจเป็นโดยเหตุการณ์เรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้ว
 จึงทำให้พดตำรวจนั้นใจเผื่อแผ่ จำคาดเคต่อนหรืออาจ
 เป็นโดยมีเจตนาจะช่วยเหลือผู้อื่นก็ตาม ตำรวจสำคัญแห่ง
 ถอยคำของพยานปากนี้ ก็คงเป็นการยืนยันว่า ได้เห็น
 พ.ต.ต. สวัสดิ์ ทุมไช่ดี และ พ.ต.ต. ประดับ
 ชระเกาศัดย นั่งมาในรถทมนายพงษ์หรือสมพงษ์นั่งมาด้วย
 ซึ่งตรงกันกับ พ.ต.ต. ประดับ ชระเกาศัดยบอกความนั้น
 เอง จึงส่งเสริมให้ถอยคำของ พ.ต.ต. ประดับ ชระเกาศัดย
 มนาหนกยงชน

และนอกจากจะได้ความจาก พ.ต.ต. ประคับ ชระเกาศ์ถัย
และพดคำรวจสนัน ใจเผอแผ่แด้ว แม่แต่จำเดยท ๒ เองก็
ยังนำสืบรบว่า เมื่อราวคณเดือนมกราคม ๒๔๙๗ จำเดยได้
ไปที่บ้านชอยสจใจ บางกะปิ และได้เห็นเขาสอบสวนนาย
พงษ์หรือสมพงษ์ทบายนน ขอนกเบนการเจอ ส้มกับทพยาน
ใจทักว่า ในวันเกิดเหตุ ได้มีการสอบสวนนายพงษ์
หรือสมพงษ์ทบายนชอยสจใจ โดยจำเดยท ๒ และ พ.ต.ต.
สวัตติ ทุมโฆสิต เป็นผู้สอบสวนนั่นเอง

ใช้แต่เท่านั้น ปรากฏจากเอกสารหมาย จ. ๖๖ ซึ่งจำเดยท
๒ ได้ยื่นต่อคณะกรรมการสังคายคดี เมื่อวันท ๒ ๒๕๐๓ นน
อีกด้วยว่า ในวันทมีการสอบสวนนายพงษ์หรือสมพงษ์
ตายทบายนบางกะปนน จำเดยท ๒ และ พ.ต.ต. ประคับ
ชระเกาศ์ถัย ก็ได้ไปทบายนนด้วย สอบสวนอยจนกระทั่ง
เกือบ ๓๘ นาฬิกา จึงได้พานายพงษ์หรือสมพงษ์ชนรถยนต์
โดย พ.ต.ต. ประคับ เป็นผู้ขับ เมื่อขับไปได้ประมาณ
๒๐ กิโลเมตร รถก็กลับเขากรงเทพ ฯ แล้วพานายพงษ์

หรือสมพงษ์มาทบ้านชอยเกษมสันตตงน จะเห็นได้ว่าเอก
 สारหมาย จ. ๖๖ นน เป็นเครื่องสนับสนุนให้ถ้อยคำของ
 พ.ต.ต. ประดับ ชีระเกาศ์ดัย พยานโจทก์ฟังได้สนิท

และถึงแม้ทางพิจารณาจะไม่มีพยานรู้เห็นว่า จำเลยที่ ๒
 กับพวกได้กระทำการรัดคอบนายพงษ์หรือสมพงษ์ทางพิจารณา
 คงได้ความแต่เพียงว่า จำเลยที่ ๒ กับพวกได้ช่วยกัน
 กอดปล้ำและทำร้ายนายพงษ์หรือสมพงษ์เท่านั้นก็ตาม ก็ไม่
 ควรถือว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่าง
 กับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องดังที่บัญญัติไว้ใน ประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๘๒ เพราะในเวด
 ที่จำเลยที่ ๒ กับพวกกอด ปล้ำ และ ทำร้าย นายพงษ์ หรือ
 สมพงษ์นั้น อาจมีการกระทำการรัดคอบด้วยก็ได้ แต่หาก
 พยานโจทก์มิได้สังเกตให้ถ้วนเอง จึงแต่ไม่เห็นคอบนท
 จำเลยที่ ๒ กับพวกทำการรัดคอบด้วย แต่อาจจะถือว่าเป็น
 ข้อแตกต่างกัน ศาลก็ยังเห็นว่ามิใช่แตกต่างกันในข้อสาระ
 สำคัญ เพราะถึงอย่างไร ๆ นายพงษ์ หรือสมพงษ์ก็ได้

กระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อนโดย เรื่องการฆ่าคนโดยไตร่
 ตรองไว้ก่อนนั้น เพิ่งมีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา
 มาตรา ๒๘๘ นั้นเอง จึงจะลงโทษจำคุกที่ ๒ ฐานฆ่าคน
 โดยไตร่ตรองไว้ก่อนมิได้ตามนัยแห่งประมวลกฎหมายอาญา
 มาตรา ๒ และจะพึงว่า จำคุกที่ ๒ กับพวกได้กระทำไปโดย
 ความพยายามตามหมาย ก็ไม่ได้อีก เพราะจำคุกที่ ๒ กับ
 พวกไม่เคย มีสาเหตุโกรธเคือง กับนายพงษ์ หรือ ส้ม พงษ์ผู้
 ตายมาก่อนเกิดเหตุแต่อย่างใดเลย คงพึงได้แต่เพียงว่า
 จำคุกที่ ๒ กับพวกได้ฆ่าคนตายอย่างธรรมดาเท่านั้น

ส่วนกรณีนี้ที่ โจทก์หาว่าจำคุกทั้ง ๕ กับพวกร่วมมือกันดอง
 ยายเอาศพนายพงษ์หรือส้มพงษ์ไปถ่วงน้ำชอนเรนในลำแม่
 น้ำเจ้าพระยานั้น โจทก์ก็ไม่มีพยานรู้เห็นว่าจำคุกทั้ง ๕
 ได้กระทำเช่นนั้นนอกเหนือกัน จึงไม่มีทางที่จะลงโทษจำคุก
 ทั้ง ๕ ได้

สรุปแล้วในข้อที่ โจทก์หาเกี่ยวกับเรื่องนายพงษ์หรือส้มพงษ์

ถูกฆ่าตายนั้น คงตงโทษได้แต่เฉพาะจำเลยที่ ๒ เท่านั้น
นายพงษ์หรือสมพงษ์จน ถึงแก่ความตายกระทงเดียวเท่านั้น

ส่วนข้อที่จำเลยที่ ๒ คอส์ว่าไม่ได้ฆ่านายพงษ์หรือสมพงษ์
ผู้ตายนั้นฟังไม่ขึ้นเพราะพยานจำเลยเบิกความไม่น่าเชื่อ ทั้ง
จำเลยกหน้าสืบเบ้นการเจอสัมกับพยานโจทกกตง ทวนจนย
ไวขางคณนนั้นแล้ว

อนึ่ง ข้อที่จำเลยกล่าวในคำแถลง การณ ปดคดีของจำเลย
ว่า โจทกฟ้องเคดอบคตมุนั้น เห็นว่า ในฟ้องของโจทกได้มี
การบรรยายรายละเอียดแห่งการกระทำของจำเลย บรรยาย
ข้อเท็จจริงและราย ละเอียดเกี่ยว กับเวตาและสถานที่ตลอด
ถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีไว้ชัดแจ้งพอที่จำเลยจะ เข้าใจข้อ
หาของโจทกได้ดัดแล้ว ฟ้องของโจทกจึงมิใช่เป็นฟ้องเคดอบ
คตมอย่างจำเลยว้า

ปัญหาคงเหลือข้อเดียวว่า จะควรตง โทษ จำเลยที่ ๒-๓-๔
สถานใด

เห็นว่า คตินมนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้
 อำนาจเหนือกว่าจำเลยที่ ๒-๓-๔ ได้รวมกระทำผิดด้วย
 จำเลยอาจกระทำไปโดยเข้าใจว่า หากจำเลยไม่ยอมรวม
 กระทำความผิดตามความประสงค์ของผู้นั้น อำนาจเหนือแล้ว
 ก็จะเป็นเหตุให้จำเลยได้รับผลร้ายอย่างใดอย่างหนึ่งในภาย
 หดงกเป็นได้ ทั้งนี้เพราะได้ความจากทนายร้อยตำรวจ
 ตรีจำปาศักดิ์ มศรี พยานโจทก์ว่า เพียงแต่พยานเปิด
 ถ่มตสำหรับจดชื่อเขาพบนายตำรวจชั้นตบาคอง ๒ ด เพื่อ
 ต้องการจะทราบความจริงว่า นายพร มะดทอง ได้มาขอ
 เขาพบ พ.ต.อ. อรรณพ พกประยร เมื่อวันท๒๐ มีนาคม
 ๒๔๘๗ จริงหรือไม่ แต่เมื่อผู้นั้นนายตำรวจชั้นหนึ่งมาเห็น
 เขาเท่านั้น ก็เป็นเหตุให้พยานกล่าวหาว่าเป็นบ้า และมีตำรวจ
 คอยติดตามจะทราวยพยานถึงชนอนตราายแกชวต จนถึงกับ
 ต้องออกอธิบายทำร้ายร่างกายตัวเองให้ป่วยเจ็บจริง รอดพ้น
 อันตรายมาได้ เมื่อระตกกถึงผลทว่าทนายตำรวจตรีจำปาศักดิ์
 มศรี จะพึงได้รับเพราะเหตุเพียงเท่าที่กล่าวมานี้แล้ว ก็เป็น
 ทนาเห็นใจจำเลยที่ ๒-๓-๔ อยู่แม้ว่าการทจำเลยที่ ๒-๓-๔

ต้องกระทำไปเช่นนั้น จะไม่เข้าเกณฑ์ที่ควรจะได้ รับความ
ยกเว้นในฐานะที่ได้กระทำ โดยความจำ เป็นหรือ โดยกระทำ
ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังที่ระบุไว้ใน ประมวล กฎหมาย
อาญา มาตรา ๖๗ และ ๗๐ กติ กยงเป็นข้อที่ศาลจะใช้ตัดสิน
พินิจในการลงโทษจำเลยแต่พอสมควรกับรูปคดีได้

อาศัยเหตุผลดังบรรยายมาแล้ว จึงพร้อมกันพพาก
ษาว่า จำเลยที่ ๒ มีความผิดฐานฆ่าคน โดยเจตนา
ตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา
๒๔๘ ประกอบด้วยมาตรา ๖๓ และประมวลกฎ-
หมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ประกอบด้วยมาตรา ๘๓
จำเลยที่ ๓-๔ มีความผิดฐานทำให้ เสีย ทรัพย์ ตาม
กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา ๓๒๔
ประกอบด้วยมาตรา ๖๓ และประมวลกฎหมาย
มาตรา ๓๕๘ ประกอบด้วยมาตรา ๘๓ แต่โดยเหตุ
ที่กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๒๔๘ และประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ มี อัตราโทษเท่ากันจึง

ให้ตั้งโทษจำคุกที่ ๒ ตามกฎหมายลักษณะอาญา
 มาตรา ๒๔๘, ๒๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระ
 ทำผิดตามนัยแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒
 แต่กฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๓๒๔ มีอัตรา
 โทษเบากว่า และเป็นกฎหมายที่เป็นคนกว่าประ
 มวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๕๘ จึงให้ตั้งโทษจำ
 คุกที่ ๓-๔ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา
 ๓๒๔, ๒๓ ตามนัยแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา
 ๓ โดยจำคุกจำคุกที่ ๒ ไร่ ๒๐ ปี และจำคุกที่
 ๓-๔ ไร่คนละ ๑ ปี และให้นับโทษจำคุกที่ ๓ จาก
 จำนวนคดีอาญาที่ ๒๖๒๘/๒๕๐๓ (คดีอาญาแดง
 ที่ ๑๕๔๒/๒๕๐๒) ของศาลเป็นต้นไป ข้อหาอื่น
 นอกจากนั้นให้ยกเสีย แต่จำคุก ๔ ถูกจับกุมมา
 พอกับโทษแล้วให้ปล่อยตัวไป ส่วนจำคุก ๕ ยัง
 ไม่มีความผิดให้ปล่อยตัวพ้นข้อหาไป

นายมานิต

จันสั้นใจ

นายสุธี

โรจนธรรม

นายเสร์

แสงศิลป์

นายสว่างวงศ์

เวชวุฒกรรมวงศ์ศิริ

ศาลอุทธรณ์ ปล่อยจำเลยต้องหาฆ่าอดีต

สส. พร มะลิทอง

คดีฆ่านายพร มะลิทอง อดีต สส. สมุทรสาคร กับ
นายสมพงษ์ สายลับตำรวจโดยฆ่า แล้วเอาศพไป
ถ่วงน้ำ ซึ่งศาลอาญาได้พิพากษาให้จำคุก ร.ต.อ.
ปรีดา เพมพานิชย์ จำเลยไว้ ๒๐ ปี ร.ต.อ. อธิพิณ
เครือใย จำเลย ๑ ปี ส่วน พ.ต.ต. สุนนท์ เอกะโร-
หิต ส.ต.ต. บุญรอด แสงพิทักษ์ ส.ต.ต. โสภณ
เกตุลักษณ์ จำเลยให้ปล่อยตัวไป

โจทก์ และจำเลย ต่างอุทธรณ์

เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคมศกนี้ ศาลอาญาได้อ่านคำ

พิพากษาของศาลอุทธรณ์ให้โจทก์จำเลยฟังแล้ว ผล
 แห่งคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็น
 ว่าคำให้การพยานโจทก์ไม่มีน้ำหนัก พอที่จะ ลงโทษ
 จำเลยได้ จึงพิพากษาให้ปล่อยจำเลยทุกคนพ้นข้อ
 หาไปแต่ ร.ต.อ. อธิพล เครือใย จำเลยยังคงต้อง
 ขังอยู่ระหว่างในอุทธรณ์คดี หม่านายเตียง ศิริจันทร์
 ซึ่งศาลอาญาได้พิพากษาให้ประหารชีวิต ร.ต.อ. อธิ-
 พล เครือใยไปแล้ว

การสัญญาเสียชีวิต ของนักรบเมือง ด้วยวิธีการ อันเหี้ยมโหด
 ด้วยเงื่อนมือของเจ้าหน้าที่ ทน ยอมเต็มทนกับเป็นการเสีย
 ประชาธิปไตยไปโดยปริยาย เพราะคนเหล่านั้นเป็นนักรบ
 เมือง เป็นผู้แทนราษฎรเดือกเข้าไปเป็นปากเสียงแทนเขา
 ในรัฐสภา การสังหารนักรบเมืองเหล่านั้นยอมเป็นการ
 ประหารประชาชนไม่ผิดอะไรกัน

ประชาธิปไตยที่มีอยู่ในขณะนี้ จึงเป็นประชาธิปไตยที่ถูก

หตอกถวตงชนเพอบตบงหวใจอนรายกาจ แดะแผนการณ
ของ จอมพลพบต แดะนายพลเผ่า ชงชนมาถดถอานาจ
เพอความหวงอนยงใหญ่ทสามารถจะสถาปนาตัวของเขาเอง
ชนไปได

ดงนน แดะวประเทศไทยกไมผดอะไรกับสนามของนักฟุตบอด
การเมองเดนกนอยางปราศจากน้ำใจนักกีฬา เดนกนอยาง
ผดกตกา แดะศตธรรมไมรแพรชนะ ไมรการอันควรเพียง
ใด แดะตะคนมุงหวงทาถายถางกนเพอานาจ --

การสญเสยชีวิตของนักการเมอง เป็นการหมายถงการ
เบตดาทยุทธนาอนดเคอดของวถทางการเมองชนอก ไมใช่
การยต -- คนเราเมอเห็นเดอดหนกเขา -- เดอดนนเขาตา
ทาให้นยตาพราพราย มองดทกหนทกแห่งเต็มไปดวยเดอด
นยงไมรวา ชีวิตของพลเมองคองสญเสยไปอิกเทาไรใน
กายกกกนท สมนของนายพลเผ่าไดสร้างชนเขาไวสำหรับ
กกชงบคคต ทตองศตวร บางคนเบน พยาน แดะบาง คนกเบน
พอคัทไมทาตามนโยบายของเขา --

เราเกิดมาท่ามกลางความหวังที่เราหวังว่าเราจะอยู่ เราจะ
 ทำมาหากินดำรงชีวิต ของ เรา อย่างอิสระ — — แต่แล้วเรา
 ต้องกลับมาพบกับเหตุการณ์อันเหี้ยมโหดของคนที่ถูกครอบ
 ครอบเรา — — นหรือชีวิต นหรือประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน
 อยู่ที่ไหน เป็นแต่เพียงทวหนังสือเท่านั้นหรือ — — สิทธิ—
 มนุษย์ช่วยอะไรเราได้บ้าง นอกจากจะตราชนไว้เพื่อ
 บงกชบบงแผนการอันแท้จริง

เราไม่คิดว่า ประเทศไทยจะต้องตกไปเป็นทาสคอมมิวนิสต์
 เพราะประเทศของเรา เป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ — — เป็น
 ประเทศที่ทอดทนพระมหากษัตริย์มคัสนาอันเป็นสมบัติสูง
 สดทเราจะต้องปฏิบัติ และหวังเห็นสืบเนื่อง กันมา — — แต่
 ถ้าจอมพล สฤษดิ์ พร้อมด้วยคณะทหารลงมือขานดเคียว
 บานนประเทศไทยหรือจะพ้นการเป็นคอมมิวนิสต์

อา — — จอมพลพิบูล ๗

อา — — นายพลเผ่า

ท่านได้ทำให้ประเทศของท่านต้องมัวหมอง -- ทำให้ประ-
 ชาชนต้องนาตาตก แต่กรรมที่ท่านได้รับชดเชยทกวนนอย
 เหลือเกิน เมื่อเทียบกับชวตหลายชวตทดของถกสั่งหาร
 อย่างเหี้ยมโหด

ก่อนจะสิ้นอำนาจ

นายพลเผ่าได้เกลี้ยอำนาจของเขา มาถึงขีด
สุด นับว่าไม่มียุคใดที่ประเทศไทยจะมีการ
หนุนบำรุงกรมตำรวจให้ ใหญ่ ยิ่ง และมี ประ
สิทธิภาพอันยิ่งใหญ่ขนาดนั้น กิจการของ
กรมตำรวจนั้นนับได้ว่า เป็นกองทัพอีกกอง
ทัพหนึ่ง - - นอกเหนือไปจากมีกิจการปราบ
ปราม และพิทักษ์ความปลอดภัยให้แก่ประ
ชาชนภายในประเทศตามคำหมายของคำว่า
“พิทักษ์สันติราษฎร์” แล้ว กองทัพตำรวจ
ยังสามารถที่จะทำการต่อสู้ กับศัตรูภายนอก
ประเทศอีกด้วย

กำลังของตำรวจภายใต้ร่มแขนของ นายพลเผ่า นั้น
 ยิ่งยงเพียงใดนั้นจะเห็นได้จาก ขณะนั้น หนังสือพิมพ์
 ได้มีการนำข้อเท็จจริงเรื่องนั้นมาเปิดเผย กัน อยู่ เสมอ
 และในที่นี้ เราจะขอคัดเอาเรื่อง “เมืองไทยเป็น”
 รัฐตำรวจ “หรือ ? ” ซึ่งเขียนโดย “ข้าพเจ้าเอง”
 ลงเอาไว้ในหนังสือพิมพ์ เกียรติศักดิ์รายเดือนฉบับ
 การเมือง ประจำเดือนกันยายน ๒๔๕๖ ดังนี้

“ข้าพเจ้าได้ศึกษาราชการ และพฤติกรรมของราชการ
 ตำรวจมา ในสมัยประชาธิปไตยนี้มา แล่น และ
 ตลอดจนมาจนในระยะหลังๆที่พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ผู้
 ซึ่งครั้งหนึ่ง เคยถกนักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ สบประ
 มาทว่า แม้แต่พลตำรวจก็เป็นไม่ได้ บัดนี้นายพลตำรวจ
 เอก เผ่า ได้เข้ามารับตำแหน่งอีกสูงสุดในกรมตำรวจ และ
 ได้ทบทวนภารกิจของกรมตำรวจมากมาย ด้วยการเพิ่ม
 กำลังคน กำลังอาวุธ และกำลังรบซึ่งอาจจะเรียกได้ว่า
 ตำรวจเป็นกองทัพหนึ่ง ซึ่งมีสมรรถภาพ สูงกว่ากองทัพ

บางกองทัพ แสดงให้เห็นว่าในยคน กรมตำรวจได้รับการ
 ตั้งเสริมเป็นพิเศษ แต่จะอย่างไรก็ตาม ตำรวจที่ติดมาก
 แต่ตำรวจที่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนก็ไม่น้อย
 ในวงการของตำรวจ ภาพการงานที่ด้วยความเป็นธรรม
 แลวกรมทั้งเรื่องที่จะคดีและเรื่องที่จะชม นักการเมือง
 อาจจะพิจารณาว่าตำรวจว่าสมัยปัจจุบันเป็นตำรวจการเมือง
 ไป นักการทหารอาจจะคิดว่าได้เต็มอภฤตการณ์ต่าง
 ชนมาเทียบเท่า ผู้รายอาจจะคิดว่าอย่างชนิดหวาดเกรงใน
 การให้ร้ายทารุณในการจับกุม แต่จะอย่างไรก็ตามความ
 ห่วงของประชาชนก็ยังมีอยู่ว่า ทพงอันสุดท้ายในความ
 สืบสืบคดีของตำรวจ หากตำรวจจะเป็นผู้ไม่ก่อกวน ความ
 เดือดร้อนนี้ ยากเสียเอง

คตอปป.พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งในปีแห่งการก้าวหน้าอันเร่งรีบ
 แต่ละก้าวอย่างไถ่และกว้างขวางของกรมตำรวจนั้นได้มีราย
 งานแสดงให้เห็นว่า กรมตำรวจ “เบ่ง” ตัวออกไปมาก
 น้อยเพียงใด จนกระทั่งเกือบจะเข้าใจกันว่า เมืองไทยได้

กลายเป็นรัฐตำรวจสมบูรณ์อย่างสมบูรณ์เข้าใจกันเสียแล้ว เพื่อ
ที่จะให้ท่านผู้อ่าน ได้พิจารณา ถึงการ ดำเนิน ราช การ ของ
กรมตำรวจ ตลอดปี ๒๔๙๕ ซึ่งได้ผ่านมาแล้วมามาก
น้อยประการใด ข้าพเจ้าจะได้เก็บตัวเลขซึ่งได้มาจากราย
งานของกรมตำรวจ ในผลงานด้านต่าง ๆ

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ กรมตำรวจได้เริ่มวางนโยบายปรับ
ปรุงหน่วยราชการภายใน อันเป็นอำนาจของอธิบดีที่จะตั้ง
การได้โดยเด็ดขาด นโยบายอันนี้ได้แก่การขยายงานบาง
กอง เพิ่มหน่วยใหม่ขึ้นในส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง การ
ปรับปรุงเครื่องแบบ

ของกรมตำรวจนั้น เทาที่ได้เป็นทรงของประชาชน ก็คือ
“แยกสี” ถ้าวาดคือแต่เดิมมานั้น “สี” ของตำรวจทุกชนิด
ทุกสาขา ได้ใช้สีของเครื่องแต่งตัวเดียวกันหมด คือสี
กาก ระบบการแยกสีของกรมตำรวจซึ่งได้เริ่มปฏิบัติปรับ
ปรุงขึ้นใหม่นั้น ได้แยกออกเป็น ๓ สีคือ สีกาก สีเทา และ

และในทางปฏิบัติ โรงเรียนดัดบ่วงและดัดบ่วงหน ทาง
กรมตำรวจได้ขอให้ปลัดอำเภอ นายอำเภอ ตลอดจนนาย
ทหารบางหน่วย มารับการอบรมวิชาดัดบ่วง และดัดบ่วง
ด้วย เพราะเจ้าหน้าที่เหล่านั้นหน้าที่ ๆ จะต้องดำเนินงาน
ร่วมกับตำรวจในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งเป็นปีแรกแห่งการเริ่ม
หลักสูตรการดัดบ่วง และดัดบ่วงได้ทำการอบรม ๓ ครั้ง
จำนวนผู้รับอบรม ผู้ออกไปปฏิบัติการไปแล้วมี เจ้าหน้าที่
ตำรวจ ๓๒ นาย ปลัดอำเภอ และนายอำเภอ ๔๕ นาย
นายทหารชั้นนายร้อย ๗ นาย นายทหารเหล่านั้นในกาติดต่อ
ไปอาจจะโอนมาขึ้นสังกัดในกรมตำรวจหรือไม่ อยู่พักการ
พิจารณาของอธิบดีกรมตำรวจ เพราะเท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้
การโอนสังกัดกระทำกันได้โดยง่าย และได้โอนกันอยู่เนืองๆ

อัตราของตำรวจที่พระราชอาณาจักรนั้น ถ้าเทียบกับในปี พ.ศ.
๒๔๙๔ แล้ว จะเห็นว่าในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้มีเจ้าหน้าที่
ตำรวจเพิ่มขึ้นถึง ๒๕๘๒ นาย แต่ถึงกระนั้น ถ้าคิดถ่วงถ่วง
ตำรวจต่อจำนวนพลเมืองแล้ว กรมตำรวจยังร้องว่า จำ

นวนตำรวจเพียงเท่าที่มีอยู่หาเพียงพอไม่ ตามรายงาน
 ของกรมตำรวจแจ้งว่าจะได้พยายามเพิ่มจำนวนตำรวจยิ่งขึ้น
 โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ นี้ได้เพิ่มชนอก เพราะมีงบ-
 ประมาณเพียงพอที่จะจ่ายเป็นเงินเดือน เพิ่มอัตราตำรวจ
 ขึ้น ยอดจำนวนตำรวจภายในปี ๒๔๘๖ มีจำนวนที่เบ็ดเสร็จ
 แล้ว ๓๔,๔๘๕ คน

การกำหนดอย่างมากมายแต่ละหน่วยย่อยที่สุดของกรมตำรวจ
 คือตำรวจ แต่เดิมมาการตำรวจของกรมตำรวจเป็นแต่
 เพียงแผนกเด็ก ๆ แผนกหนึ่ง ซึ่งมองงานบริหารในงาน
 แผนกจำ กัดแต่ครั้งแล้ว ได้ขยาย แผนกอื่น จนตรงชั้นกองบง
 คับการ และได้ดำเนินการตำรวจอย่างใหญ่โต ถึงกับวาง
 สายโทรศัพท์ติดต่อระหว่างหน่วยต่อ หน่วยอย่างกว้างขวาง
 ซึ่งสามารถทำการติดต่อกันได้ โดยรวดเร็วไม่ติดขัด นอก
 จากนั้นกรมตำรวจยังได้ตั้งสถานวิทยุทำการรับ-ส่งวิทยุติด
 ต่อกับต่างจังหวัด นอกจากนั้น กรมสถานวิทยุเคลื่อนที่
 สามารถเคลื่อนที่ส่งและรับวิทยุได้ โดยรวดเร็วเหตุการณ์ดัง

ที่จะเห็นได้ทกวนน ในการปฏิบัติของหน่วยวิทยเขตองค์
ของกรมตำรวจออกทำการในต่อนัก และวิทยุกระจาย
เสียงที่เป็นสถาน อัสระก ได้ทำการ ส่ง วิทยุออก อากาศอยู่
เป็นประจำ

การก้าวหน้าในทางสื่อสารของกรมตำรวจนี้ ได้แสดงประ-
สิทธิภาพมา แล้วหลายครั้งในคราว ที่เกิดการฉุนเฉียวเฉนกาย
ในประเทศ และนอกประเทศ หน่วยวิทยได้ทำการสื่อสาร
และรายงานข่าวได้รวดเร็วทันที่ ทดสอบจนการรับฟัง
เหตุการณ์และสั่งการ ซึ่งวิธีการเช่นนี้เป็นการค้าเนนราช
การปกครองแผนใหม่ของกรมตำรวจในระบบประชาธิปไตย-
ไตรสมย์ท นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์มาเป็นอธิบดี

การฝึกอาวุธ พิเศษ ของกรม ตำรวจเพื่อที่จะใช้ปราบปราม
กรมตำรวจได้ฝึกการใช้รถถัง และรถรบประเภทเบาบาง
ชนิด ทดสอบจนอาวุธพิเศษบางอย่างที่ยังไม่เคยเปิดเผย
พดรมเป็นอกหน่วยหนึ่งของกรมตำรวจ ที่ได้เปิดการฝึก

และตั้งเป็นค่ายฝึก ๓ ค่าย ตามรายงานของการฝึกแจ้งว่า
 ได้รับผลดี และเขาที่เรียบเรียง ในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ มีตำรวจ
 ผู้สำเร็จวิชาพลร่มขนาดใหญ่ ได้ถึง ๗๔๙ คน และใน
 จำนวนตำรวจที่ได้รับ การฝึกอาวุธ พิเศษนั้น มีจำนวน ๙๙๓
 คน อาวุธพิเศษนั้นเป็นเรื่องทกรมตำรวจยังไม่เปิดเผยว่า
 เป็นอาวุธพิเศษอะไร นอกจากตำรวจพิเศษ ที่กล่าวแล้ว
 บัจจุบันนี้ องค์การตำรวจได้แทรกเข้าไปใน องค์การรถ
 ไฟแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับอารยะประเทศ ไทยมี
 ตำรวจรถไฟ ซึ่งมีหน้าที่โดยเฉพาะในการปราบอาชญา-
 กรรมรถไฟ แม้จะมีจากดแต่กมอานาจที่ดเทียมกับตำรวจ
 นครบาตทว ๆ ไป

การปรับปรุงเพื่อการ ขยับขยาย กิจการ ของกรม ตำรวจให้
 กว้างขวางออกไปนั้น ทางกรมตำรวจได้ดำเนินงานอย่าง
 เร่งรีบตลอดปี พ.ศ. ๒๔๙๕ โดยเฉพาะในการบริหารราช-
 การตำรวจส่วนกลางได้ยกฐานะของกองจเรตำรวจ ซึ่งแต่
 เดิมดูเหมือนจะมีความสำคัญน้อย ให้มีอำนาจ กว้าง ขวางยิ่ง

๕ ๘ ๕ ๗
ชน คอยกฐานะชนเป็น กองบัญชาการ กองบัญชาการ
๕
จเรตำรวจนี้ ได้รับโอนเอากองวิชาการ กองแพทย์และ
๘ ๕
กองการศึกษาของตำรวจทั้งหมดมาขึ้นอยู่ และได้ตั้งโรง
๘ ๕
เรียนอบรมนายตำรวจชนใหม่ เพื่อบรรณนายตำรวจใหม่
๕ ๕ ๕
สมรรถภาพ สัมกับหน้าที่ นอกจากนั้นได้ตั้งกองการต่าง
๕ ๕ ๕
ประเทศ ซึ่งมีหน้าที่พิจารณา ข้าราชการการเมืองภายใน
๕ ๕ ๕
นอกประเทศโดย เฉพาะและกองการต่างประเทศนี้ เป็นกอง
๕ ๕
แต่งตั้งด้วย กองชนตรงต่อกรมตำรวจโดยตรง ส่วน
๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
กองตำรวจเขาเมืองก็ได้ปรับปรุงใหม่ให้รัดกุม ได้เพิ่มกอง
๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
กำกับการชนใหม่อีก ๓ กอง นอกนั้นกรมแผนกพมพชนอก
๕ ๕
แผนกชนตรงต่อสำนักเลขาธิการกรมตำรวจ

ในด้านการใช้จ่าย และรายรับในทางการเงินตลอดปี พ.ศ.
๒๔๘๕ กรมตำรวจได้รับงบประมาณ เป็นจำนวนเงิน ๑๔๘,
๐๓๒, ๓๑๘ บาท รวมทั้งเงินที่แบ่งมาจากกระทรวงกลาโหม
และกระทรวงมหาดไทยด้วย เงินที่ได้รับแบ่งมาจากกระทรวง
กลาโหมนั้นเป็นเงินบอingkนความดังบริวบรวมกับทหาร

ส่วนทางกระทรวงมหาดไทยดหม่อนจะเป็นเงิน เกี่ยวกับ
การปราบปรามและค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบ กรม
ตำรวจได้แบ่งสัดส่วนการใช้จ่ายออกดังนี้

๑. จ่ายเป็นค่าเงินเดือน ๒๒,๘๐๓,๗๖๐.๕๓ บาท
๒. จ่ายเป็นเงินค่าใช้จ่าย ๓๗,๘๓๗,๓๔๘.๖๒ บาท
๓. จ่ายเป็นเงินการจร ๘๖,๒๒๘,๗๑๕.๐๗ บาท

ทางตรวจแถมว่า ในด้านเงินค่าใช้จ่ายการจรนั้น แม้
จะเป็นตัวเลขที่สูง แต่ก็ได้จ่ายไปในการซ่อมสร้างสถานที่
ราชการ และบ้านพักของข้าราชการตำรวจ ซ่อม เครื่อง
อุปกรณ์ต่างๆเช่น โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องใช้สำหรับโรงพยาบาล
ที่สร้างใหม่ ก่อสร้างอาคาร และอุปกรณ์เกี่ยวกับการพิสูจน์
หลักฐาน กระสุนปืน เครื่องฉายภาพยนตร์ ยานพาหนะ
ทางบกและทางน้ำ

ส่วนเงินรายได้ของกรมตำรวจเฉพาะที่นำส่ง กระทรวง การ

คลังในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ นั้น ส่วนมากได้จากค่าธรรมเนียมคน
เข้าเมือง ซึ่งเก็บได้ ๓,๗๘๑,๕๐๒.๕๐ บาท และอีกจำนวน
หนึ่งเป็นค่าธรรมเนียมต่าง ๆ รวมทั้งค่าปรับในการเปรียบเทียบ
คดีชนชั้นสถานตำรวจ และรายได้อื่น ๆ เป็นเงิน ๑๘๓,
๓๔๓,๐๕๓.๒๓ บาท รวมแล้วเป็นเงินรายได้ ๑๘๗,๑๒๔,
๕๕๕.๗๓ บาท

หันมาสำรวจสถิติในด้านอาชญากรรมในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ จะ
เห็นได้ว่า คดีอาชญากรรมในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้เพิ่มขึ้น
จากในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นอันมาก ทั้ง ๆ ที่กิจการของ
กรมตำรวจได้ก้าวหน้าไปไกล และ กว้าง ขวาง ตลอดจนมี
เครื่องมือในการปราบปราม เหตุที่คดีอาชญากรรมเพิ่มขึ้น
นั้น กรมตำรวจแถลงเหตุผลประกอบเป็นใจความว่า

“สาเหตุแห่งคดีอาชญากรรม เพิ่มขึ้น เนื่อง จาก คดี กรรม
ของประชาชนเสื่อม ค่าครองชีพสูง และประกอบ
ด้วยพดเมืองเพิ่มขึ้น แต่กำลังตำรวจไม่พอที่จะรักษาความ
สงบได้ทั่วถึง

จำนวนคดีอาญาในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ มีเกิดขึ้น ๒๕๔,๖๒๙
ราย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๔๕๔ จำนวน ๑๔,๕๒๒
รายและในจำนวนคดีนี้ แยกเป็นคดีอาชญากรรมได้ ๕๒๓๙ ราย

ในการควบคุมคนต่างด้าว อันเป็นหน้าที่ ของ กรม ตำรวจนั้น
ตามสถิติแจ้งว่าเฉพาะในปีพ.ศ. ๒๔๘๕ นั้นมีคนต่างด้าวมา
ขอรับและต่ออายุใบ(ต่างด้าว)สำคัญประจำตัว รวมทุกชาติ
ทุกภาษา ๑,๒๓๑,๐๕๘ คนในจำนวนทั้งหมดนี้ เป็นชนชาติ
จีนไทย ๑,๑๕๗,๐๒๔ คน

การทะเบียนพาหนะกรมตำรวจได้ แจ่ง สถิต จำนวน รยยนต์
ที่วราษอาณาจักร เทาที่จดทะเบียนในปีพ.ศ. ๒๔๙๕ ให้
ทราบว่ามีจำนวน ๔๕,๒๓๘ คัน และในจำนวนล้อเลื่อนเหล่านี้
ได้ทำให้ประชาชนได้รับอุบัติเหตุถึงตาย ๓๖๒ คนบาดเจ็บ
เจ็บสาหัสและไม่สาหัส ๑๓๗๓ คน กรมตำรวจแถลงข่าวเพิ่ม
เติมประกอบสถิติ จำนวนผู้ได้รับอุบัติเหตุว่า “ทงนเกิด
จากความประมาทของผู้ ข้บรถเป็นส่วนใหญ่”

ในด้านการพนัน อันเป็นเหตุที่โดยตรงที่ในการให้อนุญาต
และการปราบปรามของกรม ตำรวจ ได้มีสถิติ แสดงเป็นตัวเลข
ให้เห็นเฉพาะในปีพ.ศ. ๒๔๘๕ ดัง น

การพนันเฉพาะพระนครและชนบท^{๒๒๒} ขอ อนุญาต เด่น การ
พนัน ประเภทต่างๆ. ๔๔๒,๗๕ ๒ราย ตำรวจไม่อนุญาตเสีย
๘ราย (เท่านั้น) ได้เงิน จากค่า ชกรรม เนียม การ พนัน
๒๕,๕๓๘,๑๐๓ บาท โดยเฉพาะค่าชกรรมเนียมการพนันสดาก
กินแบ่งได้ถึง ๓๘,๓๕๘,๑๘๘.๐๘ บาท

ในด้านการเมือง เฉพาะในปีพ.ศ. ๒๔๘๕ กรมตำรวจได้
พิจารณาร่างกฎ กระทรวงพระราช กฤษฎีกา และพระราช
บัญญัติอันเกี่ยวของกับราชการตำรวจรวม ๒๗ ฉบับแต่ละ
ฉบับได้รับหลักการแล้วทั้งสิ้น และได้ประกาศใช้ ๑๓ ฉบับ
ส่วนระเบียบการต่างๆอันเป็นระเบียบการภายในของ กรม
ตำรวจ ได้ออกระเบียบการต่างๆรวมทั้งข้อบังคับ, คำสั่ง,
แจ้งความไป ๒๔๔ ฉบับ

ตามเดชาจากบทความเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า กรมตำรวจได้ก้าว
หน้าไปยิ่งยวดที่จะหาตำรวจยุคใดเสมอเหมือน ขณะเดียว
กันในการเมือง และในรัฐสภา ตำรวจก็ได้เข้าไปมีอำนาจ
เกี่ยวของด้วยอย่างสำคัญเป็นต้น ตำแหน่งรัฐมนตรี ตำแหน่ง
แห่งพรรคการเมือง และตำแหน่งผู้แทนราษฎรประเภท
สอง ตำรวจได้เข้ามามีบทบาทอันสำคัญยิ่ง คือตำแหน่งเดชา
ธิการพรรคเสรีมนังคศิลา นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์
ก็ดำรงอยู่ รวมไปถึงถึงทั้งตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
มหาดไทย, นายพลตำรวจตรี พิชัย กุดฉินชัย ได้เข้าดำรง
ตำแหน่ง เดชาธิการพรรค

เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหตุและข้อเท็จจริงในปี พ.ศ. ๒๔๙๕
ซึ่งขณะนั้นหลังจากนั้นอีกห้าปี อำนาจของตำรวจจะไม่
ยิ่งใหญ่และเกรียงไกรกว่านั้นอีกหรือ งบประมาณซึ่งต้อง
เพิ่มขึ้นทุกปี พร้อมกับการของตำรวจได้ก้าวไปปีแล้ว
ปีเล่า ในที่สุดความเกรียงไกรของตำรวจก็ทำให้นายพลเผ่า
แปรเจตนาที่จะทำงานเพื่อสันติสุขของราษฎรไปเป็นการกระ

ทำเพื่อสันติสุขของทุกคนะ และที่สุดก็ของตัวเอง คารววจ
บางกลุ่มได้ทำหน้าที่รับใช้เจ้านาย มากกว่าการรับใช้ประ-
ชาชน

จากข้อเท็จจริงที่ได้เห็นว่า ได้มีการยั้งทงนักรการเมืองได้มี
การจับประชาชนไปคุมขังกักกันเอาไว้ในค่ายกักกัน ทจตตง
ชนตามแหล่งต่าง ๆ โดยอ้างถึงความเหมาะสมและความ
ปลอดภัยในฐานะประชาชนเหล่านี้ถูกนำตัว ไป เป็นพยาน

แต่การกักกันบุคคลเหล่านี้ บางครั้งคนเหล่านี้ก็ไดหาย
สาบสูญไป ไม่มีใครรู้ว่าไดหายไปในไหน นึกอัสวัสติภาพ
ของประชาชนในยคทกรรมคารวจก่าตงทวอานาจยงชน และ
บ่าวร้องที่จะแสวงหาสันติสุขให้แก่ประชาชนมากยงชน

คคอาชญากรรมทวชน คารวจขณะนั้นนอางว่า เพราะค่า
ครองชีพสูง เพราะพดเมืองเพมชน เพราะคตธรรมเสื่อม

แต่การแก้ไขจะทำไปตรงตามเป้าหมาย โดยแก้ไขเศรษฐกิจ
ให้ดีขึ้น— กรมตำรวจกับแถลงการณ์ว่า การแก้ไขทำ
ไปไม่ได้เต็มที่เพราะกำลังตำรวจไม่พอ— - อันิจจา

อำนาจของจอมพลพบดสงคราม และนายพลเผ่า ศรียานนท์
พร้อมด้วยสภานของเขาได้ขึ้นสูงสุด ถึงปี ๒๔๙๙ บัพพณ
ว่าเป็นบัพพณแห่ง หวดเดียว หวดต่อระหว่าง การขยายอำนาจ ออก
ไปตามโครงการนี้ และการสลายของอำนาจ — - ที่
เรียกว่าเป็นบัพพณแห่งหวดเดียวหวดต่อเพราะว่า การใช้อำนาจใน
ทางผิดของนายพลเผ่าและสภาน พร้อมทั้งการสถาปนาของ
ทัพตำรวจ ได้สร้าง ความเดือดร้อน ให้แก่ ประชาชน อย่าง
เหลือคณานับ แม้ว่า นายพลเผ่าจะได้ออกแถลงแก้ตัว
ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อที่จะ แสดงให้เห็น ว่าการ ปรับปรุง การ
ตำรวจนั้นๆ เพื่อให้ตำรวจก้าวหน้า ไปทางราชการ และ
เพื่อจะบำรุงความสุขของประชาชนให้มากขึ้น ในขณะที่
ได้เร่งรัดบรรดา นายและพลตำรวจให้เข้าหาประชาชนนั้น
พวกสภาน ชนใหญ่ของ นายพลเผ่าก็ แสดง ถอดตาย ด้วยวิธี

การต่าง ๆ ทั้งในทางส่วนราชการ และในทางการเมือง
 นายพลเผ่า ในฐานะ เดชาธิการพรรค เสริมบังคับคดี ได้
 ใช้เงินของชาติไปในทางข้อเดียว เพื่อสนับสนุนอย่างไม่
 เคยปรากฏในประวัติศาสตร์การเมืองมาก่อน อาชีพทรา—
 รวยเร็วที่สุดในยุคคนนักคออาชีพทางการเมือง นักการเมืองได้
 เกิดขึ้นทั้งในและนอกกรุงรัตนโกสินทร์ รวมทงหนังสือพิมพ์
 ทรบจ้างนายพลเผ่า ออกเพื่อสนับสนุนแผนการณชนกม
 มากขึ้น จนนับได้ว่า ไม่มีประเทศไหนจะมีหนังสือพิมพ์
 มากเท่าเมืองไทย จนกระทั่งทำให้หนังสือพิมพ์พุดกอยู่ใน
 จริยธรรมต้องกระทบกระเทือนไปด้วย — — —

ไม่มีใครสามารถจัดตั้งรายแห่งวงการเมือง และหนังสือ—
 พิมพ์ได้ เพราะพระราชบัญญัติการพิมพ์ได้เปิด โอกาส
 ให้นักฉวย โอกาส เอาหนังสือพิมพ์บังหน้าความเป็นได้เกณ
 ของคน การเช็กกันระหว่างหนังสือพิมพ์พุดกและ
 หนังสือพิมพ์สนับสนุนนายพลเผ่า และจอมพลพิบูล ได้
 เป็น ไป อย่าง ถึง พริก ถึง ชิง ยาก ที่ จะหายคุก ได้ มา เสมอ

เหมือน แม่วา นายพลเผ่าจะได้แต่งงานกับหญิงต้มพิมพ์จน
ถึงขนาดแตกตาม ก็หาทำให้วิญญาณของนกหนังสือพิมพ์
อิสระเหต่านนยอต่อไม่ มันกลับกลายเป็นพลังให้เกิดการ
ต่อสู้อย่างหนักหน่วงยิ่งขึ้นอีก แต่การต่อสู้ได้แต่ดังออกมา
ให้เห็นชัดว่า หนังสือพิมพ์ที่สนับสนุนนายพลเผ่านั้น ได้พ่าย
แพ้อย่างยับเยิน เมื่อหมดหนทางที่จะเอาชนะกระดาน
หนังสือพิมพ์เป็นปากเสียงของประชาชนด้วยวิธีการอันสัจจริง
นายพลเผ่า และสมุนก็หันไปเดินด้วยวชิรอันศักดิ์ปรก นั่นคือ
พยายามจะซ่อนในหนังสือพิมพ์ ซึ่งหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น
ต่อมา ผู้อำนวยกรได้ถูกยิงตาย หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นคือ
“พิมพ์ไทย” (เรื่องราวพิศดารจะมีอยู่ในหนังสือเรื่อง “หม่า
บุคคณสำคัญ”)

และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นายพลเผ่าออกหนังสือพิมพ์ ฉบับ
หนึ่ง ซึ่งได้ทุ่มทุนอย่างมหาศาล โดยรวบรวมเอาหนังสือพิมพ์
ที่เคยโจมตีนายพลเผ่าเอาไว้ในหนังสือพิมพ์เหต่านน บางคน
ครั้งหนึ่งได้ถูกนายพลเผ่าจับและปล่อยตัวออกมา หนังสือ

พนพณบตทกดาวนคอ หนงสอพนพ “๒๕๐๐ รายวน” การ
ท่มเงินไปเพื่อควมพนาศของตวเองนได้กระทำกนอย่งไม่
ตองค่านงวามนจะไดผลเพยงใดหรอไม่

และกเบนทประจกษกนว่า หนงสอพนพ ๒๕๐๐ รายวน ตอง
ประสพตอการขาดทนอย่งยอยยับ เพราะประชานไม่
สนับสนุน คอเนอหาของชาวทเต็มไปดวการบดบังควม
สกปรกของนโยบายการเมองของนายพดเผ่า และสมุนนาย
พดเผ่าได้เอาเงินจ่านวนหนงของงบ ประมาณแผ่น ดินไปท่ม
เทเพื่อผลประโยชน์ของทน และกลุ่มของทน มีโยทประ
ชานได้รบควมเคอตรอน เพราะคาครองชพนบวนแต่จะ
เพิ่มสงชน แต่จอมพด พิบดสงครามนายกรฐมนตร “คตอด
กาด” ก็สามารถให้สมภาษณแก่หนงสอพนพอย่งไม่กระ
ดากปากว่า

“ผมไม่เห็นว่ประชาน จะยากจน หรือเคออด
ร้อนเรอองคาครองชพสงแต่อย่งใด ตามถนน

หนทางมีแต่ผู้คนแต่งตัวโอ้อำ นั่งรถยนต์คัน
งาม ๆ จนถนนชุกจะแคบไปเสียแล้ว แสดง
ว่าประชาชนร่ำรวยไปทั้งนั้น! สังเกตดูตามโรง
มหรสพก็มีคนดูแน่นทุก ๆ รอบ อย่างนี้เรียก
ว่าไม่เคียดรอนเรื่องค่าครองชีพเลย”

ตามความเข้าใจของ จอมพลพิบูล คงจะหมายถึงว่า ประ
ชาชนตามความหมายของท่านนั้นคงจะหมายถึง ตัวของ
ท่านเอง บริวารของท่าน และบรรดานักการเมืองทั้งหลาย
ที่ท่านเอาเงินยดปาก อย่างหนักกระมัง

ขณะเดียวกัน ความร่ำรวยระหว่างนายพลเผ่า และสมุน
ของเขาบางคนกับจอมพลพิบูลก็ปรากฏออกมาให้เห็น อย่าง
ต่าง ๆ จนกระทั่ง เมื่อ นายพลเผ่า ได้ เนรเทศ นายพัน
ตำรวจเอก อรรถนพ พุกประยูรออกไปนอกประเทศ นั้น
แหดะตาข่ายของวงในก็ปรากฏออกมาให้เห็นอย่างถนัดชัด
แจ้งทีเดียว

เราต้องไม่ผ่าน เรื่องราวของจอมพลดอน ทศนาจร รอบ โลก
ไปเสียก่อน เพราะการทศนาจรรอบ โลกของจอมพลพิบด
นี้แหละเป็นบทบาทอันสำคัญตอนหนึ่งที่ปรากฏ เป็นดาง ร้าย
แห่งการสูญอำนาจของนายพลเผ่า และพรรคเสรีมนังคศิลา
พร้อมด้วยตัวของจอมพลพิบดเอง -

ก่อนที่ทศนาจรรอบ โลกนั้น ตัวของจอมพลพิบดเองรู้ ด
ว่า บदनควนนเปียบเหมือนเหยียบ อยู่บน เรือสอง แคม
หมายถึง ระหว่างนายพลเผ่า และสมนของเขา กับคณะ
รัฐประหารบางคนที่ไม่สามารถจะทนต่อพฤติกรรมของนาย
พลเผ่าที่เริ่มดกชนเขาขัดขวางการกระทำอันสกปรกนั้น แม้
ว่าจะยังไม่มพฤติกรรมรุนแรง แตกเหมือนคนโดน ไตนาทคอย
กระหน่ำนายพลเผ่าอยู่ตลอดเวลา

ความปรากฏชัดว่า เมื่อก่อนที่จอมพลพิบด จะทศนาจร
รอบ โลกนั้น ระหว่างนกหนึ่งต่อพมพกบจอมพลพิบดนั้น
เหมือนไม้เบือไม้เมา จอมพลได้พยายามทุกทางที่จะไม่พบ

ไม่ยอมให้สัมภาษณ์แก่นักหนังสือพิมพ์ และพยายามเกรี้ยว
 กราด กับ นักหนังสือพิมพ์ ทดงขาว เกียวกับ ตัวของเขา—
 แต่ครั้นเมื่อกลับจากทัศนารอบโลก ถึงกรุง เทพ ฯ แล้ว
 การก่เบียดเบียนจากหนามอบเป็นเหตุมอ ทนทนมาถึงกรุงเทพ ฯ
 จอมพลก็ปรารภว่า จะเปิดเพรสส์คอนเฟอร์เรนซ์ แก่
 นักหนังสือพิมพ์ให้ เป็นตาเป็นต้น โดยจะ เชิญนักหนังสือ
 พิมพ์ไปสัมภาษณ์กันทุกท่าเหียบบริบูรณ์เสียเลย พร้อมกัน
 นั้นก็ยังจะได้เชิญบรรดา รัฐมนตรี ทงหลายพร้อม ทงผู้เกี่ยว
 ข้องมานั่งกันให้พร้อมหน้า เมื่อนักหนังสือพิมพ์ถามถึงเรื่อง
 อะไร ก็ให้เจ้ากระทรวงรับผิดชอบนำปัญหาอันนั้นไปตอบ
 นคอฉากแรกแห่งการเบียดเบียนแปลงของจอมพลพบ

สาเหตุที่เบียดเบียน ดเหิมอนจอมพลจะสำนักถึงหน้าทของ
 หนังสือพิมพ์มีความสำคัญอย่างไรต่อประเทศชาติ เพราะ
 เมื่อจอมพลไปทัศนารอบโลกนั้น เมื่อไปถึงประเทศใด
 ก็ปรากฏว่าได้มี นักหนังสือพิมพ์พา กันมาต้อนรับจอมพลถึง
 สนามบินก่อน บรรดาเจ้าหน้าททงหลาย และคณะเดียว

กนกเบณฑาคาหมายกันว่า การกระทำเช่นนั้นของจอมพล
 พิบิตกเพื่อกดขี่การจะทำตัวของตนนั้น ให้ใกล้ชิดกับประ-
 ชาชน และยอมรับนับถือว่า เสียงของประชาชนนั้นคือ
 เสียงสวรรค์ และมีเสียงกล่าวกันว่า การไปทัศนารอบ
 โลกกลับมาครั้งหนึ่งของจอมพลพิบิตนั้น ได้เสียงกระซิบกับ
 มาจากนอกกว่า ให้ฟังประชาชนเถอะ เพราะว่าเสียงของ
 ประชาชนดังกว่าเสียงของกระสุนปืน มิฉะนั้นแล้ว อำนาจ
 ของจอมพลพิบิต ก็จะมาถึง กาดอวสานต์ โดยไม่ต้องสงสัย
 ขอเท็จจริงตามเหตุผลทบทวนการกล่าวอ้างกันตามข้างบนนี้ อาจ
 จะทอดทิ้งพิสูจน์ด้วยเหตุการณที่เกิดขึ้นในระยะ เมื่อจอมพล
 พิบิตได้เดินทางรอบโลกนั้นว่า กำลังทางการเมืองระหว่าง
 นายพลเผ่า กับคณะรัฐประหารส่วนหนึ่งได้ทำการรณรงค์
 กันอย่างไม่เป็นทางการอยู่อย่างรุนแรง และยังใกล้ระยะ
 เดอกดขี่ทวงไปด้วยแล้ว ฝ่ายของคณะรัฐประหารที่มาใน
 รูปของพรรคการเมืองที่เป็น ฝ่ายตรงกันข้ามกับพรรคเสรี-
 มนังคศา

การปรากฏพรรคการเมืองพรรคใหม่เข้ามาในระหว่างที่จะมี

การรณณรงค์เดือกตงทวไป พร้อมกัปปรากฏควบคคตทเขา
 รมัศมครเดือกตงตวนแต เบนบคคต ผทเคยเบณผคอง หาคค
 ทาการเมองมาเกอบทงสน เบนคตนา พตตร สัมบรณ
 ศรานชิต และ พตตร เนตร เขมะโยชิน ชงชนะนน พตตร
 เนตร เขมะโยชิน คารงคําแหงผ อานวยการหน่งสอพิมพ์
 “สารเสรี” และ “ไทรยวัน” ชงหน่งสอพิมพ์ฉบับน
 แหะทเบณค แชนนากถวของหน่งสอพิมพ์ “๒๕๐๐ราย
 วัน” สมนของนายพดเผ่าไคคารามอยางกกกองวาทจะจค
 การกบหน่งสอพิมพ์ฉบับนแต่ไม้อาจจะทำอะไรได้ เพราะ
 หน่งสอพิมพ์ ฉบับนเป็น เกราะนทรวง พดงของ ประชาชน
 และนายพดเผ่า หรือจะเขาไปเหยียบ “ชนะการพิมพ์”

ไคถาวมาคอนคตนา จอมพดกาดงเรมจะรคควา ชณะ
 นควเหมอนกาดงเหยียบอยบนเรอส์องแคม และควเองก
 เจาะจงทจะทำเชนนน ฝ่ายไคถ่าจะครองอำนาจได้ ในเมื่อ
 ควของจอมพดเอง กเบณททบถอยระหวางเรอส์องแคม
 นน จอมพดจึงไม้อาจทจะเหยียบดงไปแคมไคแคมหน่ง

เพื่อให้มันเกิดความพิเค็ญแก่ตัวเองได้ และเมื่อไม่สามารถ
 จะทำเช่นนั้นได้แล้ว ทางรอดออกทางหนึ่งก็คือ การเข้าหา
 หนึ่งร้อยพ่อและประชาชน เข้าหาหนึ่งร้อยพ่อพันคนจน
 ได้สำเร็จแล้ว แต่การเข้าหาประชาชนนั้นจะทำอย่างไร
 เดินไปกราบไหว้ทักทายปราศรัยประชาชนหรือ จอมพล
 พิบิตก็ไม่อาจจะกระทำได้ เพราะความหวาดระแวงที่ตัวได้
 สร้างศัตรูในทางการเมืองเอาไว้มากต่อมากก็กลัวว่า ตัว
 เองจะต้องประสพต่อชะตากรรมอันทารุณเข้าบ้าง ก็เกิดมี
 คนขอไปกระซิบจอมพลว่า หากแม้ว่าจะเข้าหาประชาชน
 ให้ถึงแล้วละก็ มีทางหนึ่งที่จะทำได้ คือเปิดโฮปาร์คขึ้น
 เอาท้องสนามหลวงนี้แหละเป็นที่โต้วาทกัน ใครไม่ดีให้มัน
 คำ—แต่แล้วโฮปาร์คนั้นแหละคือ คาบที่เชือดคอจอมพล
 พิบิต เพราะ —

เพราะนักการเมืองที่ตรงข้ามกับจอมพลพิบิต ได้ยึดเอาเวที
 โฮปาร์ค เป็นที่โจมตี จอมพลพิบิต และนายพลเผ่า อย่าง
 ถึงอกถึงใจ พฤติการณ์ที่ประชาชนได้โอกาสโจมตี รัฐบาล
 พิบิต ก็คือ

๑. กรณีสวรรคต ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถ
เผยความมิตมนต์ได้ว่าใครเป็นตัวการ
๒. การตายของสื่อคตรัฐมนตรี
๓. ดำรวจใช้ระบบการยิงทั้งประชาชน
๔. ผู้มีอิทธิพลใช้อำนาจหน้าที่คาผันเถื่อน
อย่างเปิดเผย
๕. อันธพาล ผู้ กว้างขวาง ก่อ การ กำเริบ
เพราะมีอิทธิพลหนุนหลัง
๖. อภิสัทชนมีวิธีการหาเงินโดยไม่สุจริต
๗. นักการเมืองใช้อำนาจการเมืองก้าวก่าย
อำนาจบริหาร

กรณีแรกนั้น รัฐบาลไม่อาจจะเอาตัวการมาเปิดเผยได้
เพราะว่าบุคคลผู้มแผนการณ์ ผู้ตั้งมือได้เด็ดหน้ไปอยู่
เสียที่ต่างประเทศ ยากที่จะเอาตัวมาพิจารณาความผิดใน
ศาลได้ แม้กระนั้นเมื่อถึงคราวพิพากษาคดีสวรรคตนี้ ศาล

ก็ได้เขียนคำพิพากษา ลงไปในตอนหนึ่ง ทกลงถึง นายปรีดี
พนมยงค์และ เรือเอก วชิรชัย ชัยสิทธิ์เวชวา

“คดีนี้มีมูลกรณี มาจากการ สูญเสียพระ-
ชนมชีพของพระมหากษัตริย์ไทย ในพระ
บรมราชจักรวงศ์ ลำดับพระองค์ที่ ๘ คือ
พระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานัน
ทมหิตลได้เสด็จสวรรคต เพราะต้องกระ-
สุนปืนบนพระที่นั่งบรมพิมาน ในตอนเช้า
วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๘๕ ท่ามกลางความ
งุนงงของผู้ใกล้ชิด พระยูกกลบาทตลอด
จนอาณาประชาราษฎรทั่วไป และนำมา
ซึ่งความเศร้าสลดอย่างสุดซึ้งแก่พระบรม
วงศานุวงศ์ ข้าทูลละอองธุลีพระบาท
และปวงพสกนิกร ของพระองค์โดยทั่วหน้า
แต่ตอนนั้นความสนใจ และการวิพากษ์
วิจารณ์ในพฤติการณ์สวรรคต ก็ยัง บังเกิด

ชนทั่ว ๆ ไปเช่นเดียวกัน จากผลของการ
สืบสวน และสอบสวนกันมาเป็นเวลา ๒
ปีเศษ พนักงานอัยการจึงได้ยื่นฟ้องต่อ
ศาลเป็นคดีนั้น โดยตั้งรูปนำสืบว่าจำ
เลยเหล่านี้ และ พรรคพวกที่ หลบหนี อยู่
ซึ่งได้แก่ นายปรีดี พนมยงค์ หรือหลวง
ประดิษฐ์ มนูธรรม ผู้เป็นนายกรัฐมนตรี
อยู่ในขณะที่เกิดเหตุ และเรือเอก วัชร-
ชัย ชัยสิทธิเวช ได้สมคบกันกระทำการ
ปลงพระชนม์พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่
หัวพระองค์นั้น ฯลฯ ”

การนำเรื่องนั้นมากด่าว่า ภายหลังเมื่อศาลได้พิพากษาคัด
สินประหารชีวิต จำเลยทั้ง หกตามคนไปแล้ว และการ
ปรากฏชัดว่า ส่องผู้ยิ่งใหญ่แห่งการวางแผนนั้นได้หลบ
หนีออกไปอยู่ต่างประเทศจนคมมณีต ซึ่งไม่มีสัมพันธ
ไมตรีกับประเทศไทยนั้น เป็นการผิดหวังอย่างยงที่จะนำตัว

คนสองคนนั้นมาสู่การพิจารณาของศาลได้ เพราะฉะนั้นกร-
ณนั้นจึงไม่เป็นเรื่องที่ถูกนำมาพูดใน ไฮปาร์คโดยบริตท
ใจ นอกจากจะเป็นแผนการณ์ของนักการเมืองทราซียบาง
คนเท่านั้นแต่ละเรื่องนี้ ผู้พูดไฮปาร์คคนหนึ่ง ซึ่งอ้างว่า
จะเปิดเผยคนตอบปลงพระชนม์ ร.๘ ก็ถูกเจ้าหน้าที่จับ และ
ถูกตัดสินจำคุกไปหนึ่งปี มนุษย์อวดคนนั้นบอก นายสง่า
เนียม หรือหนงบอกคนผู้ นามว่า “ข้างงาแดง”
และใครเป็นผู้ อยู่เบื้องหลังนายสง่า นเนียม โดยบอกไป
ให้มาแสดงความอวดคนนั้น ก็เป็นทรู กนอยู่โดยทั่วไปในหมู่
นักการเมือง และประชาชนดัดแล้ว และมนุษย์เหล่านั้นก็ได้
รับผลกระทบตามสนองไปแล้ว ถึงกับต้องระเหิดออกไปอยู่
ต่างประเทศโดยมีหมายจับตัวตามไปด้วย

สำหรับการตายของอดีตรัฐมนตรีนั้น แน่นนอนว่า มิใช่ที่จะ
ได้มีการร่ำร้องกันเท่าใด กรมตำรวจโดยนายพลเผ่า และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยนายพลเผ่า ก็ทำ
หุทวนถมเสีย และกรณีอื่น ๆ นั้น แน่นนอนว่ารัฐบาล ไม่

สามารถจะแก้ไขได้แม้แต่น้อย เพราะตั้งเหตุนั้นเป็นความ
 ต้องการของรัฐบาลในยุคคดของจอมพลทงต่น เมื่อเป็น
 ความต้องการแล้ว ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะปฏิเสธความตอง
 การนั้นหาได้ไม่ ในเรื่องธรรมนูญถรอกสิทธิ์ในทางการคานน
 จอมพลพิบูลได้ตอบนักหนังสือพิมพ์เมื่อถูกถามว่า

หนังสือพิมพ์ —

“การธรรมนูญใช้อำนาจหน้าที่ไปในทาง
 การค้าเช่นนี้ จะเป็นการเสียหายหรือไม่”

นายกรัฐมนตรึ จอมพลพิบูลได้ ตอบว่า
 “ความจริงก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร เพราะ
 เขาค้าขายโดยสุจริต และทุกคนก็ไม่ได้
 เอาเวลาไปหมกมุ่นอยู่กับเรื่องนั้น เขา
 เพียงแต่ลงทุน แล้วให้ คนของเขา ดำเนิน
 งานไป — — —”

ความหวังที่จะเข้าพบประชาชนโดยทาง ไช่ปาร์ค ก็เป็นอัน
หมดหวัง โดยสิ้นเชิงเพราะจอมพลพิบูล ไม่สามารถจะดบ
ต่างความคิดของตัวเองได้ - - จอมพลพิบูล ยังดอยแพ
ประชาชน เมื่อจอมพลพิบูลดอยแพประชาชน ก็เท่ากับ
จอมพลพิบูลยังดอยแพตัวเองต่อไป

ยิ่งใกล้วันเดออกดง ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าไปมาก
เท่าไร วิกฤตการณ์ทางการเมืองก็ยิ่งหนักหน่วงเข้าไปเท่านั้น
ฐานะของ นายพล เผ่า เริ่มสั่นคลอน อย่างเห็น ถนัดชัดแจ้ง
สัมนของนายพลเผ่า ไม่สามารถจะดำเนินงานประชาชนได้
อย่างที่เคยได้ทำมาแล้วเหมือนกาลก่อน ชำราย สัมนตัวเอ
อรรณพ ก็ถูกเนรเทศ ออกไปอยู่นอกประเทศ กาดังนกสับ
ดิบจากกรมประมวตราชการ แผนดิน วงพตาน เหมือนมดใน
ฤดูฝน พลพรรคเสรีมนังคศิลาต้องทำงานอย่างหนักเพื่อจะ
ชิงชิงอำนาจทางการเมือง ให้กลับเข้า มาอยู่ ในอ้อมมือของ
นายพลเผ่า ผู้จ่ายเงินไม่อื่น เงินจากพรรคเสรีมนังคศิลา

ได้ถูกส่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ เพื่อบรรณะบ้าง เพื่อเป็นการ
แจกแก่หัวคะแนนบ้าง ขณะเดียวกัน รองเลขาธิการพรรค
ซึ่งเป็นทหาร ก็เริ่มยกตัวออกจากพรรค เสริมบังคับคดี คือ
นายพลจัตวา กฤษณ์ ศีร์วรार्ห์ และพลอากาศเอก
เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร

นั้นแสดงให้เห็นถึงความแตกแยกระหว่างพรรคเสริมบังคับคดี
ซึ่งเป็นพรรคที่สนับสนุนรัฐบาล โดยมีนายพลเผ่าเป็นเลขา
ธิการพรรค และจอมพลพิบูลเป็นหัวหน้าพรรค

บัดนี้ ประชาชนที่เคยถูกปลดปล่อยแพมาตลอดเวลานาน
กว่าสิบปีนับแต่การรัฐประหารของนายถนอมพิทย ก็เริ่มมองเห็น
เรื่อน้อยที่ถูกปลดปล่อยออกมาจับตัว -- เมื่อจอมพล ศฤษดิ์
ชนะรัชต์ ได้ก้าวออกมาสู่เวทีทางการเมืองอย่างเต็มทศด้วย
การมองประชาชนอย่างเป็นห่วงเป็นใย เมื่อเห็นส่วสัดภาพ
ที่ถูกกรัดรอนเรื่อยมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จอมพล ศฤษดิ์ ชนะรัชต์ ซึ่งเป็นหนึ่งในขบวนการผู้ก่อ

บงเหียนของชาติและเบ็นรัฐประหาร ๘ พฤศจกายนคนต่ำ
 คณคนหนึ่ง ไม่อาจจะทนดความวกฤตทางการเมืองที่ไดถก
 กองทพดาร์วจชยได้ กกาออกมำสู่เวทการเมองอย่างเบต
 เผย อย่างไม่มีทางเหตกเตยง ถ้าหากบรุษณไม่ตงมอจค
 การอย่างใดอย่างหนึ่งกับพวกนกกการเมองปากมอม และ
 สมนมวเมออำนาจของนายพลเผ่า ประเทศไทยก็จะต้อง
 กดาเบ็นรัฐดาร์วจเชาจริง ๆ แลวไม่ซำระบอบของฮิตเลอร
 หรือสตาตนกกจะต้องเขามำสู่ประเทศอย่ำปราศจากข้อด่งดัย
 ไค ๆ ดังได้ กดาอมาแลวถึงพฤตการณของนายพลเผ่ากับ
 คอมมุนิสต์คองคั่น แลวยงปรากฏชดเมอ ได้มีการเบต
 ประตการก่า ให้ส่นค่า ของจนแดง เขามำชมตางตดาตเมอง
 ไทย เพอหยงเลียงของประชาชนว่าจะส่นบส่นนหรือไม
 เหมอนเมอครงนายปรด พนมยงคออกกกฏหมายยกเดกพระ
 ราชบัญญัติว่าดวยการเบ็นคอมมุนิสต์ แลวส่ถาปนาส่มพ่นช
 ไม่ตรกับส่หภาพไซเวียตรัสเซย

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ พร้อมด้วยคณะนายทหารชั้นผู้

ใหญ่ ซึ่งได้มีบทบาทอย่างสำคัญ ในการยึดอำนาจจาก
รัฐบาลหลวงช้าง อากี เช่น พตเอกกนอม กิตขจร,
พตเอก ประภาส จารุเสถียร,

ยังการซึ่งชยการรบเลือกตั้งเข้ามาใกล้เพียงใด การต่อสู้
การล่าแดงอำนาจบาทใหญ่ ด้วยวิธีการชบเดี่ยวอันชพาด
ออกหาเลี้ยงด้วยวิธีการชมชก ยงกระทำหนัก ยงชน = -พรรค
ประชาธิปไตย ซึ่งเบ้นคแซงอันสำคัญ อกพรรคหนึ่งของ
พรรคเสรีมนงคค์ตา ได้ทำนายพตเฒ่า เดชาธิการพรรค
เต็มไปด้วยความหนักใจเป็นอย่างมาก ขบวนการพมรบเลือก
ของจอมพตมองเห็นตางพายของตัวเองอย่างหมดทางดี การ
ต่อสู้ ด้วยวิธีการสกปรกจึงได้ดำเนินไปอย่างตดเหวียง การ
ช่องส่มนอันชพาดเอาไว้ออกกวน ได้ทำกนทบ้านนายตำรวจ
บางคนทเบ้นส่มนรบไซของนายพตเฒ่า และทส่านกงาน
หนังสือพมพ ๒๕๐๐ รายวัน ซึ่งคงอยุทแซงสัพานมอญ

ครั้นแควมหนักมาถึง วันของการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นวนทประ

ชาชนพากันคาดคะเนว่า วนนแหะระอาจจะต้องเป็นวนนอง
 เตอด พรรคเสรีมนังคศิลา ตั้งอินทพาดออก คมจุดต่างๆ
 ตั้งแต่เข้าศรี กรรมการบางคนเริ่มใช้เดห์เหตยมตามแผน
 การณ์ของพรรคเสรีมนังคศิลา พดรมเริ่มโคตตงตามหน่วย
 ต่าง ๆ ที่เป็นจุดคณูทเป็นหมายกำหนดการอย่างไมเกรงหน้า
 อินทรหนาพรหม ประชาชนผู้มสทชอออกเดี่ยว กลายเป็น
 คนตายไม่มีชอในทะเบียน — — แะะบางคนเมื่อไปขอสิทธิตง
 ปรากฏว่าไดมคนไปใช้สิทธิชอออกเดี่ยวไปเสียก่อนแล้ว

รัฐบาลได้ใช้อำนาจเข้ากาวกาย อำนาจบริหาร อย่างเห็นได้
 ถนดชัดแจ้ง ดังจะทราบตอมาว่า ทอาเกอดุสดี นายอำเภอ
 ได้ใช้อำนาจทจรวตตอหนาทเขารบไซนกการเมือง เพอหวัง
 ผลในอามิศ์สนจางจนตอมาตองถกยายเข้ากรมหน่งสอพนพ
 ได้โจมตีการเดออกตงครงนอย่างดเตอด แะะนักข่าวคนหน่ง
 ของหน่งสอพนพ ไทรายวัน ได้ถกอินทพาดกถ่มหน่งเขา
 ทำรายดวยการยดกถ้อง โดยเอาบนเขาช อินทพาดคนหน่ง
 ปรากฏตอมาว่าชช นายเกชา เปตยนวกถ อตคตาราราภาพ-

ยন্ত্রী และนักไถรทประจำทางย่านหัวดำโพง ต่อมาเมื่อ
 ครึ่งได้มีการกวาดตางอินทพาด นายเกศา เปตยนิวกได้ก
 จับ และส่งไปอยทเรอนจาตาดยาว จนกระทั่งขณะนกกยง
 ถกคณตวอยทนน

การเลือกตงครงนนได้ฉานไปตวยชยชนะอย่าง ทวมทนน —
 ของพรรคเสรีมนงคคีตา — — แต่มันหาได้เป็นชยชนะอย่าง
 บริสุทธิไม หากแต่มันเป็นการชยชนะตวยเดหักต ดวยวช
 การอันตลกปรก ไม่เพียงแต่หนงสอพนมพเทานนททาการโจม
 ตริฐูบาตและการเลือกตงตลกปรก แม้ประชาชน ก็ได้แสดง
 มตมหาชนออกมาตวยการประณามการกระทำของฐูบาต
 อย่างดเคือด แตพรรคเสรีมนงคคีตา ได้พากันไซโยให้
 ร้องตอชยชนะที่ได้อย่างทวมทนน โดยฝ่ายพรรคประชารับตย
 ได้เข้านงในฐูสภา เฉพาะจังหวัดพระนครเพียง ๒ คนเทานน
 วิกฤตการณของวณเลือกตง กาดงเขาสู้ดเคือดแม้ว่าจะได้
 ฉานพนไปแต่วกตามหนงสอพนมพ และประชาชนไมยอมให้
 เห็นการวณนนได้ฉานไป นักคกษาจากตถาบันการคกษา

ต่างๆเริ่มไหวตัวต่อการเดออกตงสักรปรกครงน ทมหาวิทยา
 ดย จพาดงกรณ ได้มบ้ายประณามการเดออกตงบิตเอาไว
 ตามคณไม เรยกรองใหอชการบิตของเขา คือ พด อากาศ
 เอก พระเวชยนตรงสฤษต ดาออกเสยจากตำแหน่งการเมอง

ครนแถมมกมาถงวณของวฤตการณหนก นักศกษาจาก
 สภานันต่างๆ ได้เดิน ขบวนไป ชมนมกน ทหน้า กระจทรวง—
 มหาตไทย เพอเรยกรองใหรฐมนตรวการมหาตไทยหรือ
 นายกรฐมนตรออกมาปราศรยเพอกาจตการเดออกตงสักรปรก
 แดะใหมการเดออก ตงกนใหม่ หตวงชาติ ตระการ โกศต
 ออกมา พดเป็นคนแรก ทามกตางการ ปรบมอ อย่างกกกกอง
 ดวยการยอมรบวจะนำเรองราวทนกศกษาเสนอมานัน ไป
 ยงนายกรฐมนตรแะค่อมมาพระยารามราชภักตได ออกมา
 ปราศรยอกคนหนึ่ ปรากฏวาทานผุ้ นไม่สามารถจะทน
 คอเสยงทรองตะโกนขับได้ เพราะปรากฏวาทานผุ้ นไดเอา
 หนาทของทาน ไปรบไซนกการ เมองชวย เหดอการเดออกตง
 ใหแกพรรคเสรมนงค ศัดาทจง หวดนกร สวรรค แะค่อมมา

นายใหญ่สวัสดิชาติ สส.นครสวรรค์โดยนพองค์อรรถและคำ
 ชนคนได้พปากษาคคน ให้ปรบจำเลยคอ พระยารามราช
 ภกตเบนเงิน ๑๐๐๐ บาท แต่ทง โจทกและจำเลยอทธรรณ
 คำอทธรรณได้คำพปากษาเมอวัน ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช
 ๒๕๐๓ โดยมีคำพปากษาดังน

(สำเนา)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๒๑๒๑/๒๕๐๒

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๑๖/๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๐๓

ความอาญา

ระหว่าง

{ นายใหญ่ ศวิตชาติ
พระยารามราชภักดี

โจทก์

จำเลย

เรื่องใช้ตำแหน่งหน้าที่ทำเสี่ยงในการเลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร

โจทก์จำเลย อุทธรณ์ คำพิพากษาคำลงจังหวัดนครสวรรค์

ลงวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

คตินใจทักฟ้องและยื่นคำร้องขอแก้ฟ้องว่า โจทก์ได้แสดง
 ตนต่อสาธารณชนโดยเปิดเผยทั่วไปว่า ได้สมัครรับเลือก
 ตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ใน
 สมัยการเลือกตั้งวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ ในนามของ
 พรรคการเมือง "พรรคประชาธิปไตย" ร่วมกับพวกอีก ๓
 คน คือนายประยูร พนบ่าเพญ นายวันชัย ศรตัมภ์ นาย
 เกษม บุญศรี และผู้ว่าการจังหวัดนครสวรรค์ได้ประ
 กาศเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐ รับสมัคร โจทก์เป็นผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์
 หมายเลขประจำตัว ๑๓

จำเลย เป็น ข้าราชการประจำ การมีตำแหน่ง เป็นปลัดกระ
 ทรวงมหาดไทยได้บังอาจกระทำผิด กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๕
 มกราคม ๒๕๐๐ เวลากดางวัน จำเลยได้ใช้อำนาจในตำแหน่ง
 หน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายกระทำตน เป็น อุปการะ
 แก่ชนวิวรรณ์สุขวิทยา หดวงอรรถไกรวัดวัด นายพิชัย
 มากคุณ และนายสวัสดิ์ คำประกอบ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ในนามพรรคการเมือง “พรรคเสรีมนังคศิลา” หมายถึงเลขที่ ๘, ๙, ๑๐, และ ๑๑ ตามลำดับ ซึ่งกำลังทำการ แข่งขัน กับ ใจทัก โดยมีการประชุมข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนในการประชุมไดมณีกการเมืองอนมนายพต คารวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เดชานุการพรรคเสรีมนังคศิลา และนายเตียง ไชยกาต ได้กล่าวคำปราศรัยเป็นการหาเสียง นิยมให้แก่ผู้สมัครฝ่ายพรรคเสรีมนังคศิลา ซึ่งอยู่ในที่ประชุม นั้นจำเลยได้มาร่วมอยู่ด้วย และได้กล่าวต่อที่ประชุมเป็น ข้อความว่า “บ้านเมืองจะเจริญได้ ท่านต้อง เลอก พรรค เสรีมนังคศิลา” เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เป็นผู้แทนแก่การ เลอกตั้งของผู้สมัครในนามพรรคเสรีมนังคศิลา เป็นโทษ แก่การ เลอกตั้ง ของ ใจทัก เหตุเกิด ที่ตำบล ปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ขอให้ลงโทษ จำเลยตามพระราชบัญญัติ การเลอกตั้ง สมาชิก สภาผู้ แทน ราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๖๕

ศาลชั้นต้นได้ส่วนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดี ใจทักมีมูล มีคำ ตั้งให้ประทับฟ้องของ ใจทักไว้พิจารณา

พรรคประชาธิปัตย์ยื่นคำร้องว่าได้รับความเสียหาย จากการ
 กระทำของจำเลย ขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมด้วยแต่ศาลชั้นต้น
 เห็นว่าพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่มีบท
 บัญญัติให้พรรคการเมืองมีอำนาจดำเนินคดีทางอาญาได้ จึง
 ให้ยกคำร้องเสีย พรรคประชาธิปัตย์อุทธรณ์และฎีกาคำตั้ง
 ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน คดีถึง
 ทศตแล้ว

จำเลยให้การปฏิเสธ และต่อสู้ว่า

ก. โจทก์มิใช่พนักงานอัยการ จะมีอำนาจฟ้องคดีของ
 ปราบกฏว่าได้รับความเสียหายเป็นพิเศษ แต่ปรากฏจากคำ
 ของโจทก์และพยานโจทก์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องว่า โจทก์ได้
 รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกแทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีจำ
 นวน ๔ คนด้วยคนหนึ่ง จึงไม่ได้รับความเสียหายจากการ
 กระทำของจำเลยแต่อย่างใด

ข. จำเลยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการบูรณะ

จังหวัดนครสวรรค์ ในวันที่ ๒๔-๒๕ มกราคม ๒๕๐๐ จำเลย
 ได้รับคำสั่งจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง
 เป็นผู้บังคับบัญชาในขณะนั้นให้ไปชี้แจงแก่ข้าราชการและ
 ประชาชนในอำเภอต่าง ๆ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ทราบถึง
 นโยบายการ บรณะ จังหวัด ของรัฐบาล และกระทรวง
 มหาดไทย เพื่อบรรเทาการคิดเห็นจากราษฎรทั่ว ๆ ไป และ
 ขอความร่วมมือในอันที่จะให้การ บรณะจังหวัด นครสวรรค์
 ดำเนินไปเป็นผลสำเร็จเรียบร้อยตาม โครงการที่กําหนดไว้
 เป็นการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่ประสงค์ให้ ราษฎร
 ได้มีส่วนในการบรณะ ปรับปรุง ท้องที่ ของตนโดยใกล้ชิด
 อันเป็นหน้าที่ราชการของจำเลยโดยตรง จำเลยจึงได้ไป
 ประชุมชี้แจงให้ข้าราชการและ ประชาชนใน จังหวัดนคร-
 สวรรค์ทราบถึงการบรณะจังหวัดนครสวรรค์ ดังกล่าว แล้ว
 ตามหน้าที่ราชการของจำเลย จำเลยหาได้ใช้อำนาจในตำแหน่ง
 หน้าที่โดยมิชอบ กระทำการอื่น เป็นอุป การะ หรือเป็น
 โทษแก่การเลือกตั้งของผู้สมัครคนใดดังฟ้องของ โจทก์ไม่

คำตชนคนพิจารณาแล้ว เห็นว่าโจทก์เป็นผู้เสียหายและ
 จำเลยได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย
 กระทำการอุปการะแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในนามของ พรรค
 เสริมวงศ์ศีกาอันเป็น โทษแก่โจทก์จริงดังฟ้อง พิพากษาว่า
 จำเลยมีความ ผิดตาม พระราชบัญญัติ การเลือกตั้ง สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๖๕ ให้ปรับเป็นเงิน
 ๑,๐๐๐ บาท ถ้าจำเลยไม่ชำระค่าปรับบังคับตามประมวล
 กฎหมายอาญา มาตรา ๒๘,๓๐ กับให้เบิกถอนสิทธิเลือก
 ตงของจำเลยมกกำหนด ๕ ปี

โจทก์จำเลยต่างอุทธรณ์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย โดยโจทก์ขอ
 ให้ตั้งโทษจำเลย สถานหนัก ส่วนจำเลยอุทธรณ์ ทงขอ
 กฎหมายและขอเท็จจริงว่าพยานหลักฐานของ โจทก์ไม่มีน้ำหนักพอตั้งโทษจำเลยได้ ขอให้ยกฟ้อง

คำตอุทธรณ์ได้ตรวจสำนวนฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของ
 ทนายจำเลยและประชุมปรึกษาคัดแล้ว เห็นสมควรวินิจฉัย

ด้วยอิทธิพลของจำเริญก่อน ซึ่งขอเท็จจริงคงพึงได้ในเบื้อง
ต้นว่า โจทก์เป็นเดชาพรรคการเมืองประชาธิปไตย ได้จดทะเบียน
เป็นพรรคตามกฎหมาย โจทก์กับพวกพรรคประชาธิปไตย
ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกแทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ใน
สมัยการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ แข่งขัน
กับขบวนการสังคมนิยมสมัครหมายเลข ๘ หาดวังอรรถ-
ไกรวัดวัด หมายเลข ๘ นายพชัย มากคุณ หมายเลข ๓๐
นายสวัสดิ์ คำประกอบ หมายเลข ๓๑ ที่สมัครรับเลือก
ตั้งในนามของพรรคเสรีมนังคศิลา ซึ่งมีจอมพล ป. พิบิต
สงคราม นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยในขณะนั้นเป็นหัวหน้าพรรค นายพดตารวจเอกเผ่า-
ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและ
อธิบดีกรมตำรวจเป็นเดชาธิการของพรรค ส่วนจำเริญเป็น
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

การเลือกตั้งในครั้งนั้น เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๒๒-๒๙
มกราคม ๒๕๐๐ ในราววันที่ ๒๐ หรือ ๒๑ มกราคม ๒๕๐๐

จำเลยได้วิทຍถึงผู้ว่าการจังหวัดนครสวรรค์ มีใจความ
ว่า ให้เรียกประชุมพงศ์คำช้แจ้งขอราชการที่จำเลยกับพวก
จะมาพดตจังหวัดนครสวรรค์ในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐ นาย
ศรี วรรณารถ ผู้ว่าการ จึงได้เรียกประชุมข้าราชการ
และประชาชนที่ โรงภาพยนตร์ ไกรดาตในตอนเช้าของวันที่
๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

ปรากฏว่าจำเลยพร้อมด้วยนายพดตารวจเอกเผ่า ศรียานนท์
กับพวกได้เดินทางไปถึง จังหวัด นครสวรรค์ในคืนวันที่ ๒๓
มกราคม ๒๕๐๐ รุ่งขึ้นไปประชุมข้าราชการและประชาชนที่
อำเภอชุมแสง ท่าตะโก และหนองบัว วันที่ ๒๕ มกราคม
๒๕๐๐ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา จึงมาประชุมที่โรงภาพยนตร์
ไกรดาต (ซึ่งอยู่ทิศตาดปากน้ำโพ) มีข้าราชการและ
ประชาชนมาร่วมประชุมประมาณ ๑,๐๐๐ คนเศษ ผู้ว่า
ราชการจังหวัดนครสวรรค์เป็นผู้กล่าวเปิดประชุม ต่อจาก
นั้นนายพดตารวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้ขึ้นพดตถึงเรื่องการ
บริหารงานของรัฐบาลและพรรคเสรีมนังคศิลาว่า ได้สร้าง

๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

ด้านบาทให้เสร็จภายใน ๕ ปี และจำเลยพูดสรุปในตอน
 สิ้นท้ายเป็นใจความว่า ถ้าจะให้โครงการนี้บรรณะจังหวัด
 นครสวรรค์สำเร็จก็ต้องให้รัฐบาลในขณะนั้นเป็นรัฐบาลอยู่
 ต่อไป และรัฐบาลจะอยู่ได้อีกก็ต้องให้พรรคเสรีมนังคศิลา
 เติงข้างมากในสภา การที่จะให้พรรคเสรีมนังคศิลา
 เติงข้างมากในสภาก็จำเป็นต้องช่วยกันเดออกพรรคเสรีมนังคศิลา
 คือ “เดอกบคคตตั้งททาทรฐมนตรช่วยว่าการได้พดมาเมื่อ
 ตะก” เพื่อจะได้มาร่วมมือกับบรรณะจังหวัดนครสวรรค์ให้
 เจริญรุ่งเรือง

เมื่อจำเลยพูดจบแล้ว นายพดตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์
 ได้เชิญนายเตียง ไชยกาด ให้ขึ้นพูดต่อไป โดยนายพด
 ตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ แจ้งต่อที่ประชุมว่า นายเตียง
 ไชยกาด เป็นนักการเมืองอาวุโสรู้เล่ห์เหลี่ยมการเมืองมาก
 แล้ว นายเตียง ไชยกาด ก็ขึ้นพูดสนับสนุนพรรคเสรีมนัง-
 คศิลาที่เป็นรัฐบาลในขณะนั้น โดยบรรยายถึงความคิดของ
 รัฐบาลและของบุคคลบางคนในคณะรัฐบาล และดำเนินฝ่าย

ตามเอกสาร ด. ๕ ขนพดชแจ่งเป็นขอ ๆ ไป ซึ่งปรากฏ
ตามบันทึกคำปราชัยของจำเลยตามเอกสารหมาย ด.๖ โดย
จำเลยไม่ได้พดถึงพรรคการเมืองเลย เมื่อจำเลยพดจบแล้ว
นายพดตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้ขนพดโต้ตอบประ-
ชาชนบางคนทักถามข้อความที่เกี่ยวกับการเมือง และได้
อธิบายถึงเรื่องพรรคการเมืองว่า พรรคใดมีเสียงมาก
ในสภา พรรคนั้นก็จะได้เป็นรัฐบาล ขณะนั้นพรรคเสรี
มนังคศิลาเป็นรัฐบาลอยู่ ได้สนับสนุนโครงการอันบูรณะ
จังหวัดนครสวรรค์ ทปตต กระทรวงมหาดไทย พดเมื่อตระกน
และพรรคได้ส่งชนวิวัฒน์ สุวิทยา นายสวัสดิ์ คำประกอบ
หตวงอรรถไกรวอดท์ นายพชัย และนายวสันต์ มาลีมศรี
เดอกตงเป็นผุแทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ขอให้พนอง
ชาวนครสวรรค์ใคร่ครวญดู ถ้าพรรคเสรีมนังคศิลาได้เป็น
รัฐบาลต่อไป โครงการอันบูรณะจังหวัดนครสวรรค์ก็จะ
สำเร็จลง แล้วนายเตียง ไชยกาต ได้ขนพดสนับสนุน
พรรคเสรีมนังคศิลา และขอให้ประชาชนช่วยกันเลือกพรรค
เสรีมนังคศิลาเพื่อจะได้เป็นรัฐบาลต่อไป กับนำสืบว่าใน

ระยะนั้นนายพดคำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้เดินทางไป
 โฆษณาหาเลี้ยง ให้พรรคเริ่มนั่งคึกคักตามจังหวัดต่าง ๆ
 หลายแห่ง จำเลยไม่เคยเยยมติดตามไปด้วยเลย เพิ่งไป
 จังหวัดนครสวรรค์แห่งเดียวเท่านั้น ดงน

ศาลอุทธรณ์ได้พิจารณาข้อเท็จจริง ทั้งสองฝ่าย ต่างนำสืบ
 ได้ถึงกันดังกล่าวแล้ว คดีโจทก์มีหม่อมหลวงโต นพวงศ์
 สรรพสามิตจังหวัดนครสวรรค์ กับนายอินทร์ คงจังหวัด
 นครสวรรค์ ซึ่งเข้าร่วมฟังการประชุมในวันที่ ๒๕ มกราคม
 ๒๕๐๐ เป็นพยาน มีใจความว่า เมื่อจำเลยพูดขแรงโครง
 การณบุรณะจังหวัดนครสวรรค์แล้ว ได้สรุปในตอนท้ายว่า
 โครงการนี้จะสำเร็จ ได้ก็ต่อเมื่อรัฐบาล ในขณะนั้นยังคง
 เป็นรัฐบาลอยู่ต่อไป ถ้าจะให้รัฐบาลในขณะนั้นยังคงอยู่ต่อ
 ไปก็ขอให้ช่วยกันเดอกบคคณของพรรคมนั่งคึกคัก ที่ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการ (คือนายพดคำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์)
 ได้พูดถึงมาแล้ว เพื่อให้รัฐบาลในขณะนั้นได้เป็นรัฐบาลต่อ
 ไปอีก โครงการณบุรณะจังหวัดนครสวรรค์จึงจะสำเร็จดัง

ไปได้ พยานโจทก์ทั้งสองคนเป็นข้าราชการชั้นเอก มีตำแหน่งเป็นสรรพสามิตและคตงจังหวัดนครสวรรค์ ส่วนจำเลยมีตำแหน่งเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้ร่วมเดินทางมากับนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวง มหาดไทย และอธิบดีกรมตำรวจในขณะนั้น ถ้าจำเลยได้พดสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคเสรีมนังคศิลาจริงแล้ว พยานโจทก์ทั้งสองคนคงจะไม่เลี้ยงเขามาเบิกความยืนยันเช่นนั้น เพราะไม่ได้รับประโยชน์อะไร มีแต่เสื่อมอกกับชาติตน ถึงหากนายศรีวรนาถ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ พยานโจทก์จำไม่ได้ว่า จำเลย จะได้พดถึงเรื่องพรรค เสริมมนังคศิลาบ้างหรือไม่ และนายชน หตะมาน พยานโจทก์อีกคนหนึ่งจำไม่ได้ว่าจำเลยจะได้พดถึงข้อทว่าทำอย่างไร รัฐบาลในขณะนั้นจะอยู่ต่อไปได้หรือไม่ก็กับปรากฏว่านายศรีวรนาถ ไม่ได้นั่งฟังอยู่โดยตลอด ส่วนนายชน หตะมานก็ปรากฏว่าได้เบิกความไว้ในชั้นไต่สวนมตฟ้องว่า จำเลยพดว่า “โครงการบูรณะ จังหวัดน จะสำเร็จได้ก็ต้องช่วย

กนเดอกพรรคเสรีมบังคับคดีให้เป็นรัฐบาลต่อไป หากเดอก
 พรรคอื่นเข้าเป็นรัฐบาล โครงการนั้นก็จะเป็นหมันไปเสีย
 ให้เดอก บุคคล ที่พรรคเสรีมบังคับคดี ตั้งเข้าสมัครแข่งขัน”
 สอดคล้องกับคำของหม่อมหลวงโต และนายอินทร์
 พยานโจทก์ทุกประการ นายชนเฟงจะมาบายเบี่ยงตดขอ
 ความสำคัญตอนท้ายของคำให้การ ครั้งแรกออกเสียในชั้น
 พิจารณาเท่านั้น เหตุผลส่อให้เห็นว่าน่าจะมีเจตนาโน้มเอียง
 ไปทางฝ่ายจำเลยเกิดขึ้นในภายหลัง จึงหาทำให้คำของ
 หม่อมหลวงโต และนายอินทร์พยานโจทก์เสียไปไม่ แม้แต่
 คำของนายศรี วรรณารถ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ใน
 ชั้นใต้สวนหมดพองกรบอยว่า จำเลยได้พูดถึงโครงการ
 บุรณะจังหวัดว่า ถ้ารัฐบาลนั้นได้เป็นรัฐบาลต่อไป โครง
 การนั้นก็สำเร็จได้ คำตอบทรรณได้พิเคราะห์เหตุผลเหล่า
 นี้โดยตระหนักแต่ได้เห็นว่ายางสนับสนุนคำของหม่อมหลวงโต
 และนายอินทร์พยานโจทก์ ให้เชื่อฟังได้โดยไม่มีข้อสงสัย
 เสียเข้าไป ที่จำเลยนำสืบว่าไม่ได้พูดหาเสียงสนับสนุนผู้
 สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเสรีมบังคับคดี จำเลยพูดเรื่อง

โครงการณบรณะจังหวัดเพื่อขอความเห็น ชอบต่อชาวจ้ง-
 หวัดนครสวรรค์นั้น เมื่อได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงทาง
 มากับนายพดตารวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เดชาธิการพรรค
 เสริมพรรคคศดาและนาย เติง ไชยกาต สมาชิกพรรค
 เสริมพรรคคศดา ชง มา ปราศรัย หาคะแนน เติงให้ผู้สมัครใน
 พรรคของ ตน และ การ ปราศรัยต่อที่ประชุมในวันนั้น นาย
 พดตารวจ เอกเผ่า ศรียานนท์ ได้เป็น ผู้พูด ก่อน แล้ว
 จำเอยกับ นายเติง ไชยกาต ได้เป็น ผู้ชนพูดต่อสืบเนื่อง
 จะเห็นได้ว่าเป็นการแบ่งหน้าทกนแล้วกนพูด โดยยกเอา
 โครงการณบรณะจังหวัดนครสวรรค์ที่ ประชาชนเอา ใจใส่
 ชนเป็นข้ออ้างอง เพื่อ ให้ราษฎรมความหวังที่จะได้รับ
 ประโยชน์ ตาม โครงการณ จากรัฐ ชาติ จะ ได้พา ก็นออก
 เติงเตอกตงในนามพรรคเสริมพรรคคศดา ซึ่งเป็นพรรค
 ที่สนับสนุนรัฐบาลในขณะนั้น รูปคดีเป็น ทเห็นได้ชัด
 ว่าจำเอยได้ร่วมกับนายพดตารวจเอกเผ่า ศรียานนท์ และ
 นายเติง ไชยกาต มาปราศรัยหาเสียงนิยมให้แก่ผู้สมัคร
 รับเตอกตงในนามพรรคเสริมพรรคคศดาโดยยกเอาโครงการณ
 บรณะจังหวัดนครสวรรค์เป็นเครื่องมอและเอาตำแหน่งหน้า

ททได้รบแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการของโครงการนั้น
 ขนบงหนา ขอทจาเตยอางบนทกคาศราศรยของจาเตยตาม
 เอกสารหมาย ด.๖ เป็นพยาน ซึ่งไม่ปรากฏว่าจาเตยได้พูด
 สันนิษนณผู้สมัคร ในนามของพรรคเสรีมนังคศิลาแต่อย่าง
 ไฉน ก็ปรากฏว่าบนทกนเป็นบนทก ทฝ่ายจาเตย ทาชน
 ย่อม เป็น พรรคใด ย่อยเองที่จะ ต้อง ทำไฉนไม่ให้เป็นข้อผูกมัด
 จาเตย จึงไม่ม่นาหนักกกตางคาศยานหลักฐานของฝ่าย
 โจทก์ได้ ตามที่ศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้โดยละเอียดแล้ว

ขอทจาเตยคัดค้านเป็นปัญหาข้อกฎหมายชนมาว่า โจทก์ฟ้อง
 หาว่าจาเตย พูดว่า “บ้านเมืองจะ เจริญได้ทาน ต้อง เดออก
 พรรคเสรีมนังคศิลา” แต่พรรคเสรีมนังคศิลาไม่ได้หมายถึง
 ผู้สมัครรับเลือกตั้งจังหวดนครสวรรค์พรรค เสรีมนัง คศิลา
 หมายถึงกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งรวมกันเข้าคล้ายสมาคม และได้
 ขอจดทะเบียน เป็น พรรคการ เมืองซึ่ง มีสมาชิกได้ ทั่วไป ทั้ง
 ประเทศ การทจาเตยพูดสันนิษนให้เดออกกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง
 ซึ่งมีได้ทั่วประเทศ ย่อมไม่เป็นโทษแก่โจทก์เตย ทั้งโจทก์

เองก็ได้รับเลือกตั้ง จึงไม่เป็นผู้เสียหาย และถึงหากจำเลย
จะพิสูจน์ก็ไม่ เป็น การอุปการะหรือ เป็น โทษแก่ผู้ สัมพันธ์
เลือกตั้งคนใด เพราะคำพูดของจำเลยเป็นท่านของความเห็น
ไม่ต่ำมารตจะบังคับใครได้นั้น ก็ปรากฏว่าโจทก์ได้กล่าว
มาใน พ้องข้อ ๒ ว่า จำเลยได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่
โดยมิชอบด้วยกฎหมายกระทำตนอื่นเป็นการอุปการะแก่
วิวัฒน์ สุทธิวิทยา หดวงอรรถไกรสวัสดิ์ นายพิชัย มากคุณ
และนายสวัสดิ์ คาประกอบ ผู้สัมพันธ์เลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ในนามพรรคการเมือง
“พรรคเสรีมนังคศิลา” หมายถึง ๘, ๙, ๑๐, และ ๑๑ ซึ่ง
ทำการแข่งขันกับโจทก์ โดยมีการประชุมข้าราชการ กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านและประชาชน ในการประชุมนี้ ... ฯลฯ ...
จำเลยได้กล่าววาทะจากข้อ ประชุมเพื่อ เป็นการ สนับสนุน
เป็นคุณแก่การเลือกตั้งของผู้ สัมพันธ์ในนาม พรรค การเมือง
พรรคเสรีมนังคศิลาเป็น โทษแก่การเลือกตั้งของโจทก์ โดย
กล่าวเป็นข้อความว่า “บ้านเมืองจะเจริญได้ท่านต้องเลือก
พรรคเสรีมนังคศิลา” ดังนี้ โจทก์หาได้กล่าวมาในพ้องแต่

เพียงว่าจำเลยพูดว่า “บ้านเมืองจะเจริญได้ท่านต้องเลือก
 พรรคเสริมหนักคศดา” ดังข้อทฤษฎีของจำเลยไม่ ทั้งข้อ
 เท็จจริงที่ใจทักน่าสืบตามที่ได้วินิจฉัยมา แล้วข้างต้น ก็ฟังได้
 ว่า ในตอนที่นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ พัดนั้นได้
 พุดแนะนำให้เลือกพรรคเสริมหนักคศดา โดยระบอบคบคิด
 ทั้ง ๕ พรรคเสริมหนักคศดาตั้งเขาสมัครด้วย ครั้นต่อมา
 เมื่อจำเลยชนพุด จำเลยได้พุดสรุปในตอนท้ายขอให้ช่วย
 กันเลือกคบคิดตั้งนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้พุด
 มาแล้ว การที่จำเลยพุดจึงเป็นการ สันนิษฐาน ชนวิจรรณ
 สัจจวิทยา กับพวกอีก ๓ คน ที่สมัครรับเลือกตั้งในนามของ
 พรรคเสริมหนักคศดา ส่วนข้อที่จำเลยอ้างว่า ถึงหากจำเลย
 จะพุดจริงก็ไม่เป็นการ อุปการะ หรือ เป็น โทษแก่ผู้ สมัครรับ
 เลือกตั้งคนใด และใจทักไม่เป็นผู้ เสียหายนั้น เมื่อข้อเท็จ
 จริงได้ ความว่า จำเลยได้ใช้ อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่ ปลัด
 กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับ แต่งตั้ง เป็น ประ ชาณ
 กรรมการโครงการอันบรรณะจังหวัดนครสวรรค์ มาพุดหา
 เสียงนิยมนให้แก่ผู้ สมัครรับ เลือก ตั้ง ใน นาม พรรค เสริมหนัก-

คศดาแล้ว ก็ถือได้ว่าจำเลยได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่
โดยมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำการอื่นเป็นอุปการะแก่ผู้
สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคเสรีมั่งคั่งคศดา และเป็นโทษแก่
การเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งคนอื่น รวมทั้งโจทก์ซึ่ง
สมัครในนามพรรคประชาธิปไตย กดาขอ ถาผู้ พงเชื้อ
ตามคำของจำเลย ก็ยอมจะ ลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครใน นาม
ของเสรีมั่งคั่งคศดาเท่านั้น ไม่ลงคะแนนให้โจทก์และคนอื่นๆ
ซึ่งโจทก์อาจไม่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครสวรรค์เนื่องจากการกระทำของจำเลย โจทก์จึง
เป็นผู้เสียหายมีสิทธิที่จะฟ้องจำเลยได้ อทธรณ์ของจำเลย
ฟังไม่ขึ้น

ส่วนข้อที่โจทก์อทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยสถานหนักนั้นตาม
พระราชบัญญัติเลือกตั้ง สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.
๒๔๘๘ มาตรา ๖๕ มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึง
สิบปี หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และ
กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย รักษาการให้

เป็นไปตามพระราชบัญญัติคน เมื่อได้คำนึงถึงเหตุผลในข้อ
 ทษณะกระทำผิดจำเลยเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทยประกอบ
 แล้ว ศาลอุทธรณ์เห็นว่าทศาคณัตถ์ลงโทษปรับจำเลย
 สถานเดียวเบาไป ยังไม่เหมาะสมแก่รูปคดี อุทธรณ์ของ
 โจทก์ฟังชน

โดยเหตุนี้ จึงพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นให้วางโทษ
 จำคุกจำเลยมกกำหนด ๑ ปี และปรับเป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท
 แต่ปรากฏว่าจำเลยรับราชการมาช้านานจน ได้เป็น ถึงปลัด
 กระทรวง ซึ่งเป็นตำแหน่ง สูงสุดของข้าราชการ ประจำ
 นับว่ามีความดีความดีมากอน มีเหตุอันสมควรบรรเทาโทษ
 ให้ลดโทษให้จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๗
 กึ่งหนึ่ง คงเหลือโทษจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑,๐๐๐ บาท
 และปรากฏว่าการทจำเลยเดินทางร่วมมากับ นายพลตำรวจ
 เอกเผ่า ศรียานนท์ เพื่อหาเลี้ยงนยมทจังหวัดนครสวรรค์ให้
 แก่ ส้มกริบเตือกตั้งในนาม ของพรรค เสริมบังคับคดีดำรง
 นน ก็โดยนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วย

ลพาทำ

๕๒๓

ว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ส่ง รูปคดีมีเหตุผลที่จำเลย
ควรได้รับความเห็นใจอยู่บ้าง จึงให้รอการตั้งโทษจำคุก
จำเลยไว้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ มีกำหนด
หนึ่งปี นอกจากที่แทนแล้วคงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาล
ชั้นต้น และให้ยกอุทธรณ์ของจำเลยเสีย

เจน เวชศิลป์

ธงไชย จาตุรงค์กุล

อรรถวุฒิวรวาจก

(นายเจน เวชศิลป์) ปรีกษา

(นายธงไชย จาตุรงค์กุล)

(หลวงอรรถวุฒิวรวาจก)

ยื่นขอกลับไปสู่ วิถีการดำเนินคดีต่งต่งปรกออกครั้งหนึ่ง แต่
ประชาชน ไม่สามารถ จะเอาชนะ การดำเนินคดีต่งต่งปรกออก
นั้นได้ รัฐบาลได้มอบคณะรัฐมนตรีอย่างเร่งรีบ โดยมี

กัปตัน จอมพลพิบูลย์ นายกรัฐมนตรีตลอดกาล คัดท้าย นาย
 พลเฒ่าเข้ารับตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ทามกลางการประกาศภาวะฉุกเฉิน ซึ่งนั้นแหละคือเครื่อง
 มอทบดปากประชาชน และเมื่อประกาศภาวะฉุกเฉินแล้ว
 ทหารก็เคลื่อน กาดัง เขา คม ถานการณ์ ของประเทศ เพื่อ
 คอยระวังการลุกฮือเพื่อช่วงชิงอำนาจอธิปไตยของเขาคนมา

แต่ขบวนของนักศึกษาและประชาชนได้เคลื่อนกาดังอนมท-
 มาของเขาเลยแล้ว ก็ยากที่จะระงับได้ ไฟได้ลุกจุดเพราะ
 การเลือกตั้งสภปรก คตินของประชาชนได้เริ่มต้นจากหน้า
 กระทรวงมหาดไทย ให้ผ่านไปเรื่อยไปเพื่อฟังคำตอบจาก
 นายกรัฐมนตรี ททาเนียบบรรฐาต คตอกระยะทางเดินอน
 รอนแรง ประชาชนได้เข้าสมทบการเดินขบวนของนักศึกษา
 ทามกลางความหวงหวตกลัวจน ถึงกลัวตเถิดจะตองต่าง
 ดวยเดอดอกแล้วหรือ

กาดังทหาร และ คารวจ ได้เข้าสละกต กนการ เดินขบวนของ

นักศกษาและประชาชนทบบริเวณราชดาเนินและหนาทาเพียบ
 ของรัฐบาต และทเชิงสะพานมฉวาพนนเอง เหตุการณ์
 อดวกฤตไคเกิดชน ถ้าหากแม่วา กองทหารทชมนมคาน
 ทานอยุทนน ระเบิดกระสุนเข้าใส่คณของประชาชนเพียง
 นตเคยว นตเคยวทานน ทเลอดจะตองตางดวยเดอด และ
 ทนนเอง ไคเกิดวระชน นายทหารชงรักษาการณอยุทนนไค
 ดงทหารผูอยไคบังคับบัญชา ของเขาไมใหใชกระสุนและเขา
 กยอมใหประชาชนผ่านไปยงทาเพียบรัฐบาตอก และท
 ทาเพียบนนเอง การคานทานของหนวยกวดังรักษาการณ
 ไคเขาคานทาน แคคณประชาชนไคหักเขาไปจนกระทั่ง
 กาแพงส่วนหนงไคหักตง และพยายามทจะเขาไปพบนายก
 รัฐมนตรี ผูแทนราชฏรจงหวัดพระนครในการเดออกตงท
 สกปรกใหจงไค ทามกตางกณเดอด ของภคณ ทดอยเขา
 มาแะจุมก ระหวางความเบ็นแะตาย ระหวางความหวัง
 แะการส่นหวง ในเสี้ยวของวนาทททหารแะตำรวจกาตง
 คคณใจอยุนนเอง

ผู้บัญชาการทหารบก จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ก็ก้าวออกมา
มาจากทำเนียบรัฐบาลพร้อมกรมวังประกาศด้วยเสียงดังว่า

“ทหารและตำรวจทั้งหลาย อย่าใช้อาวุธ
ทำร้ายประชาชนเป็นอันขาด จงเปิดประตู
ให้ประชาชนผ่านเข้ามาแต่โดยดี”

เขายืนอยู่ที่หน้าตึกไทยคู่ฟ้า พร้อมด้วยจอมพลปฐปต์สงคราม
เขายืนอยู่เพื่อเป็นหตุกประกันอนนรณครของประชาชน และ
พระราชบัตตงก

พลสฤษดิ์ของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประคองด้วย
คณคณของประชาชน ทุกคนต้องการเขาไปทนน เพอคอง
การพบนายกรัฐมนตรี เขาต้องการทราบข้อเสนอกที่เขาได้
ส่งผ่านไปทาง นายพลตำรวจเอก หดวงชาติ ครงการ โกศต
คงแคเมอคอนถ่าย

จอมพลปฐปต์สงครามโดยนคอนรบบประชาชนอยู่ทนน ด้วย

สัหน้าทยอมอนไม่สมบรณ์เท่าไรหนัก จอมพลพิบัติ เป็นนายกร
รัฐมนตรี แต่ทุกคนรู้ว่า อำนาจนั้นไม่ได้อยู่ในมือของ
จอมพลพิบัติคนเดียว จอมพลพิบัติหนักใจเพียงใดต่อช้อย
ยากที่เขาไม่อาจจะปฏิบัติได้โดยเด็ดขาด แต่เขาก็รู้สึกด่าให้
บอกกับประชาชนไปว่า

“ข้าพเจ้าจะ ปรับปรุงแก้ไขทุกสิ่งทุกอย่าง
เพื่อมติมหาชน สิ่งใดประชาชนไม่พึง
ปรารถนาก็จะขอจัดออกไปเสีย”

เกี่ยวกับการเลือกตั้งสกปรก ซึ่งนักศึกษาได้ยื่นข้อเสนอสขอ
ให้มีการเลือกตั้งใหม่นั้น จอมพลได้ยอมรับอย่างอ้อมแอ้ม
ไม่เต็มปากเต็มคำว่า

“การเลือกตั้งนั้นได้มีการสกปรกจริง แต่
ขอให้ประชาชนเห็นใจเถิด เรื่องว่ามัน
เป็นเรื่องของคนจำนวนมาก ย่อมจะต้อง

มีอะไรแอบแฝงอยู่บ้างเป็นธรรมดา โดย
เฉพาะ อย่างยิ่ง เรื่อง การ เมือง ก็ ย่อมจะ
ต้อง มี เล่ห์ เหลี่ยม ซึ่ง ต่างฝ่าย ต่างก็ ต้อง
พยายามเอารัดเอาเปรียบเพื่อชัยชนะของ
ตนเป็นใหญ่

ด้วยพฤติการณ์เช่นนั้น จอมพลพิบูลสงครามได้ยกตัวอย่าง
เปรียบเทียบว่า

“แม้แต่ประเทศที่เจริญแล้ว เช่นอเมริกา
ก็มีเรื่องยุ่ง ๆ ทำนองนี้เกิดขึ้นในวันเลอ
กตั้งเหมือนกัน บางครั้งก็มีการปะทะต่อสู้
กันถึงตายไปก็มี”

หลังจากที่ปลดอยยา หอมออกมากับคอนรถบการเดินขบวนอย่าง
ระบึกระบวมของนักศึกษาและประชาชนแล้ว จอมพลก็
เรียกร้องอย่างถึงวอนให้ประชาชนอย่าให้เรียกการเลือกตั้ง

๒๕. การเลือกตั้งสักปรกเถย เพราะว่าแแต่ฉมนเกิด
 ความไม่สบายใจ จงเรียกมันว่า “การเลือกตั้งที่ไม่เรียบ
 ร้อยเกิด” เดี๋ยง หัวเราะของ ประชาชนคง ขนอย่างก๊กก้อง
 จอมพลจะรู้หรือไม่ว่าเสียงหัวเราะนั้น เป็นเสียงหัวเราะ
 เยาะเย้ย ดหมนดแค้นเค็มท

หลังจากนั้นอีกไม่นานนัก เมื่อเห็นการได้ดำเนินต่อไป จน
 รู้สึกว่า ความเครียดแค้นของประชาชนได้เบาบางลงไป
 มากแล้ว จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ก็ได้ก่อให้เกิดด้วยการ
 บอกกับนักศึกษาแต่ละประชาชนว่า

“ข้าพเจ้าเป็นทหารของชาติ และขอพูด
 อย่างชายชาติทหารว่า ข้าพเจ้ามีความ
 เห็นใจประชาชน สิ่งใดที่มิดีมิหาชนไม่
 ต้องการ ข้าพเจ้าจะไม่ร่วมมือด้วย และ
 จะหาทางขจัดเสีย ในการที่ข้าพเจ้าพูด
 อย่างนี้ ขอเอาเกียรติทหารเป็นเดิมพัน”

สภานะการณ อนัตตํ เครียด ของ ประชาชน
และนักศึกษาได้คลายลงไปแล้ว แต่หัวใจ
ของจอมพลพิบูลสงครามเล่า— —ใครจะรู้

กันของท่านตัดเกาอเสียแล้ว และนายพลเผ่า
 ศรียานนท์ ก็เหมือนกับจอมพลพิบูล เขา
 นิ่งทักความลึกลับของเธอไว้มากจนเกิน กว่าที่
 เขาจะลุกขึ้น

ครั้นแถมหนักมาถึงจนแห่งความอดเวงอย่างหนัก เมื่อ นาย
 คอง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านของประชาธิปไตย ได้
 ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อซักฟอก รัฐบาลจอมพลพิบูลสงคราม—
 คราม มั่นเป็นการเร่งเร้าที่จะให้รัฐบาลพิบูลสงครามเร่ง
 จัดการขุดหลุมฝังตัวเองให้เร็วที่สุด นายคอง อภัยวงศ์ ได้
 พยายามอย่างหนัก ที่จะรวบรวม สมาชิก เขาซักถาม เพื่อบี
 อภิปรายครั้งนี้ แม้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะถูกพรรคเสรี-
 มนังคค์ตา เอาเงินเข้าไปยัด ขณะเดียวกัน ทางพรรค
 เสรีมนังคค์ตาเองก็อดเวงอย่างหนักเหมือนกัน เพราะสมาชิก
 บางคนได้เริ่มถอนตัวพร้อมกับคณะรัฐประหาร ซึ่งเป็นแกน
 สำคัญอยู่ในพรรคเสรีมนังคค์ตาก็กเริ่มถอนตัวออกตาม เป็น

กันของท่านตัดเกาอเสียแล้ว และนายพลเผ่า
 ศรียานนท์ ก็เหมือนนกขอมพลพิบูล เขา
 นั่งทับความสกลปรกเอาไว้มากจนเกิน กว่าที่
 เขาจะลุกขึ้น

ครั้นแถมหนักมาถึงจนแห่งความอดเวงอย่างหนัก เมื่อ นาย
 คอง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านของประชาธิปไตย ได้
 ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อซักฟอก รัฐบาลจอมพลพิบูลธ-
 ภิบาล มั่นเป็นการเร่งเร้าที่จะให้รัฐบาลพิบูลธภิบาลเร่ง
 จัดการขุดหลุมฝังตัวเองให้เร็วที่สุด นายคอง อภัยวงศ์ ได้
 พยายามอย่างหนัก ที่จะรวบรวม สมาชิก เขาชอกน เพื่อเปิด
 อภิปรายครั้งนั้น แม้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะยกพรรคเสรี-
 มนังคศาตา เอาเงินเขาไปยด ขณะเดียวกัน ทางพรรค
 เสริมมนังคศาตาเองก็อดเวงอย่างหนักเหมือนกัน เพราะสมาชิก
 บางคนได้เริ่มถอนตัวพร้อมกับคณะรัฐประหาร ซึ่งเป็นแกน
 สำคัญอยู่ในพรรคเสรีมนังคศาตาก็ก่อนตัวออกตาม เป็น

คนว่า จอมพล ฤษฏีค ษนะรัชต์ พรอมทั้ง สมาชิกประ
เภทสองกเริ่มไหวตัวอย่างรุนแรง เหมือนคนเมือคราวเกิด
พายุร้าย การถอนตัวได้เริ่มถอนออกทีละคนสองคน ในที่
ที่สุดเหลืออยู่ไม่กี่คน ซึ่งอยู่ในระหว่างอาการอันดังเด

รัฐบาลพบดั่งคราหมดทางรอดเสียแล้ว — วาระสุดท้าย
ของเขามาถึงแล้วอย่างน่าอนาถ กรรมใดที่เขาก่อไว้ กรรม
นั้นจะต้องสนอง ส้มดั่งพทชวณะ แต่เขายนหยดทจะยณ
อยู่ — เขาพยายามล้มความหวังของนาย ควง อภัยวงศ์
เขาพยายามล้มความหวังของประชาชนที่ต้องการให้เขาออก
ไปจากการเมืองเสียที — トラบใดที่จอมพลยังอยู่ トラบ
นั้นมรสุมแห่งการ คอรับชน ไม่มวนทจะ หมดไปจากแผ่นดิน
ไทย トラบใดที่นายพลเผ่ายังอยู่ トラบนั้น เราไม่สามารถ
จะรู้ ได้ว่า การตายของ ห้าอดิศรฐมนตร ไม่มวนทจะกระ
จางแจ้ง พรอมด้วยบญหาอกมากมายหลายประการทนาย
พลเผ่าได้ทำเอาไว้

ในที่สุด นายควง อภัยวงศ์ก็สามารถที่จะเบ็ดอภิปราษควา

รัฐบาลได้สำเร็จ เมื่อเขายนชอผ ขอยนอภิปรายเกินกว่า
 ครงหนึ่งของธมาชก นนคอ เมอวนท ๒๙ สิงหาคม รัฐบาล
 พิบดส่งความถูกชักฟอกในรัฐสภา ถึงผลงานของเขาที่
 ได้ทำมาแต่ตลอดเวลา ที่เขาเป็นนายกรัฐมนตรี — — และ
 ในที่สุด จอมพลพิบูลย์ก็สามารถเอาชนะนายควง อภัยวงศ์
 ได้สำเร็จ ด้วยคะแนนที่ชนะไม่เท่าไรนัก — — รัฐบาล
 ชนะแล้ว แต่ไม่เป็นไปตามความประสงค์ของมติมหาชน
 ประชาชนและนักศึกษาคืนขบวนอีกเพื่อประท้วงให้รัฐบาล
 ลาออกเสียที เพราะรัฐบาลพิบูลย์สงครามได้บริหารประเทศ
 ชาติผิดพลาดมาอย่างมาก มายเกินกว่าที่ประชาชน จะทนได้
 ค่อยไปแล้ว

พระราชบัญญัติสำคัญที่รัฐบาลต้องถูก ใจมตอย่างหนักก็คือ
 พระราชบัญญัติไฟฟ้าเขื่อนย่นฮี่ ฝ่ายค้าน ใจมตเรื่องนี้อย่าง
 หนัก โดยตั้งข้อค้านเอาไว้ว่า

๑. ก่อให้เกิดหนี้สินจำนวนมหาศาล

๒. ดอกเบ็ช ของเงินกู รายนจะ เพิ่ม พูล
ดอกเบ็ชภาระให้แก่ประชาชน

๓. จะทำให้น้ำท่วมในจังหวัดภาคเหนือ

๔. ทำลาย ทรัพย์สินของ ธรรมชาติโดย
ต้องตัดโค่นป่าไม้เป็นจำนวนเนื้อที่อัน
ไพศาล

แต่โดยหลักการและความเป็นจริงแล้ว การสร้างเขื่อนย่นฮือ
ถ้าหากแม้ว่ารัฐบาลได้พิจารณาอย่างระเอียดรอบคอบ
รัดกุมและประหยัดต่อการใช้จ่ายไม่ปล่อยให้มีการคอร์รัปชัน
กันแล้ว คงนับว่าเขื่อนย่นฮือ มีประโยชน์อันไพศาลต่อ
แผ่นดินไทยส่วน หนึ่งอย่าง มหาศาล — — เรื่องนี้ฝ่ายค้านได้
ทำไปเพื่อให้เป็นไปตามกาดังเลียงของประชาชนที่กาดังเป็น
เสมือนนากาดังให้เดชะวกราก เทานั้นเอง — — ชัยชนะของ
รัฐบาลในเรื่อง นยอสมควร นับได้ว่าเป็นชัยชนะ อย่างงดงาม
และยังผลให้แก่ประชาชนอย่างเหลือคณานับ ดังที่ใดกาดาว

แต่ว่า หากการคำนวณ และการใช้จ่ายเงินไม่ทำไปอย่าง
 ผิดพลาด — — เมื่อรัฐบาลได้รับชัยชนะในเรื่องนี้แล้ว จอม
 พตพิบูลสงครามก็ได้นำพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ขึ้น กราบบัง
 คมทูลต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่ทรงลง พระปรมา
 ภิไธย และประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อ วันที่
 ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐ คือจากที่ จอม พต ฤษดิ์
 ชนะรัชต์ ได้ทำการปฏิวัติแล้วถึง เจ็ดวัน

เมื่อได้รับชัยชนะแล้วจอมพตพิบูลสงครามก็ได้ให้สัมภาษณ์
 แก่หนังสือพิมพ์ว่า

“ เป็ดอกิปรายอย่างนี้แหละดี ประชาชน
 จะได้ล่วงรู้เหตุการณ์อันแท้จริงของรัฐบาล
 ว่าต้องการทำงาน เพื่อความ เจริญ รุ่งเรือง
 ของประเทศชาติมากกว่าจะมัวไปคำนึงถึง
 เรื่องอื่น และรู้สึกว่ายี่สิบปีที่ผ่านมา
 ไว้วางใจรัฐบาลแล้ว ”

แม้ว่ารัฐบาลจะได้รับชัยชนะไปแล้วอย่างท่วมท้น แต่กลิ่น
 เฝิงของ ประชาชน ก็ยังเรียกร้อง ให้รัฐบาลลาออก — —
 ความเรียกร้องอย่างหนักหน่วง และการ โจมตีของหนังสือ—
 พิมพ์หาได้ทำให้จอมพลพิบูลได้สำนึกในวาระสุดท้ายของท่าน
 ไม่ เขาพยายามทบทวนทางที่จะยึดเกาะของเขาเอาไว้ให้แน่น
 พร้อมด้วย นายพลเผ่า ผู้เป็นเพื่อนร่วมตายของเขาในวาระ
 สุดท้าย — — แน่นนอนบรรดาตำรวจลับ ได้วิ่งกันพาดานอกวงจร
 หนังสือ เพื่อที่จะนำความลับของฝ่ายตรงข้ามออกมาแฉต่อนาย
 พลเผ่า เพื่อวางแผนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อที่
 จอมพลพิบูล และเขาจะอยู่ต่อไป

“เราต้องการ ให้จอมพลพิบูล ลาออก — — เราต้องการให้
 นายพลเผ่าลาออก เราต้องการ รื้อความ ถลับ ของอุบายดุกรม
 ตำรวจและสมุหนิติ์ได้ทำเอาไว้ระหว่งทุกมุมอำนาจเต็ม

เสียงของประชาชน และความกดดันของประชาชน ทำให้
 สโมสรก สภาผู้แทนราษฎร ทงประเภทหนึ่ง และประเภทสอง

เริ่มเคลื่อนไหวตัวไปตามเสียงของประชาชน - - การต้าน
ทานอย่างหนัก ของประชาชน หมายถึงความ พินาศอย่างไม
ต้องสงสัย และในที่สุด สมาชิกทั้งสองประเภทก็เริ่มได้ออก
จากตำแหน่งพร้อมด้วยรัฐมนตรี รวมคณะของรัฐบาลพิบ
สงคราม การได้ออกของรัฐมนตรี นั้นเป็นดังที่เห็นอย่าง
เด่นชัดว่า ไม่มีทางรอดอีกแล้วสำหรับจอมพลพิบ และ
นายพลเผ่า ศรียานนท์

สมาชิกสภาผู้แทนทั้งสองประเภทก็เคยสนับสนุนจอมพลพิบ
ได้ออกจากความเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๐๐
จำนวนทั้งหมดเกือบหนึ่งร้อยคน

อย่างไม่ต้องสงสัยว่า จอมพลพิบสงครามจะไม่วิตกกัง
เหตการณ์ที่เกิดขึ้น เพียงแต่ปากเท่านั้นที่ยืนยันว่า “ฉัน
จะอยู่อย่างนี้ ใครจะไม่สนับสนุนก็ช่าง” เขาเรียกประชุม
นักการเมืองที่ยังจงรักภักดีต่อเขาเพื่อ วางแผนการฉกชิง
ท้ายสำหรับจะย่นครั้นเสียงของประชาชน และหนึ่ง สอพนพ

มาบัดนี้ นายพล เฒ่า และสมุนของเขาไม่สามารถจะทำอะไร
ประชาชนได้อีกแล้ว แม้ว่าหัวใจของเขาจะเคียดพาดัน
เพียงใด

จอมพล ศฤษดี ธนะรัชต์ ผู้เป็นความหวังครั้งสุดท้ายของ
ประชาชน เริ่มมองเห็นภัยพิบัติแห่งความอันตรายของจอมพล
พิบูล และนายพลเฒ่า ที่จะยึดอำนาจของเขาอยู่ต่อไป --
ถ้าไม่จัดการอย่างใดอย่างหนึ่งกับรัฐบาล แน่หนอนว่า จะ
ต้องเกิดเหตร้ายดกตามไปใหญ่โต จนถึงกับจะต้องประทุ
กนอกระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าทณออาวธ

กาดงทองปารสัถกวนเตรียมพร้อม ขณะเดียวกันกับที่ กาดง
ของหน่วยหมดาทประจวบคิรชนธิ และดพบรกรเตรียม
พร้อมเหมือนกัน กองทัพพลร่มอันเกรียงไกร พร้อมด้วย
อาวธอันทรงประสิทธิภาพจะเข้าหาหนประชาชนและคนทชด
วางแผนการณของเขา

ด้วยเหตุผลอันนี้ จอมพล ศฤษดี ผู้ตระหนักในเหตุการณ์

อันเดวราชกวางแผนการณประสมนายทหารคณะรัฐประหาร
 ชนุญใหญ่ ผู้มีส่วนรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ที่ประชุมมี
 ความเห็นสอดคล้องต้องกันถึงภัยอันใหญ่หลวง และความ
 เหวี่ยงเหวี่ยงของรัฐบาล อันสืบเนื่องมาจากการเดออกคง
 สกปรก และพฤติกรรมของนาย พลเผ่า พร้อมด้วยสมณ
 ของเขาทั้งสองผู้มิชอบขาดจากอภินิหารเดออกคงทำรายประ
 ชาชนและนิกการเมืองฝ่ายตรงข้าม ที่ประชุมให้ยื่นข้อเสนอ
 ไปยังรัฐบาล ก็เหมือนกบย่นคาชาติ ถ้าหากแม้ว่ารัฐบาล
 ไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอของคณะนายทหารรัฐประหารซึ่งเป็น
 เสนอหนังสือของประชาชน ข้าพชนนหมขอความสำคัญขอ

๑. ให้รัฐบาลลาออก

๒. ให้ พล. ต. อ. เผ่า ศรียานนท์ อธิบดี
 กรมตำรวจและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยลาออกจากทุกตำแหน่ง

ข้อเสนออื่น ๆ จอมพลสฤษดิ์ ได้ยื่นถึงจอมพลพิบูลสงคราม

เมื่อบ่ายของวันท ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ จอมพลพิบัต
สงครามได้รับคำขาดนั้นและผลัดจะตอบให้คณะรัฐประหาร
ทราบโดยด่วน สมองของจอมพลพิบัตเริ่มกมขมับขณะ
เดียวกบต ผ แทนราษฎรสั่งกตพรรคเสรีมนังคศิลา เริ่มไหว
ควอย่างคกคกเป็นพิเศษ เงินได้ชนกันเขาไปทันที เพื่อปลก
กำลังใจของพรรคที่ยงเหตออยู่ในชนคบชนสุดท้าย

และจอมพลพิบัต ก็ยังส่งวนทาท เพื่อดอรองดกำลังของเขา
อยู่ ในระหว่างจอมพลสฤษดิ์ กำลังต้องการที่จะได้คำตอบ
อันแน่นอนจากจอมพลพิบัต ความต้อง การของจอมพล
ชนะรัชต์เป็นอันใด ความต้องการของประชาชนก็เป็นอัน
นั้น เดี๋ยงรื่องตะโกนอย่างเ็ดอึงจากหนังสือพิมพ์เพื่อที่จะให้
รัฐบาลดาออกไปเร็วที่สุดได้ดงอยเหมือน ฟาทรอง สนนหวน
ไหว พร้อมทงนกการเมืองคนสำคัญเริ่ม โหมกระหน่ำอย่าง
ชนิดจอมพลเกือบไม่มี โอกาสจะตงควตด

นายสุกิจ นิมานเหมินทร์ หัวหน้าพรรคสหภูมิ ให้

สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ตามข่าวของหนังสือพิมพ์
เดลิเมล์รายวันฉบับ ๒๕๗๓ วันจันทร์ที่ ๑ กรกฎาคม
๒๕๐๐ พาดหัวข่าวว่า

ตึกฯ จอมพลทำไม่ตัวเองจะไปโทษเขากับใครกัน

พร้อมกับเสนอข่าวละเอียดว่า

เชิญประเภท ๒ ปลดใจเดือบ้า แม้ทำบาบอแต่ยังไม่ถึงคราว
นายตึกฯ นิมานเหมินทร์ หัวหน้าพรรค "สหภูมิ" หลังจาก
กลับมา จากเชียงใหม่ ได้ทราบ เรื่อง สถานการณ์ การเมือง
เปิดเผยว่า ยังไม่ถึงโอกาสที่จะคว่ำรัฐบาลจอมพล ป. แม้
ว่ารัฐบาลจะได้ทำบ้า ๆ บอ ๆ มากมายก็ตาม และจะ
จอมพล ป. คือไปว่า แม้ประชาชนจะเรียกร้องให้ออก
แต่ท่านก็เอาทางพระเจ้าชม มีหิริ โศตปปะตัมมาก การประ
ชุม สด. ประเภทสองในวัน (ที่ ๑ ก.ค.) คงเป็นการปลด
ใจเดือบ้า และแจกเงินบ้าง ชักถั่วหาที่จอมพล ถั่วว่า
ถูกพรรค มนังค์ ๆ ที่ตาออกไปทำไม่งดงามนั้น นายตึกฯ

ไต่ว่าประชาชนเป็นผู้เลือก ไม่ใช่মনังค์ ๆ เป็นผู้เลือก
เมื่อคนทำไม่ดีเขาออกไปจะว่าอะไรกันอีก

ในการพบกับนายสุกิจ นิมานเหมินทร์หัวหน้าพรรคสหภูมิ
ที่บ้านซอยชัยพฤกษ์บ้านวานนี้ (ที่ ๓๐ มีย) เมื่อถูกถาม
ถึงเรื่องทจอมพต ป.ว่า ควรให้ ส.ส. ที่ออกจากมณังค์ ๆ ถา
ออกจากผู้แทนเสียด้วยแล้วค่อยไป สมัคร เป็น ส.ส. ใหม่อัน
เป็นเรื่องวพากย์วิจารณ์กันอยู่ในขณะนี้ นายสุกิจซึ่งหตง
มาจากเชียงใหม่ได้วันเดียว กล่าววว่า “ราษฎรเขาเป็นผู้
เลือกมา ไม่ได้เป็น ส.ส. เพราะพรรคมณังค์ ๆ ซึ่งจอมพตป.
ไปขอมาที่หตง เมื่อตนขอ ส.ส. มาแล้ว ตนเกิด ทำไม่ดี
พวก ส.ส. ก็ออกไป จะว่าอะไร กันเหมือน คนนับถือคำสอน
หนึ่งไปเข้าอีกคำสอนหนึ่ง ก็ไม่เห็นเป็นอะไร แม้แต่พวก
ก่อการ แล้วมาทำ รัฐประหาร ซึ่งได้แก่จอมพต ป. เองก็ไม่
เห็นจะแปลก”

จะเอาลูกทำเมียก็แย

นายสุกิจพูดแล้วก็ ออกตวว่า “สำหรับผม นาย สุกิจกับ

จอมพลแปดก ไม่มีอะไรกันนะ เราไม่คำนึงถึงบุคคล แต่
 สำคัญที่หลักการต่างหาก ” แดวกวกเขามาเรื่อง ทจอม
 พล ป. ถ้าให้ตาออกอีกว่า “ เมื่อเรามีลูกสาวเกิดไปรัก
 กับชายหนุ่ม ก็ต้องให้เขาไปเลี้ยงดูมาแต่เด็ก เกิดจะเอา
 เป็นเมียเสียเองก็แย่หน่อย ” นายสักก็ว่าแดวอธิบายต่อไป
 ว่า ทจอมพล ป. พัดไปนั้นคงไม่ได้เตรียมตัวมาพูด อาจจะมี
 โมโหแล้ว จึงได้พัดไปเช่นนั้น

ว่าจอมพลเป็นเอง

เมื่อถกถามถึงความแฉงใจ ของจอมพล ป. ที่เกรงว่า นาย
 สงวน จันทรธำชา จะเอาเงินกองกลางมาใช้จ่ายในการตั้ง
 พรรค ‘สหภูมิ’ นายสักก็ตอบทันทีว่า เขาจะเอาเงินไป
 ทิ้งไว้เรี่ยราดหรือ จังจะเอาของเขามาได้ นายสงวนไม่มี
 อำนาจ และไม่ใช่คนถือกุญแจ จะเอาของเขามาได้อย่างไร
 คนที่จะเอาเงินได้คือ จอมพล ป. นั่นเอง เทียบเขาไปแจก
 แดวบ้างก็ได้ ไครม ๆ ไม่เห็นหรือ และไม่ได้เฉพาะเงินในกอง

ฉลาด เงินในท้องพระคลังคณะรัฐประหารโดยจอมพล ป.
ยังไปเอามาตั้ง ๘ ล้าน แต่เขาถือว่าเขาปฎิวัติ ส่วนเรื่อง
ที่ว่าพรรคสหภูมิ แจกเงิน คนละแสนนั้น “ถ้ามี ผมเอาก่อน
ไม่ได้หรือ คุณคุดบ้านผมซี เครื่องคตหย่ายังไม่มียเลย”

ชุมนุม ส.ส. ๒ ปลุกใจเสื้อฟ้า

จากนั้นได้วิจารณ์ ถึงการที่จอมพล ป. เรียกประชุมประเภท
สองในวันนั้น (ที่ ๑) นายสก็จว่า เป็นการปลุกใจเสื้อฟ้า
อาจมีการจ่ายทรัพย์สินกันได้ แต่วกแสดงความเห็นต่อไปว่า
“แต่ไม่แน่ ดีไม่ดี จอมพล ป. อาจแจ้ง คุ่มือคองเพชร
บรรณ จอมพล ป. คว่าไปครงหนง แดวเบ็นควอย่าง”
จากนั้นได้วิจารณ์ต่อไปว่า ฐานะของรัฐบาตงอนแ่งน
เคมท เบ็นทรกนมานานแเดว ประชาชนเรยกรองให้ดาออก
แต่จอมพล ป. อาจจะเอาทางพระเข้าชม แดะมีหริโศคปปะ
แต่ถ้าผมเบ็นกไม่ทนอยู่แน่” นายสก็จกถาวเนน

จะไม่ทำบ้า ๆ บอ ๆ

เกี่ยวกับการวางแผนที่จะคว่ำรัฐบาลจอมพล ป. นั้น นาย

ตักจ กถาวอย่างยดยาวว่ายังไม่ถึงเวลา เพราะแม้ว่าการ
กระทำมาแล้ว ของรัฐบาลจะทำบ้า ๆ บอ ๆ มีเบื้องหลัง
ซุ่มมัวแคไหนก็ตาม แต่ต้องมีหลักฐาน ไม่ใช่เรื่องทำได้
ง่าย ๆ แล้วยาช่วยบอกประชาชนด้วยว่า ในฐานะหัวหน้า
พรรคจะไม่ทำบ้า ๆ บอ ๆ เป็นอันขาด”

จอมพล ปิบุต ได้ถูกกระหน่ำอย่างหนักจากนักการเมืองที่
กำลังเฝ้ามองดูความอปปางของรัฐบาลของเขา แน่ชอน
ไม่มีปัญหาชาตากรรมของเขาใกล้เข้ามาทุกทีแล้ว—มา เรา
ดกันต่อไปอีก ใครว่าอย่างไร ทำอย่างไร ระหว่างนักการ
เมืองคือนักการเมือง ระหว่างรัฐบาลกับฝ่ายค้าน

คราวนี้มรดมลูกหนึ่งได้พดกระหน่ำนายพดเผ่าอย่างหนัก นัก
การเมืองพรรคสหภูมิได้เปิดเผยในกรณีจะเปิด อภิปรายขับ
นายพดเผ่าว่า

“ผมจะทำหนังสือถึงผู้บัญชาการทหารทั้งกองทัพบก

ขอความคุ้มครอง ในฐานะที่ประชาชน ไม่สามารถ
 จะได้รับความปลอดภัย จากเจ้าหน้าที่บ้านเมืองและ
 ตำรวจได้แล้ว นอกจากนั้นผมจะทำหนังสือถึงเลขาธิการ
 คณะรัฐมนตรีประหารคือพลโทประภาส จารุเสถียร
 ในฐานะที่คณะรัฐมนตรีเป็นสมาชิก ประเภทสอง
 มีหน้าที่เป็น เพียง สภาผู้แทนราษฎร ขอให้รักษา
 ความเป็นกลางในการที่พรรคสหภูมิจะเปิดอภิปราย
 ไม่ไว้วางใจกระทรวงมหาดไทย เนื่องจาก รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่ห่างที่เกิดเหตุเพียง ๕-
 ๖ เส้น ตำรวจแคว้นด้อมเกลื่อน ให้ความปลอดภัย
 แก่ประชาชนไม่ได้

ผู้กล่าวคือ นายอาร ตันตเวชกุล ซึ่งกล่าวถึงเหตุการณ์ที่
 เกิดขึ้นในการเลือกตั้ง ส.ส. สมุทรสาคร

และวันเดียวกันนั้นเอง พล.อ. ประภาส จารุเสถียร ให้
 สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า กรณีที่พรรคสหภูมิจะเรียกร้อง

ให้ สด. ประเภท ๒ วางเฉย กรณีขับเผ่า “ขอให้ร้องขึ้นมา”
 นั้นแสดงให้เห็นว่า ท่านผู้นั้นพร้อมแล้วสำหรับ จะปฏิบัติ
 การให้เป็นไปตามมติของมหาชน คือ ให้นายพลเผ่า ดาออก
 จากทุกตำแหน่ง

จอมพล ป. กำลังเข้าซาดาราย แม้แต่การทักดาโหมเอาปืน
 ใหญ่มาตั้งที่หน้าสนามกระทรวงวัฒนธรรม เมื่อรอการ
 ประสงค์การ จอมพลก็ร้องโอดกระเหว่าว่า จอมพลสฤษดิ์
 จะทำการปฏิวัติ ถึงกับชักเอากับจอมพลสฤษดิ์ว่า

“ใครเป็นคนสั่งให้ เอาปืนใหญ่ไปตั้งที่หน้า-
 กระทรวงวัฒนธรรม”

ในเรื่องนี้ จอมพลสฤษดิ์ ได้ชี้แจงว่า

“เรื่องยืดอกอ่านาจนนั้น ตราบใดที่ท่านจอมพล
 ยังอยู่ จะไม่มีการยืดอกอ่านาจนเด็ดขาด”

มิใช่ที่จอมพล ป. กัด จอมพลฉันทกิต จะได้ตะโกนร้องว่า
รัฐประหารยังตามมาอีกดอย แต่เหตุการณ์ความเป็นจริงก็
แสดงออกมาให้เห็น อยู่ราไปด้วยตัวของจอมพล ป. เอง
โดย

จอมพล ป. ได้เปิดประชุมคณะรัฐประหารเมื่อวันที่
๒ ต. ค. โดยยกเอาประวัติศาสตร์การปฏิวัติใน
ฝรั่งเศสและรัสเซียมาดัดแปลงให้รัฐประหารฟังว่า ไม่
ว่าการปฏิวัติที่ไหนๆ มีตัวอย่างปรากฏชัดเหมือน
กันหมด กล่าวคือพอปฏิวัติรัฐประหารกันแล้ว ไม่
นานเท่าไรก็เกิดแตกแยกฆ่าฟันกันเอง มีหน้าซ้าย
จะไปชักนำคนอื่นมาฆ่าฟันกันอีกด้วย

เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๐๐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์รายวัน ได้
เสนอข่าว เกี่ยวกับนายพลเผ่า ภายหลังการเปิดอภิปรายทั่ว
ไปโดยพาดหัวข่าวว่า

เผ่าสั่งประชุมสันติบาลการเมือง

ระดมตร.ทุกโรงพักรับมือผู้ก่อกวน และดำเนินข่าวต่อไปว่า

หลังจากการ อภิปราย กันอย่างดุเดือด ของฝ่ายค้าน
กับฝ่ายรัฐบาลจนเกือบจะได้มีการฟาดปากกันกลาง
สภาผู้แทนราษฎรเป็น เวลา ๒ วัน ๒ คืนแล้วข่าวการ
ถาออกของรัฐบาล ก็แพร่สะพัดไปทั่วทุกวงการ ทาง
ด้านตำรวจมีการเคลื่อนไหวกันอย่าง คึกคักเป็นพิเศษ
โดยการเรียกประชุมเจ้าหน้าที่ตำรวจ สันติบาลกอง
๒ ท้องปารุสกวัน อย่างเคร่ง เครียดเป็น เวลาหลาย
ชั่วโมง พลต.อ. เผ่า ศรียานนท์ ถึงตำรวจ พระ
นครชนบททุกท้องที่ไ้ระดมกำลังตำรวจ ตรวจหาใบ
ปลิวที่จะมีฝ่ายตรงข้ามรัฐ บาล นำมา ไปขาย ในตอน
กลางคืนอย่างเข้มแข็ง การอภิปรายทั่วไปซึ่งฝ่ายค้าน
ได้เสนอมติตาม มาตรา ๗๕ ได้ดำเนิน มาเป็นเวลา
๒ วัน ๒ คืน ซึ่งประชาชนทั่วไปขอเข้าฟัง การประ

รมอย่างตันทตามเป็นประวัติการณ์ การอภิปราย
 ครองน เป็นผลให้ฝ่ายค้านได้แนบองหลังการดำเนิน
 นโยบายของรัฐบาลถึง ๑๓ ข้อ จนเกือบจะมีการ
 ฟาดปากกัน กตางต์ภาตด้วยความเดือดดาลของฝ่าย
 รัฐบาล ตามที่เสนอข่าวไปแล้ว ปรากฏว่าเมื่อ
 การประชุมได้สิ้นสุดลงแล้ว ทางด้านเจ้าหน้าที่คา-
 รวจได้มีการเคลื่อนไหวกันอย่างคึกคัก เดินเฝ้านัก
 การเมือง ฝ่ายค้าน ร้อน ๆ หนาว ๆ ไปตาม ๆ กัน
 เพราะไม่รู้ว่าตำรวจฝ่ายการเมืองเคลื่อนไหวกันเรื่อง
 อะไร

เรียกประชุมท้วงปารุสก์

รายงานข่าวจากทาง ด้านตำรวจ สันติบาล เมื่อวานนี้
 แจ้งว่า ตั้งแต่บ่ายวานนี้ (ที่ ๓๑) เจ้าหน้าที่สันติ-
 บาลกอง ๒ สันนายตำรวจได้ถูกเรียกไปประชุมโดย
 ด่วนท้วงปารุสก์วัน จนกระทั่งเย็น ยังไม่มีท่าทีว่าจะ

เด็กประชุมกัน รายงานข่าวยังไม่เปิดเผยว่า การ
ประชุมครั้งนี้ จะมีการพิจารณาจับกุมฝ่ายค้านดังที่
มีข่าวต่อกันแต่อย่างใด

ในข่าวเดียวกันนั้นแจ้งว่า นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์
ได้ปฏิเสธอย่างเด็ดขาดว่า “รัฐบาลจอมพลยังไม่ได้ออก”
โดยกล่าวว่า

“รัฐบาลจะออกไปทำไม การตั้งรัฐบาลนั้นไม่ใช่จะ
ตั้งกันง่าย ๆ เมื่อไหร่”

ก่อนหน้านี้เด็กน้อย จอมพล ๙๙๙ แม่แรงสำคัญในการ
เมืองยคก้างแปร โคม ได้ส่งใบลาออกจากตำแหน่งรัฐ
มนตรีกลาโหม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงวิกฤตการณ์อันร้ายแรง
ของรัฐบาล ซึ่งจอมพล ตระหนักดี ว่ามันจะถึง วาระ สุดท้าย
อย่างไร ถ้าหากไม่ดึงเอาท่านผู้นี้ ให้งงเกาะต่อไป

เพราะความตระหนักในข้อนี้ จอมพลพิบูลสงครามจึงได้ส่ง

ทอดไปเจรจาให้ จอมพลตฤษด คงอยู่ในตำแหน่งต่อไป แต่
 ว่าไม่เป็นผลเสียแล้ว จอมพล ตฤษด ยินยอมที่จะลาออก ให้
 พ้นจากมณฑล และเพื่อเป็นการประท้วงให้รู้ขนาดทำตาม
 มติของมหาชนพรอมกันนั้น จอมพลตฤษด ก็ยินยอมว่า

“จะไม่ยอมร่วมรัฐบาตกับจอมพลพิบูลอย่างเด็ดขาด
และในฐานะที่พระมหากษัตริย์ทรงเป็นจอมทัพ หาก
มีผู้ใดจะทำให้เสื่อมเสียพระเกียรติ หรือบดบังก็ ต้อง
สิ้นชะเทอจ - — ชัดเส้นไต่ไวได้เดยว่ากองทัพบกจะ
ยอมเสียมิได้”

เมื่อหมดหนทางที่จะคิด จอมพล ตฤษีดี พร้อมด้วยคณะรัฐ
ประหารอีก ๔ คน ซึ่งต่างออกจากรัฐบาล คือ พลเอก ถนอม
กิตติขจร พล.ท. ประภาส จารุเสถียร, พลตรี ศิริ สิริโยธิน
กตบเข้ามารวมอีกได้แล้ว

นายพลเผ่า ผจญศึกกับเหตุการณ์ และยังมีใจว่า กองทัพ

ตำรวจ และพลพรรคเสริมหนึ่งคืบลาที่เขาเตียงไฉ่ จะช่วยเขา
ได้ในวินาทีสุดท้าย ก็เชิญหลวงช้าง นาวาสวัสดิ์ อดีต
นายกรัฐมนตรี ทนายพลเผ่าทำรัฐประหารกระเด็นไป มา
ปรึกษาเป็นความลับ แต่ถูก หลวงช้าง ำร้อง “โน. เค.
ผมไม่ร่วมรัฐบาล” เกือบกับชวน หนังสือพิมพ์ เดลิเมนต์
รายวัน ฉบับ ๒๕๓๘ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๐๐ เลื่อนข่าวว่า

ท่ามกลางมรสุมการเมืองที่ซัดเข้าโหม “พิบูลนาวา”
อย่างหนัก ก็มีข่าวกล่าวว่า รัฐบาลได้ทาบทาม
อดีตนายก “ถนทอง” เข้าร่วมคณะด้วย ทั้งนี้โดย
มีการพบปะกันแถวระหว่าง พล.ตอ. เผ่า ศรียา-
นนท์ กับ พล. ร.ต. ถวัลย์ ช่างนาวาสวัสดิ์ เมื่อ
วันที่ ๕ เดือนนี้ จากการพบกับคนข่าวของเรา อดีต
นายกถนทอง ปฏิเสธการเข้าร่วม กับ คณะรัฐบาล
และเดินการเมืองในขณะนี้ โดยเด็ดขาดพร้อมกับเผย
ว่า การพบกับ พล.ตอ. เผ่า เป็นการเดินทางเปิดเผย
ความคิดเห็นกันบางประการ เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว

และชาวเดิยวกนนักเล่นขอชาวว่า

แผนการณ์ ของ นายพล เผ่า ททาบตาม พล .ร.ต.
ถวดยกเพื่อที่จะเรียก นายปรีดี พนมยงค์กลับมา
มาก

ในขณะที่การเมืองภายในกำลังอดเวง รัฐบาลพิบูลจะไปม
ไปแหล่ หนังสือพิมพ์ เศรษฐกิจใหม่ ซึ่งออกในสิงคโปร์
ก็กระหน่ำรัฐบาลอย่างย่อยยับ โดยดำเนินเนื้อหาว่า
การกลับไปเมืองไทยอีกครั้งหนึ่ง (ของนาย เคนนิส วอร์-
เนอร์) หลังจากจากไปนาน ๒ ปีนั้น เป็นสิ่งทกระตุกความ
รู้สึกคนใจ และความเคระห์หมองให้เกิดชนอย่างกระทันหัน
กรุงเทพฯ เป็นนคร โอ้อาแพรวพราว เต็มไปด้วยโรงแรม
ใหม่ๆ ถนนใหม่ๆ ร้านรวงใหม่ๆ และบรรยากาศแห่งความ
รุ่งเรืองโดยทั่วไป ซึ่งดูเหมือน จะทำ ให้เมืองนี้สม กบตเป็น
“หน้าต่าง ไชวสันต์” อย่างผืนขององค์การสันนิษฐาน
ช้อาโคเลี่ยนนี้กระไร กรุงเทพฯ ยังเต็มไปด้วยคอร์รัปชั่น การ

แอนด์อเมริกา อื่นเดวทราบบัดชบ แดะความตั้งใจอัน
 เข้มเกรียมนที่จะดำเนินงานบุคคลบางคนซึ่งยอมเสียในการนำ
 ประเทศไปผูกมิตรกับฝ่ายตะวันตก

สยามได้จำเริญรุ่งเรืองอย่างใหญ่หลวง ทรงนเป็นผลเนื่อง
 มาจากความช่วยเหลือของอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ แต่ความ
 ช่วยเหลือดังกล่าวเองก็ได้เป็นกรณีหนึ่งที่ทำให้สยาม เริ่ม
 หันเข้าสู่การวางตัวเป็นกลาง

ยกตัวอย่างเช่นระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ นายกรัฐมนตรี
 พิบูลสงครามร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับญี่ปุ่น แต่หลวง-
 ประดิษฐ์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ กลับดำเนินเจตคติ
 ขบวนการใต้ดินขึ้นในพระราชวังอย่างมีประสิทธิภาพ ทุก
 วนมีการทำตัวเป็นกลาง เป็ดยนต์ เป็ดยนต์ร ได้ตามโอกาส
 ได้แปรรูปเป็นรัฐบาลที่แสดงความนิยมชมชอบในฝ่ายตะวัน
 ตกแต่ขณะเดียวกัน ความ นิยมฝ่าย ตะวันตกนั้นก็ถูกโจมตี
 อย่างรุนแรงจากหนังสือพิมพ์ต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ความอุปการะ
 หรือความควบคุมของบุคคลชั้นนำในคณะรัฐบาลนั่นเอง

พิบัติประกาศว่า เขาไวเเหนือเชื่อใจ ซ้อาโต แก่บริวารของ
 เขาคนหนึ่ง ซึ่งเบ็นบรรณาธิการ น.ส.พ. 'เสกียรภาพ'
 หตงแ่ตงความขัดแย้ง โดยเรียกร่อง ให้ไทย ผกสั่มพันธ์กับ
 จนนกกง ษณะทความ ษวย เหลือทาง ทหารของ อเมริกา
 รวมท้งรถถังบ้นใหญ่ยุทธภัณฑ์สำหรับทหารราบ แะรถดำ
 เตียงพลแบบทนต์มัย ษวยให้กองทพบกสยาม ซึ่งมีก่าตง
 ทหาร ๑๘๕,๐๐๐ คน ได้แข็งแเกรงด้วยสมรรถภาพ แะได้
 เบ็นก่าตงด่าคณูหนนจาก จอมพล สฤษดิ์ ษณะรัชต ผบญชา
 การใหญ่อยุ่ณั้ หน่งสือพิมพ์ 'ดาร์เสร์' ของจอมพลสฤษดิ์
 เอง ได้โจมต้อเมริการุนแรง เช่นตงภาพการ์ตูนขนาด ๑
 ใน ๔ ของหน้าเคษ รูปตงจอนท์มดด้ ก่าตงเตะตงแะมตก
 แ่ตวเขาใช้ถ่ามเมืองไทย ตามไปกบการ์ตูนชุด "เด็กเตียง
 แะซึ่งได้มามาจากบักกง

นายพลเผ่า อธิปัตตารวจ แะรัฐมนตรีมหาดไทย ซึ่งสละ
 สมความรารวยมหาศ่าต มาตงแ่ตสงครามโลก ครัง ๒ โดย

มีหนการค้าอยู่กับนายชิน โสภณพานิช ก็ได้้นำเงินไปลงทุน
 ประกันฐานะตัวเอง ไว้อย่างมากมายใน แคดฟฟอเนีย และ
 ลงทุนในหนังสือพิมพ์ รายสัปดาห์ภาษาไทย ฉบับหนึ่ง ซึ่ง
 มีไดโนยหนาเพื่อนฝูงฉบับอื่นๆ เหมือนกันในการแอ่นค้าย
 ตะวันตก

นักการทูตผู้แต่งการณในแง่ตคนหนึ่ง แจ้งว่า ไม่ว่าความ
 ขัดแย้งทางการเมืองในปัจจุบันระหว่าง ๓ พแบม พิบด เผ่า
 สฤษดิ์ จะก่อผลอย่างไรชนมากตาม คาดว่าสนามกคงจะ
 ยังอยู่ในสันติสัญญาชั่วคราว คือไปอีกสองปีข้างหน้า

ตอนหนึ่ง เลตรสไทม์กล่าวว่า

หากจะมีการเปลี่ยนตัวผู้คุมบังเหียนทางการเมืองกัน ก็เผ่า
 นีแหละที่จะได้เข้าสลับฉากแทนพิบด

ต่อไปนี้เป็นการบันทึกของ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์
 “สภาพบุรุษวันอาทิตย์” ซึ่งได้บันทึก เรื่องราว
 การเลือกตั้งก่อนและหลังเอาไว้อย่างสมบูรณ์

การประชุมกันไน กองบรรณาธิการ

ท่ามกลางเสียง อึกกระทึก ครึก โครม ของ
แท่นพิมพ์ สองแท่นที่พิมพ์สุภาพบุรุษ วัน
อาทิตย์ อยู่อย่างเร่งรีบ

เรา—ข้าพเจ้าหมายถึง ข้าพเจ้าตรงแดง สาทิตย์ Kvan
กำลังนั่งล้อมรอบ โต๊ะทำงาน เพื่อปรึกษาหารือกันถึง
ข่าวหน้า ๑ ซึ่งจะต้องทำให้เสร็จภายใน ๑๐.๐๐ น.
ของวันรุ่งขึ้น

สมหมาย ปรายฤดู กำลัง พัดผ่าน เข้ามา สะท้อน ผิวกาย เรา
อย่างเบา ๆ

“เรามีชาวซึ่งสามารถจะเสนอได้ในอาทิตย์นี้” ของแดงพูด
 ขนดวยวาจาอันเคร่งเครียดเอาจริงเอาจัง

“อะไรบ้าง” ข้าพเจ้าบอกให้เขาเสนออย่างสนใจที่สุด

“เราได้รับข่าวจากผู้สื่อข่าวพิเศษว่า จะมีการจับกุมหนึ่ง—
 สี่พันคนอีก” ของแดงบอก

“คุณได้หลักฐานมาด้วยหรือ” สำทิต ถาม

ของแดงทำหน้าแบ “เราจะได้มาอย่างไร มันอยู่ในแฟ้มของ
 สันติบาล”

“ถ้าเช่นนั้น อะไร ทำให้คุณ มั่นใจ ว่าผู้สื่อข่าวพิเศษจะบอก
 ข่าวนั้นด้วยความบริสุทธิ์ใจ” ข้าพเจ้าถาม

“เขาเป็นคนหนึ่ง ซึ่งถูกส่งให้ไปสกัดรอยพวกนักหนึ่งสี่
 พันคนฝ่ายค้าน และแท้จริงเขาเป็นนักหนึ่งสี่พันคนหนึ่ง
 นั้นเอง”

ก่อนที่เราจะได้ตกลงกันให้ทำชาวนั้น

Kvan ซึ่งนั่งชม ๆ อยู่ท่มม โต๊ะได้เอ่ยขึ้นว่า

“ชาวนายังมีเวลา”

“คุณหมายความว่าอย่างไร” ข้าพเจ้าถาม

“เหลืออกไม่กี่เดือนจะเหลืออกตั้งทั่วไป ก็ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรในตอนนั้น” Kvan กล่าวอย่างคาดคะเน

“เราทุกคนมีความรู้สึกเช่นนั้น เพราะเสียงของฝ่ายรัฐบาลกำลังตกลงไปมาก” ข้าพเจ้าให้เหตุผล

“นั่นแหละ ผมอยากจะให้ใคร ‘โหรภูณาน’ เขียนคำทำนาย”

“เพื่อ” ข้าพเจ้ายืนยันไม่ทันขาดคำ

Kvan ก็ตอบ โต๊ะฉาง “อ้ายหะ... ก็เพื่อเหตุผลของหนังสือพิมพ์เรานะซี”

ทุกคนเห็นพ้องด้วยความคิดของ Kvan

บ่ายวันนั้น กองบรรณาธิการสัปดาห์บรรณวาทิตย” จึงตั้ง
“ธงแดง” ไปสัมภาษณ์ ไหฺรภุญาน ผู้ซึ่งเคยใกล้ชิดกับ
การผูกดวงของคณะรัฐประหาร ๒๕๕๐ อยู่ตลอดเวลา

ครั้นแล้วในเช้าของอีกสองวันต่อมา ชาวหน้าหนึ่งของ
สัปดาห์บรรณวาทิตย” ก็เผยแพร่พยากรณ์ของ ไหฺรเอกภุญาน
ดังต่อไปนี้

ชาตารัฐถึงชนนองเลือด

เตรียมรวบอำนาจปฏิวัติซ้อนเดือน ก.พ.

จอมพล ป. เกม สิ้นอำนาจในเดือนเกิด

ชาตานายควงเลวร้าย!

ไม่รอดตลอดปี ๒๕๐๐

โหรเอกแห่ง พุทธศตวรรษ ๒๔๘๒
 ชาติาเมืองไทย ก่อนหน้าการนรคสมัคร
 รมเลอกตงแล้วพยากรณว่า หลัง ๑๖ ม.ค.
 ๒๕๐๐ เป็นต้นไป จนถึงวัน ๓ ค่ำ เดือน ๔
 จะมีเสียงร่ำไห้ระงมไปหมด.....รัฐบาลจะได้
 ชยชนะในการเลอกตง แต่ดวงชาติาจอมพล
 แปลก พิบูลสงคราม จะ'เกม' ในเดือน
 กรกฎาคม..ชาตานายควง อภัยวงศ์ จะชด
 ไชกรรมเก่าก่อนข้ามปี ๒๕๐๐..นักการเมือง
 รุ่น ๒๔๗๕ จะหมดไปจากแผ่นดินไทยทีละคน
 สองคน

ตรวจสอบดวงชาตารัฐ

ภายหลังจากที่ "สุภาพบุรุษวันอาทิตย์" ได้เปิดเผย

กระแสน้ำของคณะผู้คลั่งอำนาจทางการเมือง” ซึ่งกำลังปั่นสถานการณ์ของเมืองไทย ที่ตั้งบเรียบร้อยให้กตบถกย้อ เพื่อเป็น แผนการณ์ ในการครอง อำนาจไปแล้ว

สำนักงานของเราได้รับจดหมายจากท่านผู้อ่านหลายฉบับท่านต่างมีความเห็นพ้องต้องกันขอให้ “สัปดาห์ประชาชาติ” ช่วยตรวจสอบดวงชะตาราศีของเมืองไทยในปี ๒๕๐๐ ว่าจะดีหรือเลวร้ายเพียงใด—นอกจากนี้ยังขอให้ตรวจสอบชะตาของจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ดวงชะตาของนายควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี ตลอดจนเหตุการณ์ก่อนและหลังวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๒๖ ก.พ. ๒๕๐๐) เพื่ออยากจะทราบว่าพรรคเสรีมนังคศิลาอันเป็นฝ่ายรัฐบาลจะได้รับเลือก ตั้งเข้ามา เพียงพอ สำหรับ การจัดตั้ง รัฐบาล ตลอดจนคาดต่อไปอีกได้หรือไม่!

เผยนามโหรเอก

เพื่อให้อนาคต ตามความประสงค์ของท่านผู้อ่านและโดยทั้งนี้ “สัปดาห์ประชาชาติ” ก็มีเจตน์จำนงค์ในแนวนอยู่

แล้ว เราจึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ชาวเขาพบโหร “ภูญาณ”
ณ ตำแหน่งโหร แม่ศรี เมื่อ ๑๒ม.ค. น เมื่อ “ภูญาณ”
ได้ทราบ ความประสงค์ ของเราแล้วในเรื่อง เกี่ยวกับซาตา
ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ได้ความเห็น ว่า “ผมไม่
อยากจะบอกอะไรให้มากนักเพราะท่านเองก็มีโหรชั้นดี ประ
จำตัวอยู่แล้ว ไม่อยากจะ ขำหน้าขำตาโหรคนนั้น ผม
ว่าเหตุการณ์ส่วนตัว เข้าใจว่าท่านคงทราบดีอยู่แล้ว จะ
ไหวหรือ — จะเกมหรือไม่ ! ก็คงไม่ต้องอธิบายมาก” แต่
ครั้นเราได้ขยันทขยอว่า เกี่ยวโยงไปถึงดวงซาตาของประ
เทศชาติด้วย ตามคำขอร้องของผู้อ่าน โหร “ภูญาณ”
ผู้เขียนซาตาเมืองไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ จึงได้ตรวจ ดูดวง
ซาตาของจอมพล ป. ทนท

ปิวจากตำแหน่งนายก !

“ซาตาจอมพล ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่สู้จะแจ่มใสนัก ความ
วิตกกังวลทางหลายหน ย่อมทราบซึ่งอยู่แก่ใจของท่านดีอยู่

แล้ว” เมื่อเราถามว่าความวิตกกังวลอะไร ? “ภูฏาน”
 ยอมรับอย่างถกอารมณ์ “ท่านเป็นคนที่มีความวิตกกังวลมาก ..
 จะเห็นได้ ว่าพยายาม ที่จะหาโอกาส เดินทางไปต่าง ประ เทศ
 เพื่อหลบหลีกภัยต่าง ๆ เสมอมา หรืออาจไปอยู่ต่างประเทศ
 เดี่ยวเดียกเป็นได้ การที่ท่านยังอยู่ก็เพราะมีความประสงค์
 เพื่อเป็นกนชนเท่านั้นเอง แต่อย่างไรก็ดี สถานการณ์ใน
 เดือนมกราคมและเดือนมิถุนายน ผมเข้าใจว่า ท่านหมด
 ความสามารถที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไป”

เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน เป็นระยะภายหลังจากการตั้ง
 รัฐบาลชุดใหม่หลังการเลือกตั้ง ซาตาเมืองไทยจะ ประสพ
 มรสุมการเมืองขนาดหนัก ไหร่เอก “ภูฏานกล่าวต่อไป
 อย่างเคร่งเครียด ภายหลังจากได้ตรวจสอบซาตาอีกครั้งหนึ่ง
 ว่า “ชีวิตทางการเมืองของจอมพล ป. พิบูลสงคราม อาจ
 ต้อง ‘เกม’ กันเลยทีเดียวในเดือนเกิดของท่าน ในปี ๒๕๐๐ น
 เอง (เดือนกรกฎาคม)” ซึ่งหมายความว่า ตำแหน่งทุก
 ตำแหน่งทางการเมืองจะอุปปางลงอย่างสิ้นเชิง

ชาตานายควงจะต้องใช้กรรมเก่า!

“สำหรับชาตานายควง อภยวงศ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้ ก็ไม่
 ไหวเหมือนกัน นายควง ทำทัชไปเช่นนั้นเองแต่ไม่มีหนทาง
 ที่จะก้าวชนต์อำนาจวาสนาดังเช่นเดิมอีก เพราะดวงอาทิตย์
 จรเขารภพ ๓๒ เสียแล้ว แล้วยังมีดาวมฤตยูกำลังยาเทา
 ดคนา เดินหน้าถอยหลังอยู่ตงสองสามปี คงแต่ปี ๒๕๐๐
 เบนคั้นไป แลระบหมดาวจันทรบังเส้ารับอย ๆ บางทีก็จะเข้า
 ทบถคั้น แลระดงภพ ๖, ๘ แลระ ๓๒ ประกอบกับดาวจันทร
 อมาวส์เข้าช่วยชาเดิมอีก น้ากตวชาตานายควง ๆ คงไม่
 ทนสามปี ๒๕๐๐ ก็ “เกม” เช่นกัน เพราะกรรมเก่าอย่าง
 หนึ่งทนายควง ๆ ได้เคยร่วมสร้างกับจอมพด ป. มาด้วยกัน
 เมื่อปีสมัยปฏิวัติ ๒๔๗๕”

นักการเมืองรุ่น ๒๔๗๕ จะตายเกลี้ยง

นอกจากนั้น โหร ‘ภฏยาน’ ยังเผยต่อไปว่า บรรดานักการ
 เมืองรุ่น ๒๔๗๕ ที่ปฏิวัติมาด้วยกันจะค่อย ๆ ตายไปที่ละคน

ต้องคน รวม ๑๐ คนด้วยกันเป็นอย่างน้อย ส่วนจะตายค
 ตายรายนั้น แลวแต่ชาตาบคคณน ๆ ด้วยการอิทธิพล ของ
 ดาวพระเสาร์กำลังเข้ามาต่าง ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ น

มีแผนรวบอำนาจซ้อนในเดือน ก.พ.

สำหรับชาตาเมืองไทย ก่อนหน้ามีการดง กระเนนเสียง เดอก
 ตง๒๒ กุมภาพันธ์จะถึงนี้ ไหรเอก 'ภูญาณ' ได้แสดง ความ
 ปรีดยกกังวลเป็นอย่างยิ่ง คอไปเมื่อเราซักถามเขา เขา
 จึงได้ตอบว่า "เกือบเป็นประวัตการณ์ ของการนองเลือด
 ครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย กล่าวคือแผนการณ์โครง
 การณเดอกตงจะเดินชด หลังจากท ๑๖มกราคมเป็นต้นไป
 เพราะอิทธิพลของดาวพฤษ์สับคัพกร การคบตาประชาชน
 กุบคชนในเดือนกุมภาพันธ์ เช่นแผนปฏิวัติซ้อน แผน
 นเรศวร ฯลฯ ซึ่งจะสำแดงออกมาให้แเดเห็นได้ถนัด ถึงแม
 ว่าชัยชนะจากการเดอกตงจะเป็นของฝ่ายรัฐบาลก็ตาม แต่
 ประชาชนไม่ศรัทธาแะความเชื่อกออะไรเลย มันเป็นชัย

ประชาชนได้มากน้อยเพียงไร ? โหระ ‘ภฏยานได้เบ็ดเตล็ดว่า
 ถานการณทางการเมืองในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นไม่มีอะไรเป็นท
 แจ่มได้เคยตอดบี่ สาเหตุนั้นมาจากการแก่งแย่งระหว่าง
 ักการเมืองฝ่ายสนับสนุน รัฐบาล นั้นแหละจะเป็นผู้สร้าง
 ความยุ่งยากเอง เป็นคนว่าบุคคลที่อยู่ในลัทธิลัทธิ จะหันหน้า
 เข้าหาหันกันเอง และความแตกแยกกันในพรรคฝ่าย
 รัฐบาลก็จะติดตามมาด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ได้รับความชม
 ชื่นในใจอย่างที่สุด ก็ได้แก่ประชาชนทั่วไปนั่นเอง

โหระ “ภฏยาน” ได้เผยทัศนะจากดวงชาตาต่อไปว่า มีทาง
 เดียวที่จะช่วยบำบัดความร้ายให้กลายเป็นดีได้ก็คือพวกเหต
 ักการเมือง ทั้งหลายจะต้องพยายามระงับการใช้กำลังเสีย
 ได้ ก็จะเป็นคุณประโยชน์แก่ประชาชนอย่างใหญ่หลวง
 ทเดียว

ดินแดนจะเป็นปัญหา

อีกเรื่องหนึ่ง ที่โหระ ‘ภฏยาน’ ให้ข้อสังเกตว่า “สภาพ-
 ปรชนอาทิตย์” ก็คือเรื่องประชาชนในดินแดนบางส่วน

หรือกรณีชายแดน ที่จะเป็นปัญหาหนักอกให้แก่รัฐบาลชุดใหม่ ถ้าหากรัฐบาลชุดใหม่ไม่สามารถขจัดปัญหาเหล่านี้ไปได้แล้ว ก็ยังมองไม่เห็นช่องทางที่จะสามารถรอยร้าวกันได้เลย

ดวงชาตาของศาสนา

สำหรับเรื่องคำสอนนั้น โหร 'ภูญาณ' ได้กล่าวว่า จะมีเรื่องยุ่งยาก และรอยร้าวฉานระหว่างศาสนาด้วยกัน เพราะเหตุในระหว่างที่ชาติหัวหน้าเป็นผู้นำก่อน ระยะ ๒๕ พุทธศตวรรษในเดือนพฤษภาคม ที่จะถึงนี้ ความอดทนทางการศาสนา จะพุ่งชนถึงขีดสุด อย่างไม่เคยปรากฏมาแต่กาลก่อน และเหตุดังกล่าวทั้งหมดนี้ ก็จะมีแต่ความโศกอาศวรเท่านั้น โหร 'ภูญาณ' ทำนายต่อไปว่า ในการประกอบพิธีฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษนี้ จะมีสิ่งที่ไม่ดีร้ายความบกพร่องหรือสิ่งไม่ดีอื่นจะทำให้คำสอนมีวิหิงงไป ซึ่งระยะเวลาดังกล่าว ๓๐๐ ปีทีเดียว ถึงแม้ว่าเกียรติคุณของคำสอนจะแผ่ขยาย

ออกไปไกลอย่างไรก็ตาม แต่ในส่วนภายในนั้นจะอดเว
 เพราะนักการเมือง

นายทนต์บกจ่าง

ปัญหาเรื่องนายทนต์บกจ่างนั้น ยังไม่มีช่องทางที่จะเรียบ
 ร้อยลงได้ ถึงแม้ว่าภายในเดือนกุมภาพันธ์นี้จะบรรเทา
 เบาบางลงบ้างแต่ยังคงตาม แรกตองเกิดเป็นปัญหาเดือดร้อน
 ชนอีกอย่างแน่นอน ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดใหม่ไม่เข้าใจได้
 เหตุยวแต่ด้านชนกรรมาชีพให้ดีขึ้นฐานะของรัฐบาลก็จะไม่
 สู้มั่นคงเท่าใดนัก เพราะเหตุว่ากรรมาชีพไม่ยอมก้มหัวให้
 นักการเมืองใช้เป็นเครื่องมือหาเลี้ยงค่อไปแล้ว ส่วนใน
 ด้านการครองชีพของประชาชนนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ภาวะ
 การครองชีพและตลาดการค้ายังคงจมปลักอยู่เช่นเดิม ไม่
 มีท่าทีว่าจะดีขึ้นแต่อย่างใด!

บันทึกหนังสือพิมพ์ สุภาพบุรุษวันอาทิตย์ ฉบับที่ ๓
 ออกสู่ การพิจารณาของประชาชนทั้งหลายทางกองบรรณา

ธิการได้รับโทรศัพท์ ได้ถามถึง เบื้องหลังการ พยากรณ์ของ
โหร ภูยาน ไม่ได้ขาดเลย

เราได้แต่ตอบว่า “เท่านั้นเองครับสำหรับชาว” แท้จริง
อย่างไรเป็นเรื่องของอนาคต ซึ่งมันควรจะจริงได้เท่ากับ
ไม่เป็นจริงอะไรเลย

หลังจากนั้นเป็นต้นไปเราก็งงเฝ้า เหตุการณ์ทาง การเมือง
อย่างพินิจเคราะห์ อย่างนกหนึ่งต่อพมพและประชาชนผู้
ห่วงในประเทศชาติด้วยบริสุทธิ์ใจทั้งหลาย มีใช้ด้วยน้ำตา
และความขมขื่นต่อแค้น มีใช้เพื่อ เงิน อำนาจ และโคตร
ตระกูล

ใจของเราเป็นห่วงและรักด้วย สมองคิด มือเขียน และ
ต่อสู้ ด้วยความโดดเดี่ยว

เรามั่นใจว่าการเมืองกำลังเข้มนักเกิดยวของมันเข้าไปเกิดยว
แล้วเกิดยวแล้ว

แต่ถึงอย่างไรเราก็มั่นใจว่า อำนาจของอธิปไตย
ตำรวจ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ “บรมเหล็ก
แห่งเอเชีย” ผู้จะถูกกว่าบาตรลงไม้ได้เด็ดขาดไม่ว่า
กรณีใด

เพราะอะไรหรือเราจึงมีความเชื่อมั่นในข้อนี้

เพราะหลายกรณีหลายคดียังคลุมเคลือ

เพราะน้ำจะลงไม่ได้เป็นอันขาด

เพราะมีฉะนั้นต่อมันจะผิด

เพื่อย้ำความเป็นจริงในข้อนี้

กองบรรณาธิการสภามหาวิทยาลัย ก็ตกลงให้ทำข่าว
ซึ่ง ‘ชิงแดง’ เคยได้เสนอไว้ในสัปดาห์ที่แล้ว นั่นคือ

สันติบาลรวบรวมหลักฐาน รายช้อจับ!

มีทั้งนักการเมือง น.ส.พ. ๓๐ กว่าคน!

จะจับกุมครั้งใหญ่ก่อนการเลือกตั้ง

สันติบาลวางสายลับเข้าไปในพรรคการเมืองฝ่ายค้าน
 สอดส่องดูความเคลื่อนไหวของนักการเมืองปากกล้า
 แล้วบันทึกรายละเอียดพร้อมทั้งรูปถ่าย และ تهیه
 เสียงเตรียมการเพื่อจับกุมครั้ง มโหฬารก่อนหน้าการ
 เลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๒๖ ก.พ.
 ที่จะถึงนี้ รายงานข่าวที่ทางการไม่ยอมเปิดเผยเพราะ
 ถือเป็นความลับครั้ง “สุภาพบุรุษวันอาทิตย์” กว
 จะสับทราบและได้หลักฐานด้วยความ ยากลำบากยิ่ง
 เพราะสันติบาลจ้องเกรงความลับครั้งจะรั่วไหล !

เหตุผลของการกวาดล้าง

รายงานข่าวจากวงการภายในใกล้ชิดของสันติบาล เจ้าหน้าที่
 ข่าวของเราได้สับทราบมาว่า สำหรับการเลือกตั้งผู้แทน
 ราษฎรที่จะถึงกำหนดใน ๒๖ ก.พ. นี้ พต.อ. เผ่า ศรียานนท์
 อธิบดี ค.ร. ในตำแหน่งเลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลา ได้
 แสดงความหวงหวัดกับบุคคลใกล้ชิดว่า พรรคอาจจะได้
 รับเข้ามาเพียง ๕๐ เบอรเซนต์เท่านั้น เพราะเสียงคะแนน

นิยมในภาคอีสานและภาคใต้ เติมนั่งคักศาอาจไม่มีหวัง
 เพื่อความยั่งยืนของเติมนั่งคักศา ในฐานะเดชาธิการพรรค
 ควเอ๋ อธิบติเผาวางแผนคักศาตั้งฝ่ายค่าน เช่นพรรค
 เศรษฐกร พรรคสังคมนิยม, พรรคสังคมประชาธิปไตย,
 และพรรคขบวนการไฮคปาร์ค ซึ่งกาดังมคะแนนเลี้ยงนิยม
 จากประชาชนมากมายในภาคอีสาน เพื่อให้ถกพรรคเติ
 มนั่งไทรยเดือกตงมากกว่า ๕๐ เปอรเซนต์

ชนบญชดับฝ่ายค่าน

จากนั้น เมื่อได้ถกฐานพร้อมมุดแล้ว ทางตำรวจจะลง
 มอจับกุมครั้งใหญ่ทันที วัธน รายงานข่าวแจ้งว่า เป็นวัช
 ดุตท้ายชนแตกหัก ในเมื่อปรากฏว่าไม่สามารถเอาชนะ
 ฝ่ายค่านได้แล้ว สำหรับการจับกุมครั้งใหญ่ก่อนหน้าการ
 เดือกตงครั้ง “สุภาพบุรุษวันอาทิตย์” ได้เห็นถกฐาน
 คอภาพถ่ายของนักรการเมืองฝ่ายค่านชนหัวหน้าพรรค และ
 ถกพรรคบางคน นอกจากนั้น ชาวทรวให้ดออกมา เจ้า
 หนาทชาวของเราได้ทราบว่า บญชดับทเตรียมจับกมนั้น

มีประมาณ ๓๐ กว่าคน มีทั้งนักการเมือง (เป็นฝ่ายค้าน
ทั้งหมด) นักหนังสือพิมพ์ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และชาวต่างดาว (คนจีน) ซึ่งรวมถึง น.ส.พ. จินบางคน
ด้วย เจ้าหน้าที่ข่าวของเราพยายามสืบทราบรายชื่ออย่าง
สุดเหวี่ยง แต่ปรากฏว่าทางสันติบาตปกปิดเป็นความลับ
อย่างยอดเยี่ยม คงทราบเพียงจำนวนผู้ที่ถูกจับเท่านั้น ซึ่ง
มีประมาณ ๓๐-๓๒ คน ดังกล่าวแล้ว

สั่ง ตร. ท้องที่ตลอดสอง

เมื่อเบนด์งน คำสั่งฉบับจากวงปารุสกวัน จึงแพร่ไปสู่ท้องที่
ทพรอมกนหน ทางสันติบาตและกรมประมวลราชการ
แผ่นดินก็ได้สั่ง หน่วยสืบราชการลับ ไปคอยสังเกตการณ์หา
เสียง ของพรรคการเมืองฝ่ายค้านโดยใกล้ชิดตลอดมา หาก
ถูกพรรคฝ่ายค้านพรรคใดคนใดพดจาหาเสียงก้าวร้าวหรือม
ลักษณะ โหมเหียงเข้าค่าย ก.ม. คอมมิวนิสต์แล้วให้ดำเนินการ
จับกุมทันที แต่ในขณะเดียวกันนั้น ได้บันทึกภาพและ
เสียงไว้โดยตลอด และให้ติดตามดูความเคลื่อนไหวโดย
ใกล้ชิดทุกแห่งทุกมุม

แทรกซึมฝ่ายค้าน

สายลับของต้นตบาดขณะนั้น ตามรายงานข่าวแจ้งว่า ได้
 เพิ่มจำนวนชนอีกหนึ่งเทาคว สายที่เพิ่มชนนเป็นกองการ
 เมือง และได้ออกส่งเข้าไปตามพรรคการเมืองฝ่ายค้านตั้ง
 ก้าวแล้ว ซึ่งขณะนั้นได้รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว
 ภายใต้ชื่อ พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ยิ่งทำให้ฝ่ายค้าน
 ผูกกาตงกันอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น อันเป็นทนายหน้าหวอดก ของ
 นาย พต ต.อ. เมา ศรียานนท์ อย่างยิ่ง

น.ส.พ. ถูกเพ่งเล็ง

บรรดาท น.ส.พ. ทศพมพคคคคคการกระทำโศมมของการ
 เดอกลงกาดงถูกเพ่งเล็งโดยตลอดมา ซึ่งข่าวบางข่าวเรา
 ไม่สามารถจะเปิดเผยออกมาอย่างละเอียดละออได้ เพราะ
 อททพดมดใดเตรียมจ้องคอยเด่งงานถึงกับอาจ “คิดบัญชี-
 มิด” เขาก็ได้ ข่าวคบหน้าเราจะเด่นออกต่อไป

หลังจากทหนังสือพิมพ์ สุภาพบุรุษวันอาทิตย์ได้เสนอข่าว

ชนนออกไปแล้ว ไม่ก็วนตอจากนั้น อธิบติกรรมตำรวจ
 พด ค.อ. เผ่า ศรียานนท์ ก็ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวหนึ่งสื่อ
 พิมพ์ ณ วังปารุสก ว่าชาวไท่นอไปนั้นหา มุมดูความจริง
 แต่ประการใดไม่

แต่ละขณะเดียวกันได้ ๆ นั้น วิชยกรรมประชาสัมพันธ์ โดย
 พด โท ม.ด. ชาบ กุญชร ก็ได้ออกอากาศปฏิเสธข่าวชนน
 ออกครงหนึ่ง

การเลือกตั้งทั่วไปซึ่งใกล้เข้ามาเต็มทน ได้ทำให้รู้-
 ชาติของพรรคเสรีมนังคศิลาวางแผนชนแตกหักเพื่อที่จะครอง
 อำนาจต่อไป

เพราะรู้ได้เด็ดขาดว่า นายควง อภัยวงศ์หัวหน้าพรรคประ-
 ชาธิบดี ย่อมได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีโดย
 เด็ดขาด

ในที่สุดผู้สื่อข่าวการเมืองกรายงานเข้ามาว่า
 ก็ใช้แผนแทรกซึมที่หน่วยลงคะแนน
 เจาะคูหาลงบัตร

พลพรรคก ยทวยานพระนคร — ชรบร เทรยมงค เอาแผน
 สกปรก โส้มมออกมาใช้ในวันเดือกตงดงคะแนณวันท๒๖ ก.พ
 ทจะถงนแถว แผนสกปรกโส้มนนกคอ แต่ถะหน่วยดง
 คะแนณประกาก ยทงหถาย จะเทรกดวเองเข้าไปไม่นอย
 หน่วยดะ ๒ ถง ๓ คนเป็นอย่างน้อย แถะจะเข้าไปอย่าง
 โกถชิดเตรยมเจอะคหาลดงคะแนณเพอดมดงคะแนณ ซงเชียร์
 พรรคเสร์ ๑ ว่าจะดงคะแนณให้จรงดงทรบปากไวหรือไม ?
 ถ้าไมดงให้ม้หวังจะถก ‘ซ้อม’ แน่นอน

โจทกขานกนองม

แผนสกปรกอนนกาถงเบนทเดอถตามจงหวดตาง ๆ แถะ
 คอยแพรเข้ามา ถายในจงหวดพระนคร — ชรบร เป็น อนดบ
 เมอเจาหนาทชาวของ “สภภาพบรชวณอาทคย” ได้ออก
 ตระเวณส์คบบรพงความ เคถอนไหว แถะทาท เกยวกับ การ
 เดือกตงครงน ถได้ ยินเลียงโจทกขานกนอย่างเซ้งแซ่ ตาง
 พากนกดาวเบนเลียงเคยวกนว่า ถ้าหากทาง การมวเพก
 เดยไม่หาวิธีแกไขหรือรุเห็นเป็นใจกับพวกก ย หรือ นกแดง

อนัฆพาดแถว ส่วสัคภาพของประชานัฎ เถรียมไปไ้สัทธิ
เลอกคังของคณกัอยู่ไ้สัถานะด้าบากอยางยง

เคลือนไหวคักคัก

เจาหนาทชาวของเราได้สับทราบมาว่า ไ้ชแะนณณมอทธิพด
กยงบักใจจะไ้ 'กัย' หรอนักเลงอนัฆพาด ประจา ทอณณ
ของควช่วยเหตอไ้การหากระแนน เลียงไ้แกม สัมครพรรค
เล็ อยางแนวแนเช่นเคม แมวจะถกประชานัทวไป
ส่วนไ้ญคักคาน ประการ ไ้กัตาม ตามชาว ทไ้รับ ชณะน
ปรากฏว่าการไ้กัย หรอนักเลงอนัฆพาดเหตอ ไ้ถกจัด
ไ้ตามแผนการณ โดยแบ่งออกเบ้นหน่วย หรอเบ้นสาย
เรียบร้อยแถว บางทอณท เช่น อ้าเกอบางกระบิ อ้าเกอดุสัค
แถวอ้าเกอชนะสงคราม ไ้มการพบประชมกนบอยครยง
ชน แถวไ้มการชกชอมเพอความพรวมเพรยงกนอยมไ้
ชาติ บางแห่งกไ้แจกอวรุไ้เบ้นเครองแถวอ้านาจกน
บางแถว

หาเลียงหน่วยละ ๒,๐๐๐ ชนไป

หัวหน้าหน่วยซึ่งได้แก่ กุญแจหัวหน้า ได้ถูกกำชับอีกครั้ง
 หนึ่งว่า จะต้องกำหนดหาคะแนนเสียงให้แก่พรรคเสรีมั่ง-
 คัดดาไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ คะแนนขึ้นไปต่อหนึ่งหน่วยเลือกตั้ง
 (หน่วยเลือกตั้งหนึ่งได้แบ่งผู้ มีสิทธิออกเสียงลง คะแนนจำ-
 นวน ๔,๐๐๐ คะแนน) ซึ่งหมายความว่า เกินครึ่งขึ้นไป มาก
 กว่านั้นเท่าไรยิ่งดี ผลตอบแทนที่ได้คือโอกาสที่ดีในการครอง
 ความเป็นเจ้านิคม มีเรื่องเดือดร้อนใจอะไรไม่มีภัยใดๆ ใน
 การนี้ได้มีการแจกจ่ายเงินเป็นค่าใช้สอยเพื่อปฏิบัติงานไม่
 มั่น ตามที่เราได้ทราบมาปรากฏว่าหัวหน้าสายมักจะได้รับ
 เงินครึ่งละไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ บาท ตกจอกหรือ
 ตกของแต่ละสายได้รับคนละเพียง ๓๐๐ บาทเท่านั้น อัตรา
 การจ่ายนี้ทราบมาว่า จ่ายให้ทุกครั้งที่ทำงาน ตลอดจนถึงการ
 รวบรวมสมัครพรรคพวกไปฟังคำปราศรัยของผู้สมัคร หรือ
 ในงานชุมนุมต่างๆ

วางแต่มีตายชนสุดท้าย

จากคะแนนเสียงที่ออกกว้านหาเป็นลำดับนั้น แต่ละหน่วย

แต่จะถ่ายใ้รายงานใ้แก่ผู้ มอทธิพลทราบแล้ว ปรากฏว่า
 ในรายงานนั้นคัดลอกเลขหน้าพอใจ แต่เพื่อความไม่ประมาท
 ผู้ มอทธิพลนั้น (อยู่ในตำแหน่งใหญ่ยิ่ง มียศและคุณการ
 บริหารงานครบถ้วน) ได้วางแผนการณชั้นสุดท้าย ใ้พลพรรค
 กุยก์ทั้งหลายรีบไปปฏิบัติโดยเฉียบขาด คือตามหน่วยดง
 กระแสนต่าง ๆ นั้น กุยก์จะถูกส่งไปคอยดูความเคลื่อนไหว
 ของผดุงกระแสนของตนเองหามาได้หน่วยละ ๒-๓ คน เป็น
 อย่างน้อย หรืออาจมากกว่านั้นก็ได้แล้วแต่ความจำเป็น
 และสถานการณ์ของหน่วยกระแสน โดยจะใช้วิธีแสดงบัตรว่าเป็น
 เจ้าหน้าทของพรรค (บัตรประจำตัวสมาชิกพรรคนั่นเอง)
 เพื่อเข้าไปอยู่ใกล้คูหาดงกระแสนใ้มากที่สุด

การที่ต้องเข้าไปอยู่ใกล้คูหา นั้น ก็เพื่อเจาะคุหาดงบัตรเพื่อ
 ใช้เป็น "ถ้ำมอ" ไว้คอยสำรวจว่า บกคดทเขาไปดงบัตร
 กระแสนใ้ยงนั้น ๆ จะดงใ้แก่พรรคใ้เริ่มนังคตาม ทริบปาก
 ไ้หรือไม่ ? หากไม่ดงหรือไปดงใ้แก่พรรคอื่นแล้ว กุยก์
 หรืออนรพาดจะดำเนินการใ้พลทะกำลังทันที

ต่างจังหวัดวิตกกังวลมาก

ผู้สื่อข่าวพิเศษของ “สัปดาห์ประชาชาติ” ซึ่งได้ออก
 เดินทางไปสังเกตการณ์หาเสียงของพรรค ผู้สมัครใน จังหวัด
 ศรีสะเกษ ได้ออกเดินทางไปได้ตั้งแต่ ๒๕ ม.ค. และเดินทาง
 กลับถึงพระนครเมื่อ ๕ ก.พ. น ได้รายงานข่าวมาดังนี้

“คะแนนเสียงของพรรคเสรีมนังคศิลา ไม่มีทางชนะฝ่าย
 คำนและพรรคอิสระได้เลย ประชาชนทั่วไปสนับสนุนฝ่าย
 คำนเป็นอย่างดี แต่ได้เกิดมีความรู้สึกหวนเกรงแก่ผู้สมัคร
 ฝ่ายค้านว่า พรรคเสรีมนัง ๗ ได้ใช้นักเลงคมหน่วยคะแนน
 เสียงและเจาะค้ำหาตลงคะแนนไว้ เพื่อกอยด ผู้ลงคะแนน
 ขณะนั้นผู้สมัครฝ่ายค้านกำลังหาวิธีแก้ไข โดยยื่นเรื่องราว
 ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้ทราบและหาทางแก้ไขด่วนต่อไป
 แล้ว”

อดีตนักเลงเทเวศน์รวมแก๊งค์

ในจังหวัดพระนครนั้น เจ้าหน้าที่ข่าวของเรา รายงานว่า
 ขณะนี้ได้มีการชุมนุมของพวกก๊วยหรือนักเลง อินทพาด เทบ

ทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านเทเวศน์อดีตนักมวยชื่อดัง
 คนหนึ่ง (ชอสงวนนาม) ได้เรียกประธานักเตงน้อยใหญ่เข้า
 ประชุม และเตงดกกันอย่างออกหน้าออกตาทุกเย็น นอก
 จากนั้น อดีตนักมวยชอกองคนนยงเรียกสมัครพรรคพวก
 จากจังหวัดชดบรมาสัมทบออกเป็นจำนวนมาก สักงานททชม
 มุมนั้นใช้วิถีเกในตาดเทเวศน์เป็นทชมมุมนั้น ประชาชนทว
 ไปในย่าน ตาดต่าง อิดหนาระอาใจมาก เพราะกัยหรือ
 นักเตงอนชพาดกตมนี้ ได้สำแดงความโหด และเกรี้ยว
 กราดผู้คน และก้อความ “นิวแซนด์” เป็นอย่างยิ่ง ตาม
 รายงานข่าวจากเจ้าหน้าที่ ชาวของเรา ทุกกระแสร ต่างสอ
 คตอองคองกัน ในเหตุผลของการชมนมครั้งใหญ่ดังได้กล่าว
 ไว้แล้ว

จงไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้เต็มที่

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปฏิกิริยาจากกัยหรือนักเตงอนชพาด
 จะต่อไปในลักษณะคุกคามส่วสติภาพของ ประชาชนก็ตาม
 เจ้าหน้าที่ชาวของ “สภภาพบรชวณอาทิตย์” แจ้งว่า ขณะนี้

ทางการได้ให้ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง ได้โปรด
 นำบัตรประจำตัวของตนไป แสดงต่อ คณะกรรมการ หน่วย
 เลือกตั้งด้วย

นอกนโยบายที่พรรคเสรี ฯ เตรียมใช้ต่อสู้กับพรรคฝ่ายค้าน
 ไม่ว่าพรรคไหนจะเป็นของ พ.อ. น.ร.ว. นาเพชร เกษมสันต์
 หรือนายควง อภัยวงศ์

การกระทำเหตานั้น ถ้วนแต่เป็นการกระทำอย่างเปิดเผย
 ซึ่งชาวกระแสร่วมกันขนานนามว่า เป็นแผนการณ์ของ
 เสนาธิการใหญ่ ของอัสวิน เฒ่า ศรียานนท์

แผนการณ์ชนน พรรคเสรี ฯ ต้องใช้เงินมีใช้น้อยเพื่อทุ่ม
 ดึงไป ในที่สุดชาวชนนก็เข้ามาสู่บรรณาธิการของเราว่า
 รัฐบาลของพรรคเสรีมนังคศิลา ได้ใช้จ่ายเงินจำนวนนั้นไป
 ถึง ๘๘ ล้าน และเงินจำนวนนั้นได้เบิกไปจาก ท้องพระคลัง
 ซึ่งเป็นการกระทำอันไม่ชอบด้วยเหตุผลและตัวบทกฎหมาย

ณนน ตำทคย จ้งได้เขียนรายงานของเขาในบทความด-
ภาพบรรณวนอาทคยว่า

๙๙ ล่านบาทจะว่ายังง?

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ แกลงกล่าวแก้ข้อหาที่
น.ส.พ. โจมตรีฐบาลกรณไ้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยเพื่อหาเตียง
ให้แก่พรรคเดร์มหนักคศดา จนได้ชื่อว่า “พรรคอุดม-
สตาจค์” เพราะใช้เงินงบประมาณแผ่นดินว่า เป็นการ
โจมคท์ผิดต่อความจริง การทพรรคสามารถมเงินไ้จ่าย
อย่างฟุ่มเฟือยนั้น เป็นเงินของพรรค หาใช้เงินแผ่นดินไม่
เงินเหตานั้นได้มาจากการค้า ซึ่งสมาชิกชนผนนำของพรรค
ได้ดำเนินการเปิดบริษัทการค้าอยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนจะเป็น
บริษัทใดแต่จะมีผลกำไรมากน้อยเพียงใดนั้น อธิบดีกรมประ
ชาสัมพันธ์บอกว่าไม่ทราบ ผู้ทรเรองนคคอ พด ค.อ. เผา
คร์ยานนท์ เถชาธิการของพรรค ฯ

แต่แล้ว ก็ได้ปรากฏความจริงเรองนี้ออกมาภายหลังท

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ก้าวแรก ขอลาแทน พรรค เสรี—
 มนังค์ ๆ แดงไม่กวน / ความจริงหนค่อ กระทบวงการคดง
 ต้องจ่ายเงงงบประมาณแผ่นดินไปเป็นค่าพาหนะ, ค่าเตียง
 ดุและค่อหรบ, เบยเตียงเบกจ่ายสำหรับข้าราชการชนผ—
 ใหญ่เดินทางไปตรวจราชการ ฯลฯ รวมทั้งสิ้นเป็นมดค่าประ
 มาณ ๘๘ ล้านบาท เงินเหล่านี้ได้ถูกจ่ายไปอย่างเรียบร้อย
 แดงอย่างสิ้นเชิง เมื่อข่าวนี้แพร่ออกมา ปราบกฏปฎิกริยา
 ตามหตงออกมากค่อ กระทบวงการคดงทงกระทบวงวนวาย
 ไปหมด เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องตบ แดงตบถูกเบ็ดเผย
 ออกมา ร่อนถึงคดงตบสวณผให้ข่าวเป็นการใหญ่ สำคัญ
 ที่ตจกค่อความอดุยดยแฉกของรัฐบาลชุดนี้ในเรื่องการเงินฯ
 ทอง ๆ ถูกกระชากออกมา ภายหลังทปกบดไว้อย่างเร็นตบ

ตามรายงานคราว ๆ ข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ใหญ่ใน
 วงการบริหาร จะเป็นกระทรวงใดก็ตามแต่เกิด ได้ถือ
 เอาโอกาสตรวจราชการเป็นการหาคะแนนเสียงนิยม ไป ใน
 ควเสร์จ ชำรายเหล่านี้ผู้ใหญ่นายังได้เบกเงงงบประมาณ

แผ่นดิน เอาไปใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อสร้างบารมีให้แก่
พรรคเสี้ยนงักคีตา โดยมีได้คำนึงถึงว่า เงินเหล่านี้มา
จากหยาดเหงื่อและหยาดน้ำตาของราษฎร ที่รัฐบาลชุดนี้
ได้รูดอยู่ทุกเมื่อเชียววัน !

อะไรเป็นเหตุให้บุคคลในคณะรัฐบาลชุดนี้เอาเงินงบประมาณแผ่นดินไปใช้จ่ายอย่างเทิดใจเช่นนั้น ถ้าเพราะมีเหตุ
หวังสร้างบารมี และการกุมอำนาจในการบริหารไว้แต่ใน
มือของคณะตนคณะเดียว ส่วนความยากไร้ ความเดือดร้อน
ของอาณาประชาราษฎรข้างหัวมัน ไม่ต้องคำนึงถึง

เงินงบประมาณแผ่นดินในท้องพระคลัง ๔๔ ล้านบาทไม่ใช่
ของเล็กน้อย เมื่อได้ปรากฏความจริงออกมาเช่นนั้นแล้ว
เราต้องการทราบว่า ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ? การเบิกจ่าย
ได้มีหลักฐานและทำถูกต้องตามระเบียบแบบแผนแล้วหรือ ?
อำนาจการเบิกจ่ายเงินเป็นไปตามฉันทกฏหมายหรือไม่ ?

ความจริงได้เปิดเผยออกมาแล้ว ว่ารัฐบาลชุดนี้เหลวแหลก
 ในด้านการบริหารอย่างไรบ้าง ? และในขณะนี้พรรคเสรี-

มนังคศิลา อันก่อรูปไปด้วยบุคคลในคณะรัฐบาลชุดเดียว

กนั้นเป็นส่วนมาก ก็กำลังสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็น ส.ส.

อยู่ ตลอดจนกระทั่งบรรดาถูกพรรคพวกมอมดมด้วย ก็ได้

เข้าสมัครในจังหวัดต่าง ๆ อย่างเปิดเผย เมื่อเป็นเช่นนั้น

เราขอเสนอข้อคิดให้แก่ประชาชน ที่ใช้สิทธิในการเลือก

ตง ๒๖ ก.พ. นิดเดียวว่า สมัครหรือไม่ ที่เราจะเลือกบุคคล

เหล่านี้กลับเข้าไปมีอำนาจในการปกครองอีก อย่าถามความ

จริงข้อหนึ่งที่ว่า “เขาทุ่มกำลังโฆษณาให้ท่านเห็นดีตาม

เขาเท่าไร ? เมื่อได้โอกาสแล้ว เขาต้องคิดบัญชีกอบ-

โกยกลับคืนเท่านั้น” นั้นหมายความว่าเขาได้เตรียมแผน

การฉ้อฉลเด็ดจากร่างกายของท่าน !

“นายสัตยา”

เพื่อเตรียมการภาวนาฉุกเฉิน สำหรับการจะหาเงินเข้าไป

แทนเงิน ๕๕ ล้านบาท ที่รู้ได้เอามาใช้จ่ายหาเลี้ยงครังน
 เสนาธิการใหญ่ได้วางแผนเปิดบ่อนกาสิโนรีดเงินเข้าพรรค
 อย่างยอดเยี่ยม ตามรายงานข่าวในสัปดาห์บรรณกิจ
 ฉบับที่ ๖ ประจำวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๖๕

ใช้สัปดาห์เงิน ๔ แห่ง ตั้งบ่อนการพนัน
 อิทธิพลลับ? สัปดาห์ข่าวขบเผาะฮองกงมา
 รับแขกชกเปอร์เซนต์ เก็บเงินค่าตั้งเข้า
 พรรคฯให้ได้แห่งละ ๔๐๐,๐๐๐บาท

“สัปดาห์บรรณกิจ” ขอเปิดเผยถึงฉากวิหิงหาเงินเข้า
 พรรคอิทธิพล เพื่อใช้อำนาจเงินตรานับเป็นด้าน ๆ เผด็จ
 ฝ้ายค่านให้สมาชิกของพรรคเข้ามามากที่สุด— โดยการให้
 อดิวิญใช้อิทธิพลตั้งบ่อนการพนัน มีทั้ง ไฮโด, ถั่ว, โป,
 ไฟนกกระจอก, เผล, ไปกเกอร์ ฯลฯ นอกจากนั้นยังมีเปิด
 ชอง มีหย้าฉา-สาวรุ่นกะเตาะทั้งอำมวดยแตะได้เกณีนาง

กระบี่ 'รับแขก' ผู้เข้าไปเล่นการพนันเพื่อรดเงินเข้าพรรค
ตามปกติของผู้ยิ่งใหญ่ แห่งละ ๘๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน

ใช้สืมาคมจีนเป็นบ่อน

เจ้าหน้าท ข้าราชการเมือง ของเราได้รับรายงานว่าขณะนั้นบ่อน
การพนันอิทธิพลได้ถูกจัดตั้งขึ้นในสืมาคมชาวจีนไม่น้อยกว่า
๕ แห่ง เพื่อให้ นักเลงการพนันเข้าไปใช้สถานทีนั้นเล่นกัน
อย่างสนุกมือไม่มือนั้น ดำเนินการโดยอิศวีนใหญ่ผู้หนึ่ง (ขอ
สงวนนาม) เป็นผู้บงการให้จัดตั้ง โดยมีตำรวจเข้าร่วม
กัน อย่างคึกคก และจัดหาชาวจีนผู้ชำนาญการพนันเป็นเจ้า
มือชน บ่อนการพนันนมการพนันแทบทุกชนิด เช่น ถู,
โป, ไฮโด, ไพ่นกกระจอก, เผล, ไพ่กเกอร์, จั๊บก วดา
มีให้เลือกเล่นได้ตามใจชอบ ทุกชนิด แล้วแต่ความประสงค์
ของนักเลงการพนัน แต่บ่อนตั้งอยู่ในสืมาคมจีนต่าง ๆ
กัน คราวแรกเราได้รับรายงานข่าวว่า ใช้สถานทีชนบนของ
ธนาคารสองแห่ง (เราไม่อาจเปิดเผยชื่อธนาคารเหล่านั้นได้)
เป็นบ่อนการพนัน แต่แล้วชรอยธนาคารเหล่านั้นก็ถูกความ

ดบรวไหดไปยงผู้ฝากเงินในธนาคาร จึงได้ขอร้องให้อัดวิน
ณนเปตยณต์ถานทใหม่ โดยจัดเอาต้มาคมจัน & แห่งให้
แทน ซึ่งปรากฏว่า กเบณฑคกตงกนด้วยด

๓ ๑ + ๒
รัตนตงเขาพรรค

จุดประสงค์ของการตั้งบ่อนการพนันหรือที่พูด
กฎหมายนอกคือ เพื่อหาเงินรายได้เข้าพรรค "อิทธิพล"
(ความคิดนี้เป็นของผู้ใด เราเชื่อว่าท่านผู้อ่านคงจะได้ทราบ
บ้างแล้ว) เพราะความจำเป็นที่หักเหียงไม่ได้ คือพรรค
ต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนมหาศาล ถ้าไม่มีรายได้พิเศษแล้ว
พรรคจะเอาเงินที่ไหนมาจ่าย ถ้าเบิกจ่ายในนามของการ
บริหารราชการแผ่นดินจากกระทรวงการคลัง ก็ไม่สามารถ
จะทำได้ ทั้งนี้ เพราะเหตุว่าทองพระคลังของชาตินั้น
เกือบจะไม่มีเงินสำรองอยู่แล้ว

ตามปกติของ ต้นความคิด ได้มอบให้อัครราชทูตของ
เมืองไทยเป็นผู้ดำเนินการ โดยให้เปิดบ่อนการพนันทดง

กล่าวแล้ว พร้อมกันนั้นก็ไปกล่าวด้วยว่า แต่เดี๋ยวนี้จะต้อง
นำเงินส่งตรงภายในวงเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น (ต่อหนึ่ง
เดือน) ถ้าบ่อนไหนมีความสามารถหาเงินได้เกินกำหนด
จำนวนเงินที่เกินนั้นให้ยกเป็นของอัครวิญญู

สั่งหย่าฉามาปรนสวาท?

แต่คนอย่างอัครวิญญูเช่นเขา ความคิดในเดี๋ยวนี้เพทบายหาได้สั้น
ตัดลงแค่นั้นไม่ นอกจากเขาจะเปิดบ่อนการพนันขึ้นแล้ว
เขายังได้คิดการอื่นโกตออกไปอีก กล่าวคือตั้งสำนัก “หย่า
ฉา” ขึ้นพร้อมๆกันด้วย โดยความร่วมมือของชาวจีนผู้
หนึ่ง ซึ่งเคยหากินร่วมกันมาได้สั่ง “หย่าฉา,, และอ้อมวย
รุ่นกะเตาะจากฮ่องกง มาทางเครื่องบิน เพื่อเอาไว้รับ
แขกนักการพนันทั้งหลาย คนไหนอยากจะอย่างไร... ก็
จงมอชนห้องไปเลย เจาหนาทชาวของเราทราบว่า ค่าตัว
อ้อมวยเหต่านสูงถึง ๒๕๐ บาท ถ้าพิเศษราคาก็สูงตามส่วน
และทงหนตกนองของอัครวิญญูจะเป็นผู้ คมหรือเป็นพ่อเตาชัก
เบียร์เซนต์เดวิดส์รพ

เผยวิธเข้าบ่อนอิทธิพล

การเข้าบ่อนอิทธิพลเหล่านี้ไม่ใช่ของง่ายเลย ถ้าไม่มีผู้นำเข้า
 เพราะด้านชั้นนอก เป็นตำรวจปก อาวุธชั้นนอก เครื่องแบบ
 ด้านที่สองนอกจากพบตำรวจเหมือนด้านแรกแล้ว ยังต้อง
 แสดงตัวว่ามีเงินในกระเป๋าอย่างน้อย ๓,๐๐๐ บาทด้วย มิ
 ฉะนั้นแล้วจะเข้าไปเล่นการพนันไม่ได้ ต่อจากนั้นก็ผ่าน
 ด้านนอกหลายชั้น จนถึงบ่อนการพนัน ภายในบริเวณนั้น
 เป็นทั้งสวรรค์ความและนรกพร้อม ๆ กัน จะเอาอะไรได้
 ทั้งหมด แม้แต่เหล้าขาวยาปด้าง และนารีรูปสอangkan
 แต่เป็นนรกสำหรับผู้เล่นเสีย ขนาดต้องเซ็นเช็คและจำนำ
 ทองรูปพรรณมีราคาทุกชนิดขึ้นทันทีด้วย

ผู้ที่เข้าไปต้องตมมือเล่นการพนันโดยมีชักช้า ภายหลังที่ได้
 มีการตรวจคนร่างกายตามระเบียบแล้ว ก้าวค้อมกฏข้อ
 ห้ามว่าห้ามนำอาวุธ กติกาการพนันไปในบ่อนอย่างเด็ด-
 ขาด ต่อจากนั้นก็เลือกการพนันเอาตามชอบใจ ผู้ใดตั้งใจ

ไม่ยากเด่น ก็ถกตั้งตัวถกตบตงมาหรือไม่ถกถกเพ่งเต่งจาก
 “ผู้คุมสถาน” ทนท

๗ เบนแหล่งหาเสียงในทางการเมืองด้วย

นอกจากจะเป็นการพนันรดเงินเข้าพรรคแล้ว ยังเป็นทชม-
 นุมหาเสียงของพรรคการเมืองยงยงเดียวกนด้วย อนชพาด
 ยานตะแวงหนง ๆ จะเข้าประชุมกนอย่างพรอมเพรียง และ
 กเคยเกิดเรื่องเขม่นกน เกือบจะยงกนตบไปครงหนงแล้ว

ผู้สื่อข่าวหนงสื่อพิมพ์ สภาพบุรชวันอาทิตย์ ต้องทำงาน
 สื่อข่าวของเขาอย่างหนัก ตดอดเวตาตระยะโกดการเดือก
 ตงจะได้เขามาถึง

หลายชาวเราได้ถูกรมประชดััมพันธ์ โดยพดโทหม่อม-
 หลวงชาบ กุญชร ปฏิเสธว่าไม่มีมุดแห่งความจริง ซ้ายัง
 เดิมท่ายว

๘ เป็นการกระทำเพื่อผล ประโยชน์ทาง การ ค้าโดยมิ
 ได้คำนึงถึงผลเสียหายของชาติ

ในที่สุดก็ถึงเช้าวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐
ประวัติศาสตร์ประชาชน ได้บันทึกลงไว้ว่า
การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ในวันนั้นสกปรก
อย่างที่สุดในโลก

ทันทีที่ความสกปรกโสมมปรากฏออกมาโดยการกระทำ
ของอันธพาล ผู้กว้างขวาง และบรรดาทุยทั้ง—
หลาย หนังสือพิมพ์และประชาชนต่างก็พากันลุก
ขึ้นคัดค้าน

และรุ่งขึ้นของวันประวัติศาสตร์ของ พต.ค.อ. เผ่า ศรียานนท์
ก็บันทึกลงไว้ว่า ท่านได้ให้สัมภาษณ์กับนักข่าวหนังสือพิมพ์ 'โพสต์'
ในกรณีที่ถูกผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ถามว่า "ได้
ทราบข่าวจากการเลือกตั้งครั้งนี้ได้มีการ ใช้ไฟไฟ กันเกร่อใช่
ไหม"

บรรดาเจ้าหน้าที่ข่าวอยากจะหัวเราะ แต่มันหัวเราะไม่ออก
จริง ๆ

“ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ไม่มีใครจะเอาชนะ แผนการณ์ของ
 พต.ค.อ. เผ่า ศรียานนท์ได้ หาได้เป็นความจริงไม่แล้ว
 เพราะเจ้าศรียานนท์ ๒ นั้นเอง ก็ได้ปรากฏมีการประกาศ
 ภาวะฉุกเฉินในประเทศไทยดังกล่าวประกาศต่อไปนี้

ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน

เนื่องจากมีบุคคลและ หนังสือพิมพ์ หลายฉบับดำเนิน
 การยุยงส่งเสริมและปลุกปั่นประชาชน ให้กำเริบก่อกวน—
 ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง มุ่งหวังจะทำลายล้าง—
 รัฐบาล ได้กระทำการชักชวนให้ประชาชนเข้าใจผิดและ
 ดุหมั่นเกลียดชังรัฐบาล ตลอดจนเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติ—
 หน้าที่ นอกจากนั้นยังนัดให้มีการชุมนุมสาธารณะและเดิน
 ชบวน เพื่อปลุกปั่นยุยงประชาชนให้ก่อการจลาจลหวังใช้
 กำลังบังคับเพื่อล้มล้างรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของตน
 และพรรคพวกทางการเมือง ตามที่รัฐบาลได้ประกาศ
 แถลงการณ์ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๐ ให้ประชา
 ชนได้ทราบแล้ว

โดยที่รัฐบาตมีหน้าที่ รักษา ความ สงบ เรียบ ร้อย ของ บ้าน
เมือง จะปล่อยให้เหตุร้ายเกิดขึ้นในบ้านเมืองเป็นการคุก
คามความสงบสุขของประชาชนหาได้ไม่

ฉะนั้น จึงประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามความในมาตรา
๕ แห่งพระราชบัญญัติว่า ด้วยการบริหารราชการใน สถาน
การณฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๔๙๕ ทว่าราชอาณาจักร ตั้ง แต่ บัด น
เป็นต้นไป ขอให้ประชาชนจงตั้งอยู่ในความสงบและ
ปฏิบัติตามประกาศของทางราชการ ท่ออกตามพระราช
บัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการ ใน สถาน การณฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๔๙๕ จนกว่าจะผ่านพ้นสถานการณ์ฉุกเฉินในครั้ง
นี้จะประกาศให้ทราบภายหลัง

ประกาศมา ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบิตสงคราม

นายกรัฐมนตรี

และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หลังจากวิทยุทหารบกได้อ่านคำประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉิน
 ฉุกเฉินไปแล้ว ก็ได้มีการประกาศแต่งตั้งจอมพล ศฤษดี-
 ชนะรัชต์ เป็นผู้บัญชาการใช้กำลังทั้งสามกองทัพและดำ-
 รวจ ดังคำประกาศต่อไปนี้

หลังจากวิทยุทหารบกได้อ่านคำประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉิน
 ฉุกเฉินไปแล้ว ก็ได้มีการประกาศแต่งตั้งจอมพล ศฤษดี-
 ชนะรัชต์ เป็นผู้บัญชาการใช้กำลังทั้งสามกองทัพและดำ-
 รวจ ดังคำประกาศต่อไปนี้

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เพื่อให้การดำเนินการป้องกันและปราบปราม ก่อการ
 ร้ายตามคำแถลงการณ์ของรัฐบาลฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๒ มี-
 นาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ดำเนินไปโดยเรียบร้อย คณะรัฐมนตรี
 จึงลงมติมอบให้จอมพล ศฤษดี ชนะรัชต์ รัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นผู้บัญชาการทหารบก

คทา

๖๐๕

เป็นผู้บัญชาการฝ่ายทหารดำเนินการตั้งใช้กำลังกองทัพบก
กองทัพอากาศ และตำรวจได้โดยเด็ดขาด

ประกาศมา ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ภาวะการณ์เหล่านี้คนไทยทั้งหลายต้องมาทรมาน
ความมั่งงวยจับตัวชนปถายไม่ถูก

แต่ทุกคนเข้าใจอย่างที่จะเข้าใจได้ในระยะหนึ่ง คือ รัฐบาล
เด่นชัดเข้าให้อีกแล้ว

และตอนบ่ายวันนั้นเอง ก็ได้มีประกาศแต่งตั้งเจ้าหน้าที่
แถลงข่าว ดังคำประกาศต่อไปนี้

ตั้งเจ้าหน้าที่แถลงข่าวของรัฐบาล

ตามที่ได้ประกาศภาวะฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.

๖๐๖

หม่าบุคคผลสำคัญ

๒๕๐๐ แฉวนน

เห็นเป็นการสมควรให้ตั้งเจ้าหน้าที่

ชาว อิน

๑. พต ท.ม.ด. ขาบ กฤษร ณ อัยยา

๒. พต จ. อัมพร จินตกานนท์

๓. พ.ต.ท. อรรถ อรรถจินดา

๔. นายวิชัย พันธะเศรษฐ์

ป. พิบูลสงคราม

ร.ม.ต. มหาดไทย

๒ มี.ค. ๒๕๐๐

อีกไม่กนาทิตอมา เรากได้ฟังคำแถลงการณ์ทบาตจิตบาต
ใจที่สุดของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญอยู่ต่อชาติแต่ปราศจาก
วิจารณ์ญาณอันดี นั่นคือ คำแถลงการณ์ของกรมประชา
สัมพันธ์

แถลงการณ์กรมประชาสัมพันธ์

ฉบับที่ ๖

ท่านผู้รักชาติทั้งหลาย ตามที่ได้แถลงถึงการกระทำทุจริต

ข้อ โกงของฝ่ายตรงกันข้ามกับรัฐบาลให้ท่านทราบแล้วรวม
๕ ฉบับ บัดนี้ขอให้ท่านพิจารณาการกระทำของฝ่ายตรง
ข้ามกับรัฐบาล ซึ่งจะได้เสนอให้ทราบต่อไป

ในตอนบ่ายของวันที่ ๑ มีนาคม ค.ศ. นี้ หลังจากที่ได้ประ-
โคมข่าวชักชวน ประชาชนให้เห็นขอบเขตคดีค้านการเลือกตั้ง
แล้ว ฝ่ายตรงข้ามรัฐบาลก็ได้พิมพ์เอกสารท่านองมนตรี-
สนเทห์ออกเผยแพร่ โดยใช้หัวเรื่องว่า “ประชามติ” ใน
เอกสารมีข้อความแต่ละดวงคุกคาม ชูเชิญรัฐบาล โดยไม่
ชอบด้วยกฎหมายทั้งสน อาท

๑. เรียกร้องให้รัฐบาลออกทั้งชุด โดยกล่าวหาว่า การ
เลือกตั้งคราวนี้ผิดกฏ

๒. ยุยงประชาชนให้ฝ่าฝืนกฎหมาย เช่นไม่ให้เสียภาษีอากร

๓. กล่าวประณามรัฐบาลในด้านต่างๆ โดยปราศจากความ
จริง

๔. คุกคาม ช่มชู้ให้นาย ทหารชั้นผู้ใหญ่ ออก จากยศทหารทั้ง
หมด

และในที่สุดท้ายหันเข้าไปยังทหารตำรวจแห่งชาติรัฐบาต
 ปฏิบัติการผ่านกฎหมาย ทั้งยังคุกคามขู่เข็ญจะใช้กำลัง
 ทำร้าย ตมต่างคณะรัฐบาตนอกด้วย

การกระทำเช่นนั้น ก็เพื่อจะให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย
 ในแผ่นดิน ซึ่งเข้ากับแผนการที่ ๗ ขององค์การคอม
 มินิสต์สากล คือยั่วยุให้เกิดการปฏิวัติภายในประเทศ ดัง
 ทานทงหยดายจะสังเกตได้ว่า ก่อนที่จะเกิดการกบฏจลาจล
 ทั่วคราว มักจะมีการยุยงส่งเสริมทำนองนี้ ผลที่สุดรัฐบาต
 ก็จำต้องปราบปรามเพื่อรักษากฎหมาย ซึ่งไม่ว่าทางที่จะ
 หดกเพียงใด ทานผู้รักษาทงหยดาย รัฐบาตนี้เป็นรัฐบาตที่
 คงชนโดยกฎหมายแต่ทงเป็นผู้รักษากฎหมายด้วย ก่อน
 เขารบหนาทกตองกล่าวปฏิญาณตนต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า
 จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญทุกประการ เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อการกระทำของบุคคลหรือคณะบุคคลดังกล่าวแล้ว
 เป็นการผ่านรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๓๕
 กล่าวคือ ใช้สิทธิและเสรีภาพเป็นปฏิปักษ์ คือชาติ

คำตนา พระมหากษัตริย์ แด่รัฐธรรมนูญ รัฐบาลกจา
 เบนจะต้องทำการยบยง เพราะถ้าประชาชนไม่เคารพต่อ
 กฎหมายบ้านเมืองแล้ว คำว่าสิทธิเสรีภาพก็ไม่มีคความหมาย

จึงขอให้ประชาชนผู้รักชาติทั้งหลายได้เห็นความจำเป็นของ
 รัฐบาล ดังได้แถลงมานี้ด้วย

กรมประชาสัมพันธ์

๒ มีนาคม ๒๕๐๐

คำแถลงการณ์กรมประชาสัมพันธ์

ฉบับที่ ๘

ตามที่กรมประชาสัมพันธ์ ได้ชี้แจง การกล่าวร้ายใส่
 ความรัฐบาล เกี่ยวกับการเลือกตั้งทั่วไป ในคราวนี้ไป
 แล้วนั้น บัดนี้ ได้รับรายงานจากจังหวัดต่าง ๆ เพิ่ม
 เต็มดังต่อไปนี้

จังหวัดสระบุรี มีเหตุการณ์เกิดขึ้นในขณะที คณะกรรมการ
 เลือกตั้งกำลังตรวจนับคะแนนการเลือกตั้งอยู่ ได้มีนายคำ
 ไม่ทราบนามสังกัดคณะสมัครพรรคพวกประมาณ ๕๐ คนขึ้นไป
 บนหน่วยเลือกตั้งแถวตรงเขาแย่งหีบบัตรลงคะแนนแต่คณะ
 กรรมการและเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ช่วยเหลือไว้ทันท่วงที คน
 ร้ายจึงไม่สามารถแย่งเอาไปได้ คนร้ายได้หลบหนีไป เจ้า
 พนักงานได้ออกติดตาม เกิดการยิงต่อสู้กันขึ้น แต่ไม่มีผู้ใด
 ได้รับบาดเจ็บ เหตุเกิดที่บ้านจาม หน่วยลงคะแนนที่ ๗
 หมู่ ๓ ตำบลหนองนาค อำเภอหนองแค สระบุรี

จังหวัดร้อยเอ็ด เจ้าหน้าที่ทำการจับกุมนายสัมฤทธิ์ นาวแสง
 ในข้อหาว่า ทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง โดยทำการโฆษณาให้
 ผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายเลข ๓๖ ในเขตปริมาณมณฑล

๓๐ เมตร

และได้ทำการจับกุมนายเลิศ พรากวณตรง และนายบัณฑิต
 อีสระ ในข้อหาไม่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แต่เข้าไปใช้

สถิตเลือกตั้ง ณ หน่วยเลือกตั้งวัดกตางมเมืองในเขตเทศ
 บาต

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอหัวหิน เจ้าหน้าทจับกุมนาย
 พงษ์ เงินทอง ในข้อหาใช้ชื้อปลอมไปเลือกตั้งผลการสอบ
 ส่วนปรากฏว่า นายมุด เทียมทตใช้ให้มาลงคะแนน

จังหวัดสมุทรสงคราม เจ้าหน้าทได้จับกุมตัว นายสนิท
 มานทอง ซึ่งไม่มีสิทธิออกเสียงในหน่วยเลือกตั้งที่ ๓ วัด
 บางพดบ อำเภอบางคนท แต่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

และเจ้าหน้าทได้จับตัวนายเฟื่อง สอนฉัตร ในข้อหานำ
 เครื่องหมายประจำตัว ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ออกจาก หน่วย
 เลือกตั้งตาดตบางแกว อำเภอเมือง

ท่านทั้งหลายจะเห็นได้ว่า การปฏิบัติของเจ้าหน้าทของ
 รัฐบาลได้พยายามรักษากฎหมายในทุกวิถีทาง ใครจะทำ
 ทจจริตผิดกฎหมาย ก็ดำเนินการโดยไม่เห็นแก่หน้าบุคคล

เพราะฉะนั้นทนายตรงกันข้ามกับรัฐบาล กล่าวร้ายป้ายสี ว่า
 รัฐบาลทุจริตในการเลือกตั้งจึงเป็นการกระทำอื่น ไม่ชอบ
 ด้วยกฎหมายและศีลธรรม จึงขอให้ประชาชนผู้มีใจเป็น
 ธรรมทั้งหลาย ได้ใช้วิจารณญาณในข่าวทั้งหลายที่ได้รับ
 ทราบนั้น ๆ ด้วย

กรมประชาสัมพันธ์

๓ มีนาคม ๒๕๐๐

คำแถลงของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งไม่ทราบว่า เอาหน้าท
 อันใดมาแถลงการณ์ ได้ตอบมติมหาชนนั้น ไม่ผิดอะไรกับ
 สาคเชื้อเพลิงเข้าไปในกองไฟ

ในที่สุดกองบัญชาการทหารบก ทนฟังวิทยุกรมประชาสัมพันธ์
 พนัชนพชย์ ๆ อยู่ต่อไปไม่ได้ ก็เลยสั่งเซ็นเซอร์ และนั้น
 คืออวสานคดีของข้างตกมัน

และในวันที่ ๕ มีนาคมนั้นเอง ก็รุ่งขึ้นจากวณทนต์ดและ

นักศึกษา ๗ มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์, แพทยศาสตร์,
 ธรรมศาสตร์, ศีลปากร, เกษตรศาสตร์, การศึกษา
 และเทคนิค ได้ใช้ประชามติเห็นชอบประท้วงการประกาศ
 สถานการณ์ฉุกเฉิน และประณามการเลือกตั้งสกปรก
 ภาพประชาชนอาทิตย์ ก็ได้พิมพ์ฉบับพิเศษ เสนอข่าวการ
 เกิดอันไหวของเหตุการณ์ เราได้เขียนบทความโจมตีวิทยุ
 กรมประชาสัมพันธ์ โดยพลโท ม.ด. ชาบ กุญชร ณ อยุธยา
 ดังต่อไปนี้

แต่ 'ผู้กินตำแหน่ง' อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ภายหลังจากเหตุการณ์ตรงเคียด ได้สวดหยุดศพตาย
 ลงไปแล้ว ในที่สุดประชาชนผู้วิจารณ์ทางหลาย จะ
 เหลือก็แต่ความทรงจำเอาไว้ติดตัว นายพลโท หม่อมหลวง
 ชาบ กุญชร อยู่คนเดียว

ถ้าเหตุอันนั้น เรายังจำกันได้ถึงคำแถลงการณ์ของกรม
 ประชาสัมพันธ์หลายฉบับ ที่ได้ออกอากาศทางวิทยุของกรม

ประชาสัมพันธ และสถานวิทยุแห่งประเทศไทยไปแล้วเป็น
 อย่างดีว่า คำแถลงการณ์เหตุนั้นมิใช่เป็นคำแถลงการณ์
 ของผู้ที่ได้รับตำแหน่งอธิบดี ซึ่งเข้าใจกันทั่วไปว่าเป็นผู้มี
 วิจารณ์ญาณอันดีแล้ว

ทุกถ้อยทุกประโยค ถ้อยแถลงเหตุนั้นแทนการจะชี้ให้เห็น
 ถึงสถานการณ์อันเลวร้าย และหาทางผ่อนคลายเป็นใน
 ทางสันติ ตรงกันข้ามกลับเป็นการตำหนิเขาเพื่อง เดย
 ทำให้ความเดือดพล่านซึ่งกำลังจะสงบอยู่กลับคุโชนขึ้น

และจากถ้อยแถลงเหตุนั้นได้บ่งชี้ให้ประชาชน เข้าใจ ใน-
 สถานะการณ์ของตัวหม่อมหลวงชาบเองดีอยู่ว่า หม่อม
 หลวงชาบ กฤษร ห่วงใยประชาชน ประเทศชาติ หรือ
 ว่าห่วงฐานะในความเป็นนายพลโท และอธิบดีของหม่อม
 หลวงชาบเอง

หลายคนต้องเข้าใจตามนั้นว่า หม่อมหลวง ชาบ ห่วงตัวของ
 หม่อมและคณะที่หม่อมเคยสังกัด และได้ผลประโยชน้อย

มากกว่า ก็เลยยิ่งทำให้ไม่เข้าใจขึ้นอีกว่า เหตุใดรัฐบาล
จึงพึงพอใจที่จะมอบตำแหน่งหน้าที่อันมีความสำคัญ ยิ่งยวด
แก่รัฐบาลให้กับบุคคลที่ไม่สามารถจะเป็นสื่อกลางระหว่าง
รัฐบาลและประชาชน ในสถานการณ์อันเลวร้ายเช่น
นี้ได้

ก็เหมือนกับการเมืองอกหักหลายคน ซึ่งมีไม่ก่อดังสนอยู่
กับการหวังจะได้ตำแหน่งอันอับดับ หรือรัฐมนตรีในรัฐบาล
ชุดต่อไป เมื่อมีทางใดที่จะเอาอกเอาใจได้ ก็กระทำการ
เสียจนหมดความเสียหายของรัฐบาลเอง

ด้วยความจริงข้อนี้ เรามีความรู้ สักกมใจต่อการเซ็นเซอร์
กรมประชาสัมพันธ์ ของ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งมี
สายตาไกล และมีวิจารณญาณพอที่จะรู้ว่าใครผิดและใคร
ถูก ไม่ใช่เอะอะอ้อหือหมกด้วยตะพึดตะพ้อไป

และนั่นจะเป็นบทเรียนอันดีกับบทหนึ่ง ซึ่งผู้ใหญ่ทั้งหลาย
จะรับไว้พิจารณาว่า เพราะเหตุใดเป็นบุคคลตกกระไดพลอย
โจนเสมอไปนั้น บางทีก็เกิดร้ายแค้นตัวเองเป็นอย่างมาก

เราจึงเสนอข้อคิดไว้ต่อรัฐบาลว่า ตำแหน่งอธิบดีกรมประ
ชาตัมพนธ์ ซึ่งเป็นตอกกลางระหว่างรัฐกับราษฎรนั้น ควร
จะให้ตำแหน่ง อันหนึ่งแก่ บุคคลมี วิจารณ์ญาณอันดีมากกว่า
นายพลโท หม่อมหลวง ชาบ กุญชรศักดิ์น้อย บางทีเหตุ
ร้ายอันที่เกิดขึ้นจะไม่ถูกถามต่อไป ความเข้าใจระหว่าง
รัฐและราษฎรก็จะถึงซึ่งความถูกต้องอย่างแท้จริง

เมื่อหวนกลับมาดู สถานการณ์ ความ เป็นจริงของ รัฐบาล
ขณะนั้นแล้ว จะมองเห็นได้ว่า รัฐบาลของพรรคเสรีมนัง
คศิลา มีความห่วงใยในมติของประชาชนเป็นอย่างมาก
ความรู้สึกอันหนึ่งจะทำให้เห็นได้อย่างเด่นชัดแจ้ง ก็คือ การ
ต้อนรับนายกอง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ของ
ประชาชนนั่นเอง

แต่รัฐบาลก็ยังมีความมั่นใจในที่สุด ว่ารัฐบาลจะต้องชนะ
ในการหาเสียงเลือกตั้งครั้งนั้น และการชนะเลือกตั้งครั้งนั้น
ตามความมั่นใจของรัฐบาลก็คือ การทุ่มเทเงินทุกบาททุก

ต่างก็ลงไป ด้วยความมั่นใจนั้น เดาธิการพรรคเสรี
 มนังคศิลา พล ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ ถึงกลับกดาให้ส้ม
 ภาชนะแก้ว แทนหนังสือพิมพ์ว่า รัฐบาลจะชนะมัทนังใน
 สภาถึง ๓๓๐ ทนง

ตลอดเวลาไถ่การเลือกตั้งเขาไปนั้น บรรณาธิการสภาพ
 บรรณกิจย์ ออกข่าวอย่างสดมือเพื่อที่จะได้เบื่อง
 หดงของข่าวมาอย่างถูกต้อง ในที่สุดเรากก็ได้ข่าวการใช้เงิน
 ๘๘ ล้านบาท โดยไม่ชอบด้วยเหตุผลของรัฐบาล และการ
 ชมนมพลอนรพาดเป็นจำนวนมากมาย เพื่อกอ กวนการ
 เือกตงครงน

ผู้เป็นเลขาธิการของฝ่ายสนับสนุน ได้จ่ายเงินให้แก่หัวหน้า
 หนวยรวมคะแนนเป็นจำนวนแสนจำนวนล้าน เรารุดวานก-
 โทษกักกันจากชลบร และแห่งอนกปลดปล่อยให้มาอยู่ใน
 อารกธาของหัวหน้าหนวยรวม คะแนนที่เทเวศน์-หัวตาโพง
 และที่บานนายตำรวจที่พระโชนง

นคอแผนการอันหักหาญ และทำอย่างโจ่งครมที่สุด ซึ่ง
เราแน่ใจว่า ประวัติศาสตร์จะได้บันทึกเหตุการณ์ไว้อย่าง
ละเอียดและถูกต้องไม่บิดเบือน

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

วันของอนันตพาลผู้กว้างขวาง

เราเข้าใจอยู่ตลอดมาว่า ผู้คนชาติารัฐบาลในขณะนั้น ได้
รู้อย่างซาบซึ้งในมติชนเป็นอย่างดี เพียงแต่จะรับฟัง
หรือไม่เท่านั้น

การปราศรัยของนายควง อภัยวงศ์ ที่ท้องสนามหลวง และ
ในถานที่ทิวไปกิด จะเห็นได้ว่าประชาชนได้ไหลบ่ากันมา
โดยมิได้มีการกะเกณฑ์ ซึ่งผิดกับจอมพล ป. พิบิตสงคราม
และคณะ ต้องไปเกณฑ์กรรมกรพร้อมทั้งแจกเงินแจก
อาหาร ความผิดกันในข้อนี้ ภายในรัฐบาลเองเริ่มหวั่นไหว

และไม่วิเคราะห์จิตใจ จากสายที่รายงานชัยชนะของพรรค
เข้ามา

ผู้สื่อข่าวต่างจังหวัด ของสภาพ บรม วนอาทิตย์ได้รายงาน
เขามายังกองบรรณาธิการถึงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
ครั้งนี้ว่า ถ้วนแต่เป็นนางแพ้วของฝ่ายรัฐบาลทั้งสิ้น แม้ว่า
จะได้มีการหวานเจี๊ยบกันอย่างถึงขนาด ฝ่ายค้านที่ไม่สังกัด
พรรคใดบางคนบางจังหวัด ได้มีการต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาล
อย่างถึงพริกถึงขิง เช่นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัด
ชลบุรี ถึงกับจับหมาแดงพันธุ์เบอร์ของผู้สมัครฝ่ายรัฐบาล
ไว้บนตัว

เปล่า ! เราไม่สนับสนุนให้มั่ว การต่อสู้กันโง่ๆ เช่นนั้น
เพราะเราแน่ใจว่าผู้เข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นผี แทนราษฎร
นั้น ถ้วนแต่เป็นผี มัจฉาจรณญาณอันดัดแปลงทางนั้น

กตเมตและกโถบายอันใดที่ฝ่ายรัฐบาลวาง เอาไว้ข่าว มักจะ

รวไหถกถบเขามายังพรรคฝ่ายค้านและหนังสือพิมพ์อยู่ไม่ได้
 ชาติ แล้วในที่สุด หนังสือพิมพ์ก็ได้อาจารย์ได้นกระสาย
 เขามาวา ได้มีการพิมพ์บัตรเลือกตั้งครั้งแรกนอกตราทกระ
 ทรวงมหาดไทยได้กำหนดเอาไว้

แน่นอน บัตรเลือกตั้งที่เกินนั้นจะไปไหนไม่ได้เป็นอันขาด
 นอกจากจะถูกย้ายเข้าไปเพื่อเป็นไฟไฟ ของฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง
 และแน่นอน มันจะต้องเป็นของฝ่ายใดไปไม่ได้ นอกจาก?

ครั้นแล้ว ก่อนที่จะเปิดฉากของเขาวนท ๒๖ กุมภาพันธ์
 ๒๕๐๐ เขาของวนท ๒๕ นั่นเอง หนังสือพิมพ์รายวันฉบับเช้า
 ก็พาดหัวข่าวคราวว่า

พ.อ. ม.ร.ว. น้าเพชร เกษมสันต์ หัวหน้าพรรคชาติประ
 ชาธิปไตย ผู้สมัครรับเลือกตั้งจังหวัดพระนครได้จับไฟไฟ
 โดยขอชื่อมาจากบุคคลผู้หนึ่ง เป็นราคาฉบับละ ๑๕๐ บาท
 ทุก ๆ ฉบับได้มีการประทับตราอาเภอคุณดีอย่างสมบูรณ์

ชาวนันได้กรายงานเข้าสู่ทำเนียบรัฐบาล จอมพล สฤษดิ์
 ษนะรัชต์-ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร แต่เปิดาประโยชน์

มันตายเกิน ไปที่จะแก้ ไข สถาน การณเสีย แล้ว ทุกคนซึ่งมี
 หนา ท่อยกบพุดการณ และเหตุการณอื่น นนจิง ต่างพากัน
 กมขมบ และเชื่อแน่ว่า วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ จะเป็นวัน
 เดอกตงทศกปรกทศต

เหตุการณ์เบนเซนนนจริง ๆ เพราะ
 ในตอนเย็นของวันที่ ๒๖ หนังสือพิมพ์ สยามนิกร
 ฉบับประจำวันที ๒๗ ก็รายงานข่าวว่า

เผยแหล่งพมพบตรเลอกตง

คาคนายอ้าเกอร่วมทุจริด

พบการทจริดรายใหญ่ กรรมการเดือกตงนำบัตรติดเบอร์
 พรอคเสริมนงคศตา ดงแดหมายเดช ๒๕-๓๓ ถึง ๗ บก

ใหญ่ วางทงไว้บนโต๊ะเตรียมใช้ลงคะแนนพรรคประชา
 ชัย นักศึกษาแต่ละประชาชนเห็นเข้า เฮ้โตมมเรียกกรอง
 ให้กรรมการเปิดเผยให้ดู หวิดโดนประชาทัศน์ ตำรวจ
 ทหารต้องรีบเข้ารักษาสถานการณ์ด่วน เมื่อญู่ญวราชการ
 จงหวัด นายชดอ วนะภิตมาระงับเหตุทันเวลา แล้วรีบจับ
 การนำหลักฐานไปเก็บไว้ เรื่องราวจึงสงบลง ประชาชน
 ต่างให้ร้องแสดงความยินดีกันอย่างสนุกสนาน

พบบัตรปลาด ๗ บก

ตงแตกอน ๘.๐๐ น. เข้าวานน ประชาชนผู้มั่งคั่งออกเสียง
 ตามหน่วยลงคะแนนต่าง ๆ ทยอยกันออกจากบ้านมาใช้
 สิทธิของตนอย่างคึกคัก ปราบฏวามหน่วยที่น่าสนใจหวิด
 จะปะทะกันชน คอหน่วยลงคะแนนเดออกตง สยามศาสตร์
 ไทย ถนนเพชรบุรี เวตาประมาณ ๓๐.๐๐๐น. ขณะที่ประ
 ชาชนกำลังมาใช้สิทธิออกเสียงอย่างคบคั่งนั้น ได้พบบัตร
 เดออกตงจำนวน ๗ บั๊กใหญ่วางไว้บนโต๊ะกรรมการ

ประชาชนคัดค้าน

ด้วยความสงสัย ผู้คนหน่วยพรรคประชาชัยนักศึกษ

ธรรมศาสตร์และหลวงองค์อนาทรกษ ปรคปราชายบทย
 ทรอมล่งเกตการณ และปราชชนจงเขาหอมดอมคคคาน
 และขอให้คณะกรรมการ คณะนั้นนำบัตรลงคะแนนเดือกตั้ง
 ทงบกมาเบตคเพื่อ ความบรรลัทธิแต่แทนท คณะกรรม
 การจะยินยอมกดบปฏิเศธ ทำให้ปราชชนโกรชค่นมาก

ไม่มีสิทธิ์บังคับ

พอดีนี้นั้น นายชดอ วนะภักดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัด
พระนคร ซึ่งได้รับแจ้งจากหลวงองค์หนา ๑ จึงเข้าเฝ้า
เกลยรรงบเหตุเสียท่น พร้อมกันนั้นตำรวจตรรวม ๓ คน
พร้อมด้วยอาวช ซึ่งได้รับแจ้งเหมือนกันก็ได้เข้ามารวม
รักษาการณ์ด้วยอย่างทมิตแทมม ครึ่งแรกนายชดอ วนะภักดิ์
ซึ่งสอบถามสาเหตุแล้วไม่ยอมจะเปิด บัตรตรวจติดตามทณ
สังเกตการณ์ของพรรค ประชาชนบคย แดะประชาชนเรียก
ร้อง โดยอ้างว่าไม่มีสิทธิจะไปบังคับคณะกรรมการได้

เจอไฟไฟพรรคเสรี

แต่เมื่อถูกประชาชนให้เรียกร่องหนักเข้า คณะกรรมการ

จึงยอมเปิด ปราบกฏว่าพบบัตรลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
ซึ่งปิดหมายเลขคงแต่หมายเลข ๒๕—๓๓ อันเป็นหมายเลข
ของผู้สมัครพรรคเสรีมนังคศิลา รวม ๕ คนไว้อย่างเรียบ—
รอย จึงเรียกเสียงฮาจากประชาชนได้อย่างกึกก้อง พร้อม
กันนั้น นายชตอ วนะภค ก็ขอร้องขอนำบัตรของกตางตั้ง
กตาวไปเก็บไว้เอง เพื่อดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย
ต่อไป ซึ่งประชาชนแต่ละผู้สังเกตการณ์ของพรรคประ-
ชาธิปไตยก็ยินยอมให้โดยดี

ส่งสัยตงแต่เช้าแล้ว

กับ “สยามนิกร” นายวิชัย ขำพานนท์ นิสิตแพทย์ชั้น
ว่า คนได้แต่เห็นบัตรนี้มาตงแต่เช้าแล้ว

“ผมสงสัยก็ขอให้คณะ กรรม การเขา เปิดให้ผมดูแต่เขาไม่
ยอมทำเดยว ผมจึงต้องให้คนไปตามนายตำรวจทองทมา
เจรจาแต่ก็ไม่สำเร็จอีก” นายวิชัยอธิบายต่อไปว่า เห็นทำ
ไม่ค่อยเขาที ก็แจ้งให้หลวงองค์คณานุรักษ์ ไปติดต่อขอ
กำลังตำรวจตรทหารและเชิญผู้ว่าราชการมาจัดการ

“เรื่องมันถึงตงเฮยกกันไคครับ” เขาว่า

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า ในการนี้ ผู้ว่าราชการราชลต วนะภค
ไม่ได้ลงบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างใดไม่

กำลังยื่นประท้วง

ต่วนททหนวยดงคะแนนปทมวน ๓๓.๐๐ น. ผู้สังเกต
การณ อหมนักศกษาหญงยนประท้วงคณะกรรมาการอย
เพราะในการดงคะแนนนหมการใช้ ‘พลรม’ รับบัตรเดือกตง
แฉวเคินวนกตบมาขอดงคะแนนอกรวงดวย

กรรมาการไม่ยอมมา

ททหนวยเดือกตงกรรมาทางหลวงแผ่นดิน พญาไท มีประชาชน
สนใจมาดงคะแนนเดียงอยางคับคั่ง นับตงแค ๘.๐๐ น. จน
ถึง ๘.๐๐ น. เคษ ยังไม่มีกรรมาการมาประจำทำงานเดย
แมแต่ตักคนเดยว ประชาชนจึงไปออกันอยุ่ จงตางทยอย

กันกดขี่ไปด้วยความผิดหวัง แม้เมื่อแจ้งไปยังผู้ว่าราชการ
จังหวัด นายชดอ วนะภักดิ์ ในเวลาต่อมา นายชดอก็แจ้ง
ว่า เพิ่งทราบและได้แจ้งไปทางอำเภอแล้ว

ชดกชดกมาก

หน่วยเทเวศน์นักเชื่อนกัน จนกระทั่งถึง ๙.๔๕ น. คณะกรรมการ
การคุมหน่วยเดือกตงจึงมาถึง แต่ประชาชนซึ่งหมดศรัทธา
ที่จะรอแฉวงจึงทยอยกลับไปเสียก่อน และเมื่อคณะกรรมการ
มาถึง เหตุการณ์ก็ดำเนินไปด้วยความชดกชดก เพราะ
หน่วยดงคะแนนเด็กมากคนเข้าไม่ได้ ต้องทยอยกันมาทีละ
คน คนแก่คนเฒ่าต้องยืนตากแดดร้อนนับเป็นชั่วโมง โดย
เฉพาะคณะกรรมการหน่วยนสว.มากเป็นผู้หญิง

หมายเลขฝ่ายค้านสลบกัน

หน่วยวัดพระพิเรนทร์ การดำเนินการเดือกตงดำเนินไปอย่าง
ไม่สู้จะบริสุทธิ์ ปรากฏว่าบรรดาผู้มาดงคะแนน หากเป็น
คนชราคณะกรรมการจะแจกบัตรดงคะแนนให้ แต่หมายเลข

เลข ๕-๓๒ หายไป หากเป็นคนหนุ่มมีหมายเลขครบ แต่
 สดบกันหมดคงเหลือเรียงกันเฉพาะเลข ๒๕-๓๓ เท่านั้น

หลวงชาติ “แบบน้าย”

กรณี หลวงชาติ ตระการโกศล อธิบดีกรมมหาดไทย
 แจงเมื่อเช้าวานหน้า “แบบน้าย” หลวงชาติกล่าว
 “ถ้าไม่บริสุทธิเช่นนี้แล้ว ก็น่าเสียดาย ไม่ว่าจะเกิดแก่
 ใครก็ตาม” พล.ต.อ. หลวงชาติกล่าวต่อไปว่า “ผม
 ทราบข่าวเหมือนกัน แต่ไม่แน่ใจว่าจะมาในรูปนี้ ผมไม่คิด
 ว่าจะเกิดจากกรรมการ ถ้าเป็นเช่นนั้นกรรมการก็ต้อง
 รวมมือด้วย”

อธิบดีกรมมหาดไทยบอกแก่สยามนิกรว่า “รู้สึกว่าคุณ
 ไปออกเสียงกันมาก พวกคุณควรตรวจสอบดูท่อน ๆ ด้วย”

ควงหัวเสียมาก

ส่วน นายควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ไม่
 ออกความเห็นอะไรเลย กล่าวด้วยความหัวเสียว่า

“คุณไปถ่ายรูปเขาเองเถิด ที่สมาคมสตรีไทยนั้นแหละ”
 พุดแฉวงนายควงก็เดินชนตักไป

ลอมกรรมการชดมน

สำหรับในย่านทหารแถบคัสต บ้างกระบอ และบางซ้อนน
 ปรากฏว่าคกคกด้วยม มส์ทชออกเดี่ยวประเภท “รวของ
 ชาติ” อย่างหนาแน่นตามเคย แต่แทนที่จะเดินชบวนเข้า
 แฉวงยาวเหยียดอย่างมีระเบียบเหมือนอย่าง ที่ เคยปฏิบัติ กัน
 มาอย่างแต่ก่อน กลับปรากฏว่าบรรดาทหารเหล่านั้นกลับ
 มะรุมมะตุ้มล้อมรอบ โตะกรรมการเป็นชดมน ทำให้กรรม-
 การปฏิบัติงานด้วยความดำช้าและอดอดใจยิ่ง แต่ก็ไม่
 ปรากฏว่าได้มีการแก้ไขหรือทบทวนแต่อย่างใด คงปล่อยให้
 เดยตามเดย

ห้าม นสพ. ถ่ายรูป

หน่วยวัดจันทร์โมสร์ ซึ่งเคยชนชอดอชามากอนนน
 ปรากฏว่าบนกถายเป็นหน่วยพลเรือนไป จึงไม่สู้ คกคกนก

ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย
 บ้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งหายไปหลายครอบครัวตามเคย โต๊ะ
 เรียงข้อและ โต๊ะจ่ายบัตรผู้ลงคะแนนอยู่ห่างกัน บางครั้ง
 ผู้จ่ายบัตรจ่ายเพี้ยน ไม่รู้ใครเป็นใคร หน่วยนี้ปรากฏว่า
 ห้ามช่างภาพ นสพ. ถ่ายรูปด้วย ใครชนไปถ่าย เจ้าหน้าที่
 ที่จะสั่งให้ตำรวจได้ลงทันที ทั้งนี้ได้ความจากปากคำตำรวจ
 ว่า มีคนหนึ่งรถเบนซ์ไปสั่งห้ามแต่เข้าตรู่ ไม่ให้ นสพ.
 ถ่ายรูป

เอาบัตรเหลือกลับ

หน่วยองค์การทอผ้ากาดโหล (กองเกียกกายทหารบก) มี
 ทหารไปใช้สิทธิอย่างหนาแน่น ขนาดรวมด้อมโต๊ะเจ้าหน้าที่
 จนมองไม่เห็นตัว บริเวณที่ตั้งบัตรमतทหารทยนทงนงเดิม
 ไปหมดจนไม่รู้ใครเป็นใคร พอ นสพ. ถ่ายรูปพบ... พบชน
 ปรากฏมีนายทหารนอกเครื่องแบบ ๒-๓ คน สั่งได้บรรดา
 ลูกน้องทหาร เหล่านั้น ออกมาเข้าแถวข้างนอกสนาม พอ

กรรมการเรียกขอจึงให้เข้าไปตามลำดับ ปรากฏว่าหน่วยนี้
มีทหารบางคนเอาบัตรที่เหลือออกมานอกคุกด้วย ซึ่งเป็น
การผิดกฎหมาย แต่ไม่มีการทักท้วงแต่อย่างใด

ใช้ทหารขานชื่อ

เขตอำเภออุบลรัตน์ หน่วยคะแนน ๑๓ ร.ร. คนหูหนวก ทหาร
รวมด้อมเจ้าหน้าที่งานไม่ถนัด ต้องผู้มั่งคั่งเลือกตั้งออก
คอกหนึ่ง เนื่องจากทหารมีจำนวนมากด้วยกัน ทดงบัตรแล้ว
แต่ยังไม่ไต่ลง เดยจับกลุ่ม นั่งฟังวิทยุ กดอ้อม อารมณ์อยู่ใน
บริเวณนั้นอย่างสบาย

ประชาชนร่วมมือ

หน่วยลงคะแนน ร.ร. ศัตรูเนติศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยพลเรือน
มีประชาชนไปลงคะแนนคบบัง เจ้าหน้าที่เพียง ๒-๓ คนทำ
งานไม่ทันตามเคย ประชาชนไปออกกันอยู่โต๊ะ ซึ่งเจ้าหน้าที่
ที่ไม่จัดระเบียบให้เรียบร้อย ในที่สุดต้องหยุดเอาดื้อ ๆ เป็น

เวลาเกือบชั่วโมงประชาชน ต้องช่วยกัน จัดระเบียบใหม่ให้
บางคนเหนื่อยยากชกซ้ำ กักต๊บบ้านเป็นแถวโดยไม่ได้ลง
คะแนน

หายไพลายบ้าน

หน่วยลงคะแนนที่อำเภอตื้นต้นบว่าเรียบรอยหย่อย อย่าง
ไรก็ดี ปรากฏว่ามีทหารบางส่วน รอดตา เจ้าหน้าที่ไป ลง
คะแนนในคูหา เดียว กันตั้ง ๔-๕ คน โดยไม่มีใคร ทักท้วง
ตามเคย และที่หน่วยลงคะแนนนี้เองให้ทหารซึ่งไม่มี หน้าที่
เกี่ยวข้องด้วยเป็นคนชานช่อทหาร ปรากฏว่ามีบ้านผู้มีสิทธิ
ออกเสียงหายไพลายบ้าน โดยเฉพาะบ้านนายชอบ วัระ-
ประพันธ์ บ้านเลขที่ ๒๕/๑ หลังวัดพญายัง ในบ้านมี ๕
ครอบครัว มีผู้มีสิทธิออกตงมากกว่า ๒๐ เสียง ก็พุดอย
หายไพลาย ได้ความว่าก่อนเกิดเหตุมีผู้ไปขอช่อเสียง แต่
นายชอบไม่ยอม พอคนแต่ละครอบครัวจะมาถึง ก็ปรากฏ
ว่ารายชื่อหายไพลายไปทั้งหมด

ให้ทหารรักษาการตนเอง

ชลบุรี เวตา ๘.๕๐ น. ผู้สื่อข่าวพิเศษรายงานด่วนมาว่า
ในเขตจังหวัดการเลือกตั้งไม่ คกคกนกก มีผู้ ไป ใช้ สิทธิ
น้อย ในเขตอำเภอเมืองแบ่งหน่วยเป็น ๔ หน่วย ซึ่งผู้ว่า
ราชการย่นย่นว่าจะไม่มีพดรมไฟไฟ เพราะเตรียมบ้องกัน
ไว้แล้ว โดยเขตอำเภอชนนออกทางการได้ส่งตำรวจออกไป
รักษาการณ์เต็มที่ ส่วนในเขตทหารลัดหีบ ให้ทหารรักษา
การณกันเอง

มีการตอรองด้วย

สำหรับผู้มีสิทธิออกเสียง ๓๒๕,๘๓๒ คนนั้น เฉพาะในเขต
เทศบาล มีการพนันกันด้วยว่า หมายเลข ๑. พดศรี ศีร
ศิริโยธิน และหมายเลข ๒. นายธรรมนุญ เทียนเงิน จะ
ได้รับเลือก โดยมีการตอรองกันถึง ๓๐ คอ ๓

หาเสียงไม่หยุดยั้ง

ทฎกเกิด ผู้สื่อข่าวของเรารายงานมาทางโทรเลขด่วนว่า

เมื่อเวลา ๘.น. วานนี้ มีรถโฆษณาหมายเลข ภ.ก. ๐๔๒๐

ออกโฆษณาหาเสียงให้เบอร์ ๑ ไปทุกหนทุกแห่ง ภายใน

เขตเทศบาลเมือง ซึ่งนับว่าเป็นผู้สมัครคนเดียวหาเสียง

จนนาทีสุดท้าย พร้อมกับเรียกร้องให้ประชาชนชาวภูเก็ต

อย่าถอนหน้กับสิทธิ ขอให้ไปทำการออกเสียงคะแนน

เบอร์ ๑ ด้วย

๓ ล้อบริการฟรี

จากรายงานข่าวแจ้งต่อไปว่า ที่หน่วยเลือกตั้งที่ ๓ วัด

มงคลนิมิตร ในเขตเทศบาล มีประชาชนไปออกเสียง

กันแน่นขนัด พร้อม กันนมส้ามลอบเป็นจำนวนมากทำ

หน้าทรมองผู้โดยสารไปออกเสียงกันไม่ขาดระยะ โดยไม่

เก็บค่าโดยสารไม่ว่าจะต่งพรรคใด ผู้สื่อข่าวของเราแจ้ง

ต่อไปว่า ตามที่ได้สังเกตการณ์ออกเสียงต่งคะแนนในเขต

เทศบาลตามระยะเวลาดอนเช้านี้ ได้มีพลพรรคแะนักหา

เสียงต่าง ๆ ทำการโฆษณาว่า “ผู้ต่งคะแนนทุกท่านขอ

อย่าให้เด่นสักปรกกัน มี^๒ฉะ^๒นั้น^๕แล้ว^๒การ^๕เต^๒ออก^๕ต^๒ง^๕ค^๒ร^๕ง^๒นี้^๕จะ
เป็น^๒โม^๕ฆะ^๒”

ประชาชนเบื่อหน่าย

สำหรับหน่วยดงคะแนนย่านกรรมาบางซ้อ โดยเฉพาะ
หน่วยโรงรถจักรและหน่วย ร.ร. อีสราวมวิทยายุ ปรากฏ
ว่ามีคนไปใช้สิทธิในคอนเข้าอย่างโหล่งเหรง รายชื่อผู้มี
สิทธิออกเสียงหายไปมาก เฉพาะหมัก ๒๔ อ. สามเสนใน
ปรากฏว่าหลายครอบครัว เมื่อสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ตำรวจก็โยนกลองไปให้ถามทางอำเภอ ประชาชนเกิดเบ^๕อ
หน่ายเคยกลับบ้านไปหลายคน

เป็นที่น่าสังเกตว่า คอนเข้าไม่ค่อยมีบรรดาข้าราชการไป
ดงคะแนนนก ทง^๒ๆ^๕ ททาง^๕ราชการให้^๒ผล^๕ต^๒ก^๕น^๒ไป^๕ด^๒ง^๕ค^๒ะ^๕แน^๒น^๕ได้

ตำรวจเดินเฉย

เจ้าหน้าที่เกือบทุกหน่วย ปรากฏว่าไม่น้อยไม่พอเพียงให้
ความสะดวกแก่ประชาชนดงคะแนนเลย ทง^๒ๆ^๕ ททาง^๕

ราชการเองก็มีรายช้อจำนวนคนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ให้แต่
 ภาระน้อยกว่าจำนวนมากน้อยเท่าใดอยู่แล้ว

โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เกือบไม่ได้ ทำหน้าที่ของตนแต่
 อย่างใด นอกจากนั่งเฉย ๆ หรือเตร่ไปเตร่มา เวลามีประ-
 ชาชนไปมุงล้อม เจ้าหน้าที่ก็ไม่จัดระเบียบ ปล่อยให้ชุมนุม
 กันอยู่อย่างนั้น

โฆษณาในเขตเลือกตั้ง

หน่วยเลือกตั้งบางหน่วย อย่างเช่น อ. ดุสิต ปรากฏว่า
 มมอมตฉกรปผู้สมัครรับเลือกตั้งออกหาเสียงได้แก่
 ผู้สมัครหมายเลข ๔-๒๔-๓๐-๓๔-๔๓ จับมือใครดมไม่ได้
 ตามเคย

นอกจากนี้ ในหน่วยเลือกตั้งบางแห่ง ทั้ง ๆ ที่อยู่ในเขต
 ดงกระแหน ๓๐ เมตร ซึ่งถือว่าเป็นเขตปลอดจากการหา
 เสียง ก็ยังมีคนฝ่าฝืนกันอยู่อีก โดยเฉพาะหน่วยวัดจันทร์
 ต.โมตร มีผู้ไปยื่นแจกใบปลิวหาเสียงอยู่หน้าประตูทางเข้า
 นนเอง

ปิดไล่ของให้เสร็จ

โดยเฉพาะหน่วยเดือกตงบางกะบี และที่หน่วยราชเทวีกิ่ง-
เพชร คณะกรรมการใช้วิธีปิดบัตรไล่ของแจกให้ผู้มีสิทธิ
ลงคะแนนอย่างเรียบร้อย และเมื่อมีคนเบ็ดชนคึกพบว่า มี
การปิดหมายเลข ๒๕-๓๓ ไว้ให้เรียบร้อยแล้ว และมี
รองเรียนชนกถกกรรมการถามว่า จะเดือกหรือไม่ถ้าไม่
เดือกก็กลับไป

หนึ่งมีชาวเบ็ดเผยว่า สำหรับพวกไฟไฟให้สังเกตตราของ
พรรคเสรีมนังคศิลาที่ปากกระเป๋าสื่อ ส่วนพวก 'พดรม'
ให้สังเกตเชรตสีน้ำตาลที่แตงมาลงคะแนนเป็นสำคัญ

ส่วนเหตุการณ์ทางด่านจังหวัดชลบุรี ผู้สื่อข่าวของเรา
รายงานว่า สำหรับหน่วยลงคะแนนวัดระฆัง อันมีสิทธิออก
เสียงส่วนใหญ่เป็นทหารเรือ ซึ่งส่วนมากเดินทางมาจาก
บางนาโดยรถบรรทุกประจำทางหมดประมาณ ๑,๐๐๐ คนนั้น

ส่วนมากพบว่าไม่มีชื้ออยู่ในบัญชี และเกิดอวดเงกนอย่าง
หนัก จนกระทั่งผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมมาต้องสั่งให้ทหาร
ทุกคนอยู่ในความสงบ และเข้าไปเจรจากับกรรมการประ
จำหน่วยเอง

แต่หลังจากการเจรจาแล้ว แม้ว่าทหารเรือเหล่านั้นจะเป็นผู้
มีสิทธิออกเสียงโดยสมบูรณ์ แต่ก็ไม่ได้เกิดผลอะไรขึ้นมา
เนื่องจากคณะกรรมการประจำหน่วยอ้างกฎหมายแจ้งว่า
จัดการอะไรไม่ได้ ทหารเรือส่วนใหญ่จึงพากันกลับพร้อม
ด้วยความเคียดแค้นอย่างรุนแรง

ทหารเรือเหล่านั้นส่วนมาก เป็นทหารเรือประจำเรือรบหลวง
แม่กลอง ท่าจีน ประแสร์ ตองปลิว ถิวดม บางปะกง
ซึ่งเดินทางมาจากบางนา แต่มีบางพวกที่เดินทางมาจาก
สตึกหีบจากเรือใหญ่กุดและสตึกกุด

ส่วนหน่วยอื่น ๆ เช่น หน่วยวัดประยูร วัดพิชัยญาติ วัด
อัมรินทร์ เหตุการณ์ไม่มีอะไรรุนแรง นอกจากมีผู้หาหน่วย

ไม่พบและทะเลเบียนต์บัสน เป็นเหตุให้ผู้มีสิทธิออกเสียง
ต้องกตัญญูกันเป็นส่วนใหญ่เท่านั้น

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งนี้
ส่วนมากดำเนินไปไม่ดี บริสุทธิ์เท่าที่ควร โดยเฉพาะหน่วย
ลงคะแนนส่วนภูมิภาค อันเป็นหน่วยที่นายกรัฐมนตรีขอ
อยู่ในหน่วยนั้น มีผู้สงสัยว่าจะมีพดรมไฟไฟมากกว่าหน่วย
อื่น ๆ

ข่าวว่าเมื่อเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. ทหารเรือส่วนหนึ่งมี
จำนวน ๓ คันรถ มุ่งหน้าไปทางหน่วยเลือกตั้งตำบลข้างรถ
มีข้อความว่า 'หน่วยคุ้มกันประชาชน' (รายละเอียดจะ
เสนอในฉบับพิเศษ)

กับ 'สยามนิกร' ทหารเรือในหน่วยคุ้มกันคนหนึ่ง ซึ่งไป
คุมที่หน่วยวัดพญาไยยังเผยว่า 'คุณช่วยบอกประชาชนด้วย
ว่าไม่ต้องตกใจ พวกผมมาคุ้มกันให้เลือกตั้งดำเนินไปด้วย
ความบริสุทธิ์ ตามคำสั่งของท่านผู้ใหญ่ของผม'

ประชาชนเห็น วิธิการ สกปรก สวด กันยับไป
 เลย บางหน่วยต้องถอบบนกลลลกระเบิดมข
 คอยคุมเชิง

ในที่สุดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ซึ่งได้กระ-
 ทำแต่ ๘.๐๐ น. เมื่อเช้าวานนั้น โดยเหตุการณ์ได้
 เป็นไปอย่างวุ่นวาย และได้มีพฤติการณ์ที่สกปรกที่
 สุดในโลกด้วย ทั้งนี้ จากเจ้าหน้าที่ข่าวของเราได้
 ออกตระเวนดูหลายหน่วย ปรากฏว่าไม่มีการเลือก
 ตั้งครั้งใดจะมีวิธพลิกแพลง และคดโกงกันอย่างซึ่ง
 หน้าเหมือนครั้งนั้น ดังข้อสังเกตดังนี้

ที่หน่วยวัดมหาธาตุ; ปรากฏว่าพอเริ่มเวลาดังคะแนน
 ๘.๐๐ น. ซึ่งมีประชาชนไปรอรับบัตรอยู่แต่เวลานั้น เดชหมาย
 ประจำตัวของผู้สมัคร กรรมการยังแยกไว้ไม่พร้อม จึงเป็น
 เหตุให้เวตามอบให้แก่ผู้สมัครเดชหมายของผู้สมัครขาดตก
 บกพร่องไม่ครบจำนวน ได้มีพฤติการณ์ว่า หน่วยนมชายคน

หนึ่งเมื่อบัดนี้แล้ว ก็นำเอาเลขหมายที่เขาเหตอติดตัวมา
 ด้วย จึงได้มุตกทวงว่าทำเช่นนั้นไม่ได้ แต่ชายคนนั้นเปิด
 เผยว่า จะเอาไปขอรับเงินจากฝ่ายตรงข้ามของนายควง
 ครนเมื่อได้มีการชี้แจงว่า เป็นการผิดกฎหมายเขาจึงเอา
 ไปทิ้งในตะกร้าในคุก

หน่วยธนาคารออมสิน: ปราบกฏว่า มีประชาชนไปใช้
 สิทธิหนาแน่น แต่จัดการหะหลวม ทั้งมีการแนะนำให้ปิด
 บัตรกันอย่างเปิดเผย โดยฉกเลขหมาย ๒๕ ถึง ๓๓ ให้แก่
 ผู้ไปลงคะแนน และเอาบัตรที่เหลือไปทิ้งในตะกร้าให้เสร็จ
 การกระทำเช่นนั้น เจ้าหน้าทชาวของเรากับบรรณาธิการ
 น.ส.พ. ชรรมาธิบดีและผ้แทนพรรคคณะรัฐประหาร
 ได้ถามเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมียศชน ร.ต.ท. ว่า เหตุใดจึงทำ
 เช่นนั้น เขาบอกว่าคนแก่ปิดไม่ถกก็เลยอธิบายให้ แต่
 บรรณาธิการชรรมาธิบดีเห็นว่าเห็นผิดให้เดยต่อหน้าคนหลาย
 คนอย่างนั้น ทำให้จอมพล ป. เสียหายโดยประชาชนเกลียด
 ชังมากตำรวจนั้นจึงกล่าวขอโทษ

ที่วัดบวรนิเวศ: มีประชาชนไปใช้สิทธิหนาแน่นมาก การ
ตั้งโต๊ะกรรมการงานช็อกก้อยคดกันและคับแคบ เมื่อจ่าย
บัตรให้แก่ผู้ออกเสียงแล้ว ก็ไม่เห็นเข้าคหา หากแต่ได้ถือ
บัตรคนละใบสองใบไปเตรอย ต้องบอก ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ไปคอยค่อนให้เข้าคหา และเมื่อถามว่า ทำไมจึงมีคนละ
๒ ใบ ๓ ใบ เขาบอกว่าของเพื่อน

ที่โรงเรียนเทเวศน์ศึกษา: ปราบกฏว่าหน่วยนี้ชุดมนุญว
มาก เพราะมีคนไปใช้สิทธิกันมาก แต่การจัดตั้งคณะ
ของเจ้าหน้าที่มชองให้วทจะทำการทจريتได้ง่าย กตาวค
โต๊ะงานช็อกประชาชนอยู่แห่งหนึ่ง แล้วเดินไปบีคบัตรใน
คหาอีกแห่งหนึ่ง ห่างกันเกือบ ๑๐ เมตร และเขาหีบได้
บัตรไปตงไว้ในทอกทางหนึ่งเกือบ ๑๐ เมตร เช่นเดียวกัน
เพื่อประชาชนเข้ามาในบริเวณหน่วยคบบคังก็ไมรู้ว่าใครเป็น
ใคร และไมรู้ว่าใครบ้างทบบจ่ายไปแล้ว เป็นเหตุให้มท
เตรียมการทจريتเดินเฮไปไล่หีบกันอย่างสบาย พฤติการณ

เช่นนเจ้าหน้าทชาวของเรากับบรรณาธิการ ธรรมเนียม
 แดเห็นกขแจ้งกับ หลวงปิยะวิฑฒาจารย์ กับกรรมการ ประจำ
 หน่วยว่าไม่รัดกุม ขอให้ผู้ทงานชอระบบตรกับคหายุติ
 กัน และเมื่อออกจากคหาแล้วก็มามอบให้กรรมการ แต่
 หลวงปิยะจารย์บอกว่า เจ้าหน้าทเขาตงให้เช่นนั้นจะเปลี่ยน
 แปลงไม่ได้กับได้ให้ออก ประชาชนหลายร้อยคนจึงได้
 เอะอะ และโต้เถียง กับบรรดา กรรมการ ชายหญิง อย่างรุนแรง
 ว่า ถ้าทำอย่างนั้นก็เท่ากับเปิดโอกาสให้มีการ โกงกัน
 อย่างชด ๆ พอที่ขุนนครรัฐเขตของอธิบดีมหาดไทยไปถึง
 ประชาชนจึงว่าทำอย่างนั้นไม่ถูก เพราะปรากฏว่ามีบัตร
 ปลอมทำเหมือนกันจนแล้วขอให้บอingkัน ขุนนครไป จึงบอก
 ให้กรรมการอน โดมตามประชาชน ประชาชนจึงเฮโดกัน
 โดยเข้ายกคหาและจัด โต๊ะหน่วยเดือกตั้งให้ใหม่ เหตุการณ์
 จึงดำเนินไปด้วยดี

ที่หน่วยวัดจันทร์สโมสร: บางกระบือปรากฏว่าการจัด
 สถานทกเช่นเดียวกัน คือ ขานชออยู่แห่งหนึ่ง ไปรับบัตร

อกแห่งหนึ่ง บางคนที่ไม่ได้ชานช่อเดินตรงเข้าไปรับบัตร
เดยก็ม แต่ก็ไม่มใครจะแก้ไขได้

ที่วัดแคสามเสน; ปรากฏว่าหน่วยนอกเวทสุด ประ-
ชาชนเริ่มหลงใหลกันมาตั้งแต่ ๘.๐๐น. แต่ปรากฏว่ากรรม-
การประจำหน่วยไม่มีใครมาสักคนเดียวจนกระทั่ง ๘.๓๐น.
ประชาชนเต็มบริเวณวัด ก็ไม่สามารถจะลงคะแนนได้ในที่
สุด พ.ศ.อ. เจริญฤทธิ์จารัสโรมรัน จึงจัดตั้งประชาชน
ที่ไปใช้สิทธิเบงกรรมกรการกันเอง โดยให้คนหนึ่งวิ่งไปเอา
ใบแต่งตั้งกรรมกรการจากนายอำเภอมาฉบับหนึ่ง โดยนาย
อำเภอคัดค้านบอกว่า ให้ตั้งกันเองก็ได้ ประชาชนเลยตั้ง
ดำเนินการเลือกตั้งกันเอง ซึ่งเป็นการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เพราะการแต่งตั้ง กรรมกรการ เป็นอำนาจ ของนายอำเภอโดย
ตรง ดังนั้นจึงพดกนว่าการเลือกตั้งหน่วยนี้อาจจะเป็นโมฆะ
เหตุการณ์หน่วยนี้เต็มไปด้วยความอดเวงยิ่ง เพราะผู้ที่
เข้าทำงานแทนไม่ใช่กรรมกรการสักคน นายไพยม โรจนวิภาค
แห่ง น.ส.พ. ศรัตปดาห์ บอกกับเจ้าหน้าที่ข่าวของเราว่า

มาใช้สิทธิแต่ถกรอรองให้ช่วยเป็นกรรมการก็ต้องช่วย ได้
ทำบนทุกใจแล้ว จะถูกต้องหรือไม่ ๆ ทราบ

ที่หน่วยหน้าว่าการอำเภอคูสีด เวล ๓๐, ๓๐ น. ก็ชุดมน
เช่นเคยวณ เพราะทชานชอ ระบบตรและคหาอยห่างกัน
ดงนั้นใคร ๆ ก็เดินไปได้เอา ๆ โดยไม่มีใครรู้ว่าเป็นใคร
เมื่อถามนายอำเภอว่า ทำไมจึงปล่อยให้เหตุการณ์เป็นไป
อย่างนี้ นายอำเภอเหงอตกตอบว่าผมหมดประตุ แล้วก็
เดินหนี ขนรถไป

ที่หน่วยหน้ากรมทางหลวงแผ่นดิน: ปราบกฏว่าหน่วย
นี้ มีเหตุการณ์เกิดขึ้นเช่นเคยวณบทวดแคด้ามเด่น เพราะมี
กรรมการไปประจำคนเดียว ประชาชนไปดงคะแนนมาก
แต่ดำเนินการไม่ได้ ประชาชนก็เลยดงคะแนนกันเอง และ
คหากับหีบที่ใส่บัตรก็อยู่ห่างกันใครดงได้ดงเอา แต่เจ้าหน้าที่
ที่ตำรวจก็ไม่สามารถจะบ้องกันได้

ที่หน่วยวัดโบสถ์สามเสน: ปราบกฏว่าได้เกิดการวุ่นวาย

ชนเช่นเดียวกัน เนื่องจากกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมาเพียง
 ส่องคนเท่านั้น ประชาชนจะลงคะแนนก็ลงไม่ได้ เดยเฮะ
 ะกันอยู่พักใหญ่ ผดส์ตท้ายประชาชนผู้มาลงคะแนนจึงตั้ง
 กรรมการกันชน โดยตั้งเขาประชาชนที่มาลงคะแนนนั่นเอง
 ในระหว่างที่เกิดเหตุชดกชดกอยู่นี้ ปราบกฏว่าพวกพลร่มได้
 ถือโอกาสตั้งบตรกนตามสบายอยู่ชั่วขณะหนึ่ง เมื่อตั้ง
 กรรมการเสร็จเรียบร้อยแล้ว การลงคะแนนจึงได้ดำเนิน
 ไปตามปกติ โดยเฉพาะที่หนวชน พวกนักเรียนการเรือน
 ล้วนสนันทาได้เข้าแถวมาลงกันอย่างเป็นระเบียบ

ทางด้านหน่วยสมาคมสตรีไทย; ได้เกิดอดเวงชาน
 ใหญ่ ประชาชนได้ทราบว่ามีไฟไฟได้กองอยู่ใต้กรรมการ
 กองพระเนนเทนทก เหตุที่รักเพราะว่าประชาชนที่ไปขอบัตร
 จากกรรมการเพื่อนำมาบัตน กรรมการได้หยิบ บัตรในกอง
 หนึ่ง ทมดไฉเรียบร้อยจำนวน ๗ มด และเอากระดานบัต
 ไฉพร้อมกบเขามอวางทับไฉกทหนึ่ง ได้บอกกบผู้มาลงท
 เป็นพรรคพวกว่าไม่ต้องฉกบัตรบัตอก เพราะบัตไฉเรียบร้อย

แดง เมื่อทราบ เช่นนั้น ประชาชน เลยบอกให้ กรรมการเปิด
 บัตรกองที่ตั้งขอยกคดี แต่กรรมการไม่ยอม บังเอิญขณะ
 นั้น นายชดอ วนะภักดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครมาถึง
 พอดี ประชาชนเลยขอร้องให้นายชดอตั้งกรรมการให้เปิด
 ฝ่ายกรรมการก็คงไม่ยอม อ้างว่าไม่มีอำนาจ ขณะที่กำลัง
 เจรจากน้อย หลวงองค์นารักษ์ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์
 ทราบเรื่องได้นำกำลังทหารตำรวจจำนวน ๕ นายมาถึงพอ
 ดี้ หลวงองค์ ฯ จึงขอมติมหาชนว่าจะให้จัดการเปิดบัตรกอง
 ที่ตั้งขอยกคดีใหม่ ประชาชนพร้อมใจกันให้เปิด ครั้นแต่นาย
 ชดอก็เปิดกระดาศที่ปิดไว้ ออก ปราบกฏว่าบัตรทั้ง ๆ มคินน
 ได้ปิดเบอร์ ๒๕-๓๓ ไว้เรียบร้อยแล้ว ประชาชนมองเห็นดัง
 นั้นก็อื้อเข้าใช้ประท้วงทันทีกับกรรมการผู้หนึ่ง แต่ทางเจ้าหน้าที่
 ที่ใดกันเอาไว้ นายชดอจึงได้ยึดเอาบัตรดังกล่าวไป อย่าง
 ไรก็ดี ปราบกฏว่า บัตรที่ปิดเบอร์ ๒๕-๓๓ ไว้ได้ลงไปเป็น
 จำนวนมากแล้ว ก่อนที่จะมีการจับได้

ที่หน่วย ป.ต.อ. : ซึ่งเป็นหน่วยทหาร โดยเฉพาะปราบกฏว่า

ทางผู้บังคับบัญชาได้ให้ทหารเข้าแถวมาลงกันอย่างเป็นระเบียบ
ส่วนประชาชนที่เป็นเด็กเมียนายทหารก็ได้มาลงอีก
โต๊ะหนึ่งอยู่ติด ๆ กัน โดยไม่ให้ปะปนกัน

จากการพบกับจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
ซึ่งไปลงที่หน่วยส่วนตมพน ปรากฏว่าจอมพลมากคนเดียว
เมื่อถูกถามว่ามาลงให้ใคร หรือว่าแปลกเปลี่ยนกับนายควง
จอมพลบอกว่าไม่ใช่ ลงให้แก่นกตทตต ครั้นถามว่า
เบอร์ ๒๕ ไซ้ไหม จอมพลหัวเราะชอบใจ แล้วบอกต่อไป
ว่า ทภรรยาไม่มาด้วยก็เห็นว่าเพียงเสียงเดียวไม่สำคัญ เมื่อ
ออกจากที่นั่นแล้ว ก็จะเดินทางไปจังหวัดนครนายก

ส่วนจอมพลเสกษิต ฐนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารบก เมื่อ
ผู้แทนหนึ่งต่อพมพถามว่าไปลงคะแนนหรือยัง จอมพล
เสกษิตบอกว่ายัง จะต้องออกไปตรวจตามหน่วยทหารเสีย
ก่อนว่าจะเรียบร้อยใหม่

เมื่อพบกับนายชตอ วนะภักดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร

ได้ถามถึงเรื่องไฟไฟที่ระบาคอยู่ทั่วไป เมื่อวันวานก่อนการ
 เลอกลงว่าเป็นบุตรปลอม หรือบุตรจริง นายชตอตอบว่า
 เมื่อก่อน ๒ ได้นำเอาไปให้กองวิทยากรกรมตำรวจพิสูจน์
 ขณะนั้นยังไม่รอด

รายงานจากหน่วยเลอกลงเช่น ทหารหน่วยวัดราชสังขร ข้า
 เภยยานนาวา ปราบกฏว่าได้มีเรื่องยุ่งยากมากในกรณีนี้
 สักทีเลอกลงไม่ได้ลงคะแนนตามสักทีของตน เนื่องจาก ผู้
 สักทีไปถึงหน่วยเลอกลง แต่ลงคะแนนไม่ได้ เพราะมี
 มาลงไปแล้วแต่ตอนเช้า จนมีเรื่องต่อติดโต้เถียงกับ
 พวกกรรมการประจำหน่วย ในเมื่อมีผู้ สักทีขยหยันพร้อมกับ
 นำบัตรประจำตัวของตนให้กรรมการดู แต่กรรมการก็ปฏิเสธ
 ว่าจะลงแล้ว แต่เจ้าหน้าที่คนลงไม่ได้ ในที่สุดก็บอก
 ไม่มีเวลาพูดกับใครทั้งนั้น ใครลงได้ก็ลงไป

สำหรับหน่วยวัดราชสังขรนี้ ปราบกฏว่าได้มีบุคคลในเครื่อง
 แบบ พกบนและตะกระบี่คมอ สังเกตการณ์อยู่ด้วย พร้อม
 กับพูดว่า หน่วยนี้นักเลงมาก คงกวัดขุ่นหนอย

ส่วนในหีบดงบัตรนั้นปรากฏว่า ในเวลาไม่กี่ชั่วโมงในตอน
เช้าหีบดงกระแสนเค็มหมดแล้ว

ททนาย ร.ร. เทศบาลดมพนปรากฏว่า ผู้ที่มาดงคับคั่งใน
จำนวนผู้มัสตขดงกระแสน ถ้าเป็นประชาชนส่วนมากดงให้—
พรรคประชาธิปัตย์ และทหารดงให้พรรคเสรีมนังคฯ พรรค
อื่น ๆ ถูกทิ้งอยู่ในดงเป็นจำนวนมาก

สำหรับนอกเขตเทศบาลตราบดบางซื่อน ถนนประชา—
ราษฎร์ หน่วยดงกระแสนวัดเชิงหวาย ปรากฏว่ารายชื่อ
ของผู้มัสตขเลือกดงมัสตงสำเนา บางคนดงบัตรแล้ว แต่
มัสตขอยกสำเนากดงดงได้อีก โดยเจ้าหน้าที่จ่ายบัตรก
จ่ายให้ และปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ควบคุมหน่วย ไม่มีความ
รู้ในการเลือกดงเลย

หน่วยวัดไตรมิตร ปรากฏว่า เบอร์ ๔ ของนายควงและ
เบอร์ ๕ ของพรรคประชาธิปัตย์กรรมการ ไม่มีจะแจก ให้—

ประชาชนได้ลงคะแนน ทัดน้อยสามแสน ประชาชนของ
 ผดหวง เพราะมีแต่บัตรที่คัดลอกหมายไว้เรียบร้อยแล้ว
 เบอร์ ๒๕ ถึง ๓๓ ไว้แจกให้ประชาชนลงคะแนน

ทางด้านธนบุรี ปรากฏว่ามีใบปลิวออกแจกจ่ายแก่ประชา
 ชน แต่เขาทราบว่า วนนจะมีพดรม ข้ามฟากมาลงคะแนน
 ๕๐๐ คน ขอให้ประชาชนรีบไปลงคะแนนกันเสียโดยด่วน
 แต่ละตามหน่วยทุกหน่วยคงมีการเตรียมชายฉกรรจ์และนัก-
 เสงไว้คุมเช่นเดียวกับหน่วยลงคะแนนในกรุงเทพฯ โดย
 วิชาการที่จริงก็กันอย่างเปิดเผย ปราศจากความระอากดาง
 เมืองเช่นนี้ เป็นที่คาดหมายกันได้อย่างแน่ชัดว่า พรรค
 ประชาธิปไตยอาจจะไม่ได้รับเลือกตั้ง เขามา แม้แต่คนเดียว
 ทั้ง ๆ ที่ประชาชนส่วนมากได้พยายามไปลงคะแนนให้

ทางด้านประชาชนผู้ใช้สิทธิ เป็นที่เห็นได้ชัดว่า ได้มีการ
 คัดกรองกันอย่างเป็นประวัติการณ์ และทุกคนได้พยายามไป
 ใช้สิทธิของตนเองอย่างหนาแน่น แต่ถึงกระนั้นก็น่าจะเอา

ชนะพดรมไฟไฟไม่ได้ เพราะบัตรปลอมเกิดอนกรงกอนท
ทองฟ้าของวันท ๒๒ จะสร้างชนด้วยแสงอาทิตย์ ประชาชน
ต่างพากันสอดคิวการเลือกตั้งอนตกรปรก โสมนนอย่าง อออง
ไม่ว่าจะไปในย่านชุมชนใด ๆ เบนการแต่งให้เห็นถึงความ
ไม่พอใจอย่างสุดที่จะทนทานต่อไป อย่างไรก็ตาม เราจะได้
รายงานความเคลื่อนไหวในรอบค้ำอย่างละเอียดต่อไป

หน่วยตามชาว หรือ หน่วยอาสาสมัครของประชาชนที่มา
ช่วยคนหน่วยให้พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเปิดชุมนุมกันเชิง
สะพานพุทธฝั่งธนบุรี ปราบกฏความผิด มารวมอาสาสมัครหลาย
ร้อย แล้วถูกนำไปสู่หน่วยเลือกตั้งทั่ว ๆ ไปแทบไม่ขาด
ระยะ

ในวันนั้นกอนทหนึ่งสอพิมพ์รายวันจะออกข่าว ดังปรากฏ
ข่าวมาแถวข้างคน ผู้สอข่าวหนึ่งสอพิมพ์ “สภาพบรุษ
วันอาทิตย์” ได้ออกตระเวนข่าวคงแต่เช้า

ตลอดเวลาวันของวันเหล่านั้น เราได้ทราบโดยแน่ชัดว่า

ฝ่ายตรงข้ามกับพรรคฝ่ายค้าน ได้ก่อดวีรกรรมเร่ร่อนเร่ร่อนมา
แต่ได้เส้นขอข่าวไปแต่อย่างไม่มี

การต่อสู้ อย่างเด็ดขาดของฝ่ายรัฐบาล ได้ทำให้ประ-
ชาชนเห็นว่า รัฐบาลได้ทำในสิ่งที่ไม่น่าจะทำ นั่นคือการใช้
พลร่มและไฟไฟต่อหน้าต่อตาประชาชน

มันเป็นการกระทำที่น่าอาย หลังจากได้ทุ่มเทเงินลงไป
แล้วทุกบาททุกสตางค์ เป็นเรือน แล่นเรือนล้าน แต่แล้วก็ไม่
ชนะฝ่ายค้านไม่ได้

เราคิดว่าไม่ใช่ความภูมิใจอะไรจนนึกเดียว ที่รัฐบาลได้
ชัยชนะในครั้งนั้น ชัยชัยยังจะทำให้เห็นเผด็จการซึ่งชุกหนา
อยู่ในกระเป๋ารัฐบาล ไม่ได้ออกมาให้เห็น

แต่ในเมื่อ จอมพล ป. พิบูลสงคราม จึงบอกกับนักหนังสือ
พิมพ์ว่า “แบ็คแกน โคโลนิชอฟ เอกอัครราชทูตของอเมริกา

ประจำประเทศไทย ได้บอกว่า ก้าวเล่อกดงทศหรืออเมริกา
 สกปรกยิ่งกว่านี้ เพราะในซีกาโกถึงกับมีการตักหีบกระแฉน
 มนเป็นเรองทหน้าเอาควอย่างแฉะรับฟังจาก อายมนุษย์ตัญ—
 ชาติถอยคนพ่นหรือ

เราคิดว่า สหรืออเมริกา กระด้างแฉะหยาบโตนเช่นไร
 อเมริกาไม่วนทจะไดมรสของพระพุทศาคัดนา แฉะพระ—
 มหาภษตรยอยอย่างประเทศไทย อเมริกาบาปหนาเพียงไร
 คอสงเหต่านน

กประเทศไทยอเมริกาไดยน มอเข้า ไปทำสงครามเห่นยแหยให้
 แฉกร้าว ถึงกับรบราฆ่าพ่นกันเอง จอมพล ป. พิบดสง—
 คราม น่าจะได้ผ่านประวัติศาสตรในยุคศตวรรษที่ ๒๐ น
 มาอย่างค

ประชาชนมีความรู้สึกน้อยใจในพฤติการณ์ของ จอมพล ป.
 พิบดสงคราม เหตุไฉนประชาชนพลเมืองของท่าน ท่าน

กลับไม่ฟัง แต่ไพร่ไปฟังการเสวยมโหรีของจักรวรรดินิยม
อายมหาโจรฉวยชาว

ด้วยพฤติการณ์อื่นไม่ชอบทำ นองครองธรรม ของการเลือก
ตงกรงน การนับคะแนนเสียงได้ทำไปอย่างต่ำช้า เพื่อง่วง
เวลาถึงคะแนนเสียงของฝ่ายรัฐบาลที่เสียงตกไป อาทิ พด
อ. มังกร พรหมโยธี

และนับจากนั้น การต่อสู้ให้เห็นความไม่พอใจของประชาชน
กทวียงชน และยงชน

ทุกหนทุกแห่งมีการชุมนุมกันเพื่อคัดค้านการเลือกตงอื่นไม่—
สัจจิต

นายควง อภัยวงศ์ และ พ.อ. มรว. นำเพชร เกษมสันต์
หวดพดหวดเหวียง อยู่กับเหตุการณ์อื่นโดยเฉพา มรว.
นำเพชร ซึ่งเบ็นหวดหน้าคณะรัฐประหารผู้นอยนถกบวง

เขาวงออกอยู่กับบ้าน จอมพลตฤษิต ทรนรงค์ ผู้บัญชา
การทหารบก

หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมทย์ อดีตหัวหน้าเสรีไทยนอก
ประเทศ และอดีตนายกรัฐมนตรี สภาพบุรุษนักการเมือง
ถึงกับคิดถึงในเหตุการณ์อันนี้ และประกาศออกไปอย่างเปิดเผย
ว่า “มันเด่นระยำ” ความปรากฏข่าวในหน้าหนังสือ—
พิมพ์ไทยรายวัน ฉบับประจำวันเสาร์ที่ ๒ มีนาคม ดังน

นายควง อภัยวงศ์ ระดมพลพรรคครั้งใหญ่วานนี้
เพื่อปรึกษาหารือในปัญหาสำคัญ “อันเปิดเผยไม่
ได้” ในขณะนั้น นับว่าเป็นการประชุมครั้งใหญ่ภาย
หลังการเลือกตั้ง บรรดาคนสำคัญ ๆ ที่จากพรรคไป
ก็ได้หวนกลับมาเข้าร่วมมือด้วยอีกวาระหนึ่ง นับว่า
พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งสลับไสลไปนาน ได้ฟื้นชีวิต
เป็นฝ่ายค้านจริงจังแล้ว

ทุกคนมีดีหน้าคร่ำเครียด และวาทกยกันถึงเรื่องการเดิออก

ตั้งอันได้มมทฆานไปแล้ว บนตกทพกนายคอง อภยวงศ์
ได้เปิดการประชุมชน อย่างรบคอง มรว. เต้ย ปราโมทัย
มรว. คกฤทช พระองค์เจ้าภาณุพันธ์ยศต พระยาอรรธ-
การย นพนธิ แดะหลวงศุภชดาศัย แดะสมาชิกอาวได้
ครำเครง

ก่อนชนประชุม ไทยรายวันได้ถาม มรว. เต้ย ปราโมทัย
ว่า “มาประชุมกับเขาด้วยหรือครับ” มรว. เต้ยตอบ
อย่างหนักแน่นบงคังว่า “ก็มาตะชเตนระยา อย่างน ทนได้
เรอะ”

ถามว่า “เตอกคังอย่างนจะฟ้องไหม”

เต้ย “คองฟ้องแน่ ๆ กฎหมายบ้านเมืองมนนามนเตนตก-
ปรกกคองฟ้องกัน”

ลวณ มรว. คกฤทช ปราโมทัย ชงกตบออกไปจากการประ

ชมเพราะรีบเดินทางไประเทศแห่งหนึ่ง คอบคำถามของไทย
รายวันทถามว่า จะโดดเข้าเล่นการเมืองอีกหรือ

คกฤทธิ “ต้องยงงน ผมเอาตะคราวน”

“เพราะอะไรครับ”

“ก็เพราะว่า ผมกับเพื่อนคนหนึ่งมีฝีมือเหมือนกัน เมื่อเกิดมี
นักเลงโตขึ้นอย่างนี้ ก็ต้องปราบกันละ บอกประชาชนได้
ผมลงสนามอีกแล้ว”

อย่างไรก็ตาม มรว. เสนีย์ ประกาศแก้หนังสือพิมพ์ว่า
“ผมขอกลับมาคือทางการเมืองอีกครั้งหนึ่ง หง ๆ ที่
ตามสัญญาเก่า ผมยังไม่อยากมาเลย แต่คงไม่มาเสีย
ด้วย แค้นเคยมีบ้างไหม ที่เขารังแกประชาชนอย่างนี้ ?
นักการเมืองถกรังแกผมทนได้ แต่ชาวบ้านถกรังแกอย่างนี้
ผมทนไม่ไหวแล้ว !”

มรว. เสนีย์ ระบายความในใจต่อไป เหมือน กระแสร์น้ำทพ

เขื่อนท่านบอกว่า “บ้านเมืองไทยเรา อยู่มาได้ด้วยความ
 ประณิประยอม เราเคยต่อสู้ กับพม่าครั้งหนเดียวเด็ด
 แค้นเป็นชาติ ก็นั่นคนไทยจะฆ่ากันเองอย่างนี้ไม่เคยมี
 เลย ผมไม่ทราบจะบอกถึงความสลดใจของตัวเองอย่างไร
 ได้ถูก แต่ในขณะเดียวกันผมก็คิดใจมากที่ประชาชนคนตัว
 พทกษัตริย์ของเขาเอง สิ่งเหล่านี้จึงกลายเป็นกำไรของเรา
 ด้วย และเป็นที่เรียนให้เราว่า สัตว์ของประชาชนจะ
 คงอยู่ได้ก็แต่ด้วยการต่อสู้ บอingkนท่าน”

คือคำถามของนักหนังสือพิมพ์พทว พรรคประชาธิบดีจะ
 ต่อสู้ ความสลดปรกครงนี้, อย่างไรหรือไม่ ? มรว. เสนีย์
 ตอบว่า “โดยความเห็นส่วนตัวเราก็คควรยกกฎหมายไว้
 ก่อน เราอย่าเดินทางดัดผมไม่ยากให้ประชาชนเดินชบวน
 ไปเลี้ยงอันตราย เพราะเสียตายคนดี ๆ จะตายเปล่า เมื่อ
 เด็ก ๆ ผมก็เป็นทหารแม่นปืน แต่เห็นว่าเราจะสู้ โดยวิธี
 นั้นไม่เกิดประโยชน์”

เมื่อหนังสือพิมพ์ถามว่า ได้ไป ตระเวนการเลือกตั้งบ้าง

หรือเปล่า ? มรว. เสนีย์ ตอบว่า “ไป ๒-๓ แห่งก็อย่าง
ว่า อย่าให้พูดถึงเลยดีกว่า แต่การตัดสินใจของประชาชน
นั้นน่ากราบให้แท้ ๆ ผมคิดได้เลยว่า ออxygenนี้เอง คน
ไทยถึงชนะพม่าและเป็นไทยมาได้ คนไทยเราไม่ต้องการให้
ใครมาเหยียบหัวกัน ถ้าประชาชนตัดสินใจอย่างนี้ ผมคิด
ว่าเราจะป้องกันประชาธิปไตยให้ยั่งยืนได้แน่ ๆ ”

อนึ่ง มรว. เสนีย์ ได้รับเป็นทนายให้แก่ พ.ท. ประเสริฐ
สุดบรรทัด ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ทงแจ้งว่าเป็นไปด้วยความ
เต็มใจยิ่ง

ชาวทศตวรรษนั้นแจ้งว่า ผลแห่งการประชุมพรรคประ-
ชาธิปไตยได้ลงมติให้ มรว. เสนีย์ ปราโมทย์ กับพระยา
อรรธการยา เป็นทนาย ยินพ้องต่อศาลคัดค้านการเลือกตั้ง
ผู้แทนพระนครเป็นโมฆะทั้งหมด

ท่ามกลางชาวอินเดียน อย่างชนิดจับคนชนปถายไม่ถูก

ดำเนินมาถึงวันที่ ๑ มีนาคม ฝ่ายรัฐบาลโดยบุคคลกลุ่ม
หนึ่งทบทองคชพลกเริ่มไหวตัว หวั่นว่าจะเกิดมตมรายชน

แก่ฐานะรัฐบาล

และก่อนวันที่ ๑ มีนาคมได้มีการปรึกษาหารือกันระหว่าง
จอมพล ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งห้า จะทำอย่างไรกับสถานการณ์
ซึ่งหนักอึ้ง และจะหนักอึ้งเข้าไปอีก ถ้าไม่หาทางออก
ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

ตำรวจได้ควบคุมแผนการณ์จับกุมนักหนังสือพิมพ์และ นัก การ
เมืองออกมาขยิบ

และเพื่อหวังผลอันเด็ด

จึงได้ให้มีการประกาศ ภาวะฉุกเฉิน ชน ตามความเห็นชอบ
ของผู้อยู่ใหญ่ทั้งห้า ซึ่งในจำนวนห้าคนนั้นบางคนมีเดิคนัย
เพื่อหวังผลเด็ดอันนั้น

แต่แล้วก็แทบหงายหลัง เมื่อแผนการณ์จับกุมทำไม่ได้ผล

เพราะ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้ถูกขอยืมมือในการประ
 กาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ครองไม่ยอมรวมมือด้วย เพื่อ
 ทำลายตามแผนการ

และทนนเอง ทหารก็ได้ใช้หมดซึ่งเขาชุกอยู่ในกระเป๋
 ออกมาชกตักการร้ายต่อประชาชน อย่างฉลาดและเต็ม
 ไปด้วยการถูกต้อง

และนั่นคือ อดิศัยตระครุฑาหนึ่งของการเมืองอันสกปรก

และอดิศัยตระครุฑาหนึ่งของอดิศัยของ และอันชพาดผู้
 กว้างขวางซึ่งจะพิจารณาได้ตามข่าวหนึ่งต่อพมพดง

ในที่สุดเบื้อง หลังของการ ประ กาศ สถาน การณ์ฉุกเฉิน
 ฉุกเฉินก็ได้ถูกเปิดเผยความจริงขึ้นแล้ว ท่ามกลางการ
 ประชุมคณะรัฐประหารอย่างเงียบกริบ และตั้งเครือข่าย
 เมื่อเช้าวันที่ ๗ เดือนนี้ โดยจอมพลสฤษดิ์ เป็นผู้

ลูกขนกล่าว่า จะไม่ยอมเป็นเครื่องมือของใครประ
หัตสประหารประชาชน และพร้อมกันนั้นก็ได้ประกาศ
อย่างเฉียบขาดว่า ไม่ได้กลัวใครทั้งนั้น

หลังจากการพบกับเจ้าหน้าที่ชาวของเราภายหลัง จาก การ
ประชุมเสร็จแล้วเมื่อบ่ายวานนี้ คณะรัฐประหารหลายคน
ที่เขาประชุมแจ้งว่า นับเป็นประวัติศาสตร์ที่คณะรัฐประ
หารได้มีการประชุมกัน โดยบรรยากาศที่ เกรง เกรียด ที่สุด
และได้มีการปะทะคารมกันอย่างรุนแรง ระหว่างรัฐประหาร
ชนผู้ใหญ่ซึ่งไม่เคยปรากฏวรวรอยมาก่อนเลย

จากการชี้แจงของคณะรัฐประหารที่เขาประชุมคน หนึ่งแจ้ง
ต่อไปว่า เมื่อคณะรัฐประหารได้เข้าห้องประชุมพร้อมกัน
แล้ว พลต.อ. เผ่า ศรียานนท์ ได้เป็นผู้ ลูกขนแถลงต่อที่
ประชุมก่อนว่า ได้พยายามกระทำทุกอย่างเพื่อจอม พล
ป. พิบัตสงคราม และคณะรัฐประหาร แต่ปรากฏว่าผล
ของความปรารถนาของคนกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ได้รับการเสีย หาย ที่

ป. ได้พูดถึงการเดออกส์มาชิกประเภท ๒ โดยขอ โควต้าต่อ
 ที่ประชุม ๑๐ คนว่า ได้มี ส.ส. ประเภท ๑ ที่ได้ช่วยเหลือ
 พรรคเสรีมนังคศิลาอย่างเข้มแข็ง แต่ไม่ได้รับเดออกเข้ามา
 ซึ่งบางคนไม่มีเวลาไปหาเลี้ยงหรือคะแนนได้เลย เราควรจะ
 ให้เขาเข้ามา รวมทั้งบางคนก็หักทางให้คนอื่นสมัครด้วย
 เมื่อจอมพลขอ โควต้า ๑๐ คน เช่นนั้น ที่ประชุมก็ยกให้ซึ่ง
 ปราบกฏว่าผู้ที่จะให้เข้ามา ๑๐ คนคือ นายเพทาย อมาตยกุล
 นาย จิตตเด่น ไชยาคำ นายจันโททัย ฤกษ์สุด นายเพทาย
 ไชตินุชิต นายถ่านนท์ สายสว่าง นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
 นายประหยัด เอี่ยมศิลา นายชายส่องคะ นายสืบ-
 พูนพัฒน์ และขุนนิเทศ์ตรณการ

หันกลับไปพิจารณาตามข่าวของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย
 ข้างบนนอกทหนึ่งเพื่อประกอบแผนการณ์อันฉุกเฉิน

การกล่าวออกมาของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ คงจะเป็นการ
 กล่าวที่เปิดเผยออกมาจากใจจริงว่า ท่านผู้มีไมตรีจิตต่อแผน

การณประกาศภาวะ ตกเดิมมาก่อนเคย ถ้าเช่นนั้นแน่นอน
การยอมมอกนได้เริ่มขึ้นอย่างแน่นอนแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ

พร้อมกันนั้นผยมยังถูกทำตายลงเสียย่อยยับ ดังเป็นชาวอยู่
ในหนังสือพิมพ์ ไทรายวัน ประจำวันที่ ๑๒ มีนาคม ดังน

ประกาศไม่ยอมเป็นอธิบดีตำรวจ “อย่างอนพอรบได้แต่นี้ไม่ไหว”

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือ
พิมพ์เมื่อวานบายนี (วันที่ ๑๐) ที่เห็นที่กองบัญชา
การทหาร หอประชุมทหารบก กล่าวถึงอธิบดีกรม
ตำรวจเป็นข้อใหญ่ ว่ากิจการกรมตำรวจที่ไม่มีใคร
อยากไปเป็นอธิบดี เพราะมันเกรงกรังเต็มทน

เรื่องของเผ่า

หนังสือพิมพ์ ถามถึง อธิบดีกรม ตำรวจว่าหายไปไหน
จอมพลสฤษดิ์ตอบว่า “ไม่รู้” ได้ข่าวว่าไปตากอากาศ

อยู่บางแสน” หนังสือพิมพ์ถามว่าตกลงใจจะเอาใครเป็น
อธิบดีตำรวจแน่ เพราะคุณประภาสกับอกไม่เอาแล้ว
“จะเป็นหลวงชาติไช้หรือไม่จอมพลสฤษดิ์ตอบทันทีว่า จะ
ให้แน่นตองอายุศ (พลตรีประภาส จารุเสถียร) แต่อายุศ
ผมถามเขาแล้ว มันบอกว่ายินยอมพอรับได้ ตำรวจมัน
ไม่เอา เพราะเกรงเกรงเต็มทน, และปัญหาที่ถกเถียง
กันในระหว่างพวกคุณก็ขอเอาคนโน้นคนนี้ดีกว่าผมว่ามัน—
สำคัญที่เขาว่าไม่ออกต่างหาก เค้าจะออกหรือไม่ออกผม
ไม่รู้แน่ ถ้าผมพูดว่าจะออกต้องออกแน่ ๆ”

จอมพลสฤษดิ์ ได้เปิดเผยว่าได้สั่งหลวงแผ้วพาสดมา
ประจำกองบัญชาการทหารแล้ว

สองสิ่ง

หนังสือพิมพ์ถามว่าการเรียกตัวสองสิ่ง สอง วุฒินนท์
กับเขาวัดมาซักถาม เกี่ยวกับอินชพาสได้ผลประการใด
จอมพลสฤษดิ์หัวเราะขบขัน เค้าว่าได้เรียกตัวมาแต่เข้า

เก่านาฬิกาแล้วไม่ให้กลับ สองสิ่งที่เคยกตักถ่มหิวของ
 ขอบ เป็นการร่งงานตลอดเวลา เคยส่งตัวมาให้หนึ่งข้อ—
 พิมพ์ชักฟอก กลับจากพบหนึ่งข้อพิมพ์ผมสอบอีกไม่ยอมรับ
 หดวงแผ่วบอกว่าเรื่องจริงแก่จะจัดการกับสองสิ่งตัวเอง

พูดผิดไป

บ

หนึ่งข้อพิมพ์ถามว่า ข้องใจคำของจอมพลสฤษดิ์ว่า จะ
 สนับสนุนจอมพล ป. เป็นนายคนเดียวตลอดไปนั้น คน
 อื่นไม่สนับสนุนจริงหรือไม่ จอมพลสฤษดิ์ตอบว่า

“ผมไม่ได้บอกว่าให้จอมพล ป. เป็นนายคนเดียว ผม
 หมายถึงว่า ให้จอมพลเป็นนายผมคนเดียว ถ้านอกจาก
 จอมพลแล้วผมก็ต้องเป็นตัวของผมเองบ้าง ผมจะไม่
 เทียวเดินตามหลังราชสีห์เหมือนคนอื่นหรอก ”

อันธพาล

หนึ่งข้อพิมพ์ถามปัญหาว่า เด็กภาวะฉุนเฉียวแล้วจะดำเนิน
 การปราบปรามอันธพาลอย่างไร จอมพลสฤษดิ์ตอบว่า

“จะตบมันตกให้ตำรวจต่อไป ปัญหาว่ามันจะยอมหรือไม่ทำ ผมก็ไม่มีความจะจัดการตัวเองด้วย เป็นความจริงใจอยากให้ประชาชนรักผมจะตายไป แต่ก็ต้องเปิดกฎหมายไว้บ้าง จะให้เล่นอย่างมั่วซั่วมันทำไม่ได้ ผมถึงว่ามันลำบาก ถ้าจะให้ทหารทำให้อึดทึดก็ต้องให้อำนาจมาหมดทุกอย่าง (กฎอัยการศึก) นักรบ ๆ กตาง ๆ ถ้าทหารได้อำนาจมอบหมายแล้ว ผมจะเขวจนคอไข่พวกอันธพาลให้หมด ขงเดิมแบบ ๆ ก็ยังได้ ถ้าประชาชนเขาต้องการอย่างนั้น”

อยากเลิกถูกเงิน

จอมพลถนอมขัตติยานีเปิดเผยว่า ได้มีการประชุมเมื่อคืนวันที่ ๘ เพื่อจะให้เลิกภาวะถูกเงิน “ผมให้เลิกภาวะถูกเงินเสียที เพราะมันอยู่อย่างนี้ ผมทำอะไรไม่เต็มที แต่เป็นความรับผิดชอบของผมคนเดียว จะทำอะไรก็คิด ๆ ขัด ๆ ถ้าเลิกถูกเงินเสียทีแน่ ผมก็จะได้หมดหนาทเสียที”

อีกวันถูกนอกอย่างหมดทางสู้ แผนการนี้ทำลายประชาชน

ไม่มีทางจะทำลายได้อีกต่อไป เปตา ! มันยังไม่อวสานต์
 เพราะมันเป็นเพียงการต่อสู้ ยกแรกเท่านั้น ยังจะอยู่อีก
 หลายยก

เหตุการณ์ครั้งนักไม่ผิด อะไรกับคนทกถูกฉวยให้สับสนได้ไป
 ชวขณะหนึ่งแทบคนใดคนหนมาแถว และรื่องหาความยุติ
 ธรรมทงหลายทเขาได้เสียไปเอาคนมา

ประชาชนทกคนต้องการต่อสู้กับกองโจร ซึ่งใช้อำนาจกดขี่
 ข่มเหงเขาเป็นเวดนานถึงสิบปี

เหตุการณ์ของบាយวท ๒ มีนาคม หลังจากรัฐบาลได้
 ประกาศ สถานการณ์ ถูกเฉนแฉฉวนน กอบตชนตามมา

นิต และนักศกษาจำนวนกว่า ๕๐๐๐ พันคน ได้พากันเดิน
 คัดค้านการเดออกตงครงนอย่างแข็งแรง ในฐานะเขาเป็น
 ประชาชนคนหนึ่ง ซึ่งจะรับผิดชอบประเทศชาติต่อไปใน
 อนาคต

และหนังสือพิมพ์ ไทรายวัน ภาคว่าในวณนั้นได้เสนอข่าว
เอาไวคังน

สฤษดิ์ เห็นทำเนียบพังลง
อุทยาน “เหมือนบาสตลล์พัง”

นิสิต, นักศึกษาจากห้ำมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยชั้น
สูงร่วมกับ ประชาชน เดินขบวน ครังยิ่งใหญ่ ที่สุดใน
ประวัติศาสตร์ฟ้า ประกาศภาวะฉุกเฉินไปยังทำเนียบ
รัฐบาลเรียกร้องให้มีการเลือกตั้งใหม่ และเลิกประ-
ภาสภาวะฉุกเฉิน โดยรีบด่วน กำลังทหารและตำรวจ
ถืออาวุธเต็มอัตราศึกเข้าสกัดกั้น แต่ต้องล่าถอยคลัน
มนุษย์ ไปจนค่านสุดท้ายคือหน้าทำเนียบ ซึ่งในที่สุด
ประ ตูทำ เนียบ ถัง พินาศ เหมือน ลูกบาสตลล์ ถูก
ทำลาย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประกาศห้ามทำร้าย
ประชาชน และสั่งให้เปิดประตูทำเนียบให้ประ-
ชาชนเข้าไปได้ “ประชาชนไม่เป็นภัย! เปิดประตู

ให้เข้ามาได้” นี่เองที่ทำให้หน้าท้องเลื้อยอย่างสยด
สยของพ่นไปได้อย่างหวุดหวิด

เหตุการณ์จะต้องจารกอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์อย่างภาค-
ภมถึงพลังอันยิ่งใหญ่ของประชาชนและนักศึกษาชั้นสูงครั้ง
นี้ เบ็ดตกนกชนคงแต่ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ไปพบ
นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อเวลาประมาณ ๑๒ น.
วันที่ ๒ มีนาคมเพื่อขอให้ชกชนผู้ยอดเยี่ยมได้สำเร็จ และ
อนุญาตให้เดินขบวน ‘เงี้ยว’ (ต่างคนต่างเดิน) ได้โดยจะ
ไม่ให้นิสิตได้รับอันตรายแต่อย่างใด เพียงขอให้ทุกคนจง
ช่วยรักษาความสงบด้วยเท่านั้น

เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ “ผู้รักษาการพระนคร” ค่อย
หดไปแล้วบรรดานิสิตจำนวนรวมตามพันคน ก็เริ่มเคลื่อน
ไหวอย่างเงี้ยว ๆ ทันที นิสิตแต่ละคนต่างเดินบนขอบถนน
เรียงกันเหมือนอคมดยาวเหยียด ภายใต้การณอย่างใกล้ชิด
ชิดของรถวิทยุตำรวจ แนวทางที่ นิสิตชายหญิง ผ่านไปดังน

คณ ออกจากประตมหาวัดทยาดยไปทางด้แยกปทมวัน เดยว
 ซ้ายไปทางกษตริยคกตรงไปยงเส้าชิงช้า แดวบายหน้าไป
 ทางอนธาวรย ประชาธิปไตย คอไป ทางกรม ปรชชาติมพนช
 จากนกกบายหน้าไปตามถนนอชฎางม่งไปยงกระทรวงมหาด
 ไทยเป็นแหตงสุดท้าย ซงนกกคกษามหาวิทยาดยธรรม—
 ศาสตร์ โดยการ เคตอนไหวแบบเดยว กนและไป รอยู่ กอน
 แดว นิสตจุพาทฆานไปตลอดทางนทงหญิงและชายหอบ
 สมนทงสอเรียนไปด้วย ตลอดทางกมการสนทนากนเป็น
 ทสนุกสนานเหมอนกบไมม่เหตุการณอะไรเกตชน ซงยง
 ความฉงนสนเทหใจแก่ประชาชนเป็นอย่งยง กตมคนท
 อยากรอยากเห็นจตตตามไปอกเป็นจนวนนไม่นอย แดะ
 โดยทคนเหล่านีเดินกนไปบน รอบทางไม่ขัดขวาง การจราจร
 จึงไม่ปฏบัติกรียาอันใดขวาง

ยนขอเรยกรอง

๑๓.๓๐ น. เมอนิสตจุพาไป ถึงบริเวณ หน้ากระทรวง มหาด
 ไทยนน นกกคกษาธรรมศาสตร์ได้ไซโยให้รองคอรบอย่ง

เอกรีก ในเวดากต์ไปนิสิตมหาวิทยาลัยศิลปากร แพทย์
และเกษตรกับนักศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิค ทั้งมหาเมฆ
และวิทยาลัยการศึกษางานกะบี ก็ทยอยไปถึงตามลำดับ
จนบริเวณหน้ากระทรวงแผ่นดิน และถนนตามถนนนอกถนน
แต่เนื่องจากนักศึกษา ม.ช.ก. มีเครื่องขยายเสียง จึงทำให้
ได้เสนอขอเรียกร้องต่อกระทรวงมหาดไทย อันมีพระยาราม
ราชภักดี (ปลัดกระทรวง) มาตอบให้ได้ยินทั่วถึงกัน

ขอเรียกร้อง ของนิสิต และนักศึกษา จากทั้งมหาเมฆมหา-
วิทยาลัยมีความสอดคล้องของตองกันรวมเป็น ๕ ข้อ คือ:-

๑. เรียกร้องให้รัฐบาลประกาศภาวะฉุกเฉินโดยฉบับพจน์
ขออ้างความสามัคคีชนนักรบแห่งนั้น คือชาติใด ?
๒. เรียกร้องให้รัฐบาล ประกาศ ว่าการ เดอก ตงเมอ ๒๖
กุมภาพันธ์เป็นโมฆะ และให้มีการเลือกตั้งใหม่โดยด่วน
๓. ในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ให้ตั้งบรรดานิสิต และนัก
ศึกษาเป็นกรรมการคุมหน่วยลงคะแนน

๔. ให้สอบสวนและตั้งโทษผู้กระทำผิดในการเลือกตั้ง ๒๖

กมภาพนธิ์ โดยรับคณ

๕. ขอให้ทางกระทรวงมหาดไทยมี มหนาทเกยวชองกบการ
เลือกตั้ง คอบชอรองนภายใ ๒๔ ชั่วโมง

ให้เจ้าคุณราม

ขอเรียกรองน ปลัดกระทรวงมหาดไทยมี มกรณพวพนกับ
การชวหาเสยงเลือกตั้งจนถกพ้องรองใโรงศาล คอบ

อ้อม ๆ แอ้ม ๆ ไม่เต็มปาก เต็มคำจนถก นักศึกษาให้ฮา
เอาจนปากคอสนไปหมด จึงเรียกดหวงชาติ ตระการโกศต

อชบดกรรมมหาดไทยมาคอบแทน ซึ่งก็ไม่วายถกให้เหมือน
กัน แต่หวงชาติก็พอดคอบถกถกถึง เอาตัวรอดได้ตั้งน

๓. เรืองให้เด็กประกาศภาวระณณณ จะทำเด้นอรฐูบาท
โดยรับคณ

๒. การประกาศเลือกตั้งเป็น โมชนะนน เป็นอำนาจของศาล

๓. เรืองตงนสคณกศศึกษาเบนกรรมการเลือกตงนน ขอสนับ

สนุน

๔. กรรมการผู้ทำผิดเมื่อ ๒๒ กุมภาพันธ์ จะลงโทษตามกฎหมาย และขอโอกาสสอบสวนก่อน

๕. จะได้เห็นโฉมหน้าไทยอีกครั้งหนึ่ง

นายสุวิทย์ เติมศิริ ประธานนักศึกษาธรรมศาสตร์ ชนแย้ง
คำตอบของหลวงชาติว่า ยังตอบคลุมเครือฟังไม่ได้ บ้างก็
ว่านักศึกษาแต่ละคนต่างประหม่อเห็นด้วยอย่างกึกก้อง จึงเริ่มตน
ชักหลวงชาติ ฯ ใหม่ นายชาติ พรหมมานพ หัวหน้าคณะ
วิศกรรมจุฬา ฯ ได้ชักหลวงชาติ ฯ ว่า ทรูฐาตประกาศ
ว่า มีชาติอันแทรกแซงจึงประกาศภาวะฉุกเฉิน เป็น
ชาติใดกราน หลวงชาติ ฯ ตอบว่า ขอนตอบไม่ได้ นิสิต
ถามต่อไปว่า ขอให้ประกาศการเลือกตั้งเป็น โฆษะ จะได้
ใหม่ ? หลวงชาติ ฯ กัดอมแกัดมตอบอีกว่า ไม่มีใครประ
กาศได้เว้นแต่ศาล นักศึกษาร้องถามชนพร้อม ๆ กันว่าใคร
คุมศาลอยู่ล่ะ? หลวงชาติ ฯ บอกว่าไม่มีใครคุม

นักศึกษาตะโกนชนพร้อมกันอีกว่า ขอให้เชิญจอมพล ป.

มาตอบเองดีกว่า คนอื่นตอบก็ไม่ได้มบรณห์ดวงชาติจรง
 ปากจะติดคอเชียวไปเดยวัน ในระหว่างนั้น บนกระทรวง
 มหาดไทยมีข้าราชการมากหน้าหลายตา และบางคนลักษณะ
 คล้ายนายอำเภอคืดเจ้าของหน่วยเดือกตงทแฉ่นจะตักปรก
 นักศึกษาประกาศทอง ในไมโครโฟนว่า ขณะนี้นายอำเภอ
 ยับบนกระทรวง ขอให้มาข้แรงแก่นิสิตและนักศึกษาเดยว
 น ชาตคามประกาศ นักศึกษา นิสิต, ตะโกนชวนอย่างกก
 ทองว่า “ถ้ากตวนายอำเภอข้โก่งมาเดยวัน!” แต่จนแล้ว
 จนรอดก็ไม่มีควนายอำเภอคนใดออกมา นักศึกษาจึงให้
 พระยาราม ฯ เรียกควนายอำเภอคืดมาแกตงขอเท็จจริง
 แต่พระยาราม ฯ ว่านายอำเภอไม่ได้ย้ทกระทรวงมหาดไทย
 และขอ ให้นิสิตและนัก คักศึกษากลับ คนไปเกิด นังตาคแตกอย
 อย่างนเดยวเจ็บไข้ไปจะต่ามาก ปรากฏว่า นักศึกษาให้พระ
 ยารามเสยอองคอง นักศึกษาคนหนังกตาวว่า “นักศึกษา
 ไม่กตวเจ็บบวย แม้ชีวิตเราก้ยอมส้ตระแล้ว เพราะเรา
 ทนไม่ได้เพราะประชาชนเจ็บร้อนและกขชะโมยประชาริป-
 ไตยโดยน้ามือของโจรครองเมือง” คำพูดและท่าทของนัก

ศึกษาทำให้พระยารามไม่อาจทนอยู่ได้ทั้งไม่มีทางที่จะรู้เหตุ
ผลได้เลยไม่ว่าทางใด

ตลอดเวลาเหล่านี้ นักศึกษาได้เรียกร้องให้พลเอกเดช -
เดชประดัยุทธ รมต. ช่วยว่าการมหาตไทยออกมาชี้แจง
แก่นักศึกษา แต่ปรากฏว่าพลเอกเดช รับวงอาวหลบไป
ทางประตูหลังกระทรวงก่อนนักศึกษาก็ประกาศว่า “ผู้ไม่
บริสุทธยอมไม่กล้าสบตาประชาชนอย่างนหะ” ผู้แทน
นักศึกษาแต่ละนัค จากทุกมหา วิทยาลัยช่นมาประกาศยัน—
หยุดเรียกร้องรวมกัน คอรั เพื่อความ เป็นธรรม ตลอดไปใน
คคทว่า “รวมกันเราอยู่แยกกันเราตาย” นัคแต่ละนัก
ศึกษาหญิงทนนงอยตามกตาง แดค เปียงด้วย สายตา แดะ
ใบหน้าอ้นบกบนไม่มีผู้ใดท้อถอย

ตอนหนึ่ง กลุ่มอนัชพาดได้แทรกแซงเข้าไปหมายจะก่อกวน
นักศึกษาก็ประกาศให้ออกไปภายใน ๕ นาที มิฉะนั้น
ประชาชนนัค ปรากฏว่าเหตุการณ์ได้เป็นไปด้วยความสงบ

ขณะนั้น ประชาชนเพิ่ม จำนวนมากขึ้น ทุกทงน การ จราจร
 หน้ากระทรวงมหาดไทยเกือบหยุดชะงัก เหล่าตำรวจมาท
 เคยเหยียบคนมาแดงงหรือเหยียบตมาถึงทนต์ แตกใ้รับการ
 ฆ่าป่าตอรับประชาชนประธานนักศึกษาจึงขอให้ประชาชน
 อยู่ในความสงบ “พวกเราจะต้องอย่างสันติเราขอประกาศ
 ให้ทางบ้านเมืองจงอย่าเข้าใจผิดเราไม่ เป็นพรรคพวก ใคร
 ไม่ใช่ประชาชนบัตย์หรือมนังกศดาทางสัน แต่เราเป็นพวก
 ประชาชน”

๑๖.๕๐ น. พท. หดวงแก้ว พาดสด ขึ้นไปกล่าวตามคำ
 เชิญของนักศึกษา แต่กลกให้เหมือนนกหว้า พดเหมือน
 แถดงการณในวิทย นักศึกษาจึงขอให้ติดตอพดถึง
 จอมพดโดยตรง แต่ทางวิทยตำรวจห้ามพด

ห้ามใช้กำลัง

ในขณะที่เกิดการณ ทางด้านกระทรวงมหาดไทยดำเนินมา
 คดอด ๓ ชั่วโมงดังกล่าวแล้ว ทางสนามหดวงกได้มีการ
 จับกลุ่มโดยการนำของอดิศักดิ์ไ้ดีปาร์คคนหนึ่งมีประชาชน

ฟังการตะโกนโหวกเหวกของเขาประมาณ ๒๐๐ เศษ เมื่อ
ทราบวา นสค นักคศึกษาชมนมกนอยหน้ากระทรวงมหาดไทย
จึงพาพดพรรคบงตรงไปทบท เตมกนหนทางไปหมดพร้อม
กับร้องตะโกนหยาบ ๆ คาย ๆ ตามลักษณะผู้นำของเรา
หน่วยตำรวจรักษาการณกตมหนง เห็นเหตุการณ์ดัง กตาว
แล้ว ก็กระจายกำลังหมายชดชวางทบท แตบงเอญมคน
หนงสคคจห้ามว่า “จอมพลสฤษดิ์ ห้ามใช้กำลังชวางประ
ชาชนเพยงแต่แนะนำให้เขาอยู่ในความเรียบร้อย” ตำรวจ
หม่นมจบบนอบไปตาม ๆ กันว่า “ถ้าเป็นเมือกอนดะก ภา.
วะณุกเฉนยงกแดดก”

ประชาชนจากไฮด์ปาร์คประมาณ ๒๐๐ คนนี้ บางคนแต่ง
ชุดด้วยกระสอบและทาพดกพดน กระทงประชาชนทเตน
ตามกนหนทางก ยงกตวพวกนมาก กวากตวตำรวจ เตยอก
เมื่อนำชบวนไปถึงกระทรวงมหาดไทย แล้วกหมาย จะเข้า
ไปในกตมนักคศึกษาแต่กถูกชอร้องโดยค เขาจึงประกาศ
เขาไปดง ๆ ว่า “ใครส่นบส่นนพรรคปราบคอรปช่นจเตน
ชบวนตามข้าพเจ้า !”

แต่ปรากฏว่าไม่มีใครฟังเสียงแทะเดินตาม นอกจากคณะ
พรรคของเขาชุดเดิมเดินบ้ายหน้าไปทางสนามหลวงคืน! ประ
ชาชนต่างวิจารณ์ว่า “พวกนี้ฉวยโอกาส หาคะแนนนิยม
แท้ ๆ”

ประมาณ ๑๗.๐๐ น. ทางฝ่ายนิสิต นักศึกษาได้ขอมติต่อ
ส่วนรวมว่า จะแยกย้ายกันกลับบ้านหรือจะดำเนินการต่อไป
ไปอย่างไร ? เสียง ของนักศึกษา และนิสิตส่วนมาก ยืนยัน
ให้ไปยื่นข้อเสนอก่อนจอมพล ป. ททาเนียบ ระหว่างนั้น
หลวงชาติ ฯ ซึ่งไปติดต่อก่อนพลได้มาแจ้งว่า จอมพลให้
ไปพบได้ นิสิตและนักศึกษาจึงไซ้โยอ้าตา ที่ถนนตากแดด
มาตลอดเวลา ๔ ชั่วโมงเศษ และบ้ายหน้าไปทางกรมประ
ชาตัมพันธ์ เมื่อเวลา ๑๗.๐๐ น.

เมื่อคณะของนักศึกษารวม ๕๐๐๐ คน ทยอยกันไปตามขอบ
ถนนอย่างเบรเบียบถึงหน้ากรมประชาตัมพันธ์บรรดาประ
ชาชนเรือนแค้น ซึ่งไม่ใช่ โดยการนำ ของใครคนใดคนหนึ่ง

๑
 ๒
 ๓
 ๔
 ๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

คดีประชาชนให้บิดา เต็มถนน ราชดำเนิน ไปถึง ถนนสำราญ
ประชาธิปไตย เมื่อเวลา ๑๗.๓๕ น. ขณะทางหลวงยังอยู่
หน้ากรมประชาสัมพันธ์ โดยมีรถทุกชนิดจอดตามหลังมา
อีกมากมาย ขบวนได้ผ่านไปถึงสะพานผ่านฟ้า้ไปทางถนน
ราชดำเนินนอกมุ่งไปทางสะพานมัสยิดเมื่อเวลา ๑๗.๕๐ น.
ณ ถนนรถลงดาวว ๒ คน คงจังกายอยู่ข้างนาฬิกาน้ำร้อน
กระบอกบนไปทางประชาชนด้วยลักษณะเตรียมพร้อม ฝ่าย
ทหารบกมาถึงประมาณ ๒ หมู่ประกอบด้วยบนบก ๒

กระบอกที่ โคนต้นมะขามด้านกระทรวงศึกษาธิการ รับนำ
พดมาตงแถวหน้ากระดานบนสะพานชดขวางคณปราชญ์
ที่จะบกกทำเนียบทนต์ พร้อมทรงเรียกกำลังทหารมอวอครบ
มออก ๓ คนรถ มากนขวางไว้อย่างเหนียวแน่น ทางอากาศ
มีเครื่องบินสอดสารคดีเครื่องหมาย ท. นวดเฉวียนไปรยใบ-
ปลิวคำปราศรัยของ จอมพล ศฤษดิ์ หาดายเทยว

ทองพาดบสัถยวงศ์แล้ว กาดึงทหารและชนวนประชาชนที่
ตรงกันอยู่นานประมาณ ๑๐ นาทีแล้ว จึงจะตรงเคียดหนัก
ผู้แทนนักศึกษาที่ครองกับฝ่ายตำรวจและ ทหาร ไม่ได้
ประชาชนกระเหียนกระหือด้วย ความ ตึง ใจ จะ ทดอง แนว
ทหารไปให้ได้ กระดาษและรองเท่าแต่ถูกขว้างไปยังผู้
ขว้างเป็นห้าคน ผู้ อยู่ข้างหลังคนผู้ อยู่หน้าให้ปะทะกับ
ทหาร ซึ่งถูกสั่งให้จับอาวุธเตรียมพร้อมตมบอน แต่
ประชาชนไม่สัถยวงศ์เทอนอย่างใด ผู้ อยู่หลังคงหนีหนีเอง
หนักเขามาออกจนแนวหน้าตมปะทะทหาร ให้ถอย ร่น ไป เป็น
ระยะ ๆ บรรดาตำรวจขณะสงครามซึ่งเคยขับเคี่ยวกับไ้ดี-

ปารค์มาแแล้วบางคนถึงกับแ่ดงตวตตาย คอ์คาน ประชาชน
 ทงหมดแ่ดะเทาคาตามระเบียบ นักค้กษาคคนหน้งถูกพานท่าย
 บันทหารหวัแแตกแ่ดือดโหดโศก ประชาชนจ้งตะโกนคอ์ ะ
 ไปว่า “ทหารทำร้ายประชาชนแ่ดะพวกเรายอมตาย” ใน
 บัดเดียวใจน้เองประชาชนก็ ถัดน้ หมาย จะ คตุม บอน กับ
 ทหารซงมทงบนส้นบนยาวแ่ดะบนกตเบาทนท

แ่ดะแ่ดะว้โมงนองแ่ดือดกัซงักโดยฉบพด้น เมื่อจอมพด
 สฤษดิ์ ธนะรัชต์ “ผู้รักษาพระนคร” ปรากฏตวชนแ่ดะ
 ประกาศดวยเสียงห้าวๆว่า “เบิดให้ประชาชนเรามาเคียว
 น” แ่ดะหันมาพดกับประชาชนว่า “ท่านทงหตายไปทำ
 เนียบรัฐบาตได้” ดงน้เสียงไซโยให้ร้องจ้งดงกกกอง
 แ่ดะประชาชนก็ข้ามสะพานแ่ดะเคียวขวาไปทางท่า เนียบได้
 ตามความมุงหมาย

ณ ท่าเนียบรัฐบาต ตรงบันได “ตึกไทยคู่ฟ้า” จอมพด
 ป. พิบูลสงคราม พดเอกเดช เคชประคิยทช พดอากาศ

โท บุญชู จันทรเบกษา และนายทหารชั้นผู้ใหญ่อีกหลาย
 คน ได้นั่งคอยอยู่แล้ว แต่ในกล่มนั้นไม่มีจอมพลผืน จอม
 พลผืน และพลเอกเผ่ารวมอยู่ด้วย เมื่อกล่มนักศึกษาและ
 ประชาชนไปถึงหน้าประตูทำเนียบแล้ว ทหารและตำรวจ
 รักษาประตูอนุญาตให้เพียงนั้ตและนักศึกษาเท่านั้น เขา
 ไปข้างในได้ เพราะเป็นคำสั่งออกตอนหนึ่ง

เมื่อนั้ตและนักศึกษาจำนวนมากเข้าไปปรากฏกาย ต่อหน้า
 จอมพล ป. นนเป็นเวทนา ๓๘.๓๐ น. จอมพล ป. จึงเริ่ม
 ปราศรัยทันที จอมพลกล่าวว่าได้ทราบพฤติการณ์เดือกตง
 แล้วเป็นทหน้าเสียใจ มีข่าวว่าไม่บริสุทธิ์ แต่เนื่องจากฐานะ
 ของรัฐบาลได้นั้ตตงตงแคว้นเดือกตง จึงไม่สามารถ
 จะทำอย่างไรได้ ขณะที่จอมพลกำลังปราศรัยอยู่นั้น ทาง
 ด้านประชาชนซึ่งถูกขบขงอยหน้าประตูทำเนียบทง ๓ ประตู
 ต่างผดกคนและขว้างปา ประคอกับ ตำรวจ ทรักษาการณ์อยู่
 อย่างดุเดือด ทง โหมแรงปะทะและบ้ายบนก้าแพ่งทำเนียบ
 ขุนหน้าตงอน ประตูด้านซ้ายถูกกระทุ้งจนแตกเป็นช่อง โห้ว

เกือบทุกแผ่นจอมพลสฤษดิ์ ซึ่งเข้าไปนั่งอยู่ใกล้ ๆ จอมพล
เห็นเหตุการณ์กาดังจระนแรงชนทกขณะ จึงผดุนผดุนดก
ชนเคนออกมาพรมกบสั่งให้เบ็ดประตูประชาชนเสียโดย
เร็ว “เปิดให้ประชาชนเข้ามา ประชาชนไม่เป็นภัยกับ
ใคร” แต่ทว่าคำสั่งของจอมพลสฤษดิ์จะไปถึงตำรวจ
ประตูกดางกพังตง เมื่อ ๑๘.๔๐ น. ประชาชนทตกเข้า
มาเหมอนกระแด้รนา และทกตมเหยยบยากนบาดเจ็บรอง
โอดโอยเบ้นทหน้าเวทนายงนถ จอมพล ป. หยุดปราศรัย
แตรรองถามว่า นั้หอะไร ?

เมื่อประตูกดางพังตง แะคำสั่งจอมพลสฤษดิ์ได้เบ็ดประต
ได้รบทราบแตรว ประชาชนกเ่โอดหนนเื่องไปตมทบกกับ
นกกักษาทนท ูบาดเจ็บกหดกไปทางหนง แะประชา
ชนทไม่อาจรอ เข้าทางประตู บ้ายบ้นกาแพง ดาน หน้าอย่าง
พรมมเพรียง จอมพลสฤษดิ์มอดเหตุการณแตรกถาว
ยม ๆ ว่า “เหมอนคูกบาสต์ดัดพิง !” นายทหารคนอหน ๆ
คางวจารณว่า “เหมอนการปด้นค้ายในส่มัยโบราณ !”

ภายในพริบตาเดียวก็เปิดให้ประชาชนเข้าได้ บริเวณกะพุง
 ต่อกว้างหนาทำเนียบกมมิตถาวรเห็ดอเนก คนจำนวน
 แล่นได้เข้าไป รอ พังคำ ปราศรัย ของ จอมพล ป. อย่างมี
 ระเบียบเรียบร้อย

นายสัตวแพทย์ เติมชิต ประธานนักศึกษารวมศาสตร์ได้เสนอ
ขอเรียกร้องทางหาแกจอมพต ทามกตางการปรบมอยอมรบ
ของประชาชนว่า นันเป็นความตองการของพวกเขาด้วย
เมื่อเสนอจบแล้ว จอมพตก็ใช้วิธีพดอนหมนวดตามแบบ
ฉบับว่า อยากเห็นการเดือกตงทบริดท์ช แต่กตกประชาชน
ให้ว่าโกง จอมพตกล่าวต่อว่า ขณะนี้รัฐบาลยังไม่ได้จัดตั้ง
ชนใหม่เพียงแต่รักษาการณอยู่เท่านั้น สภาก็ยังไม่ได้ประชุม
ผู้ใดรับเดือกตงจะไปดาออกกับใคร (ประชาชนให้อีก)
ความจริงการเดือกตงกตองมแพมชชนะกัน บางหน่วย
ประชาธิปไตยกชนะ บางหน่วยเลืมนกคกชนะ (ประชา
ชนให้อีกว่า โกง,ไฟไฟ) นับเป็นประวัติการณทจอมพต
กตกให้ตดอดเวตา เมื่อเห็นว่าจะคอบไปไม่ตดอดแล้ว จึง

เรียกจอมพลตฤษติ มาช่วยตอบบ้าง ซึ่งประชาชนไซ
โยรับ

จอมพลตฤษติกล่าวว่า “การประกาศภาวะฉุกเฉินไม่เกี่ยว
กับการเลือกตั้ง ผมเป็นทหารไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง
(เลี้ยงไซโย) ถ้าไม่เป็นการสนใจจริง ๆ รัฐบาลก็ไม่
ประกาศ แต่ถึงประกาศมาแล้วท่านทั้งหลายเห็นหรือไม่ว่า
รัฐบาลก็ไม่ได้ทำอะไรรุนแรงต่อประชาชนเลย ผมในฐานะ
ผู้รักษาสถาบันการณ์ไม่เคยสั่งให้ทำร้ายใคร เช่นที่ท่านเดิน
ขบวนเข้ามาที่นี่ เราก็ไม่ใช่กำลังขัดขวางเลย (เลี้ยงไซโย)
สำหรับการเลือกตั้ง ผมขอให้เขาสู้กันตามความจริง ด้วย
ข้อเท็จจริง มันสับสนปรกด้วยกันทุกฝ่าย (เลี้ยงปรบมือ)
เป็นอันว่า ภาวะฉุกเฉินจะเลิกหรือไม่ก็อยู่ที่ท่านด้วย ใจผม
เองอยากให้เลิกเดี๋ยวนี้ คนน่เสียดด้วยซ้ำ ปรบมือให้ได้
เร็วเท่าไร ผมเองก็สบายใจด้วยเท่านั้น”

เมื่อ จอมพล และนาย ทหารผู้ ใหญ่เข้าไป ในท่า เนียบ แล้ว

ประชาชนก็ยังจับกุมกันอยู่ แต่มีการพูดปากเปล่าโดย
 ประชาชนบางคนนอกหทัยคน ๒๐.๒๐น. พดโท ม.ต. ขาบ
 กุญชร อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ได้ออกมาบอกประชาชน
 ว่า ทชอรองให้จอมพลออกมาปราศรัยอีกนั้น ท่านกตบ
 กนหมดแล้ว ประชาชนจึงซัก ม.ต. ขาบว่า ท่านเชื่อไหม
 ว่าการแตกตงส่กปรก ? ซึ่งได้รับคำตอบว่ากำ ดังพิจารณา
 อยู่ ถาถามว่าทำไมรัฐบาลไม่ปราบอ้นรพาด ? หม่อมขาบ
 ยอนคนว่าใครเป็นอ้นรพาด ประชาชนก็ร้องระบ ชอหทัย
 สิบคน (มีชอ “เกชา” รวมอยู่ด้วย)

ประชาชนทยอยออกจากทำเนียบรัฐบาลเมื่อเวลา ๒๐.๔๕น.
 โดยไม่มีผู้ใดได้รับอันตราย หรือบาดเจ็บแก่การก่อกวน
 เดย

นายสุวิทย์ได้ถามอีกครั้งหนึ่งว่าชาติใดแทรกแซง ประเทศ
 ไทยขอให้บอกประชาชนด้วย และได้ข่าวว่ามีการจับกุม
 หนังสือพิมพ์จริงหรือไม่ จอมพลสฤษดิ์ ชนมาตอบอีกครั้ง

หนึ่งว่า “ชาติใดกรานนั้นคอบไม่ได้ แต่รับรองว่าแม่
 ฌมอยากให้เด็กอายุภาวะมา ๆ นจะตายเมื่อเหตุการณ์ปลดอด
 ภัยของเด็กทนต์ ส่วนทจบกมหนึ่งต่อพมพนนไม่มีเดยแตะ
 ไม่เซ็นเซอร์ด้วย ผมมแต่ขอให้เขียนเคมทเสียด้วยซ้ำ
 เพียงแต่ขอให้เขียนด้วยเจตนาบริสุทธิ์แตะ คชม กน ตาม ขอ
 เทจจริงเท่านั้น” จากนั้นได้พูดถึงความรักเมื่อถกหนึ่งต่อ
 พิมพดากไม่นึกโกรธ ขอให้ทำเพื่อเสรีภาพและความดงาม
 จะไม่ให้มีการจับกุมใคร โดยเด็ดขาด

จอมพลได้กล่าวสรุปสั้น ๆ คำพูด ของ จอมพลสฤษดิ์ทุก
 อย่าง และประกาศยุติการปราศรัย ประชาชนยังตะโกน
 ขอให้พูดต่อ หรือให้จอมอัสวินเฒ่ามาพูดเสียบ้าง แต่ประ
 ชาชนกลุ่มหนึ่งตะโกนว่า ‘เฒ่าไม่! เอาไปแขวนคอดีกว่า!’
 ปรากฏว่ากลุ่มนายตำรวจทำหน้าเด็กตกชอบกต แต่ก็ไม่มี
 เหตุการณ์ร้ายแรงอะไรเกิดขึ้น นายทหารคนหนึ่งเดินเข้า
 ไปใกล้กลุ่มคนเหล่านั้น และเตือนว่า ‘น้องชายคิดถึง
 กฎหมายไว้ม่าง’

เหตุการณ์อันเด่นเด่นเป็นประวัติศาสตร์ตอนหนึ่ง
 ได้ผ่านไป ทามกลางความโหดของนักศึกษาศึกษาและ
 ประชาชน และความตรงเตรงของเหตุการณ์

ความชั่วช้าของบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งใช้อำนาจหน้าที่ ชุมชุม
 เหนือประชาชนอยู่ตลอดเวลา ก็ได้ถูก กองบัญชาการทหาร
 กระชากจากเผือกออกมาตรงหน้า นักหนังสือพิมพ์และประชา
 ชนอย่างไม่มีวันหมดสิ้นวันแฉวันเถา

จนกระทั่งวันที่ ๗ มีนาคม

เหตุการณ์ในทิวประจักษ์คณะรัฐประหารกึ่งที่สดของการ—
 เหมงเกิดยว

นั่นคือ...

พล ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ “บุรุษเหล็กแห่งเอเชีย”
 ผู้ซึ่งคนเป็นบ้าใหญ่ของความสนใจและวิพากษ์วิ—

จารณของประชาชนในระยะฉุกเฉินนี้ ได้ประกาศขอ
ลาออกจากตำแหน่งทุกตำแหน่งต่อจอมพล ป. พิบูล
สงคราม นายกรัฐมนตรี เสียแล้วท่ามกลางที่ประชุม
คณะรัฐประหารใหญ่ น้อย ณ วังสวนกุหลาบ เมื่อวาน
นี้ โดยอ้างต่อจอมพล ป. ว่าเป็นการลาออกที่ไม่มี
เหตุผล

การประชุมคณะรัฐประหารครั้งสำคัญได้เปิด ณ เมื่อวาน
นี้ (ที่๗) ณ วังสวนกุหลาบ เยื้องกับกองบัญชาการทหาร
มัฐประหารชั้นผู้ใหญ่ และผู้น้อยไปร่วมประชุมด้วยประ
มาณ ๒๐๐ คน โดยมีจอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นประ
ธาน จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหาร จอม
พลพณ รัตนภาภาส ฤทธาคนี แม่ทัพฟ้า จอมพลอดอง
ยุทธศาสตร์โกศล แม่ทัพเรือ และจอมพล ผน ชนหะวัน
รัฐประหารอาวุโส ในคณะรัฐบาตปัจจุบันซึ่งเป็นสมาชิก
ของรัฐประหารเข้าร่วมประชุมอย่าง คึกคัก โดยด้าน นอกมี
รถถังจอดรักษาการณ์ที่หน้าอยู่

นายพล 'คุ่มแดง' มาด้วย

ผู้^๑มาประชุมด้วย โดยไม่มี^๒ ใครคาดฝัน^๓ และหนึ่ง^๔ ธรรมเนียม^๕ คตอศ
 เวลาได้^๖ แก่นายพล "คุ่มแดง" กาจ กาจสงคราม (เก่ง
 ระดมยิง) หลังจาก^๗ ทุกคนได้^๘ ทายกันมา^๙ เกือบหมดแล้ว
 จอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ได้^{๑๐} มาได้^{๑๑} ๆ กับ^{๑๒} พลต.อ. เผ่า
 ศรียานนท์

ลาออกเสียงกังวล

ตามรายงานจาก^๑ โกลด์ซิดกล่าวว่า หลังจาก^๒ จอมพล ป.
 ได้^๓ ทักทายกับ^๔ ผู้^๕ มาร่วมประชุมอย่าง^๖ ยิ้มแย้มแล้ว^๗ และได้^๘ ก้าว
 ขน^๙ หย่อน^{๑๐} ก้นลง^{๑๑} บน^{๑๒} ดง^{๑๓} ก็^{๑๔} ประทาน^{๑๕} ที่ประชุม พล ต.อ. เผ่า
 ศรียานนท์ ใน^{๑๖} ชุด^{๑๗} สากด^{๑๘} ส่นวด^{๑๙} ก็^{๒๐} ได้^{๒๑} ถก^{๒๒} ขน^{๒๓} หย่อน^{๒๔} ก้าว^{๒๕} เสียง^{๒๖} กังวาล
 กอง^{๒๗} หอง^{๒๘} ประชุม^{๒๙} ว่า "ผมขอ^{๓๐} ลาออก^{๓๑} จาก^{๓๒} ตำแหน่ง^{๓๓} ทุก
 ตำแหน่ง^{๓๔} ตั้ง^{๓๕} แต่^{๓๖} บัด^{๓๗} นี้" ที่^{๓๘} ประชุม^{๓๙} เงียบ^{๔๐} กริบ^{๔๑} ไม่มี^{๔๒} ผู้^{๔๓} ได้^{๔๔} สันนิ
 สัน^{๔๕} และ^{๔๖} คด^{๔๗} คำน^{๔๘} สัก^{๔๙} คน^{๕๐} เดียว

เผ่า "ผมไม่มี^๑ เหตุผล"

ตามรายงานข่าว^๑ กล่าว^๒ ต่อ^๓ ไป^๔ ว่า จอมพล ป. พิบูลสงคราม

ดูเหมือนจะไปชั่วขณะด้วยอนถามว่า “เสียออกอะไรกัน”
 พต ค.อ. เมื่อ ได้ดกขณนยนอกครงว่า ขอดาออกจากทุก
 ตำแหน่ง จอมพต ป. จงยอนถามว่ามีเหตุผลอะไร พต ค.อ.
 เมื่อตอบว่า “ผมไม่มีเหตุผล จอมพต ป. นิ่งแต่ได้ประชุม
 พิจารณาคคตทจะเป็น ส.ส. ประเภทสองต่อไป นับว่า
 เป็นครงแรกทการพิจารณาตวบุคคล ส.ส. ประเภทสองได้
 ถูกลำมาพิจารณากันในคณะรัฐประหาร

ตั้งใจจะบรรยาย เหตุการณ์ความ วิกฤตการณ์ ของจอมพต
 พิบดสงครามและนายพตผเา ภายหลังการเดออกตงให้มาก
 กวำน แต่เมื่อได้บันทึกของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ สภาพ
 บรรษณอาทิตยมาดงประกอบกันได้ว่า มีความสมบูรณ์
 เพียงพอแดงตงแต่เริ่มการเดออกตงมาจนใกล้อดวสานต์ ประ-
 กอบกับเบนนบทกทเขียนเอาไว้อย่างสด ๆ ร้อน ๆ ระหว่าง
 เหตุการณ์ทเกิดขึ้น เมื่อนานแดงเบนนเดมือนเหตุการณ์
 ได้เกิดต่อหน้าต่อตา เพราะมีความละเอียดชัดเจนเพียงพอ
 ทเดียว

จุดดับในดวงอาทิตย์

ยิ่งใกล้วันออกเดินทางอำนาจ นายพลเผ่า
ก็ยิ่งมองเห็น ลางร้ายที่เข้ามาถึง อย่างรวดเร็ว
เขาสั่งให้สันติบาลรวบรวมรายชื่อ
การเมืองฝ่ายค้าน เพื่อเตรียมจับเป็นการ
ใหญ่ หากเขาไม่สามารถจะทนในวาระสุดท้ายได้

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ขุนพิชัยมนตรี นายพล. ต.ต.
รองอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ ซึ่งเข้าดำรงตำแหน่ง
แทน พล. ต.ต. จำเนียร วาสนะสมสิทธิ์ ได้มีหนังสือ
ไปยัง พล. ต.จ. รัตน์ วัฒนมหาत्म ผู้บังคับการ
ตำรวจสันติบาล ได้ประมวลรายชื่อผู้ที่มีความคิด

เห็นขัดแย้งทางการเมือง กับรัฐบาล ส่ง ไปให้ ภายใน
 ๕ วัน ทั้งนี้โดยให้ส่งประวัติอาชีพ ที่อยู่และชอลูก
 ขอเมียไปด้วย และเรื่องนี้เป็นเหตุให้ผู้บังคับการ
 สันติบาลต้องย้อนถามไปว่า ต้องการบุคคลประเภท
 ไດบ้าง เพราะตามข้อความส่งไปนั้นคลุมเครือ
 กว้างจนส่งไปให้ไม่ถูก

ตามข่าวที่ปรากฏข้างบนนี้ หนังสือพิมพ์ "เดลิเมล์"
 ฉบับที่ ๒๕๔๒ ประจำวันอังคารที่ ๑๐ กันยายน
 ๒๕๐๐ ได้ไปเสนอข่าวพาดหัวว่า

ขุนพิชัยมนตรี เผยคำสั่ง

คุกคามฝ่ายค้าน

ยืนยันของประวัติฝ่ายค้าน ทุกประ-

เภททุกอาชีพ จากสันติบาลด่วน

พร้อมกับเสนอข่าวโดยละเอียดว่า

เพื่อขอเท็จจริงเรื่อง “เคตเมต” จึงได้ไปขอพบ
กับ พต.ต.ต. ขนพชยมนตรทบานพกณนพหตโยชิน
บางเขน เมอบายฉนวน นายพต “มือปราบ” ได้
รับว่าเดิมคำสั่งดังกล่าวข้างต้นไปจริง ทงนก็เพื่อ
อยากจะทราบว่าคุณคมความคิดเห็นขัดแย้งกับรัฐบาล
และ “ผู้ก่อกวนทางการเมือง” ทงหมดทกอาชีพ
นน มีจำนวนสักเท่าใด “เป็นหน้าที่ของผมหตจะตอง
รู้ไว้ทงหมด หากผมหไม่รู้ ผมหจะทำงานตำแหน่งนี้ได
อย่างไร

คนข่าวได้ชักตอไปว่า จะมีการจับกุมอยุ่ทมความ
คิดเห็นขัดแย้ง ทางการเมือง หตงจาก ฐภามต ฐมย
ประชมหรือไม พต ต.ต. ขนพชยตอบอยางอารมณ
ดว่า เทาทตงไปนนไมได้มุง หมายถึงการ จับกุมผู้
หนงผู้ใดทงตง

ด้วยคำให้สัมภาษณ์ ท่านนายตำรวจนั้น ทำให้เกิดสงสัยว่า
ถ้าหากไม่จับ จะทำเพื่อประโยชน์อันใด หรือว่าไม่มันงาน
จะทำ

ในขณะที่การเมืองกำลังอดเวงอย่างหนัก ในระหว่างที่
กำลังเบียดเบียนประชาชนไป แม่ทัพเรือ จอมพลเรือ หาดวง
ยุทธศาสตร์โกศล กรมคำสั่งห้ามขยายกำลังกองทัพเรือ

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นาวาโท โกญจา วัฒนกานนท์ นายของ
ประจำตัวแม่ทัพเรือ ได้ให้สัมภาษณ์ต่อชาวหนังสือพิมพ์
ว่า แม่ทัพเรือได้มีคำสั่งเช่นนั้นจริง เพื่อบอกกันความเข้าใจ
ผิด และเกิดเรื่องเหมือนอย่างเมื่อคราวที่แล้ว (คือกบฏ
แมนฮัตตัน) พร้อมกันนั้น นายของได้กล่าวต่อไปว่าคำสั่ง
หาดวงยุทธธรรม วุฒิกโร เป็นผู้ลงนามแทนแม่ทัพเรือ

และภายหลังเบียดเบียนประชาชนเสร็จไปแล้ว แม้รัฐบาลจะชนะ
วิกฤตการณ์ ก็ยังมีมติกรม ปกคลุมการเมือง หนักเข้าไปทุกที

รัฐมนตรีเริ่มคุกคามรัฐบาลด้วยการดาออก แต่ตะคนมีจดหมายอันเดียวกันคือ ไม่สามารถจะทนอยู่กับรัฐบาลที่ไม่ทำตามมติมหาชนได้

และเมื่อวันท ๓๐ กันยายน เวลา ๑๕.๓๐ น. พากเริ่มแผดอำนาจมาเปรี้ยงดังมากทางรัฐสภา เมื่อจอมพล ตฤษณารักษ์ นำ ต.ต. ประเภตสอง ๔๖ คน ซึ่งเป็นทหารดาออกโดยสิ้นเชิง อย่างไม่มีเยื่อใยต่อจอมพล ก่อนนกล่าว่าเมื่อนายพลเผ่าได้พบรายช้อและจำนวนผู้ดาออก ซึ่งเคยสนับสนุนพรรคเสรีมนังคศิลาแล้ว ถึงกับตึงอินในชั่วขณะหนึ่ง

สำหรับจอมพลพิบูลนั้น เมื่อได้ทราบข่าวแล้วเหมือนกับส่วนหนึ่งของร่างกายได้ตายไปแล้ว ในขณะที่เดียวกันบุคคลอีกคนหนึ่งซึ่งไม่คาดฝันว่าจะ ออกจาก รัฐบาลด้วย ก็ไต่ยนไปดาออกต่อจอมพลพิบูลสงคราม บุคคลผู้นั้นก็คือ จอมพลผิน ชุณหะวัณ ซึ่งตามข่าวหนึ่งต่อพมพกกล่าววว่า

ในระหว่างการประชุมครั้งนเอง จอมพล ป. ก็ได้

ท้ามกลางความเคร่งเครียด โดยการเมือง อัน สืบ สัน
 วนวาย เพราะพรรคเสรีมนังคศิลาต้องถูกรัฐประ
 หาร “ดอยแพ” ฆะไปเป็นทวนแถว ทำให้จอมพล
 ป. ชุนหอมอง ก็นอนไม่หลับนอนไม่หลับอยู่ในขณะ
 จอมพล ฟน รณนภากาศฤทธชาคนี และจอมพล
 ศฤษศ ชนวรชิต ก็ได้พบกันเป็นครั้งแรก นับตั้ง
 แต่จอมพล ศฤษศ ได้ยื่นใบลาออกจากรัฐมนตรี
 กตาทใหม่เป็นต้นมา เมื่อกลางดกคณวนท ๑๑ การ
 เจริญเคร่งเครียดครั้งสำคัญเป็นท เบต เผย ว่า จด
 ประสงค์อันสำคัญยิ่งของคณะรัฐประหารก็คือ ไม่
 ต้องการให้ พล. ต.อ. เฒ่า ศรียานนท์ รมต. ว่า
 การมหาดไทย อยู่ในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจต่อ
 ไป เพราะรัฐประหารเห็นว่าประชาชนได้เรียกร้อง
 “ด่าบแช่งมาช้านานแล้ว แต่ก็ไม่มีการแก้ไข จน
 ทำให้ฐานะของรัฐบาตต้องคลอนแคลนอย่างหนัก

และในวันนั้นเอง หนังสือพิมพ์ก็ได้เข้าถามนายพลเฒ่า ก่อน
 ที่จะเดินเข้าประชุมสภา เมื่อถูกถามว่า ท่านได้ลาออกจาก

ทกคำแห่งแถวหรือ นายพลเฝ้าได้ตั้งวนท่าที่ของเขาเอา
ไว้โดยตอบว่า ไม่ได้ตา เรืองนคองแถวแต่จอมพลจะ
พิจารณา พร้อมกันกับกล่าวอย่างความน้อยอกน้อยใจว่า

“อวมณเบณเมยนคย นอกประเภทต้องเขาเบณเมย
หตวง จะตาหรือไม่ว่าอยุทนายกคนเดียว แต่อก
เบณประเภทต้องเหมอนกนนะ

ครนพอดงวนท ๑๕ กนยา หนึ่งต่อพ มพเคตเมตกับหัวขาว
อย่างคนเคตสะทากกรงว่า

เผย๖๗ ร.ม.ยณคำขาดให้รัฐ
บาลออกควน

โดยคำเนนรายละเอียตซึ่งคัดเอามาบางตอนดังนี้

“วันนกดม สด. ประเภทต้อง ซึ่งตาออกแถวได้ทำ

หนังสือด่วนเสนอ จอมพล ป. พิบิตสงคราม นายก
รัฐมนตรีขอให้รัฐบาลออก โดยให้ส่งถ่ายแทน
ราษฎรจัดตั้ง รัฐบาลใหม่ ตามรัฐธรรมนูญ
และขอให้ พล. ต.อ. เผ่า ศรียานนท์พ้นจากตำแหน่ง
อธิบดีกรมตำรวจ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเสียงของ
ประชาชนพลเมืองทั่วประเทศ

พอรังชนของวันที่ ๑๕ กันยายน
กษัตริย์แห่งราชอาณาจักร

หนังสือพิมพ์ฉบับเดียว

เผ่าตกเกาอ อตร.แล้ว

พิบูลแข็งข้อไม่ยอมออก

และเสนอชาวตะเยียด เรืองนภา

ความตรงเครียดในวงการเมืองซึ่งทวความรุนแรงขึ้น
ถึงจุดสุดยอดขณะนี้รัฐประหารยื่นขอเรียกครองฉกฉก

ให้รัฐบาลจอมพล ได้ออกจากตำแหน่ง เพื่อให้
 สภาจัด รัฐบาลใหม่ กับให้พล ต.อ. เฒ่า ศรียานนท์
 ออกจาก ตำแหน่ง อธิบดีกรม ตำรวจ ตามข้อ
 เสนอไปแล้วเมื่อวานนี้ปรากฏว่า พล ต.อ. เฒ่า
 ศรียานนท์ได้ยื่นใบลาออกจากตำแหน่ง อธิบดีตำรวจ
 และตำแหน่ง อธิบดีกรม ตำรวจ ราชการ แผ่นดินใน
 ทันท สำหรับตำแหน่ง รัฐมนตรีมหาดไทย พลต.อ.
 เฒ่า ยังขอย้ายต่อไปพร้อมกันนี้ รัฐมนตรีทุกคนก็
 ยินความจำนงว่าพร้อม ที่จะออกเพื่อให้จอมพลปรับ
 ประชุมรัฐบาลใหม่ โดยเฉพาะ จอมพล เรือ หดวง
 ยทธศาสตร์ โกศลได้ ประ กาศดา ออกจากตำแหน่ง
 รัฐมนตรีตามจอมพลจะไปอีกคนหนึ่ง

พอลงวันที่ ๑๖ กันยายน เวลา ๒๒.๐๐ น. จอมพล สฤษดิ์
 พระราชดํ ักลงมือปฏิบัติ

คณวณน คณะ ปฏิวัติ ประกาศ ใช้กฎ อัยการศึกทั่ว
 ประเทศ

วิกฤตการณ์อันตรงเครียดถึงขีดสุดได้ระเบิดออกมา
 แฉกแฉกจนชนตงแคเวธา ๒๒.๐๐ น. เค็ช เมอคนน
 โดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารบกได้
 สั่งกำลัง ทหารมา ทุกหน่วย เกิดอันกาดงยดพระนคร
 และจุดสำคัญทางยุทธศาสตร์เอาไว้หมดสิ้น คณะ
 ทหารได้แต่งตั้งจอมพลสฤษดิ์ เป็นผู้รักษาการพระ-
 นคร

สถานวิฤตของทัพบก ได้ประกาศให้ประชาชนตั้งอยู่ในความ
 สงบ เหตุการณ์อันตรงเครียดนี้ได้ครุกรุนมาถึงแคคชนบาย
 วานน ภายหลังจอมพล ป. ได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัว และได้เปิดประชุมพรรคเสรีมนังคศิลาเป็นการ
 ด่วน ยืนยันเด็ดเดี่ยว ไม่ยอมออกจากรัฐบาล ตามข้อ
 เรียกร้องของฝ่ายรัฐประหาร ขอให้รัฐบาลลาออก เพื่อจัด
 ตั้งรัฐบาลใหม่ ในขณะที่พรรคเสรีมนังคศิลา กำลังประชุม
 กันอยู่นั้น ทางฝ่ายรัฐประหารก็ได้เปิดประชุมกันอย่างเคร่ง
 เครียด ทกของบัญชาการรบของพลท ๑ และคกตงเด็ดขาด ใช้

กาดงเขายดพระนคร เพื่อแก้ไขภาวะการณบ้านเมือง ทหาร
ทุกหน่วยได้รับคำสั่งให้เตรียมกาดงอย่างพร้อมเพรียง

และแฉวงนาที่สดท่าย เมื่อ ๒๒.๐๐ น. ทหารทุกหน่วย ทั้ง
ราบและบนกต รถถกกเคตอนตาควออกยดพระนครในทันที
และเพียง ๒๒.๓๐ น. เคษ กาดงทหารกเขายดทสำคัญทุก
จุด โดยไม่มีการยิงกันเกิดขึ้น สถานตำรวจใหญ่ ๆ ทาง
คานเหนือของพระนครได้ถกคณะทหารเขายด และปลด
อาวุธเพือบองกันการใช้กาดง อนอาจจะเกิดขึ้นตงแต่ก่อน
๒ ยาม ไทรศพัทจุดสำคัญถกคตหมด บกคตสำคัญฝ่าย
รัฐบาล และจอมพล ป. พิบูลสงคราม ไม่รู้ว้าหายคัวไป
ไหน

พร้อมกันนั้น กาดงคณะปฏิวคกเขากวาดจับบกคตสำคัญ
ทางการเมือง และตำรวจ

พลตำรวจเอก เผา ศรียานนท์ บรุษหมายเดช ๓ ทคณะ

รัฐประหารต้องการตัว ถึงกับประกาศเรียกชาแฉะชาออก
ทางวิทยุกระจายเสียงตลอดคืน พร้อมกับจอมพลเรือหลวง
ยุทธศาสตร์ โกศล ได้เข้ามอบตัวต่อกองบัญชาการ ฝ่าย
ทหารแฉะ ทามกลางดึกเมื่อคณวาท ๑๗ ส่วนจอมพล ป.
พิบตสงครามหนีเตลิด ดองหนีไปยังไม่ได้ มามอบตัว ตามคำ
สั่งของม.ร.กษการพระนคร บรรดาอัครมนตรีใหญ่ถูกทหาร
ไปเชิญตัวมาคุมไว้ในกองบัญชาการฝ่ายทหารเป็นแถว

การปฏิวัติม.ร.ฐ.บด จอมพล ป. พิบตสงคราม โดย
คณะทหาร ซึ่งอุปตชนเมื่อ ๒๒.๐๐ น. คณวาท ๑๖ น ได้
สำเร็จลงแล้วในระยะเวลาเพียง ๓๐ นาที กำลังทหารบก
ก็เข้ายึดจุดสำคัญๆไว้ได้อย่างสิ้นเชิง โดยปราศจาก การ ต่อ
สู้ และเสียชีวิตเลือดเนื้อ

ครั้นเวลา ๐๒.๔๗ น. ของคณวาท ๑๗ กนิยานน หลังจาก
ได้มีคำพระบรมราชโองการณัด จอมพลสฤษดิ์ ชนวรรค
เป็นม.ร.กษการณพระนครแล้ว ก็ได้มีคำสั่งเรียกตัวบุคคล
ต่างๆในคณะรัฐบดให้มามอบตัวลงมขอความตงน

เนื่องจากคณะทหารได้ยึดอำนาจจากรัฐบาล และได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้อำนวยการ
พระนครฝ่ายทหาร ตามที่ประกาศให้ทราบแล้ว ฉะนั้น
ขอเชิญ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

จอมพลเรือ หลวงยุทธศาสตร์โกศล

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์

มารับความเข้าใจ ณ กองบัญชาการฝ่ายทหาร ที่หอประ
ชุมกองทัพบกโดยด่วน ขอรับรองว่าคณะทหารจะให้ความ
ปลอดภัยอย่างดีที่สุด

(ลงชื่อ) จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

ครั้นต่อมาเวลา ๐๕.๓๘ น. คณะท่านประกาศ
ว่า พล.ต.อ.เผ่าได้เข้ามามอบตัวแล้ว

นายพต.อ. เผ่า ศรียานนท์ โดยถูกคุมตัวเอาไว้โดยตะม่อม
 พต.อ. เผ่า ซึ่งเคยฆาตม์สังหาเหมือนดังห์ ได้ถูกนำไป
 เฝ้ายหน้ากับจอมพลสฤษดิ์ ณ กองบัญชาการประมาณ
 ๑๕ นาที พต.จ. กฤษณ์ สัระรา รองผู้บัญชาการกองพล
 ที่ ๑ และทหารสันติของจอมพลสฤษดิ์ จึงได้คุมตัวขน
 รถไปทวงปารุสก์ เมื่อเวลาเกือบ ๐๔.๐๐ น.

พต.อ.เผ่าได้ชนเอกตำรวจ ๆ ทกระทหารของการบรร
 จกระเป่าขนาดใหญ่เต็มเหยียด ลงมาใส่รถเบ็นซ์ จากนั้น
 พต.อ.เผ่า ก็ถูกชนาบข้างโดย พต.จ. กฤษณ์ สัระรา
 ออกไปจากวงปารุสก์มายัโฉมหน้าไปทางวัด เบญจาเมื่อ
 เวลา ๐๔.๐๐ น พต. อ. เผ่าหน้าตาแดงกร้าวมเผ่ายังเหยง
 ทหารรักษาการณทคอยตรวจตราอย่างใกล้ชิดเผยว่า เห็นม
 อาการมนเมา แสดงว่าได้หนีกลับไต้มสราตบักถ่มอก
 อย่างหนัก เพราะเห็นมอการออแอ ทรงตัวไม่ค้อยอย
 ฝทอยวงปารุสก์ก็เผยว่า ขณะท ลงมาจากคกชนบนและ
 กาวชนรณน พต. อ. เผ่าได้พบ กับ รนช. สัระดี คำ
 ประกอบ ซึ่งไปยืนรออยู่หน้าห้อง

ตามข่าวหนึ่งต่อพิมพ์เดดเมด ฉบับวันอังคารที่ ๑๗ กันยายน
 เสนอข่าวว่า นายพลเผ่าได้เกรียวกราดเข้ากับ ร.ม.ช. สวรรค์
 คำประกอบว่า

“มึงเสือกมาทำไม อย่าเสือกให้มากนัก ไม่
 ต้องตามกูมา กูไม่ต้องการพบมึง ยังเสือก
 มาหากูอีก”

นอกจากนั้นเมื่อ ๑๖.๕๐ น. อัครวิญญูไฉนามกระเดื่องของ
 นายพล เผ่า ก็ได้เขารายงานตวาดต่อจอมพลสฤษดิ์ คือ พัน
 ตำรวจเอกพนธ์ศักดิ์ วิเศษภักดิ์,

พันตำรวจเอก พุฒ บุรณะสมภพ

เกี่ยวกับตัวของนายพลเผ่า ศรียานนท์ อัครวิญญูไฉนนาม
 จอมพลสฤษดิ์ได้แจ้งแก่หนึ่งต่อพิมพ์ว่า ได้ให้ไปพบเอง
 เมื่อ ๓ พรอมตวยอัครวิญญูไฉนของเขา คือ พนธ์ศักดิ์และพุฒ
 จอมพลสฤษดิ์บอกว่า “เผ่าเขาว่าเขาไม่ได้หนีไปไหน

ก่อนจะมาพบผมเขาก็บอกว่า หนึ่งกินเหล้าอยู่ทรานกาแพ
 เทเวศน์ แต่เจ็กมันจำไม่ได้ ผมได้ยื่นประกาศเรียกตัวกลับมา
 จอมพลสฤษดิ์ได้บอกหนังสือผมพบว่า พอเผามาถึงก็พุดกัน
 อย่างเพื่อนว่า

“กูมาแล้วโว้ย กูไม่ได้หนีไปไหนเน๊าะว้า มึง
 กินเหล้าอยู่ตรงนี่เอง”

พร้อมกับชี้มือไปทางเทเวศน์

แฉะรุ่งชนวนท ๑๘ กันยายน ๒๕๐๐ — — จอมอค์วิน เผา
 ศรียานนท์ ผู้ซึ่งเคยมีฉายาว่า “บรุษเหล็กแห่งเอเชีย”
 แต่บัดนี้ฉายานี้ได้หมดความหมายกลายเป็นอดีตไปโดยสิ้น
 เชิง ได้ถูกเนรเทศส่งชนเครื่องบินไปแล้ว โดยด่วน เมื่อบาย
 วานนพร้อมด้วยสองอค์วินค์ ใจ พันธศักดิ์และพม วนาที่สด
 ท้ายในเมืองไทยสำหรับบรุษผู้เคยเป็นราชสีห์ แต่กลายเป็น
 ผู้ไร้แผ่นดินเผ่าได้ส่งสายตามาพบกับเมयरก้อย่างราชสีห์ สัน
 ตาย — — จุดหมายปลายทางของเขาคืออัสวิตส์เซอแดนค์

ปรากฏตั้งแต่ ๑๓.น. ททอากาศยานดอนเมืองแน่นหนักไป
 ด้วยมิตรสนิท เหล่าอศวนจากสันติบาตและกองปราบท
 ทยอยกนมาส่ง รวมทั้งผู้ สอ ชาวและ คากดอง หนังสือพิมพ์
 จนกระทั่งเวลา ๑๓.๕๕น. ขบวนรถผู้ สอ ของฝ่ายรัฐประ
 หารและฝ่าย “บุรุษเหล็ก” เฝ้าและอศวนคู่ ใจที่จะต้อง
 จากแผ่นดินไทย ก็มาถึงโดยมี พล จ. กฤษณ์ สวระรานาย
 ทหารรัฐประหารคุมตัวมาส่ง ทนททรถ โอตส์ โมบิลส์ดำของ
 พล ต.อ. เฝ้า ซึ่งนั่งคู่ มากับนางอุดมดกษณ ศรยานนท์ เมีย
 ขวัญ ฟังปราดผ่านประตูมา พวกพ้องและเหล่าตำรวจ
 ทหารอากาศ ๒ คนรถติดอาวชพร้อม ซึ่งรอคอย อยู่ แถวก
 ขยายแถวให้ความคมกนพบพบ เพราะเข้าใจว่าจอมอศวน
 จะหยุดรถด้านหน้า แต่ขบวนรถทั้ง ๓ คน คอคนนำของ
 พล. จ. กฤษณ์ สวระรา นั่งมากับ พล.ต.อ. พนมบูรณะสมภพ,
 คนท ๒ พล.ต.อ. เฝ้ากับเมียและคนท ๓ พล.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์
 วิเศษภักดี กับฟังปราดไป ทางประตูด้านขวา พวกทคอย
 ยืนตองวงรอบกนอดเวง

ด้วยสีหน้าอันแดงกร่ำ และใบหน้าเครียด พล.ต.อ. เฝ้า

ศรียานนท์ ต้องเผชิญกับผู้ต่อข่าวออกครงหนงเป็นครงสุด
 ทาย นายสมัย เรืองไกร นายกส์มากม น.ส.พ. และบรร-
 นาธิการหนังสือพิมพ์ไทรยวันได้ถูก พล.ต.อ. เผ่า ย่นมอ
 มาให้จับ เหมือนหมความหมายดกตบอยู่ในหัวใจเพราะไม่
 แสดงตหน้ายมตวยเคย

นาย สมัย ได้ถาม พล.ต.อ. เผ่าว่า “การเดินทางครงนี้จะ
 นานเท่าใด” นายพลเผ่าจึงหนานายสมัยครุหนง แล้ว
 ตอบว่า “ตอจะให้ไปกับตละ !”

หลังจากเนรเทศจากแผ่นดินไทยไปแล้ว ไมกวน ครนวนท
 ๒๓ กันยายน นายพลเอก ไสว ไสวแสนยากร อธิบดีกรม
 ตำรวจคนใหม่ ก็มคำสั่งปลด สามอศวน คือ

๑. พันตำรวจเอก พันธุ์ศักดิ์ วิเศษภักดี
๒. พันตำรวจเอก พุฒ บุรณะสมภพ
๓. พันตำรวจเอก อรรณพ พุกประยูร

ออกจากตำแหน่งโดยสิ้นเชิง

พล.ท. ศรัจित्र จารเศรษณีย์ ไม่ผิด รัฐบาลได้ให้สัมภาษณ์
หนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับการพวกันว่า

“หลายอย่างคงทรกนแล้ว ส่วนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน
สมัย พล.ท.อ. เผ่า และอัครวิญญูใจสมุณเอกเรื่องอำนาจนั้น

พล.ท. ศรัจित्र แถลงว่า ได้มีคำสั่งตั้งให้ พล.ท. ไสว
ไสวแสนยากร อธิบดีตำรวจเป็นประธานกรรมการ ดำเนิน
การสอบสวน และชำระเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความผิด
ของ พล.ท.อ. เผ่า ศรียานนท์ และของใครต่อใครทั้งสิ้น
ไม่ว่าจะเป็นตำรวจหรือพลเรือนก็ตาม ที่ได้ก่อกรรมทำเข็ญ
เอาไว้ หลายอย่างหลายประการ

ลำผุดองหา บุ

หลังจากนายพลเผ่า ศรียานนท์ พร้อมด้วย
อัครวิญญูใจได้ ถูก เนรเทศไปอยู่ ต่าง ประเทศ
แล้วไม่นานนัก และหลังจากได้มีการแต่ง
ตั้งอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ พล.อ. ไสว
ไสวแสนยากร ได้เข้ามารับตำแหน่งแล้ว
บรรดาคดีต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นในสมัยนายพล
เผ่าฟังเรื่องอำนาจก็ได้ถูกพลิกฟื้นขึ้นมาสอบ
สวนกันใหม่

คดีที่จะกล่าวถึงนี้ คือ คดีสังหาร ๔ อดีตรัฐมนตรี
การสะสางคดีนี้ หนังสือพิมพ์ข่าวภาพฉบับประจำ
วันศุกร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๐ ได้เสนอข่าวว่า

กรณการฆ่า อย่างทารุณ ทนายตำรวจ ยศอัศวิน ยศ
 หนึ่งได้กระทำต่อ & อุดตริฐมนตร ซึ่งเปนทประจักษ
 แฉงแฉะโจษชานกันใหม่ประชาชน มาเป็นเวตา
 อนยาวนานนั้น ได้คิดคล้ายปมด้ามดอกเป็นด้าม
 นบตงแตกาวแรกของอริบดตำรวจคนใหม่ได้ มารับ
 ตำแหน่ง แฉะฉนวนจาวา จะพดกพนคตนอย่างไม่
 ไว้หน้าใคร เพื่อเป็นการรักษาคัดครของตำรวจ
 ยศใหม่ ทั้งนี้หลังจากได้ให้สัมภาษณ์หนึ่งสัปดาห์
 เป็นการย่นย่อ ความหวัง ที่จะคิดคล้าย กรณฆาต—
 กรรมอย่างด้ามของ & อุดตริฐมนตร ทอง อินทร์
 ภรพมน์ ถัด ถัด จ้างของ ดาวเรือง แฉะทอง
 เปดว ชดภูมิ เพื่อให้เป็นงานชั้นโบว์แดงของกรม
 ตำรวจเป็นเรื่องแรก หากแต่ยังไม่ยอมเปิดเผยถึง
 ติวการในคดีนั้นว่าเป็นใคร นอกจากจะจรายชอผู้
 พัวพันไว้ทำการสอบสวนเท่านั้น

พด. อ. ไสว ไสวแสนยากร อริบดกรมตำรวจได้

แດดงกับ “ชาวภาพ” เมื่อเวลา ๑๒.๐๐ น. วานนี้
 (ที่ ๒) ณ คกกกรมตำรวจปทุมวัน อธิบดีกรมตำรวจ
 ได้อยอมรับ แดะ เห็นด้วยกับ ความ ตกตบชบชอน ใน
 การตายของ & อติตรฐมนตร แต่เมื่อเราได้อามถึง
 ชอชของนายตำรวจทมชาวภาพพพน แดะเป็นชาวเบิด
 เมยแดวในหนังสือพมพณบบหนังสือ ซึ่งระบวว่า นายคำ
 รวจมมชอชอไปนคอ พตค.จ.ทม จตวมต, พ.ค.อ.
 พตม บุรณะตมภพ, พ.ค.อ. ผาด ตงคะตมิต, พ.ค.ท.
 บุญตม ประไพ รวมอยู่ในชบวณคุมกนท & อติต
 รฐมนตรถูกฆ่าตายด้วย

อธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ยืนยัน แต่ก็ไม่ปฏิเสธโดย
 กถาวว่า “ผมก้าตงให้การรวบรวมเรองราวตะเอยค
 ทงควบคคตแดะพฤตการณ เพื่อทำการตอบตวง
 จะใช้หรือไม่ใช้ ผมจะบอกคุณทหตง พต.อ. ไสว
 กถาวยม ๆ พร้อมกบชอจตรายชอ & นายตำรวจท
 ถูกระบไว้

อนึ่งทางด้านนายตำรวจผู้ใหญ่ หนึ่งชั้นบังคับการ
ซึ่งรับหน้าที่เป็นผล พสกพณคดี โดยยอมรับกับเราว่า
เป็นความจริงที่ ๕ นายตำรวจ ดังกล่าว จะ ต้องถูก
เรียกตัวมาสอบสวนในเร็ว ๆ นี้ เพราะตามหลักฐาน
ปรากฏว่าเป็นผู้ เห็นเหตุการณ์โดยค ฤต และ
เมื่อกำความลับไว้ นอกจากนั้นยังมีนายตำรวจสาย
ลับ และ พตตำรวจ อีกหลายคน ด้วยกัน ทั้งหมด อยู่ใน
ชบวน “ย้ายผู้ต้องขัง” กตางตักโดยปราศจาก
เหตุผลในคณน จะต้องถูกเรียกตัวมาสอบสวนทั้ง
สิ้น รวมทั้งพยานที่เป็นชาวบ้านแถวบางเขน ซึ่ง
เห็นเหตุการณ์ในครงน “เรามชอกคนเหต่านนไว้
หมดแล้ว”

หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ เมื่อวันเสาร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๒ ก็ได้
เสนอข่าวต่อไปว่า

สอศตรฐมนตร . ซึ่งตักเป็นเหยื่อกระสุนเหล็กของ

เพชฌฆาตใจทมิฬในยุคอัศวินทงและเป็นการสร้าง
 ความซมซานเต็มอนหนามยอกอกไวให้แก พนอง ชาว
 อีสานทงหมดมาเป็นเวณานานปี ซึ่งรัฐบาลของ
 จอมพลแปลก และจอมอัศวินเผ่าไม่สามารถจะให้
 ความกระจ่างใด ๆ ได้นอกจากตอบอย่างกำปั้นทุบ
 ดินว่า โจรจันมตายแย่งชิง ในขณะที่ยายทคุมขัง
 กตางดัก แต่ครนยคอัศวินเต็มอชบิตตำรวจคนใหม่
 ซึ่งจะตบรอยต่างออกจากกรม ตำรวจก็ได้เร่งตั้งมือ
 ต่ต่างเพชฌฆาตหวาดว้ายไม่ม่ง มาเป็น กำนันแก่
 ประชาชน กระทงอชบิตกรมตำรวจในยุคโน้นก็เห็น
 ด้วยทจะพน คคน ชนมาแฉให้ประชาชนทราบ

กระทงรัฐบาลชุดใหม่เรียบร้อยของ จอมพล แปลก
 และสมุนเอกจอมอัศวินเผ่า ถูกโค่นลงด้วยแสนยา
 นภาพของกองทัพบก ภายใต้การนำของจอมพล
 ศฤษดิ์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้เขามาสำรวจตำแหน่งอชบิต
 กรมตำรวจคนใหม่คือ พล. อ. ไสว ไสวแสนยากร

ก็ได้สร้างความจริงให้แก่ประชาชน โดยคดีฆาตกรรม
 สอดิศรฐมนตริน อธิบดีกรมประกาศต่างเป็น
 ชั้น “โบว์แดง”

“ภาพขาว” ได้พบกับ พล.ต.อ. หดวงชาติ
 ตระการโกศล อดีตอธิบดีตำรวจ ในสมัย สอดิศร
 ฐมนตรินถูกยิงตาย ทกระ ทรวง มหาด ไทย กับ
 “ขาวภาพ” พล.ต.อ. หดวงชาติตระการโกศล
 ซึ่งขณะนั้น ดำรง ตำแหน่ง ปลัด กระทรวง มหาดไทย
 กล่าวว่าไม่รื่องและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตาย
 ของ สอดิศร ฐมนตรินแต่อย่างใด เพราะในขณะนั้น
 เรืองนเกิดชนกมาทราบเขาเมื่อเหตุการณ์ได้ล่วงเลย
 มาเป็นเวลายาวนานแล้ว คนที่ทราบเรื่องคิมอยู่
 ต้องคนคือ พล.ต.อ. หดวงพิชิต ชุระการ และ
 พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์

เมื่อนักหนังสือพิมพ์ได้ไปพบกับนาง บุญทัน อดีต ภรรยา
 ของนาย ถวิล อดุล นางบุญทัน ได้กล่าวว่า

ก็ได้เห็น นายทองอินทร์ ไม่ให้ออกจากห้องซึ่งตาม
 ตำรวจไป แต่นายทองอินทร์คงคิดว่า เขาจะนำตัว
 ไปสอบสวนทวงปารศกวัน เช่นเคยเหมือนแต่ก่อน
 คงเดินตามหลังตำรวจไปจนรถอย่างว่าง่าย ซึ่ง สส.
 พร มะดีทอง รู้ตัวผู้ ไปรับนายทองอินทร์แน่นอนว่า
 เป็นใคร

และเพราะรู้ตัวว่า เป็นใครนั่นเอง ต่อมาเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้
 สส. พร มะดีทอง ได้หายไปอย่างฉับพลันและไปกลายเป็น
 ศพอยู่ที่ใดที่องน้ำ

กับ ร.ค.ค. แจ่ง จันทรวงษ์ รองตำรวจตรัสถำนตำรวจชนะ
 สงคราม ซึ่งขณะเกิดเหตุมียศเป็น ส.ค.อ. ในฐานะถูก
 ระบุว่าเป็นผู้ ขบถจับตาดูชนแวกคองคณน เขากล่าว
 กับหญิงตอพนพวา

ผมไม่รู้ เรื่องนี้เคยเป็นความสัจจริง ในคืนวันที่
 เกิดเหตุ ผมนอนอยู่ทวงปารศกวัน พล.ค.ค. หดวง

แล้ว พาดชน ซึ่งขณะนั้น เป็น ผู้บังคับ การตำรวจ
นครบาลได้ และเป็นผู้บังคับบัญชาของยามโดย
ตรง ได้มาปลดกยามและสั่งให้ไปด้วยกัน ผมใน
ขณะนั้นยศเป็น ส.ต.อ. และเป็นคนขับรถประจำ
ตัวของหลวงแก้ว ฯ นอกจากวงปารุสกวัน นั้นเป็น
เวลาประมาณ ๕ หรือ ๕ แล้ว เมื่อไปถึงที่หลัก
กิโลเมตรที่ ๑๕ ผมเห็นรถจักรยานยนต์คันหนึ่ง พา-
หนะทบรรทม & อุดรฐมนตร์ นรียกยงพจนไป
หมด และเห็นศพของ & อุดรฐมนตร์นอนเรียง
รายอยู่นอกรถ ผมเองในขณะนั้นก็ไม่เหมือนกัน
ว่าใครเป็นใคร มาทราบว่าเป็น & อุดรฐมนตร์ก็
ต่อเมื่อได้กลับกรุงเทพ ฯ แล้ว

หลังจากที่หนังสือพิมพ์และตำรวจชุดใหม่ได้รวมกัน สืบสวน
รอฟันคดีของทั้งบุคคลต่าง ๆ ที่คาดหมาย หาย ไปอย่างจริง
จัง จนกระทั่งเป็นรูปร่างออกมาให้เห็นชัดแฉฉฉ

หนังสือพิมพ์ ขาวภาพฉบับของคารท ๘ ตุลาคม ๒๕๐๐
ก็เสนอข่าวต่อไปอีกว่า

เนื่องจากคัดการฆาตกรรมอย่างเด็ดเย็นเพื่อรักษา
 เกียรติของตนให้ดำรงอยู่โดยไม่เค็ดรอน เป็นคดี
 ที่ประชาชนกำลังสนใจ และเหตุกฐานต่าง ๆ ผู้
 มัดแน่นหนาพาตบไปถึงบุคคลที่เกี่ยวของ มากมาย
 ปราบกฏวาทนบรรดาอศวนใหญ่หยอชิงเคยยิงใหญ่
 เมื่อสมัย พต. ค.อ. เมา เรืองอำนาจ ต่างรอนตัว
 ไปตามๆ กันเพราะไม่สามารรถคุ้มหัวของตัวได้ โดย
 เฉพาะคดีฆา & อุดตริฐมนตร ทบางเขน ปราบกฏ
 ว่าได้เข้าพวพนักบนาย คารวจ ชนนาย พตผ หนึ่งม
 อักษร "ท" นำหน้า ซึ่งเบณญ รารวย และกว้าง
 ขวางมาก นอกจากนยงเบณญ ทมความสำคัญใน
 ฐานะเพราะรวมกับคณะทหาร ยัดอำนาจจับได้
 จอมพต ป. คราวทแดง

นายตำรวจทหนึ่งต่อพมพ์ ขาวภาพ ระบุณ กกอ พต.ค.จ.
 ทม จิตวมต นนเอง

และในที่สุดความก็ปรากฏชัดออกมาภายหลังเมื่อกรมตำรวจ

ได้ส่งนายพดคำรวจจตุร ทม จิตมิต เป็นผู้ บง การใน
การคุมสำนวนในขณะนั้น พดคำรวจจตุรกำลังดำรงตำแหน่ง
เป็นผู้บังคับการเหนือ และเป็นผู้มาชักประเภตของ
อยู่ด้วย

และต่อมาไม่นานเมื่อถูกจับคนแล้ว นายตำรวจผู้หนึ่งได้
ถูกจับด้วยทางสอดตตรูมนตร์ ร่วมกับพันตำรวจเอก ผาด
ตงกระสมิต ซึ่งขณะถูกจับกำลังบวชเป็นพระ

และคนนี้ได้ปรากฏความพิศดาร อยู่ในคำพิพากษาแล้ว
โปรดกลับไปอ่านคำพิพากษา บุคคลสำคัญอีกคนหนึ่ง ซึ่ง
เราจะเห็นกล่าวได้มีได้ในตอนท้ายนี้ ก็คือ พันตำรวจเอก
อรรณพ พกประยร จำเลยในคดีสังหาร พันตำรวจเอก
บรรจงศักดิ์ ชพเป็นต้น และสังหารนาย เที่ยง ศิริพันธ์
นายตำรวจผู้หนึ่งได้ถูกนายพดเผ่าเนรเทศออกไปอยู่ต่างประ-
เทศก่อนที่จะเกิดรัฐประหาร โดย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์
เมื่อทางตำรวจได้พดกพคนต่าง ๆ ขนมาส่งมัย พด.ค.อ. เผ่า

เรื่องข้าพเจ้า ชื่อของนายตำรวจนั้น ได้ปรากฏว่าได้มีส่วน
 เกี่ยวข้องอยู่ด้วยแทบทุกคดี นับว่าเป็นหม่าบุคคตสำคัญอย่างยิ่ง
 ยวดย

ในขณะระหว่างการตำรวจ กำลังต้องการตัวของเขาอยู่นั่นเอง
 กรมตำรวจ เขากำลังเดินทางกลับ เข้าประเทศไทยแล้ว
 เพื่อดูแลคดีที่ถูกกล่าวหาโดยสิ้นเชิง

เรื่องหนังสือพิมพ์ ขาวภาพ ฉบับเสาร์ที่ ๑๕ ธันวาคม
 ๒๕๐๐ เล่มนี้

พ.ต.อ. อรรถนพ พกประยูร อธิบดีผู้คุมใจของจอม-
 อธิบดีผู้คุม ศรียานนท์ ผู้ถูกระบุดการสำคัญพวกพ้อง
 ในคดี ขงทง ยงทง อทชพต หลายคดี ขงทงกรม
 ตำรวจกำลังต้องการตัว เกิดเหตุตลกแปลกอย่าง
 โฉมทิวชายแดนไทย ขณะนั้นกำลังเป็นชาวอยู่ทบหนึ่ง
 เล่นเอาตำรวจสันติบาลต้องวิ่งวุ่น ไตร่ตรองไปสอบ
 ถามเป็นการด่วน

ข่าวการเดินทางกลับประเทศไทย ของ พ.ต.อ.—
 อรรถนพ พกประยร ซึ่งได้ถูกเบียดเบียนแล้ว โดย
 ทางราชการตำรวจว่า อัครวินธุ์ได้เดินทางโดยเรือ
 จากสหรัฐอเมริกา เมื่อวันท ๒๖ เดือนทแล้ว แต่
 แล้วจนบัดนี้ก็ไม่ปรากฏว่า พ.ต.อ. อรรถนพ ได้เดิน
 ทางมาถึงไทยตามเวลาอันควร ซึ่งในขณะเดียวกันนี้
 ก็ได้เกิดข่าวลือสับสนหลายกระแสรว่า อัครวินธุ์ได้
 เปลี่ยนใจเสียแล้ว เมื่อเป็นททราบวาตนเอง กำลัง
 ตกเป็นจำเลยสำคัญ ทกรมตำรวจต้องการตัว และ
 นอกจากนั้น ยังไปปรากฏ เป็นข่าวตาม ชายแดนไทย
 หลายภาค อันเป็นเหตุให้กรมตำรวจต้องส่งกำลัง
 ออกสกัดททุกด้าน ซึ่งกระแสรข่าวตรงถึงสด
 พ.ต.อ. อรรถนพ ผู้ได้ไปเฝ้าชนทชายแดนด้าน
 พม่า ดังที่ได้อ่านข่าวไปแล้ว

ขณะเดียวกันข่าวจากบงกแจ่งวาบคน พ.ต.อ.
 อรรถนพ ได้มาปรากฏทวยทนนแล้ว พร้อมด้วย
 ครอบครัวของเขา

นายตำรวจผู้^{๒๕} นทางกรมตำรวจได้ออกหมายจับคือ คดีสังหาร

ตต. พร มะตทอง, คดีสังหาร พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ ชฟเป็นตต.

คดีสังหาร นายอาร์ ตวัระ, คดีสังหาร นาวาโท พจน์-

จิตรทอง

ชาวเรือการเดินทางมาถึงบ้านของ พ.ต.อ. อรรณพ

พักประยรรนเป็นจริงชนแล้ว เขาได้มาพักทนน

พร้อมด้วยผู้ติดตามของเขาได้นายสะอาด ตระครบาท

กับนางระริวรรณ สัมผัสสุด สองคนใช้

และทบนงนเอง หนังสือพิมพ์ "พิมพ์ไทย" ฉบับวันอังคาร

ที่ ๓๔ มกราคม ๒๕๐๑ ได้เสนอข่าวว่า

พ.ต.อ. อรรณพ กับครอบครัวเพิ่งทบนงได้เดือน

นเอง (คือวันที่ ๑๒) และได้ติดต่อขออยู่บ่นงสอง

เดือน แต่เจ้าหน้าที่ทบนง อนุญาตให้อยู่ได้เพียงเดือน

เดียวนายตำรวจใหญ่ช่นนายพลไปดักทหาดใหญ่ จด

ตำรวจคุมชายแดนเอาไว้ทุกจุด พร้อมทั้งตั้งตำรวจ
 ด้ไปสกัดรอยความเคลื่อนไหวของ พ.ต.อ. อรร-
 ณพ ไว้แถวทกณการเกยอกบบบญหาทวาทาก พ.ต.อ.
 อรรณพ ไม่เดินทางเข้าเมืองไทย รองอธิบดีตำรวจ
 และกระทรวงการต่างประเทศให้ความเห็นว่า การ
 ขอให้มลายส่งตัวกรณี “ตั้งผู้ร้ายข้ามแดน” ทำได้
 แน่ ทงนรายงานข่าวพาส์ ส่อข่าว “พิมพ์ไทย” ซึ่ง
 ได้เดินทางไปถึงเกิดความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับ พ.ต.อ.
 อรรณพ พกประยร ทางภาคใต้และการงมศพพระย
 สหรงทสงขดาแจ้งมาเมือคาวานนหวา พ.ต.อ. อรร-
 ณพ ผู้ต้องหาททางการตำรวจได้ออกหมายจับได้
 แล้ว ได้เดินทางโดยทางเรือไปถึงบึง เมื่อเวลา
 ๒๐.๓๐ น. ของวันที่ ๓๒ เดือนพฤษภาคม ๒๕๓๓
 วมครอบครวและผุดตาม ด้วย รวมทงหมด ๕ คน
 ด้วยกัน และเพงชนบึงได้เมือ ๕.๐๐ น. เข้าวานน
 เอง (ที่ ๓๓)

รายงานข่าวแจ้งต่อไปว่า. ความเคลื่อนไหวของ
 พ.ต.อ. อรรถนพ และคณะในบ้นังได้ถูกตำรวจดับ
 ของไทยสะกดรอยอยู่แต่ทุกกณกาว และรายงาน
 เข้ามาให้ พต. ต. จ, ฉัตร หนุณภักดี ซึ่งได้ในวาง
 แผนดักจับอยู่ท หาดใหญ่ ทราบทกระยะ เป็นท
 คาดว่า พ.ต.อ. อรรถนพ กับคณะจะเดินทางเข้า
 ในวันสองวัน

ปัญหาเกี่ยวกับตัว พ.ต.อ. อรรถนพหนึ่งต่อพิมพ์ฉบับ
 เดียวกันนี้ได้อายงานข่าวต่อไปว่า

จากการพบกับนาย วรรชิต ชิกรชาติ ผู้ช่วยท
 ปรัชากฎหมาย กระทรวงต่างประเทศบายน วนัน
 นายวรรชิตได้แจ้งว่าเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนใน
 กรณของ พ.ต.อ. อรรถนพ พกประยร ที่ได้พา
 หนีอยู่ในบ้นังขณะนี้ว่า ตามหลักการส่งผู้ร้ายข้าม
 แดนนั้นจะกระทำได้ตาม ก.ม. ระหว่างประเทศ

เกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน สำหรับ ประเทศไทย
 กับสหพันธ์ มลายาหนั้น เรามีสัมพันธไมตรีทางการ
 ทศตอกัน และเนื่องจากบงกชเป็นส่วนหนึ่งของ
 สหพันธ์รัฐมลายา เราก็ก็น่าจะติดต่อกับรัฐบาล
 สหพันธ์รัฐมลายา ขอให้ส่งตัวมาได้ นอกจากนั้น
 ผู้ช่วยทปรกษากฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ
 ได้อธิบายถึงวิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตาม พ.ร.บ.
 ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนพหุศักราช ๒๔๗๒ ว่า
 ตามหลักการแล้ว ทางกรมตำรวจจะต้องออกหมาย
 จับ และเมื่อทราบว่ามีผู้ร้ายได้หนีไปอยู่ในประเทศ
 ไตแลนด์แล้วกรมตำรวจจะทำหนังสือประกอบหมาย
 จับว่ากระทรวงมหาดไทยถึง กระทรวงต่าง ประเทศ
 กรมตำรวจขออยู่ ๒ ทางคือจะติดต่อกับสถานทูตของ
 ประเทศนั้นหรือจะติดต่อกับสถานทูตของไทย ใน
 ประเทศนั้นก็ได้ เพื่อแจ้งให้รัฐบาลของประเทศนั้น
 ทราบและจับกุมตัวส่งมา ภายหลังจาก เป็นชาว
 เกียวกวราอยู่ไม่กวนว่าพ.ต.อ. อรรถนพ พกประยูร

นายตำรวจฉมอานาจุยคตำรวจครเพอง ได้ตัก
จากสหรัฐเข้ามาอาศัยอยู่ในบึงแถว พอลงวันที่
๑๘ มกรา ๒๕๐๑ หนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับเสาร์
ที่ ๑๘ มกรา ๒๕๐๑ ก็เสนอข่าวเกี่ยวกับ พ.ต.อ
อรรณพ ว่า

พ.ต.อ. อรรณพ พกประยูร แชนขวาของอริบดิ
ตำรวจเผ่า ถูกสันติบาลไทยควบคุมตัวเสียแล้ว
หลังจากที่ได้ขออนุญาตพักผ่อนอยู่ในบึงเพียงเดือน
เดียว กับ “พิมพ์ไทย” ซึ่งคนข่าวเข้าไปขอ
สัมภาษณ์ทั้งกาได้อัน โอ้อาบนเกาะ บึง อดีต
อศวนผ เรื่องอานาจุ เปิดเผยความในใจของตน
เองโดย สันเชิง ย่าแถวยาออกว่าจะชอกดบเข้ามา
ตายในเมืองไทย ยืนยันว่าตนเองบริสุทธิ์ต่อชาติ
กรรมกร เมือง ทุก คดีแต่ละ ไม่เคย จะคิดหนี ไปไหน
กล่าวถึงการรัฐประหาร ๓๒ ก ย. เห็นสมควรด้วย
เพราะการเดือกตงสภปรกและเดวเกินไป ปฏิเสธ

ไม่เคยพบกับ พต.ค.อ. เฒ่า แดะอค์วนอก ๒ คน
ทั้งกล่าวเป็นเชิงน้อยใจว่า ไม่ควรให้ตัวต้องระห
ระเหินออกนอกประเทศ

“ใครทำกรรมก็ต้องชดใช้กรรม ผมปล่อยให้
ด่ากันมากแล้ว ประชาชนเข้าใจผมผิดกันใหญ่
ผมจะไปพิสูจน์ตัวเองให้ชาวสะอาดเสียที่ เรื่องคุณ
เตยง คุณพรผมก็เชื่อว่ายังมีชีวิตอยู่”

การให้สัมภาษณ์ของ พ.ต.อ. อรรณพ นนบคนเรามาของ
เห็นกันแล้วว่าเป็นการให้สัมภาษณ์ที่ตลกขบขัน อะไรรักหรือ
ที่ทำให้เขาเชื่อมั่นว่า นายเตยงและนายพรจะยังมีชีวิตอยู่
ถ้าไม่ใช่เพื่อหวังว่าเขาจะเอาตัวรอดในชั่วโมงสุดท้าย เขา
คิดว่าเขาคงตอบคำถามได้อีกสักครั้งหนึ่ง ในขณะที่ฐานะ
ของเขาบนเกาะบั้งยังไม่มั่นคงเท่าไรนัก -- เอาละ เรามา
ฟังการให้สัมภาษณ์ของเขาต่อไป

หนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ได้เสนอข่าวต่อไปว่า

หลังจากเราได้เสนอข่าวไปแล้วว่า “พิมพ์ไทย” ได้
 ส่งคนข่าวไปสังเกตการณ์เกี่ยวกับความเคลื่อนไหว
 ของ พ.ต.อ. อรรถนพ ทางภาคใต้ และกำลังจะเดิน
 ทางเข้าบึงเพื่อพบกับ พ.ต.อ. อรรถนพ บदनราย
 งานข่าวได้รับเมื่อวันวานแจ้งว่า คนข่าวของเรา
 พร้อมด้วยเพื่อนหนึ่งสอพบพอกตามฉบับได้ เดินทาง
 ไปถึงบึง เมื่อ ๑๔ น. วันที่ ๑๕ เดือนนี้แล้ว และ
 หลังจากได้ใช้ความพยายามอยู่หลายชั่วโมง จึงพบ
 กับ พ.ต.อ. อรรถนพ ได้สำเร็จในวันรุ่งขึ้น คือวันที่
 ๑๖ เวลา ๘.๐๐ น. (เวลาบ่าย) ที่บ้านพักชายหาด
 ของหมู่บ้าน (ซีโฮม) ตำบลคันทันหยงบุหงาซึ่งเบียดก
 หนึ่งใหญ่

ขณะไปถึงบ้านพัก พ.ต.อ. อรรถนพในชุดเสื้อทราย
 ตาหมากตลกแขนยาวกับกางเกงขายาว กำลังเดิน
 ออกมาจากประตูเล็ก เพื่อลงทะเล ในทันทีที่เรียก
 (ผู้การครับ) พ.ต.อ. อรรถนพ หยุดอยู่ครู่หนึ่ง

เหมือนจะใช้ความคิด ครนแฉกหินกดบมายมแย้ม
 คอหรมเป็นอนคิ ปราบฏว พ.ค.อ. อรรณพ ผอ
 คัด้างไปก่าเกาแฉกมอมตงเดกนอย แต่หนวดบน
 ริมปากยงชดบไวนน เด่นเรยวเดก เหมือน เช่นเดิม
 พ.ค.อ. อรรณพ เต่าว่า เมื่อได้รับคำสั่งปลดจาก
 กระทรวงต่างประเทศ เขาก็พาครอบครัวประกอบ
 ด้วยภรรยาหนึ่งคน, ลูกหญิงสามคน, ลูกชายสอง
 คน และคนใช้อีกสองคนตงเรือ เปอร์ดเค้นท์แคเรนด
 คอจากนนอก ๑๐ วัน เรอกลงบั้ง และได้ไปเข้า
 บ้านนายคณชเช่ง ทตนหยงบหงา มาจนกระทั่ง
 ได้พบกับนักรวของเรา

คอชอถามทว่า ไคทราบข่าวการออกหมายจับกม
 ควแฉกหรือยง พ.ค.อ. อรรณพคอบวาเพงรว่า
 เรอรวกจากผตอชาวหนงตอพนพทบนงนเอง ตวน
 คนเองนพไม่ยากตบตบพ้งชาวอะไร

“ผมก็รู้สึกแปลกเหมือนกัน พอรู้ข่าว เพราะ

ผมไม่มีอะไรกับใคร แต่รู้สึกตนเด่นเหมือน
กับตอนที่ถูกสั่งปลดตนนั้นแหละ”

สำหรับคดี ยิง พ.ต.อ. บรรจงศักดิ์ ชีพเป็นสุข
และคดี นายอาร์ ดวัระ อันเป็นสองในสี่คดีทาง
ตำรวจคง ขอให้ ประกาศจับ ไว้แล้วนั้น พ.ต.อ.
อรรณพ ก็ตำราว่าคดีแรกเป็นคดี วิสามัญฆาตกรรม
ส่วนคดีหลังอยการ สั่งไม่ฟ้องไปแล้ว จะมาเอาอะ
ไรกันอีก ส่วนเรื่องนกกการเมืองที่หายไป เช่น อดีต
ตต. พร และอดีต ตต. เที่ยงนน พ.ต.อ. อรรณพ
แสดงความมั่นใจว่าทั้งสองคน ก็อดีต ตต. พรกับ
ตต. เที่ยงยังไม่ตาย

“ผมเชื่อว่ายังอยู่ เข้าใจว่าจะอยู่ในจีนแดง ถ้าให้
ผมไปตามในจีนแดง ก็อยากจะลองดูสักที่เหมือนกัน”

เมื่อหนังสือพิมพ์ แจงให้ทราบว่า ขณะนั้นคณะ

กรรมการต่างคดีได้ ขุดพบกระดูกของ อดีต ส.ส.
 เคียงกับพวกทเมองกาญจน์แล้ว และได้จับ พ.ต.ท.
 ศิริชัย กระจำวงศ์ ไว้แล้วด้วย พ.ต.อ. อรรณพ
 กักต้าวสรูปเตย “ใครทำกรรมไว้อย่อมต้องชดใช้
 กรรมไป” คอชอถามทว่า พ.ต.อ. อรรณพ จะ
 กลับเมืองไทยหรือไม่ พ.ต.อ. อรรณพ ตอบทันทีว่า
 ด้วยใบหน้าอันยิ้มแย้มว่า

“อ้อ ผมต้องกลับแน่นอน กับบ้านของ ผม
 จะไม่ให้ผมกลับยิ่งไง ผมอยากจะกลับเร็ว ๆ ด้วย
 ชาติ เพื่อพิทักษ์ ความบริสุทธิ์ของผมหัดอาดตง
 ไป ประชาชนจะได้เข้าใจผมเสียที ม่ายอย่างงั้น
 แวดเลนดาผมข้างเคียว เกียรติประวัติของผมรับ
 ราชการมา ๓๗ ปีก็เสียหมด ตัวผมคิดไม่กลับ ผม
 ก็ติดคอขอยู่ในฐานะผู้สภยการเมือง เสียแต่แรก
 แวดละครบ และผมกตองมากคนเดียว ถ้าจะคิดหนี
 ก็น”

และขอซักถามว่า เข้าประเทศไทยแล้วไม่กลัว
หรือ พ.ต.อ. อรรณพ ตอบว่า

“ผมไม่กลัวอะไรทั้งนั้น เพราะผมเป็นสมัครพรรคการเมือง
ไม่เคยโกงใคร มีแต่ปราบคนโกง จึงมีคนเกลียด
ผม แล้วผมจะไปกลัวอะไร ขออย่างเดียว ขอ
อย่าแก๊งกัน ทำตรงไปตรงมาเท่านั้นเป็นพอ ใคร
ทำผิดก็ต้องรับผิดชอบ สำหรับผมแล้วแต่โชคชะตา
ผมรันทดถูกใส่ร้าย ก็เพราะว่าไม่ชอบกันเป็นเรื่อง
ส่วนตัว ขณะผมยังหวนดูๆ อยู่ จะให้เข้า
เรียนทบทวนเพราะต้อง การให้ภาษาดี ๆ แล้วผมก็
จะกลับละ”

สำหรับการกลับเข้าประเทศไทยนั้น พ.ต.อ. อรรณพ
เผยว่า กำหนดอยู่ บ้างใดถึงกลาง เดือนหน้า ที่
แรกผมตั้งใจจะอยู่นาน ๆ เดียวนเปื่อยนใจต้องรีบ
เข้าไปแล้ว ถ้าไปก็จะแจ้งให้ตำรวจทันทราบ และ
จะไปทางเครื่องบิน

เกยว พต.ค.อ. เมา คีรยานนท์ และ ๒ อัครนิ
พน พ.ค.อ. พรรณพ ได้ปฏิเสธการพบปะว่า

“ผมพบกับท่านครั้งสุดท้ายเมื่อตอนผมเข้ากรุง -
เทพา ครั้งหลังเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕
ผมเรียนเสร็จแล้วก็กลับมา แต่พอกลับมา กลับ
ว่าผมว่ากลับมาทำไมกัน ผมเองก็ไม่ว่าให้ผม
ไปทำไมอีก ไม่ควรต้องให้ผมระหกระเหินออกไป
นอกประเทศเลย จะส่งผมไปสวิสส์ แต่ท่านนายก
(จอมพล ป.) ให้ผมไปเป็นเลขาธิการทั่วอสังคิน”

ต่อสอบถามว่า ทำไมจึงไม่บินไปพบ พต.ค.อ. เมา
ที่สวิสส์ พ.ค.อ. พรรณพ ตอบว่า

“พบท่านก็ไม่มีประโยชน์อะไรนี้ ใครว่าผมเป็น
รองท่านก็ไม่จริง ผมเป็นเด็กเล็ก ๆ ในกรมตำ-
รวจเท่านั้น”

สำหรับการเลือกตั้ง ครึ่งพรรคเดิมนั่งคักัดอันเป็น
เหตุให้เกิดการปฏิวัติ ๑๖ กย. นน พ.ค.อ. อรรถนพ
กล่าววว่า

“ได้ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์ ว่าเลือกตั้งครึ่ง
นั้นสามารถมาก กัดแล้วนี้ครึ่งเขาอยากทำกันมาก
มายนัก

พ.ค.อ. อรรถนพ ยังได้เปิดเผยถึงอนาคตว่า อยาก
ใช้ชีวิตประกอบการค้าขายมากกว่า

“เพราะผมไปเรียน และงานอุตสาหกรรมว่าที่
ส่วสส และยุโรป เมื่อเสร็จเรื่องราวแล้ว ก็จะไป
ไปเลี้ยงวัว และตั้งโรงงานทำนม และเนยภาค
อีสาน”

และต่อสอบถามทว่า มีข่าวว่า พ.ค.อ. อรรถนพ รวย
มาก เป็นความจริงหรือไม่ นน พ.ค.อ. อรรถนพ
ตอบว่า

“โอ้ ผมเป็นยังไง ใครก็รู้ บ้านผมอธิบดีเผ่าก็
สร้างให้ และเพิ่งให้คนเช่า ก่อนหน้าผมถูกปลด
๒ เดือนเอง”

พ.ต.อ. อรรถนพ ได้ยื่นคยตอบข้อซักถามของพวก
เรา ด้วยความ เป็นกันเอง คดอดเวทนา ครึ่งชั่วโมง
กตางแต่ตรมทะเล้นเอง และเมื่อคยกันได้น้อย
หนึ่ง พ.ต.ท. สุรพล มัทรกามาตย์ นายตำรวจไทย
ประจำไทรบุรี ซึ่งส่งไปตามข้อตกตงกรณีปราบ
ปรามโจรจีน ผู้ได้รับมอบหมาย จาก พต.ต.จ. ฉัตร
हनรกกต ไปเจรจาเกลี้ยกล่อม พ.ต.อ. อรรถนพ
ให้กลับเมืองไทยก็เดินเข้ามาทัก พ.ต.อ. อรรถนพ
พร้อมกบกดาวว่า พวกหนึ่งส่อพิมพ์ไปตงข่าวว่า
พ.ต.อ. อรรถนพ จะหนีไปทางโน้นบ้างทางนี้บ้าง
จะทำให้ พ.ต.อ. อรรถนพไม่พอใจ แต่ พ.ต.อ.
อรรถนพ กดบว่าพอใจ และขอให้หนึ่งส่อพิมพ์
ตงข่าวอย่างตรงไปตรงมา พ.ต.ท. สุรพล บอกว่าจะ

รับพา พ.ศ.อ. อรรถนพ ไปพบกงสุลไทย พ.ศ.อ.
 อรรถนพ จึงจำใจต้องหยุดการให้สัมภาษณ์แล้วติด
 ตาม พ.ศ.ท. สุรพล พร้อมด้วยภรรยา กับลูกชาย
 และตำรวจนอกเครื่องแบบ ซึ่งมากับพ.ศ.ท. สุรพล
 เดินทาง Park Hotel ขนรถของ พ.ศ.ท. สุรพลไป

หลังจากที่ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ทั้งมีความจริงแฉะม
 เด่นชัด อันเป็นลักษณะของคนทงจนตรอก กำลังมองหา
 ทางหนีทีไล่ พอรุ่งขึ้นอีก ๒ วัน หนังสือพิมพ์ก็พากันพาด
 หิวข่าวว่า อรรถนพกำหนดเข้ามาขอตัว โดยกำหนดอีก ๗
 วันข้างหน้า จะมาโดยเครื่องบิน ขนเครื่องบินดังกล่าวตรง
 มากรุงเทพฯ ๑

หนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ก็เสนอข่าวนี้อีกในวันท
 ๒๐ เดือนเดียวกันนั้นว่า

บัดนี้ผู้สื่อข่าวพิมพ์ไทย ได้รุดกลับถึงกรุงเทพฯ ๑ เมื่อ

บ้ายวนน ปรากฏว่าหลังจากที่ได้พบกับ พ.ค.อ.
 อรรถนพ พกประยร แล้วก็ได้พบกับผู้แทนหนึ่งต่อ
 หนึ่งซึ่งได้กล่าวว่า ประชาชนที่นั่นกำลังสนใจ
 ใจต่อข่าวการเดินทางของ พ.ค.อ. อรรถนพ ตลอดจน
 ข่าวการจับกุม จนหนึ่งต่อหนึ่งก็ออกไปหนึ่งและ
 ถึงคโปร ได้พยายามค้นหาเรื่องราวของ พ.ค.อ.
 อรรถนพ มาตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งต่อหนึ่งอย่างยืดยาว

การดำเนินงานจับกุม พ.ค.อ. อรรถนพ พกประยร
 นับแต่มีข่าวว่า พ.ค.อ. อรรถนพ ได้โดยสารเรือจาก
 สหรัฐอเมริกา และจะเข้าบงกช อธิบดีตำรวจ
 ได้มอบหมายให้ พล.ต.จ. ฉัตร หนุณภักดี มาดำ
 เนินแผนการร่วมกับ พ.ค.อ. พยง เพชรไทย รอง
 ผบ.ทบ. ตำรวจภูธรภาค ๕ ฝ่ายปราบปราม
 และ พ.ค.อ. อรรถนพ ดุยะโพธิ์ รองผบ.ทบ.การ
 ภาค ๕ ฝ่ายต่างประเทศ ทั้งได้สั่งให้ พ.ค.ท. สรพ
 มัตถิกามาตย์ นายตำรวจไทยประจำไทรบุรี เป็น

ผู้ คอยรายงานการเคลื่อนไหวของ พ.ต.อ. อรรถนพ
ให้ทางรองผู้บังคับการตำรวจภูธรภาค ๘ ที่ตั้งขง
ทราบทุกกระยะ

พ.ต.อ. อรรถนพ รับรองกับ พ.ต.ท. สุรพลว่าเขา
จะเดินทางกลับกรุงเทพ ฯ อย่างแน่นอน

การเข้ามอบตัวของ พ.ต.อ. อรรถนพ ตามที่เจ้า
หน้าทกกำหนดไว้ กล่าวคืออีกประมาณ ๗ วันข้าง
หน้า พ.ต.อ. อรรถนพ จะได้ติดต่อมอบตัวกับ
ตำรวจไทยอย่างเป็นทางการที่ไทรบุรี (Alor Star)
แล้วตำรวจที่ไทรบุรีจะนำ พ.ต.อ. อรรถนพ ขึ้นรถ
ยนต์เข้าไทย ที่ด่าน อ่าเรอสะเดา ณ ที่นั้นจะมีนาย
ตำรวจไทย ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตำรวจ
จะมาแจ้งขอหา พร้อมทั้งยื่นหมายจับ และจะได้
นำตัว พ.ต.อ. อรรถนพ ขึ้นเครื่องบินมากรุงเทพ ฯ
เพื่อเข้าวงปาร์ตี้ในวันเดียวกันนั่นเอง

ตามกถาการรอกคอยและควมหวังใน ๗ วันข้างหน้าทหวัง
ว่า พ.ต.อ. อรรถนพ จะเข้ามาอบตวกัดตายดงทนต์ เมื่อชาว
ดารถแจ้งว่า พ.ต.อ. อรรถนพ ได้รุดเข้าดัดหพันธ์รัฐมลายา
เพื่อพบคอบคอบคุดเดาะหมาน และขอตถยทางการเมือง

หลังจากนั้นมา แม้ว่ากรมตำรวจจะพยายามสั่งเพียง
ใดก็ ตาม ที่จะได้ ตัวเขา มานันก็ เป็น อัน สิ้น หวัง ลง
พ.ต.อ. อรรถนพ ได้เดินหายเข้าไปใน สหพันธ์รัฐ
มลายาเสียแล้ว จนบัดนี้ ไม่มีใครรู้ว่า เขายังอยู่ที่
นั้นหรือ เติลิดหายไ้ไหน

จับ พ.ต.ท. บุญสม ประไพ

นายตำรวจอีกคน หนึ่งซึ่งคณะกรรมการสะสางคดี—
สังหาร ๔ อดีตรัฐมนตรี ได้ทราบข้ความข้อพั้วพ้น
คดียัง ๔ อดีตรัฐมนตรี คือพันตำรวจโทบุญสม—
ประไพ ขณะนั้นดำรงยศเพียง ร.ต.ท. และบัดนี้กำลัง

ศึกษาเพิ่มเติมอยู่ในสหรัฐอเมริกาเมื่อได้ทราบแน่ชัดว่า
 พ.ต.ท. บุญถมเป็นผุ้พวพพทสำคัญคนหนึ่ง [อ่านความ
 พิศดารในคำพิพากษาคดียังสถอดตรฐมนตร] ทางกรมคำ—
 รวจก็ได้โทรเตชเรยกควดกตบประเทศไทยทันที เกี่ยวกับ
 ขาวน หนังสือพมพไทย วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๐ เสนอ
 ขาวว่า

พ.ต.ท. บุญถม ประไฟ อัดวินแหวนเพชร คนสนิท
 ของพล ต.อ. เมา ถูกเรยกควดจากต่างประเทศมา
 สอดบส่วนกรณพวพพท & อุดตรฐมนตร ประเทศ
 “คอบแบ่ง” ค้างกรมคาววจเล้ยแถวทง ขอยน
 ใบดาออกจากราชการคาววจ โดยยนหยดทที่จะใช้
 ชวดคอบยทอเมรกา มารดารุดพบอธบคคาววจ ขอ
 ผดผอนเรยกควดบตรชายอก ๑๕ วัน ทงเผยจดหมาย
 บรรยายความในใจของดกทมาถึงควดเองให้ “พมพ
 ไทย” ทราบโดยละเคียด

เข้าวานน ไชษกของกรม คาววจ พ.ต.ท. เตอน

บุญยชิต ได้ออกแถลงข่าวแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์
ณ วังปารุสกวันเป็นปกติ เรื่องสำคัญเรื่องแรก
โฆษก พ.ค.ท. เดอนได้แถลงคือ เรื่อง พ.ค.ท.
บุญสม ประไพ ซึ่งศึกษาอยู่ที่สหรัฐอเมริกา แต่
ถูกทางกรมตำรวจเรียกตัวกลับ เพื่อสอบสวนกรณี
พวพนักศึกษาคติกรรม & อติธรรมนตรี ในฐานะ
พ.ค.ท. บุญสม ได้รวมขบวนคนผู้ต้องหาทั้งหมด
ไปด้วย

พ.ค.ท. เดอน แถลงว่า พ.ค.ท. บุญสม ได้คิด
ต่อมาทางนางเสงี่ยม พุดประเสริฐมารดา ได้แจ้ง
ต่ออธิบดีกรมตำรวจ พุดตำรวจเอกไฉว ไฉว—
แต่ขยายว่า จะไม่ขอกลับเมืองไทยแล้ว ตามคำ
สั่งเรียกตัว พร้อมกันนั้นได้เขียนหนังสือไปตาออก
จากราชการตำรวจด้วย

โฆษกกรมตำรวจชี้แจงว่า ทางราชการตำรวจได้ตั้งเงิน

เดือน และเงินช่วยการเล่าเรียนให้ พ.ศ.ท. บุญสมตั้งแต่
 เดือนที่แล้ว และเมื่อได้รับข่าวเช่นนั้น อธิบดีตำรวจได้แจ้ง
 ว่า หาก พ.ศ.ท. บุญสม ขาดเงินค่าส่งไม่กลับเมืองไทยแล้ว
 ทางตำรวจก็จะได้ส่งปลด พ.ศ.ท. บุญสมเลย ไม่ต้องเสีย
 เวลาให้ พ.ศ.ท. บุญสมเขียนใบตา

อย่างไรก็ดี พ.ศ.ท. เดือน แดงข่าวไปอีกว่า เนื่องจากนาง
 เสงี่ยมได้ขอร้อง คอ พล.ต.อ. ไสว ขอลงเวลาอีก ๑๕ วัน
 เพื่อเรียกตัวลูกชายกลับให้ได้ อธิบดีตำรวจ พล.ต.อ. ไสว
 ก็ยินยอม เป็นอันว่าจะให้เวลา พ.ศ.ท. บุญสม ตัดสินใจ
 ใหม่ ๑๕ วัน

‘พิมพ์ไทย’ ได้รีบไป พบนางเสงี่ยมที่บ้านพักพญาไท เพื่อ
 เรียนถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตัดสินใจของ พ.ศ.ท. บุญ
 สม นางเสงี่ยมรับว่า พ.ศ.ท. บุญสม เขียนจดหมายมา
 ถึงนางบอกว่าจะไม่กลับเมืองไทยจริง และขอ ลา ออกจาก
 ตำรวจด้วย

“ดิฉันเอาไปให้ท่านอธิบดีตำรวจแล้ว เมื่อวานนี้
และขอผิดอีก ๑๕ วัน เพื่อจะเรียกตัวเขาให้กลับให้
ได้”

พร้อมกันนั้น นางแสงยมได้เปิดเผยข้อความในจด-
หมายที่ พ.ต.ท. บุญถม เขียนถึงนางว่า

“แม่ครับ ผมได้ตัดสินใจแล้วว่าไม่กลับเมืองไทย
ตามคำสั่งของกรมตำรวจ ผมจะอยู่หอเมริกาน ทาง
ก. พ. ถึงจ่ายเงินเดือนผม ๑ เดือนแล้ว วันเดียว
กันน ผมก็ได้เขียนใบลาออกจากตำรวจด้วย ผม
พยายามจะศึกษาหาความรู้ อยู่ทนให้มากที่สุด เท่า
ที่จะมากได้—ถ้ามีโอกาสดูชีวิตของผมต่อไปนจะต้อง
ลำบากมาก ไม่ทราบว่าอีกกี่ปีจะได้กลับมาพบแม่
ผมกราบเท้าแม่ มาในจดหมายนี้ด้วย และขอให้
แม่เข้าใจผมด้วยว่า ผมไม่มีส่วนร่วมอะไรอย่างใด
ในเรื่องนั้น—ดังที่ผมได้เล่าให้แม่ฟังแล้วแต่ผมรู้

สักว่า ผมคงอยู่ในฐานะลำบากใจอย่างที่สุด ทั้ง
ที่ผมเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่เมื่อมีเคราะห์ร้าย ต้องมา
ถูกพัวพันเข้าด้วย ผมจึงรู้สึกลำบากใจมาก -”

นางเปลี่ยน บอกกับหนังสือพิมพ์ว่า “ลูกคนนี้
พดยาก ลองเขาบอกว่าไม่ ก็เป็นต้องไม่ จะทำ
อย่างไร เขาก็ไม่อยู่นั่นเอง”

พ.ต.ท. บุญสม ประไพ ก็เหมือนนกม พ.ต.อ. อรรณพ
พุกประยร ในที่สุดเขาก็ผั่งร่างของเขาตกบดอยู่สหรัฐ
อเมริกา โดยที่ตำรวจไม่สามารถจะเอื้อมมือไปจับมือเขา
จนเข้ามาสู่การพิจารณาของศาลได้

จับ พล.ต.จ. ทม จิตวิมล

ก่อนที่ พล.ต.จ. ทม จิตวิมล จะถูกจับข้อหา ร่วมสัง-
หารสื่อศัตรูชั้นนตรี (ตามคำบัญชาการในคำพิพาก-

๒) นายตำรวจใหญ่ผู้ได้ถูกจับในคดีนี้ ๓ คน
โดย พ.ต.อ. ถนอม หงษ์ทอง ได้ออกตามล่าตัวพล.
ต.จ. ทมอยู่ คตอควน ครนแดงกพบกนทสะพานเทพ—
หัดคินทร ทบางปะกง และได้เชิญตัวม บงคกับการเห็นอเขา
วังปารสัดกวน และทนน อชบดตำรวจโดยนหมายจับ อัด—
สระภาพของเขาสันต์ดแดงนาทนนเบนคณมา จนกระทั่งถูก
จับคดีถึงหาร & อัดครฐมนตรอกคุดหนึ่ง

จับ พล. ต.จ. ผาด ตุงคะลิมิต

ข่าวการจับ พล. ต.จ. ผาดคณหนึ่งสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ฉบับ
จันทร์ท ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓ ได้เสนอข่าวโดยละเอียดว่า

นายพลตำรวจจัตวา ผู้ควบคุมกำลังอินเกรียงไกร
ของตำรวจยศอชบดเฒ่า เปตองจวรรตาดักขาบทจาก
ต้มเนรเพศเรียบร้อยแดง ภายหลังจากทมิข่าวจะ
ถูกจับกุม กรณพวพนคดีถึงหาร & อัดครฐมนตร

นายพลขอทำคำสนทนากฎนอก ๒ วัน แล้วจะเข้ามาขอ
ตัวขอขมบัตการวจนท

“ผมไม่หนีไปนอกประเทศหรอกน่าเตะรางเขามไว้
สำหรับขงคน จะเอากับผมยังงได้ทั้งนั้น ถ้าผม
ถูกจับมันก็ต้องเกี่ยวพันกันไปหมดทั้งกรมเพราะผู้
บังคับบัญชาคนเดียวกัน ผมมันหลายเรื่องหลาย
คดีเสียด้วย”

นายพลตำรวจจตุว่า พร้อมกันกับดงกวาดกฎ
อย่างทะมัดทะแมง

นายพลตำรวจจตุว่านี่ คือ นายพลตำรวจจตุว่าผาด
ตงคะตมิต อติตรองผู้บังคับการกรมตำรวจ กอง
ยานยนต์ และพลร่ม ตามล่า เน่าการ สอบ ส่วน ของ
คณะกรรมการสังคายน์ ฆาตกรรมการเมืองปรา
กฏว่าในคดีสังหาร & อติตรัฐมนตรี นายพลตำรวจ

จิตวา ผาด ได้มีส่วนพวพพด้วย เพราะเป็นผุ่รวม
ไปกับชบวณลวคคตว & อตตรฐุมนตร ในกตาง
คกวนพพด้วย

หลังจากอุปสมบทได้ ๒๓ วัน เมื่อเข้าวณพเวตา
๘.๐๐ น. พต.ค.จ. ผาด กตาดักขาบทแต่ตามธรรม
เนยม พทศคาศนา ผู้ทศก ใหม่ จะต้องประกอบ
คาศนากิจ ทำความสะอาดกฐิของตนเอง ๒ หรือ ๓
วัน พต.ค.จ. ผาด จงพกอยุทไบสธ เพื่อประกอบ
คาศนากิจต่อไปดังกถาว

คนชาว “พิมพ์ไทย” ได้รุดเดินทางไปยังจังหวัด
อ่างทอง ในตอนเช้ามควณท พต.ค.จ. ผาด สัก
พต.ค.จ. ผาด นุงผาชาวมายนเตยวกาตงเรมประ
กอบคาศนากิจหลังจากสักแต้ว โดยตงมคกวาด
กฐิเองอย่างทะมัดทะแมง ทามกตางนายคาววจคน
สันทนอกเควรวงแบบทไปคอยอารักขา ๒-๓ คน

พอนายพดผาดเห็นหน้าคนชาวกรือทก ออก มาก่อน
ทันท่วง

“ผมสึกแล้ว ไม่หนีไปนอกประเทศหรอกนะ”

เกี่ยวกับคดีทกาทองพวพนอยู่ เช่นคดีสังหาร & อดิ
รัฐมนตรี พต.ค.จ. ผาด กล่าวว่าจะถูกกล่าวหา
หรือจะถูกเป็นผลของหาเป็นพยานกเอาทางน

คนชาว “พิมพ์ไทย” ได้ถามว่ารวมทงคดีอื่น ๕๓ คดี อัน
เป็นชาวกรือทโครมจะทำให้ นาย พต.ค.จ. ทม จะถูกคุมด้วย
หรือเปล่า

“ผมเกิดมายังไม่เคยค้าฝิ่นเลย” อดิตรองผู้บังคับการ
กองยานยนต์กล่าวพลาทวเราะ พต.ค.จ. ผาด ได้แล้วว่า
ก่อนจะอุปสมบทได้ถูกคณะกรรมการ การ เรียก ตัว ไป สอบ
ถามถึงคดีฆาตกรรมการเมืองต่างๆ ๓ ครั้ง แต่ยังไม่ม

การจดเป็นหลักฐาน และตัวเองก็ยังไม่รู้ เหมือนกันว่าจะ
ตกเป็นผีต้องหากดอะไรบ้าง

“ถ้าจะว่าผมรู้ ก็จริง แต่ผมไม่รู้ไม่คิดเท่านั้น”

อดีตนายตำรวจใหญ่ คุณกำลังอินเกรียงไกรของตำรวจยุค
อัศวินเฒ่า เปิดเผยความในใจของตนเองว่า พร้อมอยู่
เสมอที่จะให้ดำเนินคดีทุกคดีที่พวพณ และยินยอมให้จับ
ได้ทุกเมื่อ

“ผมไปไหนไม่ไหวกับเขาหรอก ขึ้นหนึ่ไปก็อดตาย อยู่
ในนี้ยังจะอดตายเลย”

นายพล ผาด ปรารภว่า ตัวของเขาเองจะให้คนอื่นเข้าใจ
นั้นยาก แต่ก็ต้องพยายามให้เขาเข้าใจให้ได้

“ผมเหมือนกัน ทำอะไรทุกสิ่งทุกอย่างจะระยำ หรือไม่

ระยำนัน ผมยอมรับตัวของผมเองดี และความจริงก็

เป็นสิงหน ไม่นพ

พล.ต.จ. ผาด ขอตรวจจะขยายละเอียดในส่วนที่ตนเองเข้าใจ
เกี่ยวของและพัวพันในคดีต่าง ๆ โดยขอจะเปิดเผยให้คณะ
กรรมการต่างคดีทราบก่อน

“วันที่ ๑๔ ตรงเผงแหละครับ ผมจะไปมอบตัวให้อธิบดี
ตำรวจเลย และนั่นแหละคุณจะได้รู้เรื่อง อะไรเป็น
อะไร”

หลังจากได้ให้สัมภาษณ์แก่ หนังสือพิมพ์ ไป แล้ว ใน เรื่อง
ข่าวทนาย พล ผาด พัวพันคดีสังหาร & อดีตรัฐมนตรีถึง
วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๐๑ คณะกรรมการกึ่งพิเศษที่เรียกตัว
นายพล ต.จ. ผาด คงกระตมิต มาจากบ้าน พร้อมกับให้
คณะกรรมการแจ้งขอหา โดย พล ต.ต. บรรดิอ-
เรื่องตระกูล และ พ.ต.ท. เออ เอ็มปะปาน

ต่อจากนั้นสองนายตำรวจผู้ส่งต่างคดีสังหารนกการเมือง ก็
 ได้นำตัว พต ต.จ. ผาด เข้าพบกับอธิบดีกรมตำรวจ พต
 ต.อ. ไสว ไสวแสนยากร และรองอธิบดีตำรวจ พต ต.ท.
 ประเสริฐ รุจิระวงศ์ ห้องทงหนอก ๑ ชั่วโมงราวๆ เวลา
 ๑๗.๐๐ น. สองนายตำรวจจึงได้นำตัว พต ต.จ. ไปทำการ
 พมพนมมอในฐานะผู้ต้องหาในวงปารตกวนหนเอง โดย
 การขอร้องของ พต ต.จ. ผาด ซึ่งรบคากับรองอธิบดีตำ-
 รวจว่าจะไม่หนีไปไหน จะขอสู้คดีจนถึงที่สุด รองอธิบดี
 ตำรวจจึงได้กักขังเขาไว้ในวงปารตก นนคอกการสนตทุก
 อย่างของความเบนนายตำรวจ จากนั้นจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๓

เขาก็ถูกตัดสิน ให้จำคุกตลอดชีวิต ตาม
 ความพิศดาร ในคำ พพิพากษา คดียิง สอดิต-
 รุจมนตรี ร่วมกับ พต ต.จ. ทม จิตวิมล
 ซึ่งถูกพิพากษาโดยโทษสถานเดียวกัน

ก่อนจะเกม

“^๑ลัทธิประชาธิปไตย^๒” หมายถึง^๓ลัทธิซึ่ง^๔ราษฎร^๕เป็นเจ้าของ^๖
อำนาจ^๗ โดย^๘เหตุ^๙ที่^{๑๐}ราษฎร^{๑๑}จึง^{๑๒}เป็น^{๑๓}ทั้ง^{๑๔}ผู้ปกครอง^{๑๕}และ^{๑๖}ผู้ถูกปกครอง^{๑๗}—
ครอง^{๑๘} และ^{๑๙}การปกครอง^{๒๐}ตาม^{๒๑}ลัทธิ^{๒๒}นี้^{๒๓}เป็นการปกครอง^{๒๔}ของ^{๒๕}
ราษฎร^{๒๖}ฝ่าย^{๒๗}ข้าง^{๒๘}มาก^{๒๙}เห็น^{๓๐}อ^{๓๑}ราษฎร^{๓๒}ฝ่าย^{๓๓}ข้าง^{๓๔}น้อย^{๓๕} ผล^{๓๖}ของการ^{๓๗}
ที่^{๓๘}มาตรฐาน^{๓๙}กำหนด^{๔๐}ลัทธิ^{๔๑}ประชาธิปไตย^{๔๒}ไว้^{๔๓}โดย^{๔๔}ชัด^{๔๕}แจ้ง^{๔๖}ก็คือ^{๔๗} ประ^{๔๘}
การ^{๔๙}แรก^{๕๐}เป็น^{๕๑}การ^{๕๒}ปฏิ^{๕๓}เสธ^{๕๔}ว่า^{๕๕} อำนาจอธิปไตย^{๕๖} มี^{๕๗}ได้^{๕๘}มา^{๕๙} จาก^{๖๐}พระ^{๖๑}
มหากษัตริย์^{๖๒} ดัง^{๖๓}ที่^{๖๔} เป็น^{๖๕}อยู่^{๖๖} ใน^{๖๗} การ^{๖๘} ปกครอง^{๖๙} ระบอบ^{๗๐} สมบูรณ^{๗๑}
ณาญาธิปไตย^{๗๒} สำหรับ^{๗๓}ประเทศ^{๗๔}ไทย^{๗๕}มี^{๗๖}ผู้^{๗๗}อ้าง^{๗๘}แม้^{๗๙}ว่า^{๘๐}พระ^{๘๑}มหา^{๘๒}—
กษัตริย์^{๘๓}ใน^{๘๔}ระบอบ^{๘๕} สมบูรณาญาธิปไตย^{๘๖} ก็ได้^{๘๗}อำนาจ^{๘๘}มาจาก^{๘๙}
ราษฎร^{๙๐} แต่^{๙๑}ความ^{๙๒}รู้สึก^{๙๓}ของ^{๙๔}ประชาชน^{๙๕}ทั่วไป^{๙๖}ไม่ได้^{๙๗}เป็น^{๙๘}เช่นนั้น^{๙๙}
แต่^{๑๐๐}เมื่อ^{๑๐๑} รัฐธรรมนูญ^{๑๐๒} กำหนด^{๑๐๓} ไว้^{๑๐๔}อย่าง^{๑๐๕} ชัด^{๑๐๖}แจ้ง^{๑๐๗} เช่น^{๑๐๘}นี้^{๑๐๙} จึง^{๑๑๐}ไม่มี^{๑๑๑}
ปัญหา^{๑๑๒}ต่อไป^{๑๑๓} และ^{๑๑๔}นอกจาก^{๑๑๕}นั้น^{๑๑๖}ตาม^{๑๑๗}มาตรฐาน^{๑๑๘} การ^{๑๑๙}ปกครอง^{๑๒๐}

ระบอบเผด็จการไม่ว่า โดยทางเป็นจริงหรือ โดยแอบแฝงใช้
กฎหมายเป็นเครื่องมือ ย่อมเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้
เพราะการปกครองระบอบเผด็จการเป็นการเอาอำนาจสูงสุด
ในรัฐไปจากราษฎรและเอาไป มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคล
ใด หรือคณะหนึ่งคณะใด ,, - ดร. หยุต แสงอุทัย -

บัดนี้เรามาถึงวาระสุดท้ายของเรื่องราวทั้งหลาย ที่เราอาจ
เรียกมันได้ว่า เผด็จการที่แอบแฝงมาในประชาธิปไตย และ
ความผิดพลาดทั้งหลายกลายเป็นบทเรียนที่จะให้เราทั้งหลาย
นึกเสมอว่า เราได้ถุกยึดอำนาจของปวงชนไปไว้ให้คนกลุ่ม
หนึ่งก่อกรรมทำเข็ญแก่ชีวิต และความปลดปล่อยของเรา

เราหวังว่า จากนั้นไปไม่ว่าเราจะมียุทธวิธีรัฐธรรมนูญที่แบบ
ประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

พระมหากษัตริย์ -

บทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญ ในหมวดแรก ได้พูดถึงกรณี

เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ ในฐานะที่เป็นประมุข ของปวงชน
ชาวไทยเท่านั้น ในกรณีที่พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจ
บริหารเบรายละเอียด ได้บัญญัติไว้ในหมวดที่ ๕ ที่พูดถึง
ฝ่ายอำนาจบริหารเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดให้พระมหากษัตริย์เป็น
ประมุข แต่การที่คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ ต่อรัฐสภา
นั้น แสดงว่าพระมหากษัตริย์ไม่ได้ทรงเป็นประมุขของฝ่าย
บริหาร ทำนองอย่างประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาซึ่ง
เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารโดยเด็ดขาด กล่าวคือประธานาธิบดี
เป็นผู้บังคับบัญชาของรัฐมนตรี ซึ่งประธานาธิบดีแต่งตั้ง
และนอกจากนี้ประธานาธิบดีรวมตลอดถึงคณะรัฐมนตรี ก็
ไม่ต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาด้วย ทั้งนี้โดยถือหลักการแบ่ง
อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และ อำนาจ ตุลาการอย่าง
เด็ดขาด พระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทยเป็นประมุขของ
ฝ่ายบริหาร ทำนองพระมหากษัตริย์ของบริเตนใหญ่ หรือ

ประธานาธิบดีฝรั่งเศส ซึ่งคณะรัฐมนตรี ต้องรับ ผิดชอบต่อ
รัฐสภาสำหรับประเทศฝรั่งเศส ประธานาธิบดี ยังเข้าร่วม
ประชุมกับคณะรัฐมนตรีในบาง โอกาส เราจะได้เห็นว่า
อำนาจของพระมหากษัตริย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งประเทศ
ไทยนั้น ต้องน้อยกว่าประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาเป็น
ธรรมดา เพราะมีรัฐสภาควบคุมราชการแผ่นดินอยู่ ซึ่ง
คณะรัฐมนตรีจะต้องบริหารราชการด้วยความไว้วางใจของ
รัฐสภานี้ และนโยบายที่คณะรัฐมนตรีจะดำเนินไปก็ต้อง
เป็นนโยบายที่รัฐสภา เห็นชอบ ฉะนั้นหน้าที่ ของพระมา-
กษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย ก็คือหน้าที่ใน
ฐานะเป็นประมุขของปวงชนชาวไทย ระมัดระวังและจัด
การให้กิจการต่าง ๆ ดำเนินไปตามวิถีทางรัฐธรรมนูญเท่า
นั้นและการวินิจฉัยเด็ดขาดขั้นสุดท้ายสำหรับรัฐมการปก-
ครองระบอบประชาธิปไตยต้องอยู่ทวารัฐธรรมนูญเด็ดขาด ซึ่ง
เป็นที่มาของอำนาจอธิปไตย พระมหากษัตริย์ ซึ่งเสวยราชย์
โดยสืบสันตติวงศ์นั้นจะให้มอำนาจเหนือประธานาธิบดี ซึ่ง
ราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งขึ้นมาโดยตรงไม่ได้ แต่ประธานาธิบดี

ซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร เช่นประธานาธิบดีแห่งสหรัฐ
 อเมริกา ย่อมอยู่ในข่ายแห่งการวิจารณ์จนหนักหนาทต่าง
 กับพระมหากษัตริย์ ซึ่งหนักหนาทสำคัญที่จะวางพระองค์เป็น
 กวางเป็นทศการพัสถ์การะของประชาชน ทุกคนไม่ว่าจะเป็น
 สมาชิกหรือเป็นผุ้ไม่ในพรรคการเมืองใด และสำหรับ
 ประเทศไทย ถ้าเทียบพระมหากษัตริย์ กับรัฐสภาซึ่งสมาชิก
 ผู้แทนราษฎรเป็นผู้เลือกโดยตรงแล้ว พระมหากษัตริย์ก็
 ย่อมจะต้องมีอำนาจน้อยกว่ารัฐสภา เพราะทรงมีอำนาจ
 แต่เพียงจะทำให้รัฐกิจเป็นไปตามเจตน์จำนงของราษฎรผู้
 สรรพออกเสียงเลือกตั้งฝ่ายข้างมากเท่านั้น โดยไม่มีฐานะ
 เป็นผู้แทนราษฎรอย่างประธานาธิบดี ซึ่งโดยที่ประธานา-
 ธิบติเป็นผู้ที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นมา ย่อมถือว่าตนเป็นผู้แทน
 เจตน์จำนงของราษฎรไม่ผิดอะไรกับรัฐสภา ส่วนรายละ
 เียดสำหรับฐานะของพระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นประมุขนั้น
 มีบัญญัติอยู่ในหมวดนี้

มาตรา ๓ องค์พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่
 เคารพสักการะผู้ใดจะละเมิดมิได้

คำอธิบาย ๑. ข้อความอย่างเดียวกันกับมาตรา ๓
ของรัฐธรรมนูญเดิม

๒. คำว่า “พระมหากษัตริย์” นั้นรัฐธรรมนูญ
อังกฤษได้ยกออกเป็น King และ Crown King หมายถึง
พระมหากษัตริย์ ในฐานะที่เป็นบุคคลส่วน Crown หมายถึง
ตำแหน่ง (Office) ซึ่งพระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ พระมหา
กษัตริย์ในฐานะที่เป็นบุคคลอาจสวรรคตไป แต่ตำแหน่ง
พระมหากษัตริย์ยังคงอยู่ต่อไป โดยมีบุคคลอื่นเข้ามาดำ
รงแทนและโดยอาศัยความคติน เฟรเดอริก มหาราช แห่ง
ปรัสเซีย จึงกล่าวว่า พระองค์เป็นคนไข้ที่หนึ่งของรัฐ
รัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทยไม่ได้แบ่งแยกเช่นนี้ แต่ก็ไม่
มีความจำเป็นที่จะต้องแบ่งแยก

๓. มาตรานัยกยของพระมหากษัตริย์ เพราะพระ
มหากษัตริย์เป็นประมุขของปวงชนชาวไทย ในประเทศ
ไทยบุคคลทุกคนย่อมมีฐานะเสมอกัน ยกเว้นแต่ พระมหา

กษัตริย์ เนื่องจากพระมหากษัตริย์เป็นประมุขตั้งก่อดำรง
 พระมหากษัตริย์จะเสด็จไปทใด ๆ ทางราชการจะต้อง จด
 ให้มีการเคารพเป็นการเชิดมพระเกียรติ และเป็น หน้าที่ของ
 ราษฎรตามรัฐธรรมนูญที่จะ ทำการ เคารพตักกัน ถ้าไม่
 เคารพตักการะพระมหากษัตริย์ไม่มีบทลงโทษตามกฎหมาย
 แต่อาจมีโทษในทางสังคม กล่าวคือผู้ ไม่เคารพตักการะ
 ย่อมอาจได้รับการตำหนิตติเตียน ๆ ต ๆ

๔. เพื่อที่ พระมหากษัตริย์จะ รักษา พระเกียรติ ให้
 เป็นที่เคารพตักการะ รัฐสภาได้ถวายเงินแก่พระมหากษัตริย์
 เป็นจำนวนสูงกว่าเงินเดือนข้าราชการทั่ว ๆ ไป และกฎ
 หมาย ได้คุ้มครอง พระมหา กษัตริย์ สูงกว่า บุคคล ธรรมดา
 เช่นการประทศร้ายต่อพระมหากษัตริย์ ตาม กฎ หมาย—
 ดกษณะอาญา เป็นการกระทำที่ผิดโทษหนักโดยถือว่าเป็น
 “ กบฏ ”

๕. การที่มาตรากำหนด ให้พระมหากษัตริย์ ดำรง
 อยู่ในฐานะอนันตเศียรพระตักการะนั้น ย่อมเป็นการกำหนด

โดยปริยายว่าพระมหากษัตริย์จะต้องคอยเห็นออกการเมือง พระ
 มหากษัตริย์จะต้องทรงเป็นกลางไม่เข้าข้าง พรรคการเมือง
 ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในประเทศที่ มีการปกครอง ระบอบ ประชา
 ธิปไตย ต้องถือเอาราชฏรทุกคนพวพนักการเมือง แม้
 บุคคลที่ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ใดในพรรคการเมืองใด ๆ จะ
 ต้องถือว่า เป็นฝ่ายข้างน้อย และมีพระมหากษัตริย์พระองค์
 เดียวที่ไม่เป็นพรรคพวกของพรรคการเมืองใดพรรคการเมือง
 หนึ่ง ทั้งนี้เพราะพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของราชฏรทุก
 คน ไม่ว่าจะ เป็นสมาชิกหรือผู้ใดในพรรค การเมืองใด
 และโดยนัยนี้จึงต้องถือว่าพระมหากษัตริย์เป็นผู้ ปกป้อง รัฐ
 ธรรมนูญ กล่าวคือเมื่อ การกระทำ ของรัฐสภา (เช่นออก
 กฎหมาย) และการกระทำของฝ่ายบริหารที่สำคัญ (เช่นการ
 ยุบสภา) จึงต้องมีพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ และ
 โดยที่พระมหากษัตริย์ทรงเป็นกลาง ถ้าการกระทำเช่นว่า
 นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายแห่งรัฐธรรมนูญ หรือขัดแย้งต่อ
 กฎหมาย พระมหากษัตริย์ย่อมไม่พระราชทานพระปรมา
 ภิไธยและการกระทำนั้นก็เป็นอันใช้ไม่ได้

๑. ทว่าพระมหากษัตริย์ทรงเป็นกตางไม่เข้าข้าง ฝ่ายใด
 นั้น จะต้องมชอท ระดกว่าใน ฐานะที่เป็นมนุษย์ พระมหา
 กษัตริย์อาจมี ความเห็น ออกเห็นใจ พรรคการ เมือง พรรคใด
 พรรคหนึ่งก็ได้ แต่ตราบใดที่ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจ
 เป็นกตางแล้ว ก็ต้องถือว่าได้ทรงปฏิบัติตามวิถีทางแห่ง
 รัฐธรรมนูญ คำว่ารัฐธรรมนูญสมัยใหม่ซึ่งเขียนโดยบุคคล
 ที่เป็นฝ่ายซ้ายเช่นพวก โซเชี่ยลลิสต์บางคนได้คำหั้น ว่าพระ
 มหากษัตริย์ทรงอยู่ในชนชั้นคอมมิวนิสต์ จึงมีความเห็นออกเห็น
 ใจพวกคอมมิวนิสต์และมุ่งคง และปกป้องรักษาสถาปัตยกรรม
 ของบุคคลเช่นวานหนามากกว่าชนชนกรรมมาชีพ แต่ตราเหต
 นั้นหาได้แสดงไม่ว่า ถ้าไม่มีพระมหากษัตริย์ จะเกิด ผลดี
 อย่างไร

๒. เพื่อที่จะให้พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอัน
 เป็นที่เคารพสักการะ จึงมีหตุกว่า “พระมหากษัตริย์ทรง
 กระทำผิดไม่ได้” (The King Cando no Wrong) เหตุผล
 ที่ทำให้เกิดหตุกเถกเช่นนยงเป็นทกเถกเถกกันอยู่ บางท่าน

อ้างว่าพระมหากษัตริย์ไม่ได้กระทำกิจการต่าง ๆ โดยพระองค์เอง แต่ได้กระทำตามคำแนะนำของรัฐมนตรี (หรือตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตามคำแนะนำของประธานสภาในบางเรื่อง) โดยมีบุคคลเช่นว่านลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ จึงต้องถือว่า ผู้ที่ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการซึ่งแนะนำให้พระมหากษัตริย์ทรงกระทำกิจการเช่นนั้น เป็นผู้รับผิดชอบแทนพระมหากษัตริย์ แต่ทางท่านเห็นว่าหลักเกณฑ์นั้นมันกอนหนาที่จะมี การปกครองระบอบทศณะรัฐมนตรี จะต้อง รับผิดชอบ ต่อรัฐสภา และการที่พระมหากษัตริย์ทรงกระทำผิด ไม่ได้นั้น เป็น เพราะการกระทำของพระมหากษัตริย์เป็นการกระทำของรัฐ (Ad of state) และโดยที่รัฐอยู่เหนือราษฎร และไม่มีศาลใดลงโทษรัฐได้ (ยกเว้นศาลโลก) พระมหากษัตริย์จึงทำผิดไม่ได้ นอกจากนัยมความเห็นอีกความเห็นหนึ่ง คือการที่พระมหากษัตริย์ทำผิดไม่ได้นั้น เป็นเพราะการกระทำของพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญย่อมใกล้ชิด กับเจตนาของราษฎรผู้ เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างที่สุด อยู่แล้ว

ก. ทางรัฐธรรมนูญ ผู้ใดจะกำหนดเดียนพระมหา
 กษัตริย์ในทางรัฐธรรมนูญไม่ได้ ประธานสภาฯ มีหน้าที่
 ห้ามการอภิปรายในรัฐสภาซึ่งจะทำให้เกิด ความ เลื่อมเล้ย
 พระเกียรติของพระมหากษัตริย์และไมรับญัตติ ของสมาชิก
 หรือรัฐบาลแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีข้อความเด็ก
 ต่างการมีพระมหากษัตริย์ เช่นแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้
 การปกครองแบบมหาชนรัฐ (Republic) สำหรับ
 ประเทศไทยการเด็กต่างพระมหา กษัตริย์จะ กระทำ ได้ โดย
 การปฏิวัติอย่างเดยวอย่างใดก็ดี การกระทำต่าง ๆ ซึ่งเห็น
 ได้ชัดว่าเป็นการกระทำของคณะรัฐมนตรีเช่นพระราชดำรัส
 เป็ดรัฐสภา รัฐสภาย่อมวิจารณ์ได้เป็นธรรมดาแต่ต้องวิ-
 วิจารณ์ไปในแง่ที่เป็นการกระทำของคณะรัฐมนตรีนั่นเอง

ข. ในทางอาญา เจ้าพนักงานจะจับกุมพระมหา-
 กษัตริย์ไม่ได้ และศาลยุติธรรมย่อมไม่รับฟ้องคดีทฟ้อง
 ขอให้พระมหากษัตริย์เป็นจำเลย และแม่พระมหากษัตริย์

ทรงทำผิดทางอาญาไม่ว่าจะได้กระทำก่อนหรือหลังที่ได้ทรง
เป็นพระมหากษัตริย์ เช่นฆ่าคนตายย่อมไม่มีทางฟ้องร้อง
ลงโทษได้ แต่กรณีเช่นนี้ อำนวยในทางสังคมอาจ
บังคับให้พระมหากษัตริย์ต้องตั้งตำแหน่ง

ค. ในทางแพ่ง ผู้ใดจะฟ้องพระมหากษัตริย์ไม่ได้
คฤกน เช่นพระมหากษัตริย์ทรงซื้อของแต่ไม่ชำระราคา
ย่อมจะเรียกร้องเอาจากพระมหากษัตริย์ไม่ได้ ได้แต่ทูล
เกล้าฯ ขอร้องสิทธิ (Petition of right) เพื่อให้ทรงพระ
ราชทานตามพระราชอัชฌาศัย (ตามรัฐธรรมนูญอังกฤษ
เมื่อราชทูตถวายฎีกาโดยผ่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง—
มหาดไทย พระมหากษัตริย์จะสั่งในฎีกาว่า “ให้เป็นไปตาม
สิทธิ” ซึ่งต่อจากนั้น ถวายฎีกามสิทธิฟ้องร้อง อย่าง เดียว
กับฟ้องร้องของบุคคลธรรมดา) สำหรับประเทศไทย สำ
นักงานทรมย ส่นส่วนพระมหากษัตริย์ และสำนักงานพระคลัง
ข้างทิศเป็นหนคบุคคลราชทูร จึงอาจฟ้องร้องสำนักงานทั้ง
สองน โดยตรงได้ (ดูคำอธิบายของประธานอนุกรรมการ

ร่างรัฐธรรมนูญเดิมในรายงานการประชุมสภาที่ ๓๕ / ๒๔๗๕)
 เว้นแต่จะเป็นกรณีที่ไม่เกี่ยวข้องกับ ด้านงาน ทงสอง นซง
 ในกรณีอำนาจในทางสังคมอาจบังคับพระมหากษัตริย์ ได้
 ดูจนแต่ถ้าเป็นการกระทำของด้านงานทรพย ดินส่วนพระ
 มหากษัตริย์ หรือด้านงานพระคตงข้างทแต่ด กอาจฟ้อง
 ร้องด้านงานนน โดยตรงได้

๕. ผู้เขียนคำอธิบายรัฐธรรมนูญ บางเดิม มีความ
 เห็นว่าการมพระมหากษัตริย์เป็นการหมดเปิดอง เพราะ
 ต้องถวายเป็นรายบเป็นจำนวนมาก สำหรับรักษาเกียรติยศ
 แตะถ้าพิจารณาในแง่ความจริงแล้ว จะเห็นว่าทอาจวา
 เป็นการกระทำของพระมหากษัตริย์นน ทจริงเป็นการกระทำ
 ทำของคณะรัฐมนตรีผู้ แนะนำพระมหากษัตริย์ทงต้น ทำไม
 จึงไม่ให้นายกรัฐมนตรีกระทำกิจการนั้นๆ โดยตรงทีเดียว
 แทนที่จะให้อยู่หลังฉากคอยชักใยดงทบัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญ
 อย่งไรก็ดี ผลดของการมพระมหากษัตริย์ มดงน

ก. ในบัดนี้เบญทยอุมรบกัณฑ์ทั่วไปว่า จะพิจารณา
 ลักษณะการกระทำของสิ่งใด ๆ ในแห่งกฎหมาย อย่างเดียว
 ย่อมไม่ตรงกับความจริง และจำเป็น จะต้อง พิจารณาในแง่
 สังคมด้วย การมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขย่อมก่อให้เกิด
 ความ จงรัก ถักตชน ในบรรดา ประชาชน ทำให้ ประชาชน
 สัมผัสमानตามคึกกัน เพราะรู้สึกได้ว่าพระมหากษัตริย์
 องค์เดียวกัน และทำให้ความขัดแย้งกันและกันระหว่าง
 ราษฎรน้อยลง เพราะแม้ราษฎรซึ่งเป็นสามัญชนและผู้ ผัก ไม้
 ของพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายค้านรัฐบาลก็ยังรู้สึกว่าเป็น
 เป็นรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งคนมหานาตจะต้อง
 ปฏิบัติตามในทางที่ถูกที่ควร และผู้ เป็นฝ่ายค้าน รัฐบาลก็
 ย่อมได้ชื่อว่า เป็น “ฝ่ายค้านของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”
 (His Majesty's opposition) เหมือนกัน ฉะนั้นในทางจิตต์
 วิทยา การมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขย่อมจะดีกว่าไม่มี
 พระมหากษัตริย์ สมัยกษัตริย์และผู้ ผัก ไม้ในพรรคการเมืองที่
 เป็นฝ่ายค้านรัฐบาลยังเป็นผู้ ที่จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์

ในบรรดางานต่าง ๆ ซึ่งพระมหากษัตริย์เป็นประธาน ฝ่าย
รัฐบาลและฝ่ายค้านรัฐบาล อาจจะมีการประชุม สโมสรกัน
ได้โดยไม่ตะขิดตะขวงใจ ข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน
ซึ่งเป็นฝ่ายประจำ (ไม่ใช่การเมือง) ก็อาจคนเป็นกต่างได้
มากจน เพราะรู้สึกเป็นผู้รับใช้พระมหากษัตริย์โดยตรงเป็น
ประมุขถาวรของชาติ การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลเป็นแต่การ
เปลี่ยนผู้บังคับบัญชาชนรองลงมาเท่านั้น

ข. ถ้าไม่มีพระมหากษัตริย์ก็ต้องมีประธานาธิบดี
หรือตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งซึ่งเป็นหัวหน้าของรัฐ ทั้งนี้
เพราะรัฐทุกรัฐ โดย เฉพาะอย่างยิ่ง รัฐที่มีการปกครองระ-
บอบประชาธิปไตย จะต้องมึประมุขสำหรับทำหน้าที่เป็นผู้
แทนของรัฐ เช่นรับทูตานุทูต ตามกฎหมาย ฯลฯ เพราะ
คณะรัฐมนตรียอมเข้า ๆ ออก ๆ ตามวิถีทางการเมือง จึง
จำต้องมี ประมุข แห่งรัฐเป็นการถาวร อย่างน้อย ก็ชั่วระยะ
๕-๕ ปี สำหรับดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับรัฐ

เช่นการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ฯลฯ แต่รัฐซึ่งมีพระมหา-
 กษัตริย์เป็นประมุขมาเป็นเวลานาน จนนับว่าเป็นประวัติ
 การยินยอมได้ผลดีของการที่ ได้มีพระมหากษัตริย์เป็นประ-
 มุขต่อไป เพราะเป็นตำแหน่งซึ่งบุคคลธรรมดาไม่สามารถ
 จะเข้าแย่งชิงได้ เป็นการค้ำคองความมหัศจรรย์ใหญ่โตของ
 นักการเมืองที่จะแข่งขันกันเป็นประมุขของรัฐ ตรงกันข้าม
 ในกรณีรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเป็นประมุข ย่อมจะต้องให้
 ราษฎรเลือกตั้งหรือให้รัฐสภา เลือกตั้ง บุคคลใดบุคคลหนึ่ง
 เป็นประธานาธิบดี จึงทำให้ประธานาธิบดีตกอยู่ในข่ายแห่ง
 การวิจารณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่เลือกตั้งประธานา-
 ธิบดินทร์ ๆ แต่ไม่เป็นทาบอดของราษฎร หรือสมาชิกซึ่ง
 ไม่ได้เลือกตั้งประธานาธิบดีคนนั้นขึ้นมา และนอกจากนั้นยัง
 ยากที่จะวางตัวเป็นกลางอีกด้วย เพราะก่อนหน้าที่จะได้เป็น
 ประธานาธิบดีบุคคลนั้นย่อมเป็นสมาชิกหรือผู้ฝากไว้ในพรรค
 การเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งมาก่อน

เกมกันเสียทีสำหรับเรื่องราวทั้งหลายที่เกิดขึ้น
 ขึ้นในแผ่นดินไทย จากนั้นไปเมื่อท่านอ่าน
 หนังสือเล่มนี้จบแล้ว ท่านก็จะเก็บมันเอาไว้
 ไว้ในตู้เพื่อให้มัน กลายเป็น ประวัติศาสตร์
 แล้วสักวันหนึ่งเมื่อท่านหยิบมัน ออกมาอ่าน
 อีก เวลานั้นเราได้เป็นประชาธิปไตยอย่าง
 สมบูรณ์ ท่านก็จะมองเห็นว่า ประชาธิปไตย
 โดยที่นักการเมืองเขายกเรา เมื่อหลายสิบ
 ปีล่วงมานั้น เป็นประชาธิปไตยที่เต็มयाพิษ
 ให้เราทั้งสิ้น และอยู่ไกลปราศจากข้อสงสัย
 ใด ๆ

พิมพ์ที่โอเคียนการพิมพ์ ๑/๑๑-๑/๑๒ ถนนดำรงรักษ์ ผ่านฟ้า พระนคร
พงษ์เจริญ ลิมปาคม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๐๓ โทร. ๒๕๕๕๖
